

॥ अथ श्रीमद्भागवते दशमस्कंधे उत्तरार्धप्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ सच्छास्त्रस्यासच्छास्त्रेणैवकतिपयेष्वध्यायेषु श्रीकृष्णस्य जरासंधेन सह संग्रामं वर्णयति तच्च निर्णयेन सदसतां भक्तिद्वेषाभ्यां उद्धृष्टाभ्यां विहितनिर्वाणावाप्तिर्भवति तत्र कथाप्रसंजयितुमाह अस्तीति अस्ति प्रास्ति शब्दाभ्यां अविद्यायाद्वेष्टे संशयविपरीतज्ञाननामनी उच्येते तत्र संशये ज्ञानसत्तामात्रमस्ति विपरीते तदपि नास्तीत्यस्ति प्रास्ती असंभुविभूतत्तायामिति धातोः यद्वा निश्चायकप्रमाणाभावेन निश्चयज्ञानाभावात्संशयविपरीतज्ञानवाचकावेतौ असुनिरसन इति धातोः कंसस्य महिष्यौ कसिर्हि सायामिति धातोः हिंसात्मनोऽधर्मस्य महिमबंधकत्वेन संबंधिभ्यौ बिभ्रबंधन इति धातोः कृष्णनाम्ना धर्मेण भर्तारिस्वनिर्वाहके कंसनामन्यधर्मे हते विनाशिते स्वपितुः स्वपोषकस्य जरासंधस्य ज्वययोहानाविति धातोर्वियोहानि हेतुभूता शैवीशास्त्रसंहिताजरेत्युच्यते तस्यासंधामरणापत्तावपि नमुंचामीति प्रतिज्ञायस्य सतथा तस्य गृहान् प्रमेयविशेषानपितुः प्राप्यस्थिते शब्दशक्तिविचरणैः पुरुषैरध्यात्मविषयतया अत्रार्थो ज्ञातव्य इति ग्रंथबाहुल्यभीरुणामयानप्रदर्शयति १ आत्मवैरूप्यकारणम् आत्मवैधव्यादिनिमित्तम् अन्यत्र प्रतिपादनासामर्थ्यम् २ नूनय इति धातोः नृनयान् शैवशास्त्रोक्तान् पिबतीति नृपः शास्त्रज्ञः यः प्रतिसंभूमेत्याभिधानात् योर्विष्णुः स एवादो दुष्टदंडकस्तं वांतिशरणं गच्छ

श्रीशुक उवाच ॥ अस्ति प्रास्तीति कंसस्य महिष्यौ भरतर्षभ ॥ हते भर्तारि दुःस्वार्ते ईयतुः स्वपितुर्गृहान् १ पित्रे मगधराजाय जरासंधाय दुःस्थिते ॥ वेदयांचक्रतुः सर्वमात्मवैरूप्यकारणम् २ सतदप्रियमाकर्ण्य शोकामर्षयुतो नृपः ॥ अयादर्वीमहीकर्तुं चक्रे परममुद्यमम् ३ अक्षौहिणीभिर्विंशतिस्तिसृभिश्चापिसंवृतः ॥ यदुराजधानीमथुरां न्यरुणत्सर्वतोदिशम् ४ निरीक्ष्य तद्वलं कृष्ण उद्वेलमिव सागरम् ॥ स्वपुरं तेन संरुद्धं स्वजनंच भयाकुलम् ५ चितयामास भगवान् हरिः कारणमानुषः ॥ तद्देशकालानुगुणं स्वावतारप्रयोजनम् ६ हनिष्यामि बलं ह्येतद्भुवि भारं समाहितम् ॥ मागधेन समानीतं पश्यतां सर्वभूताम् ७ अक्षौहिणीभिः संख्यातं भटश्वरथकुंजरैः ॥ मागधोऽपि न हंतव्यो भूयः कर्त्ता बलोद्यमम् ८ एतदर्थोऽवतारोऽयं भूभारहरणाय मे ॥ संरक्षणाय साधूनां कृतोऽन्येषां वधाय च ९ अन्योऽपि धर्मरक्षायै देहः संभ्रियते मया ॥ विरामाय ह्यधर्मस्य काले प्रभवतः क्वचित् १० एवं ध्यायति गोविंदे मगधाधिपतिर्बली ॥ मथुरां सवनोद्यानां सरोधदद्भुसैनिकः ११ कलिंगश्चेकितानश्च दंतवक्रविदूरथौ ॥ उल्मुको वेणुदारी च शाल्वश्चैव शुर्मतिः १२ पूर्वद्वारं समासाद्य रुधुर्मागधाज्ञया ॥ विदानुर्विदावावंस्यौ विराटो दरदस्तथा १३

तीतियादवाः वैष्णवाः तद्रहिताम् ३ एकस्थानमारभ्य षोडशस्थानेषां संख्या साऽक्षौहिणीत्युच्यते इति अन्ये गजानां सप्तसहस्राणि द्विशतीसाशीतिः एवं स्थानानामपि संख्या अश्वानामेकविंशतिसहस्रीपंचशतीविंशतिश्च पदातीनां पञ्चत्रिंशत्सहस्रं विंशतिभिश्चेत्यक्षौहिणीसंख्यां ब्रुवते एको गज एको रथस्त्रयोऽश्वाः पंचपदा तय इति दशसंख्यापत्तिर्नाम त्रिगुणितापत्तिः सेनामुखमिति भिन्नं वापदं सेनामुखस्त्रिगुणो गुल्मनामा तत्रिगुणो गणनामा गणत्रिगुणा वाहिनीनाम वाहिनीत्रिगुणा पृतना तत्रिगुणा चमूः त्रिगुणिता चमूरनीकिनी दशानीकिनी त्र्यक्षौहिणीति केचित् एकेभ्यै करणायैवापत्तिः पंचपदा तयः पत्यंगैस्त्रिगुणैः सर्वैः क्रमादाख्यायथोत्तरम् सेनामुखं गुल्मगणौ वाहिनीपृतनाचमूः अनीकिनी दशानीकिन्यक्षौहिणीत्यमरः ४ ५ ६ ७ ८ ९ अन्योऽपि वाराहादिरपि स्वकाले प्रभवतः वर्धमानस्याधर्मस्य विरामाय विनाशाय १० मथुरां योग्यानां परमानंददात्रीं विदांति विदां तस्याश्चतुर्द्वाराणि भ्रमादीनि पासं दशैव वीरादयः लिंगादिशब्दिता च ददवः सैनिकाः सेनारक्षकाः परस्परतया सेनारक्षां सैनिका इत्यमरः ११ १२ १३

१४ १५ १६ १७ १८ १९ क्ष्वेलंतःअट्टहासंकुर्वतः २० कदंबःसमूहः २१ सपरिच्छदौसोपस्करणौ २२ सहस्रमराणिदलानियस्यतत्तथा २३ कौमोदकोनारायणःतस्यविद्यमानाकौमोद
की त्रिषुस्थानेषुकोटिद्वयेमध्येचनर्तवक्रंत्रिनतं कार्मुकंतुचतुर्हस्तमितियादवःशार्ङ्गशृंगविकृतं गुणेनज्यपाअन्वितंसहितम् २४ २५ २६ २७ त्वावतात्वद्युक्तानां पद्म। त्वंभवःरत्नकोपेपातेत्वावंतः

एकलव्योबाह्लिकश्चतथापंचनदेश्वरः ॥ रुरुधुर्दक्षिणद्वारंपौडूकश्चमहाबलः १४ युधामन्युर्वृहत्क्षत्रःशालवोभूरिश्रवास्तथा ॥ उत्तमौजाश्चरुक्मीचद्रुम
श्चैवसुदक्षिणः १५ एतेनियुक्ताराजानोजरासंधेनभारत ॥ पश्चिमद्वारमासाद्यरुरुधुर्मथुरांपुरीम् १६ द्रुपदःशिशुपालश्चत्रिगर्तोऽथजयद्रथः ॥ शकुनिःसो
मदत्तश्चकुर्णिदश्चमहाबलः १७ जरासंधेनसहिताःसर्वेमदबलान्विताः ॥ उत्तरद्वारमासाद्यरुरुधुर्भरतर्षभ १८ तेनिरुद्धचचतुर्द्वाराण्युद्वेलांभोधिसत्रि
भाः ॥ सिंहनादंचकुर्वतोदधुःशंखाननेकशः १९ क्ष्वेलंतोयुद्धसन्नद्धाजधुर्भेरीःसहस्रशः २० तद्वीरभूपालकदंबजृम्भितंयुगावसानार्णववृर्णितोपमम् ॥ नि
शम्यकृष्णोनचचालचेतसासृगालघोषंमृगराडिवोद्धतः २१ एतस्मिन्नेवकालेतुगगनात्सूर्यवर्चसौ ॥ रथावुपस्थितौसद्यःससूतौसपरिच्छदौ २२ आयु
धानिचदिव्यानिपुराणानियदृच्छया ॥ चक्रंसुदर्शनंघोरंसहस्रारंमनोरमम् २३ गदाकौमोदकीगुर्वीनाम्राकौमोदकीशुभा ॥ त्रिनतंकार्मुकश्रेष्ठंशार्ङ्गसंज्ञं
गुणान्वितम् २४ तीक्ष्णधारःशितमुखःखड्गोनंदकसंज्ञितः ॥ लघूशराचितौरम्यौतूणौचाक्षयसायकौ २५ तुरगाःशैव्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकाः ॥ हलं
चबलभद्रस्यमुसलंचदृढगुरु २६ इत्येतान्यायुधान्याजौगगनादागतानिसः ॥ दृष्ट्वाराजन्हृषीकेशःसंकर्षणमथाऽब्रवीत् २७ पश्यार्यव्यसनंप्राप्तंयदूनांत्वाव
तांप्रभो ॥ एषतेरथआयातोदयितान्यायुधानिच २८ यानमास्थायजह्येतद्व्यसनात्स्वान्समुद्धर ॥ एतदर्थंहेनौजन्मसाधूनामीशसत्कृतम् २९ त्रयोविंश
त्यनीकानांभूमेर्भारमपाकुरु ॥ एवंसमंज्यदाशाहौदंशितौरथिनांवरौ ३० दंशितैश्चयदुश्रेष्ठैर्बहुभिश्चसमन्वितौ ॥ निर्जग्मतुःपुरवराद्वलेनाल्पीयसानृप
३१ निर्गत्यसदनात्कृष्णोवृष्णीनाहूयसर्वशः ॥ आज्ञापयामासतूर्णंचतुर्द्वारस्यपालने ३२ वसुदेवंचनिशठंरुतवर्माणमुद्धवम् ॥ कृष्णोनिर्यातयामा
सपूर्वद्वारेणभारत ३३ उग्रसेनंसुदामानंपृथुंविपृथुमेवच ॥ हरिर्निर्यातयामासद्वारेणानुत्तरेणवै ३४ सात्यकिंचगदंचैवप्रसेनंगांदिनीसुतम् ॥ हरिःप्र
तीचीद्वारेणप्रेषयामासदुर्मदान् ३५ गोविंदस्तुमहातेजाःस्वयंदारुकसारथिः ॥ आत्ताभष्टिप्रहरणःसंकर्षणसहायवान् ३६ उत्तरेणविनिर्गम्यद्वारेणजगदी
श्वरः ॥ शंखंदध्मौमहाप्राणंदैत्यदानवभीषणम् ॥ आहदारुकमासीनंरथाग्रेमाधवःस्मयन् ३७

तेषांत्वावतामितिपाठश्छांदसः २८ साधूनांसाधुभिःसत्कृतम् कृद्योगेष्वी २९ त्रयोविंशत्यनीकानांत्रयोविंशत्यभौहिणीनांसमुत्पन्नंभूमेर्भारम् ३० ३१ ३२ ब्रह्मसूत्रादयोवसुदेवादेशब्दवाच्याः
३३ ३४ दुःखमंदयंतिअल्पीकुर्वतीतिदुर्मदास्तान् नुमागमाभावच्छांदसः ३५ ३६ महाप्राणंमहाघोषम् ३७

युद्धदुर्मदान् युद्धेदुष्टमदान् ३८ ३९ ४० वसुदेवादिभिश्चतुर्भिः कलिगाद्यष्टानां कदकुदाहसायावितिधातुः कदनंयुद्धम् ४१ गोविंदेनाध्मातमाश्वासितंचेतोयेषांतेतथा तेषाराजन्यानांकटकेनसैन्येन सैन्येपिकटकोऽस्त्रियामित्यभिधानम् समूहेनवा ४२ ४३ ४४ ४५ माधवौमधुकुलेजातौसैन्येनयानध्वजैः रथध्वजैर्वाजिभिरश्वैः सारथिभिश्चसहितौ वाजीत्वश्वेशरेखगेइति अश्वैःजलधरैरेणुभिश्च ४६ सुपर्णतालध्वजाभ्यांचिह्नितौअंकितौ हरिरामयोःकृष्णबलभद्रयोःरथौ विलक्षयंत्यःपश्यंत्यःपुरंगृहम् अट्टालकगृहोपरीष्टकादिविरचितचतुरस्रस्थलं हर्म्यधनिनांवासः गोपुरंपुरद्वारम् अल्पवयसौ

श्रीभगवानुवाच ॥ रथंवाहयधर्मज्ञयत्रतौचैद्यमागधौ ॥ तर्पयामि नृपान्सर्वान्सायकैर्युद्धदुर्मदान् ३८ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तोदारुकस्तेनहयांस्तूर्ण मचोदयत् ॥ व्यनदसिंहनादंचगोविंदःपरवीरहा ३९ शंखमाध्मायरामोऽपिसिंहनादंव्यनीनदत् ॥ ततोऽभूत्परसैन्यानांहृदिचितासवेपथुः ४० पूर् वद्वारिनृपैःसार्द्धेयदूनांकदनमहत् ॥ आसीच्चतुर्भिरष्टानांतदद्भुतमिवाभवत् ४१ दक्षिणद्वार्यपितथागोविंदाध्मातचेतसाम् ॥ आसीद्यदूनांकदनंरा जन्यकटकेनवै ४२ अपरद्वार्यपितथायदूनांहृदधन्विनाम् ॥ आसीद्राजसमाजेनसंग्रामोरोमहर्षणः ४३ तेहन्यमानायदवोराजभिःशक्रविक्रमैः ॥ न चेलुःसंगराद्राजन्लोकद्वयजिगीषवः ४४ तत्रयादवशार्दूलोविष्णुस्त्रैलोक्यवल्लभः ॥ आससादमहाघोरौयत्रतौचैद्यमागधौ ४५ जरासुतस्तावभिर्वीक्ष्यमाध वौमहाबलौघेनबलियसावृणोत् ॥ ससैन्ययानध्वजवाजिसारथीमूर्यानलौवायुरिवाभरेणुभिः ४६ सुपर्णतालध्वजचिह्नितौरथौविलक्षयंत्योहरिरामयोर्म धे ॥ स्त्रियःपुराट्टालकहर्म्यगोपुरंसमाश्रिताःसंमुमुहुःशुचार्दिताः ४७ हरिःपरानीकपयोमुचांमुहुःशिलीमुखात्युल्बणवर्षपीडितम् ॥ स्वसैन्य मालोक्यसुरासुरार्चितंव्यघूर्णयच्छार्ङ्गशरासनोत्तमम् ४८ गृह्णन्निषंगादथसंदधच्छरान्विकृष्यमुंचञ्छितबाणसंचयम् ॥ निघ्नन्रथानकुंजरवाजियूथपा त्रिरंतरंयद्ददलातचक्रम् ४९ ततःशशांकाकृतिपांचजन्यमहारवंदैत्यकुलापचारम् ॥ मुखेनिधायाशुपुपूरयादवानाश्वासयन्क्षत्रियकूटघाटितान् ५० नृपास्तदाकर्ण्यतुकर्णनिष्ठुरंक्रमेणनिर्भिन्नहृदोबभूविरे ॥ यदुप्रवीराश्वसमुद्यतायुधारणेनृपाञ्जघुरनीकसंयुताः ५१ ततश्चतुर्द्वारगतान्महीपतीन्यदुप्रवी राःपरिभूयसर्वशः ॥ चक्रुःशरौघैःसहसैकवाहिनआप्यायिताःशार्ङ्गरवेणशौरिणा ५२ ततोहरिंचैद्यपतिर्मंडलीकृतकार्मुकः ॥ भर्त्सयन्कृष्णकृष्णे तितिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् ५३ तमभ्यधावद्रोविंदोविमुंचन्सायकान्बहून् ॥ मंडलीकृतकोदंडस्तैलधौताञ्छितान्शरान् ५४ ततःपंचशरान्घोराना दायदमघोषजः ॥ चतुर्भिस्तुरगानाशुविव्याधैकेनसारथिम् ५५

अल्पसेनौकृष्णरामौमागधंप्रलयाणवोपमसेनंदृष्ट्वासमुत्पन्नयाशुचा ४७ व्यघूर्णयत्विस्फारयामास परानीकपयोमुचांशत्रुसेनामेधानाम् ४८ श्रीकृष्णस्यहस्तलाघवंकथयति यद्वाभिति निषंगात् णीरात् भ्राम्यमाणमलातचक्रंउल्मुकमंडलंनिरंतरंछिद्रदर्शनंदुःशर्कयद्वत्तद्वत् ४९ दैत्यकुलस्थापचारनाशकरं क्षत्रियाणांकूटनसमूहेन घाटितान्संवोष्टितान् ५० क्रमेणतत्तद्योग्यतानुसारेण ५१ एकवाहिनःएकवाहनगतान् पृष्ठवाहनहीनानित्यर्थः ५२ ५३ ५४ दमघोषजःशिशुपालः ५५

SGI F

Foundation

सिंहनादं व्यनदत्सिंहनादं चकार ५६ वीरः शूरोऽस्ति बलवान्शक्तिमानसि ५७ धानुष्मत्त्वं धनुष्मतां माहात्म्यम् ५८ आशुगैः शरैः ५९ ६० यदुद्भूतं यतिबलेन समर्द्धं यतीति यदुनंदनः ६१ ६२ ६३ ६४
 कालांतमारुतेन प्रलयकालवायुना ६५ ६६ निर्भिन्नकुंभाः विदलीकृतमूर्धानः अनीकशः राशिशः करिप्रभृतयो निर्भिन्नकुंभादयो बभूवुरित्यन्वयः ६७ अंगप्रसूताः देहोत्पन्नाः अस्त्रगापगाः रुधिरनद्यः
 भुजा एवाहयो यासुतास्तथा एवमुत्तरत्रापि कच्छपाः कूर्माः द्विपा एव द्वीपाः अंतरद्वीपाः हया एव ग्राहाः ६८ धनुस्तरंगैः आयुधगुल्मैश्च संकुलाः आस्फूर्जिताः उन्नतस्थलादधः तज्जलध्वनयः तैराव
 र्तैः जलभ्रमणैश्च भयानकाः भयप्रदाः वृत्तफलकध्वनयो वा स्फूर्जितास्त एव आवर्त्ताः महामणिप्रवेकाः प्रवेका उत्तमा एवाश्मानः आभरणान्येव शर्करायासुतास्तथा ६९ संकर्षणेन एवं विधाध

भूयो दशाशुसंधाय विव्याध मधुसूदनम् ॥ व्यनदत्सिंहनादं च तदद्भुतमिवाभवत् ५६ ततस्तमाह गोविंदः साधुसाध्विति पूजयन् ॥ भो भो चैद्यमहेष्वास
 वीरोऽसि बलवानसि ५७ अतो मे पश्य दुर्बद्धे धानुष्मत्त्वं स्वयंरणे ॥ इति ब्रुवति गोविंदे राजानः सर्व एव ते ५८ विव्यधुर्निशितैर्बाणैर्यौगपद्येन माधवम् ॥
 तांस्तान्प्रत्येकशः कृष्णो विद्धा पंचभिराशुगैः ५९ सारथिचतुरो वाहाननयद्यमसादनम् ॥ त्रिभिस्त्रिभिः शरैर्भूयोप्येकैकं नृपतीन्रणे ६० वक्षस्यास्येल
 लाटे च विव्याध यदुनंदनः ॥ ततश्च त्रिंशतां राज्ञां त्रिंशत्कार्मुकमाहवे ६१ त्रिंशद्भिः सायकैराशुचिच्छेदय दुपुंगवः ॥ दमघोषसुतस्यापि धनुश्छित्त्वा त्रिभिः
 शरैः ६२ ध्वजं च मुकुटच्छत्रे च कर्तृप्रहसन्निव ॥ ततो दशहरिर्मलान्शार्ङ्गैः संधाय माधवः ६३ आकर्णोतं समाकृष्य चैद्यं विव्याध संगरे ॥ तेन राजन्यकटकां वि
 भ्रांतं शरताडितम् ६४ कालांतमारुतो द्रुतशैलद्रुमलतोपमम् ॥ त्रातारं नाव्यगच्छद्देहताश्चरथसारथि ६५ शरान्विमुञ्चञ्जलजं च पूरयन् विस्फूर्जय
 न्कार्मुकमुग्रपौरुषः ॥ विलोकयन् मागधसैन्यमाहवे निरंतरं यद्वदलातचक्रम् ६६ निर्भिन्नकुंभाः करिणो निपेतुरनीकशोऽश्वाः शररुग्णकंधराः ॥ रथाहता
 श्वध्वजसूतनायकाः पदातयश्छिन्नभुजोरुकंधराः ६७ संछिद्यमानं द्विपदे भवाजिनामंगप्रसूताः शतशोऽस्त्रगापगाः ॥ भुजाहयाः पूरुषशीर्षिकच्छपाहता द्विप
 द्वीपहयग्रहाकुलाः ६८ करोरुमीनानरकेशशैवला धनुस्तरंगा युधगुल्मसंकुलाः ॥ आस्फूर्जितावर्त्तभयानकामहामणिप्रवेकाभरणाश्मशर्कराः ६९ प्रवर्त्ति
 ताभीरुभयावहामृधेमनस्विनां हर्षवहाः परस्परम् ॥ विनिघ्नतारिन्मुसलेन दुर्मदान्संकर्षणेनापरिमेयतेजसा ७० बलंतदंगार्णवदुर्गभैरवंदुरंतपारमंगवेंद्रपा
 लितम् ॥ क्षयंप्रणीतं वसुदेवपुत्रयोर्विक्रीडितं तज्जगदीशयोः परम् ७१ स्थित्युद्भवांतं भुवनत्रयस्य यः समीहतेऽनंतगुणः स्वलीलया ॥ नतस्य चित्रं परप
 क्षानिग्रहस्तथापि मर्त्यानुविधस्य वर्ण्यते ७२

स्त्रगापगाः प्रवर्तिता इत्यन्वयः ७० अंगहेविष्णुरात यन्मगधेंद्रेण पालितं अर्णवदुर्गं अतएव भैरवंदुरंतपारं च क्षुरविषयतीरांतरं अनवसितसमाप्तिं वा तद्बलं कृष्णरामाभ्यां क्षयंप्रणीतमित्यन्वयः जगदी
 श्वराभ्यामनायासेन रुतमेतद्युद्धमित्याह वसुदेवपुत्रयोरिति जगदीशयोः वसुदेवपुत्रयोः तद्युद्धं परं केवलं विक्रीडितं क्रीडामात्रमेव ७१ योनंतगुणो भुवनत्रयस्य स्वलीलया स्थित्युद्भवांतं समीहंतं करोति स्थि
 तिः उद्भवश्च अंतश्च तत्तथा मिथो विरुद्धत्वादेकवद्भावः यद्यपि तस्य हरेः परपक्षानिग्रहः चित्रं न भवति तथापि मर्त्यानुविधस्य मनुष्यधर्ममनुकुर्वतो हरेस्तद्युद्धं बुद्धयवतारार्थं वर्ण्यते प्रशस्त इत्यन्वयः ७२

सीरिणंबलभद्रमापेतिशेषः ७३ ७४ ७५ व्यंसयित्वा वंचयित्वा ७६ ७७ हतानीकश्चहतसेनश्चअवशिष्टासुश्चअवशिष्टप्राणश्चसतथातं हतानीकावशिष्टास्वातिपाठोक्त्याविशेषणम् ७८
७९ मुक्तोविस्मृतः ८० ८१ ८२ ८३ पुरंप्रविशतिसातिदुन्दुभ्यादयोनेदुरित्यन्वयः ८४ कौतुकाभिर्दंडमालाभिराबद्धतोरणाम् ८५ निचीयमानःराशीक्रियमाणः ८६ यदुराजा

हतेषुसर्वसैन्येषुजरासंधोमहाबलः ॥ विद्रुतेष्ववशिष्टेषुरथेनैकेनसीरिणम् ७३ तावुभौगिरिसंकाशौमत्ताविवमहागजौ ॥ परस्परमयुध्येतांसामर्षौबलशालिनौ ७४ मागधस्तुगदांगुर्वीमादायामर्षविह्वलः ॥ भ्रामयित्वाशतगुणंचिक्षेपबलवक्षसि ७५ तामापतंतीतरसागदांशृंगोपमांगिरेः ॥ व्यंसयित्वाहलधरोमुधाचक्रेस्मयन्निव ७६ व्यर्थीकृत्यगदांतस्यमुसलेनहलायुधः ॥ प्रोथयित्वारथेक्षुब्धोनिहत्यरथसारथी ७७ जग्राहविरथंरामोजरासंधंमहाबलम् ॥ हतानीकावशिष्टासुंसिंहसिंहमिवौजसा ७८ बध्यमानंहतानीकंपाशैर्वारुणमानुषैः ॥ वारयामासर्गोविदस्तेनकार्यचिकीर्षया ७९ समुक्तोलोकनाथाभ्यांवीडितोवीरसंमतः ॥ वनंविबिभ्रुस्तपसेवारितःपथिराजभिः ८० हतेषुसर्वानीकेषुनृपोबार्हद्रथस्तदा ॥ उपेक्षितोभगवतामागधोदुर्मनाययौ ८१ मुकुंदोप्यक्षतबलोनिस्तीर्णारिवलार्णवः ॥ गृहीत्वामागधेद्रस्यधनंस्त्रीकोशवाहनम् ८२ विकीर्यमाणःकुसुमैस्त्रिदशैरनुमोदितः ॥ माथुरैरभिसंगम्यविज्वरैर्मुदितात्मभिः ॥ उपगीयमानविजयःसूतमागधवंदिभिः ८३ शंस्वहंडुभयोनेदुर्भेरीतूर्याण्यनेकशः ॥ वीणावेणुमृदंगानिपुरंप्रविशतिप्रभौ ८४ सिक्तमार्गाद्वृष्टजनांपताकाभिरलंकृताम् ॥ निर्घुष्टांब्रह्मघोषेणकौतुकाबद्धतोरणाम् ८५ निचीयमानोनारीभिर्माल्यदध्यक्षतांकुरैः ॥ निरीक्ष्यमाणःसस्नेहंप्रीत्युत्कलितलोचनैः ८६ आयोधनगतंवित्तमनंतवीरभूषणम् ॥ यदुराजायतत्सर्वमाहृतंप्रादिशत्प्रभुः ॥ ८७ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तृतीयेमासिभूयश्चराजाबार्हद्रथोबली ॥ दिवानिशंतप्यमानःस्मरन्पूर्वपराभवम् १ आहूयसर्वभूपालान्चकारकलहोद्यमम् ॥ समत्स्यान्मालवांश्चेदीन्कुरुपांचालकेरलान् २ कुलिंदकुंतलावंतिकाशिगांधारसृजयान् ॥ कलिगकेकयानांध्रान्दशार्णान्वंगसैंधवान् ३ माद्रान्त्रिगर्तान्सौवीरान्पार्वतेयांश्चसर्वशः ॥ आहूयाक्षौहिणिगणैस्त्रयोविंशतिभिर्युतः ४ समागधानातिक्रम्यपश्चिमाभिमुखोययौ ॥ आकर्षन्निवभूपालान्गजाश्चरथवल्लभान् ५ आगत्यमथुरांरोडुंप्राविशद्यमुनातटे ॥ स्कंधावारेणमहताराजभिर्बहुभिर्वृतः ६ उपगीयमानोन्यरमत्सूतमागधवंदिभिः ॥ तदाकर्ण्यरणोद्योगमागधस्यबलीयसः ७ मंत्रयामाससर्वय्योकृष्णःसंकर्षणादिभिः ॥ वसुदेवोद्ववाकूरसैनेयाहुकसारणैः ८ एभिरालोच्यशर्वय्योसम्यङ्निर्द्धारितक्रियः ॥ उषस्यनुदितेसूर्येसमाहूयभटोत्तमान् ९

यउग्रसेनाय ॥ ८७ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविजयध्वजकृतटीकायामेकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥

॥ ७ ॥ ॥ १ २ ३ ४ ५ स्कंधावारेणसैन्यनिवेशार्थवच्च

विरचितपुरातःपुरादिग्रन्थनिचयेन ६ ७ ८ ९

१० ११ १२ १३ १४ १५ १६ हयगतावितिधातुः हयत्यनेनेतिहयः वैराणंपल्याणंअश्वपृष्ठासनमित्यर्थः श्रेणीबद्धाः पंक्तिबद्धाः पंजरंगजानांपृष्ठेशत्रुमुक्तशरस्तंभियंत्रग्रहं १७ अनादत्तप्रहरणाः
अस्थीकृतायुधाः १८ पीतवाससःश्रीकृष्णस्यप्रवेशेप्रवेशसमये १९ विभ्रांतमनवस्थानं २० २१ तदाजरासंधसेनावस्थापकारं कथयति केचिदिति २२ पर्याणमुभयपार्श्ववलंबकमापदं क

त्रिधाविभज्यगोविंदःस्वसेनांचतुरंगिणीम् ॥ न्ययोजयदमेयात्मा मागधेंद्रबलंप्रति १० संकर्षणंचहार्दिकथंगदंसारणमेव च ॥ वामेनेप्रेषयामासमार्गेणम
धुसूदनः ११ सात्यकिंविपृथुंचैवपृथुमुद्वमेव च ॥ दक्षिणेनैवमार्गेणप्राहिणोत्सेनयासह १२ स्वयंकतिपयैर्युक्तोरथैःकमललोचनः ॥ अग्रेमगधराजस्यप्र
विवेशमहद्वलम् १३ सासेनावहुनागाश्वरथपादातिसंकुला ॥ प्रसुप्तायमुनातीरेविस्रब्धारमतेसुखम् १४ उदयाद्रिसमारोहत्यर्केतमसिनश्यति ॥ नी
हस्थेष्वेवकूजत्सुविहंगेषुततस्ततः १५ विकसत्सुसरोजेषुगायत्स्वलिकुलेषु च ॥ प्रविवेशबलंभीमंमागधेंद्रस्यदुर्जयम् १६ हयाश्चाबद्धवैराणाःश्रेणी
बद्धाःसमंततः ॥ कुंजराश्वतदाराजन्नारोपितपंजराः १७ अनादत्तप्रहरणाभटाश्चाबद्धमूर्धजाः ॥ अप्रविष्टासवर्माणस्तदानारूढवाहनाः १८ रथाश्चा
बद्धतुरगाःसर्वतोनुद्धृतध्वजाः ॥ सेनायांमागधेंद्रस्यप्रवेशेपीतवाससः १९ त्रिदिक्षापतितंसैन्यंदृष्ट्वातद्राजमंडलम् ॥ इतिकर्तव्यतामूढंविभ्रांतंसमप
द्यत २० केचिद्वटाःसमापेतुर्भयात्केचिच्चदुद्रुवुः ॥ केचिदात्तप्रहरणास्त्वभिसस्रुररीनरणे २१ केचिद्विभिन्नवर्माणच्छिन्नपादोरुबाहवः ॥ रिपूनेवा
भ्यवर्तंतक्रोधोद्धृत्तारुणक्षणाः २२ केचिद्वयानपर्याणानारूढदृढविक्रमाः ॥ मर्दयंतोरिपून्पुद्गेविमलंलोभिरेयशः २३ राजानःसहस्रोद्ध्यदृष्ट्वासैनिकसं
क्षयम् ॥ विनारणोपस्करणंचक्रुःकेचनसंगरम् २४ केचिद्विसृज्यशिविरंविविशुर्गहनंवनम् ॥ केचिन्मागधमासाद्यविजयस्वेतिचाब्रुवन् २५ रथेनैकेनगोविंदः
प्रविश्यरिपुवाहिनीम् ॥ जघानसुबहून्वीरान्सायुधान्सरणोद्यमान् २६ संकर्षणोपिबलवान्महत्यासेनयावृतः ॥ बलंप्रविश्यवामेनमर्दयामास
मागधम् २७ शैनेयोपिमहाबाहुर्दक्षिणेनैववर्त्मना ॥ प्रविश्यचतुरंगेणसैन्येनमहताऽर्दयत् २८ एवंसाव्यथितासेनामागधेंद्राभिरक्षिता ॥ दुद्रावत्रा
स्यमानावैक्षणमात्रंदिशोदश २९ तामनुदुत्यवाष्पेयःसात्यकिःपंचयोजनम् ॥ निहत्यमागधंसैन्यंजयीव्यावर्तताहवात् ३० मतंगजान्पर्वतसन्निभा
न्बहून्निगृह्यसोपस्करतोमरांकुशान् ॥ रथांश्चशस्त्रध्वजवाजिसंयुतान्निनायकृष्णोमथुरांमनोरमाम् ३१ छत्राणिहेमांबररत्नमिश्रितान्यनेकवालव्यजना
निमाधवः ॥ किरीटपट्टांगदकुंडलांशुकान्यवापकृष्णोऽगणितानिसंयुगे ३२ हलायुधोमागधकोशवाहनप्रजावरोधा युधभूषणादिकम् ॥ नियोजितः
कंसभिदारणाजितंयदु प्रवीरायधनंन्यवेदयत् ३३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ध ॥

विकावा २३ रणोपस्करणंयुद्धसाधनं २४ २५ २६ २७ २८ २९ मगधस्यअधिपतिःमागधःतस्यमागधस्य विद्यमानमपिमागधंसैन्यं अन्यथामागधंनिहत्येत्यनन्वितंस्यात्
३० ३१ हेमांबरादीनिछत्राणीत्यस्यविशेषणानि ३२ ३३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांपंचाशत्तमोऽध्यायः ५०

रणश्चाधीअत्युत्कटरणमाकांक्षमाणः १ २ वारकांताकदंबैःगणिकास्त्रीनिकरैः ३ मांगल्यैर्मंगलद्योतकैः ४ ५ ६ ७ ८ द्वंद्वेनयुद्धेन ९ १० सत्क्रियासत्कारं ११ राज
सैन्यसहितं दृष्टं दर्शनकौतुकं स्वप्नकौतुकं येन सत्तथा स्वप्ने कौतुकं दृष्ट्वा कौतूहलबुद्धिर्भवति तथा बाणसंपदं दृष्ट्वानित्यर्थः दर्शनं च क्षुषिस्वप्ने बुद्धिशास्त्रोपलब्धिष्विति १२ १३ १४ स्थानानि युतं लक्षं १५

श्रीशुकउवाच ॥ मागधस्तुरणश्चाधीमाधवेन पराजितः ॥ जगाम शोणितपुरं बाणं द्रष्टुं बलेः सुतम् १ तं तथा यांत माकर्ण्य वृतराजन्यमंडलम् ॥ मित्रं परा
जितं युद्धे विष्णुनादानवेश्वरः २ अलंकृतैर्गजैरश्वैर्विचित्रस्यंदनैर्भटैः ॥ वारकांताकदंबैश्च सुतमागधबन्दिभिः ३ ध्वजैः पताकैश्छत्रैश्च मांगल्यैः पटहस्वनैः ॥
सुवर्णतोरणैश्चित्रैर्दीपैः कलशदर्पणैः ४ उपतस्थे जरासंधो बाणो बाहुसहस्रवान् ॥ तौ दृष्ट्वा परमस्निग्धौ परस्परमनोऽनुगौ ५ पूजां च क्रतुरन्योन्यमन्योन्य
प्रियकारिणौ ॥ ततोऽब्रवीजरासंधो बाणमाभाष्य संसदि ६ दानवैर्द्रानि बोधेदं गोपेनाधर्मचारिणा ॥ रात्रौ चौर्यप्रतापेन वंचितोऽस्मि दुरात्मेना ७ गृही
ता बहवस्तुंगामातंगामदशालिनः ॥ तुरंगमाश्वबहवोरथाश्च सपरिच्छदाः ८ द्वंद्वेन सज्जमानं मामिमे भूपानसेहिरे ॥ निरुद्धस्तैरहं भूपैरेतैः समसुखासुखैः
९ त्वत्सन्निधिमिहायातः साहाय्यं कुरु मे प्रभो ॥ इत्युक्तस्तं निजपुरं प्रवेश्य बलिनंदनः १० सराजमंडलायाशुकारयामास सत्क्रियाम् ॥ भोजनस्नानशयन
गंधतांबूलपूर्वकैः ११ अर्हणैरर्हयामास सराजन्यं जरासुतम् ॥ तं भुक्तवंतं विश्रांतं दृष्ट्वा दर्शनकौतुकम् १२ अलंकृतं सह नृपैरासीनं कांचनासने ॥ उवाच दान
वपतिर्नृपानाभाष्य सादरम् १३ बाणउवाच ॥ जरासंधनिबोधेदं नृपाकथ्यते मया ॥ एते गजा इमे अश्वा इदं रान्यमिमाः प्रजाः ॥ त्वदधीनमिदं विश्वं य
च्चान्यद्वस्तु विद्यते १४ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वा प्रददौ तस्मै मागधाय बलेः सुतः ॥ गजानां षष्टिसाहस्रं स्थानानि युतं तथा ॥ प्रयुतं च तुरंगाणां मनोमारु
तरं हसाम् १५ दानवानां प्रसिद्धानां मायासंग्रामवेदिनाम् ॥ त्रिशतं स्वात्मसाम्यानां ददौ बाणो बलेः सुतः १६ विचित्रशिबिका छत्रव्यजनाकल्पवाससाम् ॥
असंख्यातं ददौ राजन् भांडशय्यासनादिकम् १७ कुंभांडकूपकर्णचमंत्रिणौ दैत्यसत्तमौ ॥ आज्ञापयामास बाणः साहाय्यार्थं कुरुद्वह १८ कसुरासुरसंघा
तसंहारणपटुर्हरिः ॥ कुंभांडकूपकर्णैकवराकौ बाणमंत्रिणौ १९ अजानतो विष्णुशक्तिर्भूपालाविनशिष्णवः ॥ चक्रुर्भूयोरणोद्योगं मागधेन प्रचोदिताः
२० बाणेन समनुज्ञातो मागधः शोणितात्पुरात् ॥ निर्गत्यानेकभूपालचतुरंगबलान्वितः ॥ दिनैः कतिपयैर्भूयो मथुरामन्वपद्यत २१ संनिरुध्य पुरद्वारं
गोपुराट्टालतोरणैः ॥ दीर्घिकोपवनोद्यानैरुपेतं सालभूषितम् २२ कुंतैः कुठारैः कुहालैर्दंडभारैश्च भूरिभिः ॥ कर्षणस्थैश्च पाषाणैर्बभज परितः पुरम् २३
भज्यमाने पुरे तस्मिन् श्रुत्वा मागधमागतम् ॥ सन्नाहयेरीः सन्नाधरामकृष्णावमर्षिणौ २४

१६ १७ १८ अथ जरासंधेन सह योद्धुं श्रीकृष्णस्याशक्यमिति मंदाशंकां परिहरति केति वराकौषंडातिलानि सारौ १९ २० २१ सालैः प्राकारैः भूषितं २२ दंडभारैर्दीर्घाकृतनिश्चितप्राशस्त्यमयं
दंडैः कर्षणस्थैः पाषाणपत्रनिहितैः २३ २४

२५ दीप्तौक्रोधेनज्वालितौ २६ २७ २८ २९ आहवलालसौयुद्धोत्सुकौ ३० ३१ शतसंमितैःशतसंख्यापरिमितैः ३२ छिन्नपुष्कराःद्विधाकृतहस्ताः ३३ ३४ ३५ कंकानांलोहप

रथाश्वकुंजरानिकैःसायुधैःसपरिच्छदैः ॥ सात्यकिंकृतवर्माणमुग्रसेनंतथागदम् २५ आहुकंवसुदेवंचपुरस्कृत्यमहाबलौ ॥ निर्जग्मतुरसंभ्रांतौदीप्तौकेस
रिणौयथा २६ मथुरायाविनिर्गत्यकृष्णःकमललोचनः ॥ पांचजन्यंमहाशंखंप्रदध्मौरिपुभीषणम् २७ ततःप्रवृत्तेयुद्धंयदूनांक्षत्रियैःसह ॥ कुंभांडकूप
कर्णौचदानवौबाणमंत्रिणौ २८ दैत्यसैन्येनमहतावृतौमायाविशारदौ ॥ युयुधातेमहावीर्यौमाययावृष्णिभिःसह २९ स्वसैन्यंमाययाछिष्टंदृष्ट्वायादवस
त्तमः ॥ विज्ञानास्त्रेणतन्मायामपास्यनिमिषांतरे ॥ सात्यकिंकृतवर्माणंप्रोवाचाहवलालसौ ३० आभ्यांभवंतौरणदुर्मदाभ्यांरणंसुघोरंकुरुतारणाप्रियौ ॥
तावेवमुक्तौकदनंभयानकंमहाबलौसंप्रतिचक्रतुर्नृप ३१ चापेनैकेनगोविंदःक्षत्रियैःशतसंमितैः ॥ युयुधेनहितचित्रंराजन्विश्वात्मनोहरेः ३२ केचिद्वताःसमापे
तुःकुंजराश्छिन्नपुष्कराः ॥ निपेतुर्बहवोराजस्तुरंगाकृतकंधराः ३३ विशीर्णैरास्तृतापृथ्वीस्यंदनैश्छिन्नबंधनैः ३४ भटाश्वरुधिराक्तागाश्छिन्नपादोरुबाहवः ॥
पेतुःकृतमहामूलाःकिंशुकाइवपुष्पिताः ३५ शार्ङ्गमुक्ताःशरगणाःकंकबर्हिणवाससः ॥ तैलाक्तानतपर्वाणःस्वर्णपुंखाअयोमुखाः ॥ एकैकस्मिन्दशदशभटेचा
श्वेशतंशतम् ३६ रथेरथेचसाहस्रमयुतंचगजेगजे ॥ अदृश्यंतपरानीकेतदद्भुतमिवाभवत् ३७ तथातैरर्धमानेषुचतुरंगेषुमागधः ॥ रथेनक्रोडाचिह्नेनबल
भद्रमुपाद्रवत् ३८ सपूर्ववैरंनृपतिःस्मरन्नरुषारथंमहाकांचनतालकूबरम् ॥ आलक्ष्यदूरादधिगम्यरंहसाजरासुतःप्राहहलायुधंगदी ३९ आदत्स्वतेमुस
लंरामतूर्णयेनाहितानिच्छसिजेतुमाहवे ॥ बलंचबाह्वोस्तवदर्शयाशुमेयावद्भद्रांनप्रहराम्यहंत्वायि ४० इत्येवमुक्तोमगधेश्वरेण संकर्षणोमर्षणविह्वलेक्षणः ॥
आदायघोरंमुसलंतडित्प्रभंदंडंयथासूर्यसुतोयुगक्षये ४१ आवर्तयित्वामुसलंहलायुधःसहस्रकृत्वोरिपुदर्पहारिणम् ॥ धूमांकुरोद्गारिणमाशुतस्मैचिक्षेप
राजन्वयनदद्वरिण्या ४२ रामबाहुविमुक्तेनमुसलेनजरासुतः ॥ साश्वसूतेरथेक्षुब्धेक्षणेनव्यंसितःस्वयम् ४३ ततःकालायसींगुर्वींगिरिकूटोपमांगदाम्
विभ्रदुर्वीपदापृथ्वीचालयन्नभ्यगाद्वलम् ४४ तमापतंतमालोक्यविस्मयोरोहिणीसुतः ॥ तमेवाभ्यद्रवत्पद्भ्यांविस्मज्यस्यंदनंरणे ४५ पश्यतांसर्वभू
तानांमागधःक्रोधविह्वलः ॥ आवर्तयन्गदांगुर्वीमयःसारमयीदृढाम् ॥ अभ्येत्यगदयारामंप्रजहारननादच ४६ तांगदांपतितांवक्षस्यश्मकुट्टनिभां
ढाम् ॥ वामेनजगृहेरामःस्वहस्तेनकुरुद्वह ४७ विस्मज्यसगदांतूर्णमुरस्याहत्यमागधम् ॥ जग्राहाश्छिष्यबलिनंबलवान्रोहिणीसुतः ४८ ब
बंधपद्भ्यांजठरंमागधस्यहलायुधः ॥ चकारकुक्षौतत्कंठंततस्तौपेततुर्भुवि ४९

घानांबर्हिणांयूराणांपक्षाएववासांसियेषांते ३६ ३७ क्रोडाचिह्नेनवराहलक्षणेनध्वजेन ३८ कांचनतालकूबरःयुगंधरश्चयस्मिन्सतथा ३९ ४० सूर्यसुतोयमः ४१ हारिषेहः ४२
स्वयंमागधोव्यंसितोवांचितः ४३ कालायसींकृष्णायोमयीम् ४४ ४५ ४६ अश्मकुट्टनिभांअश्मसारसगाम् ४७ ४८ ४९

तयोर्निपतितो राजचुपयासीद्वलायुधः ॥ तं मागधः क्षणेनाधश्चकारामितविक्रमः ५० तत उत्थाय तौ वीरौ क्रोधसंरक्तलोचनौ ॥ भूयोजग्राहतुर्वीरौ मत्तौ द्वा
विवकुंजरौ ५१ तावुभौ परमकुद्वौ परस्परवधेषिणौ ॥ उरसोरः समाहत्य भूमौ च कृषतूरणे ५२ एवं धनुः शतशतं तावा कृष्य परस्परम् ॥ निकटस्थान् द्रुमान् शौ
लां शूर्णयामास तुर्नृप ५३ तं विमृज्य जरासंधो गदामादाय दुर्मदः ॥ उदतिष्ठ मे यात्मारामोऽपि समहाबलः ॥ क्षणादादत्तमुसलं प्रहर्तुमुपचक्रमे ५४ तं का
मपालो मुसलेन मूर्ध्नि जनुण्यं मे भुजयोर्नाभिदेशे ॥ ऊरौ च जानौ जठरे च वक्षस्य नेकशो वै प्रजहार युद्धे ५५ तं मागधो वक्षसिकंधरे च मुखेललाटे च बुके तथाऽ
से ॥ नाभौ नितंबे च तथैव पार्श्वे समं समानी प्रजहार रामम् ५६ एवं प्रहरतोस्तत्र राममागधयोर्मधे ॥ राजानोरणसंविग्ना बभूवुर्भृशपीडिताः ३७ क्रमेण ते वि
मनसो निवृत्तकदनोद्यमाः ॥ आसन्नासन्ननिधनं मन्वाना मागधेश्वरम् ५८ सात्यकिस्तु महातेजाः संगरे बाणमंत्रिणा ॥ युध्यमानास्त्रिभिर्बाणैः कुंभांडेन सम
र्दितः ५९ सोऽतिविद्धो महाबाहुः क्रुद्धः सर्पइव श्वसन् ॥ आददे पंच नाराचान् कुंभांडं हंतुमाहवे ६० ततो हाहारवोज्ज्ञे सेनायां दैत्यमंत्रिणः ॥ सात्यकि
स्तं महाबाहुराकृष्याकर्णमाशुगैः ६१ विव्याध कुरुशार्दूलं कुंभांडं बाणमंत्रिणम् ॥ नाभौ कंठे ललाटे च हृदि मूर्ध्नि पिदानवम् ६२ अमिविद्वारथोपस्थे नि
पसादविचेतनः ॥ तं विचेतनमालोक्य दुर्मनास्तस्य साराथिः ॥ अपोवाहरणात्तूर्णैरथेन भरतर्षभ ६३ कूपकर्णस्तु दैतेयः प्रसक्तः कृतवर्मणा ॥ गतं कुंभा
ण्डमालोक्य प्राप्तं च प्राणसंशयम् ॥ विसृज्य कृतवर्माणमपायात्समरांगणात् ६४ तौ विसृज्यरणं दैत्यावनापृच्छय च भूपतिम् ॥ अविस्मृतौ मागधेन ह
तशेषबलान्वितौ ॥ दैत्यौ ते नैव मार्गेण जग्मतुः शोणितपुरम् ६५ इति श्रीभागवते महा० दशमस्कंधे ७० एकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥
बाणसेनां गतां दृष्ट्वा शस्त्रौघेन भृशार्दिताः ॥ राजपुत्रा विमनसो बभूवुर्नृपसत्तम १ गतांच दानवींसेनां श्रांतां श्वधरणपितीन् ॥ दृष्ट्वा कृष्णं च युध्यंतं राम
स्य वदधे बलम् २ समागधं गृहीत्वा जौ मौलौ वामेन पाणिना ॥ प्रहर्तुमैच्छच्छिरसि मुसलेन हलायुधः ३ ततोऽतरिक्षे वनघोषवर्धरांशुश्राववाणीं विश
दाशरीरिणीम् ॥ नरामवध्यो भवता जरासुतः सुखीनिवर्तस्व रणादिति स्फुटम् ४ वचस्तदा कर्ण्य हलायुधो बली विसृज्य चास्थाय रथं रणांगणात् ॥ न्य
वर्तत ब्रह्मर्षि सिद्धसंघैरभिष्टुतो मागधसूतबंदिभिः ५ जरासुतः संप्रति नम्रकंधरो नृपैश्च युद्धाभिजितैः समन्वितः ॥ हतावाशिष्ठाल्पबलेन संवृतो निवृत्तयु
द्धः प्रययौ स्वकंपुरम् ६ श्रीशुक उवाच ॥ गोविंदस्तु महातेजाः सपत्न्यां ज्छरसंचयैः ॥ आच्छाद्य भूपान्विद्राव्य हत्वा च सुबहूत्रणे ७

ति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायामेकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ विमनसः युद्धविरतमनसः १ दानवस्य बाणस्य विद्यमानम् २ मौलौ संयतकेशे मौलिः संयत
केशे पुच्छायां मुकुटेऽप्ययमिति ३ घर्घरांगभीरां गांभीर्यै नूपुरारावेधर्घरः समुदाहृत इति अशरीरिणीं शरीरहीनां दैवीमित्यर्थः ४ ५ ६ ७

सम्यक्प्रतीतपुरुषैः महतीविद्याशास्त्रविषयापेक्षांतेतथातैः ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ मथुरारक्षितुंनिर्गम्यनिर्धार्य पंचम्यर्थेवाद्रितीया १६ गिरौवनोद्देशेवनेउभतप्रदेशे वृक्षमूलेनिवासिनंकृता वासं कंचनलोकविलक्षणम् १७ १८ १९ फलंलभःआनंदःचेतनस्यमूलंज्ञानंतेएवकृतेपूर्णेआहारोयस्यसतथातम् २० प्रणामंचक्रतुरित्यादिनाप्रतीयमानःकृष्णभार्गवरामयोःनम्यनंतुभावाभेदावि

संस्तूयमानःसंतुष्टैःसूतमागधवंदिभिः ॥ ब्राह्मणैश्चर्महाविधैःस्तोत्रंकुर्वद्भिरुच्चकैः ८ अन्वीयमानोभगवान्प्राविशन्मथुरांपुरीम् ॥ हृष्टपुष्टजनाकीर्णोतुंगप्रा कारतोरणाम् ९ चलत्कदलिकोपेतांदीपांकुरविराजिताम् ॥ प्रविशन्नाजमार्गेणस्त्रीभिःप्रासादसंस्थितैः १० पुष्पैश्चलाजांजलिभिःकीर्यमाणोविराजत ॥ उपायनानिदिव्यानिपुष्पस्रगनुलेपनान् ११ प्रियंकरामाधवाभ्यामुपजहुःपुरौकसः ॥ एवंसराजमार्गेणगत्वायादवसत्तमः १२ सभांप्रविश्यविपुला मुपविश्यवरासने ॥ रामेणसाहितोवीरःशैनेयेनचयमिता १३ पूजितोयदुभिर्विप्रैर्दिविशक्रइवामरैः ॥ तत्रासीनैर्बुद्धिमद्भिर्यदुवृद्धैर्महात्माभिः १४ उग्रसे नोद्धवमुसैरक्रूरप्रमुखैर्हरेः ॥ समाभाष्याभ्यनुज्ञातःसंकर्षणसहायवान् १५ द्रष्टुकामोमहादुर्गेगोमंतंपर्वतोत्तमम् ॥ निर्गम्यमथुरांप्रातर्दक्षिणाभिमुखो ययौ १६ सरामानुगतःश्रीमानुत्तीर्ययमुनांहरिः ॥ देशान्बहूनतिक्रम्यपर्वतान्सरितोगिरौ १७ गच्छन्कचिद्वनोद्देशेवृक्षमूलनिवासेनम् ॥ ददर्शकंचन मुनिंजटामंडलमंडितम् १८ चीरकृष्णाजिनधरंकमंडलुविराजितम् ॥ माधवौसमुपाविष्टंतेजसाभास्करोपमम् १९ फलमूलकृताहारंवृतंशिष्यशतै र्मुनिम् ॥ दृष्ट्वापरमसंतुष्टौरामकृष्णौजगत्पती २० प्रणामंचक्रतुर्वीरौयथान्यायमतंद्रितौ ॥ इदंचोवाचभगवान्कृष्णस्तंमुनिपुंगवम् २१ नमस्तेभार्गे वश्रीमन्जामदश्यतपोधन ॥ रामकृष्णौस्मृतावावांकचित्तेश्रवणंगतौ २२ इत्युक्तस्तेनधर्मात्मावासुदेवेनभार्गवः ॥ निरीक्ष्यमाधवौप्राहप्रीत्युत्फुल्लमुखे क्षणः २३ स्वागतंतेयदुश्रेष्ठसाग्रजायमहात्मने ॥ जानेत्वांयदुषूत्पन्नंभगवंतमधोक्षजम् २४ कार्याणांकारणंपूर्वेजगतामादिपुरुषम् ॥ नमस्तेपुंडरीका क्षविश्वलोकैककारण २५ किमर्थमिहसंप्राप्तौभवंतौविश्ववंदितौ ॥ इत्युक्तौजामदग्न्येनप्राहतूरामकेशवौ २६ गोमंतंद्रष्टुमिच्छावोदुर्गहेतोरिहप्रभो ॥ तदाकर्ण्यब्रवीद्रामोजामदश्योजनार्दनम् २७ एवमस्तुमहाबाहोगोमंतंगच्छसाग्रजः ॥ करवीरपुरंनामतन्मूलेपारिपालितम् २८ शृगालवासुदेवेनसयु वांसहिष्यति ॥ तंहत्वासमरेशैलंगोमंतंसाध्ववाप्स्यथ २९ इत्युक्तौतेनरामेणजामदश्येनमाधवौ ॥ तमनुज्ञाप्यसर्वज्ञंजग्मतुर्दक्षिणामुखौ ३० तौ तथायदुशार्दूलौगच्छंतौदक्षिणापथम् ॥ ददर्शतुश्वगोमंतमभ्रंकषमहादुमम् ३१

नामावंगमयति तत्कथमुभयोर्विष्णुत्वेसंगच्छतइत्याशंक्य सर्वावताराभिन्नोपि सर्वशक्तिरपिस्वयं पूज्यपूजकनीचोच्चमोहनायदुरात्मनां अखंडैकरसोविष्णुर्दर्शयेत्तत्रतत्रहीतिषादुप्यवचनेनपरिहर णीयेति २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० अभ्रंकषामहांतोद्दुमाःयस्मिन्सतथातं अभ्राणिमेघान्कषंत्युल्लिखंत्यभ्रंकषाः कषतेर्धातोरभ्रादिषूपपदेषुसप्तत्ययोभवति ३१

३२ ३३ ३४ ३५ पदातिनौपादैःसंचरमाणौ रथादिरहितावित्पथः ३६ ३७ वासुदेवौवसुदेवपुत्रौलृणशृगालौ ३८ वासुदेवस्यशृगालनाम्नः ३९ ४० प्रियसुहृद्यथातथापूजितौ ४१ तदी
यैस्तस्यविद्यमानैः ४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधोत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांद्वापंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ सालःसर्जः तालस्तृणराजः तमालःकालस्कंधःप्रियालोराजादनःअ
शोकोवंजुलःसालंसर्जचसूरयः वृणराजस्तालःकथ्यते कालस्कंधस्तमाल स्यात् राजादनःप्रियालःस्यात्वंजुलोऽशोकउच्यते १ कदंबोहरिप्रियः निंबःपिचुमंदः पिचुमंदस्तुनिंबःस्यात् हितालोवन

करवीरपुरचैवतन्मूलेतुंगतोरणम् ॥ दृष्ट्वाविचित्रप्राकारंहर्म्यप्रासादगोपुरम् ३२ शंखमाध्मापयामासशंखचक्रगदाधरः ॥ तस्यशंखध्वनिंश्रुत्वाबभूव
क्रोधविह्वलः ३३ शृगालोवासुदेवारुयःप्रत्यगाद्यदुनंदनौ ॥ सोऽभ्येत्यबहुपादातितुरंगरथकुंजरः ३४ अभ्यवर्षच्छरैर्वेणछादयन्निवमाधवौ ॥ तद
नीकमनाधृष्यदृष्ट्वायादवसत्तमौ ३५ योधयामासतुर्वीरौद्वावेवाजौपदातिनौ ॥ सैन्यंचबाणपूगेनव्यथितंभृशविह्वलम् ३६ दृष्ट्वाशृगालभूपालस्तावधा
वदमर्षणः ॥ तमायांतमभिप्रेक्ष्यरथिनंधृतकार्मुकम् ॥ न्यवारयद्वासुदेवोवेल्लेववरुणालयम् ३७ तावुभौपरमकुद्वौवासुदेवौमहाबलौ ॥ युयुधातेतथाऽ
न्योन्यमन्योन्यवधकांक्षिणौ ३८ सतथाविद्यमानस्यवासुदेवस्यसंगरे ॥ शिरोजहारगोविंदःक्षणेनमुकुटोज्ज्वलम् ३९ ततस्तत्सैनिकाःसर्वेहतशेषाः
कुरुद्वह ॥ कृष्णेनस्वामिनिहतेदुद्रुवुःसर्वतोदिशम् ४० ततस्तौरामगोविंदौकरवीरपुरंमहत् ॥ प्रविश्यपूजितौविप्रैर्वणिग्भिश्चयथाप्रियः ४१ तद्रजाश्वर
थानीककोशादिधनसंचयम् ॥ मथुरांप्रेषयामासतदीयैर्भृत्यपूरुषैः ४२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधोद्वापंचाशत्तमोऽध्यायः ५२ श्रीशुकउवाच
गोमंतपर्वतश्रेष्ठंतुंगद्रुमलतान्वितम् ॥ सालतालतमालाढ्यंप्रियालाशोकशोभितम् १ कदंबनिंबहिंतालपूगपुन्नागशोभितम् ॥ आरुह्यकदलीखंडमंडि
तंमत्तकोकिलम् २ भ्रमरसंघातप्लवंगाकंपितद्रुमम् ॥ फलभारनतैःस्कंधैर्नारिकेलैर्विराजितम् ३ बहुप्रसवणोपेतंसुच्छायंनिर्मलोदकम् ॥ रम्यंदृ
शतुर्वीरौप्रदेशंरामकेशवौ ४ तत्रप्रवर्षणंनामशृंगपर्वतमूर्धनि ॥ अवापतुर्यत्रमेघानित्यंवर्षत्यविल्लाः ५ तत्रारुह्यदुश्रेष्ठौपश्यंतौहिदिशोदश ॥ रम
माणौयथाकाममूपतुःपर्वतोत्तमे ६ एतस्मिन्नेवकालेतुक्षीरोदेसागरोत्तमे ॥ निवासेदेवदेवस्यशंखचक्रगदाभृतः ७ उपासीनोमहाबाहुःश्रीमान्वैरोचनो
बलिः ॥ जहारदेवदेवस्यकिरीटंरत्नाचित्रितम् ८ इंद्रनीलसहस्राढ्यंगोमेदकशताचितम् ॥ पद्मरागमहानीलमुक्ताफलविराजितम् ९ पुष्परागप्रवाला
ढ्यंदिव्यकांचननिर्मितम् ॥ हृतंदानववीरेणविदित्वापुरपालकः ॥ तमन्वधावत्त्वरितंवैनतेयोविहंगराट् १०

क्रमुकः नागःनागकेसरः पूगोतिसारोग्रामक्रमुकः पुन्नागःसुरार्णिका २ ३ बहुभिःप्रसवणैर्निर्झरैरुपेतं ४ ५ ६ ७ उपासीनोमहाबाहुरित्यादिनामुक्तगम्येक्षीरसागरेबलिनादानवैरेणहरेःकिरीटहरणं
गरुडेनतंजित्वाकिरीटमादायागच्छतामार्गेगोमंतेवसंतंश्रीकृष्णंदृष्ट्वाकिरीटहीनेतच्छरसितभिधानमुच्यते तत्रसंशयः अमुक्तस्यबलेर्ममर्षं अजमनिद्रस्वप्नमितिश्रुतेः नित्यनिरस्तानिद्रस्यहरेःकिरीट
नयनमित्यादिकंक्रथंसंगच्छतइतीपमाशंका बहूनिस्थानजाताविकृष्णस्यक्षीरसागरइत्यादिमाहात्म्यवचनेनपारिहृतोत्तिज्ञातव्यम् ८ ९ १०

११ १२ १३ नमोनमः इति पुनरुक्तिरादरायां पुरुषायेत्युक्ते जीवायेति शंका स्यात् अतस्तन्निरासार्थं कारणेति कारणं बंधमोक्षयोरिति श्रुतेः जीवस्यापि कारणत्वप्रतीतिर्निरनुषत्वेन शंका निवृत्तये नारायणा
 पेति अप्यंशब्दो देवदत्तादिशब्दवत्सांकेतिको न भवति किंतु गुणनिबद्ध इति भावेनाह अखिलेति न तर्हि शौर्यादिगुणयोगोऽस्येत्यत्राह सुरारिराक्षसवत्संहारी चेन्न कोऽप्येनमाश्रयतीत्यत्राह नारायणेति
 नारो नस्समुदायस्तदाश्रयो नारायणः तस्मै ननु सर्वाश्रयत्वं राजवद्बहिःस्थत्वेनोतांतःस्थत्वेनाहोस्विद्धाधुवदुभयरूपेण नाद्यः अंतर्बहिश्च तत्सर्वव्याप्य नारायणः स्थित इति श्रुतिव्याकोपात् न द्वितीयः
 कर्मभोगप्राप्तेः न तृतीयः अखंडात्मनो द्वितीयत्वानुपपत्तेरिति तत्राह अखिलेति १४ सृष्टिसंहारयोश्चतुर्मुखपंचमुखहेतुत्वोक्तेरस्याखंडहेतुत्वं कथमित्यतत्राह हिरण्यगर्भत्वमिति मूले आदिकालो हिर

तमंतरे समासाद्य दानवे द्रंदुरासदम् ॥ कृत्वा युद्धं महाघोरं जित्वा दानवपुंगवम् ११ गृहीत्वा रत्ननिचयं किरीटं भास्करोपमम् ॥ आगच्छन्ददृशे देवदेवकी नंदनं
 हरिम् १२ वसंतं साग्रजं रम्ये गोमंते पर्वतोत्तमे ॥ तस्य मूर्ध्नि निधाया शुकिरीटं दिव्यभूषणम् ॥ प्रणम्य पादयोर्मूर्ध्नास्तोतुं समुपचक्रमे १३ गरुड उवाच ॥
 नमोनमः कारणपूरुषाय नारायणायाखिलवल्लभाय ॥ सुरारिसंहारणकारणाय नारायणायाखिलकर्मसाक्षिणे १४ हिरण्यगर्भत्वमुपेत्य मूले सृजस्य शेषं
 भुवनं स एव ॥ नारायणात्मन् परिपासिभूयोजहार चांते भगवन् शिवात्मन् १५ तं त्वाय दोर्वेशकरं सुरेशं जानेऽवतीर्णं भुवने वृषाकपिम् ॥ अहं हि भृत्यस्तव
 वैन ते यो ब्रूहि क्रियां किं करवाणि देव १६ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा देवदेवेशं प्रणिपत्य विहंगराट् ॥ जानुनीधरणीकृत्वा तस्थौ प्रांजलिं स्रजतः १७ तं दृष्ट्वा याद
 वश्रेष्ठो गरुडं पांक्षपुंगवम् ॥ प्रीत्युत्फुल्लमुखो दोर्भ्यां पस्पर्शो गंतदुत्तमम् १८ गच्छ भद्रयथा काममेहिकाले मया स्मृतः ॥ इत्युक्त्वा तं विसृज्योभावीश्वरौ
 रामकेशवौ १९ फलमूलकृताहारौ पीतनिर्झरवारिणौ ॥ अवरुह्य गिरेः शृंगात् करवीरपुरंगतौ २० तत्र तौ चतुरो मासानुषित्वा भरतर्षभ ॥ महत्यासेनयासा
 र्धं जग्मतुर्मथुरां पुरीम् २१ शृगालं निहर्तुं श्रुत्वा मागधः क्रोधविह्वलः ॥ आजगाम कुरुश्रेष्ठ महत्यासेनयावृतः २२ तेन सार्धं मभूद्युद्धं सप्ताहं रामकृष्णयोः ॥
 तदा पराजितो युद्धे मागधो बहुसैनिकः २३ जगाम मागधानेव बहुभिः क्षत्रियैः सह ॥ रामकृष्णौ च धर्मज्ञौ सूतमागधबन्दिभिः २४ स्तूयमानौ विविशतुः
 सानुगौ मथुरां पुरीम् ॥ एवं सप्तदशकृत्वस्तावदक्षौ हिणीवलः २५ युयुधे मागधो राजाय दुभिः कृष्णपालितैः ॥ अक्षिण्वतबलं सर्ववृष्णिभिः कृष्णतेजसा
 २६ हतेषु तेष्वनकेषु त्यक्तोऽयादरिभिर्नृप ॥ अष्टादशमसंग्रामे आगामिनि तदंतरा २७ नारदप्रेषितो वीरो यवनः प्रत्यदृश्यत ॥ रुरोध मथुरामेत्य
 तिसृभिर्मूर्च्छकोटिभिः २८

अप्यगर्भस्य दंतर्थांमिन्वेन तन्नामवाच्यत्वमुपेत्य भूयः पश्चान्नारायणात्मन्नारायणनामपरमात्मन् पुनः शिवात्मानं स्रष्टा तदंतर्थांमिन्वेन तन्नामवाच्यं तदुक्तं ब्रह्मस्थो ब्रह्मनामा सौरुद्रस्थो रुद्रनाम इत्यादि
 १५ एवं विधो विष्णुस्त्वमित्याह तत्वेति भुवने प्रसिद्धं वृषाकपिं विष्णुमवतीर्णं तत्सृष्ट्यादिहेतुं च जान इत्यन्वयः विष्णोरुद्धे वृषाकपिरित्यतो यदोर्वेशकरमित्यादिक्रियाविशेषणं कर्तव्यं धर्मप्रेरकत्वेन फलवर्ष
 गादृषः कस्य सुखस्यापावृत्त्वात्कपिः यद्वा अकाहुः स्वात्शरणागतं जगत्पातीति वृषाकपिरिति १६ १७ तस्य उत्तमसंगं उत्तमांशिर इत्यर्थः १८ १९ २० २१ २२ २३
 २४ २५ अक्षिण्वत अक्षीयत २६ २७ २८

२९ उभयतोमागधावनाच्चप्राप्तं वृजिर्दुःखम् २० अस्पृतेतिषष्टीवृतीयार्थे अनेनसह चावयोर्युध्यतोः ३१ दुःखंगच्छत्यस्मिन्नितिदुर्गं सुदुरोरधिकरणइतिगमेर्हप्रत्ययः विशिनष्टि द्विप
देति द्वेपदेयेषांतेतथाद्विपदः पदेतिनिपातोविवक्षितः मनुष्यैरगम्यमित्यर्थः ३२ ३३ त्वष्टुर्विश्वकर्मणोविद्यमानंत्वाष्टम् कितद्विज्ञानमत्राह शिल्पनैपुणमिति शिल्पविद्यापटुत्वम् ३४ र
थ्याराजमार्गः वीथीवाणिजांमार्गः यथावास्तुवास्तुलक्ष णमनीतक्रम्य दिविस्पृग्भिःहृद्युभ्यामुपसंख्यानमित्यलुक्समासः ३५ राजतैःरजतमयैररपुटैर्लोहविशेषैः क्लृप्तैःकोष्ठैरंतर्युहैः ३६ रत्नकूटैःरत्न

नृलोकेचाप्रतिद्वंद्वोवृष्णिन्श्रुत्वात्मसंमतान् ॥ तद्वद्वाऽर्चितयत्कृष्णःसंकर्षणसहायवान् २९ अहोयदूनांवृजिनंप्राप्तं ह्युभयतोमहत् ॥ यवनोऽयंनिरुं
द्वेऽस्मानद्यश्वोवामहाबलः ३० मागधोऽप्येतिदुष्टात्मापरश्वोनैवसंशयः ॥ आवयोर्युध्यतोरस्ययद्यागच्छेजरासुतः ३१ बंधून्वाधिष्यत्यथवानेष्य
तेस्वपुरंबली ॥ तस्मादद्यविधास्यामोदुर्गेद्विपददुर्गमम् ३२ तत्रज्ञातीन्समाधाययवनंवातयामहे ॥ इतिसंमंयभगवान्दुर्गंद्वादशयोजनम् ३३ अं
तःसमुद्रेनगरंरुष्णोऽद्भुतमचीकृपत् ॥ दृश्यतेयत्राहित्वाष्टंविज्ञानंशिल्पनैपुणम् ३४ रथ्याचत्वरवीथीभिर्ययावास्तुविनिर्मितम् ॥ सुरद्वमलतोद्यान
विचित्रोपवनान्वितम् ३५ हेमशृंगैर्दिविस्पृग्भिःस्फाटिकाट्टालगोपुरैः ॥ राजतारपुटैःकोष्ठैर्जुष्टंहैमैःस्वलंकृतैः ३६ रत्नकूटैर्गृहैर्हैर्मैर्महामरकतस्थलैः ॥
वास्तोष्पतीनांचगृहैर्वलभीभिश्चनिर्मितम् ३७ चातुर्वर्ण्यजनाकीर्णैर्यदूनांचगृहैर्लसत् ॥ सुधर्मापारिजातंचमहेन्द्रःप्राहिणोद्धरेः ३८ यत्रचावस्थितो
मर्त्योर्मर्त्यधर्मेर्वियुज्यते ॥ यत्प्रियंदेवदेवस्यविष्णोःक्षीरोदवासिनः ३९ श्यामैककर्णान्वरुणोहयान्शुक्लान्मनोजवान् ॥ ददौसहस्रसख्यातान्देवदेवायतो
यराद् ४० अष्टौनिधिपतिःकोशान्रत्नपूर्णानविक्षयान् ॥ तथान्येलोकपालाश्चददुःस्वाधिकृतंधनम् ४१ यद्यद्भगवतादत्तमाधिपत्यंस्वसिद्धये ॥ सर्वे
प्रत्यर्पयामासुर्हरौभूमिगतेनृप ४२ तत्रयोगप्रभावेणनित्वास्वान्भगवान्हरिः ॥ मथुरायाश्चरामेणकृष्णःसमनुमंत्रितः ४३ निर्जगामपुरद्वारात्पद्ममाली
निरायुधः ४४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ५३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तंवलोक्यविनिष्क्रांतमुज्जिहानमिवोडुप
म् ॥ दर्शनीयतमंश्यामंपीतकौशेयवाससम् १ श्रीवत्सवक्षसंभ्राजत्कौस्तुभामुक्तकंधरम् ॥ पृथुदीर्घचतुर्बाहुंनवकंजारुणेश्चक्षणम् २ नित्यप्रमुदितंश्रीमत्सु
कपोलंशुचिस्मितम् ॥ मुखारविंदंविभ्राजंस्फुरन्मकरकुंडलम् ३ वासुदेवोह्ययमितिपुमान्श्रीवत्सलाञ्छनः ॥ चतुर्भुजोऽरविंदाक्षोनवमालयतिसुंदरः ४
लक्षणेनारदप्रोक्तैर्नान्योभवितुमर्हति ॥ निरायुधश्चरन्पद्मांयोत्स्येऽनेननिरायुधः ५

शृंगैः वास्तोष्पतीनांवास्तुदेवतानाम् ३७ ३८ मर्त्यधर्मेर्जरादिलक्षणैःक्षीरोदशायिनोविष्णोर्पत्प्रियंदृश्यंतदपिददौ ३९ ४० निधिपतिःकुबेरः अष्टौकोशानिधीन् आविक्षयानव्ययान्स्वाधि
कृतंस्वकीयत्वेनाभिमत् ४१ क्षीरोदधिमथनेहरिणादत्तम् ४२ योगप्रभावेणमथुरास्थितपदार्थराशिर्यथाद्वारकास्थितोभवतितथाकरणसामर्थ्येनरामेणसमनुमंत्रितःसहितः ४३ ४४ इतिश्रीभागव
तेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांत्रिपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उज्जिहानमुच्यंतम् १ २ ३ ४ ५

SGF

Foundation

तेजस्विनां ल्योतिष्प्रतापुंजीभूतमेकं तेजः किं रित् सामान्योक्तं विशिनष्टि भगवानिति २९ त्रयाणां ब्रह्मविष्णुशिवानां मध्ये पुरुषर्षभं पुरुषश्रेष्ठं विष्णुं मन्ये यद्वा त्रयाणां ब्रह्मरुद्रेन्द्राणां त्रेताग्रीनां वा तत्र हे
तुमाह यदिदं गुहाध्वां तमित्युपलक्षणं ब्रह्मांडगुहाध्यापितमिरमपि प्रदीपो न गृहांतर्वाति ज्योतीरूपं परं न गृह्यते किंतु सूर्योऽपि ३० अव्यलीकं सत्यं शुश्रूषतां श्रोतुकामानाम् ३१ ऐक्ष्वाका इक्ष्वाकु कुले
जाताः ३२ ३३ ३४ हतौजसः नष्टतेजसः ३५ हादः निःस्वनः ३६ मातुं संख्यातुं न शक्यं ते कुतः अनंतत्वात् अतो नंतानां मनस्ता इत्येव परिसंख्यानमन्यथानंतत्वहानिः ३७ अनंतत्वमाह क
श्चिदिति कश्चित्क इव ब्रह्मेव सोऽपि मेजन्मानि गुणकर्माभिधानानि न विममे ३८ अनुक्रमंतः निरंतरं पठंतः ३९ ४० भारायमाणानां भारवदाचरतां कर्तुः कथं सलोपश्चेति पाणिनिः गृहे भार्याल

किंस्वित्तेजस्विनां तेजो भगवांस्त्वं विभावसुः ॥ सूर्यः सोमो महेंद्रो वालोकपालोऽपरोऽपि वा २९ मन्येत्वां देवदेवानां त्रयाणां पुरुषर्षभम् ॥ यद्वाससे गुहाध्वां
तंप्रदीपः प्रभया यथा ३० शुश्रूषतामव्यलीकमस्माकं नरपुंगव ॥ स्वजन्मकर्मगोत्रं वाक्य्यतां यदि रोचते ३१ वयंतु पुरुषं व्याघ्र ऐक्ष्वाकाः क्षत्रबंधवः ॥
मुचुकुंद इति प्रोक्तो यौवनाश्चात्मजः प्रभो ३२ चिरं प्रजागरांतो निद्रयोपहतो द्रियः ॥ शयेऽस्मिन् विजने कामं केनाप्युत्थापितोऽधुना ३३ सोऽपि भ
स्मीकृतो नूनमात्मीये नैव पाप्मना ॥ अनंतरं भवान् श्रीमान् लक्षितोऽमित्रशासनः ३४ तेजसा तेऽविषह्येण भूरिद्रष्टुमशक्नुमः ॥ हतौजसो महाभाग माननी
योऽसि देहिनाम् ३५ एवं सुभाषितो राज्ञा भगवान् भूतभावनः ॥ प्रत्याह प्रहसन्वाण्यामेव हादगभरिया ३६ श्रीकृष्ण उवाच ॥ जन्मकर्माभिधानानि संति
मेऽगसहस्रशः ॥ न शक्यं तेऽनुसंख्यातुमनंतत्वान्ममापि हि ३७ कश्चिद्रजांसि विममे पार्थिवान्युरुजन्मभिः ॥ गुणकर्माभिधानानि न मेजन्मानि किर्हीचि
त् ३८ कालत्रयोपपन्नानि जन्मकर्माणि मे नृप ॥ अनुक्रमंतो नैवांतं गच्छंति परमर्षयः ३९ तथाप्यद्यतनान्यंगशृणुष्व गदतो मम ॥ विज्ञापितो विरिंचेन पु
राऽहं धर्मगुप्तये ४० भूमे भारायमाणानां सुराणां क्षयाय च ॥ अवतीर्णोऽयं दुकुले गृहानकदुंदुभेः ४१ वदंति वासुदेवेति वसुदेवसुतं हि माम् ॥ कालनेमिर्हतः
कंसः प्रलंबाद्याश्च स द्विषः ४२ अयं च यवनो दग्धो राजंस्तेति गमचक्षुषा ॥ सोऽहं तवानुग्रहाथैर्गुहामेतामुपागतः ४३ प्रार्थितः प्रचुरं पूर्वे त्वया हं भक्तवत्सलः ॥
वरान् वृष्णीष्वराजर्षेः सर्वान् कामान् ददामि ते ४४ मां प्रपन्नो जनः कश्चिन्नभूयोऽर्हति शोचितुम् ४५ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तस्तं प्रणम्या ह मुचुकुंदो मुदान्वितः
ज्ञात्वानारायणं देवं गर्गवाक्यमनुस्मरन् ४६ मुचुकुंद उवाच ॥ विमोहितोऽयं जन ईशमायया त्वदीयया त्वानं भजय नर्थदृक् ॥ सुखाय दुःखप्रभवेषु सज्जते
गृहेषु योषित्पुरुषश्च वंचितः ४७ लब्ध्वा जनो दुर्लभमत्र मानुषं कथंचिदप्यंगमयत्नतोऽनघ ॥ पादाराविंदनं भजय सन्मतिर्गृहं धकूपे पतितो यथापशुः ४८

क्षणे ४१ निमित्तं कथयति वसुदेवेति ४२ तिग्मचक्षुषा चंदने त्राग्निना ४३ ४४ ४५ ४६ अनर्थदृक् स्वपुरुषार्थदर्शनं भवतीत्यर्थः यद्वा अनर्थसंसारमर्थपश्यतीति दुः
खप्रभवेषु दुःखहेतुषु पुरुषेण वंचिता योषित्पुनः पुरुषश्च वंचितः ४७ माययौ मोहितत्वमुपादयति लब्ध्वेति अत्र कर्मभूमौ मानुषमंगदेहं असत्सु विषयेषु मतिर्यस्य स तथा मंगदकूपे पतितः पशुर्यथा स्वह
पंनभजति तथा गृहलक्षणां धकूपे ४८

मर्त्यात्मबुद्धेर्देहात्मबुद्धेः ४९ देहात्मबुद्धित्वं दर्शयति कलेवर इति दुरंतविषयचित्तया दुष्टो मदीविद्याभिजनलक्षणो यस्य स तथा ५० धनादिनिमित्तमदस्य दुष्टत्वं कथमत्राह प्रमत्तमिति क्षुधाजि
ह्वासृक्किणीलेलिहन् ५१ किमत्रप्रमाणमित्यतः प्रत्यक्षमेवेत्याह पुरेति यो देहः पुरानरदेव संज्ञितः स एव देहो दुरत्ययेन कालेन विट्कृमिभस्मसंज्ञितो भवतीति शेषः आदिभक्षितो विष्टासंज्ञितो भवति अद
ग्धः कृमिसंज्ञितः दग्धः भस्मसंज्ञित इति विशेषः ५२ इदं चलज्जाकरमित्याह निर्जित्येति दिक्चक्रं दिङ्मंडलम् अभूतविग्रहः अजातयुद्धः वयसाकुलेन दानेन विद्यया च समैराजभिर्वंदितः बहिरेवं विधः पुरुषो
मैथुन्यपरेषु ग्राम्यसुखमात्ररतेषु योषितां क्रीडामृगगीयत इत्यन्वयः ५३ त्वद्भक्तिरहितस्य पुंसः कर्मकरणं गजस्नानतुल्यमिति भावेनाह करोतीति हेमहरीशनिवृत्तभोगः तदपेक्षया तेषां भोगानां सजातीयभोगे
च्छया सुनिष्ठितस्तद्योग्यदेवतापूजासुनितरां स्थिरोयः कर्माणितदनुगुणं तपश्च करोति स पुनश्च धनादिदत्तभूयाय भूय सेमहतो राधसे संपदे प्रवृद्धतर्षः अत्युद्विक्तवृष्णः सुखायनकल्पते इत्यन्वयः सुखं नाम मुक्ति

ममैष कालोऽजितनिष्फलो गतो राज्याश्रियो ब्रह्मदस्य भूपतेः ॥ मर्त्यात्मबुद्धेः सुतदारकोशेष्वासज्जमानस्य दुरंतचित्तया ४९ कलेवरेऽस्मिन् वटकुड्यसन्नि
भेनिरूढमानो नरदेव इत्यहम् ॥ वृत्तोरथेभाश्च पदात्यनीकपैर्गोपयंतं स्त्वामगणय्य दुर्मदः ५० प्रमत्तमुच्चैरिति कृत्यचित्तया प्रवृद्धलोभां विषयेषु लालसम् ॥
त्वमप्रमत्तः सहसा भिषद्यसे क्षुल्लेहानोऽहिरिवाखुमंतकः ५१ पुरारथैर्हेमपारिष्कृतैश्च रन्मतंगजैर्वा नरदेव संज्ञितः ॥ स एव कालेन दुरत्ययेन वै कलेवरो वि
ट्कृमिभस्मसंज्ञितः ५२ निर्जित्यदिक्चक्रमभूतविग्रहो वरासनस्थः समराजवंदितः ॥ गृहेषु मैथुन्यपरेषु योषितां क्रीडामृगः पुरुष ईशगीयते ५३ क
रोति कर्माणि तपः सुनिष्ठितो निवृत्तभोगस्तदपेक्षया ददत् ॥ पुनश्च भूयाय महीशराधसे प्रवृद्धतर्षो न सुखाय कल्पते ५४ भवापवर्गो भ्रमतो यदा भवेज्जनस्य
तर्ह्यच्युतसत्समागमः ॥ सत्संगमो यर्हितदैवसद्गतौ परावरे शेत्यायि जायते मतिः ५५ मन्ये ममानुग्रह ईशते कृतो राज्यानुबंधापगमो यदृच्छया ॥ यः प्रार्थयते सा
धुभिरेकचर्यया वनं विविशुद्रिरखंडभूमिपैः ५६ न कामयेऽन्यंतवपादसेवनाद किंच न प्रार्थयत माद्वरं विभो ॥ आराध्य कस्त्वां ह्यपवर्गदं हरे वृणीत आयो वरमात्म
बंधनम् ५७ तस्माद्विसृज्या शिष ईश सर्वशोरजस्तमः सत्त्वगुणानुबंधनाः ॥ निरंजनं निर्गुणमव्ययं परं त्वां ज्ञप्तिमात्रं पुरुषं ब्रजाम्यहम् ५८ चिरमिह वृजि
नार्तस्तप्यमानोऽनुपापैरवितृष उरु कृच्छ्रे लब्धशांतिः कथंचित् ॥ शरणदसमुपेतस्त्वत्पदाब्जं परात्मन्नभयमृतमशोकं पाहि मापन्नमिश ५९

लक्षणम् तर्हि कदा मोक्षः स्यादत्राह भवेति हे अच्युत नाना योनिषु भ्रमतो जनस्य यदा सत्संगमः तर्हितदा भवापवर्गः स्यात् भगवज्ज्ञानफलं मोक्षः कथमन्यतः स्यादिति तत्राह सत्संगम इति यार्हपदा सत्संगमः
स्यात्तदैवत्वयि श्रवणादिलक्षणः संगमः स्यात् तस्मात्परावरे शेत्युक्ता मुक्तस्वामिनि त्वयि मतिस्त्वत्पसाद जनकं ज्ञानं स्यात् ५५ अतो ज्ञानद्वारा सत्संगमो मुक्तिसाधनमसत्संगमोऽनर्थहेतुरिति यदा द्विसंगत्या
गः सत्संगहेतुरित्याशयेनाह मन्य इति ते त्वया राज्यानुबंधापगमः राज्यस्य तदनुबंधकस्य कोशादेश्चापगमस्त्यागः एकचर्यया एक एव चरे द्विभुरिति वचनात् एका कित्तेन चरणं अखंडभूमिपैः सार्वभौमैः विवि
शुद्रिः प्रवेष्टुमिच्छति ५६ फलितमाह नेति आयो ज्ञानी आत्मनः स्वस्य बंधनं संसारकारणं वरम् ५७ तर्हि किं करोषीति तत्राह तस्मादिति आशिषः स्वर्गादिसंपदः रजसामानुषः तमसाराक्षसादिः सत्त्वेन
देवादिः ज्ञप्तिमात्रं ज्ञानघनम् ५८ अयुना कर्तव्यं कितत्राह चिरमिति वृजिनार्तः दुःखच्छिष्टः एतदेव विवृणोति तप्यमान इति अत्रितृषः सतृष्णः उरु कृच्छ्रे विषये कथंचिल्लब्धशांतिः लब्धमोक्षः मा
मत्याग इत्यर्थः ऋतं शब्देकप्रकारम् आपन्नं संसारकूपे पतितम् उरु कृच्छ्रे वृजिनार्त इति वा ५९

६० वरैःप्रलोभितइतिपत्तदप्रमादायविद्धि नैतच्चित्रमित्याशयेनाह नेति ६१ क्षीणादुष्कर्मवासनायस्मिन्तत्तथा उत्थितंविषयाभिमुखम् ६२ ६३ ६४ केवलंमाम् केवलोनिर्गुणश्चेतिश्रुतेः ६५
॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ इक्ष्वाकोर्विशंनंदयतीतिइक्ष्वाकुनंदनःसन्नम्यसम्यक्नृत्वा १ क्षुल्लकान्गुणतःपरिमाणतश्चाख्य
मानान् २ इदंतत्त्वमुतातच्चमिदमितिसंशयोमुक्तोयेनसतथा ३ ४ प्रकृतमनुसरति भगवानिति यवनेनाहृतमानीतम् ५ त्रयोविंशत्यनीकपःत्रयोविंशदक्षौहिणीपतिः ६ रथनागाश्वपत्तिम

श्रीभगवानुवाच ॥ सार्वभौममहाराजमतिस्तोविमलोर्जिता ॥ वरैःप्रलोभितस्यापिनकामैर्विहतायतः ६० प्रलोभितोवरैर्यत्त्वमप्रमादायविद्धितव ॥
नर्धर्मय्येकभक्तानामाशीर्भिर्भिद्यतेक्वचिव ६१ ज्ञानिनामेकभक्तानांप्राणायामादिभिर्मनः ॥ नक्षणिवासनंराजन्द्दश्यतेक्वचिदुत्थितम् ६२ विचरस्व
महींकामंमय्यावेशितमानसः ॥ अस्त्वेवानित्यदातुभ्यंभक्तिर्मय्यनपायिनी ६३ क्षत्रधर्मस्थितोजंतूनवधीर्मृगयादिभिः ॥ समाहितस्तत्तपसाजह्यध्वं
मामुपाश्रितः ६४ जन्मन्यनंतरेराजन्सर्वभूतसुहृत्तमः ॥ भूत्वाद्विजवरस्त्वंवैमामुपेक्ष्यसिकेवलम् ६५ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धे
चतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ५४ श्रीशुकउवाच ॥ इत्थंसोऽनुगृहीतोंगकृष्णेनेक्ष्वाकुनंदनः ॥ तंपरिक्रम्यसन्नम्यनिश्चक्रामगुहामुखात् १ सवीक्ष्यक्षु
ल्लकान्मर्त्यान्पशून्वीरुद्धनस्पतान् ॥ मत्वाकलियुगंप्राप्तंजगामदिशमुत्तराम् २ तपःश्रद्धायुतोवीरोनिःसंगोमुक्तसंशयः ॥ समाधायमनःकृष्णेप्राविश
द्रंधमादनम् ३ बदर्याश्रममासाद्यनरनारायणाश्रमम् ॥ सर्वद्वंद्वसहःशांतस्तपसाराधयद्वरिम् ४ भगवान्पुनराब्रज्यमथुरांयवनाहृतम् ॥ हत्वाम्ले
च्छबलंनिन्येतदीयंद्वारकांधनम् ५ नीयमानेधनेगोभिर्नृभिश्चाच्युतचोदितैः ॥ आजगामजरासंधस्रयोर्विशत्यनीकपः ६ ततोराजाजरासंधःकालांतान
लसन्निभः ॥ विधायमकरव्यूहंरथनागाश्वपत्तिमव ॥ अंतश्चकारगोविंदंव्यूहस्यनिमिषांतरे ७ ततोविलोक्यगोविंदोवृक्षमुत्पाट्यचरंहसा ॥ गजान् रथा
न्हयान्पुद्गेपोथयामासदुर्मदः ८ कृष्णेनहन्यमानास्तेवृक्षेणरिपुकुंजराः ॥ पेतुर्गतासवोभूमौवज्रनुन्नाइवाद्रयः ९ रथाश्चरथिभिर्युक्ताःसतुरंगाःसचो
दकाः ॥ निष्पिष्टाइवनक्कापिदृश्यंतंकुरुसत्तम १० रामस्तुमुष्टिनाचाजौकुंजरान्मदशालिनः ॥ जघानकुपितःशैलान्वजेणेवसुरेश्वरः ११ राममुष्टिप्रहा
रेणविकीर्णस्यंदनानृप ॥ नव्यदृश्यंतभूषट्टेचूर्णिताःशीर्णपर्णवत् १२ यवनस्यधनंविश्वंगच्छंतंद्वारकामनु ॥ निहत्ययादवान्विश्वांस्तद्ब्रूहोत्वाजरासुतः
१३ अभ्यवर्ततसंग्रामेरामकृष्णौकुरुद्वह ॥ विलोक्यवेगरभसंरिपुसैन्यस्यमाधवौ १४ तंचापतंतमालोक्यसहितंसबलैर्नृपैः ॥ कीर्यमाणौशरौषेणवृ
ष्ट्येवकरिपोतकौ १५ विरथौविप्रहरणौविवर्माणौविसैनिकौ ॥ मनुष्यचेष्टामापन्नौराजन्दुहवतुर्दुतम् १६

दितिक्रियाविशेषणम् रथादिमंतमितिव्यत्ययेनवायोज्यम् ७ दुर्मदोयथाजंतूंहंतितथा लुप्तोपमम् ८ अद्रयोगिरपः अद्रयोर्कगिरिदुमाइति ९ सतुरंगाःसचोदकाःससादिनः निष्पिष्टाः
हताः १० ११ १२ यादवैर्द्वारकांगच्छंतंनीयमानंयवनस्यविश्वंगच्छंतंनृपानुदुत्ययादवान्विश्वांस्तद्विदित्यनिर्जित्य १३ वेगरभसंयोगसंभ्रमम् १४ १५ १६

॥ १७ ॥ प्रमाणज्ञानचलेयत्तानवेत्तीतिप्रमाणवित् ॥ १८ ॥ १९ ॥ गोमंतपर्वतमारुह्य ॥ २० ॥ प्रवर्षणारुह्यतस्यगोमंतस्पर्शंगमापतुरितिशेषः तत्रगृहेवासतुःउपविविशतुः ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥

विहायवित्तप्रचुरमभीतौभीरुभीतवत् ॥ पद्मचांपदपलाशाभ्यांचेरतुर्बहुयोजनम् १७ पलायमानौतौदृष्ट्वा मागधःप्रहमन्बली ॥ अन्वधावद्रथानीकैरी
शयोरप्रमाणवित् १८ प्रहृत्यवीरौविश्रांतौकरवीरपुरेनिशि ॥ तावारुह्यतुर्वीरौगोमंतमुदितेरवौ १९ सिद्धचारणगंधर्वविद्याधरनिषेवितम् ॥ आरुह्य
शैलंगोमंतरामकृष्णौत्वरान्वितौ २० प्रवर्षणारुह्यतच्छृंगयत्राब्दानित्यवर्षिणः ॥ तत्रतावासतूराजन्फलमूलाशनौसुखम् २१ जरासंधस्तुष्टात्माता
वनुद्रुत्यमाधवौ ॥ रुरोधशैलंगोमंतमहत्यासेनयावृतः २२ सभूपालान्समाहूयस्वानुगान्युद्धुर्मदान् ॥ कलिंगंकुंजरपतिसुराष्ट्राधिपतितथा २३ जयद्र
थंसिंधुपतिसोमदत्तंचकौरवम् ॥ गांधारराजंशकुनिवैदर्भैरुक्मिमेवच २४ सुदक्षिणं चकांबोजंविराटंमत्स्यभूपतिम् ॥ एतानाज्ञापयामासपूर्वस्यांदिशि
भूपतीन् २५ पांचालराजंदुपदंदमघोषंचचेदिपम् ॥ ब्रह्मदत्तंचशाल्वेशमेकलव्यंनिषादपम् २६ बाह्लिकंचकुरुश्रेष्ठंयुधामन्युंचदुर्जयम् ॥ विंदानुविंदावा
वंत्यौकाशिराजंचपौंड्रकम् २७ आज्ञापयामासनृपानेतान्वीरोजरासुतः ॥ गिरिंगोमंतमारोढुंदक्षिणस्यांदिशिप्रभो २८ द्रुमंकिंपुरुषाधीशंदंतवक्रंसहानु
जम् ॥ वीरंविदेहराजानंभूरिश्रवसमेवच २९ करुपेशंबृहच्चापंदाशार्णंचशतध्वजम् ॥ शैब्यंसुवीरराजानंदरदंचमहारथम् ३० एतान्महीपतीन् राजाजरासं
धोऽमितद्युतिः ॥ प्राहगोमंतमारोढुंपश्चिमस्यांदिशिद्रुतम् ३१ त्रिगर्तंचसुशर्माणंबलिनंवेणुदारिणम् ॥ कुल्लिंदंचमहासत्वंकेकयानपिभूपतीन् ३२ शिशु
पालंचभूपालंभीष्मकंचापिदुर्जयम् ॥ पुरस्कृत्यारुरोहाशुकौबेयांमागधोदिशि ३३ एवंगोमंतमारुह्यसर्वतुफलपादम् ॥ विचित्यतत्रसर्वत्राप्यधःशृं
गात्प्रवर्षणात् ३४ चिच्छिदुःसकलान्वृक्षान्नापश्यन्नराममाधमौ ॥ गिरौविलीनावाज्ञायनाधिगम्यपदंनृप ३५ ददाहगिरिमेधोभिःसमंतादग्निमुत्सृजन्
ततउत्कृत्यतरसादह्यमानान्तुतावुभौ ३६ दशैकयोजनोत्तुंगात्रिपेततुरधोभुवि ॥ अलक्ष्यमाणैरिपुणासानुगेनयदूतमौ ३७ स्वपुरीपुनरायातौसमुद्रपरि
खांनृप ॥ सोऽपिदग्धावितिमृषामन्वानोबलकेशवौ ३८ बलमाकृष्यसुमहन्मगधान्मागधोययौ ॥ अष्टादशेतुसंग्रामेजित्वायादवसत्तमौ ३९
दृप्तःस्वराष्ट्रेन्यवसज्जितदिङ्मंडलोनृप ॥ माधवौतुमहात्मानौप्रविश्यद्वारकांपुरीम् ४० स्तूयमानौदिवारात्रंसूत मागधबीदभिः ॥ वृतावानंदबहुलैर्बधु
भिःसुखमूषतुः ४१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥

॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ एधोभिःकाष्ठैः ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ समुद्रएवपरित्वासातंनदीयस्याःसातथा ॥ ३८ ॥ ३९ ॥
॥ ४० ॥ ४१ ॥ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकापांपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ७ ॥

परापूर्वेषां सख्यावृणक्तिवितर्तुराणोऽपरेभिरेतीत्यादि श्रुत्यर्थदीपकन्यायेन दर्शयत्यस्मिन्नध्याये तत्र श्रीकृष्णो युद्धे कुंतीसुतैर्बद्धं पांचालभूपतिं श्रुत्वा हृष्टस्तद्वृत्तांतविगित्सया तत्समीपे कृतवर्माणं प्रेषयामा-
सेति कथयति कदाचिदिति १ ब्राह्मणैरुक्तम् २ ३ ४ ५ ६ वासुदेवं शृगालनामानं वरुणालये समुद्रे ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ आनंदनिर्भरः आनंदपूर्णो बभूवेत्यनेन पूर्णानंदत्वं
सदातनं न कदाचित्कमिति सूचयति भूस्तत्तायामिति धातोः सत्तायाः सदातनत्वादिति १६ १७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजोटीकायां षट्पचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥

श्रीशुक उवाच ॥ कदाचिद्देवकीपुत्रो रामशैनेयसंयुतः ॥ सेव्यमानः सभायां वै नानादेशैश्चरन् नृपैः १ पांचालराजं द्रुपदं बालैः कुंतीसुतैर्मृधे ॥ बद्धं शुश्राव
कौरव्यब्राह्मणैः सत्रयाजिभिः २ तच्छ्रुत्वा हृष्टहृदयः कृतवर्माणमच्युतः ॥ नगरं हस्तिनपुरं प्रेषयामास वेदितुम् ३ सगत्वा हस्तिनपुरं वृद्धं कुरुपितामह
म् ॥ ददर्श द्रोणविदुरधृतराष्ट्रकपैर्वृतम् ४ युधिष्ठिरं च राजानं चतुर्भिर्भ्रातृभिर्वृतम् ॥ सभाजयामास भृशं कुंतीचहृदिकात्मजः ५ युधिष्ठिरोऽपि प्रच्छसा
नुगंकं समर्दनम् ॥ हतं च कालयवनं जरासंधं च निर्जितम् ६ वासुदेवं च निहतं करवीरपुरेश्वरम् ॥ द्वारवत्याश्च करणं नगर्यां वरुणालये ७ हतौ च हंसाडिभकौ
ब्रह्मदत्तं च दुर्जयम् ॥ श्रुत्वा हार्दिक्यवचनाद्यथार्थेन युधिष्ठिरः ८ मेनेत्रैलोक्यसां प्राज्यं स्वहस्तगतमक्षयम् ॥ सभाजितश्च हार्दिक्यः सुखसंभाषणादि
भिः ९ पांडुपुत्रैस्तथा कुंत्यासौ हार्दसुतबाष्पया ॥ हार्दिक्यस्ताननुज्ञाप्य बांधवान् पृथया सह १० मातृष्वसेयान् धर्मज्ञानाभिवाद्य यथावयः ॥ गांगेये
नाभ्यनुज्ञातो धृतराष्ट्रेण चानघ ११ विदूरेणांगराजेन द्रोणेन च कृपेण च ॥ प्राज्ञेनाचार्यपुत्रेण तथा दुर्योधनेन च १२ कृतवर्माभ्यनुज्ञातो निर्गत्य गजसाह
यात् ॥ द्वारकां वृष्णिनिलयामाजगामादिनात्यये १३ सप्रविश्य सभां दिव्यामनेकनृपसेविताम् ॥ दृष्ट्वा गोविंदमासीनं कांचने परमासने १४ बीजञ्चामर
संघातसहितं वनमालिनम् ॥ आचचष्टेऽखिलं तस्य यथादृष्टं यथाश्रुतम् १५ वृत्तांतं कौरवेयाणां नगरे गजसाहये ॥ तदा कर्ण्य हरिः सर्ववृत्तांतं जगदीश्वरः
१६ पौरुषं पांडुपुत्राणां बभूवानंदनिर्भरः १७ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे षट्पचाशत्तमोऽध्यायः ५६ श्रीशुक उवाच ॥ आनर्ताधिप
तिः श्रीमान् रेवतो रेवतीसुताम् ॥ ब्रह्मणा चोदितः प्रादाद्वलायेति पुरोदितम् १ राजोवाच ॥ रेवतो नाम राजा सौ ब्रह्मणा चोदितः कथम् ॥ तदहं श्रोतुमि
च्छामि विस्तरेण महामुने २ श्रीशुक उवाच ॥ रेवतो नाम राजा सीतपुराधर्मार्थतत्त्ववित् ॥ रेवती नाम तस्यैका जज्ञे कन्या यशस्विनी ३ सब्रह्माणं ययौ प्रभुं कस्मै
दास्यामि तामिति ॥ अदत्त्वा याच्यमानोऽपि नानाजनपदेशैः ४ सभायां ब्रह्मणस्तत्र गंधर्वौ द्वौ हाहाहूहू ॥ तस्मिन्नगायतां काले ग्राममूर्छाविचक्षणौ ५

अनित्यत्वात् संसारोद्देयस्तदर्थकामक्रोधादिनिलयाद्देहात्संविदेवाहर्तव्येति दर्शनापोत्तराध्यायत्रयस्य प्रारंभः आनर्ताविषयाधिपतिः १ २ धर्मार्थो धर्माविषयो विष्णुस्तस्य तत्त्ववेत्तीति धर्मस्य अर्थस्य च तत्त्ववे
त्तीति धर्मस्यार्थस्य तत्त्वं हरिर्विषयत्वलक्षणं वेत्तीति वा ३ येन मय कन्यातां प्रति याचकत्वं संभवात् कुतो न दत्तेत्यत्राह अदत्त्वेति ब्रह्मणः सर्वस्य गुरुत्वात् गुर्वनुज्ञापूर्वकं क्रियमाणं सर्वं फलवादित्याभिसंधाय या
चकेभ्यो न दत्तेति भावः ४ तत्र तस्मिन् वसरे ग्राममूर्छाविचक्षणौ सप्तस्वरगानविशेषविदग्धौ स्वराणां मंडलं ग्रामआरोहावरोहः मूर्छासप्तस्वराद्योगात् एकविंशतिमूर्छना इति भरतः ५

अल्पार्थे किंचिदित्यव्ययं अल्पकालमित्यर्थः ६ ७ ८ त्वदभीष्टवरोनास्तितदानोतनकालीपानामतीतत्वादिति ब्रह्मावक्ति तंप्राहेति तव ते सुभ्यं मनुष्यस्य सुबहूनि युगानि क्षणमात्रमिव गतानीति ९ तत्र निमित्तमाह आश्राव्यमिति १० तर्हि किंचित्कर्त्तव्यमिति तत्राह इदानीमिति ११ १२ आदियुगं कृतं नाम १३ १४ १५ १६ तेषां पारं यथा तस्य हरेर्विवाहलक्षणं वरितं श्रोतुमिच्छामि १७ माध्वीः मधु

राजाऽतिष्ठद्ब्रूहि किंचित् द्विरामप्रतीक्षया ॥ गीतावसाने पप्रच्छ प्रणिपत्या पितामहम् ६ एषामेभगवन्कन्याकस्मै दास्य इमामिति ॥ तंप्राह पद्मभूः कस्ते राजपुत्रो विरोचते ७ तत्रान्यांश्च महीपालानां चक्ष्वेति कुरुद्रह ॥ ततस्तान् रेवतः प्राह भूपालान्विषये श्वरान् ८ सत्तानां कर्ण्यं नृपतीन् प्रहस्योवाच रेवतम् ॥ युगानि तु बहून् यत्र गतानि तव भूपते ९ क्षणमात्रमिव आश्राव्यं शृण्वतो गीतमेतयोः ॥ केदानीं तव ते भूपाः सुतायाः सदृशा वराः १० इदानीं राजशार्दूलयदुवंशविवर्द्धनौ ॥ वसुदेवगृहे जातौ रामकृष्णौ ह्यौ प्रभू ११ तत्र संकर्षणायै मां कन्यां यच्छस्व भूपते ॥ इत्युक्तस्तेन भूपालस्तं प्रणम्य पुरंगतः ॥ रामाय प्रददौ कन्यां रूपिणीं बाहुशालिने १२ तामादियुगसंभूतां दीर्घदेहां महाभुजः ॥ आकृष्य लांगलेनांसे समां चक्रे हलायुधः १३ भगवानपि गोविंद उपये मे कुरुद्रह ॥ वैदर्भीभीष्मकसुतामिदिरांशां स्वयंवरे १४ प्रमथ्य तरसाराज्ञः शाल्वादींश्चैव पक्षगान् ॥ पश्यतां सर्वभूतानां ताक्ष्यं पुत्रः सुधामिव ॥ १५ ॥ राजोवाच ॥ भगवान्भीष्मकसुतां रुक्मिणीं रुचिराननाम् ॥ राक्षसेनाविवाहेन उपये मे इति श्रुतम् १६ भगवन् श्रोतुमिच्छामि कृष्णस्यामिततेजसः ॥ यथा मागधशाल्वादीन् जित्वा तत्पारमागमत् १७ ब्रह्मन्विष्णुकथाः पुण्या माध्वीलोकमलापहाः ॥ को नु तृप्येत शृण्वानः श्रुतज्ञो नित्यनूतनाः १८ श्रीशुक उवाच ॥ राजासीद्भीष्मको नाम विदर्भाधिपतिर्महान् ॥ तस्य पंचाभवन् पुत्राः कन्यैकाच वरानना १९ रुक्म्यग्रजो रुक्मरथो रुक्मबाहुरनंतरः ॥ रुक्मकेशो रुक्ममाली रुक्मिण्येषां स्वसासती २० सोपश्रुत्य मुकुंदस्य रूपवीर्यगुणश्रियः ॥ गृहागतैर्गीयमानास्तं मेने सदृशं पतिम् २१ तां बुद्धिं लक्षणौदार्यरूपशीलगुणाश्रयाम् ॥ कृष्णश्च सदृशीं भार्यां समुद्रोदुमनोदधे २२ बंधूनामिच्छतां दातुं कृष्णाय भागिनीं नृप ॥ रुक्मीनिवार्य कृष्णद्विचैद्याय समकल्पयत् २३ तदवेत्यासिता पांगी वैदर्भी दुर्मना भृशम् ॥ विचित्र्यासं द्विजं कंचित् कृष्णाय प्राहिणो हतम् २४ द्वारकां समभ्येत्य प्रतीहारैः प्रवेशितः ॥ अपश्य दाद्यं पुरुषमासीनं कांचनासने २५ दृष्ट्वा ब्रह्मण्यदेवस्तमवरुह्य निजासने ॥ उपवेश्यार्हयां चक्रे यथात्मानं दिवौकसः २६ तं भुक्वन्तं विश्रांतमुपगम्य सतांगतिः ॥ पाणिनाऽभिमृशन् पादावव्यग्रस्तमपृच्छत् २७ कच्चिद्विजवरश्रेष्ठ धर्मस्ते वृद्धसंमतः ॥ वर्तते नातिकृच्छ्रेण संतुष्ट मनसः सदा २८ संतुष्टो यर्हि वर्तेत ब्राह्मणो येन केनचित् ॥ अहीयमानः स्वाद्धर्मात्सह्यस्याखिलकामधुक् २९ असंतुष्टः सुखं विप्रनामो त्यापि सुरेश्वरः ॥ अकिंचनोपि संतुष्टः शेते स वांगविज्वरः ३०

राः १८ वरं मनोहरं आननं यस्याः सा तथा १९ २० गृहागतैर्जनैः २१ २२ २३ असितापांगी नीलकण्ठस्थला आपां विश्वस्तम् २४ २५ २६ अन्यग्रः असंभ्रांतः २७ २८ यः स्वाद्धर्मादहीयमानः स्वधर्मत्यागी न स्यात् २९ सुरेश्वरोऽप्यसंतुष्टः सुखं नाप्नोति अकिंचनो दरिद्रोऽपि संतुष्टः अलं बुद्धिः ३०

स्वतोलाभोयस्यधनस्यतत्तथातेन ३१ तस्यविषयेराष्ट्रे सराजामेप्रियः ३२ आगमनकारणंपृच्छति यतः इति यतः कारणात्तत्सर्वकारणम् ३३ परमेष्ठिनासर्वोत्तमेन ३४ धर्मः आत्मास्वरूपं
यस्यसतथां सुकृतविषयोवा स्पृहयन्निवकामयमानइव ३५ हेभुवनसुंदर श्रोतृणां कर्णविवरं निर्विशयांगतापंशरीरसंतापंहरतः सम्यग्गमोव्याप्तिर्येषां तैत्थातान् स्वरूपाभिन्नान्वातेतवगुणान्
श्रुत्वातेतवभुवनमंगलमंगलंपरमुत्कृष्टं रूपं च श्रुत्वामेचित्तं त्वय्यपत्रपमाविशति ३६ महती विशाला मनोगुणेनेतिशेषः धामतेजः कुलवती शुद्धवंशा नरलोकोमुक्तामुक्तं पंचस्तस्य मनोभिरा
मंमनां स्पभिरमयतीति ३७ अभिवृतः आभिमुख्येन वृतः एतद्भक्तप्रियत्वादिकं पादसरोजदास्यामम यतोऽधिप्रणतास्मि ३८ तत्तस्मात्तद्देहं देहं बुजाक्षमांजायां विधेहि च शब्द एवार्थे अस्याः

विप्रान्स्वलाभसंतुष्टान्साधून्भूतसुहृत्तमान् ॥ निरहंकारिणः शांतान्मस्येशिरसाऽसकृत् ३१ कच्चिद्वः कुशलं ब्रह्मनराजतोयस्यहिप्रजाः ॥ सुखंवसंतिवि
षयेपाल्यमानाः समेप्रियः ३२ यतस्त्वमागतो दुर्गनिस्तीर्येहयदृच्छया ॥ सर्वमेब्रूह्यगुह्यं चेत्किं कार्यं करवामते ३३ एवं संपृष्टसंप्रश्नो ब्राह्मणः परमेष्ठी
ना ॥ विधाय लिखितं पत्रं पादयोः प्रणनामतम् ३४ तदादाय जगन्नाथः स्मितसुंदरलोचनः ॥ वाचयामास धर्मात्मा सादरं स्पृहयन्निव ॥ ३५ ॥ रुक्मिण्यु
वाच ॥ श्रुत्वा गुणान्भुवनसुंदरसंगमांस्ते निर्विशय कर्णविवरं हरतों गतापम् ॥ रूपं परं भुवनमंगलमंगलं ते त्वय्यच्युता विशतिचित्तमपत्रपंमे ३६ कात्वासु
कुंदमहतीगुणशीलरूपविद्यावयोद्रविणधामभिरात्मतुल्यम् ॥ ब्रीडावती कुलवती नवृणीतकन्या कालेनृसिंहनरलोकमनोभिरामम् ३७ सत्त्वं मयाप्यभि
वृतः पतिरिंदिरायाभक्तप्रियः कृपणलोकशरण्यईशः ॥ मत्त्वैतदंगतवपादसरोजदास्याः कामंकुरुप्रियतमप्रणतास्मितेऽग्निम् ३८ तन्मेभवान्खलुवृ
तः पतिरंगजायामात्मार्षितश्चभवतोऽत्रविभोविधेहि ॥ मावीरभागमभिमर्शतु चेद्य आराद्रोमायुवन्मृगपतेर्बलिमंबुजाक्ष ३९ पूर्तेष्टदत्तनियमव्रतदेवविप्र
गुर्वर्चनादिभिरलंभगवान्परेशः ॥ आराधितोयदिगदाग्रजएत्यपाणिं गृह्णातु मेनदमघोषसुतादयो न्ये ४० श्रोभाविनित्वमजितोद्वहनोविदभान्गुप्तां
समेत्यपृतनापतिभिः समेतैः ॥ निर्मथ्यैद्यमगधेद्रबलं प्रसह्यमां राक्षसेनविधिनोद्वहवीर्यशुल्काम् ४१ अंतःपुरांतरचरान्नविहत्यबंधूंस्त्वामुद्वहेकथमितिप्रव
दाम्युपायम् ॥ पूर्वेषुरस्तिमहतीकुलदेवियात्रायस्यांबहिर्नववधूर्गिरिजामुपेयात् ४२ तत्रैत्यमां रथपदातिगजाश्चयुक्तः संमथ्यशाल्वमगधान्सहचेदिभू
पान् ॥ आदायमांसहचरीभिरथोरमेशो गृह्णातु पाणिमुपनीयपुरीं स्वकीयाम् ४३ यस्यां प्रिपंकजरजस्तवनंमहांतोवांछंत्युमापतिरिवात्मतमोनिहत्यै ॥
यद्यंबुजाक्षनलभेयभवत्प्रसादं जह्यामसूत्रव्रतकृशाशतजन्मभिः हयाम् ४४

मेममात्मादेहः भवतोर्पित एव वीरस्य तव भागमात्मानं आरातदूरात् स्थातुं योग्यश्चैद्योमाऽभिमर्शतुमास्पृशतु तत्र दृष्टांतमाह गोमायुवादिति गोमायवः शृगालाः मृगपतेः सिंहस्य बलिमुपहारम् १९ ४०
उद्वहने विवाहे श्रोभाविनिश्वः प्रभाते भविष्यति सति समेतैः पृतनापतिभिः गुप्तां विदभीं समेत्य राक्षसेन विधिना बलात्कन्याहरणलक्षणेन वीर्यशुल्कं मौल्यं यस्याः सा तथातां मां ४१ नववधूर्वर्शनाय ४२ ४३
यथोमापतिः श्रीहरिचरणसरासिजस्तुतिकरोति तस्य तव यदि भवत्प्रसादं जह्यामसूत्रव्रतकृशाशतजन्मभिः तर्हि असूत्राणान् जह्यामि किंच शतजन्मभिः व्रतकृशाशतवभार्यैव स्यामिति प्रथः ४४

४५ ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ७ ॥ १ मम द्वेषाद्भुक्तिमणा विवाहो निवारित इति ममिदं अहं वेदवेत्ति २ एघसः काष्ठादग्नेः शिखां ज्वालां ३ उद्वाहर्क्षं विवाह नक्षत्रं ४ हयैर्युक्तं ५ ६ कार्याणि विवाहयोगकार्याणि अकारयत् ७ उक्तमेव स्पष्टयति पुरमिति प्राक्संमृष्टास्त्यक्तावस्कराः पश्चात्संस्क्रिताः गोमयोदकादिप्रोक्षिता मार्गादयो यस्मिन्स्तत्तथा ८ ९१० सुस्नाताऽभूदिति शेषः कृतं कौतुकं कुतूहलं महोत्सवं मंगलं यस्याः सा तथा यद्वा कृतं कौतुकं हस्तसूत्रलक्षणं मंगलं यस्याः सा तथा आबध्नंति करे सूत्रमंगलं यथा नव

श्रीशुक उवाच ॥ इति पत्रगतं विश्वं विमृश्य मधुसूदनः ॥ संदेशं राजकन्यायास्तं ब्राह्मणमवैक्षत ॥ ब्राह्मण उवाच ४५ इत्येते गुह्यसंदेशा यदुदेव मया हताः ॥ विमृश्य युक्तं यच्चात्र क्रियतां तदनंतरम् ४६ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे सप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ५७ श्रीशुक उवाच ॥ वैदर्भ्याः स तु संदेशं निशम्य यदु नंदनः ॥ प्रगृह्य पाणिना पाणिं प्रहसन् द्विजमब्रवीत् १ श्रीभगवानुवाच ॥ तथाऽहमपि तच्चित्तो निद्रां नाध्यगमं निशि ॥ वेदाहं रुक्मिणा द्वेषान्ममोद्वाहो निवारितः २ तामानयिष्ये उन्मथ्य राजन्यापसदान्मृधे ॥ मत्परामनवद्यां गीमेधसोऽग्नेः शिखामिव ३ उद्वाहर्क्षं च विज्ञाय रुक्मिण्या मधुसूदनः ॥ रथः संयुज्यतामाशुदारुकेत्याह सारथिम् ४ सचाश्वैः शैब्यमुग्रीवमेव पुष्पबलाहकैः ॥ युक्तरथमुपानीय तस्थौ प्रांजलि रग्रतः ५ आरुह्य स्यंदनं शौरिर्द्विजमारोप्य तूर्णगैः ॥ आनर्तादेकरात्रेण विदर्भानगमद्वयैः ६ राजासकुंडिनपतिः पुत्रस्नेहवशंगतः ॥ शिशुपालाय स्वां कन्यां दास्यन् कार्याण्यकारयत् ७ पुरं संमृष्टं संस्क्रितमार्गरथ्या चतुष्पथम् ॥ चित्रध्वजपताकाभिस्तोरणैः समलंकृतम् ८ स्रग्गंधमाल्याभरणैर्विरजांबरभूषणैः ॥ जुष्टं स्त्रीपुरुषैः श्रीमद्वहैरगुरुधूपितैः ९ पितृन् देवान्समभ्यर्च्य विप्रांश्च विधिवन्नृप ॥ भोजयित्वा यथान्यायं वाचयामास मंगलम् १० सुस्नाता सुदती कन्या कृतकौतुकमंगला ॥ अहतांशुकयुग्मेन भूषिता भूषणोत्तमैः ११ चक्रुः सामर्ग्यं जुमैत्रैर्वध्वारक्षां द्विजोत्तमाः ॥ पुरोहितोऽथर्वविद्वैजुहावग्रहशांतये १२ हिरण्यरूप्यवासांसिति लांश्च गुडमिश्रितान् ॥ प्रादाद्वेनूश्च विप्रेभ्यो राजा विधिविदां वरः १३ एवं चैव पतीराजा दमवोषः सुताय वै ॥ कारयामास मंत्रज्ञैः सर्वमभ्युदयोचितम् १४ मदच्युद्भिर्गजानीकैः स्यंदनैर्हैममालिभिः ॥ पत्त्यश्च संकुलैः सैन्यैः परीतः कुंडिनययौ १५ तं वै विदर्भाधिपतिः समेत्याभिप्रपूज्य च ॥ निवेशयामास मुदा कल्पितान्यनिवेशने १६ तत्र शाल्वोजरासंधो दंतवक्रो विदूरथः ॥ आजग्मुश्चैव पक्षीयाः पौंड्रकाद्याः सहस्रशः १७ कृष्णरामद्विषो यत्ताः कन्यां चैव यसाधि तुम् ॥ यद्यागत्य हरेत् कृष्णो रामाद्यैर्यदुभिर्वृतः १८

स्त्रिय इति कौतुकं विषयाभोगे हस्तसूत्रे कुतूहले कामेख्याते मंगले चेति यादवः अहतांशुकयुग्मेन नूतनवस्त्रयुगलेन अंशुकं केवलं लेखे सूक्ष्मवस्त्रोत्तरीययोरिति च ११ गृहानेतान् रक्षया विवृणोमीत्याद्यथर्ववेदोक्तवित् १२ रूप्यं रजतं १३ सुताय शिशुपालाय १४ पूर्वोक्तयानां शेषं कथयति मदच्युद्भि रिति मदच्युद्भिः मदजलसाविभिः १५ तदर्थं कल्पितेभ्यस्मिन् निवेशने गृहे १६ तत्र कुंडिनपुरे १७ १८

१९ २० २१ वरोवरणीयआरोहोजघनप्रदेशोयस्याःसातथा प्रत्यापत्तिपुनरागमनं २२ त्रियामांतरितःरात्रिमात्रव्यवहितःअल्पराधसःमंदीभूतकार्यसिद्धेः २३ २४ २५ गौरोरुणोसितेपीतइति गौरीशब्दस्यादंतस्यानेकार्थवाचित्वेनानिश्चयइत्यतोरुद्राणीति सामान्यविवक्षायांगंगायाअपितत्पत्नीत्वेनसंशयानिस्तारइत्यतोगिरिजेति गिरिजामेनकात्मजेत्पभिधानं नन्वभिधानस्ययोगबलानुसा सारित्वेनप्रवृत्तेर्नद्याअपिगिरिजात्वादित्यतःसतीति सतीयोगविसृष्टदेहातांजन्मनाशैलवधंप्रपेदेइति ध्यानकालज्ञा २६ वामऊरुरस्फुरत् नेत्रभुजावस्फुरतां प्रियभाषिणःअभीष्टकार्यशंसिनः २७

योत्स्यामःसहिताःसर्वेइतिनिश्चितमानसाः ॥ आजग्मुर्भुजःसर्वेसमग्रबलवाहनाः १९ श्रुत्वैतद्भगवान् रामोविपक्षीयन्नुपोद्यमम् ॥ कृष्णंचैकंगतंहर्तुं क न्यांकलहशंकितः २० बलेनमहतासाद्विभ्रातस्नेहपरिष्ठितः ॥ त्वरितःकुडिनंप्रागाद्रजाश्वरथपात्तिभिः २१ भीष्मकन्यावरारोहाकांक्षत्यागमनंहरेः ॥ प्रत्या पत्तिमपश्यंतीद्विजस्याचितयत्तदा २२ अहोत्रियामांतरितउद्वाहोमेऽल्पराधसः ॥ नागच्छत्यरविंदाक्षोनाहंवैद्वयत्रकारणम् २३ सोपिनावर्ततेऽद्यापि मत्संदेशहरोद्विजः ॥ अपिमय्यनवद्यात्मादृष्टार्किंचिज्जुगुप्सितम् २४ मत्पाणिग्रहणेनूननायातिहिकृतोद्यमः ॥ दुर्भगायानमेधातानानुकूलोमहेश्वरः २५ देवीवाविमुखागौरीरुद्राणीगिरिजासती ॥ एवंचितयतीबालागोविंदहृतमानसा ॥ न्यमीलयतकालज्ञानेत्रेअश्रुकलाकुले २६ एवंध्वाःप्रतीक्षं त्यागोविंदागमनंनृप ॥ वामऊरुर्भुजोनेत्रमस्फुरन्प्रियभाषिणः २७ अथकृष्णविनिर्दिष्टःसएवद्विजसत्तमः ॥ अंतःपुरचरांदेवराजपुत्रीददर्शह २८ सा तंप्रहृष्टवदनमव्यग्रात्मगतिसती ॥ आलक्ष्यलक्षणाभिज्ञातमपृच्छच्छुचिस्मिता २९ आवेदयामासतस्यैसंप्राप्त्यदुनंदनम् ॥ उक्तंचसत्यवचन मात्मोपनयनंप्रति ३० तमागतंसमाज्ञायवैदर्भीहृष्टमानसा ॥ नपश्यंतीब्राह्मणायप्रियमन्यन्ननामसा ३१ प्राप्तौश्रुत्वास्वदुहितुरुद्राहप्रेक्ष णोत्सुकौ ॥ अभ्ययात्तूर्यघोषेणरामकृष्णौसमर्हणैः ३२ मधुपर्कमुपानीयवासांसिरुचिराणिसः ॥ उपायनान्यभीष्टानिविधिवत्समपूजयत् ३३ तयोर्निवेशनंश्रीमदुपकल्प्यमहामतिः ॥ बाह्योद्यानेकुडिनस्ययथायोगंसुविस्तृतम् ३४ आवेद्यपूर्णंनगरंजरासंधादिभिर्नृपैः ॥ ससैन्ययोःसानुग योरातिथ्यांविदधेयथा ३५ एवराज्ञांसमेतानांयथावीर्येयथावयः ॥ यथाबलंयथावित्तंसर्वैःकामैःसमर्हयत् ३६ कृष्णमागतमाकर्ण्यविदर्भपुरवासिनः ॥ आगत्यनेत्रांजलिभिःपपुस्तन्मुखपंकजम् ३७ अस्यैवभार्याभवितुंरुक्मिण्यर्हतिनापरा ॥ असावप्यनवद्यात्माभैष्म्याःसमुचितःपतिः ३८ किंचित्सुच रितंयत्रस्तेनतुष्टस्रिलोककृत् ॥ अनुगृह्णातुगृह्णातुवैदर्भ्याःपाणिमच्युतः ३९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंप्रेमकलाबद्धावदंतिस्मपुरौकसः ॥ कन्याचांतःपु रात्प्रागाद्रटैर्गुप्तांऽबिकालयम् ४० पद्भ्यांविनिर्णयौद्रष्टुंभवान्याःपादपल्लवम् ॥ परिवारैःकतिपयैर्युक्तोयादवनंदनः ४१

२८ अव्यग्रात्मगतिसंभ्रांतनिजगमनं २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ किमिति नगरप्रवेशाप्रदानंकृष्णरामयोरितितत्राह आवेचेति जरासंधादिराजभिर्नगरंपूर्णनिविद्यमनवकाशमित्यावेद्यावेक्षाप्य ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१

SGL F

वेत्राणि झर्राश्च राजाज्ञासूचक्यष्टयश्च हस्ते पुयेषां तितथातैः कंचुकिभिः दीवारिकैः छत्रालिङ्गैः ४२ ४३ ४४ ४५ धौतपादकरांबुजाप्रक्षालितपादहस्तपत्रा ४६ प्रवयसोवृद्धाः विधिज्ञाः स्त्रीशास्त्रकुशलाः ४७ ४८ ४९ पतिमतीः भवुर्मत्यः ५० शेषाः अक्षताः अविशिष्टाराजस्त्रियोवा ५१ मुनिव्रतमौनव्रतं उपकंठे समीपे पौलोम्याः शल्याः ५२ ५३ ५४ देवमायां लक्ष्मीं श्यामां द्वयं सा चानुध्यायती सम्यङ्मुकुंदचरणांबुजम् ॥ यतवाक्मातृभिः सार्धं सखिभिः परिवारिता ४२ गुप्ताराजभटैः शूरैः सन्नद्धैरुद्यतायुधैः ॥ वेत्रझर्रहस्तैश्च वृद्धैः कंचुकिभिस्तथा ॥ मृदंगशंसपणवास्तूर्यभेरीश्च जघ्निरे ४३ नानोपहारबलिभिर्वारमुख्याः सहस्रशः ॥ स्रग्गंधवस्त्राभरणैर्द्विजपत्न्यः स्वलंकृताः ४४ गायंतश्चस्तुवंतश्च गायकावाद्यवादकाः ॥ परिवार्यवधूंजग्मुः सूतमागधवंदिनः ४५ आसाद्य देवसदनं धौतपादकरांबुजा ॥ उपस्पृश्य शुचिः शांताप्रविवेशांबिकांतिकम् ४६ तां वै प्रवयसो बालां विधिज्ञाविप्रयोषितः ॥ भवानीं वंद्यां च क्रुर्भवपत्नीं भवान्विताम् ४७ नमस्येत्वांऽबिकेभीक्ष्णं स्व संतानयुतां शिवाम् ॥ भूयात्पतिर्मे भगवान्छृण्वस्तदनुमोदताम् ४८ अद्भिर्गंधाक्षतैर्धूपैर्वस्त्रमाल्यविभूषणैः ॥ नानोपहारबलिभिः प्रदीपाबलिभिः पूथक् ४९ विप्रस्त्रियः पतिमतीस्तथातैः समपूजयत् ॥ लवणापूपतांबूलकंठसूत्रफलेक्षुभिः ५० तस्यैस्त्रियस्ताः प्रददुः शेषायुयुजुराशिषः ॥ ताभ्यो देव्यै न मश्चक्रे शेषाश्च जगृहे वधूः ५१ मुनिव्रतमथ त्यक्त्वानिश्चक्रामांबिकागृहात् ॥ उपकंठे सुरेशस्य पौलोम्याश्च निकेतनम् ५२ तौ विदर्भप्रसूतानां नृपाणां कुलदेवते ॥ तदंतिकमुपागम्य शर्चां सुरपतिप्रियाम् ५३ चिराराधितपादाब्जांसाप्रणम्य विनिर्ययौ ॥ प्रगृह्य पाणिना धात्रीं रत्नमुद्रोपशोभिताम् ॥ धृतानेकातपत्राद्यां वीजञ्चामरसंकुलाम् ५४ तां देवमायामिव वरिमोहिनीं सुमध्यमां कुंडलमंडिताननाम् ॥ श्यामानितं बार्पितरत्नमेखलं व्यंजस्तनीं कुंतलशंकितेक्षणाम् ५५ शुचिस्मितां बिंबफलाधरद्युतिशोणायमानां द्विजकुंदकुड्मलाम् ॥ पदाचलंती कलहंसगामिनीं सिंजत्कलं नूपुरपादशोभिताम् ५६ विलोक्य वीरामुमुहुः समागताय शास्विनस्तत्कृतहृच्छयादिताः ॥ यां वीक्ष्य ते नृपतयस्तदुदारहासव्रीडावलोकहतचेतस उज्झितास्त्राः ५७ पेतुः क्षितौ गजरथाश्च गता विमूढायात्राच्छलेन हरयेऽर्पयतीं स्वशोभाम् ॥ सैवंशनैश्चलयती पदपद्मकोशौ प्रामितदा भगवतः प्रसमीक्षमाणा ५८ उत्सार्य वामकरजैरलकानपांगैः प्राप्ता न ह्रियैक्षत नृपान्ददृशेऽच्युतं सा ॥ ताराजकन्यां रथमारुरुक्षतीं जहार कृष्णो द्विषतां समीक्षताम् ५९ रथं समारोप्य सुपर्णलक्षणं राजन्यचक्रं परिभूय माधवः ॥ ततो यथौरामपुरोगमैः शनैः शृगालमध्यादिव नागहृद्गरिः ६० ॥ इति श्रीभागवतमहापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तं मानिनः स्वाभिभवं यशः क्षयं परे जरासंधवशानसेहिरे ॥ अहोधिगस्मद्यश आत्तधान्विनांगो पैर्हृतकं सारिणां मृगैरिव १

श्वर्षां कुंतलैरावरकैः शंकितभिर्वीक्षणं पस्याः सा तथातां ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ नागहृद्गरिः सिंहः ६० इति श्रीभागवतमहापुराणे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ७ ॥ यः अरिभिः कृतः तं केकेपरे इति तत्राह जरासंध इति ॥ १ ॥

॥ २ ॥ यादवानामनीकानांयूथानिसमूहास्तान्पांतिरक्षंतीति यादवानीकयूथपाः ॥ ३ ॥ अश्वपृष्ठादिषुस्थित्वा ॥ ४ ॥ आसारोवेगवान्वर्षंशति सुमध्यमारुक्मिणीऐक्षदैक्षतदृष्टवती ॥ ५ ॥ ६ ॥ ७ ॥ ८ ॥
करभाःकनिष्ठिकायामूलप्रदेशाः गर्दभादश्वायांजातोऽश्वतरः ॥ ९ ॥ आत्मनोजयकांक्षिभिः जयप्रकाशकैःजयेच्छुभिर्वा ॥ १० ॥ हृतदारंबलादपहतभार्यपुरुषं ॥ ११ ॥ प्रियाप्रिययोःसुखदुःखयो
निष्ठाव्यवस्थानियतत्वं निष्ठोत्कर्षेव्यवस्थायामिति ॥ १२ ॥ कुहकेच्छयामाधिकेच्छया ॥ १३ ॥ योहंत्रयोर्विंशतिभिःसैन्यैरक्षौहिणीभिःशौरेःसप्तदशसंयुगानिसप्तदशसंयुगेषुपराजितः परंपश्चा

इति सर्वसुसंरब्धावाहानारुह्यदंशिताः ॥ स्वैःस्वैर्बलैःपरिक्रान्ता अन्वीयुर्धृतकार्मुकाः २ तानापतत आलोक्ययादवानीकयूथपाः ॥ तस्थुर्वैसन्मुखाराजान्वे
स्फुर्यस्वधनूंषिते ३ अश्वपृष्ठेगजस्कंधेरथोपस्थेचकोविदाः ॥ मुमुचुःशरवर्षाणिमेवाजद्रिष्वपोयथा ४ पत्युर्बलंशरासारैश्छन्नंवीक्ष्यसुमध्यमा ॥ सत्रीड
मैक्षत्तद्वक्रंभावविह्वललोचना ५ प्रहस्यभगवानाहमाभैस्त्वंवामलोचने ॥ विनंक्ष्यत्यधुनैवैतत्तावकैःशात्रवंबलम् ६ तेषांतद्विक्रमंवीरागदसंकर्षणाद
यः ॥ अमृष्यमाणानाराचैर्जघ्नुर्हयगजात्रयान् ७ पेतुःशिरांसिरथिनामश्विनांगजिनांभुवि ॥ सकुंडलकिरीटानिसोष्णीषाणिचकोटिशः ८ हस्ताःसासि
गदेष्वासाःकरभाऊखर्वोऽव्रयः ॥ अश्वश्वतरनागोष्ट्रखरमर्त्यशिरांसिच ९ हन्यमानबलानीकावृष्णिभिर्जयकांक्षिभिः ॥ राजानोविमुखाजग्मुर्जरासं
धपुरःसराः १० शिशुपालंसमेत्याथहतदारमिवातुरम् ॥ नष्टत्विषंगतोत्साहंशुष्यद्वदनमब्रुवन् ११ राजान ऊचुः ॥ भोभोपुरुषशादूलदौर्मनस्यमिदं
स्यज ॥ नप्रियाप्रिययोराजन्निष्ठादेहिषुदृश्यते १२ यथादारुमयीयोषितृत्यतेकुहकेच्छया ॥ एवमीश्वरतंत्रोऽयमीहितेसुखदुःखयोः १३ शौरेःसप्तदशा
हंवैसंयुगानिपराजितः ॥ त्रयोविंशतिभिःसैन्यैर्जिग्येवमहंपरम् १४ तथाप्यहंनशोचामिनप्रहृष्यामिकर्हिचित् ॥ कालेनदैवयोगेनजानान्विद्रावितजंग
त् १५ अधुनापिवयंसर्ववीरयूथपयूथपाः ॥ पराजिताःफलगतंत्रैर्यदुभिःकृष्णपालितैः १६ रिपवोजिग्युरधुनाकालजात्मानुसारिणि ॥ तदावयंतुजे
ष्यामोयदाकालःप्रदक्षिणः १७ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसंबोधितोमित्रैश्चैद्योऽगात्सानुगःपुरम् ॥ हतशेषाःपुनस्तेऽपिययुःस्वंस्वंपुरंनृपाः १८ रुक्मीतुराक्ष
सोद्वाहंकृष्णद्विडसहस्वसुः ॥ पृष्ठतोऽनुगमत्कृष्णमक्षौहिण्यावृतोबली १९ रुक्म्यमर्षीसुसंरब्धःशृण्वतांसर्वभूभुजाम् ॥ प्रतिजज्ञेमहाबाहुर्दंशितःस
शरासनः २० अहत्वासमरेकृष्णमप्रत्यूह्यचरुक्मिणम् ॥ कुंडिनंनप्रवेक्ष्यामिसत्यमेतद्वर्वामिवः २१ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वारथमारुह्यसारथिप्राह
सत्वरः ॥ चोदयाश्वान्यतःकृष्णस्तस्यमेसंयुगंभवेत् २२ अद्याहंनिशितैर्बाणैर्गोपालस्यसुदुर्मतेः ॥ नेष्येवीर्यमदंयेनस्वसामेप्रसभंहृता २३ विकत्थ
मानःकुमतिरीश्वरस्याप्रमाणवित् ॥ रथेनैकेनगोविंदमन्वधावतरंहसा २४

त्सोहंतावतीभिःसंभूयैकंसेनादिविकलंकृष्णांजिग्ये तथाप्युभयथापि एकमष्टादशंसंग्रामंवा ॥ १४ ॥ १५ ॥ फलगतंत्रैःअल्पसेनादिपरिच्छदैः ॥ १६ ॥ प्रदक्षिणःअनुकूलः ॥ १७ ॥ १८ ॥ अस
हन्सहमानः ॥ १९ ॥ २० ॥ अप्रत्यूह्यअनावृत्य अन्यस्यादच्चेतिवा ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४

SGL F

॥ २५ ॥ अरेनीचसंबोधनंतदेवव्यनक्ति यदूनमिति ॥ २६ ॥ २७ ॥ ततःपूर्वमेवमुंच ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ परिघंपरिघातनं पट्टिशंलोहदंडं शक्तितोमरैःसहचिच्छेदद्विभुस्त्वोमरः ॥ ३१ ॥ ३२ ॥
 ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ परित्रासेनपरितोभयेनकंपितमंगंयस्याःसातथातया शुष्यन्मुखाचरुद्वकंठाचतया करुणःकरुणाकरः ॥ ३७ ॥ प्रवपन्वपनंमुंडनंकुर्वन्व्यरूपयत् सौंदर्यहीनमकरोत्
 ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ इमश्चुकेशानांवपनलक्षणवैरूप्यंसुहृदोबंधोर्वधंकृतवान् ॥ ४१ ॥ इदानींरुक्मिणींसांत्वयति मैवेति हेसाध्विरुक्मिणिअस्मान्प्रति स्वस्मादन्यःअत्रहेतुर्यतइति ॥ ४२ ॥ नन्व
 स्तुसुखादेःस्वयंहेतुरथापिबंधोर्देहवियोगकरणलक्षणोवधोलोकाचारोभवति जुगुप्सितत्वादितितत्सत्यमित्याह बंधुरिति वधाहोदोषोयस्यसतथा द्वितीयबंधुशब्दोहेत्यर्थः तत्रांककर्तव्यमित्यत्राह
 सगत्वानर्मदांदेवीतरंतमधुसूदनम् ॥ आसाद्ययुद्धसन्नद्धस्तिष्ठतिष्ठेतिचाब्रवीत् २५ धनुर्विकृष्यसुदृढंजघ्नेकृष्णंत्रिभिःशरैः ॥ आहचारेक्षणंतिष्ठयदूनांकु
 लपांसन २६ कुत्रयासिस्वसारंमेमुषित्वाध्वांक्षवद्वविः ॥ हरिष्येऽद्यमदंमंदमायिनःकूटयोधिनः २७ यावन्नमेहतोबाणैःशयीथामुंचदारिकाम् ॥ धनुर्वि
 कृष्यसुदृढंजघ्नेकृष्णंत्रिभिःशरैः २८ समयंकृष्णोधनुश्छित्त्वाषड्भिर्विव्याधरुक्मिणम् ॥ अष्टभिश्चतुरोवाहान्द्राभ्यांसूतंध्वजंत्रिभिः २९ सचान्यद्
 नुरादायकृष्णंविव्याधपंचभिः ॥ तैस्ताडितःशरौधैस्तुचिच्छेदधनुरच्युतः ३० पुनरन्यदुपादत्ततदप्यच्छिनदच्युतः ॥ परिघंपट्टिशंशूलंचर्मासीशक्तितो
 मरैः ३१ यद्यदायुधमादत्ततत्सर्वसोऽच्छिनद्विभुः ॥ ततोऽरथादवष्टृत्यगृहीत्वाखड्गचर्मणी ३२ कृष्णमभ्यद्रवत्कुद्वःपतंगइवपावकम् ॥ तस्यचापततः
 खड्गंतिलशश्वर्मचेषुभिः ३३ छित्त्वाऽसिमाददेतिगमंरुक्मिणंहंतुमुद्यतः ॥ दृष्ट्वाभ्रातृवधोद्योगंरुक्मिणीभयविह्वला ॥ पतित्वापादयोःपत्युरुवाचकरु
 णंसती ३४ रुक्मिण्युवाच ॥ योगेश्वराप्रमेयात्मन्देवदेवजगत्पते ॥ हंतुंनार्हसिकल्याणभ्रातरंमेमहाभुज ३५ श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्त्वाजगृहेपादौकृ
 पणादीनभाषिणी ॥ भ्रातरंभ्रातुकामासाकृष्णस्यजगतीपतेः ३६ तथापरित्रासविकंपितांगयाशुचाचशुष्यन्मुखरुद्वकंठया ॥ कातर्यविसंसितहेममाल
 यागृहीतपादःकरुणोन्यवर्तत ३७ चैलेनबद्धातमसाधुकारिणंसशमश्चुकेशप्रवपन्व्यरूपयत् ॥ तावत्समीयुर्जितशत्रुसैन्यायदुप्रविरानलिनीयथागजाः३८
 कृष्णांतिकमुपत्रज्यददृशुस्तत्ररुक्मिणम् ॥ तथाभूतंहतप्रायंदृष्ट्वासंकर्षणोविभुः ३९ विमुच्यबद्धंकरुणोभगवान्कृष्णमब्रवीत् ४० बलभद्रउवाच ॥ अ
 साध्विदंस्त्वयाकृष्णकृतमस्मिन्जुगुप्सितम् ॥ वपनंशमश्चुकेशानांवैरूप्यंसुहृदोवधम् ४१ मैवास्मान्साध्व्यसूयेथाभ्रातुर्वैरूप्यंचितया ॥ सुखदुःखदोन
 चान्योस्ति यतःस्वकृतमुक्नुमान् ४२ बंधुर्वधार्हदोषोपिनबंधुर्वधमर्हति ॥ त्याज्यःस्वेनैवदोषेणहतःकिंहन्यतेपुनः ४३ क्षत्रियाणामयंधर्मःप्रजापतिवि
 निर्मितः ॥ भ्रातापिभ्रातरंहन्याद्येनघोरतरस्ततः ४४ राज्यस्यभूमेर्वित्तस्यश्रियोमानस्यतेजसः ॥ मानिनोऽन्यस्यवाहेतोःश्रीमदांधाःक्षिपंतिहि ४५
 त्याज्यइति त्यागोदेशनिर्यातनादिलक्षणः कित्प्राज्यइत्यतोमृतमारणदोषापचेरितिभावेनाह इतइति ॥ ४३ ॥ तर्ह्येतदीदृशंकर्मकिमितिक्रिपतइतिअतोऽयंन्यायः क्षत्रियेभ्योन्यत्रनक्षत्रियाणामि
 त्याह क्षत्रियाणामिति कोसौधर्मइत्यत्राह भ्रातापीति ततस्तस्माद्वाजायेनकर्मणाघोरतरइत्युच्यते धर्मविषयोवाऽघोरतरोधर्मइति ४४ ननुतर्हि सर्वःसर्वहन्यादित्यतिप्रसंगइत्यत्राह राज्यस्येति मनि
 नःदेहाभिमानवतःअन्यस्यस्त्रीजनस्यवाक्षिपंतिप्रति राज्यादेःसर्वस्यहेतोरितिसंबंधः ४५

किमत इत्यतः स्वस्य श्रीहर्षधीनत्वकल्पनामन्तरेण स्वकपोलकल्पनाबुद्धिभ्रम एवेत्याह आत्मेति देह एवात्मेति मानं ज्ञानं येषां तैतथा तेषां नृणां निरपेक्षत्वेनोपकर्त्ता सुहृत् स्वसुखनाशकर्त्ता शत्रुस्तदुभयकर्त्तृ
त्वशून्यलदासीन इत्येष आत्ममोहो मनोभ्रमः देवस्य हरेर्मायया बंधकशक्त्या कल्प्यते ततः सुहृच्छत्रू उभयोरितरुदासीन इति स्वकपोलकल्पना इत्याद्येति भावः ॥ ४६ ॥ देवः कीदृश इति तत्स्वरूपमाह एक
एवेति आत्मा परः परमात्मानियामक इति शेषः नन्वेकत्वे सच्चासच्चा भवदितिनानाभावः कथमिति तत्राह नानेति ॥ ४७ ॥ देहात्मत्वं भ्रमनिमित्तमित्यत्र हेतुमाह देह इति द्रव्याणि पंचभूतानि पंचप्राणा
स्त्रयोगुणाः देह आत्मान भौतिकत्वाद्दृढवदिति आत्मनि जीवे अविद्यया हरीच्छया अज्ञानेन वा दोहिनं देहात्मदर्शनं संसारयाति संसारिणं करोति तत्करोतीत्युपसंख्यानमिति णिच् ॥ ४८ ॥ देहः स्वेतरवृत्ति
नित्यनिष्ठाधिकरणमेयत्वाद्दृढवदिति तत्राह यथेति शयानः स्वप्नं पश्यन्नात्मानं विषयान्फलंदुःखादिलक्षणं यथाऽनुभुक्ते वासनानुगुणमनुभवति अर्थे विषये तदानीमसत्यप्यविद्यमाने पितथात्मा जीवो ध्रुवोऽ

आत्ममोहो नृणामेष कल्प्यते देवमायया ॥ सुहृच्छत्रुरुदासीन इति देहात्ममानिनाम् ४६ एक एव परोह्यात्मा सर्वेषामपि देहिनाम् ॥ नानेव गृह्यते मूर्द्धैर्यथा ज्यो
तिर्यथानमः ४७ देह आद्यंतवानेष द्रव्यप्राणगुणात्मकः ॥ आत्मन्यविद्यया क्षिप्तः संसारयति देहिनम् ४८ यथा शयान आत्मानं विषयान्फलमेव च ॥
अनुभुक्तेऽसत्यर्थे तथात्मापि ध्रुवोऽध्रुवान् ४९ तस्मादज्ञानजं शोकमात्मबोधविमोहनम् ॥ तत्त्वज्ञानेन निर्हृत्य स्वस्थाभवशुचिस्मिते ५० एवं भगव
ता तन्वीरामेण प्रतिबोधिता ॥ वैमनस्यं परित्यज्य मनो बुद्ध्या समादधे ५१ प्राणावशेष उत्सृष्टो द्विद्भिर्हृत बलप्रभः ॥ स्मरन्विरूपकरणं वितथात्ममनो
रथः ॥ चक्रे भोजकटं नाम निवासाय महत्पुरम् ५२ अहत्वा दुर्मतिकृष्णमप्रत्यूह्य वीयसीम् ॥ कुण्डिनं प्रवेक्ष्यामीत्युक्त्वा तत्रावसद्गुषा ५३ भगवान्भी
ष्मकसुतामेवं निर्जित्य भूमिपान् ॥ पुरमानीय विधिवदुपये मे कुरुद्वह ५४ तदामहोत्सवो नृणां यदुपुयीं गृहे गृहे ॥ अभूदनन्यभावानां कृष्णे यदुपतौ नृप
५५ नरानार्यश्च मुदिताः प्रमृष्टमणि कुंडलाः ॥ पारिवर्हमुपाजहुर्वरयोश्चित्रवाससोः ५६ सावृष्णिपुयुत्तभित्तैर्द्रकेतुभिर्विचित्रमालांबररत्नतोरणैः ॥ व
भौप्रतिद्वार्युपयुक्तमंगलैरापूर्णकुंभागरुधूपदीपकैः ५७ सिक्तमार्गमदच्युद्गिरा हूतप्रेष्ठभूभुजाम् ॥ गजैर्वास्तुपरामृष्टारंभापूगोपशोभिता ५८ कुरुसंजय
कैकेयविदर्भयदुकुंतयः ॥ मिथो मुमुदिरेतस्मिन्संभ्रमात्परिधावतः ५९ रुक्मिण्याहरणं श्रुत्वा गीयमानं ततस्ततः ॥ राजानो राजकन्याश्च बभूवुर्भृशवि
स्मिताः ६० द्वारकायामभूद्राजन्महामोदः पुरौकसाम् ॥ रुक्मिणीरमणो वेतां दृष्ट्वा कृष्णं श्रियः पतिम् ॥ ६१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्त
रार्धे रुक्मिणीहरणं नाम एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९

ध्रुवानित्यान्देहासीननुभुक् इत्यन्वयः देहः स्वस्वेतरवृत्त्यनित्यनिष्ठाधिकरणमिति प्रत्यनुमानपराहृतंतदनुमानमिति संतोष्यम् ॥ ४९ ॥ उपसंहरति तस्मादिति ५० बुद्ध्या कदाप्यतिरोहितज्ञानेन
॥ ५१ ॥ रुक्मीतत्र किंचकारेति तत्राह प्राणेति ॥ ५२ ॥ अप्रत्यूह्य अनिवर्तयित्वा यवीयसीमनुजाम् ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ यदुत्कृष्णे अनन्यभावानां अन्यः शत्रुरिति भावराहितानां निरतिशयभक्तिपुक्तानामि
त्यर्थः ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ उत्तभित्तैर्द्रकेतुभिः उल्लिख्यैर्द्रध्वजैः ५७ आहूतप्रेष्ठभूभुजां गजैर्जुष्टेति शेषः वास्तुपरामृष्टा गृहे देवतासंयुक्ता यद्वा वास्तुपरामृष्टा त्यक्तजोशहा ५८ तस्मिन्मगरे परिधावत इतस्ततो धाव
तः ५९ ६० ६१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९

त्रिविक्रमावतारस्य निरपेक्षभक्तानुकंपिनो यदुनंदनस्य एतज्जन्मानुष्ठितकर्मनिमित्तदुर्यशः शमनहेतुविक्रममनुक्रामत्यस्मिन्नध्याये तत्रपरिक्षितः प्रश्रुत्वाजीमुत्थापयति सत्राजिदिति सत्रेणहिरण्यादिदान
लक्षणतपसासूर्यस्थितं हरिजितवान्वशीकृतवानित्यतः सत्राजिदिति नाम लब्धवान् यज्ञभेदे सदादाने सत्रमाच्छादने वनइति कृतकिलिषः कृतापराधः माणिना सह स्वयमुद्यम्ययाचनादिपरप्रेरणामंत
रेण मत्कन्यांतुभ्यंदास्यामीति वचनादिप्रयत्नविधाय सत्राजितोऽतरात्मा सत्रविषये अजितइति वा १ २ भक्तस्य सत्राजितः सखा ३ तेजसाऽचिषानोपलक्षितो नदृष्टः ४ अक्षैर्देवनां गैर्दीव्यते द्यूतक्री
डां कुर्वते ५ ६ गभस्तिचक्रेण रश्मि मंडलेन तिग्मरुक् सूर्यः ७ विबुधर्षभाः देवश्रेष्ठाः त्रिलोक्याः ते मार्गमन्विच्छंति मृगयंते ननु तेष्वजः सूर्यं अद्य दुषुगुह्यं ज्ञात्वा दृष्टुं यात्यायाति अजायलोकत्रयभावना

श्रीशुक उवाच ॥ सत्राजित्तनयांतन्वीकृष्णाय कृतकिलिषः ॥ स्यमंतकेन मणिना स्वयमुद्यम्य दत्तवान् १ राजोवाच ॥ सत्राजितः किमकरोद्ब्रह्मन्कृष्ण
स्य किलिषम् ॥ स्यमंतकः कुतस्तस्य कस्मादत्ता सुताहरेः २ श्रीशुक उवाच ॥ आसीत्सत्राजितः सूर्यो भक्तस्य परमः सखा ॥ प्रीतस्तस्मै मणिं प्रादात्सूर्यस्तु
ष्टः स्यमंतकम् ३ सतं विभ्रन्मणिं कंठे भ्राजमानो यथारविः ॥ प्रविष्टो द्वारकां राजंस्तेजसानोपेलाक्षतः ४ तं विलोक्य जना दूरात्तेजसामुष्टदृष्टयः ॥ दीव्यतेऽ
क्षैर्भगवतेशं सुः सूर्यशंकिताः ५ नारायणनमस्तेस्तु शंखचक्रगदाधर ॥ दामोदरारविं दाक्षगोविंदयदुनंदन ६ एष आयातिसवितात्वां दिदृक्षुर्जगत्पते ॥
मुष्णन् गभस्तिचक्रेण नृणां चक्षुषितिग्मरुक् ७ नन्वन्विच्छंति ते मार्गं त्रिलोक्यां विबुधर्षभाः ॥ ज्ञात्वाद्यगूढं यदुषुगुह्यं त्वां यात्यजः प्रभो ८ श्रीशुक उवाच ॥
निशम्य बालवचनं प्रहस्यां बुजलोचनः ॥ प्राह नासौ रविर्देवः सत्राजिन्मणिना ज्वलन् ९ सत्राजिः स्वगृहं श्रीमत्कृतकौतुकमंगलम् ॥ प्रविश्य देवसदने मणिं
विप्रैर्न्यवेशयत् १० दिने दिने स्वर्णभारानष्टौ सृजति प्रभो ॥ दुर्भिक्षमार्थरिष्टानि सर्वेपि व्याधयोऽशुभाः ११ न संति मायिनस्तत्र यद्वाष्ट्रेऽभ्यर्चितो मणिः
॥ सयाचितो मणिः कापियदुराजाय शौरिणा १२ नैवार्थकामुकः प्रादाद्याच्चाभंगमतर्कयत् ॥ तमेकदामणिं कंठे प्रतिमुच्य महाप्रभम् १३ प्रसेनो हयमा
रुह्य मृगयां व्यचरदने ॥ प्रसेनं सहयं हत्वामणिमाच्छिद्य केसरी १४ बिलं विशन् जांबवतानिहतो मणिमिच्छता ॥ सोपि चक्रे कुमारस्य मणिं क्रीडनकंबिले
१५ अपश्यन् भ्रातरं भ्राता सत्राजित्पर्यतप्यत ॥ प्रायः कृष्णेन निहतो मणिग्रीवो वनंगतः १६ भ्राता ममेतितच्छ्रुत्वा कर्णे कर्णेऽजपन्जनाः ॥ भगवांस्तदुपश्रु
त्य दुर्यशो लिप्तमात्मानि १७ मां प्रसेनपदवीमन्वपद्यत नागरैः ॥ हतं प्रसेनमश्वं च वीक्ष्य केसरिणावने १८ तंचाद्रिपृष्ठे निहतमृक्षेण ददृशुर्जनाः ॥ ऋक्ष
राजबिलं भीममंधेनतमसावृतम् १९

येति वचनात् ८ ९ गृहे देवसदने देवस्थाने न्यवेशयत् प्रतिष्ठितवान् १० पंचविंशतितुलात्मको भारः तानष्टौ भारान्सृजति ददाति मारा अकालमृत्युः अरिष्टं मृत्युचिह्नं ११ कापिकदाचित् १२
अतर्कयत् अनिरूपयत् प्रतिमुच्य बद्धा १३ आच्छाद्य स्वीकृत्य १४ क्रीडनकंबिलासाधनं १५ शौरेयां च्चाभंगदोषादिदमनयजातमभूत् अन्यथामणिमाहात्म्यस्तवनं व्यर्थमिति तात्पर्यमवगतं व्यं
मणिः ग्रीवापांयस्य स तथा १६ मम भ्राता कृष्णेन निहतइति पचच्छ्रुत्वा १७ १८ ऋक्षेण जांबवता १९

२० २१ २२ २३ अविश्रमनिरंतरम् २४ २५ सर्वभूतानांप्राणादिप्रदंप्राणः प्राणनंचेष्टाशक्तिः भोजः अवष्टंभशक्तिः सहः शरीरसामर्थ्यं बलं रथौल्यम् २६ सृष्टानामधिपः सृष्टेषु वसन्कालः संहर्ता आत्मनांचेतनानांपरः आत्मा परमचेतनः नित्यो नित्यानामिति श्रुतिः २७ उत्कलितेन उन्नतेन रोषेण जातैः कटाक्षमोक्षैर्नैर्घ्रातपातैः क्षोभितान्क्रास्तिमिगिलाश्चयस्मिन्सतथा स्वयशोरूपः उज्ज्वलितादग्धा

एको विवेश भगवानवस्थाप्य बाहिः प्रजाः ॥ तत्र दृष्ट्वा मणिश्रेष्ठं बालक्रीडनकंकृतम् ॥ हर्तुं कृतमतिस्तस्मिन्नवतस्थे ऽर्भकांतिके २० तमपूर्वेन रंष्ट्वा धात्रीं चुक्रोशभीतवत् ॥ तच्छ्रुत्वा भयद्रवत्कुद्वोजांबवान्बालिनां वरः २१ स वै भगवता तेन युयुधेस्वामिनात्मनः ॥ पुरुषं प्राकृतं मत्वा कुपितो नानुभाववित् २२ द्वंद्वयुद्धं सुतुमुलमुभयोर्विजिगीषतोः ॥ आयुधाश्मद्भुमैर्दोर्भिः क्रव्यार्थं श्येनयोरिव २३ आसीत्तदष्टविंशाहमितरेतरमुष्टिभिः ॥ वज्रनिष्पेषपरुषैरविश्रममहर्निशम् २४ कृष्णमुष्टिविनिष्पातनिष्पिष्टांगोरुबंधनः ॥ क्षीणसत्त्वः स्विन्नगात्रस्तमाहातीव विस्मितः २५ जानेत्वा सर्वभूतानांप्राणभोजः सहो बलम् ॥ विष्णुं पुराणं पुरुषं प्रभविष्णुमधीश्वरम् २६ त्वंहि विश्वसृजां सृष्टा सृष्टानामधिपो वसन् ॥ कालः कलयतामीशपरमात्मा तथात्मनाम् २७ यस्येष दुत्कलितरोषकटाक्षमोक्षैर्वर्त्मादिशत्रुभितनक्रास्तिमिगिलोब्धिः ॥ सेतुः कृतः स्वयश उज्ज्वलिताचलंकारक्षः शिरांसि भुवि पेतुरिषु क्षतानि २८ इति विज्ञातविज्ञानमृक्षराजानमच्युतः ॥ व्याजहार महाराज भगवान्देवकीसुतः २९ अभिमृष्यारविं दाक्षः पाणिना शंकरेण तम् ॥ कृपया परया भक्तं मेघगंभरियागिरा ३० मणिहेतोरिह प्राप्ता वयमृक्षपते विलम् ॥ मिथ्याभिशापं प्रमृजन्नात्मनो मणिना मुना ३१ इत्युक्तः स्वांदुहितरंकन्यां जांबवतीं मुदा ॥ अर्हणार्थं सहमणिं कृष्णायोपजहार सः ३२ अदृष्ट्वा निर्गमं शौरेः प्रविष्टस्य बिलं जनाः ॥ प्रतीक्ष्य द्वादशाहानि दुःखितास्ते पुरं ययुः ३३ निशम्य देवकी देवीरुक्मिण्यानकुदुंभुभिः ॥ सुहृदो ज्ञातयो ऽशोचन्बिलात्कृष्णमनिर्गतम् ३४ सत्राजितं शपंतस्ते दुःखिता द्वा रकौकसः ॥ उपतस्थुर्महामायां दुर्गोकृष्णोपलब्धये ३५ तेषां तु देव्युपस्थानात्प्रत्यादिष्टा शिषां भवन् ॥ प्रादुर्बभूव सिद्धार्थः सदारो हर्षयन् हरिः ३६ उपलभ्य हृषीकेशं मृतं पुनरिहागतम् ॥ सहपत्न्या मणिग्रविं सर्वे जातमहोत्सवाः ३७ सत्राजितं समाहूय सभायां राजसन्निधौ ॥ प्राप्तिं चारुयाय भगवान्मणितस्मै न्यवेदयत् ३८ सचातिव्रीडितोरत्नंगृहीत्वा ऽवाङ्मुखस्ततः ॥ अनुतप्यन्स्वभवनमगमत्स्वेन पाप्मना ३९ सोनुध्यायंस्तदेवाघं बलवद्विग्रहाकुलः ॥ कथं मृजाम्यात्परजः प्रसीदेद्वाच्युतः कथम् ४० किंकृत्वा साधुमह्यं स्यान्न शपेद्वा जनो यथा ॥ अदीर्घदर्शनं धिक्मां मूढं द्रविणलोलुपम् ४१

इषुक्षतानि शरच्छिन्नानि २८ २९ शंकरेण सुखकरेण ३० ३१ ३२ ३३ ३४ उपतस्थुः अभजन् ३५ ततः किमभूदत्राह तेषामिति हरिस्तेषां प्रादुर्बभूवैत्यन्वयः देव्या उपस्थानाच्चिपेवणात्प्रत्यादिष्टा शिषां अभ्यागताभ्युदयानां भवन्पूज्यः सिद्धार्थः नित्यलब्धप्रयोजनः प्रत्यादिष्टा शिष इति पाठे प्रथमं नष्टकृष्णारुया शिषो भवन्तेषां तु शब्दो हेत्वर्थः देव्युपस्थानाच्चेतो रित्यर्थः अनेनापदिष्टा प्रायां देवता शरणं कर्तव्यमित्युक्तं भवति ३६ ३७ आरुया योक्त्वा ३८ स्वेन पाप्मनानुतप्यन्पश्चात्तापं कुर्वन् ३९ ४० मम मम अदीर्घदर्शनं भविष्यज्ञानहीनम् ४१

तस्यपापस्य ४२ ४३ ४४ फलभागिनःप्रयोजनाशमेवस्वीकुर्यः ॥ ४५ ॥ इ०भा०द०वि०टी०षष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ अज्ञानिनांतमःप्राप्तिसाधनंज्ञामिनाभगवद्रत्नयुद्धेककारणंलोकविदंबनार्थं
भगवच्चरितविशेषपूर्वोऽध्यायार्थं बीजंनिरूपयस्यस्मिन्नध्याये अपिनासंदेहंनिवारयति कुलपंशवदहनानंतरंतदुःखजिहासयातद्गृहगमनंतस्यकरणेतन्निमित्तीकृत्येत्यर्थः १ २ अंतरमवकाशम् ३
भ्रातरंप्रसेनमन्विष्यात्तनुगतःस्यात्तुतोस्तुतंहन्मीत्यर्थः ४ ५ क्रंदंतीनांवैकुण्ठस्वरंकुर्वतीनां सौनिकवन्मारकवत्तराक्षसवदित्यर्थः ६ ७ प्रास्यनिक्षिप्य ८ अस्त्राक्षौअश्रुजलकलिलेक्षणौ ९ १०

दास्येद्बुहितरंतरंस्मैस्त्रीरत्नंरत्नमेवच ॥ उपायोयंसमीचीनस्तस्यशांतिर्नचान्यथा ४२ एवंव्यवसितोबुद्ध्यासत्राजित्स्वसुतांशुभाम् ॥ मणिचस्वयमुद्य
म्यकृष्णायोपजाहरताम् ४३ तांसत्यभामांभगवानुपयेमेयथाविधि ॥ बहुभिर्याचितांशीलरूपौदार्यगुणान्विताम् ४४ भगवानाहनमणिप्रतीच्छामो
वयंनृप ॥ तवास्तुदेवभक्तस्यवयंहिफलभागिनः ४५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ श्रीशुकउवाच ॥ विज्ञा
तार्थोपिगोविंदोदग्धानाकर्ण्यपांडवान् ॥ कुंतीचकुल्यकरणेसहरामोययौकुरुन् १ भीष्मंनृपंसविदुरंगंधारीद्रोणमेवच ॥ समदुःखौसमागम्यहाकष्ट
मितिहोचतुः २ लब्ध्वैतदंतरंराजन्शतधन्वानमूचतुः ॥ अक्रूरकृतवर्माणौमणिःकस्मान्नगृह्यते ३ योस्मभ्यंसंप्रतिश्रुत्यकन्यारत्नंविगर्ह्यनः ॥ कृष्णा
यादात्ससत्राजित्स्माद्भ्रातरमन्विष्यात् ४ एवंभिन्नमतिस्ताभ्यांसत्राजितमसत्तमः ॥ शयानमवधील्लोभात्सपापःक्षीणजीवितः ५ स्त्रीणांविक्रोशमा
नानांक्रंदंतीनामनाथवत् ॥ हत्तपशून्सौनिकवन्मणिमादायजग्मिवान् ६ सत्यभामाचपितरंहतंवीक्ष्यशुचार्पिता ॥ व्यलपत्ताततातेतिहाहतास्मी
तिमुह्यती ७ तैलद्रोण्यामृतंप्रास्यजगामगजसाह्वयम् ॥ कृष्णायविदितार्थायतप्ताचख्यौपितुर्वधम् ८ तदाकर्ण्येश्वरौराजन्ननुसृत्यनृलोकताम् ॥ अहो
नःपरमंकष्टमित्यस्त्राक्षौविलेपतुः ९ आगम्यभगवांस्तस्माद्धार्ययासाग्रजःपुरम् ॥ शतधन्वानमोरभेहंतुंहर्तुंचतंमणिम् १० ततःपांचालनगराद्याज्ञसे
न्याःस्वयंवरम् ॥ घुष्यतायज्ञसेनेनप्रेषितोदूतआगतः ११ आहूतस्तेनगोविंदो गत्वापांचालकेपुरे ॥ ददर्शसाग्रजस्तत्रकिशोरान्पांडुनंदनान् १२
अदृष्टपूर्वान्सुव्यक्तं ब्रह्मरूपधरानृपान् ॥ तैर्विद्वलक्ष्यैःपौरुष्यप्रतिलब्धमनोरथैः १३ कुंभकारस्यशालायांसमागम्याभिवंद्यच ॥ पितृष्वसामनुज्ञाप्य
राजानंचयुधिष्ठिरम् १४ निहंतुंशतधन्वानंतूर्णंद्वारावतीमियात् ॥ सोपिकृष्णोद्यमंज्ञात्वाभीतःप्राणपरीप्सया १५ साहाय्येकृतवर्माणमयाचतसचाब्र
वीत् ॥ नाहमीश्वरयोःकुर्याहेलनंरामकृष्णयोः १६ कोनुक्षेमायकल्पेततयोर्द्विजिनमाचरन् ॥ कंसःसहानुगोवीरोयद्वेषात्प्राजितःश्रिया १७ जरासंधः
सप्तदशसंयुगाद्विरथोगतः ॥ प्रत्याख्यातःसचाक्रूरंपार्ष्णिग्राहमयाचत १८

याज्ञसेन्याःद्रौपद्याः ११ १२ ब्रह्मरूपधरान्ब्राह्मणवेषंविभ्राणान् पौरुषेणपराक्रमेणप्रतिलब्धमनोरथोयेषांतेतथातैः १३ पितृष्वसांपितृष्वसारंकुंतीम् १४ १५ १६ वृजिनमपराधं अपराधकार्यं
त्वेनिमित्तानिकथयति कंसइति १७ प्रत्याख्यातोनिराकृतःकृतवर्मणेतिशेषः पार्ष्णिग्राहंष्टवल् १८

१९ २० २१ उच्छिर्लीध्रंछत्राकारं २२ २३ शतयोजनगंशतयोजनगमनसमर्थम् २४ गरुडोच्चजेयस्यसतथातरंथं २५ मिथिलानगर्याः २६ पद्मयामातिःसततंगमनंयस्यसतथा
तस्य तिग्मनेमिनाचंदधाराग्रेण व्यचिनोत्अन्वेषणंकृतवान् २७ २८ अन्वेषणमार्गणंकुर्वन् २९ ३० अर्हण्यंपूज्यं ३१ कालेकृष्णवियोगसमये ३२ ३३ बंधोःसत्राजितःसांपरायिकाः
प्रेतविषयाः ३४ व्यूषतुःप्रवासंचक्रतुःप्रयोजकौ शतधन्वनःप्रेरकौ ३५ ३६ ३७ इतिशब्दःप्रकारवचनः अंगेति संबोधनं एकेकेचित् पूर्वपुरुषैरुक्तपुराणवचनमुपदिशंतिप्रवदंति कथमितितत्राह

सोप्याहकोविरुध्येतविद्वानीश्वरयोर्बलम् ॥ थंकैलासाश्रयःशंभुर्ननामशिरसाहरिम् १९ योहंसडिंभकौयुद्धेजितवान्वरदुर्मदौ ॥ आशीविषोमहानागो
येननिर्वासितोहदात् २० यद्दंलीलयाविश्वंसृजत्यवतिहंतिच ॥ चेष्टांविश्वसृजोयस्यनविदुर्मोहितायया २१ यःसप्तहायनःशैलमुत्पादयैकेनपाणिना
दधारलीलयाबालउच्छिर्लीध्रमिवार्भकः २२ नमस्तस्मैभगवतेकृष्णायाद्भुतकर्मणे ॥ अनंतायादिभूतायकूटस्थायात्मनेनमः २३ प्रत्याख्यातःसतेना
पिशतधन्वामहामणिम् ॥ तस्मिन्यस्याश्वमारुह्यशतयोजनगंययौ २४ गरुडध्वजमारुह्यरथंरामजनार्दनौ ॥ अन्वयातांमहावेगैरश्वैराजनगुरुद्रुहम् २५
मिथिलायाउपवनेविसृज्यपतितंहयम् ॥ पद्मामधावत्संत्रस्तःकृष्णोऽन्वभ्यद्रवद्रुषा २६ पदातेर्धावतस्तस्यपदातिस्तिग्मनेमिना ॥ चक्रेणशिरउत्कृत्य
वाससोर्व्यचिनोन्मणिम् २७ अलब्धमणिरागत्यकृष्णआहाग्रजांतिकम् ॥ वृथाहतःशतधनुर्मणिस्तत्रनविद्यते २८ ततआहबलोनूनंसमणिःशतध
न्वना ॥ कस्मिंश्चित्पुरुषेन्यस्तस्तमन्वेषणपुरं व्रज २९ अहंवैदेहमिच्छामिद्रष्टुंप्रियतरंमम ॥ इत्युक्त्वामिथिलांराजनविवेशयदुनंदनः ३० तंदृष्ट्वासह
सोत्थायमैथिलःप्रीतमानसः ॥ अर्हयामासविधिवदर्हण्यंवैसमर्हणैः ३१ उवासतस्यांकतिचिन्मिथिलायांसमाविभुः ॥ ततोऽशिक्षद्द्रां कालेधार्तराष्ट्रःसुयो
धनः३२ मानितःप्रीतियुक्तेनजनकेनमहात्मना ॥ केशवोद्वारकामेत्यनिधनंशतधन्वनः ॥ अप्रापिचमणेःप्राहप्रियायाःप्रियकृद्विभुः ३३ ततःसकारयामास
क्रियांबंधोर्मृतस्यवै ॥ साकंसुहृद्भिर्भगवान्यायाःस्युःसांपरायिकाः ३४ अकूरकृतवर्माणौश्रुत्वाशतधनोर्वधम् ॥ व्यूषतुर्भयवित्रस्तौद्वारकायाःप्रयोजकौ ३५
अकूरेप्रोषितेऽरिष्टान्यासन्वैद्वारकौकसाम् ॥ शरीरामानसास्तापामुहुदैविकभौतिकाः ३६ ततोऽष्टच्छद्दरिर्वृद्धानुग्रसेनपुरोगमान् ॥ कस्मादिहारिष्टान्या
सन्महतासुचिरेणनः३७ इत्यंगोपदिशंत्येकेविस्मितावैगदाभृतः ॥ निवासनिकटेकिंवाघटेतारिष्टदर्शनम् ३८ देवेऽवर्षतिकाशीशःश्वफल्कायागतायगाम् ॥
स्वसुतांगांदिर्नाप्रादात्ततोवर्षत्स्मकाशिषु ३९ तत्सुतस्तत्प्रभावोसावकूरोयत्रतत्रसः ॥ देवोऽभिवर्षतेतत्रनोपतापानमारिकाः ४०

गदाभृतइति श्रीकृष्णस्यनिवासनिकटेअरिष्टदर्शनमशुभदर्शनघटेतकिंचनघटेत ३८ स्वराष्ट्रेदेवपर्जन्येऽवर्षतिकाशीशःकाशिराजः स्वराष्ट्रंप्रत्यागतायश्वफल्कायअकूरपित्रे गांस्वविषयभूमि
नाम्नागांदिर्नास्वसुतांचप्रादात् ३९ किमनेनेतितत्राह तत्सुतइति तत्प्रभावःश्वफल्कप्रभावः अतोऽकूरोयत्रदेशेतत्रदेवोभिवर्षतितस्मिन्देशेउपतापादयानेभवन्ति ४०

अवर्षणादिसंभवेन्यच्चनिमित्तमस्तीतिभावेनोच्यते नैतावतेति इहअवर्षणादावेतावदक्रूरप्रवासनमेवकारणनंभवाति किंतु स्यमंतकगमनंचकारणमितिचवृद्धवचः श्रुत्वाक्रूरंचरामंचसमानीयानयित्वा ४१
 ४२ ४३ किंकृत्वास्वीकुर्युरितितत्राह निनीयेति अपःपिंडांश्चनिनीयदन्वाअशेषतःपित्रादिविषयमृणंचविमुच्यगृहीयुरितिपूर्वेणान्वयः ४४ तर्हितथास्त्वितेनेत्याह किंत्वातिप्रत्येतिविश्वासंकरोति प्र-
 त्ययस्तुरुष्यातिरंध्रविश्वासाधीनहेतुष्विति शांतिमंगलं शांतिःप्रशममंगलइति ४५ वर्ततेतथेतिशेषः रुक्मवेदयःसुवर्णमेखलाःआरब्धःउक्तः ४६ रजोमिथ्यावादलक्षणांधूलि ४७ तदर्थमाणिनिमित्तं
 ४८ स्वात्मनाइतितृतीयाषष्ठ्यर्थे ४९ स्नेहाद्विस्रब्धंविश्वस्तं ५० ५१ फलमाह यइति शांतिमुक्तिं ५२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविज० एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ तत्तदधिकारि

इतिवृद्धवचःश्रुत्वा नैतावदिहकारणम् ॥ इतिदूतैःसमानीयरामाक्रूरौजनार्दनः ४१ अक्रूरमानयन्कृष्णःकथयित्वाप्रियाःकथाः ॥ विज्ञाताखिलतत्त्वज्ञः
 स्मयमानउवाचह ४२ ननुदानपतेन्यस्तस्त्वय्यसौशतधन्वना ॥ स्यमंतकोमणिःश्रीमान्निविदितःपूर्वमेवनः ४३ सत्राजितोऽनपत्यत्वाद्गृहीयुर्दुहि-
 तुःसुताः ॥ दायंनिनीयापःपिंडान्विमुच्यर्णमशेषतः ॥ तथापिदुर्धरोह्यन्यैस्त्वय्यास्तांप्रापितोमणिः ४४ किंतुमामग्रजःसम्यङ्प्रत्येतिमणिंप्रति ॥
 दर्शयस्वमहाभागबंधूनांशातिमावह ४५ अव्युच्छिन्नामखास्तेद्यवर्ततेरुक्मवेदयः ॥ एवंसामभिरारब्धःश्वफल्कतनयोमणिम् ४६ आदायवास-
 साच्छन्नंदसूर्यसमप्रभम् ॥ स्यमंतकंदर्शयित्वाज्ञातिभ्योरजआत्मनः ४७ मार्ज्जयामासलोकेशअभिभाष्यहलायुधम् ॥ दृष्ट्वामणिं हलधरस्तदर्थंप्रो-
 ष्यआगतः ४८ योग्योहमितिमन्वानश्चकमेकुरुपुंगव ॥ सत्यभामापितृधनंमन्वानास्वात्मनोचितम् ४९ ग्रहीतुमैच्छद्विस्रब्धंहरेश्चित्तमजानती ॥
 जांबवत्यपिशुल्कार्थंपित्रादत्तंममेतिह ५० स्पृहांचक्रेमणौतस्मिन्सर्वविज्ञायमाधवः ॥ अक्रूरस्यकरेभूयोमणिंप्रत्यर्पयद्विभुः ५१ यस्त्वेतद्भगवतईश्वर-
 स्यविष्णोर्वीर्यख्यंवृजिनहरंसुमंगलंच ॥ आख्यानंपठतिशृणोत्यनुस्मरेद्वादुष्कीर्तिंदुरितमपोहयातिशांतिम् ५२ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कं-
 धेउत्त० एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एकदापांडवान्द्रष्टुं प्रतीतान्पुरुषोत्तमः ॥ इंद्रप्रस्थंगतःश्रीमान्पुत्रपुत्राणादिभिर्वृतः १ दृष्ट्वातमागतं पार्थामु-
 कुंदमखिलेश्वरम् ॥ उत्तस्थुर्युगपद्दीराःप्राणंमुख्यमिवागतम् २ परिष्वज्याच्युतंविराजंगसंगहतैनसः ॥ सानुरागस्मितंवक्त्रंवीक्ष्यतस्यमुदंययुः ३ युधि-
 ष्ठिरस्यभीमस्यकृत्वापादाभिवंदनम् ॥ फाल्गुनंपरिरभ्याथयमाभ्यामभिवंदितः ४ परमासनमासीनंकृष्णाकृष्णमनिंदिता ॥ नवोढाव्रीडिताकिंचि-
 च्छनैरेत्याभ्यवंदत ५ तथैवसात्यकिःपार्थैःपूजितश्चाभिवंदितः ॥ निषसादासनेन्येचपूजिताःपर्युपासते ६

णांतत्तद्योग्यगुणोपसंहारार्थमक्तवात्सल्यादिविशेषंकथयति कतिपयेष्वध्यायेषु तत्रादौहरेर्भक्तवात्सल्यंदर्शयितुमाह एकदेति एकदाकस्मिंश्चिदवसरेप्रतीतान्शौर्यादिगुणेनप्रख्यातान्कोविदान्वा भग-
 वद्वक्त्याभरणेनभूषितान्वा प्रतीतोभूषितेरुपातेज्ञानेप्रत्यर्थितेबुधइतिपादवः प्रतीतःप्रथितेरुपातेविचित्रविज्ञानकोविदइत्यमरः १ मुकुंदमुक्तिप्रदं शरीरंप्रत्यागतंप्रविष्टंमुख्यप्राणंदृष्ट्वाचक्षुरादीन्द्रिया-
 णियथोत्तिष्ठंति २ अभ्युतस्यांगसंगेन ३ ४ कृष्णाद्रौपदी ५ ६

तस्यैकताभिवंदनः अभिरंभितः आलिङ्गितः परिपृष्टबांधवस्तथेतिशेषः ७ क्लेशापायात्मदर्शनं क्लेशनाशकरस्वरूपदर्शनं जतुष्टहादावनुभूतांस्तान्श्चबहून्क्लेशान्स्मरंतीति कृष्णमाहेत्यन्वयः ८ किमत्राह तदेवेति हे कृष्ण यद्यदास्मरतानोवृत्तं ज्ञातुं त्वया यदा मे भ्राताऽकूरः प्रेषितः तदैवास्माकं कुशलमभूदित्यन्वयः कथमेतदत्राह यदिति यदित्युत्तरत्रापिसंबध्यते हेतुत्वेन अस्मत्कुशलं स्मरता त्वया सनाथाः स्वामिवंतः कृता इति यत्पांडवानामुपद्रवो न कर्तव्यः पतस्ते कृष्णनाथा अस्मान् प्रंतीति ९ किंच यदा स्वयं वरकृतेषां चालेषु स्थितानस्मान्मुस्मृत्ययस्त्वमागतः तदा तेन त्वया त्वद्गुणानुसंस्मृत्या हंसुः सोषिता आसं इत्यन्वयः १० इदानीमागमनविलंबः किमिति कृत इति कुंत्या हार्दशं कां परिहरन्नाह इतीति ११ १२ सीरधरो हलधरः बलभद्र इत्यर्थः १३ १४ कार्ययंत्रितः कार्यवशः ईश्वरस्य तव इदं वचनं लोकचेष्टा

पृथां समागम्य कृताभिवंदनस्तयातिहार्ददृशाऽभिरंभितः ॥ आपृष्टवांस्तत्कुशलं सहस्तुषांपितृष्वसारंपरिपृष्टबांधवः ७ तमाह प्रेमवैकुण्ठ्यं रुद्रकंठाश्रु लोचना ॥ स्मरंतीतान् बहून्क्लेशान् क्लेशापायात्मदर्शनम् ८ तदैव कुशलं नो भूयत्सनाथाः कृतावयम् ॥ ज्ञातुं नः स्मरता कृष्णभ्राता मे प्रेषितस्त्वया ९ पां चालेषु स्थितानस्मान् स्वयं वरकृते यदा ॥ अनुस्मृत्यागतो यस्त्वं तेन स्मासं सुखोषिता १० इत्युक्तायां तदा कुंत्यां प्राह योगेश्वरः स्वयम् ॥ पांचालेषु स्थिता नेत्यसुतां स्तेछन्नरूपिणः ११ कुंभकारस्य शालाया मुपितान्सहभार्यया ॥ दृष्ट्वागतो हं दिवसे तस्मिन्नेवा विलंबितः १२ निहंतुं शतधन्वानं सत्यभामापितुं हुहम् ॥ शतधन्वनि दुर्बुद्धौ हते सीरधरोऽग्रजः १३ कुपितो मामनादृत्य विदेहान्विमनाययौ ॥ एतावतं महाकालं तदागमनकांक्षया १४ पुरएवावसंका पिना गच्छं कार्ययंत्रितः ॥ इत्येवं वादिनं कुंती प्राह स्नेहपरिष्ठुता १५ न तस्ति स्वः पर इति विश्वस्य सुहृदात्मनः ॥ तथापि स्मरतां सर्वान् क्लेशान् हंसि हृदि स्थितः १६ इति वै वार्षिकान्मासान् राज्ञा सोभ्यर्चितः सुखम् ॥ जनयन्नयनानंदमिद्रप्रस्थौ कसां विभुः १७ एकदारथमारुह्य विजयो वानरध्वजम् ॥ गां दीवं धनुरादाय तूणौ चाक्षयसायकौ १८ साकं कृष्णेन सन्नद्धो विहर्तुं विपिनं वनम् ॥ बहुव्यालमृगाकीर्णं प्राविशत् परवीरहा १९ तत्राविध्यच्छरैर्व्याघ्रान् मूकरान् महिषान् रुरुन् ॥ शरभान् गवयान् खड्गान् हरिणान् च शल्यकान् २० तान्निन्युः किकराराज्ञे मे ध्यानं पर्वण्युपागते ॥ तृप्परीतः परिश्रान्तो बीभत्सु र्प मुनामगात् २१ तत्रोपस्पृश्य विशदं पीत्वामृष्टमणिप्रभम् ॥ कृष्णौ ददर्शतुः कन्यां चरंतीं चारुदर्शनाम् २२ तामासाद्य वरारोहां सुदर्तारुचिराननाम् ॥ प प्रच्छ प्रेषितः सख्या फाल्गुनः प्रमदोत्तमाम् २३ कात्वं कस्यासि सुश्रोणि कुतो वा किंचि कीर्षसि ॥ मन्येत्वां पतिमिच्छंतीं कन्यां कथय शोभने २४

नुसारिनतु तथ्यमिति भावेन प्रतिवक्ति इतीति १५ स्वः स्वकीयः परः परकीयः शत्रुपक्षभवः शत्रुमित्रविभागाभावे जनादर्दनो मुरारिर्मधुसूदनः पार्थसारिधिरित्यादीनि नामानि विक्रमानि भित्तानि कथमत्राह तथापी ति १६ इति संलापे वार्षिकान्वर्षाकालसंबन्धिनः राज्ञाभ्यर्चितः उवासेति शेषः १७ १८ विपिनं गंभीरम् १९ महिषान्वनमहिषान् रुरुन् कृष्णमृगान् शरभान् पदान् खड्गान् मृगविशेषान् हरिणान् सामान्य मृगान् शल्यकान् शल्लान् २० राज्ञेयुधिष्ठिराय पर्वणि श्राद्धोचितेयजनकाले वा २१ कृष्णौ यादवद्वार्जुनौ २२ सख्या कृष्णेन २३ कन्यां दीप्तामुत्पन्नरजसं अतएव पतिकामयमानां कनदीमाविति धातुः अनवाप्तपतिः कन्याजातवर्षावधारिणीत्युत्पलमाला २४

वरेण्यप्रार्थनीयम् २५ अनाथवत्सलः २६ २७ गुहाकेशःघनकेशःजितनिद्रोवा यथाकालिंदीऊवेतयासोपिवासुदेवाय २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ राजाधिदेव्याःराजाधिदेवीति
नामधेयायाः ३५ नीलेत्याह्वयोनामपस्याःसानोलेत्याह्वया आपशृङ्गःस्मृतौवाक्येप्यास्तुसंज्ञापकोपयोरितियादवः ३६ वीरान्शूरान्गंधयंतिहिंसयंतीतिवीरगंधाः तान् गंधोलेषेचहिंसायां
घ्राणग्राहेप्रकीर्तितइति वीरस्यराहोर्गंधश्वगंधोपेषातेतथातान् वीरोराहोहरोशक्रइतिवा महांतोघनामेघायथानीलास्तेतथातान् यद्वा महाकठिनान्महामुद्ररानिवास्थितान्वा घनाःखलीनसं
पातमेघकाटिन्यमुद्राशति ३७ वृषजिल्लभ्यालब्धुयोग्याम् सैन्येनसेनासमूहेन ३८ गुरुणाबहुमानेनमहित्वेन ३९ अभिमतमभीष्टंवरंवरणयोग्यरूपम् वरोनारूपजामात्रोर्देवादेरोप्ति

कालिद्युवाच ॥ अहंदेवस्यसवितुर्दुहितापतिमिच्छती ॥ विष्णुं वरेण्यंवरदंतपःपरममास्थिता २५ नान्यंपतिंवृणेवीरतमृतेश्रीनिकेतनम् ॥ तुष्यतांमे
सभगवान्मुकुंदोऽनाथवत्सलः २६ कालिंदीतिसमाख्यातावसामियमुनाजले ॥ निर्मितेभवनेपित्रायावदच्युतदर्शनम् २७ तथाऽवदद्गुहाकेशोवासुदे
वायसोपिताम् ॥ रथमारोप्यतद्विद्वान्धर्मराजमुपागमत् २८ वसंस्तत्रहृषीकेशःशक्रप्रस्थेयथासुखम् ॥ विश्वकर्माणमाहूयशिल्पविद्याविशारदम् २९
अद्भुतंकारयामासनगरंधर्मसूनवे ॥ सप्रासादपुरद्वारगोपुराट्टालतोरणम् ३० पुरंदरपुरप्रख्यंस्वानांप्रियचिकीर्षया ॥ अथपार्थैरनुज्ञातःसुहृद्भिःस्वजना
न्वितः ३१ आययौद्वारकांभूयःसात्यकिप्रमुखैर्वृतः ॥ अथोपयेमेकालिंदीपुण्येनक्षत्रऊर्जिते ३२ रूपयौवनसंपन्नांमनोनयननंदिनीम् ॥ वितन्वन्पर
मानंदंस्वानांपरममंगलम् ३३ विद्वानुविंदावावंत्यौदुर्योधनवशानुगौ ॥ स्वयंवरेस्वभगिनींकृष्णकामान्यषेधताम् ३४ राजाधिदेव्यास्तनयांमित्रवृंदां
पितृष्वसुः ॥ प्रसह्यहृतवान्कृष्णोराजनराज्ञांप्रपश्यताम् ३५ नम्रजिन्नामकौशल्यआसीद्राजाऽतिधार्मिकः ॥ तस्यसत्याऽभवत्कन्याराजव्रीलेतिआह
या ३६ तांनशेकुर्वपावोदुमजित्वासप्तगोवृषान् ॥ तीक्ष्णशृंगान्सुदुर्द्धर्षान्वरिगंधान्महाघनान् ३७ तांश्रुत्वावृषजिल्लभ्यांभगवान्सात्वतांपतिः ॥ जगाम
कौशलपुरंसैन्येनमहतावृतः ३८ सकौशलपतिःप्रीतिःप्रत्युत्थानासनादिभिः ॥ अर्हणेनापिगुरुणापूजयन्प्रत्यनंदत ३९ वरंत्रिलोकयाभिमतंसमागतं
नरेन्द्रकन्याचकमेरमापतिम् ॥ भूयादयंमेपतिराशिषांपतिःकरोतुसत्योयदिमेधृतव्रतः ४० अर्चितंपुनरित्याहनारायणजगत्पते ॥ आत्मनादेवपूर्णस्य
करवाणिकिमल्पकः ४१ यत्पादपंकजरजःशिरसाविभर्तिश्रीरब्जजश्चगिरिशःसहलोकपालैः ॥ लीलातनुःस्वकृतसेतुपरीप्सयायःकालेदधत्सभगवा
न्स्वकृतेनतुष्येत् ४२ श्रीशुकउवाच ॥ तमाहभगवान्कृष्णःकृतासनपरिग्रहः ॥ मेघगंभीरयावाचासस्मितंकुरुनंदन ४३

तावृताविति आशिषांभार्याभिलाषाणांपतिःसाधकः आशीरुगदंष्ट्रायांशुभवाक्याभिलाषयोः यदिमेमयाव्रतःव्रतसमूहोद्धृतःअनुपयुक्तत्वेननिधिवत्भवत्कृतस्तर्हिंससत्यःसच्चिदानंदताम्रीकृष्णः
करोतुममपाणिग्रहणंकरोत्वितिशेषः व्रतानांसमूहइत्यास्मिन्नर्थेअच्प्रत्ययः यदिस्तपोद्धृतव्रतोस्तितार्हिंसव्रतःस्वकृतत्वेनकृष्णनःपतिकरोत्वितिवा ४० आत्मनास्वलाभेन ४१ स्वकृतसेतुपरीप्स
यास्वकल्पितवर्णाश्रमलक्षणसेतुपालनेच्छया मयिस्थितः स्वेतैवकृतेनकर्षणा ४२ ४३

SGI F

Foundation

विदुषोविद्वांसः स्वयंवरादन्यत्रकालेभयाचितारवरमुत्तममाहुः पुरुषार्थभागनांप्रयोजनांशभाजांप्रभूणांमध्येसार्थार्थीतांवेलांकालेविनाह्वययत्यात्मानमितिशेषः आह्वानमितिपाठेसोयाचितास्व
यंवरकालंविनापिस्वहृतिंप्रभूणामाह्वानमर्हतीतिशेषः वेलेतिपाठेप्रभूणामाह्वानेविनापिसएववेलाकालः स्वयंवराख्यइत्याहुरित्यर्थः ४४ सामान्यमुक्ताविशिनष्टि नरेंद्रेति राजन्यबंधोः राज्ञां
शेजातस्य निजधर्मवर्तिनः भ्रात्रधर्ममनुवर्तमानस्य शुल्कदावेतनमदाः ४५ ४६ कन्यायाः वरपरीप्सयावरेच्छया ४७ दुर्दीताः अशक्याशिक्षाः दुरवग्रहाग्रहीतुमशक्याः ४८ ४९

श्रीभगवानुवाच ॥ अन्यत्रकालेविदुषः स्वयंवरादयाचितारंवरमाहुस्तमम् ॥ सहिप्रभूणांपुरुषार्थभागिनांवेलांविनाह्वययतिक्षितंश्विर ४४ नरेंद्रया
च्चाकविभिर्विगर्हिताराजन्यबंधोर्निजधर्मवर्तिनः ॥ तथापियाचेतवसौहृदेच्छयाकन्यांत्वदीयांनहिशुल्कदावयम् ४५ राजोवाच ॥ कोन्यस्तेभ्यधिकोनाथ
कन्यावरइहेप्सितः ॥ गुणैकधाम्नोयस्यांगेश्र्विसत्यनपायिनी ४६ कित्वस्माभिः कृतः पूर्वसमयः सात्वतर्षभ ॥ पुंसांवीर्यपरीक्षाथैकन्यावरपरीप्सया
४७ सप्तैतेगोवृषावरिदुर्दीतादुरवग्रहाः ॥ एतैर्भग्नैः सुबहुशोभिन्नगात्रानृपात्मजाः ४८ यदिमेनिगृहीताः स्युस्त्वयैवयदुनंदन ॥ वरोभवानभिमतोदुहितुर्मे
श्रियःपते ४९ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसमयमाकर्ण्यबद्धापरिकरंप्रभुः ॥ आत्मानंसप्तधाकृत्वान्यगृह्णाल्लीलयैवतान् ५० बद्धातान्दामाभिः शौरिर्भग्नवीर्या
न्हतौजसः ॥ व्यकर्षल्लीलयाबद्धान्बालोदारुमयान्यथा ५१ ततः प्रीतः सुतांराजन्ददौकृष्णायविस्मितः ॥ तांप्रत्यगृह्णाद्रगवान्निधिवत्स दृशीप्रभुः ५२ राजप
त्न्यः स्वदुहितुः कृष्णंलब्ध्वाप्रियंपतिम् ॥ लेभिरेपरमानंदंजातश्चपरमोत्सवः ५३ शंसभेर्यानकानेदुर्गीतवाद्यद्विजाशिषः ॥ नरानार्यः प्रमुदिताः सुवासः स्रग
लंकृताः ५४ दशधेनुसहस्राणिपारिबर्हमदादिभुः ॥ युवतीनां त्रिसाहस्रानिष्कग्रीवसुवाससाम् ५५ नवनागसहस्राणिनागाच्छतगुणानरथान् ॥ रथाच्छ
तगुणानश्वानश्वाच्छतगुणान्नरान् ५६ दंपतीरथमरोप्यमहत्यासेनयावृतौ ॥ स्नेहप्रस्निग्धदयोयापयामासकौशलः ५७ पारिबर्हचसंगृह्यद्वारकामेत्य
सत्यया ॥ रेमेयदूनामृषभोभगवान्देवकीसुतः ५८ श्रुतकीर्तेः सुतांभद्रामुपयेमेपितृष्वसुः ॥ कैकेयींभ्रातृभिर्दत्तांकृष्णः संतर्दनादिभिः ५९ सुतांचमद्रा
धिपतेर्लक्ष्मणांलक्ष्णैर्युताम् ॥ स्वयंवरेजहारैकः ससुपर्णः सुधामिव ६० अन्याश्चैवंविधाभार्याः कृष्णस्यासन्सहस्रशः ॥ भौमंहत्वातन्निरोधादाहताश्चा
रुदर्शनाः ६१ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ राजोवाच ॥ यथाहतोभगवताभौमोनीतायथास्त्रियः ॥
निरुद्धायास्तदाचक्ष्वविक्रमंशार्द्धधन्वनः ॥ श्रीशुकउवाच ॥ द्वारकत्यांमहाभागेनिवसत्यच्युतेनृप ॥ दीनेनोद्विग्नचित्तेनसमामम्यत्रिविष्टपाव २

परिकरंचेलोष्णीषादिलक्षणं ५० ५१ ५२ ५३ गीतवाचानिद्विजाशिषश्चतथामुदिताभभूवन्नितिशेषः ५४ पारिबर्हस्त्रीधननिकायं ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० भौमंह
त्वात्स्वभौमस्य निरोधात्सत्कारादहाहताः आनीताः ६१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ यथाकथंपृष्ठतस्वर्ग १२

हृतेकुंडलेयस्यसहकुंडलःहृतकुंडलोबंधुर्मातायस्यसतयातेननरकेणहृतंअमराद्रौमेरोस्थानंयस्यसतया ३ प्राग्ज्योतिषपुरंनरकस्यनगरम् ४ कुम्भतन्मगरमग्राह हिमाद्राविति जलेन
मिनानिलेनवायुनादुर्गमंगंतुमशक्यं मुरपाशानामयुतैःअनकैःषट्सहस्रैरित्यर्थःपद्मा मुरपाशैरयुतैरसंबद्धैःपृथक्कृतैःशस्त्रदुर्गैःदुर्गमपिगिर्यादिक्रमेण ५ ६ अमंदमनलम् ७ ८ ९ १०

हृतच्छत्रेणशक्रेणहृतकुंडलबंधुना ॥ हतामराद्रिस्थानेनज्ञापितोभौमचेष्टितम् ३ इंद्रमाश्वस्यगोविंदःसुसंपूज्यविसृज्यच ॥ सभायौगरुडारुढःप्रा
ग्ज्योतिषपुरंययौ ४ हिमाद्रौतुंगशिखरेजलाभ्यनिलदुर्गमम् ॥ गिरिदुर्गैःशस्त्रदुर्गैर्मुरपाशायुतैर्वृतम् ५ ससंप्राप्यभटैर्गुप्तंदानवेद्रपुरमहत् ॥ गदयानिर्वि
भेदाद्रिप्राकाराकारसंस्थितम् ६ तन्निर्भिद्यप्रविश्यांतःशस्त्रदुर्गाणिसायकैः ॥ चकर्तमौरवंपाशंचक्रेणामंदमच्छिनत् ७ क्षुरमालांतथाघोरांनिचकर्तासि
नाहरिः ॥ वायन्यास्त्रेणसलिलंवारुणास्त्रेणपावकम् ८ हरिर्निमिषमात्रेणनाशयामासभारत ॥ शंखनादेनतीव्रेणमनांसिचमनस्विनाम् ९ पांचजन्यध्व
निकृत्वायुगांताशनिभीषणम् ॥ मुरःशयानउत्तस्थौदैत्यःपंचशिराजलात् १० त्रिशूलमुद्यम्यसुदुर्निरीक्ष्योयुगांतसूर्यानिलरोचिरुज्ज्वलः ॥ ग्रसंस्त्रिलोका
निवपंचभिर्मुखैरभ्यद्रवत्ताक्ष्यसुतंयथोरगः ११ आविध्यशूलंतरसागरुत्तमेनिरस्यवक्त्रैर्व्यनदन्सपंचभिः ॥ खरोदसीसर्वदिशोंतरंमहानापूरयन्नडकटा
हमावृणोत् १२ तमापतंतंत्रिशिखंगरुत्तमेचकर्तवाणद्वितयेनकेशवः ॥ मुखेषुतस्यापिशरान्समर्पयन्पुनर्गदांसोप्यमुचन्मधुद्विषे १३ तामापतं
तीगदयागदाग्रजोगदांमृधेनिर्विभिदेसहस्रधा ॥ उद्यम्यबाहूनाभिधावतोदिशःशिरांसिचक्रेणजहारलीलया १४ व्यसुःपपातामसिकृत्तकंधरोनिकृत्तपक्षो
द्विरिवेद्रतेजसा ॥ पपातविष्णोःशिरसिप्रमोदिनीप्रसूनवृष्टिर्निहतेमुरेसुरे १५ तस्यात्मजाःसप्तपितुर्वधातुराश्विकीर्षवस्तस्परणेप्रतिक्रियाम् ॥ ध्रुवश्च
विष्णुःश्रवणोविभावसुर्नभोवसुस्वानरुणश्चसप्तमः १६ रथान्समारुह्यवृषप्रयुक्तान्भौमप्रयुक्ताभवन्नात्रिराक्रमन् ॥ अयुंजतासज्यशरासनान्भटाःशतपार्ष्टि
शूलानजितेरुषोल्बणान् १७ तच्छत्रुकूटंभगवान्समार्गणैरमोघवीर्यस्तिलशश्चकर्तह ॥ तान्योद्धुमिच्छूननयद्यमक्षयंनिकृत्तशीर्षोरुभुजांग्रिकार्मुकान् १८
ततोद्भुततरंगत्वाभटाराजपुरमहत् ॥ हतान्मुरसुतान्सर्वान्नरकायन्यवेदयन् १९ स्वानीकपानच्युतचक्रसायकैर्हतान्निशम्याशु चुकोपभूमिजः ॥
निरीक्ष्यदुर्मर्षणमास्रवन्मदैर्गजैःपयोब्धिप्रभवैर्निराक्रमत् २० रथैरनेकसाहस्रैर्गजैश्चबहुमिवृतः ॥ महत्यासेनयायुक्तश्चायादायोधनंबन्धी २१ दृष्ट्वासभायै
गरुडोपरिस्थितसूर्योपरिष्ठात्सतडिद्वनंयथा ॥ गृहीतकोदंडमुदारशंखकौमोदकीचक्रधरंचतुर्भुजम् २२ नीलजीमूतसंकाशंदृष्ट्वातंगजवाहनम् ॥ शंखमा
ध्मायगोविंदःसिंहनादंव्यनीनदत् २३

११ निरस्यमुक्त्वा आपूरयन्नादेनेतिशेषः १२ १३ १४ प्रमोदिनीसंतोषजननी १५ १६ भौमेनप्रयुक्ताःपेरिताःनिराक्रमाभिर्गताः आसज्यज्यामारोप्य १७ कूटंसमूहम् १८ १९ २० आयोधनंयु
द्धस्थानम् २१ सूर्योपरिष्ठात्स्थितंतडितासदितंघनंमेघम् २२ २३

लोहेनायसानिर्मितां तेनशतघ्नीप्रयोगेणविष्यथे व्यथताडनइतिधातोःताडितोभूत् २४ २५ ततोनुतदनंतरं २६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविजयध्वजकृतटीकायांविषष्टितमोऽ

वरुथिनीदैत्यपतेःसुघोराशरान्ववर्षाच्युतमूर्ध्निदुर्जया ॥ कृष्णेसभौमोव्यसृजच्छतघ्नीलोहायसीतेनभृशंसविव्यथे २४ अनेकबाणान्निर्मुक्तावरकेणस्म
यन्निव ॥ चकर्तबाणैर्युगपत्तदद्भुतमिवाभवत् २५ ततोनुसैन्यंभगवान्गदाग्रजोविचित्रपत्रैर्निशितैःशरैर्धैः ॥ निवृत्तबाहूरुशिरोघ्निविग्रहचकारतूष्णंनृपसा
श्वकुंजरम् २६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविषष्टितमोऽध्यायः ॥६३॥ श्रशुकउवाच ॥ यानियोधैःप्रयुक्तानिशस्त्रास्त्राणिकुरुद्वह ॥
अच्छिनत्केशवस्तीक्ष्णैःशरैरेकैकशस्त्रिभिः ॥ ऊह्यमानःसुपर्णेनपक्षाभ्यानिघ्नतान्गजान् १ गरुत्मताहन्यमानास्तुंडपक्षनसैर्गजाः ॥ तुरंगमाश्वदुर्द्धर्षाः
पेतुरुव्यांगतासवः २ दृष्ट्वाविद्रावितंसैन्यंगरुडेनार्दितंस्वकम् ॥ तंभौमःप्राहरच्छक्त्यावज्रेणेवहरिर्गिरिम् ३ तथातिविद्वोगरुडोमालाविद्वद्विपः ॥
नर्किचिदपिराजेंद्रचचालनरकाहवे ४ ततःकार्मुकमादायनरकःशरसंचयान् ॥ मुमोचकृष्णेतान्सर्वानच्छिनत्केशवःशरैः ५ ततोर्ध्वचंद्रनरकंसुसंधायश
रासने ॥ आक्रष्टुकामंविज्ञायतच्चापंकेशवोच्छिनत् ६ ततःकालायसमर्थांगदांगुर्वीधरासुतः ॥ आददेतांक्षुरप्रेणचकर्तमधुसूदनः ७ ततोनिशातंपरशुंभौ
मःपरबलार्दनः ॥ प्राहिणोद्विष्णवेतंचचिच्छेदश्रीधरोऽसिना ८ ततःकृष्णायचिक्षेपतोमरान्पंचसप्ततिम् ॥ चकारसिंहनादंचनरकःपरवीरहा ९ तांस्तो
मरान्कुरुश्रेष्ठशरेणैकेनकेशवः ॥ चिच्छेदयौगपद्येनतदद्भुतमिवाभवत् १० शूलंभौमोच्युतंहंतुमादेदेवितथोद्यमः ॥ तद्विसर्गात्पूर्वमेवनरकस्यशिरो
हरिः ॥ अपाहरद्रजस्थस्यचक्रेणक्षुरनेमिना ११ सकुंडलंचारुकिरिटभूषितंबभौप्राथिव्यांपतितंसमुज्ज्वलत् ॥ हाहेतिसाध्वित्यृषयःसुरेश्वरामाल्यैर्भुक्तुं
दंविकिरंतईडिरे १२ हत्वाहारिर्नरकंदैत्यवर्यमरुद्गणैःसहितोलोकपालैः ॥ समाहूतःपौरमुख्यैःसभार्यःप्राग्ज्योतिषंप्राविशद्रष्टुकामः १३ तत्रापश्यद्यदुश्रे
ष्ठोविचित्रमणिपर्वतम् ॥ छत्रंचवारुणंहृद्यंसलिलस्राविभारत १४ शक्रायप्राहिणोद्व्यःकेशवोमणिपर्वतम् ॥ वरुणायतथाछत्रंप्राहिणोद्वैत्यकिंकरैः १५
तान्विसृज्यहरिर्देवान्स्वयमेवजगत्पतिः ॥ प्राविशद्रौमसदनंपुरंदरपुरोपमम् १६ ततोधराकृष्णमुपेत्यकुंडलेप्रतप्तजांबूनदरत्नभास्वरे ॥ पौत्रंचवीरंभ
गदत्तसंज्ञितंनिवेद्यमालामपिवैजयंतीम् १७ अस्तौषदिथविश्वेशंदेवीदेववरार्चितम् ॥ प्रांजलिःप्रणताराजन्भक्तिप्रवणयाधिया १८ पृथिव्युवाच ॥ नम
स्तेदेवदेवेशशंखचक्रगदाधर ॥ भक्तेच्छोपात्तरूपायपरमात्मन्नमोस्तुते १९ नमःपंकजनाभायनमःपंकजमालिने ॥ नमःपंकजनेत्रायनमस्तेपंकजांघ्रये २०

ध्यायः ॥ ६३ ॥ गरुडस्यपक्षाभ्यानिघ्नताभिहतान्गजानच्छिनत् १ २ हरिर्द्रिः ३ ४ ५ आक्रष्टुकामंआकर्णपूर्णमाकर्षणेच्छुं ६ नाम्नाक्षुरप्रेणशरेण ७ ८ ९ १० क्षुरनेमिनानिशितनेमिना
११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ भक्त्याप्रवणया सततयाधियाबुद्ध्या १८ भक्तेच्छोपात्तरूपायपरमात्मन्नमोस्तुते १९ २०

वासुदेवाय सर्वत्र स्थित्वाद्योतमानाय विष्णवे सच्चिदानंदरूपाय पुरुषाय पूर्णब्रह्माय आदर्शज्ञो बीजाय व्यंजकाय २१ अस्य प्रपंचस्य जनयित्रे उत्पादकाय ब्रह्मणे वेदादिशब्दराशिवेद्याय सर्वशब्दवाच्यत्वे हेतुमाह अनंतं तेति अनंता वै वेदा इति श्रुतेः चराचरात्मन् चराचरमात्मा देहः प्रतिमा स्थानीयो यस्य स तथा परमात्मन् प्रत्यक् स्वरूप २२ सिसृक्षुः स्रष्टुकामः उत्कटस्त्वं रजोगुणविभर्षि उपादत्ते निरोधाय संहाराय संवृतं ज्ञानसंवरणकारणं तमोगुणं स्थानाय जगत्स्थित्यै सत्त्वगुणं कालः प्राणिनामदृष्टपाचकः एवंविधः कइति तत्राह प्रधान इति प्रधानः पुरुषोऽसि पुरुषोऽत्तमोऽसीत्यर्थः उत्तमः पुरुषस्त्वन्य इति स्मृतेः पुरुषत्वेऽपि परिच्छिन्नत्वं नास्तीत्याह अपार इति यद्वा जगत्कारणं प्रधानपुरुष इति केचित्संगिरंते तदाशंका निवारयति प्रधान इति प्रधानशब्दवाच्यः पुरुषशब्दवाच्यश्च त्वमेव तर्हि परिशिष्यमाणः कइत्यत्राह अस्मेति अस्य प्रपंचस्य पारः परिशिष्यमाणः संसारनदी पारः तीरांतरशब्दवाच्यस्त्वमित्यर्थः २३ स्रष्ट्यादिकर्ता त्वमित्युक्त्यैवाखंडकर्तृत्वप्रतीतावधिधात्रादिशब्दाभ्यां विरिंचादेरपि कर्तृत्वशंका मिदानीं निवारयति अहमिति अहं नाम्ना पृथिवी मीयंत इति मात्राणि शब्दादिविषयाः मानं स्वविषयज्ञानं स्वसत्त्वेन त्रायंत इति वा देवा इन्द्रियाभिमानिनः कर्ता अहंकाराभिमानि

नमो भगवते तुभ्यं वासुदेवाय विष्णवे ॥ पुरुषायादिबीजाय पूर्णबोधाय ते नमः २१ अजाय जनयित्रेऽस्य ब्रह्मणे नंतशक्तये ॥ चराचरात्मन् लोकेश परमात्मन्नमोऽस्तु ते २२ त्वं वै सिसृक्षुरज उत्कटः प्रभो तमो निरोधाय विभर्षि संवृतम् ॥ स्थानाय सत्त्वं जगतो जगत्प्रभो कालः प्रधानः पुरुषोऽस्य पारः २३ अहं पयो ज्योतिरथो नि लो नभो मात्राणि देवा मन इन्द्रियाणि ॥ कर्ता महानित्यखिलं तुकारणं त्वय्यद्वितीये भगवन्नयं भ्रमः २४ तस्यात्मजो यंतवपादपंकजं भीतः प्रपन्नार्तिहरं प्रसादितुं तत्पालयैनं कुरुहस्तपंकजं शिरस्यमुष्याखिलकल्मषापहम् २५ श्रीशुक उवाच ॥ इति भूम्यार्चितो वाग्भिर्भगवान्भक्तिनम्रया ॥ प्रसन्नः प्रददौ तस्मै भग दत्ताय चाभयम् २६ राज्येनियोज्यतं वंश्येत दमात्यांश्च तत्पदे ॥ भौमावरोधकांतानां श्रेणीं संप्राविशद्वरिः २७ तत्र राजन्यकन्यानां षट्सहस्राधिका युतम् ॥ भौ माहृतानां विक्रम्य राजभ्यो ददृशे हरिः २८ तं प्रविष्टं स्त्रियो वीक्ष्य ताः सर्वानवयौवनाः ॥ स्वलंकृता विचित्रांग्यो न रवर्यविमोहिताः २९ मनसा वव्रिरेऽभीष्टं पतिं दैवोपपादितम् ॥ भूयात्पतिरयं मह्यं धाता तमनुमोदताम् ३० इति सर्वेश्वरे कृष्णे तानार्यो हृदयंदधुः ॥ ताः प्राहिणो ह्यारवतीं सुमृष्टरुचिरां वराः ३१ स्वरैरुष्ट्रैर्महाकोशान् रथांश्च द्रविणं महत् ॥ ऐरावतकुले भांश्चतुर्दशान् मदीकटान् ३२

महान्महत्तत्त्वाभिमानि विरिंचः तु शब्द एवार्थे इति शब्दः समाप्तिवचनः महदाद्यभिमान्यंतमखिलकारणं अद्वितीये च त्वय्येव त्वमेव धारयसीत्यर्थः आतिथ्यवत्कदाचिन्नेत्याह भगवन्निति हे ऐश्वर्यादिगुणार्णव अयं जगद्भ्रमः चक्रभ्रमणवद्विश्वस्वपरिवर्तनं त्वमिष्यतमित्यर्थः भ्रमशब्दस्यारोपार्थत्वांगीकारे अर्थक्रियानुपपत्तिरिति २४ सांप्रतंतर्वाक्ये विधेयमित्यत्राह तस्येति अयं पुरोवर्ती तस्य नरकस्यात्मज औरसः पुत्र इति जानीहीति शेषः तर्हि किमिति मत्प्रणामं न करोतीत्यत्राह तवेति त्वमप्यन्नार्तिहरं पादपंकजं प्राप्य त्वां प्रसादयितुं भीतस्तइत्यन्वयः ततः किमत्राह तदिति यतो भीतस्तत्तस्मात्तत्पालनं चैतदेवेत्याह कुर्वेति अनेन किं फलं स्यादित्याशंक्य पापनिमित्तं सर्वमनर्थजातं तत्राशे सर्वसुखं स्यादिति भावेनाह अखिलेति यद्वा मप्यन्नार्तिहरं भगवंतं प्रसादयितुं तव पादपंकजं भीतः संवलितः प्राप इत्यर्थः भीतिभयसंचल नयोरिति धातुः अतोरनेत्याह तदिति २५ २६ वंश्येवंशप्राप्ते तत्पदे दमात्यपदे श्रेणीं पंक्तिशालां वा २७ २८ २९ ३० ३१ ऐरावतकुले जातानि भान् ३२

पांडुरान्ध्रतेदेहान् ३३॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्द्धे विजयध्वजकृतटीकायां चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ १ २ ३ गतस्वरैः नष्टसंतापैः ४ ५ उपतस्थे समीपे तस्थौ ६ भामतेजः
 अस्याः अस्तीति भामिनी चिरकालदृष्टम् ७ श्वश्र्वाः भर्तुर्मातुः ८ ९ सत्यभामामाशिषा योजयति न तेजरेति वैरूप्यसौंदर्याभावः विमिषं कलहः १० ११ हृद्यगंधं हृद्यप्रियगंधम् १२ काम्यतेवनसं
 पदितिशेषः कामइति वा १३ १४ सारंगनादितान् भृंगनादितान् १५ १६ विविधांचित्रं मुख्यं मिश्रफलं यस्मिन्सविचित्रः चित्रमालेख्यमिश्रयोरिति मिश्रमाविलमुख्ययोरिति च १७ एतस्य वृक्षस्य फलं

भगदत्ताय दत्तैकं सुप्रतीकं ततो परान् ॥ पांडुरांश्च चतुःषष्टिप्रेषयामास केशवः ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्द्धे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥
 ॥ ६४ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ हत्वानरकमत्युग्रं दानवं दानवांतकः ॥ आरुह्य गरुडं प्रायात् प्राग्ज्योतिषपुरा नृप १ सगच्छन् गगने विष्णुर्वेदितुं देवमातरम् ॥ जगा
 मत्रिदशावासं सहितः सत्यभामया २ स्वर्गद्वारं गतो विष्णुर्द्धमौ शंखं महास्वनम् ॥ उपाजग्मुस्तदाकर्ण्य सार्धपाद्यादिवौकसः ३ पूजितस्तैः सुरैः कृष्णो
 भक्तिनम्रैर्गतज्वरैः ॥ सुरेन्द्रभवनं दिव्यं प्रविवेश मनोरमम् ४ तत्र शक्रः समं शच्या पूजयामास केशवम् ॥ रत्नैराभरणैर्दिव्यैर्गंधमालैश्च शोभनैः ५ ततः प्रा
 यात्पुरीमातुरादित्याः सह भार्यया ॥ दृष्ट्वा पतस्थे तं देवीपुत्रमायां तमच्युतम् ६ ववंदे तां हरिस्तं सा पूजयामास भामिनी ॥ आशीर्भिः परमप्रीता चिरं दृष्ट्य दूत
 मम् ७ सत्यभामा पिकौरव्यश्वश्र्वाः कृष्णेन चोदिता ॥ पादयोः कुंडले तस्यानिधाय प्रणनाम वै ८ सुषामाश्लिष्य संतुष्टा सा पुनर्लब्धकुंडला ॥ आनंदबाष्प
 प्रचुरा प्राहेदं कश्यपप्रिया ९ न ते जरान वैरूप्यं कांतेन सह विप्रियम् ॥ भूयात्कल्याणिसुव्यक्तं मत्प्रसादात्कदाचन १० ततो नुज्ञाप्य तां देवीं त्रिदशानपिकेश
 वः ॥ आरुह्य प्रययौ ताक्ष्यं सहितः सत्यभामया ११ महात्मना गगने देवदेव्यौ गरुत्मतानीयमानौ विचित्रम् ॥ अपश्यतां नंदनं चारुगुप्तं शचीभर्तुर्दयितं हृद्य
 गंधम् १२ वनं दृष्ट्वा दिव्यगंधं सुपुष्पं कृष्णं सत्या प्राह पाणौ गृहीत्वा ॥ प्रविश्यास्मिन्साधुचित्रं विहर्तुं मुहूर्ते मे काम्यते केशवेति १३ अथावरुह्य गरुडात्तस्यावच
 नगौरवात् ॥ प्रविवेश वनं कृष्णः पालितं शक्रकिंकरैः १४ तत्रापश्यत्त रूढदिव्यान्मत्तसारंगनादितान् ॥ फलभारनतान्भूरिप्रसूनरजसावृतान् १५ चलत्कि
 सलयोपेतान् विहंगध्वनिशोभितान् ॥ विचरंतीं तथा तत्र पारिजातं महाद्रुमम् १६ दृष्ट्वा पप्रच्छ गोविंदं विस्मया कुललोचना ॥ कोना मायं तरुर्देवविचित्रो
 भुवनत्रये १७ सत्यमेतस्य वृक्षस्य कृतार्थाः फलभागिनः ॥ प्रवालमूलो विपुलोजातरूपमहातनुः १८ इंद्रनीलच्छदच्छन्नोलसद्द्वैदूर्यवोदिकः ॥ माणि
 क्यपुष्पो विविधमुक्ताफलफलान्वितः १९

लभागिनः कृतार्थाः इति सत्यमित्यन्वयः वैचित्र्यं कथयति प्रवालेति प्रवालोरत्नविशेष एव मूलं शिफायस्य स तथा विपुलो विस्तृतः जातरूपं सुवर्णमेव महातनुर्न्यस्य स तथा १८ इंद्रनीलमेव च्छदः पत्रं इंद्रनी
 लच्छदः तेन छन्नः संवृतः लसद्द्वैदूर्यरत्नमेव वोदिः परिष्कृताभूमिर्न्यस्य स लसद्द्वैदूर्यवोदिकः माणिक्यरत्नान्येव पुष्पाण्यस्य स माणिक्यपुष्पः विविधानितारतम्योपेतानि मुक्ताफलान्येव फला
 नि विविधमुक्ताफलानितैरन्वितः १९

गोमेदपक्कप्रकरोवज्जकिंजल्करंजितः ॥ स्फुरन्मरकतस्थूलशाखाशतविराजितः २० तरुरेषजगन्नाथमनोमेहरतेभृशम् ॥ नेतव्योयंपुरींवृक्षोयद्यहंतेप्रि
याप्रभो २१ छायायामुपविष्टांमामन्यपत्न्यस्तवानघ ॥ दृष्ट्वांमस्यंतिदयितांसर्वाभ्योमांतवाच्युत २२ इत्युक्तोदेवकीपुत्रःसत्ययाप्रियकांतया ॥
प्राहनायंतरुर्भद्रेनेतव्योनंदनाद्वनात् २३ पुराक्षीरांबुधेर्जातोमथ्यमानात्सुरासुरैः ॥ शक्रायदत्तःसकलैःसदातत्फलभोक्तृभिः २४ तन्नाहार्यमना
द्वयमयामित्रंशतक्रतुम् ॥ तरुरत्नंसरोजाक्षिधर्ममेवानुतिष्ठता २५ नीयमानेचवृक्षेस्मिन्पारिजातेशुचिस्मिते ॥ संग्रामोजायतेघोरस्त्रिदशैर्जयकां
क्षिभिः २६ इत्युक्तादेवदेवेनसत्यभामापुनर्हरिम् ॥ प्राहभीषयसेकिंमांव्यलीकैःकंसमर्दन २७ नाभ्यनंददुराचाराशचीमांगृहमागताम् ॥ हेतु
र्हिंवृक्षस्तस्यायंभर्तृपौरुषगर्विता २८ नेतव्यःसर्वथावृक्षःपारिजातोयमच्युत ॥ प्रियाहंतवचेन्नाथनोचेद्विरमसांप्रतम् २९ इत्युक्तःसत्ययाकृष्णस्ता
ननाद्व्यरक्षकान् ॥ उत्पाव्यारोपयामासपारिजातंगरुत्मति ३० ततोनिवारयामासुर्गोविंदंवनपालकाः ॥ केचिद्भुततरंजग्मुर्देवेन्द्रायनिवेदितुम्
३१ कृष्णकृष्णनहर्तव्यस्तरुरेषोऽमरार्चितः ॥ हरसेयदितस्यत्वंफलंसद्योनुभोक्षयसि ३२ प्राप्नोषिन्पुरींकृष्णसहानेनमहिरुहा ॥ सद्यःपश्यसिदेवेन्द्रं
पृष्ठतोऽभ्युद्यतायुधम् ३३ सुरेन्द्रांतिकमासाद्यदुतंतेवनरक्षकाः ॥ उपविष्टंसमंशच्याशक्रंदृष्ट्वाऽब्रुवन्नृप ३४ ॥ वनरक्षकाऊचुः ॥ अवज्ञायाखिलान्देवा
निद्राणीचत्वयासह ॥ जहारकृष्णदयितापारिजातमहाद्रुमम् ३५ उक्ताऽस्माभिर्भृशंदेववारयद्विहरिप्रिया ॥ उपालभ्याहरदृक्षंभर्तृपौरुषगर्विता ३६
श्रीशुकउवाच ॥ इत्याकर्ण्याप्रियंशक्रोदंहाहतइवोरगः ॥ शचींवलोकयपार्श्वस्थानामृष्यत्तत्पराभवम् ३७ सन्नाहोद्योगमाघोष्यसन्निपात्यचसैनि
कान् ॥ लोकपालान्समाहूयनिश्चक्रामसुरेश्वरः ३८ ऐरावंतचतुर्दतमारुह्यवरवारणम् ॥ गृहीतवज्रंगच्छंतमनुजग्मुर्दिवौकसः ३९ वैश्वानरस्तुतुर
गमारुह्यदृढदंशितः ॥ घोरांशतघ्नीमादायसुवपुच्छांययौरणम् ४० यमस्त्वारुह्यमहिषंदंडमादायवीर्यवान् ॥ मृत्युकालादिभिर्युक्तोयुद्धार्थीशक्रमन्वगात्
४१ निर्ऋतिश्चमहातेजाघोरमारुह्यपौरुषम् ॥ असिहस्तोमहाबाहुर्द्युद्धायप्रययौनृप ४२ मकरंभीषणाकारमारुह्यवरुणस्त्वरन् ॥ पाशोद्यतकरःप्रायाद्यु
द्धायानुशचीपतिम् ४३ वायुःकृष्णमृगारुढोदंशितस्तोमरायुधः ॥ सुरेश्वरमनुप्रायाद्योद्धुंचक्रभृतासह ४४

नैति २८ विरम प्रियभाषणमितिशेषः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ उपालभ्यभर्त्सयित्वा ३६ ३७ सन्नाहोपुद्गेद्योगार्थविद्यमानंगोमुखं सन्निपात्यसंमेलयित्वा सैनिकान्सेनानापकान् ३८
३९ सुवपुच्छेयस्याःसाताम् ४० मृत्युकालादिभिःप्रभृतिभिः ४१ ४२ ४३ चक्रभृताकृष्णेन ४४

नरवाहनो वैश्रवणः ४५ ४६ सुवर्णसुषिरैः कादलैः ४७ क्ष्वेलितैः सिंहनादैः आस्फोटितैः भुजास्फालैः ४८ ४९ ५० ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटी

ऊढांचतुर्भिः पुरुषैः शिविकां नरवाहनः ॥ योद्धुकामस्त्वरन् प्रायाद्विष्णुना मुद्रया युधः ४५ ईशानो वृषभंतुंगमारुह्य शितशूलभृत् ॥ वासवेन समंप्रायाद्वृत
कोटिसमन्वितः ४६ भेरीशंखमृदंगैश्च पणवानकगोमुखैः ॥ सुवर्णसुषिरैर्दिव्यैः कांस्यतालैश्च भूरिभिः ४७ रथनोमिनिनादैश्च हयानां स्वरनिःस्व
नैः ॥ क्ष्वेलितास्फोटितैर्वैरैः संग्रामाह्वानगर्जनैः ४८ तिष्ठतिष्ठेति मायाहिक्रयासीति पुनः पुनः ॥ प्रवदद्भिः सुरगणैः शतशोथसहस्रशः ४९ कंपयद्भि
श्च शस्त्रौघैः प्रेषयद्भिश्च वाहनम् ॥ पुरोहमिति गच्छद्भिः शतशोथसहस्रशः ५० घोरैर्ज्याघातनिर्वोपैः सिंहनादैश्च भूरिभिः ॥ अभिदुद्वुद्वृताः सिंहगोमायवो
यथा ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सुरानभिद्वुतान् दृष्ट्वा सत्यामाह जगत्पतिः ॥ इ
मे प्राहुः प्राप्तास्तव वृंदारका इति १ तथा ब्रुवाणे देवेशे प्रेषिता देवसैनिकाः ॥ नदंतो मुमुक्षुः कृष्णेशरवृष्टिं कुरुद्वह २ ततः शार्ङ्गं समादाय सत्याव्यसनविल
वा ॥ मुक्तांश्चिच्छेद बाणौघैस्ताञ्छरान् देवसैनिकैः ३ ततो वैश्रवणः श्रीमान् बहुभिर्गुह्यकैर्वृतः ॥ विस्फारयन् तालमात्रं कार्मुकं कनकाटवि ४ स्वर्णपुंस्वान् शरा
न्मुञ्चन् सिंहवद्वनदन्मुहुः ॥ अभिदुद्राव समरोतिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत् ५ तैः पंचभिः शरैः सत्यानिशितैर्मर्मभेदिभिः ॥ अर्पयामास वेगेन विशालेजठरे नृप ६ सोति
विद्वोरणे बाणैस्त्रिभिर्भल्लैर्हरिप्रियाम् ॥ अयोधयद्वनपतिः सिंहनादं व्यनीनदत् ७ तान् प्राप्तान् ध्वजं च द्रौहिभिश्चिच्छेद साशरैः ॥ भूयोऽभिः शरैर्देवी वत्सदंतैर्मनोज
वैः ८ विव्याध गुह्यकपतेर्ललाटे कुरुपुंगव ॥ पीडितस्तैर्भृशं बाणैः पौलस्त्यः क्रोधविह्वलः ९ संदधे निशितान् बाणानेकविंशति संयुगे ॥ तानन्तरे सत्यभामा साय
कैः सप्तभिर्नृप १० चिच्छेद निमिषार्धेन त्रिधैकैकं हरिप्रिया ॥ सत्यभामा ततः क्रुद्धा पौलस्त्यस्य महद्वनुः ११ अर्धचंद्रेण चिच्छेद मुष्टिदेशोद्विधानृप ॥
ततो न्यञ्जापमादाय सज्यं कृत्वा धनेश्वरः १२ ववर्ष शरजालानि क्रोधात् सर्पइव श्वसन् ॥ सर्वांस्तान्सायन्कान्संख्येशरैः सन्नतपर्वभिः १३ चिच्छेद लीलायां देवी
तदद्भुतमिव भवत् ॥ ततः क्रुद्धो वैश्रवणः सत्यभामां विलोक्य च १४ प्राह पश्य हनिष्यामि त्वामद्य मम पौरुषम् ॥ इत्युक्त्वा तालमात्रे तु चापे गुह्यकसतमः ॥
१५ पश्यतां सर्वदेवानां मार्गुकामः पराभवम् ॥ संदधे सूदितुं देवीमर्धचंद्रं शरोत्तमम् १६ तदेत्यमनस्तस्य क्षुरप्रेण हरिप्रिया ॥ चिच्छेद कार्मुकं तस्य मुष्टि
देशे कुरुद्वह १७ ततो मुद्रमादाय घोरं दानवभीषणम् ॥ भ्रामयित्वा शतगुणं देव्यै चिक्षेप वित्तपः १८

कार्या पंचषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्राहुः प्राप्तास्तव वृंदारका देवाः १ २ ३ कनकाविद्धाटवीः कोटिर्यस्य तत्तथा ४ ५ विशालेजठरे विस्तृतो घोरः भोदन
मेवेति शेषः ६ ७ वत्सदंतैः शरविशेषैः ८ ९ अन्तरे मध्ये १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८

तमुद्रं महाघोरमायातंकुरुपुंगव ॥ वामेन पाणिना कृष्णोजग्राहोच्चैर्जहास च १९ ततो निवृत्तसंग्रामो विदुद्रावधनेश्वरः ॥ शशंस देवी कृष्णश्च समाश्लिष्या
मिपूजयन् २० पलायिते धनपतौ संग्रामे कंसवैरिणा ॥ वरुणोभ्यद्रवत् कृष्णं पाशमुद्यम्य संयुगे २१ तमायांतमभिप्रेक्ष्य ताक्षर्यो मकरवाहनम् ॥ अभ्यद्र
वन् महासत्त्वः शार्दूल इव गोवृषम् २२ तयोः समभवद्युद्धं घोरं ताक्षर्यजलेशयोः ॥ यथा देवासुरे युद्धे बलिवासवयोरिव २३ तत्र काश्यपपुत्रस्य कंठे पाशं ज
लेश्वरः ॥ क्रुद्धश्च कर्षविन्यस्य सिंहः सिंहमिवौजसा २४ तं पक्षकोट्या गरुडः समुद्धृत्य जलेश्वरम् ॥ पद्भ्यां गृहीत्वामकरं चिक्षेप वरुणालये २५ कृच्छ्राद्गृही
तपाशस्तु वरुणो गतवाहनः ॥ पदातिरेव संग्रामाद्विदुद्रावयथागतम् २६ तथा गते वार्धिपतौ संग्रामे वायुपावकौ ॥ सममेवाभ्यवर्ततां गोविंदं कुरुसत्तम
२७ पावकः पंचभिर्बाणैर्मारुतश्च तथा त्रिमिः ॥ आयोधयद्वृषीकेशं तदद्भुतमिवाभवत् २८ ततः प्रहस्य गोविंदो बाणेनैकेन पावकम् ॥ विव्याध सप्ताभिश्चैव स
मीरणमारिदमः २९ एकेनाग्निः क्षुरपेण गाढं वक्षसिताडितः ॥ तमसाधारणं मत्वा विदुद्रावरणाद्भुतम् ३० दृष्ट्वा समीरणो युद्धादपयातं हुताशनम् ॥ सा
यकाचितसर्वांगमात्मानं चातिविह्वलः ३१ विदित्वा पुंडरीकाक्षं संग्रामे प्रत्युपस्थितम् ॥ न्यवर्तत कुरुश्रेष्ठ प्राणत्राणपरायणः ३२ ततो माहिषमारुह्य दंड
मुद्यम्य भास्वरम् ॥ कृष्णमभ्यद्रवद्युद्धे यमः क्रोधारुणक्षणः ३३ तमुद्यतमहादंडं दृष्ट्वा कमललोचनः ॥ गदां विसृज्य तद्वस्तात्पातयामास भूतले ३४ गद
याताडिते दंडे त्रस्तहस्तः परेतराट् ॥ विदुद्रावपरावृत्य महिषेण कुरुद्वह ३५ वैवस्वतंगतं दृष्ट्वा निःक्रान्तिर्भयविह्वलः ॥ नाभ्यवर्तत गोविंदं योद्धुं विदितत
द्वलः ३६ शंकरस्तु महातेजास्त्रिशूलीवृषवाहनः ॥ अनेकभूतसंघातैः कृष्णमभ्यद्रवद्रुणे ३७ तावुभौ लोकविख्यातौ बलिनौ वीर्यशालिनौ ॥ चक्राते कदनं
घोरं परस्परजयैषिणौ ३८ ईशानो दशभिर्बाणैः कृष्णं ताक्षर्यं च पंचभिः ॥ विव्याध समरे राजनः तिष्ठतिष्ठेति चावदत् ३९ ततः शार्ङ्गं समादाय कृष्णः परपुरंजयः ॥
त्रिंशद्भिर्युगपद्बाणैर्विव्याध वृषवाहनम् ४० गरुडः पन्नगरिपुः पद्भ्यां द्वाभ्यां च संयुगे ॥ पक्षाभ्यां चंचुकोट्या च मर्दयामास तं वृषम् ४१ भूयोपि कृष्णो ना
राचैः पंचाशत्प्रमितैर्नृप ॥ योधयामास समरं शंकरं लोकशंकरम् ४२ ततस्त्रिशूलमाविध्य निशितं घोरदर्शनम् ॥ प्राहिणो द्वासु देवाय कुपितो धूर्जटिर्नृप
४३ दृष्ट्वा त्रिशूलमायांतं केशवस्तं निवारितुम् ॥ गदां कौमोदकीं गुर्वी प्राहिणो द्वैत्यमर्दनीम् ४४ तैवै कौमोदकीं शूले कृत्वा नभसि संगरम् ॥ ज्वलमाने म
हाघोरे पेेततुः सममंबुधौ ४५ निपात्याब्धौ त्रिशूलं तद्रदा कौमोदकीपुनः ॥ आससाद करं विष्णोस्त्रिशूलमपिशूलिनः ४६

पन्नगभूषणः सर्पोलंकारः शिवः पार्ष्णिभ्यामास्फालनेन चोदयन् प्रेरयन् ४७ गूलपाणिना सहितं नंदिनं ४८ त्रिशूलस्त्रिवंगणस्यापि संभवतीति वृषवाहन इति ४९ ॥ इति श्रीभागवते म० दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ १ २ ३ ४ ततश्च पुक्तं न्यायं ह्रीजितं स्येति शेषः न्याय्ये संयुक्तमिति यादवः ५ सः ह इति च्छेदः सशक्रः युद्धप्रारंभे ६ ७ गात्रं गात्राण्यवयवान् सावृती

तत उद्यम्य निशितं स्वद्रुं पन्नगभूषणः ॥ कृष्णमभ्यद्रवत्संख्ये पार्ष्णिभ्यां चोदयन् वृषम् ४७ तूर्णं गृहीत्वा बाहुभ्यां विषाणे तस्य नंदिनः ॥ स शूलपाणिचिक्षेप
वैनतेयो धनुःशतम् ४८ ततो विसृज्य संग्रामं त्रिशूलीवृषवाहनः ॥ प्रमथैः सहितः प्रायात् कुरुश्रेष्ठ यथागतम् ४९ ॥ इति श्रीभागवते म० दशमस्कंधे उत्तरार्धे षट्ष
ष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततः स्वयं देवपतिस्तुंगमारुह्य वारणम् ॥ किरीटीबद्धतूणीरः प्रगृहीतशरासनः १ अभ्यद्रवद्रणे कृष्णं गजः केस
रिणं यथा ॥ पारिजातकृते राजन् पौलोम्यावचनं स्मरन् २ तमायां तमभिप्रेक्ष्य हरिः परपुरं जयः ॥ शंखं दध्मौ महानादं दिशः समाभिपूरयन् ३ तमभिद्वयदे
वेंद्रो महाद्विस्फारयन् धनुः ॥ क्षुरप्रेण सुतीक्ष्णेन कृष्णं विव्याध संगरे ४ हरिर्विद्वः क्षुरप्रेण देवराजेन वक्षसि ॥ प्रहस्य साधुशक्रो सियुक्त इति चाब्रवीत् ५
भूयो पिबाणान् दशदेवराजः संधाय चापे भुजगेंद्रकल्पे ॥ आकर्ण्य पूर्णं विनिकृष्य कृष्णे मुमोच चक्रे सहसिंहनादम् ६ तानंतरे कंसरिपुर्महात्मा लित्वा त्रिधैकेन श
रणे बाणान् ॥ विव्याध बाणैर्दशभिः सुधौतैः पुरंदरं भारतलीलयैव ७ तेशरादेवराजस्य गात्रं निर्भेद्य सावृति ॥ शोणिताक्ताः प्रहश्यंते भूयो वेगेन निर्गताः ८ पु
नश्च शक्रः कोदं देशरान् संधाय षोडश ॥ मुमोचा कृष्य गोविंदस्तां श्वकर्तारैस्त्रिभिः ९ भूयो पिबाणैस्त्रिंशद्भिः सुरराजानमाहवे ॥ आयोधयद्वारिस्ते च मम ज्ञुः
शक्रवक्षसि १० ततश्चुकोप देवद्रोदं दहाह त इवोरगः ॥ प्रेषयामास तोत्रेण ताक्ष्यं प्रति महागजम् ११ स गजः प्राप्य गरुडं पाकशासनचोदितः ॥ चतुर्भिर्घट्या
मासदं तैर्बाहुयुगांतरे १२ ततस्तुंढेन गरुडः पक्षाभ्यां च तथानखैः ॥ अर्दयामास कौरव्यगजमैरावताह्वयम् १३ शक्रस्तु वज्रमुद्यम्य घोरं दानवभीषणम् ॥
पश्यतां सर्वभूतानां प्रजहार वृषाकपिम् १४ तमागतं मधुरिपुर्वज्रं दुश्च्यवनायुधम् ॥ वामेन पाणिना विष्णुजग्राह प्रजहास च १५ निरायुधः सुरपतिर्गरुडा
र्दितवाहनः ॥ व्यावर्ततरणाद्राजन् व्रीडावनतकंधरः १६ तं दृष्ट्वा भ्रष्टसंकल्पं पलायनपरायणम् ॥ सत्यभामा सुरपतिं प्रहसंती दमब्रवीत् १७ सत्यभामो
वाच ॥ एहि शक्रनिवर्तस्व मायाहिकुलिशायुध ॥ पलायनमयुक्तं हि पौलोम्यावल्लभस्यते १८ ऐश्वर्यमत्ता पौलोमी भर्तृपौरुषगर्विता ॥ अवमं स्याति सद्य
स्त्वां भार्यारणपराजितम् १९ इत्थं देव्या गिरंशक्रः सोपालंभमुदीरिताम् ॥ निशम्याभिमुखो भूत्वा प्राह देवीं शुचिस्मिताम् २०

तिक्रियविशेषणं सकवचं निर्भेद्य ८ ९ आहवे युदे १० तोत्रेण गजताडनचर्मणा ११ बाहुयुगांतरे वक्षसि १२ १३ १४ दुश्च्यवनायुधं इंद्रायुधं अजेयप्रहारार्थं आयुधं समाप्तमिति दर्श
यितुं पुनर्वचनमिति ज्ञातव्यं १५ १६ १७ निवर्तस्व पुनरागच्छ मायाहि मागच्छ प्रहसंतीत्यस्य तात्पर्यं दर्शयति पौलोम्येति १८ अगमं स्यति अवज्ञा स्याति १९ २०

गतासुरवेशइंद्रःप्रतिवार्त्ति येनेति २१ तनुबलःअल्पबलःमातयूधस्येतिपाठःऊधस्यमूधसिजातंक्षीरंमातरिविरोधेपिशिताशनि याज्ञियानेचमांसेचपिशितंदेवभोजनामिति २२ २३ २४ भूरिवा

इंद्रउवाच ॥ येनामरासुरमहोरगयक्षसिद्धागंधर्वकिन्नरपिशाचनिशाचराद्याः ॥ सृष्टास्त्रिलोकगुरुणारणमूर्ध्नितेनकोवानयातिपरिभूतिमलंविरुध्य २१
वत्सोयथातनुबलःसकृदेत्यमातुरुधस्यपानसमयेकुरुतोविरोधम् ॥ तद्वद्वयंचानेजशैशवमप्रमेयेनाथेविरुध्यपिशिताशनिदर्शयाम २२ ॥ इतिसत्राजितः
पुत्रीमुक्त्वाभारतसत्तम॥कृतांजलिःप्रणम्याहवासुदेवंपुरंदरः२३ इंद्रउवाच ॥ नमस्तेदेवदेवेशपुंडरीकाक्षमाधव॥क्षमस्वमत्कृतंविश्वमपराधंजगत्पते २४
नमांत्वदेकशरणंशरणागतवत्सल॥भूरिबालिशमक्षांतपरित्यक्तुंत्वमर्हसि २५ ऐरावतश्चकुलिशंपारिजातश्चपादपः ॥ देवराज्यंचभगवन्नियंचाप्यमरावती
२६ त्वदधीनमिदंविश्वमहमाज्ञाकरस्तव ॥ अत्रयद्रोचतेनेतुनीयतांतद्यथेच्छया २७ किंतुवक्ष्यामिगोविंदमूलंत्वयिविरुध्यतः ॥ रमसेमानुषेलोकेभगवं
स्त्वमनन्यधीः २८ तत्रनीतेपारिजातेभवताकल्पपादपे ॥ तेनसाजायतेस्वर्गात्रिर्विशेषावसुंधरा २९ तेनाहंयदुशार्दूलविरोधंकृतवांस्त्वायि ॥
तत्क्षंतव्यंत्वयादेवकार्याकार्यंविजानता ३० श्रीशुकउवाच ॥ इत्युक्तोदेवराजेनदेवदेवोजनार्दनः ॥ पुरंदरंकुरुश्रेष्ठप्राहप्रहसिताननः ३१ श्रीभगवा
नुवाच ॥ अपराधस्त्वयाशक्रनकश्चिदपिचेष्टितः ॥ यत्कृतंतन्मयैवागस्त्वभेदादावयोःपरम् ३२ यत्त्वयाद्यसहस्राक्षचेष्टितंसाध्वसाधुवा ॥ मयैवतत्कृतं
सर्वेनात्रकार्याविचारणा ३३ पारिजातस्तरुश्रेष्ठोमय्यारूढेतरुर्दिवम् ॥ मन्निदेशात्सहस्राक्षस्वयमेष्यतिनंदनम् ३४ इत्युक्तोवासुदेवेनदेवराजःकुरुद्वह ॥
गोविंदंसत्यभामांचप्रसाद्यगरुडंतथा ३५ पुत्रोमेरक्षितव्यस्तेश्यालोबभित्सुरित्यपि ॥ भूयोभूयःप्रार्थयित्वाकृतानुज्ञःपुरंदरः ३६ सार्धेसकलदिक्पालै
र्लब्धवज्रःपुरंययौ ॥ पुरंदरंसदिक्पालंविस्मृज्ययदुनंदनः ३७ गरुडंप्राहकौरव्ययास्यामोद्वारकामिति ॥ गोविंदंसत्यभामांचपारिजातंचपादपम् ३८
गरुडःपन्नगरिपुर्लीलयैववहन्ययौ ॥ संप्रविश्यपुरंरम्यांद्वारतोरणभूषिताम् ३९ पताकामालिनींदिव्यांसिक्तसंमृष्टभूतलाम् ॥ ऊढोपायनतांबूलस्रग्गं
धकलशाक्षतैः ४० उपस्थितैर्यदुश्रेष्ठैःपूजितश्चाभिवंदितः ॥ तूर्यमंगलनिर्घोषैर्वेदस्वाध्यायानिःस्वनैः ४१ प्रविवेशसभांदिव्यांसुधर्मावृद्धसोविताम् ॥
आहुकंवसुदेवंचबलमद्रंतथाग्रजम् ४२ अभिवाद्ययथान्यायंपूजितस्तैर्यथोचितम् ॥ उपविष्टःसभामध्येकांचनेपरमासने ४३ रराजराजशार्दूलबृहस्पतिपु
रोगमैः ॥ लोकपालैरुपासीनैर्दिविवज्रधरोयथा ४४ प्रांगणेसत्यभामायाःपारिजातंमहाद्रुमम् ॥ स्थापयामासगोविंदःसर्वतोमणिकुट्टिमे ४५

लिशंअधिकमूर्त्तम् २५ २६ २७ मूलनिमित्तं अनन्यधीःतत्रैवनिरतबुद्धिः २८ २९ ३० ३१ त्वयापत्कृतंतदागःमयैवकृतंविद्धि आवयोःपरमत्पभेदात्त्वयिस्थित्वात्वयैवापराधंकारयित्वापरिहरीमा
त्यर्थः एतदेवविवृणोतियच्चपेति ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ मणिकुट्टिमेमणिबद्धस्थाने ४५

योषित्सार्थेन निरंतरपत्न्यासहेति शेषः ४६ ४७ ४८ ४९ एकानंगादुर्गा सुभद्राचित्रातारेति च अनुत्पन्नरजाश्रया मातृदृष्टावरवर्णिनी अप्रसूता भवेद्वैरीति च ५० आनीतः प्रमदानां सार्थेन सतथातं ५१
 ५२ ५३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां सप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ सोयं मनुष्यलोकः पुत्रेण जय्य इति श्रुतिविहितसदाचारो भुव्यवर्तिर्देवादिभिरनुष्ठेय इति दर्शयि
 तुं श्रीकृष्णस्य तदनुष्ठानप्रकारं शंभरासुरवधलक्षणं विक्रमं च कथयत्यस्मिन्नध्याये लोकस्य जनस्य शंसुस्वंकरोतीति लोकशंकरः तं देवदेवो नारायणः ईशः स्वामी यस्य सतथातं आराध्यलोकदृष्ट्या इति शेषः
 १ २ ३ प्रागुद्रमन्युना दग्धोऽयः कामः भूयस्तमेवरुद्रमेव देहोत्पत्तये प्रत्यपद्यत ४ स एव कामः कृष्णवीर्यसमुद्रवो वैदम्या जातः उपात्तदेहः कहि शः वासुदेवस्यांशः प्रद्युम्नोऽयस्मिन्नाविष्टः सतथात एव तदभि
 आयातं देवकीपुत्रं योषित्सार्थेन भूरिणा ॥ श्रुत्वा द्रष्टुमुपाजग्मुः सकलायादवस्त्रियः ४६ वसुदेवस्तु कौरव्यरोहिण्याद्याः स्त्रियोऽखिलाः ॥ आजग्मुः केशवं द्र
 ष्टुं जितशत्रुमनामयम् ४७ सदृष्ट्वा मातरो विष्णुर्देवक्या सह संगताः ॥ चक्रे प्रणाममाशीर्भिस्ताश्च तं प्रत्यपूजयन् ४८ रुक्मिण्याद्यास्तथा सप्तमहिष्यः
 कृष्णवल्लभाः ॥ प्रणेमुर्देवमभ्येत्यादिव्यरूपाः स्वलंकृताः ४९ रेवतीरामदयिता त्रिवक्राचयशस्विनी ॥ एकानंगा च तन्वंगी चित्रा च वरवर्णिनी ५० अन्याश्च
 कुरुशार्दूलभोजवृष्ण्यंधकस्त्रियः ॥ आनीतप्रमदासार्थं जितशत्रुमनामयम् ५१ गोविंदं सत्यभामां चाप्यानतिममरद्रुमम् ॥ प्रीत्युत्फुल्लमुखाः सर्वे कौतुकाद्
 प्रसीययुः ५२ तं समेता यथाजोषं लाजप्रसवतंदुलैः ॥ स्पृष्ट्वा मूर्ध्नि मुकुंदस्य जग्मुः स्वं स्वं निवेशनम् ५३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे स
 प्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ आराध्य देवदेवेशं शंकरं लोकशंकरम् ॥ तपसा तोषयित्वा तं कैलासगिरिवासिनम् १ रुक्मिण्यां तनयं लेभे दग्ध
 कामं पुनर्हरिः ॥ वीरं प्रद्युम्नं नामानं रूपौदार्यगुणान्वितम् २ राजो वाच ॥ पुत्रार्थमीश्वरं दृष्ट्वा स्वयं लब्धवरो हरिः ॥ अवाप कीदृशं पुत्रं किं नामानं वदस्व मे ३
 श्रीशुक उवाच ॥ कामस्तु वासुदेवांशो दग्धः प्रागुद्रमन्युना ॥ देहोपपत्तये भूयस्तमेव प्रत्यपद्यत ४ स एव जातो वैदम्या कृष्णवीर्यसमुद्रवः ॥ प्रद्युम्न इति वि
 ख्यातः सर्वतोऽनवमः पितुः ५ तं शंबरः कामरूपी हृत्वा तोकमनिर्दशम् ॥ स विदित्वात्मनः शत्रुं प्रास्योदन्वत्यगाद्ब्रह्म ६ तं निर्जंगारबलवान्मीनः सोप्यप
 रैः सह ॥ वृतो जालेन महता गृहीतो मत्स्यजीविभिः ७ तं शंबराय कैवर्ता उपाजन् हुरुपायनम् ॥ सूदामहानं संनित्वाऽवद्यन् स्वधितिनाऽद्भुतम् ८ दृष्ट्वा तदुदरे
 बालं मायावत्यै न्यवेदयन् ॥ नारदोऽकथयत् सर्वतस्याः शंकितचेतसः ९ बालस्य तत्त्वमुत्पत्तिं मत्स्योदरनिवेशनम् ॥ सा च कामस्य वैपत्नी रतिनामयश
 स्विनी १० पत्युर्निर्दग्धदेहस्य देहोत्पत्तिं प्रतीक्षती ११ निरूपिता शंबरणसासूपौदनसाधने ॥ कामदेवांशिशुं बुद्ध्वा चक्रे सहेसं दार्भके १२

धानमेवास्यामिधानमित्याह प्रद्युम्न इति सर्वतो वीर्यादिभिः पितुरनवमः कृष्णस्य पुत्रत्वे योग्यः ५ तोकं सद्योजातं शिशुं निर्गतो दशमो दिवसोऽस्मात्संनिर्दशः तं उदन्वतिसमुद्रे ६ अपरैर्मत्स्यैर्जालेनासे
 चा वृतः संस्पृतः मत्स्यजीविभिर्दाशैः ७ कैवर्ताः मत्स्यमारकाः कैवर्ता दाशधीवराविति च महानसंपाकस्थानं स्वधितिना परशुना परश्वधः कुठारः स्यात्परशुः स्वधितिस्तथा अवद्यन् अवाचन् असंख्यन्
 दो अवखंडन इति धातुः ८ मायावती शंबरस्य महानसाध्यक्षत्री ९ किमकथयदत्राह बालस्येति मत्स्योदरनिवेशनं मत्स्योदरप्रवेशम् १० ११ पत्न्यां सूपानां मुद्रानां बाह्यपदं शानामोदनस्य च साधनेन सं
 स्कारे यद्वा सूपानां साधनेन अक्षतया साधनेन सेकसाधनेन विध्युपायनिवृत्तिषु मरणे मृतसंस्कारे वाचनेन नूनमेव च सेनाप्रेयातनायां च सेचने स्फूर्तिसेवयोरिति १३

कृष्णस्यापत्यंकार्णः विभ्रमं विकारं यद्वा देवाद्यन्यतमइतिविशिष्टभ्रमं १३ रतिरात्मनोधनेस्तपस्विमुपतस्थेऽभिमुखेनतस्थौ किमात्मधनानिसुवर्णानीनिनेत्याह सव्रीडेति व्रीडयासहितोहासः
 सव्रीडहासः उत्तमोविभ्रमः उत्कृष्टाङ्गुमारचेष्टा ईक्षणकटाक्षनिरीक्षणतैः १४ मातृभावंमातुःस्वभावं सुरतकामिनी १५ अधिकृतापत्नीवधूत्तमा १६ त्वानिर्देशांतिपाठः १७ मोहनशोषणद्रावणा
 भिर्याभिः १८ कुररस्यस्त्रीकुररी उत्क्रोशः कुररोमतइति मृतप्रजानष्टापत्या १९ महामाया महासामर्थ्या २० ओष्ठमवष्टम्बदंष्ट्रादंतैरितिशेषः २१ २२ नादमितिक्रियविशेषणं वज्रानेप्येषः स्फूर्ज
 नातिदीर्घेणकालेनसकार्णैरुदयोवनः ॥ जनयामासनारीणांवीक्षंतीनांचविभ्रमम् १३ सातंपतिपद्मदलायतेक्षणंप्रलंबबाहुंनरलोकसुंदरम् ॥ सव्रीड
 हासोत्तमविभ्रमेक्षितैः प्रीत्योपतस्थेरतिरात्मनोधनैः १४ तामाहभगवान्कार्णिकमातस्तेमतिरन्यथा ॥ मातृभावमतिक्रम्यवर्तसेकामिनीवमे १५ रति
 रुवाच ॥ भवान्नारायणसुतः शंबरेणहृतोऽगृहात् ॥ अहंतेऽधिकृतापत्नीरतिः कामोभवान्प्रभो १६ एषत्वानिर्देशांसिंधावक्षिपच्छंबरोसुरः ॥ मत्स्योऽग्रसी
 तदुदरादिहप्राप्तोभवान्प्रभो १७ तमिमंजहिदुर्धर्षेदुर्जयंशत्रुमात्मनः ॥ मायाशतविदंत्वंचमायाभिर्मोहनादिभिः १८ परिशोचतितेमाताकुररिवमृत
 प्रजा ॥ पुत्रस्नेहाकुलादीनाविवत्सागौरिवातुरा १९ प्रभाष्यैवंददौविद्यांप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ मायावतीमहामायासर्वमायाविनाशिनीम् २० सचशंबर
 मभ्येत्यसंयुगायसमाह्वयत् ॥ अवष्टभ्योष्ठमाक्षेपैः क्षिपन्संजनयन्कलिम् २१ सोधिक्षिप्तोदुर्वचोभिः पदाहतइवोरगः ॥ निश्चक्रामगदापाणिरमर्षात्ताम्रलो
 चनः २२ गदामाविध्यतरसाप्रद्युम्नायमहात्मने ॥ प्राक्षिप्यव्यनदन्नादं वज्रनिष्पेषनिष्ठुरम् २३ तामापतंतोभगवान्प्रद्युम्नो गदयागदाम् ॥ अपास्य
 शत्रवेक्रुद्धः प्राहिणोत्सगदानदन् २४ सचमायांसमाश्रित्यदैतेर्यामयदर्शिताम् ॥ निर्ममेशमयं वर्षकाष्णैर्वैहायसोऽसुरः २५ बाध्यमानोऽश्मवर्षे
 णरौक्मिणेयोमहारथः ॥ सत्त्वात्मिकांमहाविद्यांसर्वमायोपमार्दिनीम् २६ ततो गौत्थकगांधर्वपैशाचोरगराक्षसीः ॥ प्रायुक्तशतशोदैत्यः कार्णिकव्यधमय
 त्सताः २७ निशातमसिमुद्यम्यसकिरीटंसकुंडलम् ॥ शंबरस्यशिरःकायात्ताम्रश्मश्रुजहारतत् २८ आकीर्यमाणोदिविजैःस्तुवद्भिःकुसुमोत्करैः ॥
 भार्ययांऽवरचारिण्यापुंरनीतोविहायसा २९ अंतःपुरवरंराजन्ललनाशतसंकुलम् ॥ विवेशपत्न्यागगनाद्विद्युतेवबलाहकः ३० तंदृष्ट्वाजलदश्यामंपीतकौ
 शेयवाससम् ॥ प्रलंबबाहुंताम्राक्षंसुस्मितंरुचिराननम् ३१ अलंकृतमुखांभोजनीलवक्रालकालिभिः ॥ कृष्णंमत्वास्त्रियोभीतानिलिल्युस्तत्रतत्रह
 ३२ उपधार्यशनैरीषद्वैलक्षणेनयोषितः ॥ उपजग्मुःप्रमुदिताःसस्त्रीरत्नंशुचिस्मिताः ३३ अथतत्रासितापांगीवैदर्भीवल्लुभाषिणी ॥ अस्मरस्व
 सुतंनष्टंस्नेहस्नुतपयोधरा ३४

युस्तद्विष्ठुरेनादोयथाभवतितथाव्यनदत् स्फूर्जधुर्वज्रनिष्पेषइतिहलायुधः २३ २४ दैतेर्यादैत्यानांकुलेदेवतामिवावेद्यमानांविहायसःविहायसिगगनोस्थितः २५ सत्त्वात्मिकांबलज्ञाननिधिविष्णु
 दैवत्यांमहादेवसंज्ञा २६ गौत्थकादीन्यस्त्राणिप्रायुक्तं गुह्यकाखंगौहकंन्यधमयदनाशयत् २७ ताम्रश्मश्रुकपिलरुचिरश्मश्रु २८ २९ बलाहकोमेघः ३० ३१ मिलिल्युःमिलीनाः
 ३२ वैलक्षण्येनयोषितलक्षणनिकरेण ३३ असितापांगीनीलरुचिरकांतनेत्रांता ३४

नरवैदूर्यः ३५ कस्यास्त्रियाधतोर्भेतिशेषः इयंकाकेनवालब्धा ३५ प्रकारांतरेणशंकते ममेति ३६ सारूप्यंसादृश्यं सारूप्यं
 केनेतितत्रा ३७ नूननिश्चयः ३८ मीमांसमानायांविचारयंत्यां ३९ ४० ४१ ४२ ४३ नारीणांविभ्रमंजनयामासेति यदुक्तंनतच्चित्रंमंतव्यमित्याह यंवाइति यंदृष्टात
 स्यप्रद्युम्नस्यमातरःहरेःपत्न्यःमनसिजार्द्रहृदाकामरसक्तिवमनस्कत्वेनोरुभावाःबहुविधशृंगारचेष्टायुक्ताः अंगुष्ठनखमुखमूलेनकरपुगपीडनादिविकारलक्षणलक्षिताअभूवन्नित्यन्वयः किंविशिष्टाः पितृस
 रूपतयापितृसारूप्येणनिजेशोऽस्मत्पतिरयमितिभावोभिप्रायोयासांतास्तथाताः तस्मिन्कामेमदनेतच्चित्रंनखलु काम्यतइतिकामस्तस्मिन्कामेअक्षविषयेचक्षुर्गोचरोकिमुइतोपिचित्रंनेत्याह रमेति र
 कोन्वयंनरवैदूर्यःकस्यवाकमलेक्षणः ॥ धृतःकयावाजठरेकेयंलब्धाथकेनवा ३५ ममचाप्यात्मजोनष्टोनीतोवासूतिकागृहात् ॥ एतत्समवयोरूपोय
 दिजीवतिकुत्रचित् ३६ कथंत्वेनेनसंप्राप्तंसारूप्यंशार्द्धधन्वनः ॥ आकृत्यावयवैर्गत्यास्वरहासावलोकनैः ३७ सएववाभवेन्ननयोमेगर्भेधृतोर्भकः ॥
 अमुष्मिन्प्रीतिरधिकावामःस्फुरतिमेभुजः ३८ एवंमीमांसमानायांवैदूर्योदेवकीसुतः ॥ देवकीवसुदेवाभ्यांनारदेनमहात्मना ३९ अन्यैश्वया
 दवश्रेष्ठैरुत्तमश्लोकआविशत् ॥ विदितार्थोपिभगवांस्तूष्णीमासजनार्दनः ४० नारदोऽकथयत्सर्वेशंबराहरणादिकम् ॥ तच्छ्रुत्वामहदाश्रयंकृष्णांतः
 पुरयोषितः ४१ देवकीवसुदेवश्चकृष्णरामौतथास्त्रियः ॥ दंपतीतौपरिष्वज्यरुक्मिणीचययुर्मुदम् ४२ नष्टप्रद्युम्नमायांतमाकर्ण्यद्वारकौकसः ॥
 अहोमृतइवायातोबालोदिष्ट्येतिचानुवन् ४३ यंवैमुहुःपितृसरूपनिजेशभावातन्मातरोमनसिजार्द्रहृदोरुभावाः ॥ चित्रंनतत्खलुरमास्पदंबिबभूतेका
 मेस्मरेऽक्षविषयोकिमुतान्यनार्यः४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेशंबरदैत्यवधोनामाष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥६८॥ श्रीशुकउवाच ॥ पौंड्र
 कोनामराजावैतस्मिन्कालेकुरुद्वह ॥ द्वारकांष्टाण्णिनिलयांनिरुध्यबहुसैनिकः१ अर्दयामासकृष्णेनविदित्वारहितानिशि ॥ तंकामपालःशैनेयोवसुदेवोद्धवा
 दयः २ उग्रसेनश्चकौरव्ययेचान्येयदुपुंगवाः ॥ अर्पयामासुरायांतंकालयोग्यमिवातिथिम् ३ ॥ राजोवाच ॥ कश्चासौपौंड्रकोनामकस्मिन्देशेमहीप
 तिः ॥ कस्यवातनयोब्रह्मन्सर्वमेतद्वदस्वमे ४ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अपुत्रःकाशिराजोवैकन्यांसुतनुसंज्ञिताम् ॥ प्रायच्छद्वसुदेवायराज्यशुल्कांकुरुद्व
 ह ५ तत्रजज्ञेमहाबाहुर्दिवाकरसमद्युतिः ॥ कुमारःपौंड्रकोनामबलवीर्यमदान्वितः ६ वसुदेवसुतत्वाच्चवासुदेवेतिशब्दितः ॥ जातेतस्मिन्महाराजो
 वसुदेवोमहाद्युतिः ७ राज्यंतस्मिन्समारोप्यसकोशबलवाहनम् ॥ उवाहकंसावरजांदेवकींदेवतोपमाम् ८

मास्पदस्यलक्ष्मीमूर्तेःश्रीकृष्णस्यविवादखंडलक्षणोपेतादेहादुद्धृतेजातेआत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेः श्रीकृष्णस्यविंबस्ययल्लक्षणंतत्सर्वमस्याविंबस्यनिधीयतइतिश्रीकृष्णदेहप्रतिविंबभूतइत्यर्थःविंबोत्सीमं
 डलसमप्रतिमामुखलक्ष्मसु प्रतिरूपेप्रतिकृतौस्याद्विंबकापालइति अन्यनार्यःतन्मातृव्यतिरिक्ताःस्त्रियःस्मृतेपिविमुह्यंति हृष्टाकिमुतदिवंसर्वकृष्णमाहात्म्यविलासइतिसमर्थविशेषंवाइत्यनेनदर्शयति
 ४४ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीपांअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ नयस्यस्वःपरइतीममर्थसत्यंकर्तुपौंड्रकवधलक्षणंविक्रमंकथयितुमुत्तराध्यायप्रारंभः तस्मिन्काले
 १ कृष्णरहितंविदित्वा कामपालोबलभद्रः २ अर्पयामासुःशरानिविशेषः ३ ४ राज्यमेवशुल्कंयस्यांसातथातां ५ ६ नामांतरमाह वसुदेवेति ७ ८

९ उद्विजतेभीतिकरोति भयकरणमात्मनएवफलतीतिद्योतनायस्मरमाणइति १० द्वारकांसमेत्वापमृच ११ परशर्व्यामपररात्रेउषःकाले १२ १३ १४ १५ बालैरज्ञैःप्रस्तोभितोऽविच
मानगुणेनप्रस्तुतोमूढाक्षेपमुक्तोवा १६ १७ १८ अस्मच्चिह्नानिचक्रादीनि मांशरणमेहि १९ कथनंन्यर्थभाषणं २० अनुअनंतरंउत्सक्ष्येत्याजयिष्येत्वदीयानिचिह्नानि २१ २२ स्वा

निरुद्धोभोजराजेनकंसेनानकदुंदुभिः ॥ कदाचिदपिनप्रायात्करवीरपुरीमपि ९ असह्यमातृसापत्न्यमभ्रातृत्वंतथात्मनः ॥ स्मरमाणःसकाशीशोयदू
नुद्विजतेऽनिशम् १० सकृष्णरहितांश्रुत्वासमेत्यद्वारकांनिशि ॥ विमृद्यबलभद्रेणशैनेयेनापिनिर्जितः ११ निहतानेकसाहस्रहयकुंजरसैनिकः ॥ जगा
मपरशर्व्यांपुरीवाराणसंनृप १२ प्रभातायांतुशर्व्यांहरिर्बदरिकाश्रमात् ॥ आययौताक्ष्यमारुह्यद्वारकांरामपालिताम् १३ सपताकैःसाध्यपाद्यैर्यदुवृष्ण्यं
धकादिभिः ॥ अभिवर्णितवृत्तांतःप्राविशत्केशवःसभाम् १४ कदाचित्पौंड्रकोनामकाशिराजःप्रतापवान् ॥ वासुदेवोहमित्यज्ञोदूतंकृष्णायप्राहिणो
त् १५ त्वंवासुदेवोभगवानवतीर्णोजगत्पतिः ॥ इतिप्रस्तोभितोबालैर्मेनेस्वात्मानमच्युतम् १६ दूतस्तुद्वारकामेत्यसभायामास्थितंहरिम् ॥ कृष्णं
कमलपत्राक्षराजसंदेशमब्रवीत् १७ वासुदेवोवतीर्णोहमेकएव नचापरः ॥ भूतानामनुकंपार्थैत्वंतुमिथ्याभिधांत्यज १८ यानित्वमस्मच्चिह्नानिमौढ्या
द्विभर्ष्यभीतवत् ॥ त्यक्त्वौहिमांत्वंशरणंनोचेद्वोहिममाहवम् १९ कथनंतदुपाकर्ण्यपौंड्रकस्याल्पमेधसः ॥ उच्चकैरुग्रसेनाद्याःसभ्याःप्रजहसुस्तदा
२० उवाचदूतंभगवान्परिहासकथामनु ॥ उत्सक्ष्येमूढचिह्नानियैस्त्वमेवंविकथसे २१ मुखंतवविधायाज्ञकंकटध्रुवकैर्दृतम् ॥ शयिष्यसेहतस्तत्रभ
विताशरणंशुनाम् २२ इतिदूतस्तदाक्षेपंस्वामिनेसर्वमाहरत् ॥ कृष्णोपिरथमारुह्यप्रायात्काशींसैनिकः २३ पौंड्रकोपितदुद्योगमुपलभ्यमहारथः ॥
अक्षौहिणीभिःसहितोनिश्चक्रामपुराद्दुतम् २४ तमायांतरथोपस्थेसुवर्णगरुडेस्थितम् ॥ सुवर्णबाहुयुगलमपश्यत्पौंड्रकंहरिः २५ शंस्वार्यसिगदाशाङ्गैर्द
धच्छ्रीवत्सलक्षितम् ॥ विभाणंकौस्तुभमणिंवनमालाविभूषितम् २६ कौशेयवाससीपितेवसानंगरुडध्वजम् ॥ आमुक्तमाल्याभरणंस्फुरन्मकरकुंडल
म् २७ दृष्ट्वातमात्मनासाम्यंकृत्रिमवेषमास्थितम् ॥ यथानटंरंगगतंविजहासभृशंहरिः २८ क्षणेनतंकाशिपतेःसैनिकादृढधन्विनः ॥ शरैराच्छादया
मासुर्मवाःशैलमिवांभसा २९ केचिद्रजानरथानश्वानास्थायरणमूर्ध्वनि ॥ शूलैर्गदाभिःपरिवैःशक्त्यृष्टिप्रासतोमरैः ॥ असिभिःपट्टिशैर्बाणैःप्रहरन्नरयोह
रिम् ३० तस्यकाशीपतेर्मित्रंपार्ष्णिग्राहोपरोनृपः ॥ अक्षौहिणीभिस्तिसृभिरुपायान्नृपसंगरम् ३१ कृष्णस्तुतत्पौंड्रककाशिराजयोर्बलंगजस्यंदनवा
जिपातिमत् ॥ गदासिचक्रेषुभिरार्दयद्दृश्यथायुगांतेहुतभुक्प्रभाज्वलन् ३२

मिनेपौंड्रकाय २३ २४ २५ २६ आमुक्तमाल्याभरणंबद्धमालालंकारम् २७ २८ २९ ऋष्टिःखड्गविशेषः प्रहरन्माहरन् ३० पार्ष्णिग्राहंपृष्ठतो गोसारम् ३१ प्रभाज्वलन् ३२

यदायोधनं युद्धस्थानं तद्भाविष्यन्वपः अवसंदितां रुच्छिन्नैः संहिंसुं डने द्विपदः पदातयः मनस्विनां शूराणां मानवर्धनं भूतपतेराक्रोडनं श्मशानम् ३३ किमाह शौरिरितितत्राह यदिति भवान् दूतवाक्येन वासुदेवो वतीर्णो हमित्यादिलक्षणेन यन्माह तत्पश्येति शेषः कितदितितत्राह तानीति यान्युत्सृजेति भवानाहरणे तान्यस्त्राण्युत्सृजामि मुंचामि ३४ अद्य त्वया हं यदेव वासुदेव त्वभिधानं मृषाकृतं तत्त्वां त्याज्येष्वेप्रहापयिष्यामि यदि संयुगं नेच्छामि तर्हि त्वां शरणं व्रजामीति ३५ ३६ ३७ ३८ संशयिरे संशयं च किरे ३९ ४० संस्थाविधिं प्रेतक्रियां अपचितिं अनृणत्वं प्रति क्रियां वा अर्चनायामपचितिः

आयोधनं तद्रथवाजिकुंजरद्विपदस्वरोऽष्टैरिपुणावसंदिताः ॥ बभौ च तन्मानवहं मनस्विनामाक्रोडनं भूतपतेरिवोल्बणम् ३३ अथाह पौंड्रकं शौरिर्भो भो पौंड्रकयद्भवान् ॥ दूतवाक्येन मामाहतान्यस्त्राण्युत्सृजामिते ३४ त्याज्येष्वेऽभिधानं मे यत्त्वया दमृषाकृतम् ॥ व्रजामि शरणं ते दयदिनेच्छामि संयुगम् ३५ इति क्षिप्वा शितैर्वाणैर्विरथीकृत्य पौंड्रकम् ॥ शिरोऽहरद्रथांगेन वज्रेणेंद्रो यथागिरेः ३६ तथा काशिपतेः कायाच्छिरउत्कृत्य पत्रिभिः ॥ न्यपातयत्काशिपुर्यीपद्मकोशमिवानिलः ३७ एवं मत्सरिणं हत्वा पौंड्रकं ससंहारिः ॥ द्वारकामाविशत्सिद्धैर्गीयमानकथामृतः ॥ ३८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ शिरःपति तमालोक्य राजद्वारि सकुंडलम् ॥ किमिदं कस्य वावक्रमितिसंशयिरेजनाः ३९ राज्ञः काशिपतेर्ज्ञात्वा महिष्यः पुत्रबांधवाः ॥ पौराः शोकहताराजन्नाथनाथेत्युपाद्रवन् ४० सुदक्षिणस्तस्य सुतः कृत्वा संस्थाविधिं पितुः ॥ निहत्य पितृहंतारं यास्याम्यपचितिं पितुः ४१ इत्यात्मनाभिसंधाय सोपाध्यायो महेश्वरम् ॥ सुदक्षिणोऽर्चयामास परमेण समाधिना ४२ प्रीतोऽविमुक्ते भगवांस्तस्मै वरमदाद्रवः ॥ पितृहंतुर्वधोपायं सवब्रेवरमीप्सितम् ४३ दक्षिणाग्निं परिचरन् ब्राह्मणैः सह ऋत्विजः ॥ आभिचारविधानेन स चाग्निः प्रमथैर्वृतः ४४ साधयिष्यति संकल्पमब्रह्मण्ये प्रयोजितः ॥ इत्यादिष्टस्तथा च क्रेकृष्णायाभिचरन् प ४५ ततोऽग्निरुत्थितः कुंडान्मूर्तिमानतिभीषणः ॥ तप्तताम्रशिखाश्मश्रुरंगारोद्गारिलोचनः ४६ दंष्ट्रोऽग्रभ्रुकुटीदंतकठोरास्यः स्वजिह्वया ॥ आलिहन् सृक्किणीरक्तेविधुन्वन् त्रिशिखं ज्वलत् ४७ पद्मचांतालप्रमाणाभ्यां कंपयन् धरणीतलम् ॥ सोभ्यधावद्धृतो भूतैर्द्वारकां प्रदहन् दिशः ४८ तमाभिचारदहनमायांतं द्वारकौकसः ॥ विलोकयत् त्रसुः सर्वे वनदाहेयथामृगाः ४९ अक्षैः सभायां क्रीडंतं भगवंतं भयातुराः ॥ त्राहि त्राहीति लोकेशं वह्नेः प्रदहतः पुरम् ५० श्रुत्वा तज्जनवैकुण्ठं दृष्ट्वा स्वानां च साध्वसम् ॥ धरणीशः प्रहस्याहमाभैष्टेत्यवितास्म्यहम् ५१ सर्वस्यांतर्बहिः सोऽथ कृत्यां माहेश्वरं विभुः ॥ विज्ञायत द्विधा तार्थपार्श्वस्थं च क्रमादिशत् ५२

तिः प्रेतक्षये निःकृतौ व्यपइति ४१ आत्मना मनसा इत्यभिसंधाय संकल्प ४२ अविमुक्ते काश्या अविमुक्ते चरनामक्षेत्रविशेषे वा प्रीतः ४३ दक्षिणाग्निमन्वाहार्यनामानं परिचरपूजय आभिचारविधानेन भुद्र प्रयोगप्रकारेण ४४ अब्रह्मण्ये ब्राह्मणाचारविरुद्धाचारे प्रयोजितः आदिष्टः ईश्वरेणेति शेषः अभिचरन् कृत्या प्रयोगं कुर्वन् ४५ ४६ त्रिशिखं गूलमिति शेषः ४७ ४८ आभिचारदहनं कृत्या कृष्णाग्निम् ४९ अक्षैर्दुरोदरेः ५० धरणीशः भूमीशः धरणं यस्य तद्धारणितस्य नैलोक्यस्य वा अवितास्मिरसितास्मि ५१ ५२

सुदर्शननामचक्रं अस्त्रं खंबिलं व्योमवा स्त्रीमद्रियोदिविव्योन्निताग्नेद्वाराभ्युपाययोरिति यादवः ५३ अभिचारः कृत्याग्निः ५४ तदनुसुदक्षिणदहनानंतरं अंतःप्रविष्टं कोष्ठमंतर्यहं वरूथं रथगु
मिशालाम् ५५ ५६ एतच्चरित्रश्रवणादिफलमाह यइति ५७ तावुभौ श्रोताश्रावयिता च ब्रह्महत्यादिभिरुपलक्षितेभ्योऽशुभेभ्यः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटी
कायां एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ॥ तीर्थयात्रायां बहुविधं पुण्यं निमित्तं काले ततोपि विशिष्टं तत्र स्नानात्सत्पात्रत्यागात्संदर्शनात्पुण्यवतां पुण्यराशेरितरेषामप्यधक्षयाच्छ्रद्धांतःकरणत्वे
न निर्मलकृष्णविषयाभक्तिः मुक्तावानंदविशेषं मुक्तिचददातीति कृत्वा लौकिकाचारं विदंबयतः कृष्णस्य तीर्थयात्रादिलक्षणं चरितं कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ तीर्थयात्रायां निमित्तमाह अथेति कल्पक्षयइत्य

तत्सूर्यकोटिप्रतिमं सुदर्शनं जाज्वल्यमानं प्रलयानलप्रभम् ॥ स्वतेजसाखंकुभोथरोदसीचक्रं मुकुंदस्य झटित्यपूरयत् ५३ कृत्यानलः प्रतिहतः सरथांगपा
णेरस्त्रौ जसानृपविभग्नमुखो निवृत्तः ॥ वाराणसीप्रतिसमेत्य सुदक्षिणंतं सन्निर्जितं समदहत्स्वकृतोभिचारः ५४ चक्रं विष्णोस्तदनुप्रविष्टं वाराणसीं
सादृशभा लयापणाम् ॥ सगोपुरादालककोष्ठतोरणां सकोशहस्त्यश्वरूथमंदिराम् ५५ दग्ध्वा वाराणसीं सर्वां विष्णुचक्रं सुदर्शनम् ॥ भूयः पार्श्वमुपातिष्ठ
त्कृष्णस्याल्लिष्टकर्मणः ५६ य एतच्छ्रावयेन्मर्त्य उत्तमश्लोकविक्रमम् ॥ समाहितो वा शृणुयात्सर्वपापैः प्रमुच्यते ५७ तावुभौ सर्वपापेभ्यो ब्रह्महत्यादिभिर्नृ
प ॥ विमुच्ये देहावसाने विष्णुलोकं प्रयास्यतः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथैक
दाद्वारवत्यां वसतोरामकृष्णयोः ॥ सूर्योपरागः सुमहानासीत्कल्पक्षये यथा १ तं ज्ञात्वा मनुजाराज न पुरस्तादेव सर्वशः ॥ स्यमंतपंचकं क्षेत्रं जग्मुः श्रेयोविधित्स
या २ निःक्षत्रियां महीं कुर्वन् रामः शस्त्रभृतां वरः ॥ नृपाणां रुधिरौघेण यत्र चक्रमहाह्वानं ३ ईजे च भगवान् रामो यत्रास्पृष्टोऽपि कर्मणा ॥ लोकस्य संग्रहायेषो
यथान्योऽपनुत्तये ४ महत्यां तीर्थयात्रायां तत्रागुर्भारतीः प्रजाः ॥ कृष्णः षोडशसाहस्रमहिषीशिविकान्वितः ५ पुत्रपौत्रजनानीकैर्वारकांताकरेणुभिः ॥
नगरस्त्रीकंदैश्च प्रियासार्थैश्च संयुतः ६ वृष्णयश्वतथा क्रूरवसुदेवगदादयः ॥ ययुर्भारततत्क्षेत्रं स्वमघं क्षपयिष्णवः ७ शठप्रद्युम्नसांबाश्च सुवज्रोद्धवसा
रणाः ॥ आहुकं कृतवर्माणं संस्थाप्य पुररक्षणे ८ ते रथैर्देवविख्यातैर्हयैश्च तरलप्रभैः ॥ गजैर्बृहद्विरभामैर्नृभिर्विद्याधरगुभिः ९ व्यरोचंत महाभागाः
पथिकांचनमालिनः ॥ वेदवादित्रनिर्घोषैः शंखदुंदुभिनिःस्वनैः १० गायंतः कृष्णकृष्णेति गोविंदेति च संततम् ॥ ककुभः पूरयन्नादैर्जग्मुः सर्वे कुरुद्वह ११
स्यमंतपंचकं प्राप्य क्षेत्रं त्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ दृणैः पर्णैस्तथा काष्ठैश्च क्रिरे भवनानि च १२

नेन सर्वग्रासं लक्षयति १ पुरस्तादुपरागादिति शेषः स्यमंतपंचकं कुरुक्षेत्रं स्यमंतानां ह्वानां पंचकं यस्मिन् स्तत्तथा २ एतदेव स्पष्टयति निःक्षत्रियामिति निषिद्धाः क्षत्रियापस्यांसा तथाताम्
यत्र देशे यत्पंचमहाह्वदांश्चेत्तस्यमंतपंचकं ३ कर्मणा हत्यानिमित्तपापोत्पन्नेन अस्पृष्टोऽपि लोकसंग्रहायेति विकर्मणेति कीचत्पठति ४ भारतीः भारतसंबन्धे विद्यमानाः ५ वारकांताः गणिका
स्तदाह्वदकरेणुभिः ६ ७ ८ तरलानां तरंगाणां प्रभावद्वयभाषेति तथा अतिधवलप्रभा इत्यर्थः तैर्विद्याधरगुतिभिः ९ १० ११ १२

SGI F

Foundation

कंबलाजिनवस्त्राणां वितानैरिति शेषः १२ अनेकइति पदच्छेदः बहवइत्यर्थः निदिताश्चतुर्वर्णैः पृथक्कृताः १४ शंसितव्रताः निर्मलव्रताः स्नातकाः दंडसोदककमंडलुधराः गृहमेधिनः पंचयज्ञाधिकारिणः १५ कुब्जाः वक्रांगाः वामनाहस्वावयवाः पंडकाः क्लीबाः व्यंगाः हस्ताद्यवयवहीनाः किंसाध्यामितितत्राह कर्मेति १६ कटकं वलयः १७ १८ वासांसि स्रजश्च रुक्ममालाः स्वर्णमालाः आसां संतीति वासः स्रग्भुक्ममालिन्यः ताः १९ २० २१ २२ २३ २४ सचापलाश्चांचल्येन सहिताः अपांगदशः कटाक्षवीक्षणानियासां तास्तथा अभिरेभिरेभालिंगनंचक्रुः २५ २६ २७ केयंकथेति तत्राह कंबलाजिनवस्त्राणां शिविराणि महीभृताम् ॥ आसन्विचित्ररूपाणि शतशोथसहस्रशः १३ तत्राजगमुर्नृपाऽनेके ब्राह्मणाश्च सहस्रशः ॥ वैश्याः शूद्राश्चानिः संख्यायेचान्ये वर्णनिदिताः १४ ऋषयश्च महात्मानो विख्याताः शंसितव्रताः ॥ सोपाध्यायाः साग्निहोत्राः स्नातका गृहमेधिनः १५ अंधाश्च बाधिराश्चैव कुब्जा वामनपंडकाः ॥ व्यंगाजडाश्च मूकाश्च कर्मक्षयपरिप्सवः १६ गोविंदचरणां भोजरेणुरंजितमस्तकाः ॥ कटकांगदकेयूरहारकुंडलभूषणाः १७ स्रग्गंधादिव्यवसनाः कलत्रैः खेचरा इव ॥ तत्र स्नात्वामहाभागा उपोष्य सुसमाहिताः १८ ब्राह्मणेभ्यो ददुर्धनूर्वासः स्रग्भुक्ममालिनीः ॥ रामहृदेषु विधिवत् पुनरास्त्यवृष्णयः १९ ददुःस्वर्णद्विजाभ्येभ्यः कृष्णेनोभक्तिरस्त्विति ॥ स्वयंचतदनुज्ञाता वृष्णयः कृष्णदेवताः २० भुक्त्वोपवि विशुः कामं स्निग्धच्छायां प्रियां प्रियु ॥ तत्रागतां स्तेददशुः सुहृत्संबन्धिनो नृपान् २१ मत्स्योशीनरकौशल्यविदर्भकुरुसंजयान् ॥ कांबोजकैकयान् मद्रान् कुंतिगांधारकेरलान् २२ अन्यैश्चैवात्मपक्षीयान् पराश्च शतशो नृपान् ॥ नन्दादीन् सुहृदो गोपाङ्गोपीश्वोत्कांठिताश्चिरम् २३ अन्योन्यसंदर्शनहर्षरंहसाप्रोत्फुल्लहृद्वक्रसरोरुहश्रियः ॥ आश्लिष्य गाढनयनैः स्रवज्जलाहृष्यत्वचोरुद्वगिरो ययुर्मुदम् २४ स्त्रियश्च संवीक्ष्य मिथो तिसौहृदाः सचापलापांगदशोऽभिरेभिरे ॥ स्तनैः स्तनान् कुंकुमपंकरुषितां निहत्य दोभ्यां प्रणयाश्रुलोचनाः २५ ततो भिवाद्यते वृद्धान्यवीर्यैरभिवादिताः ॥ स्वागतं कुशलं पृष्ट्वा चक्रुः कृष्णकथां मिथः २६ पृथाभ्रातृन् स्वसृवीक्ष्य तत्पुत्रान् पितरावपि ॥ भ्रातृपत्नीर्मुकुंदं च जहौ संकथया शुचः २७ कुंत्युवाच ॥ आर्यभ्रातरहं मन्ये आत्मानमकृताशिषम् ॥ यद्वा आपत्सु मद्भ्रातृना नुस्मरथ सत्तमाः २८ सुहृदो ज्ञातयः पुत्राभ्रातरः पितरावपि ॥ नानुस्मरंति स्वजनं यस्य दैवमदाक्षिणम् २९ वसुदेव उवाच ॥ अंबमास्मान् सूयेथा देवक्रीडनकान्नरान् ॥ ईशस्य हि वशेलोकः कुरुते कार्यतेथवा ३० कंसप्रतापिताः सर्वे वयं यातादिशो दश ॥ एतर्ह्येव पुनः स्थानं दैवेनासादिताः स्वसः ३१ श्रीशुक उवाच ॥ वसुदेवो ग्रसेनाद्यैर्यदुभिः सेवितानृपाः ॥ आसन्नच्युतसंदर्शपरमानंदनिर्भराः ३२ भीष्मोद्रोणोऽबिकापुत्रो गांधारीससुता तथा ॥ सदाराः पांडवाः कुतिसंजयो विदुरः कृपः ३३ कुंतिभोजो विराटश्च भीष्मको नम्रजिन्महान् ॥ पुरुजिह्पदः शैब्यो धृष्टकेतुश्च काशिराट् ३४

आर्येति आर्यभ्रातृज्येष्ठभ्रातः वसुदेवमकृताशिषं अचीर्णपुण्यम् अस्मदापत्सु मद्भ्रातृनानुस्मरथेति यत्तस्मादिति शेषः २८ तत्र किं कारणमिति तत्राह यस्येति अदाक्षिणं विपरीतवृत्ति २९ देवक्रीडनकान् देवस्येश्वरस्य क्रीडोपकरणभूतान् ईशस्य वशे स्थितो लोकः कर्माणि कुरुते संगेन कार्यतेवा कार्यते ह्यवश इति स्मृतेः ३० कंसेन प्रतापिताः संतापं प्रापिताः एतर्हि इदानीं स्वसः हे भागिनि ३१ ३२ ३३ ३४

३५ ३६ कृष्णपरिग्रहान्कृष्णाश्रयान् ३७ ३८ तुशब्दोऽवधारणार्थः चशब्दः समाहारार्थः यस्य कृष्णस्य वदनाग्निः सृतं वचः वागात्मकं शास्त्रं ब्रह्मसूत्रादिलक्षणं इदं जगत्पुनात्येव यस्य पादावनेजन पयश्च पुनाति कालाग्निना भर्जितभगानिर्दग्धवीर्याभूः यस्याग्निपद्मस्पर्शेन इन्द्रासमृद्धाश्चिरेभ्यः सा तथा साऽस्मदर्थे खिलार्थानां भिवर्षति तं कृष्णमसकृत्पश्येति यस्मात्तस्माज्जन्मभाजइति गतेनान्वयः ३९ इतोपि पूयं जन्मभाजइत्याशेयनाह तद्दर्शनेति निरयवर्त्मनि इष्टप्रददेव विरहितमार्गे अतएव दुःस्वविषये गृहे वर्ततां वर्तमानानां स्वर्गापवर्गविरमः दुःखासंभिन्नप्रदेशः स्वर्गः कर्मसाध्यप्रदेशः अपवर्गो मोक्षः तयोर्विरामोयस्मात्स तथा मुक्तेरेव दातेत्यर्थः अपवर्गः क्रियासाध्ये फलाप्तागमोक्षयोरिति यद्वा विशेषेण रमणं यस्मात्स तथा ज्ञानादेव स्वर्गो ज्ञानादेवापवर्गः इति श्रुतेः किमु तसंन्यासनामिति चशब्दः एवं विधो विष्णुः स्वयमंशावेशमंतरेण येषां युष्माकं गृहे आस्ते पूयंतस्य हरेर्दर्शनं च स्पर्शनं चानुपथश्चानुगमनं च प्रजल्पश्च शय्या च आसनं च अशनं च तानि इमानि यस्य स यौवनस्य पिंडस्य देहस्य संति स तथा तस्य पिं

दमघोषो विशालाक्षो मैथिलो मद्रकैकयाः ॥ युधामन्युः सुशर्मा च सुता बाह्लिकादयः ३५ राजानो न्येच राजेन्द्र युधिष्ठिर पुरोगमाः ॥ श्रीनिकेतं वपुः शौरेः सस्त्रीका वीक्ष्य विस्मिताः ३६ अथ ते कृष्णरामाभ्यां सम्यक्प्राप्तसमर्हणाः ॥ प्रशशंसुर्मुदायुक्तास्तुष्टाः कृष्णपरिग्रहान् ३७ अहो भोजपते पूयं जन्मभाजो नृणामिह ॥ यत्पश्यथा सकृत्कृष्णं दुर्दर्शमपि योगिनाम् ३८ यन्निःसृतं वेदमयं पुनाति पादवनेजनपयस्तु वचश्च शास्त्रम् ॥ भूः कालभर्जितभगापि यदंघ्रि पद्मस्पर्शे द्विशक्तिरभिवर्षति नो खिलार्थान् ३९ तद्दर्शनस्पर्शनानुपथप्रजल्पशय्यासनाशनसयौवनपिंडबंधाः ॥ येषां गृहे निरयवर्त्मनि वर्ततां च स्वर्गापवर्गविरमः स्वयमासविष्णुः ४० नंदस्तत्र यदून्प्राप्तान् श्रुत्वा कृष्णपुरोगमान् ॥ तत्रागमद्वृतो गोपैस्तरसातद्दिदृक्षया ४१ तं दृष्ट्वा वृष्णयो हृष्टास्तन्वः प्राणमिवोत्थिताः ॥ परिष्वजिरे गाढं चिरदर्शनकातराः ४२ वसुदेवः परिष्वज्य संप्रीतः प्रेमविह्वलः ॥ स्मरन्कंसकृतान्क्लेशान् पुत्रन्यासं च गोकुले ४३ कृष्णरामौ परिष्वज्यापित रावभिवाद्य च ॥ नर्किचनोचतुः प्रेम्णा साश्रुकंठौ कुरुद्वह ४४ तावुत्संगं समारोप्य बाहुभ्यां भरिरभ्यच ॥ यशोदा च महाभागा सुतौ विजहतुः शुचः ४५ रोहिणी देवकी चैव परिष्वज्य ब्रजेश्वरीम् ॥ स्मरंत्यौ तत्कृतां भैत्रीं वाष्पकंठयौ समूचतुः ४६ को विस्मरेत वां भैत्रीमनुवृत्तां ब्रजेश्वरि ॥ अथवाप्यैद्रमैश्वर्येय स्यानेह प्रतिक्रिया ४७ एतावदृष्टपितरौ युवयोः स्मपित्रोः संप्रीणनाभ्युदयपोषणपालनानि ॥ प्राप्योषतुर्भवति पक्षमहयद्वदक्षगोर्न्यस्ताव कुत्र च भयौ न स तां परस्तात् ४८

इत्यंबंधः दृढालिंगनं येषां ते तथा तस्माज्जन्मसाफल्यं युष्माकमिति शेषः ४० ४१ ४२ ४३ कृष्णरामयोर्जनमोहनाविहंबं कथयति कृष्णरामाविति ४४ ४५ ब्रजेश्वर्ययशोदाम् समूचतुः संभाषणं च क्रतुः ४६ यस्याः मैत्र्याः वा युवयोः ४७ एतौ कृष्णरामौ युवयोः पित्रोः समीपे न्यस्तौ युवयोः संप्रीणनादीनि प्राप्य ऊषतुः संप्रीणनं संप्रीतिः अभ्युदयो जातकोद्यमिवृद्धिकर्म रसायनादिपुष्टिकरणं पोषणम् कीदृशौ अहृष्टपितरौ पितृशब्दास्पदास्मदर्शनमप्राप्तौ सतां परस्तात्सज्जनेभ्यो न्यत्राकुतश्चनभयौ कुत्रचित् भययुक्तौ न भवतः कुत्रचेत्पुक्तं सांक्षिपातेन कारणेन सत्सु भययुक्तावित्यर्थः ब्राह्मणादिसज्जनवधाद्विभ्यतौ यद्वा बाल्ये विहंबनार्थं सज्जनमंतरेण दृष्टेभ्यो नाकुत्र च भयौ न विभ्यतावित्यर्थः तत्र दृष्टांतमाह पक्षमेति यद्वा यथा समीपं न्यस्तत्वात्पक्षमेत्येकवर्तद्विवचनार्थं पक्षमणीभक्ष्णोः नेत्रयोः कुतश्चिद्वयनिवारके तथा युवामिति शेषः ४८

गोप्यश्चिरकालादृष्टं कृष्णमुपलभ्य हृष्टासद्यः हृग्भिः हृदि कृतं अलं परिरभ्यतद्भावं तस्मिन् योग्यां भक्तिमापुरित्यन्वयः कीदृशं नित्ययुजानित्यमनोयोगिनामपि दुरापम् दुरापमित्यनेन भक्तेरेव प्राधान्यं सूचयति
या गोप्यः यत्प्रेक्षणे तादृशैः सप्तमी प्रेक्षणार्थं दृष्टिषु नेत्रेषु पक्ष्मणां कृतं निमेषलक्षणं कर्मशपति पक्ष्मकर्तारं विधिं चेत्यनेन भक्त्यतिशयो दर्शितः ४९ ५० स्वानां यदूनामर्थचिकीर्षवः अभीष्टं कर्तुं कामाः अन्यासंगा
दन्यकार्यासक्तेश्चिरायितान् चिरादनागतान् कृपणेषु चेतोयासां तास्तथा ५१ यथा यथा वदवबुध्यास्मास्विदमेव विशंकये किं तदितितत्राह नूनामिति ५२ एतदेवा विवृणोति वायुरिति ५३ प्रेष्ठवियोगाद
स्वाकं अनुताप इतितत्राह मयीति ५४ मम परिच्छिन्नत्वे मद्द्वियोगशंका तदैव नास्ति सर्वगतत्वादितीति हि शब्दसूचित्वे हेतुं न्यनाक्ति अहं हीति आदिः कारणम् अंतः संहर्ता आद्यंतकाले वर्तमानो वा
न नूतशंकायाः कः परिहार इतितत्राह अंतरमिति हे अंगनाः यथा स्वादिभूतानि भौतिकानां चटकविक्षयैकवचनम् ५५ आत्मना परमात्मना तत इति स्वादीनिततानि जीवस्तत इति योज्यम् विध्यविध्यभा
यादौ पचारिको न्यपदेश इतितत्राह उभयमिति यत्पदुक्तं शास्त्रीयं अथ तस्मादुभयं जीवभूतशब्दवाच्यं तत्त्वं परे सर्वोत्तमे अक्षरे ब्रह्मणि मय्याततामिति पश्यथेत्यन्वयः अनेनेदं श्रद्धेयमिति आयातमिति ज्ञापते

गोप्यश्च कृष्णमुपलभ्य चिरादभीष्टं यत्प्रेक्षणे दृशिषु पक्ष्मकृतं शपति ॥ दृग्भिर्हृदीकृतमलं परिरभ्य सद्यस्तद्भावं मापुरपि नित्ययुजां दुरापम् ४९ भगवांस्ता
स्तथाभूताविविक्त उपसंगताः ॥ आश्लिष्यानामयं पृष्ट्वा प्रहसन्निदमब्रवीत् ५० अपि स्मरथ नः सख्यः स्वानामर्थचिकीर्षवः ॥ गतांश्चिरायितान् अन्यासंगात्कृ
पणचेतसः ५१ अबुध्य यथास्मा सुदमेव विशंकये ॥ नूनं भूतानि भगवान्युनक्ति विपुनक्ति च ५२ वायुर्यथा घनानीकं दृणतूलरजांसि च ॥ संयोज्य
क्षिपते भूयस्तथा भूतानि भूतकृत् ५३ मयि भक्तिर्हि भूतानाममृतत्वाय कल्पते ॥ दिष्ट्या सीन्मयि सुस्नेहो भवतीनां मुदा वहः ५४ अहं हि सर्वभूताना
मादिरंतो तं बहिः ॥ भौतिकानां यथा संवार्ध्वार्ध्वयुज्योतिरंगनाः ५५ एवमेतानि भूतानि भूतेष्व्वात्मात्मना ततः ॥ उभयं मय्यथ परे पश्यथा ततमक्षरे
५६ श्रीशुक उवाच ॥ अध्यात्मशिक्षया गोप्य एव कृष्णेन शिक्षिताः ॥ तदनुस्मरणध्वस्तजीवकोशास्तमध्यगुः ५७ नताः स्मृतेनाथ पदारविंदं योगेश्वरैर्ह
दिविचित्यमगाधबोधैः ॥ संसारकूपपतितोत्तरणावलंबं गेहं जुषामपि मनस्युदियात्सदानः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्द्धे सप्ततित
मोऽध्यायः ॥ ७० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तथानुगृह्य भगवान् गोपीनां सगुरुर्गतिः ॥ युधिष्ठिरमथापृच्छत्सर्वं श्वसुहृदो व्ययम् १

५६ स्त्रीणामप्युपदेशो घटपृष्ठसालिलासेकवद्वच्यं इतितत्राह अध्यात्मेति देहमधिकृत्य वर्तमानानां परमात्मादितस्वानां शिक्षणोपदेशलक्षणया शिक्षिताः विद्योपादानं कारिताः तदनुस्मरणेन त
स्य कृष्णस्य निरंतरोपासनया जातज्ञानाग्निना ध्वस्तोदग्धः जीवकोशः लिङ्गशरीराभिमानो यासां तास्तथा तम् कृष्णमध्यगुः तं ज्ञातवत्यः ५७ ज्ञातकृष्णतत्त्वा इदं जगुरित्याह नताः स्मृतेति असंभुवी
त्यस्याशिषिप्रयोगः नता भवामेति प्रार्थयामहे जन्मंतरेऽपि तत्त्वादाब्जनमनमाशास्मह इत्यर्थः ननु किमस्य माहात्म्येन तन्न मनमर्थनीयमिति तत्राह योगेश्वरैरिति यस्याश्रमिवत्ज्ञानदुर्बलानेत्याह
अगाधेति किमर्थं विचित्यामां तहेतुगर्भविशेषणमाह संसारेति संसारकूपपतितानां अस्मादुत्तरणावलंबं ऊर्ध्वगमनलक्षणाधिश्रेणिहस्ताधारं किंच गेहं जुषां गेहाख्य देहपोषणनिरतानामपि नो मनसि सद्दो
दिया निरंतरमुदेतु त्वत्स्वरूपमिति शेषः ॥ ५८ ॥ इति श्रीभागवते महादशमस्कंधे उत्तरार्द्धे ७० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तथानुगृह्य भगवान् गोपीनां सगुरुर्गतिः ॥ युधिष्ठिरमथापृच्छत्सर्वं श्वसुहृदो व्ययम् १

तस्यहरेः पादेक्षयाचरणनिरीक्षणेनहताहसः निर्मूलपापाः २ किंविधांकथामूचुरिति तत्राह कुतइति तैजनाः कर्णपुटैः महन्मनस्तोमुखानिःसृतमहतांव्यासादीनामनस्तः मनःपूर्वकंमुखकमलाभिः
सृतंगलितंत्वचरणंबुजासवंतवपादकमलकथामृतंकचित्कस्मिंश्चित्प्रसंगेपिअलंपिबंतिअलेबुद्धिराहित्येनसेवंते तेषामशिवःअशुभःपंथाःकुतःस्यादित्यन्वयः कीदृशोशिवमार्गइतितत्राह देहभृतइति
देहभृतःउदरंभराःतत्कृतमशिवमार्गमाप्तंव्यसनंप्रेक्ष्यउच्छ्वसंतिदीर्घंश्वसंति यद्वा येदेहभृतःशरीरिणःकर्णपुटैःत्वचरणंबुजासवंपिबंति तत्तस्यतत्तवकृतंचरितमुच्छ्वसंतिलोकेउपदिश्यविकासयांतिविस्तारयं
तितेषामशिवःकुतइति ३ ननुनारायणचरणकमलामृतपायिनाममंगलंनस्तीत्यनेनान्येषामस्तीत्यायातंतत्रभवंतःकेइतितत्राह तंत्वेति तंत्वानताःस्मइत्यन्वयः यस्यपादाजसुधापायिनाममंगलं
नास्ति तं अस्यदेवदत्तवदन्याधीनत्वेकिमेतन्नमनफलमित्यत्राहुः आत्मधामआत्मैवधामगृहलक्षणंआश्रयोयस्यसतथातं स्वाश्रयमित्यर्थः स्वाश्रयत्वंचेतोपिमहतादेवाद्यन्यतमेननियतेनकिन्नस्या
दत्राहुःविबुधेति विबुधानामात्मागतिःस्वभावगमकंस्वामिनमाश्रयंवा स्वभावगमकत्वंकथमत्राहुःऋषयस्थमिति तिस्रोवस्थाजाग्रदाद्यायस्मात्सतथातं अनेनदेवानांजाग्रदलक्षणानिमिषस्वभावं
दैत्यानांसुप्तिलक्षणाज्ञानस्वभावंमनुष्याणांस्वप्नलक्षणमिश्रज्ञानस्वभावंगमयतीतिज्ञातव्यं नन्ववस्थात्रयनिर्णयत्वेतत्कृतंश्रमलक्षणंदुःखमनिवारितमापतेदेवदत्तवदत्राहुः आनंदेति आनंदानांसंप्लवोम

तएवलोकनाथेनपरिपृच्छयसुसत्कृताः ॥ प्रत्यूबुद्धमनसस्तत्पादेक्षाहताहसः २ कुतोशिवस्त्वचरणंबुजासवंमहन्मनस्तोमुखानिःसृतंकाचिव ॥ पि
बंतियेकर्णपुटैरलंप्रभोदेहभृतस्तत्कृतमुच्छ्वसंतिहि ३ तंत्वात्मधामविबुधात्मगतिंऋषयस्थमानंदसंप्लवमखंडविकुंठबोधम् ॥ कालोपसृष्टनिगमावपनात्त
योगमायाकृतिपरमहंसगतिनताःस्म ४ इत्युत्तमश्लोकशिखामणिजनेष्वभिष्टुवत्स्वच्युतकौरवास्त्रियः ॥ समेत्यगोविंदकथामिथोऽगृणन्नलोकगीतांशृणु
वर्णयामिते ५ द्रौपद्युवाच ॥ हेवैदभ्यंच्युतोभद्रेहेजांबवतिकौशले ॥ हेसत्यभामेकालिंदिशैब्येरोहिणिलक्ष्मणे ६ हेकृष्णपत्न्यएतन्नोब्रूतवोभगवा
न्स्वयम् ॥ उपयेमेयथालोकमनुकुर्वन्स्वमायया ७ रुक्मिण्युवाच ॥ चैद्यायमाऽर्पयितुमुद्यतकार्मुकेपुराजस्वशेषभटशेखरितांघ्रिरेणुः ॥ निन्येसृगेंद्रइ
वभागमजावियूथात्तच्छ्रीनिकेतचरणाब्जसमर्चनाय ८ ॥ सत्यभामोवाच ॥ योमेसनाभिवधतमहदाततेनलिप्ताभिशापमपमार्ष्टुमुपाजहार ॥ जित्वर्क्षरा
जमथरत्नमदात्सतेननीतच्छिदादिशतमांप्रभवेपिदत्ताम् ९

हौघोयस्मिन्सतथातंपूर्णानंदमित्यर्थः नन्वनुभवलक्षणसाधनाभावात्पाषाणानामपिपूर्णानंदःकिंनस्यादत्राहुःअखंडेतिअखंडःनिरंतरःअविकुंठःविमिश्रः बोधोयस्यसतथातंस्वामिन्ननिष्कलमपज्ञा
नमित्यर्थः नन्वेवंविधस्यजननंकिमर्थमत्राहुः कालेति कालेनगुणेनोपसृष्टउत्सन्नोनिगमोवेदादिशास्त्रनिचयस्तस्यावपनायपुनरभिव्याक्तिलक्षणांकुरीकरणायात्तांगीकृतायोगमायाकृतिःस्वरूपभूतेच्छया
देहोयेनसतथातं आकारोदेहआकृतिरितियादवः उक्तार्थंसर्वस्वेकिंप्रमाणमत्राहुः परमेति परमहंसानांवेदातैकनिष्ठानांसंन्यासिनांगतिर्ज्ञानंयस्मिन्सतथातं भगवत्स्वरूपविषयंपरमहंसज्ञानप्रमा
णमितरेषामित्यर्थः ४ अच्युतस्यकौरवाणांचस्त्रियःसमेत्यएकत्रमितित्वायांकथामगृणन्तांवर्णयामित्वंशृणु ५ प्रश्नप्रतिवचनपूर्वकांशृण्विति नगानवदन्नेतिविवेकायाह द्रौपदीति हेषोडशस
हस्रकृष्णपत्न्यःपृथङ्नामग्रहणंबाहुल्यान्नकृतं स्वेच्छयालोकमज्ञजनमनुकुर्वन्अच्युतोभगवान्स्वयंवोपुष्मान्यथायेनविधिनाउपयेमेतंविधिमस्माकं ब्रूतेत्यन्वयः ६ ७ राजसुजरासंधादि
षुमामांअशेषभटानामित्युपलक्षणं राज्ञांशेखरितःमूर्द्धसुशेखरइवअंघ्रिरेणुर्येनसतथा भागतदर्थत्वेनहृत्पांशं नग्राभ्यभोगेच्छयेत्यत्राह श्रीनिकेतेति श्रीत्यनेनतद्भागंसूचयति अजानामवीनांयथा
८ सनाभेःसहोदरस्यप्रसेनान्नोवधेनतमहदासंतमहदयेन मेततेनतातेनपित्रालिप्ताभिशापकथितामिथ्यादोषंअपमार्ष्टुपरिहर्तुंक्षत्र राजानंजांबवंतंजित्वारत्नमुपाजहार अथतेनकृष्णेनभगवतानीति

च्छित्ताप्रभेदलक्षणापराधःसमेपितामां प्रभवेकर्तुमकर्तुमन्यथाकर्तुसमर्थायआदिशतदत्तवान् रत्नं चादात् कीदृशींमामन्यस्मेवाचादत्तामपि यद्वा ऋक्षराजांजित्वारत्नमाहरत् आहृत्यचतद्रत्नंमत्पित्रेअदात्ते नरत्नेनसहभगवतानीतच्छित्सपितासस्मैप्रभवेआदिशतेत्यन्यत्समं ९ देहविकृतिपरिमाणतोवर्णतश्चविलक्षणदेहं कृष्णंप्रत्यक्षदृष्ट्याआज्ञायसम्यक्ज्ञात्वाअनेनश्रीकृष्णेनत्रिनवाहानिसप्तविंशतिदिनान्य भियुध्यएनंकृष्णंनिजनाथदेवंस्वकुलस्वामिदेवताभूतंसीतापतिपुनर्ज्ञात्वामेपिताजांबवान् अवधीरणंअवज्ञानमहं गंअपराधपरिहारयोग्यंपूजासाधनंमांमणिनासहपादौप्रगृह्योपाहरत्कृष्णायेतिशेषः यद्वा अवधिरवधानंनिश्चयज्ञानंयत्तस्येरणंप्रेरणयेनसोवधीरणःदशरथपुत्रोवतीर्णोपमितिविशिष्टज्ञानजनकइत्यर्थः तं पराजितइतिवापाठः अज्ञायेतिच त्वममुष्याधुनाकीदृशीत्यत्राह अहमिति अपिमाणंभणं कुर्याच्छेदोभंगंनकारयेदितिवचनात्त्रिनवहानीति यद्वोत्तराकारगुणस्तैर्ज्ञास्यकल्पतोऽगुणइत्यनेनपूर्वपरस्थानयोःगुणादेशेनरूपंसिद्धंभवति १० याहमिदानींतद्बृहमार्जनीतांमांस्वपादस्पर्शकाम्यया तपश्चरंतीविज्ञायसख्यार्जुनेनसहोपेत्यममपाणिमग्रहीत् याकृष्णदेवताममपाणिमग्रहीत्अहंतद्बृहमार्जनीतिवा यायइतिव्यत्ययेनान्वयोवा ११ यःकृष्णःद्विपारिःसिंहःश्वयूथंविजित्यात्मनेह्रुषंवालि

जांबवत्युवाच ॥ आज्ञायदेहविकृतिनिजनाथदेवंसीतापतिंत्रिनवहान्यमुनाभियुध्य ॥ ज्ञात्वावधीरणमुपाहरदर्हणंमांपादौप्रगृह्यमणिनाहममुष्यदासी १० कालिद्युवाच ॥ तपश्चरंतीमाज्ञायस्वपादस्पर्शकाम्यया ॥ सख्योपेत्याग्रहीत्पाणिंयाहंतद्बृहमार्जनी ११ मित्रविंदोवाच ॥ योमांस्वयंवरमु पेत्यविजित्यभूपात्रिन्येश्वयूथमिवचात्मबालिद्विपारिः ॥ भ्रातृंश्वमेऽपकुरुतःस्वपुरंश्रियोगात्तस्यास्तुमेनुभवमंघ्रयवनेजनांभः १२ नीलोवाच ॥ सप्तो क्षणोतिबलवीर्यसुतीक्ष्णशृंगान्पित्राकृतानक्षितिपवीर्यपरीक्षणाय ॥ तान्वीरदुर्मदहनस्तरसानिगृह्यक्रीडन्बन्धहयथाशिशवोऽजतोऽकान् १३ यइत्थंवी र्यशुल्कांमांदासीभिश्चतुरंगणीम् ॥ पथिनिर्जित्यराजन्यान्त्रिन्येतद्दास्यमस्तुमे १४ भद्रोवाच ॥ पितामेमातुलेयायस्वयमाहूयदत्तवान् ॥ कृष्णेकृ ण्णायतच्चित्तामक्षौहिण्यासखीजनैः १५ तस्यमेपादसंस्पर्शोभवेज्जन्मनिजन्मनि ॥ कर्माभिर्भ्राम्यमाणायायेनतच्छ्रेयआत्मनः १६ लक्ष्मणोवाच ॥ ममापिराड्यच्युतजन्मकर्मच श्रुत्वामुहुनारिदगतिमासह ॥ चित्तंमुकुंदेकिलपद्महस्तयावृतःस्वयंयस्तुविहायलोकपान् १७ ज्ञात्वामममतंसाध्विपिता दुहितृवत्सलः ॥ बृहत्सेनइतिख्यातस्तत्रोपायमचीकरत् १८

मुपहारमिव स्वयंवेरभूपानुपेत्यविजित्यभ्रातृन्अपकुरुतोऽपकुर्वतःसतःमांनिन्येस्वपुरं चागात् अनुभवंजन्मनिजन्मनिममत्स्यहेरंघ्रयवनेजनांभोस्वित्यन्वयः अपकरणेहेतुःश्रियइति संपदोहेतोः श्रीःपद्मायांकांतिसंपदोरिति तस्याअंशंमामितिवा १२ अत्यधिकेबलवीर्यसुतीक्ष्णानिशृंगानिचयेषांतेतथातान् बलशक्तिवीर्यविक्रमदुर्मदान्भ्रंतीतिदुर्मदहनःअजतोकावृक्षागाशिशून् १३ ततःकिमकारीतितत्राह यइति दासीभिःसहमांनिन्ये १४ हेकृष्णेद्रौपदि १५ येनपादस्पर्शेनात्मनोमेतच्छ्रेयः स्यात् सपादस्पर्शोभवेत् १६ हेराज्ञिद्रौपदि यस्तुलोकपानिद्रादीन्विहायपद्महस्तया स्वयंवृतः तस्मिन्मुकुंदेममचित्तमासेत्यन्वयः १७ द्रौपदीस्वयंवेरद्रौपद्याः पार्थवेरच्छयामत्स्यः कृतो यथातथामेपितातत्रोपायमचीकरत् १८ इदमुपायमतोविशिनष्टि अयंत्वाति तुशब्देनान्याशक्यं दर्शयति अयंमत्स्योदीर्घस्यूणशिखरेऽवलंबितोबहिराच्छन्नः व्यवहितसर्वांगः अदर्शनाद्वेधोऽसुकरइतितत्राह दृश्यतइति समत्स्यः परंकेवलंजलेदृश्यतेवेणुनालनिर्गतच्छाययाजलेमतिविधितत्वेनच धुविषयइत्यर्थः तदनेनाधोमुखेनजलेछायामवलोक्यवेदव्यइतिपार्थकृतलक्षवेधादधिकामुकरमितिज्ञायते १९

उपाध्यायाभाचार्याः पुरोहितावा २० हेपार्षति सिद्धेकार्येभोगार्थमपिधियोपेषांतेमाद्वियः २१ व्यसृजन्मुक्तवंतः आकोट्यांधनुरग्रपर्यंतं २२ तस्यमत्स्यस्पर्शस्वरूपावस्थि
 तिनाविदन्नज्ञातवंतः २३ मत्स्याभासंमत्स्याकारं यत्तोऽभयेनबाणानसृजत्नाच्छिनच तर्हिोक्तमत्राह पस्पृशइति २४ २५ अभिजितिदिनमध्यमुहूर्तेसाति २६ भुविजयशब्दोऽपतत्तव्याप्तोभूत्
 २७ दिशइतिलक्षणयादिक्षुस्थितावृणान्भ्रमयतीकामविकारसूचकनानाचेष्टाकुलान्कारयंती तद्रंगतस्त्वयंवरस्थलं चलेनपादविक्षेपेणपेशलाभ्यांसुंदराभ्यां वृत्तेस्वरूपेस्वेतरवस्तु
 यथास्वयंवरेराज्ञिमत्स्यःपार्थेच्छयाकृतः ॥ अयंतुबहिराच्छन्नोदश्यतेसजलेपरम् १९ श्रुत्वैतत्सर्वतोभूपाआययुर्मत्पितुःपुरम् ॥ सर्वास्रशस्त्रतत्त्वज्ञाः
 सोपाध्यायाःसहस्रशः २० पित्रासंपूजिताःसर्वेयथावीर्येयथावयः ॥ आददुःसशरंचापवेद्धुंपार्षतिमाद्वियः २१ आदायव्यसृजन्केचित्सज्जीकर्तुमनीश्व
 राः ॥ आकोट्यांज्यांसमाकृष्यपेतुरेकेमुनाहताः २२ सज्यंकृत्वापरेवीराःप्राग्योतिमगधेश्वरौ ॥ भीमोदुर्योधनःकर्णोनाविदंस्तदवस्थितिम् २३
 मत्स्याभासंजलेदृष्ट्वाज्ञात्वाचतदवस्थितिम् ॥ पार्थोयत्तोसृजद्वाणान्नाच्छिनत्पस्पृशेपरम् २४ राजन्येषुनिवृत्तेषुभग्नमानेषुमानेषु ॥ भगवान्धनुरादा
 यमज्यंकृत्वाऽथलीलया २५ तस्मिन्संधायविशिखंमत्स्यंवीक्ष्यसकृज्जले ॥ छिन्नेषुणाऽपातयत्तंसूर्येचाभिजितिस्थिते २६ दिविदुंदुभयोनेदुर्जयश
 ब्दोपतद्भुवि ॥ देवाश्चकुसुमासारान्मुमुचुर्हर्षविह्वलाः २७ तद्रंगमाविशमहंकलनूपुराभ्यांपद्मचांदिशोभमयतीचलपेशलाभ्याम् ॥ वृत्तेपिधायपरि
 धायचकौशिकाग्र्येसव्रीडहासवदनाकवरीधृतस्रक् २८ उन्नीयवक्रमुरुकुंडलकुंतलत्विट्गंडस्थलंशिशिरहासकटाक्षमोक्षम् ॥ राज्ञोनिरीक्ष्यपरितःशन
 कैर्मुरारेरंसेनुरक्तहृदयाविदधेस्वमालाम् २९ ततोमृदंगपटहाःशंखभेर्यानिकादयः ॥ निनेदुर्नटनर्तक्योननृतुर्गायकाजगुः ३० एवंवृतेभगवतिमाये
 शेनृपयूथपाः ॥ नसेहिरेयाज्ञसेनिस्पर्धिनोदृच्छयातुराः ३१ मारुथंससमारोप्यलसद्वयचतुष्टयम् ॥ शार्ङ्गमुद्यम्यसनद्वस्तस्थावीशश्चतुर्भुजः ३२ दा
 रुकश्चोदयामासकांचनोपस्करंरथम् ॥ मिषतांद्विषतांराज्ञिवृकाणांमृगराडिव ३३ तेत्वसज्जंतराजन्यानिषेद्धुंपथिकेचन ॥ संयत्ताउद्धृतेष्वासाग्रामसिंहा
 यथाहरिम् ३४ तेशार्ङ्गच्युतबाणौघैर्नुन्नबाह्वंघ्रिकंधराः ॥ निपेतुःप्रधनेकेचिदेकेसंत्यज्यदुद्भुः ३५ ततःपुरींपतिजयभूत्यलंकृतारविच्छदध्वजपटचित्र
 तोरणाम् ॥ कुशस्थलीदिविभुविचाभिसंस्तुतांतदासमाविशत्तरणिर्वस्वकेतनम् ३६ पितामेषूजयामाससुहृत्संबंधिबांधवान् ॥ महार्हवासोलंकारैः
 शय्यासनपरिच्छदैः ३७ दासीभिःसर्वसंपद्भिर्भटेभरथवाजिभिः ॥ आयुधानिमहार्हाणिददौपूर्णस्यभक्तिः ३८

भ्योव्यावृत्तरूपे कौशिकाग्र्येकमिकोशोत्थतंतुकृतवल्लश्रेष्ठे यद्वावृत्तेजघनेपरिधाय वृत्तेपीनेस्तनद्वयोपिधायवा कवरीधृतास्रकुमालायस्याःसातथा २८ शिशिरवत्तुषारवद्धवल्लोहासभस्त्रिधोवा
 २९ ३० हेयाज्ञसेनिद्रौपदि ३१ ईशःशिवोनेत्याह चतुर्भुजइति ३२ ३३ ग्रामसिंहाःसारमेयाःहरिसिंहम् ३४ नुन्नाःछिन्नाःबाहवश्चांग्रयश्चकंधराश्चयेषांतेतथा प्रधनेषुदे ३५ पत्न्युःस्वामिनःकृष्णस्य
 जयभूत्याजयत्रियाभलंकृतां यथाजयलक्ष्मीरुत्कृष्टाथालंकृतांवा रविच्छदध्वजपटाश्चित्रतोरणाश्चयस्यांसातथावा रविच्छादयतीतिरविच्छाःआतपप्रतिष्ठंभकाःचित्रानानावर्णास्तोरणाः स्वकेतनं
 आत्मीयोदयशिसरिशिखरम् ३६ ३७ पूर्णस्यअन्यपालकरहितस्य ३८

दासित्वंचतपआदिपुण्यनिचयेनप्राप्तमितिज्ञापनायोक्तं सर्वेति अद्यायथार्थभूतया अद्याप्रत्यक्षसत्ययोरिति ३९ षोडशसहस्रस्त्रियःस्वविवाहप्रकारंकथयन्ति भौममिति यःकृष्णःभित्तिजयेभूमंडलविज
येराज्ञेनिर्मथ्यहृतराजकन्याःज्ञात्वासगणंभौमनिहत्यतेननरकेणरुद्धाःनिरोधलक्षणसंभूतेमोक्षंस्मरन्तीनींस्मान्पादांबुजंपरिनिनायसमीपंप्रापयामास पादांबुजंसेवायितुमूढवान्वा नकामुकबुद्ध्या कुतः आ
प्तकामः ४० वयमपिभगवत्पादरजःसेवामंतरेणनान्यदैश्वर्यपदमाशास्महेइत्याहुः नवयमिति साम्राज्यमुत्तरदेशराज्यं स्वाराज्यं पूर्वदेशराज्यं भौज्यंक्षेत्रदेशराज्यं वैराज्यंपश्चिमदेशराज्यं पारमे
ष्ठ्यंचक्रवर्तिपदं आनंत्यंसर्वदेशाधिपत्यंवा हरेःपदंइंद्रपदंवासाम्राज्यंचक्रवर्तिपदं स्वाराज्यंस्वर्गराज्यंभौज्यमंतरिक्षराज्यं वैराज्यंपातालराज्यं अणिमादिराज्यंवा पारमेष्ठ्यंचब्रह्मपदं आनंत्यमोक्षंश
नकामयामहेकिंतुगदाभृतोहरेःपदंकामयामहे ४१ किमर्थमत्राह एतस्येति एतस्यगदाभृतःश्रीमत्पादरजःमूर्ध्निबोद्धुं कीदृशंश्रियोलक्ष्म्याःकुचलिप्तकुंकुमरजोगंधाढ्यम् ४२ ब्रजस्त्रियः

आत्मारामस्यतस्येमावयंवैगृहदासिकाः ॥ सर्वसंगनिवृत्त्याद्वातपसाचबभूविम ३९ महिष्यऊचुः ॥ भौमनिहत्यसगणंयुधितेनरुद्धाज्ञात्वाथनःक्षिति
जयेहृतराजकन्याः ॥ निर्मथ्यसंसृतिविमोक्षमपिस्मरन्तीःपादांबुजंपरिनिनाययआप्तकामः ४० नवयंसाध्विसाम्राज्यंस्वाराज्यंभौज्यमप्युत ॥ वैराज्यंपारमे
ष्ठ्यंवाआनंत्यंवाहरेःपदम् ४१ कामयामहएतस्यश्रीमत्पादरजःश्रियः ॥ कुचकुंकुमगंधाढ्यंमूर्ध्निबोद्धुंगदाभृतः ४२ ब्रजस्त्रियोयद्वांछन्तिपुलिंघस्तृणवीरु
धः ॥ गावश्चारयतोगोपैःपादस्पर्शमहात्मनः ४३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेएकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ श्रुत्वापृथासु
बलपुत्र्यथयाज्ञसेनीमाधव्यइत्थमनुयाःपरमप्रतीताः ॥ कृष्णेखिलात्मनिहरौप्रणयानुबंधंसर्वाविसिस्म्युरलमश्रुकलाकुलाक्षयः १ इतिसंभाष्यमाणा
सुखीभिःस्त्रीषुनृभिर्नृषु ॥ आययुर्मुनयस्तत्रकृष्णरामदिदृक्षया २ द्वैपायनोनारदश्चच्यवनोदेवलोसितः ॥ विश्वामित्रःशतानंदोभारद्वाजोधगौतमः ३
रामःसशिष्योभगवान्वसिष्ठोगालवोभृगुः ॥ पुलस्त्यःकश्यपोत्रिश्वमाकैडेयोबृहस्पतिः ४ द्वितस्त्रितश्चैकतश्चब्रह्मपुत्रस्तथांगिराः ॥ जगस्त्योयाज्ञव
ल्क्यश्चवामदेवादयोपरे ५ तान्दृष्ट्वासहसोत्थायप्रागासीनानृपादयः ॥ पांडवाःकृष्णरामौचप्रणेमुर्लोकवांदितान् ६ तानानर्चुर्यथासर्वेसहरामोच्युतो
र्चयत् ॥ स्वागतासनपाद्यार्धमाल्यधूपानुलेपनैः ७ उवाचसुखमासीनान्भगवान्धर्मगुप्तनुः ॥ सदसस्तस्यमहतोयतवाचोनुशृण्वतः ८ श्रीभगवानु
वाच ॥ अहोवयंजन्मभृतोलब्धकात्स्न्येनतत्फलम् ॥ देवानामपिदुष्प्राप्यद्योगेश्वरदर्शनम् ९ किंस्वलपतपसानृणामर्चायांदेवचक्षुषाम् दर्शनस्पर्श
नप्रश्रप्रह्वपादार्चनादिकम् १०

यत्पादरजोवांछन्ति नकेवलंब्रजस्त्रियएववांछन्तिपुलिंघादयोपीत्याहुःपुलिंघइति गावःगाः ४३ इतिश्रीभागवतेमहा०दशमस्कंधेउत्तरार्द्धेविज०टीकायांएकसप्ततितमोऽध्यायः ७१ ॥ ७१ ॥ हरेर्ज्ञानिप्रियत्वं
यज्ञस्यतदेकविषयत्वंतत्प्रतीतेर्मुक्तिसाधनत्वंपुत्रमित्रादिस्नेहस्यसंसारमूलत्वमित्यादिकमध्यायद्वयेकथयति तत्रव्यासादिमुनीनांआगमनंवक्तुंपृथादिस्त्रीणांसंतोषोद्रेकंकथयति पृथेत्यादिना यामाधव्यः
माधवपत्न्यःतासांकृष्णेप्रणयानुबंधंष्टेतिशेषः विसिस्म्युःविस्मिताःअभवन्नित्यन्वयःसत्यादीनांभक्तिप्रवाहंदृष्ट्वावा १ इदानीमृषीणामागमनप्रकारंवाक्ते इतीति २ ३ ४ द्वितस्त्रितैकताःसहोदराः
त्रितःकूपेवहितोदेवान्भवतऊतयेइतिश्रुतेः ५ प्रागुत्थायाथानर्चुः नमनादिनेतिशेषः ६ ७ धर्मगुपधर्मगोपत्रीतनुयस्यसतथा ८ तत्फलंजन्मफलं ९ नृणांयुष्मददर्शनादिकंदुष्प्रापमितिक्विवक्तव्य
मित्याह स्वल्पेति अर्चायामितिसप्तमीप्रथमार्थे अर्चाप्रतिभैवदेवइति चक्षुर्दर्शनंयेपांतेतथा अर्चापूजाप्रतिष्ठयोरिति १०

ननुबहिर्मुखानां नृणां तीर्थादिदर्शनादेर्जन्मनः साफल्यं स्यात्किं साधुदर्शनादिनेति तत्राह तदिति तत्रसंनिहितास्ते देवा अप्युरुकालेन कालक्षेपं कृत्वैव पुनरिति ननु तदानीमेव तत्राकिं कारणमित्यस्येदमेवोत्तरं कलनमेव कालः ज्ञानं तावदंतः कलज्ञान इति धातुः उरुणा गुरुणोपदिष्टज्ञानेन तत्स्वरूपं तन्मंत्रतदंगाचरणादिकं ज्ञात्वा समुपास्यत दर्शनं प्राप्य तत्प्रसादेनाद्यक्षय इत्यतो गुरुपदेशः कारणमित्यर्थः प्रकृतोक्ति मनेनेत्यत्राह दर्शनादिति साधवः स्वदर्शनादन्यथा ज्ञानमपगमयंति एवमशब्दः गुरुपदेशं व्यवच्छिन्नमिति ११ नन्ववद्यनिमित्तमन्यथा ज्ञानं जायते तत्राभ्यासः स्वदर्शनाद्यक्षयमित्याह अन्यथा ज्ञानं नाशयंति ततो जन्मसाफल्यमितितत्राह नेति कस्याधनहरंतीत्यत उक्तं भेदकृतः अन्यथा ज्ञानेन पुंसः दाहकत्वादिशक्तिदर्शनादयमेवाग्निशब्दप्रवृत्तिहेतुरित्यन्यथा ज्ञानं बहिर्मुखानां जायते मनः मनोभिभानी देवः मनो ब्रह्मेत्युपास्तेति श्रुतिः एवकारेण कियत्कालो व्यवच्छिन्न इति तत्राह मुहूर्तेति अत्र प्रतीतिार्थमपहाय तत्रसंनिहितदेवताकल्पनं निष्प्रमाणकमित्यादिशंका प्राकृतैर्दृश्यमानं तु न द्रवंतीर्थमुच्यते इत्यादि नापरिहर्तव्या भेदस्यान्यथा ज्ञानत्वं च भिन्नस्याभेदतो दृष्टिरिति प्रमाणसिद्धं नन्विदं व्यवस्थाकुतः ऋष्यादिभ्यो देवानां उत्तमत्वादित्यतः उच्चमा अपि देवेशा अवरां विदुषो नृणां पूजायै संप्रयच्छंति परोक्ष त्वप्रियायत इत्यादेः १२ इतोपि विद्वज्जनपूजानृभिः कार्येत्याशयेनाह यस्येति यस्य पुरुषस्याग्निधातुके प्राधान्यात्पृथिव्यप्तेजः कृते वा तपित्तश्लेष्माकुले वा कुणपेशवदचेतनदेहे आत्मबुद्धिः अहमिति ज्ञानं

न ह्यम्मयानि तीर्थानि न देवा मृच्छिलामयाः ॥ ते पुनंत्युरुकालेन दर्शनादेव साधवः ११ नाग्निर्न सूर्यो न च चंद्रतारकं न भूर्जलं संश्वसनो थवाङ्मनः ॥ उपासिता भेदकृतो हरं त्यधं विपश्चितो घ्नंति मुहूर्तसेवया १२ यस्यात्मबुद्धिः कुणपेत्रिधातुके स्वधीः कलत्रादिषु भौम इज्यधीः ॥ यत्तीर्थबुद्धिश्च जलेन कार्ही चिज्जनेष्वभिज्ञेषु स एव गोस्वरः १३ श्रीशुक उवाच ॥ निशम्येत्थं भगवतः कृष्णस्याकुंठमेधसः ॥ वचोदुरन्वयं विप्रास्तूष्णीमा स नृभ्रमाद्वियः १४ चिरं विमृश्य मुनय इश्वरस्येशितव्यताम् ॥ जनसंग्रह इत्युचुः स्मयंतस्तं जगद्गुरुम् १५ ऋषय उचुः ॥ यन्मायया तत्त्वविदुत्तमावयं विमोहिता विश्वसृजामधीश्वरम् ॥ यदीशितव्यायति गूढ ईहया अहो विचित्रं भगवद्विचेष्टितम् १६ अनीह एतद्बहुधैक आत्मना सृजत्यवत्यत्तिन बध्यते यथा ॥ भौमैर्हि भूमिर्बहुना मरूपिणी अहो विभूम्नश्चरितं विडंबनम् १७

देहो हमित्यन्यथा ज्ञानमित्यर्थः यस्य च कलत्रादिषु असद्गार्यादिषु स्वधीः मदीया एते अहमेषां भर्तानान्य इति स्वकयित्वबुद्धिः विषयभोगलौल्यं तत्र निमित्तं यस्य भौमे भूविकारो शिलादौ इज्यधीः पूज्यबुद्धिः यद्यस्य जले द्रवरूपे तीर्थबुद्धिः अधक्षयबुद्धिः यस्याभिज्ञेषु शास्त्रतत्त्वज्ञेषु कार्ही चिदपि पूज्यत्वबुद्धिः सगोस्वरः गविपृथिव्यागर्दभः नापरः गोस्पर्शनादिना शुद्धिः स्यादिति गौश्चासौ स्वरश्चेति विग्रहो न संगच्छत इत्युक्त एवार्थः १३ अकुंठमेधसः अप्रतिहतज्ञानस्य दुरन्वयं अन्वेतुमशक्यं दुर्ज्ञेयमित्यर्थः भ्रमंती अनवस्थाधीर्येषां तितथा १४ मुनयः किमकुर्वन् पुनरिति तत्राह चिरमिति ईश्वरस्य जगन्निर्माणं तुरीशितव्यतां विद्वज्जनान् प्रति दास्यभावं चिरं विमृश्य अयं जनसंग्रहः उन्मार्गप्रवृत्तिरिवाचारलक्षण इति मत्वा तं जगद्गुरुमुचुरित्यन्वयः १५ अहो हरो विडंबनमिति कुतूहलादुत्पन्नमंदस्मितं कुर्वतः किं स्वाश्रमगमनमुत्तबालकयामाहोस्वित्तत्त्वविषयं किंचिदुचुरित्याशंक्य तत्त्वविषयमेवेत्याह यन्माययेति तत्त्वविदुत्तमावयं यस्य मायया विमोहिताः स भवान् ईहया लोकचेष्टया गूढः ईशितव्यायति अनीह वदाचरतीति यस्मादहो भगवतो विचेष्टितं विचित्रं लोहितादिवाज्जम्भः क्यपि तिक्यष्टप्रत्ययः १६ चेष्टायामतर्क्यत्वमुपपादयति अनीह इति आत्मना परमरेणामंतरेण यथा भूमिः भौमैः स्वविकृतैः पदार्थैर्बहुना मरूपिणी कार्यरूपेण बध्यते यथा तथा भवान् बध्यत इत्यन्वयः यो भवान् अनीहः कूटस्थ एतज्जगद्गुहासृजत्यवत्यत्तिन तस्मादहो विभूम्नश्चरितं कीदृशं विडंबयतीति विडंबनम् १७

यद्यपि लाकविडंबनशक्त्या मोहयसि तथापि कालसज्जनोपपुवसमये वेदपथं चाविभार्षिं वर्णाश्रमात्मावर्णाश्रमास्थापनाचार्यः १८ यतो वेदमार्गप्रणेतावतस्ते तव ब्राह्मणकुलं शुक्लत्वं च कस्मादि
त्यत्राह यत्रेति यत्र ब्राह्मणकुले अव्यक्तं परं ब्रह्म सुव्यक्तं व्यवधानमंतरेण उपलब्धं दृष्टं यत्तस्मात् शास्त्रयोनेः वेदप्रतिपाद्यस्यात्मनस्तव सद्ब्राम्भशस्तं स्थानं यतः संभावयति यत्तस्माद्ब्रह्म ब्रह्मण्यगुणः ब्रा
ह्मणप्रियत्वगुणलक्षणशिखामणिः १९ २० न केवलं जन्मन एव सा फल्यमासीत् किंतु विद्यादेरपीति तत्रानिमित्तं त्वया संगम्येति त्वं नः त्वत्संगत्या श्रेयसां सकाशात् परः पुरुषार्थ इति यत् २१
२२ एकस्त्वमेव रामः क्रीडावनं येषां ते तथा २३ अद्यौ धर्मं यतिनाशयतीत्यधौ धर्मं तादृशस्य तीर्थस्य गंगाशब्दवाच्यस्यास्पदं स्थिराश्रयं सुष्ठु विपक्वाः परिपाकं प्राप्ताः योगाध्यानलक्षणाः तैः उत्सिक्तया
उत्सिक्तया भक्त्या उपहतः सम्यगुन्मूलित आशयः स्थानं यस्य स तथा स जीवकोशः जीवाख्यसन्निधानस्थानीयं लिंगशरीरं येषां ते तदुत्सिक्तभक्त्युन्मूलितस्थानं लिंगशरीराः भवतो गतिस्थानं वैकुण्ठलक्षणम् २४
२५ उपसंगृह्य अनुज्ञामिति शेषः बभाषे इदं व्यत्ययो बहुलमिति सूत्रात् बभाषे इदमिति छांदसः २६ सर्वदेवा येषु संनिहितास्ते सर्वदेवास्तेभ्यः सर्वत्र देवो देवनं प्रकाशनं येषां ते तथा तेभ्य इति वानिर्हारे
अथापि काले स्वजनाभिगुप्त्यै विभार्षिं सत्त्वं खलु निग्रहाय ॥ स्वलीलया वेदपथं सनातनं वर्णाश्रमात्मा पुरुषः परो भवान् १८ ब्रह्म ते हृदयं शुक्लं तपः स्वाध्या
यसंयमैः ॥ यत्रोपलब्धं सुव्यक्तं मव्यक्तं च ततः परम् १९ तस्माद्ब्रह्मकुलं ब्रह्मन् शास्त्रयोनेस्तवात्मनः ॥ समाजयसि सद्ब्राम्भशस्तं ब्रह्मण्यगुणो भवान् २० अ
द्य नो जन्मसाफल्यं विद्यायास्तपसोदृशः ॥ त्वया संगम्य संगत्या यत्त्वं नः श्रेयसां परः २१ नमस्तस्मै भगवते कृष्णाय अकुंठमेधसे ॥ स्वयोगमायया च्छन्न
महिम्ने परमात्मने २२ नयं विदं त्यमी भूपा एकारामाश्च वृष्णयः ॥ मायाजवनिका च्छन्नमात्मानं कालमीश्वरम् २३ तस्याद्य ते ददृशि मां त्रिमधौ धर्मपतिं तीर्था
स्पदं हृदि धृतं सुविपकयोगैः ॥ उत्सिक्तभक्त्युपहृता शयजीवकोशा जापुर्भवद्गतिमथानुगृहाण भक्तान् २४ श्रीशुक उवाच ॥ इत्यनुज्ञाप्य दाशाहं धृतरा
ष्ट्रं युधिष्ठिरम् ॥ राजर्षिर्वर्यास्तान् गंतुं मुनयो दधिरे मनः २५ तद्दीक्ष्य ताननुव्रज्य वसुदेवो महायशाः ॥ प्रणम्य चोपसंगृह्य बभाषे दंसुयंत्रितः २६ वसुदेव उ
वाच ॥ नमो वः सर्वदेवेभ्यो ऋषयः श्रोतुमर्हथ ॥ कर्मणा कर्मनिर्हारो यथा स्यान्नस्तदुच्यताम् २७ नारद उवाच ॥ नातिचित्रमिदं विप्रा वसुदेवो बुभुत्सया ॥
कृष्णं मत्वा भर्कं यन्नः पृच्छति श्रेयसात्मनः २८ सन्निकर्षो हि मर्त्यानां मनादरणकारणम् ॥ गांगंहित्वा यथान्योऽभस्तत्र त्यो याति शुद्धये २९ यस्यानुभूतिः
कालेन लयोत्पत्त्यादिना स्य वै ॥ स्वतो न्यस्माच्च गुणतो न कुतश्च नारिष्यति ३० तं क्लेशकर्मपरिपाकगुणप्रवाहैरव्याहृतानुभवमीश्वरमद्वितीयम् ॥ प्राणा
दिभिः स्वविषयैरुपगूढमज्ञो मेने स सूर्यमिव मेघहिमो परागैः ३१

मूलच्छदः ९७ आत्मनः स्वस्य श्रेयः शिवं नः पृच्छतीति यत्तदिदं नातिचित्रं मर्त्यस्वभावादिति शेषः २८ कोयं मर्त्यस्वभाव इति तत्राह सन्निकर्ष इति तत्र गंगातीरे स्थितो न्यः पृथग्जनः बालिशः
शुद्धं यद्गांगं गंगासंबंधिजलं हित्वाऽन्यां भः तटाकादिस्थं जलयथायाति तथायं विचार इत्यर्थः २९ यस्यानुभूतिः स्वरूपचेतन्यं कालेनास्य जगतो लयोत्पत्त्यादिना तदंतःपातित्वेन स्वतः स्वनिमित्तेनान्य
स्मात्सत्त्वादिगुणाच्च कुतश्च नान्यतोऽधर्मतो न रिष्यति नाहं सितं न नष्टं स्यात् रिषिं सायामिति धातुः ३० अज्ञः अज्ञानिवद्बसुदेवः स्वविषयैः स्वेन गृह्यमाणैः प्राणादिभिरिन्द्रियादिभिः प्राकृतैर्गूढं मेने इत्य
न्वयः क्लेशैरविद्यास्मितरागद्वेषाभिनिवेशैः कर्मपरिपाकैः पुण्यापुण्यफलैस्त्याज्यानुभोगैः परितापेति पाठे अभ्यात्मिकाभिधेयैर्विकारैः भौतिकैर्गुणप्रवाहैः सृष्ट्यादिभिरव्याहृतोऽनभिभूतो नुभवः अनु
भावो माहात्म्यं यस्य स तथातं अत्र हेतुर्गर्भविशेषणद्वयमाह ईश्वरमद्वितीयमिति उपरागोरोहणामेधादिभिराच्छन्नप्रकाशरूपं सूर्यमप्रकाशं मन्यते यथा तथेति ३१

प्रश्नप्रतिवचनमुक्त्वापि चित्कथनं किंकेन संगतमिति मंदांशं परिहर्तुमाह अथेति ३२ साधुभिः विद्वाद्भिर्निरूपितः ३३ कर्मणा कर्मनिर्वापणं पंकाभसापंकप्रक्षालनमिवानुपपन्नमित्यांशक्यब्रह्मार्पणबुद्ध्यानुष्ठितं तत्समर्थं भवति चिकित्सितद्रव्यमिवेत्याशयेनाह चित्तस्येति कविभिः शमोपनिष्ठताबुद्धेरिति शास्त्रचक्षुषा पश्चित्तस्योपशमो भगवदेकनिष्कालक्षणो दर्शितः सुगमो योग उपायश्चिकित्सा लक्षणः आत्मनः परमात्मनो मुदावहः संतोषजनको धर्मश्चाहं सालक्षणः कर्मनिर्वापणसाधनं ३४ उक्तं निगमयति अपमिति अयं ब्रह्मार्पणबुद्ध्यानुष्ठितः स्वस्तिमंगलस्य निष्पापस्य मोक्षस्य वा अपनमाश्रयः द्विजाते ह्यैवार्णिकस्य गृहमेधिनः गृहस्थस्य आप्रवित्तेन न्यायार्जितधनेन शुक्लेन निर्मलेन ३५ इदानीं शुद्धांतःकरणस्य संन्यासप्रकारं निरूपयति वित्तैषणामिति बुधः संसारस्यासारतां विद्वा न्यज्ञदानैरनुष्ठितैर्वित्तैषणां वित्तैश्छां विसृजोदिति सर्वत्र योज्यं गृहैर्गृहस्थाश्रमैः सहदारसुतैषणां आत्मन इहामुत्रलोके धीरास्त्यागशक्तिमंतः ग्रामे ग्राम्यविषये त्यक्तैषणा इत्येनं ब्रह्मचारिणामपि संन्यासं सूचयति यदहरेव विरजेत्तदहरेव प्रजोदिति विधिः ३६ तत्रातिशयितवैराग्याभावे एवं विधस्य संन्यासानाधिकार इति स्मार्तपक्षमाहुः ऋणैरिति त्रिभिर्ऋणैर्युक्तो जातः तानृणविशेषानि न स्तीर्य गृहादित्यजन्मदुःखं पतेत्

अथोचुर्मुनयो राजन्नाभाष्याऽनकदुंदुभिम् ॥ सर्वेषां शृण्वतां राज्ञांतथैवाच्युतरामयोः ३२ कर्मणा कर्मनिर्हार एष साधुनिरूपितः ॥ यच्छ्रद्धया यजेद्विष्णुं सर्वयज्ञेश्वरं मखैः ३३ चित्तस्योपशमो यो वै कविभिः शास्त्रचक्षुषा ॥ दर्शितः सुगमो योगो धर्मश्चात्ममुदावहः ३४ अयं स्वस्त्ययनः पंथाद्विजाते गृहमेधिनः ॥ यच्छ्रद्धया प्रवित्तेन शुक्लेनेज्येत पुरुषम् ३५ वित्तैषणां यज्ञदानैर्गृहैर्दारसुतैषणाम् ॥ आत्मलोकैषणामेवं कालेन विसृजेद्बुधः ॥ ग्रामेत्यक्तैषणाः सर्वे ययुर्धी रास्तपोवनम् ३६ ऋणैस्त्रिभिर्हि जोजातो देवर्षिपितृणां प्रभो ॥ यज्ञाध्ययनपुत्रैस्तानि न स्तीर्य त्यजन्पतेत् ३७ ब्रह्मचर्यसुताभ्यां वै ऋषिपित्रोर्महामते ॥ यज्ञैर्देवर्षिमुन्मुच्य निर्ऋणो शरणो भवेत् ३८ वसुदेवमवाच नूनं भक्त्या परमया हरिम् ॥ जगतामीश्वरं भजे स यद्वां पुत्रतां गतः ३९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इति तद्वचनं श्रुत्वा वसुदेवो महामनाः ॥ तानृषीन् नृत्विजो वने मूर्ध्नि नम्योपसृत्य च १ त एव मृषयो राजन् वृताधर्मेण धार्मिकम् ॥ तस्मिन् न याजयन् क्षेत्रे मखैरुत्तमकल्पकैः २ तद्दीक्षायां प्रवृत्तायां वृष्णयः पुष्करस्रजः ॥ स्नाताः सुवाससो राजन् राजानः सुष्ठु लंकृताः ३ तन्महिष्यश्च मुदितानिष्ककंठयः सुवाससः ॥ दीक्षाशाला मुपाजग्मु रालिप्ता वस्तुपाणयः ४ नेदुर्मदंगपटहशंखभेर्या नकादयः ॥ न नृत्तुर्न टनर्त क्यस्तुष्टुस्तत्र मागधाः ५ जगुः सुकंठयोगंधर्व्यः सुगीतं सहभर्तृकाः ॥ तमभ्यर्षिचन्विधिवद्भक्तमव्यग्रमृत्विजः ६

ऋणबीजमर्जनवैराग्याग्न्यभावादिति शेषः ३७ तत्र ऋणनिवारणप्रकारमाह ब्रह्मचर्येति अनेनेवेदाध्ययनं सूचयति अशरणः गृहरहितः ३८ कर्मनिर्हारणप्रश्नस्य प्रतिवचनमुक्त्वा जनसंग्रहणायेदं त्वया पृष्ठमस्माभिरिति तदनुस्मृत्य प्रोक्तं भवतस्तज्जन्मांतरानुष्ठानशुद्धस्य नेदानीं कर्तव्यमस्तीति मत्तत्त्वं ध्वनयंतः संबोधयंति वसुदेवेति नूनं निश्चयः यद्यस्मात्मेज इत्यनेन लिटान्यतनेन परोक्षवाचिना बहु निपुरातनानि हरिभक्तिनिमित्तानि जन्मानि सूचितानि बहूनां जन्मनारंभे ज्ञातवान्मां प्रपद्यत इति स्वोक्तेः ३९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विंटीकायां द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ १ धर्मेण कालोक्तेन विधिना उत्तमकल्पकैः राजसूयसमैः इषदसमाप्तो कल्पवृक्षे देशीयरीति सूत्रात् २ दीक्षास्याद्भूतसंग्रह इति पुष्करस्रजः कमलबीजमालाऽवलंबिकंठाः ३ आलिप्ताश्चंदनेनेति शेषः हिरण्यादि वस्तुपाणयः हिरण्यं रजतं वापि गृहीत्वा कमुकं फलं शालां विशेषं च पत्नीशपेयुस्त्वन्यथा सुरा इति वचनात् ४ ५ अव्यग्रमव्याकुलं ६

७ होतापोतानेष्टाप्रशास्ताअध्वर्युराग्नीध्रोमेवावरुणइत्येवमादयोऽस्मिन्विजःषोडश दीक्षितस्त्वैक इतिसप्तदश सदस्येनवासह वृत्रहणःइंद्रस्ययज्ञे ८ जीवानामीशीस्वरूपभूताभिर्विभूतिभिः
मूर्तिमतीभिः अणिमामहिमागरिमालधिमाप्राप्तिरेव च ईशित्वंचवशित्वंचतथाप्राकाम्यमेवचेतिसमारूपाताभिः नानाविधचेतनराशिसमुदायेनतत्तद्योग्यतानुसारेणसभाजनसमयेऽऽपेक्षिताभिः ९
द्रव्यज्ञानोपपदयोः क्रिययोर्यज्ञलक्षणयोः ईश्वरं द्रव्ययज्ञदानयज्ञयोः स्वामिनमित्यर्थः कथमीजइतितत्राह अनुयज्ञोति अनुशब्दोवीप्सावचनः तंतयंजंमति विधिनाकलपोक्तप्रकारेणअग्निहो
त्रादिलक्षणैः अग्निहोत्रेष्ट्यादिचिह्नैः प्राकृतैर्यज्ञैः सप्तक्रतुभिः वैकृतैर्यज्ञैः सौत्रामण्यादिभिरुत्तरक्रतुभिः १० यथाभ्रातंतथाकथितं महांतिधनानियान्तास्तथा ११ पत्नीसंयाजः पत्नीभिः क्रियमाणः
काश्चनदेवताउद्दिश्ययजनं अवधृत्यः समाप्तिः कर्मस्थानं उभयत्रेष्टिविशेषाश्च भवन्ति तैश्चरित्वातांश्चकृत्वेत्यर्थः १२ पूजपदपूजपत् स्त्रियः स्त्रीभ्यः १३ पारिवर्हेण पूजाद्रव्येणविदर्भादिंश्चापू

पत्नीभिरष्टादशभिः सोमराजमिवोडुभिः ॥ ताभिर्दुकूलवलयहारनूपुरकुंडलैः ॥ स्वलंकृताभिर्विभवैर्दीक्षितोजनसंवृतः ७ तस्यर्त्विजोमहाराजनूत्न
कौशेयवाससः ॥ सप्तदशविरेजुस्तेयथावृत्रहणोध्वरे ८ तदारामश्चकृष्णश्चस्वैस्वैर्बन्धुभिरन्वितौ ॥ रेजतुः स्वसुतैः दारैर्जीवेशौ स्वविभूतिभिः ९ ईजेऽनु
यज्ञं विधिना अग्निहोत्रादिलक्षणैः ॥ प्राकृतैर्वैकृतैर्यज्ञैर्द्रव्यज्ञानक्रियेश्वरम् १० अथर्त्विग्भ्योऽददात्कालेयथाम्रातंसुदक्षिणाः ॥ स्वलंकृतेभ्योलंकृत्यगो
भूकन्यामहाधनाः ११ पत्नीसंयाजावभृथैश्चरित्वाथमहर्षयः ॥ सस्नूरामहदेविप्रायजमानपुरः सराः १२ स्नातो लंकारवासांसिबन्दिभ्यो दात्तथा
स्त्रियः ॥ ततः स्वलंकृतान्वर्णानाश्चभ्योन्नेन पूजयत् १३ बंधून्सदारान्ससुतान्पारिवर्हेणभूयसा ॥ विदर्भकोशलकुरुन्काशिकैकेयसंजयान् १४ सद
स्यर्त्विक्सुरगणानृभूतसूतचारणाः ॥ श्रीनिकेतमनुप्राप्यशंसंतः प्रययुः क्रतुम् १५ धृतराष्ट्रोनुजोद्रोणोभीष्मोद्रौणिः कपस्तथा ॥ नारदोभगवान्व्यासः
सुहृत्संबंधिबांधवाः १६ बंधून्परिष्वज्ययदून्सौहृदल्लिन्नचेतसः ॥ ययुर्विरहकृच्छ्रेणस्वदेशांश्चापरेजनाः १७ नंदस्तुसहगोपालैर्महत्यापूजयार्चि
तः ॥ कृष्णरामोग्रसेनाद्यैर्न्यवसद्वंधुवत्सलः १८ वसुदेवो जसोत्तीर्य मनोरथमहार्णवम् ॥ सुहृद्वृतः प्रीतमना इदमाहकरेस्पृशन् १९ वसुदेव उवाच ॥
भ्रातरीशकृतः पाशो नृणां यः स्नेहसंज्ञितः ॥ तंदुस्त्यजमहं मन्ये सुराणामपियोगिनाम् २० अस्मास्वप्रतिकल्पोयं यत्कृतं ज्ञानसत्तमैः ॥ मैत्र्यार्पिताफला
वापिननिवर्तेत कर्हिचित् २१ प्रागकल्पास्तु कुशलं भ्रातर्वीनाचरेमहि ॥ अधुना श्रीमदांधाक्षानपश्यामपुरः सतः २२ माराज्यश्रीरभूत्पुंसः श्रेयस्का
मस्यमानद ॥ स्वजनान्भृत्यबंधून्वानपश्यतिययांधदृक् २३ एवं सौहृदशैथिल्यचित्तजानकदुंदुभिः ॥ रुरोदतत्कृतां मैत्रीं स्मरन्नश्रुविलोचनः २४

जयदितिशेषः १४ सदस्यर्त्विगादयः प्रययुरित्यन्वयः १५ अनुजो विदुरः १६ १७ १८ १९ २० पुष्पाभिर्ज्ञानेन सत्तमैरस्मासुयत्कृतं सोयं स्नेहपाशोऽप्रतिकल्पः
असदृशः याचास्माभिर्युष्मास्वर्पितामैत्रीं अफलावापि निष्फलावापि कर्हिचिदपिननिवर्तेतानिवृत्त्यास्पृष्टइतिशेषः २१ एतदेवविवृणोति प्रागिति हेभ्रातः प्राग्वः कुशलं नाचरेमहि कुतः अकल्पा
असमर्थाः कंसेनोपहृतत्वात् अधुना श्रीमदांधाक्षाः वयं पुरः सतः पुरस्थिता अपश्याम इति प्रदत्तइतिशेषः २२ यपाराज्यश्रीया २३ सौहृदेन स्नेहेन शैथिल्यं शिथिलस्वभावं प्राप्य चित्तं यस्य स तथा २४

२५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ सुखं गुणोपसंहारार्थं सम्यक्तत्त्वविज्ञाने हरौ भक्तिविधानं सुशकमिति पुनरपि हरेर्माहात्म्यं निगद्यतेऽस्मिन्नध्याये तदर्थं वसुदेवः कृष्णरामौ संबोध्य वक्ति अथेति १ पुत्रयोः कृष्णरामयोः धाम्नस्तेजसः माहात्म्यलक्षणस्य सूचकं वदतां मुनिनां वचः श्रुत्वा तयोर्वीर्यमाहात्म्ये जातविश्रंभः पुनरंकुरितविश्वासः २ अहंवां प्रधानपुरुषौ जानेवां यथाऽस्य विश्वस्य सकाशात् परौ विलक्षणत्वेनोत्तमौ भवतस्तथेति यद्वा स्य जगतस्तत्त्वं जाने ३ तत्कथमिति तत्राह यत्रेति यत्र यस्मिंस्तिष्ठति यस्मिन्निदमिति श्रुतिः येन जातानि जीवंतीति श्रुतिः यतो वा इमानि भूतानि इति यस्य ब्रह्मचक्षत्रं चोभे भवत ओदनः मृत्युर्यस्योपसेचनामिति काठकाः यस्मादंक्रियत इति सच्चत्यच्चाभवदिति यथा स्थितं यदा काले इदं स्यात् तथा तदाऽस्मात् ब्रह्मैवेदं विश्वमिति श्रुतिः इदं जगत्साक्षात् स्पष्टं निर्विचारं प्रधानपुरुषेश्वरशब्दवाच्यो भगवानेव स्यात् तत्सत्ताया अपित दधीनत्वात् यद्वा य

नंदस्तु सख्युः प्रियकृत्प्रेम्णा गोविंदरामयोः ॥ अद्य श्वइति मासां स्त्रीन्यदुभिर्मानितो वसत् २५ ततः कामैः पूर्यमाणः सत्रजः सह बांधवः ॥ पराध्यायरणक्षौमनानां नर्घपरिच्छदैः २६ वसुदेवो ग्रसेनाभ्यां कृष्णार्जुनबलादिभिः ॥ आदाय पारिवर्हंतं यापितो यदुभिर्ययौ २७ तदा गोप्यश्च गोपाश्च गोविंदचरणांबुजे ॥ मनःक्षिप्तं पुनर्हर्तुं मनीशामथुरां ययुः २८ द्रोणो भीष्मो गराजश्च बाह्लीकविदुरादयः ॥ सप्तत्रोधृतराष्ट्रश्च जग्मुः स्वस्वं निकेतनम् २९ अन्ये च सर्वराजानो देवयात्रार्थमागताः ॥ गते मासत्रये भूयः स्वानेव विषयान्ययुः ३० पांडवाश्च महात्मानः पृथाचनृपसत्तम ॥ अनुज्ञाताः केशवेन बाष्पमद्रदभाषिणः ३१ शक्रप्रस्थं ययुः सर्वे स्वजनैः परिवारिताः ॥ बंधुषु प्रतियातेषु वृष्णयः कृष्णदेवताः ३२ परिवार्य हृषीकेशं युद्धांस्वर्तीं पुरीम् ३३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अथैकदात्मजौ प्राप्तौ कृतपादाभिवंदनौ ॥ वसुदेवो भिनंद्याह प्रतियासं कर्षणाच्युतौ १ मुनीनां वदतां श्रुत्वा पुत्रयोर्धामसूचकम् ॥ तद्वीर्यजातविश्रंभः परिष्वज्याभ्यभाषत २ कृष्णकृष्णमहायोगि संकर्षणसनातन ॥ जाने वामस्य यत्साक्षात् प्रधानपुरुषौ परौ ३ यत्र येन यतो यस्य यस्मै यद्यद्यथा यदा ॥ स्यादिदं भगवान् साक्षात् प्रधानपुरुषेश्वरः ४ एतन्नानाविधं विश्वमात्मसृष्टमधोक्षज ॥ आत्मनानुप्रविश्यात्मन् प्राणान् जीवो विभर्ष्य जः ५ प्राणादीनां विश्वसृजां शक्तयो याः परस्य ताः ॥ पारतं व्याद्वैसादृश्याद्वयोः श्रेष्ठे च चोष्टितम् ६ कांतिस्तेजः प्रभासत्ता चंद्राग्न्यर्कसविद्युताम् ॥ यत्स्थैर्यं भूभृतां भूमेर्वृत्तिर्गंधोऽर्थतो भवान् ७

त्रयस्मिन्नधिष्ठाने येन साधनेन यतो मृदः यस्य संबंधेन यस्मै देवदत्ता ययद्वस्तु यथा प्रकारेण यदा यस्मिन्काले ४ तदिदं कथितमेव स्पष्टत्वाय कथयति एतदिति आत्मना त्वया सृष्टं आत्मना अनुपहतस्वरूपेण आत्मना त्मनि प्राणानिन्द्रियाणि जीवो जीवनप्रदः ५ प्राणादीनां मुख्यप्राणादीनां याः शक्तयस्ताः परस्य हरेर्विद्यमानाः तत्र हेतुः पारतं ज्ञेय इति वैसादृश्याद्वैलक्षण्यात् तदुपपादयति द्वयोरिति द्वयोर्जीवेशयोः श्रेष्ठे अतिशयेनोत्तमे हरौ चेष्टितं यस्मात्तस्मादित्यर्थः यथा वायोः शक्त्या तृणपर्णादीनां चालवं यथा वा पुरुषस्य शक्त्या शरादीनां वेगवती गतिस्तथा मृकृते इति भावः ६ पदार्थगुणानां तदधीनत्वमाह कांतिरित्यादिना चंद्राग्न्यर्काणां सविद्युतां सद्योतादीनां मध्ये चंद्रस्य या कांतिः अग्नये च तेजः सूर्यस्य या प्रभा विद्युदादीनां या सत्ता भूभृतां यत्स्थैर्यं भूमेर्वृत्तिः सस्यादीनां जीवनत्वं योगंधोगुणस्तत्सर्वमर्थतो भिद्येयत्वं यद्वा भ्रान्त्यः ७

किंचापायत्तर्पणं तृप्तिः प्राणनंचेष्टा द्रवत्वंस्यंदनं ताआपश्च तासारसो गुणश्च वायोः येओजआदयः तेसर्वतवाधीनप्रवृत्तिनिमित्ताःओजोवर्ष्टभः सहोर्मर्षणं बलंशक्तिःचेष्टास्पर्दनम् गतिःसर्पणम् ८ यो दिशामवकाशः सत्त्वंयश्चस्फोटोव्योमनिआश्रयःसत्त्वं निर्दोषःशब्दआगमइतिवचनात् वर्णक्रमलक्षणोर्थव्यंजकःशब्दस्त्वं किंच स्फोटोवेणुशरणादौजन्योव्वानिराश्रयःशंखादिजन्यस्त्वमित्यर्थः अवस्वरतिगर्गरइतिश्रुतेः आकृतीनांब्रह्मादिप्राणिनादेवानांयाःपृथक्कृतीःपृथक्क्रियाः अनिमेषादिलक्षणास्ताश्चत्वदधीनाः ९ इंद्रियाणांमिन्द्रियमिदंद्रवणंतदनुग्राहकादेवाःसूर्यादयश्चत्वंबुद्धेरवबोधोज्ञानजननशक्तिःजीवस्यसत्पनुस्मृतिःस्मरणशक्तेश्चभवान् १० पंचभूतानांकारणभूतादिस्तामसाहंकारः चक्षुरादींद्रियाणांकारणंतैजसाहंकारः विकल्पानांजरादिगूण्यत्वेनपरमात्मव्यपदेशानांविविधाःकल्पाःन्यायाःपेषातिषांवादेवानांकारणंवैकारिकाहंकारः संकल्पविकल्पानांमनोवृत्तीनांवा अनुशायिनांजीवानांकारणंप्रधानंप्रकृतिस्त्वंमहदादीनांवा ११ सर्वभावानामादिस्त्वामितिनिरूप्याधुनातका लावस्थापित्वंचतवेतिसमर्थयते नश्वरेष्विति इहनश्वरेषुनाशशीलेषुभावेषुपदार्थेषुयोऽनश्वरःअविनाशीभावस्तद्रूपत्वमसि सूक्ष्मार्थत्वाभिदर्शनेनावगमयति तथाहि द्रव्यंप्रधानंतद्विकारेषुपृथिव्यादिषुपदार्थेषुप्रलयेनश्वरेषुद्रव्यमात्रंकेवलंस्वरूपभूतंप्रधानमेवानिरूपितं तत्त्वज्ञैरितिशेषःयद्वा द्रव्यंपरमाणुतत्संयुक्तेषुघटादिपदार्थेषुनश्वरंद्रव्यमात्रंपरमाणुमात्रंनिरूपितम् परमाणुत्ववदिभिरितिशेषः १२ नन्वेवंतर्हिप्रधानादेर्नैत्यत्वेनपरमात्मानियतत्वमायातमितितत्राह सत्वामिति इतिशब्दोहेत्वर्थः जगदुत्पत्त्यादिहेतवःसत्वादयोगुणायेयाश्चतेषांगुणानांवृत्तयोव्यापाराःते

तर्पणंप्राणनंचापांद्रवत्वंताश्चतद्रसः ॥ ओजःसहोबलंचेष्टागतिर्वायोस्तवेश्वर ८ दिशांत्वमवकाशोसिशब्दस्त्वंस्फोटआश्रयः ॥ नादोवर्णस्त्वमोंकार आकृतीनांपृथक्कृतीः ९ इंद्रियंत्विन्द्रियाणांत्वंदेवाश्चतदनुग्रहाः ॥ अवबोधोभवान्बुद्धेर्जीवस्यानुस्मृतिःसती १० भूतानामसिभूतादिरिन्द्रियाणांचतैजसम् ॥ वैकारिकंविकल्पानांप्रधानमनुशायिनाम् ११ नश्वरेष्विहभावेषुतदसित्वमनश्वरः ॥ यथाद्रव्यविकारेषुद्रव्यमात्रंनिरूपितम् १२ सत्त्वंरजस्तमइतिगुणास्तद्रूपतयश्चयाः ॥ त्वय्यद्वाब्रह्मणिपरेकलिपतायोगमायया १३ तस्मान्नसंत्यमीभावायर्हित्वय्यविकलिपताः ॥ त्वंचामीषुविकारेषुसन्सदाव्यावहारिकः १४ गुणप्रवाहएतस्मिन्नबुद्धात्वाखिलात्मनः ॥ गतिंसूक्ष्मामबोधेनसंसरंतीहकर्मभिः १५

ताश्चपरेब्रह्मणितद्वाप्रेतदव्याप्तेचदेशेव्याप्तेत्वायिअद्धाअनिर्वचनीयत्वेनकलिपताःसमर्थिताः एतस्मिन्स्वल्बक्षरेगार्ग्याकाशओतश्चोतश्चेत्यादिवेदांतवाक्यैः सत्त्वादिगुणानांप्रधानस्वरूपत्वेनतेषां तदाधारत्वकथनेप्रधानस्यतदाश्रयत्वंकिमुक्तव्यमिति परमाणुपक्षेऽनुवर्णेनसत्त्वेनाप्याःरजसापार्थिवाः सतमसावरकेणवायवीयाःपरमाणवोलक्ष्यंते इतिशब्देनादित्ववाचिनातैजसालक्षिताइति चतुर्विधागुणास्तंतुस्थानायाःपरमाणवोयास्तद्रूपतयःसंयोगलक्षणास्त्वयिकलिपताःत्वत्प्रेरितत्वेनकार्यकरणक्षमत्वेनसमर्थिताइत्यर्थः किमनेनानिघमेनेत्यतउक्तं योगमाययेति योगमाययास्वसमवेतेच्छया १३ व्यतिरेकंदर्शयति तस्मादिति यार्हियदामीभावास्त्वय्यविकलिपताःत्वदाधारत्वेननिरूपिताःतदातस्मादनाधारतयानसंति स्वरूपतएवनश्यंति तस्मात्तत्सत्तापित्वदधीनेत्यर्थः एतदेवविशदयति त्वंचेति अमीषुविकारेषुविविधप्रकारेषुपदार्थेषुत्वंचत्वमेवसन्सद्भावंकुर्वन्सदाव्यावहारिकःहानादिव्यवहारनिर्वाहकःनान्यइत्यर्थः १४ नन्वेवंतर्हिहस्मादेतस्यसंसारइतितत्राह गुणेति एतस्मिन्गुणप्रवाहेसंसारेअखिलात्मनः अस्वदस्वामिनःतवसूक्ष्मामतींद्रियांगार्ते स्थितिं सर्वव्यापीसर्वनियामकइत्यादिलक्षणांमबुद्धाऽज्ञात्वातेनाबोधेनाज्ञानेनइहकर्मभिः संसरंतीत्यन्वयः तत्त्वाज्ञानात्संसारइतिभावः १५

ननुभवतुमनुष्यत्वलाभात्ज्ञानं सुलभं तस्मान्मोक्षोपि स्यादित्याशंक्य सर्वचत्वरसादमंतरेण दुर्लभमित्याह यदृच्छयेति यदृच्छया भगवदिच्छया तत्रोद्बुद्धधारक्यपुण्यकर्मणा नृतामनुष्यत्वं प्राप्य इह मनुष्यशरीरित्वं न्यायया स्वार्थे प्रमत्तस्य ममवयोगतम् वृथेति शेषः अतः सुकल्पं कल्पं फलप्रदं ज्ञानं दुर्लभमभूदिति शेषः नितरां ममत्वं त्वन्मायया १६ स्वार्थे प्रमादः कदिश इति तत्राह असाविति असौ देहो ह मस्य देहस्यान्वयादिषु इंद्रियकलत्रादिषु ममैवेते संत इति सुदृढैर्ममत्वेन बध्नाति न केवलं मामेव किंतु सर्वमिति भावेनोक्तं सर्वमिति १७ त्वदनुग्रहान्मम किंचित्ज्ञानमुत्पन्नमिति भावेनाह युवामिति प्रधानपुरुषेश्वरौ प्रकृतिजीवेश्वरौ १८ अतः किंतु तत्राह तत्त इति इंद्रियलालसेन इंद्रियाणां शब्दविषयभोगे च्छया मर्त्ये मृत्युशिरस्के देहे आत्महृक् अहमिति दर्शनम् यत्परे परमात्मनित्वमपि अपत्यबुद्धिः पुत्रत्वज्ञानम् १९ सूतीगृह इति अजः शुक्रशोणितसंपर्कजन्यशरीररहितः भवान् सूतीगृहे अरिष्टे अहं यज्ञो विष्णुरिति नौ जगाद नन्विति यत्तस्मादनुयुगं निजकृष्णधर्मरक्षायै नानातनूः सुरनरादि नानाविधशरीराणि विदधत् कुर्वन् त्वं पुनः रक्षावसाने तास्तनूः जहासिति रोदधासि कथं दधातीत्यत उक्तम् गगनवदिति यथायुगं युगं कार्यकारणद्वयात्मकपदार्थजातमनुअणुबहुदनुकूलत्वेन नाना भवति पुनस्तद्गगनं तत्पदार्थजातस्य कारणावशेषे स्वयमेवैकमेव भवति तथेत्यर्थः हे उरुगायभूम्नः पूर्णानंदस्य तव विभूतीनां मायामाहात्म्यं को वेद वेदचेत् ब्रह्मैवोत्तिवायुवानित्यः अनेन गगनादस्य विशेषो दाशितः २० ब्रह्माद्यन्यतममंत

यदृच्छयानृतां प्राप्य सुकल्पमिह दुर्लभम् ॥ स्वार्थे प्रमत्तस्य वयोगतं त्वन्माययेश्वर १६ असावहं ममैवेते देहे वास्यान्वयादिषु ॥ सैहपाशैर्निबध्नाति भवान् सर्वमिदं जगत् १७ युवाननः सुतौ साक्षात् प्रधानपुरुषेश्वरौ ॥ भूमारदैत्यक्षपणे अवतीर्णौ तथा त्विह १८ तत्ते गतोऽस्म्यरणमद्य पदारविंदमापन्नसंस्तृतिभयापहमार्तबंधो ॥ एतावतालमलमिन्द्रियलालसेन मर्त्यात्महृक्त्वायि परेयदपत्यबुद्धिः १९ सूतीगृहे ननु जगाद भवानजो नौ यद्यज्ञ इत्यनुयुगं निजधर्मगुप्त्यै ॥ नानातनूर्गगनवद्विदधजहासिको वेदभूम्न उरुगायविभूतिमायाम् २० श्रीशुक उवाच ॥ आकर्ण्येत्यं पितुर्वाक्यं भगवान् सात्वतर्षभः ॥ प्रत्याह प्रश्रयानम्रः प्रहसन् श्लक्ष्णयागिरा २१ वचोवः समवेतार्थतातैतदुपमन्महे ॥ यत्र पुत्रान्समुद्दिश्य तत्त्वग्राम उदाहृतः २२ अहं यूयमसावार्य इमे च द्वारकौकसः ॥ सर्वेऽप्येव यदुश्रेष्ठ विश्वं च स चराचरम् २३ आत्मा ह्येकः स्वयं ज्योतिर्नित्यो न्योनिर्गुणो गुणैः ॥ आत्मसृष्टैस्तत्कृतेषु भूतेषु बहुधेयते २४ खं वायुर्ज्योतिरापो भूस्तत्कृतेषु यथाशयम् ॥ आविस्तारो लपभूर्येकं नानात्वं यात्यसावपि २५

रेण प्रत्यक्षं भगवता सल्लापः कस्य सुलभोऽतो वसुदेवस्य भाग्यमतिविचित्रमिति भावेन कृष्णस्य प्रतिवचनप्रकारं कथयति आकर्ण्येत्यादिना २१ समवेतार्थश्रुतिस्मृत्युपपन्नार्थं प्रसिद्धार्थवा २२ पुष्पदादिविश्वमहमेवमदधीनमेवनान्याधीनम् सर्वस्वत्वं ब्रह्मेति श्रुतिसिद्धम् २३ मत्समो नास्तीत्याह एक इति केवलः द्वितीयवर्जितः त्वं वाक्य इत्यत उक्तम् आत्मेति आत्मशब्देन किं देह उच्यत इत्यतः स्वयं ज्योतिर्नित्य इति अनेन विशेषणद्वयेन जीवोपिव्यावृत्तः तस्य नित्यानभिभूतस्य स्वयं ज्योतिष्ठाभावाद्देहस्तद्भावात् ब्रह्मवेदाहं ब्रह्मास्मीति श्रुतेः बलमानंद ओजश्चेति वा अहमेवेत्युक्त्याऽभेदः किं न स्यादित्यत उक्तम् अन्य इति अहमस्मादन्योन्यविलक्षणः कुतः निर्गुणः सत्त्वादिगुणनिमित्तवैपरीत्याभावात् अन्यस्य तद्भावात् कार्यते ह्यवशः कर्मसर्वः प्रकृतिजैर्गुणैरित्यादेः ननु सर्वप्राप्तनिषेधः कस्मादिति तत्राह इंद्रियपूर्णेषु भूतेषु प्राणिदेहेषु बहुधेयते यथारुचि ज्ञायते जनेनेति शेषः यथात्मानमिति तैर्गुणैः पंचभूतैः तैर्विरचितेषु शेषं समम् २४ एतदेव ब्रह्म इति खं वायुरिति स्वादीनितत्कृतेषु वस्तुषु यथाशयं यथास्थानम् स्थितानि भवन्ति तथा असौ हरिरपि अल्पेष्वाल्पत्वेन भूरिषु महत्त्वेनाविस्तारः प्रकाशिताविस्तार एकनानात्वं एकस्यानेकसंख्याविषयत्वं यातीत्यन्वयः अत्रा यं भावः स्वसृष्टतत्त्वस्तु नियमार्थं तत्त्वस्तु परिमाणभूतं यद्वातीति तात्त्विकाः २५

विनष्टनामकुत्सितमाधिर्यस्यसविनष्टनामाधिः नामकुत्सितसंभाव्यप्रकाशेषुनिगद्यतइति २६ अथमंगलाचरितमारभ्यते सर्वादेवतायस्यांसविहिताःसातथा २७ समाश्राव्यसंबोध्य २८ ३९
 मेमत्तःसकाशात् कालेनविध्वस्तधर्मसेतूनाम् ३० भागोभजनंस्वीकारस्तेनगतिंशरणंगतास्मि ३१ पितृस्थानाद्यमलोकात् ३२ ३३ ३४ तथात्मनःस्वस्यसुतरामिष्टदेवम् ३५ तज्जलं
 पादावनिर्णक्तजलंयस्यपादजलैराब्रह्मचतुर्मुखपर्यंतजगत्पुनत्पुनातिशुध्यति छांदसोयंप्रयोगः आदित्यःसुपथाऽकरदित्यादिष्विव ३६ अमृतभक्षणंरसायनभोजनं अमृतंव्योम्निदेवानेयज्ञशेषेरसायने
 अयाचितेजलेजग्धौमोक्षणेहेम्रिगोरसे क्लीबेनात्वमरेस्त्रीतुगुडूच्यामद्यभिक्षयोरितिपादवप्रकाशःइंद्रसेनोबालिः गोत्रंनाम्रिकुलेऽचलेइति आत्मादेहेधृतौजीवेधैर्यइतिवाप्रेमविभिन्नयास्नेहप्रवृद्धयाधियाभग
 वत्पदांबुजंभ्रमत्शरणंगच्छन्प्रदक्षिणंकुर्वन्वा हाशुभमितिस्मरन् हाविषादशुभातिष्विति बभाषेतिसंभ्रमाद्वच्यत्ययः बभारेतिपाठे पादांबुजंबभार गद्रदाक्षरंवचोजगादेतियोज्यम्
 एवंभगवताराजन्वसुदेवउदाहृतम् ॥ श्रुत्वाविनष्टनामाधिस्तूष्णींप्रीतमनाअभूत् २६ अथतत्रकुरुश्रेष्ठदेवकीसर्वदेवता ॥ श्रुत्वानीतंगुरोःपुत्रमात्मजा
 म्यांशुचिस्विता २७ कृष्णरामौसमाश्राव्यपुत्रान्कंसविहिंसितान् ॥ स्मरंतीकृपणाप्राहवैकुल्यादश्रुलोचना २८ देवक्युवाच ॥ रामरामाप्रमेयात्मन्कृ
 ष्णयोगेश्वरेश्वर ॥ वेदाहंवांविश्वसृजामिस्वरावादिपूरुषौ २९ कालविध्वस्तसेतूनांराज्ञामुच्छास्त्रवर्तिनाम् ॥ भूमेभारिण्यमाणानामवतीर्णैक्षयायमे
 ३० यस्यांशांशांशभागेनविश्वस्थित्युदयौलयः ॥ भवंतिकिलविश्वात्मंस्तंत्वाद्याहंगतिंगता ३१ चिरान्मृतसुतादानेगुरुणाकिलचोदितौ ॥ आनि
 न्यथुःपितृस्थानादुरवेगुरुदक्षिणाम् ३२ तथामेकुरुतांकामंगुवांयोगेश्वरेश्वरौ ॥ भोजराजहतान्पुत्रान्कामयेद्रष्टुमाहृतान् ३३ श्रीशुकउवाच ॥ एवंसंचो
 दितौमात्रारामकृष्णौकुरुद्रह ॥ सुतलंसंविविशतुर्योगमायामुपाश्रितौ ३४ तास्मिन्प्रविष्टावुपलभ्यदैयराद्विश्वात्मदैवंसुतरांतथात्मनः ॥ तद्दर्शनाह्लादप
 रिष्ठुताशयःसद्यःसमुत्थायननामसान्वयः ३५ तयोःसमानीयवरासनमुदानिविष्टयोस्तत्रमहात्मनोस्तयोः ॥ दधारपादाववनिज्यतज्जलंसदृंदजाब्र
 ह्मपुनद्यदंबुभिः ३६ समर्हयामासमहाविभूतिभिर्महार्हवस्त्राभरणानुलेपनैः ॥ स्रग्धूपदीपामृतमक्षणादिभिःस्वगोत्रवित्तात्मसमर्पणेनच ३७
 सइंद्रसेनोभगवत्पदांबुजंभ्रमन्मुहुःप्रेमविभिन्नयाधिया ॥ बभाषहानंदजलाकुलेक्षणःप्रहृष्टरोमानृपगद्रदाक्षरम् ३८ बलिरुवाच ॥ नमोनंतायमहतेनमःकृ
 ष्णायवेधसे ॥ सांख्ययोगवितानायब्रह्मणेपरमात्मने ३९ दर्शनंवांहिभूतानांदुष्प्रापमतिदुर्लभम् ॥ रजस्तमःस्वभावानांयन्नःप्राप्तंयदृच्छया ४०
 दैत्यदानवगंधर्वासिद्धाविद्याधरादयः ॥ यक्षरक्षःपिशाचाश्चभूतप्रमथनायकाः ४१

३७ ३८ वेधसेअश्रमेणकर्त्रेसांख्ययोगयोर्ज्ञानिकर्मणोर्वि

तानोविस्तारःयेनसतथातस्मै सांख्ययोगशास्त्रकारायवा दृष्टकपिलादिभ्योव्यावर्तनायाह ब्रह्मणइति नन्वमुनाव्यावृत्तिःकथमत्राह परमात्मनइति ३९ अव्यक्तस्वभावयोर्युवयोर्दर्शनम
 नुग्रहसाध्यंनतुप्रयत्नसाध्यमितिभावेनाह दर्शनमिति वांदर्शनंभूतानांदुष्प्रापं द्विपस्मात्तस्माद्रजस्तमःस्वभावानांनोतिदुर्लभंयद्युष्मदर्शनंप्राप्तंतद्यदृच्छयादेवयोर्युवयोरनुग्रहोन्मुखीभूतयेच्छये
 तिमन्यइतिशेषः ४० रजस्तमःस्वभावफलंप्रकटयन्तामसत्त्वंनामचूडारत्नंनिर्मलीकृद्दर्शनंरुतमित्याशयेनाह दैत्योति येदैत्यदानवास्तेवयंच शास्त्रवेदादिग्रंथएवशरीरंमतिमालक्षयामस्यास्ती
 तिशास्त्रशरीरीर्त्वास्मिन् शास्त्रग्रंथानिदेशयोरेति विशुद्धसत्त्वधाम्निकेवलज्ञाननिधानेत्वयिनित्यनिबद्धवैराःअन्येराक्षसाश्चतादृशानिबद्धवैराइत्येतानकोप्यस्मद्गुणोयुष्मदर्शनइतिशेषः ४१

४२ ननु नित्यानुसंधावलक्षणांतःकरणगुणेनाविर्भूतज्ञानगुणोस्तीतिमाशंकितं यतः सुरादीनामपि नास्ति कुतोऽस्माकमिति भावेनाह केचनैति कचनचैद्यादयः उद्धवैरेण कचिदुद्धतवैरेण भक्ताः केचन गोपोजनाः कामतोभक्ताः सन्निकृष्टाः सहवर्तमानाः सत्त्वसंरब्धा उद्विक्तसत्त्वगुणाः प्राणात्ययेऽप्यनुज्झितयुष्मद्भक्तिनिश्चयाः सुरगंधर्वादयस्तथाऽनादिद्वेषसंरम्भादिनाभक्तानभवन्ति किंतु निश्चलभक्तिसिंघवः ४३ अपितथापिते योगेशाः ज्ञानोपायश्रेष्ठाः प्रायोबहुलंतव योगमायां जगत्सृष्ट्याद्यनुसंहितस्वरूपमहात्म्यं न विदन्ति कथं इदमित्थमेवंभूतमिति न जानन्ति त्वयं कुतो हेतोर्बुध्यामह इति ४४ अधुना स्वाशयं विज्ञापयति तन्न इति यतो युष्मद्भक्तिज्ञानाभ्यामनुग्रह एव प्रार्थनीयस्तच्च स्मान्नस्तथा प्रसीद कथं यथा एक उत्तमपुत्रादिस्नेहलक्षणसंघरहित एव सत्त्वं श्रीनारायण एव सत्त्वायेषां तत्तथा तैर्युष्मद्भक्तैः सह च रामिवर्तमानो भवामि किं कृत्वा गृहांधकूपा निष्क्रम्य निर्गतो भूत्वा कीदृशो हं शांतः युष्मन्निष्ठा युक्तः कथमत्राह निरपेक्षैः संन्यासिभिः विमृग्ययोरन्वेषणीययोर्गुणमत्पदाराविंदयोः धिषणाधीर्यस्य सतथा धिषणं धिषण्यं गृहं वा अस्तु निवासस्थानं किं जीवनमत्राह विश्वेति विश्वस्य पक्षपातित्वेन शरणयोरक्षिजोरंध्योः सेवयोपलब्धा प्राप्ता वृत्तिर्जीविका यस्य स तथा ४५ सत्सेवनमपि युष्माच्छिष्यै

विशुद्धसत्त्वधाम्न्यद्वा त्वयि शास्त्रशरीरिणि ॥ नित्यं निबद्धवैरास्ते वयं चान्ये च तादृशाः ४२ केचनोद्धवैरेण भक्ताः केचन कामतः ॥ न तथा सत्त्वसंरब्धाः सन्निकृष्टाः सुरादयः ४३ इदमित्थमिति प्रायस्तव योगेश्वरेश्वर ॥ न विदंत्यपि योगेशा योगमायां कुतो वयम् ४४ तन्नः प्रसीद निरपेक्ष विमृग्य युष्मत्पदारा विंद धिषणः स्वगृहांधकूपात् ॥ निष्क्रम्य विश्वशरणां द्रुपलब्धवृत्तिः शांतो यथैक उत सत्त्वसखैश्चरामि ४५ शाध्यस्मानी शितव्येश निष्कामान्कुरुनः प्रभो ॥ पुमान्यच्छ्रद्धया तिष्ठंश्चोदनाया विमुच्यते ॥ ४६ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ आसन्मरीचेः षट्पुत्रा ऊर्णायां प्रथमेतरे ॥ देवलं जह सुर्वीक्ष्य सुताञ्छ पितुमुद्यतम् ४७ तेनासुरीमगुर्योनिममुनावद्यकर्मणां ॥ हिरण्यकशिपोः शापात्पुत्रास्ते योगमायया ४८ देवक्या जठरे जाता राजकंसविहिंसिताः ॥ सातान् शोचत्यात्मजान् स्वांस्त इमे ध्यासते तैतिके ४९ इत एतान् प्रणेष्यामो मातृशोकापनुत्तये ॥ ततः शापविनिर्मुक्तालोकं यास्यंति विज्वराः ५० स्मरोद्गीथः परिष्वगः पतंगः क्षुद्रभृत्पृष्णी ॥ षडिमे मत्प्रसादेन पुनर्यास्यंति मद्भक्तिम् ५१ इत्युक्त्वा तान् समादाय इंद्रसेनेन पूजितौ ॥ पुनर्द्वा रावती मेत्यमातुः पुत्रानयच्छताम् ५२ तान् दृष्ट्वा बालकान् देवीपुत्रस्नेहस्रुतस्तनी ॥ परिष्वज्यां कमारोप्यमूर्ध्न्यजिघ्रदभीक्ष्णशः ५३ अपाययत्स्तनं प्रीता सुतस्पर्शपरिभ्रुतम् ॥ मोहिता मायया विष्णोर्यथा सृष्टिः प्रवर्तते ५४ पीत्वा मृतं पयस्तस्या पीतशेषं गदाभृतः ॥ नारायणांगसंस्पर्शप्रतिलब्धात्मदर्शनाः ५५

वभाव्यमिति भावेनाह शाधीति यस्मिच्छासने श्रद्धया तिष्ठन् स्थिरः सन् चोदनाया विधिनिषेधलक्षणायाः संसृतेर्विमुच्यते ४६ शाधीति वाक्यं श्रुतवान् कृष्णस्त्वया धुनेदं कर्तव्यमिति वक्तुमुपक्रमते आसन्नित्यादिना प्रथमे मनोरंतरे ये पुत्रास्ते कस्मिंश्चित्काले सुतान् शापितुं शिक्षयितुं उद्यतं देवलं वीक्ष्य जहसुः ४७ अमुना अपहासलक्षणपापकर्मणानि मित्तेन देवलेनासुरीयोनिमगुः आपुः कालनेमेः पुत्रत्वेन इति शेषः ते कालनेमेजिताः पुत्रा हिरण्यकशिपोः शापेन योगमायया देवक्या जठरे जीताः ततो जाताः कंसेन विहिंसिता इत्यन्वयः ४८ सा देवकी अधुना कुत्र आसत इत्यत आह त इम इति ४९ ततः किमत्राह इत इति ५० अभिज्ञानार्थं तन्नामानि निर्दिशति स्मर इत्यादिना मद्भक्तिमत्स्थानम् ५१ अयच्छतां दत्तवन्तौ ५२ अजिघ्रदा घ्राणं कुतवती ५३ सुतानां स्पर्शेन परिभ्रुतं क्षारितं दत्तमित्यर्थः माययामहिम्ना ५४ अमृतमिव स्वादु लुप्तोपमं तस्याः देवक्यास्तनयस्य गदाभृतः कृष्णस्य कुचो गेषष्ठी नारायणस्यांगस्पर्शेन प्रतिलब्धं आत्मदर्शनं आत्मज्ञानं येषां तत्तथा ५५

५६ कृष्णस्य संसर्पिणीनां अबाधितां सुष्ठु चित्तानां न्यस्येति कृष्णसंस्मृतिं मायां महिमानम् ५७ अनेनेन्द्रजालं प्रतिदेशेनोपसंहरति एवमिति कृष्णेन संस्मृतिर्यमाया अथापि बह्वचः संतीत्यतो वोपसंहरति एवमिति ५८ फलमाह यइति अमृतवाग्निर्मलकीर्तिः जगतोर्ध्वपापदुःखं वाभिन्नतीति जगदधमिन् भक्तानां सत्प्रशस्तं कर्णपूरं कर्णाभरणं तस्य हरेः क्षेमधाम मोक्षलक्षणं स्थानं याति ५९ इति श्रीभागवते म० दशमस्कंधे वि० टीकायां चतुःसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ प्रेक्षावतां भगवत्तत्त्वविज्ञानेऽधिकार इति लक्षणवृत्त्या तन्माहात्म्यं कथयत्यास्मिन्नध्याये तत्र श्रुतं भगवन्माहात्म्यो राजा विशेषविविक्तसया शुक्रं पृच्छति सर्वांसां मिति किमत्र संशयबीजमित्यत उक्तं गोविंदेत्यनेन १ सर्वासु प्रेमवान्मय्येव प्रेमवान् इत्युक्तममुना २ एकस्यां किमिति प्रतीयत इति प्रश्नावकाशो नास्तीति भावेन परिहरति महिषीणामिति ३ कथं प्रख्यातिरिति तां वक्तुमुपक्रमते कदाचिदिति तच्चरितं ४ स्वस्या रुक्मिण्यास्तल्पे तालिमे स्थितं ५ राजनूह रिवरितमिति चित्रमिति भावेन तत्स्वरूपलक्षणमाह यइति ६ यद्गृहं रुक्मिण्यै ह्यंतस्मिन्नं तेन मस्कृत्य गोविंददेवकीपितरंबलम् ॥ मिषतां सर्वभूतानां ययुर्धामविहाय सा ५६ तान् दृष्ट्वा देवकीदेवी मृतागमननिर्गमम् ॥ मेने सुविस्मिता मायां कृष्णसंस्मृतिं तां नृप ५७ एवं विधान्यद्भुतानि कृष्णस्य परमात्मनः ॥ वीर्याण्यनंतवीर्यस्य संत्यनंतानि भारत ५८ सूत उवाच ॥ यइदमनुशृणोति श्रावयेद्वा सुरो रश्चरितममृतकीर्तेर्वर्णितं व्यासपुत्रैः ॥ जगदधमिदं तद्भक्तसत्कर्णपूरं भगवति कृतचित्तो याति तत्क्षेमधाम ५९ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे चतुः ॥ सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७४ ॥ राजोवाच ॥ सर्वासां महिषीणां तु गोविंदासकचेतसाम् ॥ मय्येव प्रेमवान्विष्णुरिति निश्चितचेतसाम् १ समः सर्वासु वा कृष्ण एकस्यां प्रेमवानुत ॥ तन्मे त्वं शंसतच्छ्रोतुं रतिरस्ति मम प्रभो २ श्रीशुक उवाच ॥ महिषीणां तु सर्वासां प्रथमा भिष्मनंदना ॥ प्रेमवानाधिकं तस्यामिति प्रख्यातिरुर्जिता ३ कदाचित् प्रेमकलहः केशवेन तया समम् ॥ कृतस्तच्छृणु कौरव्यकात्स्न्येन कथयामि ते ४ कर्हिचित्सुखमासनिं स्वतल्पस्थं जगद्गुरुम् ॥ पतिर्पथं चरद्वैष्मिन् व्यजनेन सखीजनैः ५ य एतल्लीलया विश्वं सृजत्यत्यवतीश्वरः ॥ सहिजातः स्वसेतूनां गोपीथाय यदुष्वजः ६ तस्मिन्नंतर्गृहे भ्राजन्मुक्तादामविलंबिना ॥ विराजिते वितानेन दीपैर्मणिमयैरपि ७ मल्लिकादामभिर्दिव्यैर्द्विरेफकुलनादितैः ॥ जालरंध्रप्रविष्टैश्च गोभिश्चंद्रमसोरुणैः ८ पारिजातवनामोदवायुनोद्यानशालिना ॥ धूपैरागरवैरा जन्जालरंध्रविनिर्गतैः ९ फयः फेननिभे शुभ्रे पथं के केशिपूतमे ॥ उपतस्थे सुखासीनं जगतामीश्वरं पतिम् १० वालव्यजनमादाय रत्नदंडं सखीकरात् ॥ तेन वीजयती देवी उपासां चक्र ईश्वरम् ११ सोपाच्युतं कणयती मणिनूपुराभ्यां रेजं गुलीयवलयव्यजनाग्रहस्ता ॥ वस्त्रांतगूढकुचकुंभशोणहारभासानितंबधृतयाचपराद्धर्चकांच्या १२

तर्गहे पथं के दंतविहितमंचे केशिपूतमे तालिमे मृदुवस्त्रावरणास्तरणे सुखासीनं पतिमुपतस्थ इत्यन्वयः मुक्तादाम्नां विलंबोऽस्यास्तीति मुक्तादामाविलंबितेन उपरिबद्धचित्रपटेनेत्यर्थः ७ अरुणैरित्यनेन चंद्रोदयकालभवाणां बोलक्ष्यंते ८ पारिजातानां मंदाराणां वनस्य काननस्यामोदेन युकेन वायुना शोभिते कीदृशेन उद्यान इव शालिनामनोहरेण पारिजातवनस्य संभजनीयस्य सेव्यस्यामोदस्य संबंधिना वायुना वा आगरवैरागुरुसंपृक्तैः ९ पयः फेननिभजलबुद्बुदवन्मसृणे १० किं कर्मैतितत्राह वालव्यजनामिति ११ उपाच्युतं अच्युतस्य समीपे उन्नमदवनमतोः पादयोर्मणिनूपुराभ्यां कणयती अंगुलीयाख्यवलेन व्यजनेन च युक्तं हस्ताग्रं यस्याः सा तथा पृथक् कृते वलये हस्तमूलेति वक्तव्यं न तु हस्ताग्रेति वस्त्रांतेन वस्त्रांचलेन गूढयोः कुचयोः लिप्तकुंभचूर्णसंबन्धेन शोणस्य रक्तस्य हारस्य मुक्तादाम्नां भासायुक्तोपलक्षणे वृत्तीया नितंबधृतया कटिप्रदेशे स्थितया पराद्धर्चकांच्या अनर्घ्यरत्नयाचयुक्ता १२

हरिः नीलनीरदकांतिः श्रीकृष्णः यालीलयाधृततनोर्भगवतः अनुरूपरूपा अनुकूलसौंदर्यो अनुगुणवृत्तावा तांरुक्मीणीं आबभाषइत्यन्वयः निष्कंघ्रैवेयकं अलककुंडलाभ्यां निष्कालकृतकंठेन च युक्तवक्रो
ल्लसत्स्मितमेव सुधायास्याः सा तथाताम् १३ ईप्सिता प्रार्थिता श्रीमाद्भिः श्रीकटाक्षविषयैर्हैराजपुत्रि १४ वरणे गुणानाह प्राप्ता निति वाचादत्ता देववृषोपमान् देवश्रेष्ठसमानान् १५ स्वरणांगीकारे दो
षानाहराजभ्यइति अर्थोत्यादिगुणोपेतान् नृपान् हि त्वा राजभ्यइत्यादिदोषयुक्तान् स्मान् कस्मात्प्राप्तेत्यन्वयः १६ एवंविधपुरुषप्राप्तौ योषितां भयं भवतीत्याह पुंसामिति अलोकपथमीयुषां लोकविलक्षणमा
र्गवर्तिनां पुंसां पदवीमास्थिताः योषितः प्रायः सीदंतीत्यन्वयः १७ अस्मादोषाच्च वयं न वरणीया इत्याह निष्कचनाइति आढ्याराजकुमार्यः १८ अयंचैको हेतुर्लोकैविवाहे इत्याह ययोरिति ऐश्वर्याकृतिरै
श्वर्ययुक्ताकारः भवः सौंदर्यं २९ एतद्गुणागुणसर्वस्वं अदीर्घसमीक्षया अल्पबुद्ध्या मुधावृथा २० २१ २२ स्मयनुत्तये अहंकारनिरासाय असतां दुरात्मनां तेजोपहरता अभिमानलक्षण

तांरुक्मिणीं श्रियमनन्यगतिं निरीक्ष्य यालीलयाधृततनोरनुरूपरूपा ॥ प्रीतः स्मयन्नलककुंडलनिष्ककंठवक्रोल्लसत्स्मितसुधां हरिराबभाषे १३ श्रीभग
वानुवाच ॥ राजपुत्रीप्सिता भूपैलोकपालविभूतिभिः ॥ महानुभावैः श्रीमद्भिरूपौदार्यबलोज्जितैः १४ तान्प्राप्तानर्थिनो हित्वा चैद्यादीन् स्मरदुर्मदान् ॥ दत्ता
भ्रात्रा स्वपित्रा च कस्माद्देववृषोपमान् १५ राजभ्यो विभ्यतः सुभुसमुद्रं शरणं गतान् ॥ बलवद्भिः कृतद्वेषान् प्रायस्त्यक्तनृपासनान् १६ अस्पृष्टवर्त्मनां पुं
सामलोकपथमीयुषाम् ॥ आस्थिताः पदवीं सुभुप्रायः सीदंति योषितः १७ निष्कचनावयं शश्वन्निष्कचनजनप्रियाः ॥ तस्मात्प्रायेण नो ह्याढ्यानभजंति
सुमध्यमे १८ ययोरात्मसमं वित्तं जन्मैश्वर्याकृतिर्भवः ॥ तयोर्विवाहो मैत्रिचनोत्तमाधमयोः काचित् १९ वैदभ्येतदविज्ञायत्वयाऽदीर्घसमीक्षया ॥ वृतावयं
गुणैर्हीनाभिभुभिः श्लाघिता मुधा २० अथात्मनो नुरुपवैभजस्वक्षत्रियर्षभम् ॥ येन त्वमाशिषः सत्या इहामुत्र चलप्स्यसे २१ चैद्यशाल्वजरासंधदंतव
क्रादयो नृपाः ॥ द्विषंति मां वरारोहेरुक्मीचापितवाग्रजः २२ तेषां वीर्यमदां धानां दृप्तानां स्मयनुत्तये ॥ आनीतासिमया ह्यद्वातेजोपहरताऽसताम् २३
उदासीनावयं नूनं न रुयपत्यार्थकामुकाः ॥ आत्मलब्ध्या स्महे पूर्णानि हात्मसदृशाः क्रियाः २४ एतावदुक्त्वा भगवानात्मानं वल्लभा मिव ॥ मन्यमानामविश्ले
षात्तद्वर्षघ्न उपारमत् २५ इति त्रिलोकेशपतेस्तदात्मनः प्रियस्य देव्यश्रुतपूर्वमप्रियम् ॥ आश्रुयभीता हृदि जातवेपथुश्चितां दुरंतां रुदतीजगामह २६ पदा
सुजातेन न स्वारुणा श्रिया भुवां लिखं त्यश्रुभिरंजनासितैः ॥ आसिचतीकुंकुमरुषितौस्तनौ तस्थावधोमुख्यतिदुःखरुद्धवाक् २७

प्रभावप्रणाशं कुर्वता मयानीतासीत्यन्वयः २३ स्वभावं सूचयति उदासीनाइति उदासीनाविषयव्यापारशून्याः स्वपुष्पादिव दप्रसिद्धावा न रुयपत्यार्थकामुकाः कलत्रपुत्रधनलोलुपान् आत्मलब्ध्यास्व
रूपलाभेन पूर्णा अलंबुद्धयः आस्महे इह क्रियाश्च आत्मसदृशाः कर्माणि जीवकर्म तुल्यानि न भवन्ति अतिमानुषाणीत्यर्थः २४ अविश्लेषाच्चिरंतरसाहित्येनास्थितेरात्मानं वल्लभा मिव मन्यमानां प्रियतमाम् २५
यदा हरिणैतादृशं दुःखकरं वचनमुक्त्वा परतंतदा देवी आत्मनः प्रियस्या त्रिलोकेशपतेरश्रुतपूर्वमप्रियं वचनमाश्रुत्य दुरंतां चितां जगाम प्रत्ययारंभे प्रतिवचनोपक्रमे द्वौ इति वचनात् इति वचनोपक्रमभीता अपतवह
दिजातवेपथुः उत्पन्नकंपा तल्लक्षणमाह रुदतीति २६ एतदेव विवृणोति पदेति रक्तनखप्रभया अरुणा श्रीर्यस्य स तथा तेन सुजातेन कोमलेन पदाभुवां लिखंती अंजनासितैः कृष्णैः अश्रुभिः कुंकुमरुषितौस्तनौ
आसिचती अधोमुखी भूत्वा तस्थावित्यन्वयः २७

मुखदुःखादिभिर्विनष्टादं कर्तव्यमित्यपश्यन्ती बुद्धिर्यस्याः सा तथा श्लथद्विगलद्वलयो यस्य स तथा तस्मात् केशान्प्रविकीर्य देहश्च पपात कीदृशः बिभ्यत्संचलन्कंपमान इत्यर्थः रंभाकदली २८ हास्यं नाम
शृंगारादिष्वेकोरसः तस्य प्रौढिसमुद्रेकं करुणः करुणारसं प्रापः अस्य विवरणमन्वकंपतेति २९ चतुर्भुजः कृष्णः द्वाभ्यां भुजाभ्यां उत्थाप्य द्वाभ्यां केशान्समूह एकीकृत्य बद्ध्वा वक्रं प्रामृजत् इति चोत्तनापचतु
र्भुज इति श्रुत्युक्तम् ३० अश्रूणां कलाय योस्ते तथा शुचोपहतौ कौशौस्तनौ च अनन्यविषयां अन्यस्पर्शनायोग्याम् ३१ अतदहं प्रेमगर्भविषादवचनायोग्याम् ३२ मामां प्रतिमाऽसूयेथाः गुणे दोषदर्शनं न कुरु
तस्याः तव वचः श्रोतुकामेन मया क्ष्वेलयानर्मलक्षणलीलया चरितं कृतम् ३३ प्रेमसाहितसंरंभेण स्फुरिता धरं कंपमाना धरोष्ठं कटाक्षेण तिर्यक् दर्शने नारुणा पांगेन रक्तनेत्रं प्राप्तेन सुंदरभ्रुकुटीतटम् ३४ कामिव
ज्जनविडंबनं मया कारित्याशयेनाह अयमिति प्रिया सहनमैः स्नेहगर्भपरिहासवचनैर्यामः कालावययोनीयत इति यदयमेव गृहस्थानां गृहेषु परमोलाभो हीत्यन्वयः ३५ द्विविधं वाक्यं इष्टसाधनावबोधकमेकमेकं
दुःखपरिहारात्मकं तत्र पश्चादुक्तं दुःखविनाशकमिति भावेनाह सैवमिति ३६ पूर्वोक्तमभीष्टसाधनावबोधकत्वेनोपादेयमिति सूचयितुमाह बभाषाति ३७ देववृषोपमानं नृपान्हित्वास्मान्कस्माद्दूतवतीत्यत्राह

तस्याः सुदुःखभयशोकविनष्टबुद्धेर्हस्ताच्छ्लथद्वलयतो व्यजनं पपात ॥ देहश्च विकृवाधियः सह सैव बिभ्यद्रंभेव वातविहता प्रविकीर्य केशान् २८ श्रीशुक उ
वाच ॥ तद्वृष्टा भगवान्कृष्णः प्रियायाः प्रेमबंधनम् ॥ हास्यप्रौढिमजानंत्याः करुणः सोऽन्वकंपत २९ पर्यंकादवरुह्याशुतामुत्थाप्य चतुर्भुजः ॥ केशान्समू
ह्यतद्वक्रं प्रामृजत् पद्मपाणिना ३० प्रमृज्याश्रुकलेनेत्रे स्तनौ चोपहतौ शुचा ॥ आश्लिष्य बाहुनाराजन्नन्यविषयां सतीम् ३१ सांत्वयामास सांत्वज्जः कृपया कृप
णां प्रभुः ॥ हास्यप्रौढेर्भ्रमच्चित्तामतदहं सतांगतिः ३२ श्रीभगवानुवाच ॥ मामावैदभ्यसूयेथाजानेत्वांमत्परायणाम् ॥ त्वद्वचः श्रोतुकामेन क्ष्वेलाचरि
तमंगने ३३ मुखं च प्रेमसंरंभस्फुरिता धरमीक्षितुम् ॥ कटाक्षेणारुणापांगं सुंदरभ्रुकुटीतटम् ३४ अयं हि परमोलाभो गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ यन्नमैर्नीयते या
मः प्रियया भीरुभाषिणि ३५ सैवं भगवताराजन्वैदर्भीपरिसांत्विता ॥ ज्ञात्वा तां परिहासोक्तिं प्रियत्यागमयंजहौ ३६ बभाषेऋषभं पुंसामीक्षती भगवन्मु
खम् ॥ सत्रीडहासरुचिरस्निग्धापांगेन भारत ३७ रुक्मिण्युवाच ॥ नन्वेतदेव मरविदविलोचनाहयद्वैभवान्नभवतः सदृशो विभूषः ॥ कस्वेमाहिमन्याभि
रतो भगवांस्त्रयधीशः काहं गुणप्रकृतिरन्यगृहीतपादा ३८

नन्वाति यद्वा इह जीवराशौ आत्मसदृशान् सन्ति अस्माकं क्रियाश्चेत्यस्योत्तरमाह नन्वाति वा इत्यर्थं कृष्णोक्तवाक्यार्थं भवेत्तते नन्वित्यनुमतार्थं भवान्पदाहसमो नास्तीति एतदेवं ननु अनुमतं कथं तत्रा
ह नेति विभूषः देशतः कालतो गुणतश्चापरेच्छिन्नस्य व्याप्तस्य भवतः सदृशो न्योनास्ति किंतु भवानेव रामरावणयोर्युद्धमिति वत् मत्सदृशीत्वमसीति नेत्याह केति भगवानैश्वर्यादिगुणसामग्रीसमुद्रो भवा
नृक राजादिवदन्याधीनत्वं किं न स्यादिति तत्राह स्वइति अनेन स्वार्थाक्रियानास्तीत्युक्तं भवति सत्त्वादिगुणप्रवर्तकत्वेन प्रकृतिशब्दवाच्याहं क तर्हि त्रिलोक्यां काश्चिन्मत्समः स्यादित्यतो नेति भावेनाह
त्रयधीश इति त्रयाणां लोकानां त्रयाणां त्रैदानां त्रयाणां गुणानां वा ईश इत्यनेन ईद्रादिनिरासो भूदित्येतल्लोकपालविभूतिभिरित्यस्योत्तरं ब्रह्माद्यन्यतमोपि नेति भावेनाह अन्योति अन्यैर्ब्रह्मादीभिः अनेन
महानुभावैरित्यस्योत्तरं काहमित्यमुना श्रीमद्भिरित्यादेः ३८

राजभ्योविभ्यतःसुभुइतियदुक्तंतदधागीकारेणपरिहरति सत्पामेति । हेउरुक्रम बल्योदरभिमानिजनशिरोरमराजिराजितमहापादन्पाससमुद्रंऽतःशेतइतिसत्यं किंतु राजभ्योविभ्यतइत्यसत्यं तर्हि तद्वच्यमुक्तंनेत्याह भयादिति राजद्रीमावितिधातोःकार्येप्रकाशमानेभ्यःस्वशक्तिद्योतेकेभ्यःसत्त्वादिगुणेभ्योभयादिवसज्जनशिक्षार्थंइवशब्दः संसारावृत्तिहेतुभ्योगुणेभ्योविभ्यज्जनःसमुद्रिकसुखार्थं समुद्रादिजलवासेनयथातपस्यतितथाहमिति । यद्वा पंचभूतमुद्रासहितत्वात्समुद्रेशरीरंऽतर्हदिशेतेयत्सत्यंतत् दीप्यत्शब्दादिगुणेभ्योभयादिवांगुष्ठमात्रः । अंगुष्ठमात्रःपुरुषइतिश्रुतेः । शरीरांतस्थस्य जीवादविशेषाज्जननादिकमपिस्यादितितत्राह उपलंभनमात्रइति । केवलचिन्मयः अतो नदहधर्मास्यस्युरितिभावः । एकत्रस्थितयोजीवेशयोर्विशेषःकथमत्राह आत्मेति । आत्मातथाविधस्वभावः किंनामधेयोभवानित्यतोवाह आत्मेति । आत्मासुखमेवाददातिनाण्यपिदुःखमित्यात्मा जीवस्तुशरीरमादायशरीरांतराणिनिर्मिमीतइतितच्छब्दवाच्यः बलवद्भिःकृतद्वेषानित्यस्यतात्पर्यवक्ति यइ ति यःअनित्यकेंद्रियगुणैःकृतविग्रहःसत्त्वंतादृक्माहात्म्यः बलवानिन्द्रियग्रामइतिस्मृतेः बलवन्तिपरिवर्तनवन्तिनानायोनिष्वित्यतो नित्यानीन्द्रियाणीत्युच्यन्ते नियंतुमशक्यत्वाद्वलवन्तीति भवत्प्रसा दादितरेषांइन्द्रियजयोभवतस्तुस्वतइति पराञ्चिखानिव्यवृणात्स्वयंभूरितिश्रुतेः । प्रायस्त्यक्तनृपासनानित्यत्राह त्वत्सेवयोति तवसेवायस्याःसाहंत्वत्सेवातयात्वत्सेवयामयानृपासनंनृपपदंनृपशब्द वाच्यमात्रं मनुनृन्पांतीतिनृपालनरक्षणार्थोपेतं अंधंतमःप्रतिविधुतंतत्पजनंकृतमित्यर्थः तस्माद्भवानेव नृपशब्दमुख्यार्थत्वात्तत्त्वज्ञैःसर्वैस्यक्तंदत्तंनृपासनंयस्मैसत्यक्तनृपासनः । शिशुपालादयएवत्य क्तमुद्भितंनृपासनंयैस्तेतथात्वत्सेवयाहेतुनावातेत्यक्ताः ३९ अस्पष्टवर्त्मनामित्यस्यार्थमाह त्वत्पादेति तवपादपद्ममकरंदसेविनांमुनीनांवर्त्मस्वरूपंस्फुटंस्पष्टं तथापित्वदुक्तंसत्यंनृपशुभिरज्ञानिभि

सत्यंभयादिवगुणेभ्यउरुक्रमांतःशेतेसमुद्रउपलंभनमात्रआत्मा ॥ योनित्यकेंद्रियगुणैःकृतविग्रहस्त्वंत्वत्सेवयानृपपदंविधुतंतमोंधम् ३९ त्वत्पादपद्म मकरंदजुषांमुनीनांवर्त्मस्फुटंनृपशुभिर्ननुदुर्विभाव्यम् ॥ यस्मादलौकिकमिवेहितमीश्वरस्यभूमंस्तवेहितमथोअनुमेभवन्ति ४९ निष्किंचनोननुभवान्न यतोऽस्तिकिंचिद्यस्मैबलिबलिभुजोप्यहरंत्यजाद्याः ॥ नत्वाविदंत्यसुवृषोऽतिकमाढ्यतांघाःप्रेष्ठःसतांबलिभुजामपियोऽतरास्से ४१ त्वंवैसमस्तपुरुषा र्थमयःफलात्मायद्वांछयासुमतयोविसृजंतिकृत्स्नम् ॥ तेषांविभोसमुदितोभवतःप्रसादस्रग्ग्यांचयश्चरतयोःसुखदुःखिनोर्न ४२

दुर्विभाव्यदुर्ज्ञेयंतस्मादस्पष्टमित्युच्यते । यद्वा मुनीनांवर्त्मनृपशुभिःस्फुटंदुर्विभाव्यकिमुतववर्त्मति अलोकपथमीयुषामित्यस्याप्ययमर्थइत्याह यस्मादिति । हेभूममीश्वरस्यतवेहितमलौकिकमिवय स्मादथोतस्मात्तवेहितमनुकूलानिममईहितानिभवन्ति अलौकिकानीतिशेषः तवेहितमनुक्रियमाणानिममेहितान्यलौकिकानियस्मात्तस्मात्किमुतवोहितमलौकिकमितिवा ४० निष्किंचनावय मितिदंनिबोधयतःकिंचित्किंचिन्मात्रंनानास्तिकिंतुसर्वमेवास्त्यतोभवाभिर्किंचनइत्युच्यते नत्वनदह्यत्वंनिष्किंचनत्वमित्याह यस्मादिति सर्वप्राणिदत्तबलिभुजोप्यजाद्यायस्मैबलिहरन्ति सभवाभि ष्किंचनइतिविदुषांपरिषदिमशोभतइतिशेषः तस्मात्प्रायेणनोह्याहचानभजंतित्यत्रावधारयामहे नत्वेति आहयतांघाःऐश्वर्यमदांघाःत्वात्वांनविदंतिनजानंतिनलभन्तेचेत्यन्वयः दूरस्थत्वात्तवेदंतीति नेत्याह अंतिकमितिनेदिष्टं नेदिष्टमंतिकतममित्यमरः अत्रहेतुरनुपइति स्वेन्द्रियपोषणपरत्वात् अंतिकस्थत्वंस्पष्टयति बलिभुजामिति यस्त्वंबलिभुजांभस्मादीनामप्यंतरास्सेतिष्ठसिक्किमुतेतरेषांनि यंवृत्तेनेतिशेषः अत्रप्रमाणमाह प्रेष्ठइति सतांप्रियतमः प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियइत्यतोज्ञानिदर्शनंममाणं कस्मैदेवायहविषाविधेम इमारुद्रायस्थिरधन्वनेगिरइत्यादिश्रुतिः ४१ ययोरिवसमांविचंतइत्याद्युक्तमनुवदति त्वंवाइति वेशब्दोहेत्वर्थः त्वंफलात्मासुखात्मा परमानंदस्वरूपोवैयस्मात्तस्मात्समस्तपुरुषार्थमयोऽर्थ्यतइत्यर्थः मयदप्रत्ययःप्रधानार्थः । सर्वस्मात्प्रा धान्यस्वरूपः समस्तपुरुषैरर्थ्यमानस्वरूपइत्यर्थः येसुमतयःसम्पन्नज्ञानिनोपस्यतववांछयाअनुग्रहेच्छयाकृत्स्नं पुत्रभिन्नवित्ताविसर्वविसृजंतिसुंचन्ति त्यक्तसर्वेषणाइत्यर्थः अनेनप्रकृतेकिमागतमत्राह

तेषामिति हेविभोतेषां सुमतीनां भवतश्च प्रसादः पूर्णसुखलक्षणो गुणः समुदितः सम्यगुक्तः समानो वानास्तीत्यस्य कोभिप्राय इत्यत उक्तं यश्चेति चोऽप्यर्थे यश्च कोपि नास्तीत्यर्थः ननु युवयोः कोपि गुणः समो नास्ति किमत्राह त्रय्यांचेति त्रय्यां च शब्दात्स्मृतिष्वपि चतयोर्ध्वयोर्ध्वयोश्च कोपि गुणोऽस्ति सक इत्यतोरतयोरित्यनेन सूचितः अग्निष्टोमेन स्वर्गकामो यजेतोति वेदोक्तकर्म कर्तृत्वेन सुमतीनां त्रयिरित्यं भवतो वेदप्रतिपाद्यत्वेन चेत्येवमाकारेण समत्वं ननु जीवस्य चेतनत्वेन ज्ञानानंदादिगुणोऽस्त्येवातः कथं समो गुणो नास्तीत्यत्राह सुखदुःखिनोरिति सुखदुःखिनोर्युवयोर्मध्ये केवलपरिपूर्णसुखो भवांस्ते सुमतयो भवज्ज्ञानपर्यंतदुःखिन इति ननु पश्चात्समगुणत्वमापन्नं यो वानंदाद्विमुक्तः ज्ञानानंदी भवतीति श्रुतेरिति त्रयमाशंका अल्पसंपूर्णशक्तित्वादल्पपूर्णसुखत्वत इति स्मृतिवचनेन परिहरणीया यद्वा ये सुमतयः कृत्स्नविस्तृतं जिते तेषां भवतः पुंसां भवदीयपुरुषाणां यस्त्वं फलात्मा परमानंदमोक्षरूपः समुदितः सम्यगुक्तः त्रय्यां त्रिवेदविहितमार्गैर्वर्तमानयोः सुखदुःखिनोः धर्माधर्मानुष्ठानेन तत्तत्फलमुजो विहितप्रतिषिद्धकर्त्र्येयस्त्वं फलात्मानसमुदितः सत्त्वं मेवृतोसीत्यन्वयः ४२ भिक्षुभिः श्लाघितामुद्येत्यस्योत्तरं शृणु त्वमिति न्यस्तो वाङ्मनः कायलक्षणो दंडो ये स्तेन्यस्तदंडाः तैर्मुनिभिः वाच्यमैः निजितैर्द्रियग्रामैः यतिभिरित्यर्थः गदितानुभावः स्पष्टीकृतप्रभावस्त्वं अदीर्घसमीक्षयेति यदुक्तं तत्राह आत्मेति जगतामात्मा स्वामी भजतामात्मदः सायुज्यमुक्तिप्रदश्चेति दीर्घसमीक्षयानिश्चित्य मेमया त्वमभिहितः वृतोसि हि हे तावदधारण इति यादवः भवतः भवज्जायमानमुदीरितमुदीरणं प्रेरणं यस्य स भवद्भवदुदीरितः स चासौ कालः भवद्भवदुदीरितकालः तस्य गंधेन ध्वस्ता शिषः निरस्तसंपदः अद्रचो

त्वं न्यस्तदंडमुनिभिर्गदितानुभावआत्मात्मदश्च जगतामिति मेवृतोऽसि ॥ सुक्त्वा भवद्भवदुदीरितकालगंधध्वस्ता शिषोऽज भवनाकपतीन्कुतोऽन्यान् ४३ सत्यं वचस्तव गदाग्रजयश्च भूपान्विद्राव्यशार्ङ्गनिनदेन जहर्थांस्त्वम् ॥ सिंहो यथा स्वबलिमीशपशुं स्वभागं तेभ्यो भयाद्यदुदधिं शरणं प्रपन्नः ४४ यद्वांछया नृपशिखामणयोऽगवैन्यजायंतनाहुषगदादय एकेपत्यम् ॥ राज्यं विस्तृज्य विविशुर्वनमंबुजाक्षसीदंति नानुपदवति इहा स्थिताः किम् ४५ कास्त्रीवृणीत तव पादसरोजगंधमाग्राय सन्मुखरितं जनतापवर्गम् ॥ लक्ष्म्या लयं त्वविगणय्य गुणालयाढ्यं मर्त्या शिषोरुभयमर्थविविक्तदृष्टिः ४६ तं त्वानुरूपमभजं जगतामधीशमात्मानमत्र च परत्र च कामरूपम् ॥ स्यान्मेतवांश्चिशरणं श्रुतिभिर्भक्त्या ये वै भजंति उतयां तं नृतापवर्गम् ४७

जातोब्जः ब्रह्मा सोद्गच्छ एव पुरुषं समुद्धृत्या मूर्च्छयदिति श्रुतेः भवोरुद्रः नाकपतिरिन्द्रः एतान्मुक्त्वा अन्याश्चैवादीन्मुक्त्वेति कुतः किमुक्तव्यमित्यर्थः एषामदीर्घसमीक्षया वृतोसीत्यर्थः ४३ राजभ्यो विभ्यत इत्येतत्प्रकारांतरेणाभिपत्तिः । सत्यमिति हे गदाग्रज च शब्द एवार्थे यस्त्वमेव शार्ङ्गनिनदेन भूपान्विद्राव्यमांजहर्थांस्त्वम् इति वानासि कथमिव यथा सिंहः स्वभागं पशुलक्षणं स्वबलिं स्वस्य भरणे योग्यं हरति तथा तेभ्यो राजभ्यो भयाद्यदुदधिं शरणं प्रपन्न इति यत्तत्तव वचः सत्यं साधुभावं त्यजतीति अस्मद्ब्रह्मामोहनार्थमुक्तमिति भावः ४४ प्रायः सीदंति योषित इत्यत्र वाक्ते यद्वांछयेति नृपशिखामणयोऽगादयो यस्य तव श्रीपादनिषेवणवांछया एकाधिपत्यं राज्यं साम्राज्यं विस्तृज्य वनं विविशुः ते राजानः सीदंति किं त्वानुपदवन्ति स्थिताः किं आस्थायन सीदंतीत्यर्थः अंबुजाक्षेत्यनेन नयनयोः स्निग्धं गुणं सूचयति ४५ ४६ स्थिरबुद्धित्वेन पुरुषाणां विषादाभावेऽपि भीरुणां स्त्रीणां सस्यादिति मंदाशंकां श्लोकद्वयेन परिहरति केति कास्त्री सततरमणकां क्षिणी जनतायाः जनसमूहस्यापवर्गो मोक्षो यस्मात्स तथातं सद्भिः मुखरितं मुख्यत्वेनेरितं दत्तमुपदिष्टं प्रधानीकृतमित्यर्थः एवं विधं तव पादसरोजगंधमाग्रायानिषेव्य पुनरत्र परत्र च कामरूपं त्वामविगणय्य मर्त्या शिषानां शशिरस्कसंपदाकारणेन उरुभयं गुरुतरभीतिमंतं जनं वृणीतेत्यन्वयः कीदृशं त्वां लक्ष्म्याः सकलसंपदालयं शौर्यादिगुणानामालयं अतएवाढ्यं च यस्त्वमविशेषेण स्त्रीपुरुषाणामर्थनपि गुणरत्नाकरस्तं त्वामभजं चैवादीन्हित्वेति शेषः कथं विधं त्वामनुरूपमनुरूपं कूलसौंदर्यं जगतामधीशं जगतामीश्वराणां ब्रह्मादीनामपि संपत्प्रदं अतएवात्मानं तेषां स्वामिनं कीदृश्यं च अर्थविविक्तदृष्टिः अथोयमिति विवेकीकृतदृष्टिः अव्यक्तज्ञानेत्यर्थः

किंवहुनेत्याशयेनाह स्यादिति कीदृश्याः भ्रमत्याः भ्रमः तिअर्नयस्याः साभ्रमतिः तस्याविपरीतज्ञानिनामशिन्याइत्यर्थः केनेयमवगम्यतइत्यतउक्तं श्रुतिभिरिति श्रुतिप्रमाणेनासिद्धायाइतिशेषः अभ्रमाभ्रमतामत्रीयावेदैरधिगम्यतइत्यादिस्मृत्याच मुखंतुवदनेमुखयइतियादवः तीत्यन्नमितिश्रुतिः पारत्रिककामरूपत्वदर्शयति यइति येत्वांभजंतितउतएवानृतापवर्गसंसारान्मोक्षंयांतीत्यन्वयः तमेवंविद्वानमृतइहभवतीतिश्रुतिर्वैश्वदेनगृहीता ४७ नृपाणांहेयत्वेदोषांतरमाह कस्याइति हेअच्युतस्वतःपरतोवाच्युतिरहितव भवतोपदिष्टानृपाश्चैवादयःकस्याःस्त्रियःस्युः नकस्याअपिभवंतीत्यर्थः सर्वदोषेष्वधिकोदोषोयमितिभावेनाह यत्कर्णमूलमिति हेअरिर्कर्शन मृडोरुद्रः रुद्रविर्चसभासुगीतायुष्मत्कथायेषानृपाणांकर्णमूलंनोपयायाओपगच्छतितइतिशेषः तासांस्युरितिपाठेयासांकर्णमूलंतासांस्त्रीणां तेनृपाःस्युरित्यर्थः ४८ एतदेवस्पष्टयति त्वक्श्मश्रुरोमेति यास्त्रीतवपदाब्जमकरंदमजिघ्रतीअसेवमानासाजीवच्छवंजीवन्मृतंपुरुषंभजति तत्रनिमित्तंकाममतिरिति अस्यसंपदमाह बहिस्त्वगादिभिःपिनद्वंबद्धं अंतर्मांसादिभिःसंवृतं ननुविग्रहोप्येतादृशःकृष्णस्यकिंनस्यादविशेषादितिचेन्न आनंदश्मश्रुरानंदकेशइत्यादिश्रुतेर्हेतोः कालात्ययापदिष्टत्वात् ४९ अहमप्येतादृशीनेत्याह अस्तीति चरणयोरनुरागःपराभक्तिरस्तीतिभक्तेःसर्वदैककारत्वंकथयति मयातवनकोप्यर्थइतिभावेनाह आत्मन्निति आत्मन्नात्मनि ममतुत्वचोमहानर्थोस्तीतिभावेनाह मयिचेति मयिमहाधिकारिण्याभक्तेर्नअतिरिक्तादृष्टिरनुग्रहलक्षणायस्यसतथा भक्त्यनुकूलानुग्रहइत्यर्थस्तस्यचशब्दोभक्तेरन्वयव्यतिरेकसूचकः तत्कुतइतिचेन्नयएषदेवःपरोक्षरोमरस्तंवाएनमाहुः भक्ताइत्यादिश्रुतिसिद्धत्वात् अनेनैवतास्तस्यंसूचयति अथातोभक्तिमीमांसतिश्रुतिविहितत्वात् अन्योन्यंहेतुहेतुमद्भावंच मिलितौवाएतौभवतोपदनुग्रहश्चभक्तिश्चेतिश्रुतिसिद्धमनुवदाति मिलितावन्योन्यंहेतुहेतुमद्भावोपेतौ भक्त्यनुकू

कस्यास्युरच्युतनृपाभवतोपदिष्टाःस्त्रीणांगृहेषुस्वरगोश्वबिडालभृत्याः ॥ यत्कर्णमूलमरिर्कर्शन नोपयायायुष्मत्कथामृडविर्चसभासुगीता ४८ त्वक्श्मश्रुरोमनसकेशपिनद्वमंतर्मांसास्थिरक्तकृमिविड्भरितांत्रवीतम् ॥ जीवच्छवंभजतिकाममतिर्विमूढायातेपदाब्जमकरंदमजिघ्रतीस्त्री ४९ अस्त्यंबुजाक्षममतेचरणानुरागआत्मनरतस्यमयिचानतिरिक्तदृष्टेः ॥ यर्हस्यवृद्धयउपात्तरजोतिमात्रोमामीक्षसेतदुहनःपरमानुकंपा ५० नैवालीकंभरत्येववचस्तेमधुसूदन ॥ अंबायाइवहिप्रायःकन्यावादरतिःक्वचित् ५१ मुग्धायाश्चापिपुंश्चल्यामनोभ्येतिनवंनवम् ॥ बुधोसतींनविभ्रयात्तांविभ्रदुभयच्युतः ५२

लानुग्रहविशेषंकथयति यहीति यर्हयदास्यजगतोभिवृद्धयेष्टलक्षणायैउपात्तंस्वीकृतंरजोतिमात्रंकेवलंरजोयेनसतथा यद्वा उपात्ताःप्रलयेमूलरजसिअतीताःसंगताःमात्राअंशयेनसतथा मूलरजोगुणोपादानवानित्यर्थः तदुतदेवमामीक्षसे हविशेषतइत्यर्थः यदास्थितिलक्षणायैउपात्तारजसोतिरिक्तामात्रासत्त्वलक्षणायेनसतथा तदामामीक्षसे यदातिवृद्धिरहितोवर्धनंछेदनंसंहारस्तस्मैउपात्तारजोतिर्क्रांतामात्रातमोलक्षणायेनसतथा अत्रेक्षणंनामतत्तत्कार्यमनुस्मृत्यरजआदिमदधीनतत्तदुणाभिवर्धनमभिप्रेतं तदुक्तं अथत्रिगुणाद्येषाप्रकृतिरगुणोवावविष्णुःसयदाह्यरजारजोस्याउद्धर्धयतीत्यादिश्रुतौनैतत्स्वप्रयोजनमुद्दिश्येतिनःअस्मानुद्दिश्यकृतापरमकृपेतिभावः ५० भगवतिभगवदुक्तेरेवंतात्पर्यप्रकाशयानिगमयति नैवेति हेमधुसूदनतेतववचःअलीकंसत्यलक्षणंभारंनभरतिनतुविभर्त्येव भृञ्भरणइतिधातुः कथमिवअंबायाःकन्यावादरतिरिव यथामातुःकन्याप्रदानकथायारतिस्तात्पर्याभिनिवेशलक्षणानालीकंभवाति प्रायःएवायमर्थोऽनुमतोहि समुच्चयेनुमत्यां चाप्येषसाम्येवधारणइतियादवः कापिमातूरतिरलीकंभरतितववचःकाप्यलीकंनभवत्येवैतदुक्तं कचिदिति कचित्कापि ५१ इदानींकृष्णस्यनियतदारत्वमात्मनोनियतपातिप्रत्यंचव्वनयंतीदेवीपुंश्चलीममर्थवादयति मुग्धायाइति अस्यार्थआचार्योक्तोत्रलिख्यते यामसतींबुधोनविभ्रयात् यांचतांविभ्रदृष्टादृष्टच्युतोभवतितस्याःअपिपुंश्चल्यास्त्वयिमनोनवंनवमभ्येतीति मूर्छयामोहिन्त्यामूढत्वंयुवयो रपि तत्रतत्रसुलभमुपलब्धमितिमंदाशंका अमुग्धैवतुमुग्धैवत्वदुःखादुःखितेवच श्रीदर्शयेद्वारिश्चैवैतौमोहदुःखिनावित्यादिस्मृत्यापरिहर्तव्या ५२

F

Foundation

भगवत्योक्तं भगवता किमनुमतं विमतामिति विकल्पपरिहरति साध्विति एतद्वचः प्रलंभिताप्रस्तोभिता अन्वर्थमनुकूलार्थम् ५३ हेकामिनि ईश्वरियं यं कामं कामयसे सर्वं त्वयि नित्यदा संति हियस्मात्तस्मात्कां विभूतिकामयसे न कामपीत्यर्थः यद्वा यं यं कामं कामयसे तान् मयिकामयस्व तेषामभावाद्ब्रह्मैत्याह संतीति तस्मात्प्रियवचनमुक्तं कामयति ५४ भर्तुः स्नेहः पाति व्रत्यं चाभिश्रितं पत्मासौ निमित्तं तत्तवास्तीत्याह उपलब्धमिति उपलब्धं दृष्टं तत्र हेतुर्द्वयैरिति मयिसंलग्नाधीर्नापकर्षिता अन्यत्र न नीता यच्च स्माभित्यमुक्तत्वादावयोः दांपत्यं नित्यम् ५५ तत्र मुक्तिमंतरेण दांपत्यापेक्षया स्मद्भजनमयुक्तमित्याशयेनाह यइति ५६ ननु तर्हि संपदर्थे भगवद्भजनं युक्तं हीतितत्राह मामिति सतः सत्यस्य मोक्षस्य पार्तये संपल्लक्षणभोगाः कथं तेषां भोगानां निरये सत्त्वामिति तत्राह मात्रात्मकत्वादिति मात्रात्मकत्वात्तेषां भोगानां शब्दादिविषयीविना भूतत्वाच्च निरये सुसंगमः सुलभः संगम इत्यर्थः ५७ सर्वभक्तेषु त्वमेव मुख्यभक्तेत्याशयेनाह दिष्ट्येति हेतुहेतुर्द्वययुते देवित्वयामप्यनुवृत्तिः भक्तिः कृतेति यत्तादृष्ट्या त्वदन्येषां भवमोचनीवा असावनुवृत्तिः खलैः सुदुष्करादुराशिषः दुष्टेच्छायाः पत्या सह दुर्वर्क्यायाः वा असुभरायाः स्वप्राणपोषणपरायाः विकृतिजुषः जारलक्षणव्याजसेवमानायाः स्त्रियः सुतरां सुदुष्करादिष्ट्या

श्रीभगवानुवाच ॥ साध्वेतच्छ्रोतुकामैस्त्वं राजपुत्रिप्रलंभिता ॥ मयोदितं यदन्वर्थं सर्वं तत्सत्यमेवाहि ५३ यं यं कामयसे कामं मयिकामय कामिनि ॥ संति ह्येकांतभक्तायास्तव कल्याणि नित्यदा ५४ उपलब्धं पतिप्रेमपातिव्रत्यंच तेन वै ॥ यद्वा क्यैश्चोद्यमानायानधर्मिण्यपकर्षिता ५५ ये मां भजंति दांपत्ये तपसा व्रतचर्यया ॥ कामात्मानोपवर्गेशं मोहिता मम मायया ५६ मां प्राप्य मानिन्यपवर्गसंपदं वांछंति ये संपद एव सत्पतिम् ॥ ते मंदभाग्या निरये पिये स्युर्मात्रात्मकत्वाच्च निरये सुसंगमः ५७ दिष्ट्या गृहैश्वर्ययुते मयित्वया कृतानुवृत्तिर्भवमोचनी खलैः ॥ सुदुष्करासौ सुतरां दुराशिषो ह्यसुभरा या विकृतिजुषः स्त्रियः ५८ नत्वा दृशीं प्रणयिनीं गृहिणीं गृहेषु पश्यामि मानि नित्यया स्वविवाहकाले ॥ प्राप्ता चृपानविगणय्य रहोरहो मे प्रस्थापितो द्विज उपस्थितस्तत्कथस्य ५९ भ्रातुर्विरूपकरणं युधिनिर्जितस्य प्रोद्वाहपर्वणि च तद्वधमक्षगोष्ठ्याम् ॥ दुःखं समुत्थमसहास्मदयोगभीत्या नैवा ब्रवीः किमपि ते न वयं जितास्ते ६० दूतस्त्वयात्मलभने सुविक्रमं त्रः प्रस्थापितो मयि चिरायति शून्यमेतत् ॥ मत्वा जिहासुरिदमंगमनन्ययोग्यं तिष्ठेत्तत्स्त्वयिवयं प्रति नंदयामः ६१ श्रीशुक उवाच ॥ एवं सौरतसंलापैर्भगवान् देवकी सुतः ॥ स्वरतोरमयारे मे नरलोकां विडंबयन् ६२ तथाऽन्यासामपि स्त्रीणां गृहेषु गृहवानिव ॥ आस्थितो गृहमेधीयान्धर्मांल्लोकगुरुर्जुषन् ॥ ६३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे पंचमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥ ॥ ७७ ॥ ॥ ७८ ॥ ॥ ७९ ॥

गृहं मंगलमंदिरे च ऐश्वर्ययुतश्चादिष्ट्या गृहैश्वर्ययुतः तस्मिन्निति वा ५८ श्लोकत्रयेण देव्याः पूर्वोक्तां भक्तिं लालयति मत्वा दृशीमित्यादिना उपस्थितासमीपं प्रापिता त्वत्सत्कथा यस्य स तथा तस्य रहोरहः अतिरहसि ५९ विरूपकरणं केशवपनं प्रोद्वाहपर्वणि विवाहलक्षणोत्सवदिवसे अक्षगोष्ठ्यां द्यूतविशेषक्रीडायां तस्य भ्रातुर्वधं अस्मदयोगभीत्या अस्मद्विरहभयेन ६० आत्मलभने स्वलाभार्थमुष्टुविक्लमं त्रः स्पष्टीकृतं रहो वचनः चिरायति विलंबनं कुर्वतिसति एतज्जगच्छून्यं असदमंगलं मत्वाऽनन्यगम्य अन्यपुरुषसंगायोग्यमिदं गंजिहासुस्तिष्ठेरिति यावत् ६१ देव्या गुणा ब्रह्मायुषापिव कुं न शक्या इति संक्षिपतीत्याह श्रीशुक इति सौरतसंलापैः सुरतसंबन्धिमिथोभाषणैः नरलोकां मनुष्यजनं विडंबयन् अनुकुर्वन् ६२ इदमन्यत्रातिदिशति तथेति गृहवान् गृहस्थ इव आस्थितः उद्धतश्च मकाशितः आकुल इत्यनइति सूत्रम् ॥ ६३ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां पंचमसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७५ ॥ ॥ ७६ ॥

अध्यायद्वयेनलोकविडंबनानुचरितं कथयति तेन सतां ज्ञानाभिवृद्धिरसतामन्यथेति तत्रादावैकैकस्यां दशदशपुत्रा आसन्भित्यादिकथयति एकैकश इति सर्वात्मसंपदा अन्यूनदेहादिस्वभावसमृद्ध्या १ अनपगं अपगमराहितम् २ एवमपि पराजयः स्त्रीणामेवेत्याह चार्विति ३ स्मायः मंदस्मिते तेन युक्तो वलोकः स्माया वलोकः तस्य लवेनाल्पेन दर्शितेन भावेन स्पंदनलक्षणक्रियया हारिणामनोहरेण भ्रुवोर्मंडलवलयेन ग्रहिताः सौरतमंत्राः सुरतवर्धनमंत्राः एतैः शौडैः पटुत्वमाप्तैः कामबाणैः करणैः संभोगसाधनैः यस्य हरेरिंद्रियं रेतो लक्षणं विमथितुं आलोढयितुं सावयितुं वा वशीकृतकामत्वेन दृढवर्षित्वात् ४ याः पत्न्यः पक्ष्मकटाक्षैः स्थूणांतरेण स्तंभव्यवधानेन स्वीप्सितं सुतरामभीष्टं कृष्णमैक्षन् अपश्यन्ता इति शेषः केन उच्यते लक्ष्म्याः कांत्या एकधामप्रधानगृहं च सरसं सस्नेहं तु तं दीर्घां कृतं सृतं वा वीक्षणं दर्शनं लक्ष्म्ये कधामसरसमुत्तवीक्षणेन स्वभवनेष्वधिरूढं उच्युं गमंचा रुढं अपि संभावनार्थं सतीः सत्यः स्थूणांतरे किमर्थं वीक्षणमित्यत उक्तं नवसंगमेति ५ सुरतादन्यत्र काले तासां लीलाविशेषमाह रामा इति रामाः

श्रीशुक उवाच ॥ एकैकशस्ताः कृष्णस्य पुत्रान् दशदशा बलाः ॥ अजीजनन्ननवमान् पितुः सर्वात्मसंपदा १ गृहादनपगं वीक्ष्य राजपुत्र्योच्युतं स्थितम् ॥ आत्मनोऽमंसतप्रेष्ठं न तत्त्वविदः स्त्रियः २ चार्वञ्जकोशवदनाय तचारुनेत्रसप्रेमहासरसवीक्षितवल्गुजल्पैः ॥ संमोहिता भगवतो न मनोविजेतुं स्वैर्विभ्रमैः समशकन्वनिता विभूषः ३ स्माया वलोकलवदर्शितभावहारिभूमंडलप्रहितसौरतमंत्रशौडैः ॥ पत्न्यस्तु षोडशसहस्रमनंगबाणैर्यस्येन्द्रियं विमथितुं करणैर्न शुकुः ४ याः स्वीप्सितं स्वभवनेष्वधिरूढमुच्चैर्लक्ष्म्ये कधामसरसमुत्तवीक्षणेन ॥ ऐक्षन्सतामपि पतिं च सतीः कटाक्षैः स्थूणांतरेण नवसंगमलज्जयैव ५ रामा गृहे विहरतः पुरतः कराभ्यां बद्धेक्षणाः स्वदयितस्य मुदा हसंत्यः ॥ गात्रांतराण्यपि दधुर्निजपूरुषस्य क्लेशावहान्यपि तदंगजभंगभीताः ६ तासां यादशपुत्राणां कृष्णस्त्रीणां पुरोदिताः ॥ अष्टौ महिष्यस्तत्पुत्रान् प्रद्युम्नादीन् गृणंति तान् ७ चारुदेष्णः सुदेष्णश्च चारुदेहश्च वीर्यवान् ॥ सुचारुश्चारुमुपश्च भद्रचारुस्तथापरः ८ चारुचंद्रोति चारुश्च चारुमान् दशमोहरेः ॥ प्रद्युम्नप्रमुखा जाता रुक्मिण्या नवमाः पितुः ९ भानुः सुभानुः स्वर्भानुः प्रभानुर्भानुमांस्तथा ॥ चंद्रभानुर्बृहद्भानुरतिभानुस्तथाष्टमः १० स्वर्भानुः प्रतिभानुश्च सत्यभामात्मजा दश ॥ सांबः सुमित्रः पुरुजिच्छताजिच्चसहस्रजित् ११ विजयश्चित्रकेतुश्च वसुमान्द्रविणः क्रतुः ॥ जांबवत्याः सुताद्ये ते सांबाद्याः पितृसंमताः १२ भानुश्चंद्रोश्च सेनश्च चित्रगुर्वेगवान्वृषः ॥ आमः शंकुर्वसुः श्रीमान्छतिर्नामजितेः सुताः १३ श्रुतः कविर्वृषो वीरः सुबाहुर्भद्र एकलः ॥ शांतिर्दर्शः पूर्णमास्यः कालिद्याः सोमकोपरः १४

स्त्रियः गृहे विहरतः स्वदयितस्य कराभ्यां पुरतो बद्धेक्षणाः मुदारो मां च हेतुहर्षेण हसंत्यः सादृष्ट्या संकुर्वत्यः निजपूरुषस्य निजभर्तुः क्लेशावहानि क्लेशाकराण्यपि गात्रांतराणि विषयेभ्यः स्पर्शपोगेभ्यो गात्रेभ्योऽन्यत् गात्राण्यपि दधुः वस्त्रादिना पिहितानि च कुरित्यन्वयः कीदृश्यः तस्यांगजस्याश्लेषलक्षणकामस्य भंगे भीता अपीति ६ इदानीं तासां पृथक्पृथक्पुत्रान्वत्तुमुपक्रमते तासामिति दशदशपुत्रायां तासां दशपुत्राः तासां तासां कृष्णस्त्रीणां मध्ये याः पुरोदिताः पूर्वोक्ताः अष्टौ महिष्यस्तासां तान् पुत्रान् प्रद्युम्नादीन् गृणंति तत्रत्या इति शेषः ७ प्रद्युम्नादन्ये किं नामान इति तत्राह चारुदेष्ण इत्यादिना ८ ९ एवंक्रमेण सत्यभामादि सुतानुक्रामति भानुरित्यादिना एकः शत्रुः चंद्रस्य स्वर्भानुराहुरिव अपरः लोकस्य भानुः सूर्य इव स्वः स्वर्गपुरोस्थितः १० ११ १२ नामजितेः नामजितपुत्र्याः नीलायाः १३ वृषविशेषो वीर इति अपरः सोमकोपि कालिद्याः सुतः १४

माद्र्याः लक्ष्मणायाः १९ १६ रोहिण्याः भद्रायाः १७ भोजकटेपुरोस्थितस्य रुक्मिणः पुत्र्याम् १८ एतेषां मातरः कृष्णभार्याणां षोडशसहस्राणि १९ अरेः कृष्णस्य पुत्राय प्रद्युम्नाय तं कृष्णं
 रं ध्रुमवसरं २० द्विषोः शत्रुभूतयोः वैवाहिकीं विवाहसंबन्धिनीम् अतीतकथाने दानां वक्तुं शक्येति नेत्याह अनागतामिति विप्रकृष्टं दूरस्थं व्यवहितं मूर्च्छं द्रव्यांतरितम् २१ अर्धांगीकारेण पारिहरति
 यद्यपीति व्यतरद्वागिनेयान् भागिनेयाय सहोदर्याः पुत्रायेति सूचितं प्रियं दृष्टं तदेव आचष्टे कुर्वामिति इदं दाने कारणम् २२ ननु ततः परं वैरं मुक्तवान् किं न ततो धिकमभूत् कथमत्राह तदेवेति श्रीशैलानि
 लयं श्रीपर्वतवासिनं मल्लिकार्जुननामानमित्यर्थः २३ छंदयामास अभ्यर्चयं दत्तवान् वशाभिप्राययोश्छंदइति २४ शत्रुसंवानां मनसेति शेषः अजेयाच्छेद्यत्वे तथास्तौमित्युक्त्वा तस्य कृष्णभक्तिं द
 प्रघोषो गात्रवान्सिद्धो बलः प्रबल उर्ध्वगः ॥ माद्र्याः पुत्रामहाशक्तिः सहजो जो पराजितः १५ वृकोर्हको निलो नीलो बह्वन्नो न्नाद एव च ॥ महाशापो वनो वह्निर्मि
 त्रविंदात्मजाः कृतिः १६ संग्रामजिहृदृत्सेनः शूरः प्रहरणोरिजित् ॥ जयः सुभद्रो भद्राश्चो वाम आयुश्च सप्तकः ॥ दीप्तिमांस्ताम्रपत्राद्या रोहिण्यास्तनया हरेः
 १७ प्रद्युम्नाश्चानिरुद्धो भूद्रुक्मवत्यां महाबलः ॥ पुत्र्यां च रुक्मिणो राजन्नाम्रा भोजकटेपुरे १८ एतेषां पुत्रपौत्राश्च बभूवुः कोटिशो नृप ॥ मातरः कृष्णजा
 तानां सहस्राणि च षोडश १९ ॥ राजोवाच ॥ कथं रुक्म्यरिपुत्राय प्रादाहुहितं रं युधि ॥ कृष्णेन परिभूतस्तं हंतुं रं ध्रुमप्रतीक्षते २० एतदाख्याहि मे ब्रह्मन् द्विषो
 वैवाहिकीं क्रियाम् ॥ अनागतमतीतं च वर्तमानमतीन्द्रियम् ॥ विप्रकृष्टं व्यवहितं सम्यक् पश्यंति योगिनः २१ श्रीशुक उवाच ॥ यद्यप्यनुस्मरन् वैरं रु
 क्मी कृष्णावमानितः ॥ व्यतरद्वागिनेयाय सुतां कुर्वन् स्वसुः प्रियम् २२ तदेवानुस्मरन् वैरं रुक्मी कृष्णावमानितः ॥ तोषयामास तपसा श्रीशैलानिलयं हरम्
 २३ तपसाराधितो रुद्रो रुक्मिणावरदर्शभः ॥ वरेण छंदयामास सच वरे दृढं धनुः २४ अजेयं शत्रुसंवानां मच्छेद्यं त्रिदशैरपि ॥ तथेति कार्मुकं दत्त्वा वाक्यं चो
 वाचशंकरः २५ यदा विरुध्यसे विष्णौ तदेतत् कार्मुकं नृप ॥ हित्वा तदा त्वामामेव प्रतिपत्स्यति नान्यथा २६ इत्युक्त्वा कार्मुकं दत्त्वा शंकरो न व्यदृश्यत ॥ सो
 षिलब्धवरो राजा प्राप्य भोजकटपुरम् २७ तेन चापेन सकला नृपान् प्रख्यातपौरुषान् ॥ वशे चकार संग्रामे रुक्मी कृष्णमृते नृप २८ विरोद्धुं वा सुदेवेन रुक्मीनै
 वाकरोन्मनः ॥ धनुर्लोभान् महाराज न मैत्रीमप्यकल्मषाम् २९ यद्यप्यनुस्मरन् वैरं गिरिशस्य स्मरन् वचः ॥ वृतः स्वयं वरं साक्षाद न गोंगयुतस्तथा ३० रा
 ज्ञः समेता निजित्यजहारैकरथो युधि ॥ अनिरुद्धो रुक्मवत्यां तस्यां जज्ञे महारथः ३१ जहारयं चित्रलेखा बाणपुत्र्या प्रचोदिता ॥ सहस्रबाहुर्बाणश्च यत्कृते
 द्विमुजो भवत् ३२ रुक्मिण्यास्तनयां राजन्कृतवर्मसुतो बली ॥ उपये मे विशालाक्षः कन्यां चारुमतीं किल ३३ दौहित्रायानिरुद्धाय पौत्रीं रुक्म्यददादरेः ॥
 रोचनां बद्धवैरोपि स्वसुः प्रियचिकीर्षया ३४ जानन्न धर्मतद्योगं स्नेहपाशानुबन्धनः ॥ तस्मिन्नभ्युदये राजन् रुक्मिणीरामकेशवौ ३५

शयितुं वक्ति वाक्यं चेति २५ २६ २७ २८ तर्हि बंधुमैत्र्यानिर्दुष्टात्मा कार्षीति किं नेत्याह मैत्रीमिति अपि तु बंधुकृत्याकरणेन कल्मषमकरोत् २९ मैत्र्यकरणे विरोधाकरणे च निमित्तमाह यदीति
 अनंगश्चेत् किमवलोक्य वृत इत्यत उक्तमंगयुत इति ३० ३१ यमानिरुद्धं ३२ कृतवर्मणः सुतः पुत्रः ३३ रुक्मी स्वदौहित्राय हरेः पौत्रायानिरुद्धायेति शेषः स्वपौत्रीमिदात् ३४ तस्मिन्नभ्युदये भानि
 रुद्धविषये विवाहे प्रवृत्ते सति ३५

३६ बलबलभद्रं तद्वचसनीयूतक्रियापरः ३७ पराजयेपणंगलहम् ३८ कलिगः दंतवक्रः त्वाजितवान् तानशिक्षत अग्रे इति भावः ३९ ४० अर्बुदं दशकोटिधनम् ४१ ४२ ४३ आकाशसरस्वती
किमाहेवितत्राह बलेनेति ४४ तामाकाशवाणीं ४५ ४६ अष्टपदेन अक्षफलकेन ४७ ४८ ४९ हरेः श्याले रुक्मिणिनिहते साति ५० भार्यया सहानिरुद्धं वरं रथं आरोप्य रामा दयोदशार्द्धकाः सिद्धाखिला
थार्थाः संपन्नसमस्ताभीष्टाः तत्र हेतुः मधुसूदनेति ५१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तराष्टमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ७ ॥ यथा पूर्वमुक्तं तथा अत्यवासयत् अतीतान्यकरोत् य
पुरं भोजकटं जग्मुः सांबप्रद्युम्नकादयः ॥ तस्मिन् प्रवृत्त उद्वाहे कलिगप्रमुखानृपाः ३६ दृष्ट्वा स्ते रुक्मिणं प्रोचुर्बलमक्षैर्विनिर्जय ॥ अनक्षज्ञो बलो राजन्नपित
द्वसनीमहान् ३७ इत्युक्तो बलमाहूय तेनाक्षैरुक्म्यदीव्यत ॥ शतं सहस्रमयुतं रामस्तत्राददेपणम् ३८ तंतुरुक्म्यजयत्तत्र कलिगः प्राह सद्रुलम् ॥ दंता
न्संदर्शयन्नुच्चैर्नामृष्यत्तद्वलायुधः ३९ ततो लक्षं रुक्म्यगृह्णात् गलहंतं दंजयद्रुलः ॥ जितवानहमित्याह रुक्मी कैतवमाश्रितः ४० मन्युना क्षुभितः श्रीमा
न्समुद्र इव पर्वाणि ॥ जातारुणाक्षोतिरुषान्यर्बुदंगलहमाददे ४१ तंचापि जितवान् रामो धर्मेण च्छलतो ब्रवीत् ॥ रुक्मी जितं मय त्रिमेव दंतु प्राश्रिका इति ४२
तथेत्याह कलिगोऽपि दंतान्संदर्श्य सीरिणः ॥ ततः कोपपरीतात्मा तूष्णीमासिद्धिलायुधः ४३ तदाऽब्रवीन्नभोवाणी बलेनैव जितो ग्लहः ॥ धर्मतो वचनेनैव
रुक्मीवदति वैमृषा ४४ तामनादय वैदर्भोऽदुष्टराज न्यचोदितः ॥ संकर्षणं पारिहसन् बभाषे कालचोदितः ४५ नैवाक्षको विदायूयंगोपालावनगोचराः ॥
अक्षैर्दीव्यंतिराजानो बाणैश्च न भवादृशाः ४६ रुक्मिणैव मधिक्षिप्तो राजभिश्चोपहासितः ॥ क्रुद्धस्त्वष्टपदेनैर्नंजघानोद्वाहपर्वणि ४७ कलिगराजं तरसा
गृहीत्वा दशमे पदे ॥ दंतानपातयत्क्रुद्धो योऽहसद्विवृतैर्द्विजैः ४९ अन्ये निर्भिन्नबाहूरुशिरसोरुधिरोक्षिताः ॥ राजानो दुद्रुवुर्भीता बलेन परिघार्दिताः ४९
निहते रुक्मिणि श्यालेना ब्रवीत्साध्वसाधुवा ॥ रुक्मिणी बलयो राजन्स्नेहभंगभयाद्धरिः ५० अथोऽनिरुद्धं सह भार्यया वरं रथं समारोप्य ययुः कुशस्थलीम् ॥
रामादयो भोजकटादृशार्द्धकाः सिद्धाखिलार्थामधुसूदनाश्रयाः ५१ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तराष्टमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ श्रीशुक उ
वाच ॥ तथा ताभिर्वरस्त्रीभिरिममाणोजनार्दनः ॥ दिनानिहतसापत्न्यः सुबहून् यत्यवासयत् १ राजोवाच ॥ तासां षोडशसाहस्रमहिषीणां जनार्दनः ॥ त
स्मिं कथंचकारैको मानुषं देहमाश्रितः २ श्रीशुक उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि श्रोतॄणां विस्मयावहम् ॥ यथा चकार बह्वीनामेकस्त्वर्षिजनार्दनः ३ नरकं निह
तं श्रुत्वा तथोद्वाहं च योषिताम् ॥ कृष्णेनैकेन बह्वीनां तद्दिदृक्षुः स्मनारदः ४ चित्रं बतैतदेकेन वपुषा युगपत्पृथक् ॥ गृहेषु द्यष्टसाहस्रस्त्रिय एक उदावहत् ५
इत्युत्सुको द्वाारवतीं देवर्षिर्द्रष्टुमागमत् ॥ पुष्पितोपवनारामं द्विजालिकुलनादितम् ६

थात्यवासयत् तथातव कथयामीति वा १ २ ३ नरकं निहतं श्रुत्वा तथा एकेन कृष्णेन बह्वीनां योषितां चोद्वाहं श्रुत्वा नारदस्तद्वृत्तिं दिदृक्षुर्भूदित्यन्वयः ४ ततः किमिति तत्राह चित्रमिति एकः एकेन वपुषा पृ
थक् गृहेषु द्यष्टसाहस्रस्त्रिय एकस्मिन् मुहूर्ते उदावहदित्युक्तं तदिदं विचित्रमाश्चर्यमिति च ५ संतोषादुत्सुको भूत्वा देवर्षिः कृष्णचेष्टितं द्रष्टुं द्वाारवतीमागमदित्यन्वयः कीदृशां द्वाारवतीनामपुं पुष्पिता
उपवनारामां स्मिस्तत् द्विजानामलीनां पक्षिणां कुलेन नादितम् ६

उत्फुल्लेदीवरादिभिः छुरितेषु सरस्सुहंसादिभिरुच्चैः छुतस्वरेण कूजितं यद्वा सामान्यत उत्कन्नारदागमनं विशिनाष्टि पुष्पितेत्यादिना प्रथमतो द्विजादिनादितं पुष्पितोपवनारामं प्राप पश्चादुत्फुल्लेदी
वरादिभिः छुरितेषु सरस्सुहंसादिभिरुच्चैः कूजितं स्थलमाप ७ ततः पश्चात्स्फाटिकराजतैः स्फाटिकादिनिर्मितैः नवभिः नूतनैः प्रासादलक्षणेर्जुष्टं स्थलमाप कीदृशैर्महामरकतप्रख्यैः इंद्रनीलविहितसोपानैः स्व
र्णरत्नानि सुवर्णश्रेष्ठानि परिच्छदायेषां तानि यथा अत्युत्तमसुवर्णजलविचित्रितानीत्यर्थः तैः ८ किंच विभक्तैः विभक्तरथ्यापथैः रथमार्गैश्च त्वरैरापणैश्च शोभितां ततः परं शालाभिः सभाभिरतिरुचिरां सुराल
यैः देवगृहैश्च मनोरमांगोमयचंदनोदकादिना संसिक्तमार्गां गणानि च वीथयश्च गृहपंक्तिपुरोमार्गांश्च संसिक्तमार्गां गणवीथिगोहिनतां पतंत्यः विवरणा
वरणे कुर्वत्यः पत्ताकायेषां तेषु तत्पताकाः ते च ध्वजाः पतत्पताकध्वजास्तैः वारितः स्तंभितश्चातपो यत्र सातथातां एवं विधायां तस्यां कुशस्थल्यामंतभागे हरेः पुरं सर्वसंपदापूर्णस्थानमस्तीति शेषः सर्वधिष्ण्यपैः

उत्फुल्लेदीवरां भोजकह्वारकुमुदोत्पलैः ॥ छुरितेषु सरस्सुच्चैः कूजितं हंससारसैः ७ प्रासादलक्षैर्नवभिर्जुष्टं स्फाटिकराजतैः ॥ महामरकतप्रख्यैः स्वर्णरत्नप
रिच्छदैः ८ विभक्तरथ्यापथचत्वरापणैः शालासभाभीरुचिरां सुरालयैः ॥ संसिक्तमार्गां गणवीथिगोहिनीं पतत्पताकाध्वजवारिता तपाम् ९ तस्यामंतः पुरं श्री
मदार्चितं सर्वधिष्ण्यपैः ॥ हरेः स्वकौशलं यत्र त्वष्ट्राकात्स्न्येन दर्शितम् १० तत्र षोडशभिः सद्यसहस्रैः समलंकृतम् ॥ विवेशैकतमं शौरेः पत्नीनां भवनं मह
त् ११ विष्टब्धं विद्रुमस्तंभैर्वैदूर्यफलकोत्तमैः ॥ इंद्रनीलमयैः कुड्यैर्जालैर्मरकतोत्तमैः १२ वितानैर्निर्मितैस्त्वष्ट्रा मुक्तादामविलंबिभिः ॥ दांतैरासनपर्यंकैर्म
ण्युत्तमपरिष्कृतैः १३ दासीभिर्निष्ककंठीभिः सुवासोभिरलंकृतम् ॥ पुंभिः सकंचुकोष्णीषसुवस्त्रमणिकुंडलैः १४ रत्नप्रदीपनिकरघुतिभिर्निरस्तध्वांतं
विचित्रबलभीषुशिखंडिनो ग ॥ नृत्यंतियत्र विहिता गुरुधूपमक्षैर्निर्यातमीक्ष्य घनबुद्धयउन्नतः १५ तस्मिन् समानगुणरूपवयःसुवेषदासीसहस्रयुतयाऽनुस
वंगृहिण्या ॥ विप्रोददर्शचमरव्यजनेन रुक्मदंडेन सात्वतपतिपरिवीजयंत्या १६ तं सन्निरीक्ष्य भगवान्सहस्रोत्थितः श्रीपर्यंकतः सकलधर्मभृतां वारिष्ठः ॥
आनम्य पादयुगलं शिरसाकिरीटजुष्टेन सांजलिरवीविशदासने स्वे १७ तस्यावनिज्यचरणौ तदपः स्वमूर्ध्ना विभ्रजगदुस्तरोपि सतां पतिर्हि ॥ ब्रह्मण्यदेवइ
तियदुणनामयुक्तं तस्यैव यच्चरणशौचमशेषतीर्थम् १८ संपूज्य देवऋषिमादिऋषिः पुराणो नारायणो नरसखो विधिनोदितेन ॥ वाण्याभिभाष्य मितयामृतक
ल्पयाचप्राह प्रमो भगवतः करवामर्किते १९

समस्तैः ब्रह्मादिभिरार्चितं धिष्ण्यं गृहं मध्यगृहपतिर्ब्रह्मा परितः पतयद्वा दयः यत्र पुरे त्वष्ट्राविश्वकर्मणा ९ १० ततः परितः कृष्णस्य पत्नीनां षोडशभिः सद्यसहस्रैः गृहसहस्रैः संदर्शनीयतया लंकृतं भवनानामे
कतमं भवनम् ११ कीदृशं तद्गृहमत्राह विष्टब्धमिति मूले अग्रे च फलकोत्तमानियेषां तेषां तैः जालैः गवाक्षैः १२ मुक्तादामविलंबिभिः अवलंबमानमौक्तिकमालैः दांतैर्गजदंतनिर्मितैः १३ १४ अक्षैर्ग
वाक्षैः निर्यातनिर्गतं विहिता गुरुचूर्णधूपदंष्ट्राभिः शिखंडिनो मयूराः १५ चामरव्यजनेन चामरारुच्यजनेन तस्मिन् भवने आविशेत्तदपविष्टः १६ १७ भो परीक्षिते तच्चित्रमित्याह ब्रह्मण्यदेव इतीति यस्य च
रणशौचजलमशेषां स्वीर्य पतिशूद्रान् करोतीति अशेषतीर्थं यद्वाऽशेषाणि तीर्थानि न्यास्मस्तत्तत्स्वहरेः ब्रह्मण्यदेव इति यत्तदुणनाम तस्यैव युक्तमित्यवधारयेत्पर्यः १८ शास्त्रोचितेन विधिना संपूज्य १९

तत्र नारदः प्रवक्ति नेति त्वयि अद्भुतं नैव मानादिदानमिति शेषः स्वैरावतारः स्वेच्छावतार इति सुष्ठु विदाम २० अद्य दृष्टं तवांघ्रियुगलं ध्यायंश्च रामि यथा स्मृतिः स्यात्तथानुगृहाण २१ २२ अक्षाभिरसैः दी
व्यंतं देवनक्रियां कुर्वतम् २३ अविदुषेव पूर्वगृहे नारदागमनमजानते वहरिणा भवान्कदायात इत्यसौ नारदः पृष्ठः २४ २५ २६ कापि गृहे ब्राह्मणदत्तावशेषितमन्नम् २७ असि चर्मभ्यां शिष्यवर्त्म सुचरंतं शि
ष्याञ्छिक्षयंतम् २८ २९ वारमुख्याभिरबलाभिरावृतं वेष्टितम् ३० इदं तमिति पाठः इदं तमिति पाठे दददान इत्यस्य धातोः शत्रादेशः ३१ ३२ ३३ ३४ काले प्राप्ते विध्युक्तप्रकारेण उपनायनं उपनयनं स्व

नारद उवाच ॥ नैवाद्भुतं त्वयि विभो खिललोकनाथे मैत्रीजने शुद्धतश्च दमं स्वलानाम् ॥ निःश्रेयसाय जगतां स्थिति रक्षणाभ्यां स्वैरावतार उरुगाय विदाम सुष्ठु
२० दृष्टं तवांघ्रियुगलं जनतापवर्गं ब्रह्मादिभिर्हृदिविचिंत्य मगाधबोधैः ॥ संसारकूपपतितोत्तरणावलंबं ध्यायंश्च राम्यनुगृहाण यथा स्मृतिः स्यात् २१
ततो न्यदा विशद्रेहं कृष्णपत्न्याः स्मनारदः ॥ योगेश्वरेश्वरस्यांगयोगमायां विवित्सया २२ दीव्यंतमक्षभिस्तत्र प्रियया चोद्वेन च ॥ पूजितः परया भ
क्त्या प्रत्युत्थानासनादिभिः २३ पृष्ठश्चाविदुषेवा सौ कदायातो भवानिति ॥ क्रियते किंतु पूर्णानामपूर्णे रस्मदादिभिः २४ अथापि ब्रूहि नो ब्रह्मन् जन्मैतच्छो
भनं कुरु ॥ स तु विस्मित उत्थाय तूर्णमन्यदगाद्ब्रह्मम् २५ तत्राप्यचष्ट गोविंदं लालयंतं शिशून् सुतान् ॥ ततो न्यस्मिन् गृहे पश्यन्मज्जनाय कृतोद्यमम् २६
जुह्वंतं च वितानाग्नीन्यजंतं पंचभिर्मखैः ॥ भोजयंतं द्विजान् कापि भुंजानमवशेषितम् २७ कापि संध्यामुपासीनं जपंतं ब्रह्मवाग्यतम् ॥ एकत्र चासि चर्मभ्यां
चरंतं शिष्यवर्त्मसु २८ अश्वैर्गजैरथैः कापि विचरंतं गदाग्रजम् ॥ क्वचिच्छयानं पर्यंकेस्तूयमानं च बन्दिभिः २९ मंत्रयंतं च कस्मिंश्चिन्मंत्रिभिश्चोद्ववादिभिः ॥
जलक्रीडारतं कापि वारमुख्याबलावृतम् ३० कुत्रचिद्विजमुख्येभ्यो ददतंगाः स्वलंकृताः ॥ इति हासपुराणानि शृण्वंतं मंगलानि च ३१ हसंतं हास्यकथया क
दाचित्प्रियया गृहे ॥ कापि धर्मसेवमानमर्थकामौ च कुत्रचित् ३२ ध्यायंतं मेकमात्मानं पुरुषं प्रकृतेः परम् ॥ शुश्रूषंतं गुरुन्कापि कामैर्भोगैः सपर्यया ३३ कु
र्वंतं विग्रहं कैश्चित्संधिचान्यत्र केशवम् ॥ कुत्रापि सहरामेणार्चितयंतं सतां शिवम् ३४ पुत्राणां दुहितृणां च काले विध्युपनायनम् ॥ दारैर्वरैस्तत्सदृशैः कल्प
यंतं विभूतिभिः ३५ प्रस्थापनोपनयनैरपत्यानां महोत्सवान् ॥ वीक्ष्य योगेश्वरेशस्य येषां लोकाविसिस्मिरे ३६ यजंतं सकलान् देवान् क्वचित्कतुभिरुर्जि
तैः ॥ पूतयंतं क्वचिद्धर्मकूपारामालयादिभिः ३७ चरंतं मृगयां कापि हयमारुह्य सैधवम् ॥ घ्नंतं तीर्थपशून् मेध्यान्परीतं यदुपुंगवैः ३८ अव्यक्तलिङ्गप्रकृति
मंतः पुरचरादिषु ॥ क्वचिच्चरंतं योगेशंततद्वावबुभुत्सया ३९ अथोवाच हृषीकेशं नारदः प्रहसन्निव ॥ योगमायावलंबं वीक्ष्य मानुषीमीयुषोरतिम् ४०

गृहं प्रत्यानयनं ब्राह्मणीकारणं कल्पयंतं पुत्राणां दारैः सह दुहितृणां वैरैः सह योगं कल्पयंतम् ३५ प्रस्थापनं परगृहं प्रति दुहितृप्रेषणं उपनयनं स्वगृहं प्रत्यानयनं येषां मितिषष्ठी द्वितीयार्थे लोकाः पानिकर्माणि वी
क्ष्य विसिस्मिरे तानि कुर्वंतं कर्मणामाचरणं वीक्ष्येति वा ३६ कूपादिभिः पूतयंतं पूतारूपधर्ममाचरंतम् ३७ सैधवं सिधुदेशभवं तीर्थे शास्त्रे विहितान्प्राप्ते प्राप्ते वा यज्ञे वा ३८ अव्यक्तलिङ्गप्रकृतिं अपष्टलक्षणस्व
भावं तेषां तेषां भावानां पदार्थानां बुभुत्सया स्वभावजिज्ञासया ३९ मानुषी रतिं मनुष्यक्रीडाम् ४०

आत्मानिहृदयोनिर्भातस्यप्रकाशितस्यभवतःपादयोर्निषेवया ४१ आहुतानितिपाठेयज्ञसातीर्थेनस्नातानित्यर्थः ४२ लोकानुकारिचरितदर्शनेननारदस्यान्यथाज्ञानंनिवारयन्नितितस्वमुपदिशति
ब्रह्मन्निति इमंलोकमास्थितः तंधर्मकर्तारंअनुमोदकःअनुज्ञाता ४३ उपसंहरति इतीति इतिशब्दआदिवचनः ४४ ४५ इत्यर्थधर्मकामेषुअवाहितात्मनाकृष्णेन ४६ ४७ साक्षान्मोक्षहेतुत्वा
त् भगवच्चरितमिदंबुभूषुभिरभ्यसनीयमाश्वसनीयंनतुविटवृत्तवदुपेक्षणीयमितिभावेनाह यानीतिभंगविष्णुरात् विश्वविलयोद्भववृत्तिषुहेतुर्हारी यानिअनन्यविषयाणिकर्माणिचकारयस्तुतानिगाय
तिशृणोतिअनुजानातिवा तस्यपुंसोपवर्गमार्गेभगवतिभक्तिर्भवतिहियस्मात्तस्मादवश्यमुमुक्षुणासेव्यानीति ४८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तसप्ततित
मोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ राज्ञादैर्नादिननित्यानियमप्रकारंकथयत्पास्मिन्नध्याये तत्रादौमाधवीनांग्राम्यधर्मलौल्यातिशयंकथयति अथेत्यादिना १ वयांसिकोकिलादीनि बांदिनःकृष्णंबोधयंत्यवोपत

नारदउवाच ॥ विदामयोगमायांतेदुर्दर्शमपियोगिनाम् ॥ योगेश्वरात्मन्निर्भातभवत्पादानिषेवया ४१ अनुजानीहिमांदेवलोकांस्तेयशसाहुतान् ॥
पर्यटामितवोद्रायन्लीलांभुवनपावनीम् ४२ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मन्धर्मस्यवक्ताहंकर्तारमनुमोदकः ॥ शिक्षयंस्तंलोकमिममास्थितःपुत्रमांखिदः ४३
श्रीशुकउवाच ॥ इत्याचरंतंसद्धर्मान्प्राक्सृष्टान्गृहमेधिनाम् ॥ तमेवसर्वगेहेषुसंतमेकंददर्शह ४४ कृष्णस्यानंतवर्धिस्ययोगमायामहोदयम् ॥ मुहुर्ह
श्चाक्रुषिरभूद्विस्मितोजातकौतुकः ४५ इत्यर्थधर्मकामेषुकृष्णेनावहितात्मना ॥ सम्यक्सभाजितःप्रतिस्तमेवानुस्मरन्प्रययौ ४६ एवंमनुष्यपदवीमनुवर्त
मानोनारायणोखिलप्रवायगृहीतशक्तिः ॥ रेमेचषोडशसहस्रवरांगनानांसत्रीडसौहृदनिरी क्षणहासजुष्टः ४७ यानीहविश्वविलयोद्भववृत्तिहेतुःकर्माण्यनन्य
विषयाणिहरिश्चकार ॥ यस्त्वंगगायतिशृणोत्यनुमोदतेवाभक्तिर्भवेद्भगवतिह्यपवर्गमार्गे ४८ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्त०सप्तसप्ततितमोऽ
ध्यायः ॥ ७७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ अथोपस्युपवृत्तायांकुक्कुटान्कूजतोशपन् ॥ गृहीतकंठयःपतिभिर्माधव्योविरहातुराः १ वयांस्यरुरुवन्कृष्णंबोधयंत्यविवं
दिनः ॥ गायत्स्वल्लिष्वदभेषुमंदारवनवायुभिः २ मुहूर्तेतंतुवैदर्भानामृष्यदपिशोभनम् ॥ परिरंभणविश्लेषात्प्रियबाह्वंतरंगता ३ ब्राह्मेमुहूर्तेउत्थायवा
युपस्पृश्यमाधवः ॥ दध्यौप्रसन्नकरणआत्मानंतमसःपरम् ४ एकंपरंज्योतिरनन्यमद्वयंस्वस्थयानित्यनिरस्तकल्मषम् ॥ ब्रह्माख्यमस्योद्भवनादिहेतुभिः
स्वलक्षणैर्लक्षितभावनिर्द्वितिम् ५ अथाहुतोभस्यमलेयथाविधिक्रियाकलापंपरिधायवाससी ॥ चकारसंध्योपगमादिसत्तमोहुतानलोब्रह्मजजापवाग्यतः ६

स्थुःनित्योद्बुद्धत्वादिवेति मंदारवनवायुभिःपारिजातवनवायुभिःसह २ तंमुहूर्तेपलक्षितकालम् प्रियस्यकृष्णस्यबाह्वंतरंलक्षस्थलम् ३ नित्यप्रसन्नान्तःकरणःआत्मानंस्वयमेव ४ इतस्वस्तुभ्यआत्मानं
व्यावर्तयति एकमिति एकंमुख्यंस्वरूपभेदशून्यंवा आदित्यादिज्योतिभ्यःपरंवलक्षणम् परंज्योतीरूपंसंपद्येतिश्रुतिः अनन्यंअन्याधीनस्वभावरहितंअन्यःस्वतंत्रोयस्मात्सत्तथावत्वा अद्वयंअसहस्रं
स्वस्थंस्थयास्वव्यवस्थयास्वमहिम्नास्वाकारेणवा नित्यनिरस्तदोषं कितस्यनामधेयमत्राह ब्रह्माख्यामिति स्वलक्षणैःस्वरूपलक्षणैःव्यावर्तकधर्मैःअस्यजगतःउद्भवनादिहेतुभिःसृष्ट्यादिहेतुभिर्लक्षि
ताभावनिर्वातिःस्वरूपानंदोयस्यसत्तथातम् यदेषआकाशआनंदोनस्यात्इतिश्रुतेः ५ संध्योपगमादिसंध्योपासनादिकंक्रियाकलापंचकार ब्रह्मजजाप नियतस्वाध्यायाध्ययनंकृतवान् गापत्री
वा जप्तवान् ६

स आत्मनः कलाः स्वसन्निधानविशेषोपेतान् आत्मवान् स्वाधीनप्रयत्नः स्वाधीनमनावा ७ साध्वीनां पादबन्धनादिक्रियानपेक्षाणाम् गृहीनां प्रथमप्रसूतानाम् ८ बद्धं बद्धं द्वयं द्वयं एकैकस्मै विप्राय ९ गोविप्र
देवताः वयोवृद्धाश्च गुरुभूतान्यश्वत्थादीनि नमस्कृत्य एतत्सर्वकीदृशमत्राह आत्मेति आत्मनः संभूतिसन्निधेः प्रतिमाम् मंगलानितिलादीनि १० नरलोकस्य मुक्तामुक्तस्य भूषणं अलंकारभूतम् ११
आदर्शदर्पणम् गवादर्शश्च प्रेक्ष्य देवताः प्रतिष्ठिताः कामिनामर्थेनां कामान् काम्यान्पदार्थान् किंबहुना सर्वान् कामैः पृथक् पृथक् प्रतोष्य संतोषं जनयित्वा स्वयमपि प्रत्यनंदत संतुष्टो भूदित्यन्वयः १२ द्र
व्यसंविभागक्रममाह संविभज्येति विप्रादीनुद्दिश्य स्रगादिभिस्तृतीयाचद्वितीयार्थे प्रायुक्तस्वयं स्वीचकार १३ तावत्तदा १४ १५ स्त्रीणां मनः १६ यन्निविष्टानां यत्र सभायामुपविष्टानां च

उपस्थाया कमुद्यंतं तर्पयित्वा आत्मनः कलाः ॥ देवानृषीन् पितृन् वृद्धान् विप्रान् भ्यर्च्य चात्मवान् ७ धेनूनां रुक्मशृंगीणां साध्वीनां मौक्तिकस्रजाम् ॥ पयास्विनी
नां गृहीनां सवत्सानां सुवाससाम् ॥ ८ द्वादौ रूप्यखुराग्राणां क्षौमाजिनतिलैः सह ॥ अलंकृतेभ्यो विप्रेभ्यो बद्धं बद्धं दिने दिने ९ गोविप्रदेवतावृद्धान् गुरुभू
तानि सर्वशः ॥ नमस्कृत्वात्मसंभूतिमंगलानि समस्पृशत् १० आत्मानं भूषयामास नरलोकविभूषणम् ॥ वासोभिर्भूषणैः स्वीयेर्दिव्यस्रगनुलेपनैः ११
अवेक्ष्या ज्यंतथादर्शं गोवृषद्विजदेवताः ॥ कामिनां सर्ववर्णानां पौरांतः पुरचारिणाम् ॥ प्रादात् कामान् पृथक् कामैः प्रतोष्य प्रत्यनंदत १२ संविभज्या प्रतो विप्रान् स्र
कांबूलानुलेपनैः ॥ सुहृदः प्रकृतीर्दरान् प्रायुक्तं च ततः स्वयम् १३ तावत्सूत उपानीयस्यंदनं परमाद्भुतम् ॥ सुग्रीवाद्यैर्हर्षैर्युक्तं प्रणम्यावस्थितो ग्रतः १४
गृहीत्वा पाणिना पाणिं सारथेरथमारुहत् ॥ सात्यकयुद्धवसंयुक्तः पूर्वाद्रिमिव भास्करः १५ ईप्सितो तंतः पुरस्त्रीणां सत्रीडप्रेमवीक्षितैः ॥ कृच्छ्राद्विस्तृष्टो निरगा
ज्जातहासो हरन्मनः १६ सुधर्माख्यां सभां सर्वैर्वृष्णिभिः परिवारितः ॥ प्राविशद्यन्निविष्टानां सत्यंगवद्भूमयः १७ तत्रोपविष्टः परमसाने विभुर्बभौ स्वभासा
ककुभोवभासयन् ॥ वृतो नृसिंहैर्यदुभिर्यदूतमो यथोदुराजो दिवितारकागणैः १८ तत्राथ मंत्रिणो राजन्नानाहास्यरसैर्विभुम् ॥ उपतस्थुर्नटाचार्या नर्तक्यस्तांड
वैः समम् १९ मृदंगवीणासुरजवेणुतालतलस्वनैः ॥ न नृतुर्जगुस्तुष्टुवुश्वमूतमागधबंदिनः २० तत्रस्था ब्राह्मणाः केचिदासीना ब्रह्मवादिनः ॥ पूर्वेषां पुण्य
यशसाराज्ञां चाकथयन्कथाः २१ तत्रैकः पुरुषो राजन्नागतोऽपूर्वदर्शनः ॥ विज्ञापितो भगवते प्रतीहारैः प्रवेशितः २२ स नमस्कृत्य कृष्णाय परेशा
यकृतांजलिः ॥ राज्ञामावेदयद्दुःखं जरासंधो परोधजम् २३ ये तु दिग्विजयेतस्य सन्नतिनाययुर्नृपाः ॥ प्रसह्य रुद्धास्तेना सन्नयुते दोगिरि व्रजे २४ ॥ राजान ऊ
चुः ॥ कृष्णकृष्णा प्रमेयात्मन् प्रपन्नभयभंजन ॥ वयं त्वां शरणं यामो भवभीताः पृथग्निधयः २५ लोको विकर्मनिरतः कुशले प्रमत्तः कर्मण्ययं त्वदुदिते भवद
र्चने स्वे ॥ यस्तावदस्य बलवानिह जीविताशांसद्यश्छिनत्त्यनिमिषाय न मोस्तु तस्मै २६

शनपानादिषडूर्मयो न संति न बाधन्ते १७ नृसिंहैः पुरुषश्रेष्ठैः १८ नानाविधैः हास्यैः हसनविषयैरसैः रागजनकवचनैः १९ नटादयो न नृतुः सूतादयो जगुः २० गानानंतरं कः प्रसंग इत्यत्राह
तत्रस्था इति घ्रागतिनिवृत्तिवाचिना शयित्वमुपतिष्ठत्वा सूच्यते अत्र तयोः को विवक्ष्यत इत्यत उक्तम् आसीना इति २१ तत्र तस्यामवस्थायाम् २२ जरासंधेन कृतो परोधो निरोधः
तस्माज्जातम् २३ गिरिव्रजे नगरे २४ पृथग्निधयः यथार्थज्ञानशून्याः २५ अयथार्थज्ञानी किं करोति किंच तस्य फलमिति तत्राह लोक इति उक्तार्थोपम् २६

भगवानत्र किमर्थमवतीर्ण इति तत्राह काल इति च शब्द एवार्थे समुच्चये वा सत्तारक्षणाय खलानां दुष्टानां निग्रहाय इदं जगत् अस्मिन् जगति कलयाऽवतीर्णो भगवानिति किं वदंती एतद्वयं विनानान्यत् कार्य किं नाकिमपि कुतः कालः तत्तत्काले तत्तत्कार्यसाधनसमर्थत्वात् कः खलः को वा सन्ति विविशेनास्ति काश्चिदिति हे ईश कश्चिज्जनस्त्वदीयानि देशमति याति अतिक्रामति सखलः किं सुकृतमृच्छति किं स्वित्त्वदीयनिदेशमति याति लंघयति सोऽसन्निकुसुकृतमृच्छतीति वयं न विद्यः एकः सुखच्छेदकं लोकं एकः सुखकरं कृच्छतीति भवान्वेत्तीति वाक्यार्थः अति स्यादाधिकार्थोक्तो प्रशंसायामाति क्रम इति २७ स्वर्गादि सुखस्य निर्विषयत्वेन राज्यसुखात्परं किमपीतिकेषां चित्प्रवादस्तत्राह स्वप्रायितमिति । स्वप्रायितं स्वप्रवत्क्षणिकं तदपि न स्वाधनिमित्त्वाह परतंत्रमिति । तत्र तन्नित्यमित्याशयश्च तन्मरणतयोपेतेन मृतकेन शवकल्पेन शरीरेण राज्यधुरं वहाम इत्यस्यान्यात्किं सुखमस्तीति तर्हितद्वानौ बह्वायासात्केशः स्यादिति तत्राह हित्वेति यदनीह लभ्यं निवृत्तिमार्गस्यैः साध्यमात्मानि सुखं तद्वित्वा कृपणावयं क्लिश्यामहे एवं विधं ज्ञानमस्ति चेत् किमिति क्लेश इत्यत उक्तं तवेति २८ किमिदानीमावश्यकं तद्वदकिं बहु सिद्धानुवादेनेति तत्राह तन्न इति । विर्युं स्ववियोजय अयुतमतंगजवीर्यं अयुतगजपराक्रमं

कालो भवान् जगदिदं कलयावतीर्णः सद्रक्षणाय खलनिग्रहणाय चान्यत् ॥ काश्चित्त्वदीयमति याति निदेशमशिकं वा जनः सुकृतमृच्छति तत्राविद्यः २७ स्वप्रायितं नृपसुखं परतंत्रमीश शश्वद्वयेन मृतकेन धुरं वहामः ॥ हित्वा यदात्मनि सुखं तदनीह लभ्यं क्लिश्यामहेति कृपणास्तव माययेति २८ तन्नो भवान् प्रणतशोकहरां प्रियुग्मोरुद्धान्विर्युं स्वमगधाधिपकर्मपाशात् ॥ यो भूभुजोयुतमतंगजवीर्यमेको विभ्रद्गरोधभवने मृगराडिवावीः २९ यो वै त्वया दिनवकृत्व उदात्तचक्रो भग्नो मृधे खलु भवंतमनंतवीर्यम् ॥ जित्वा नृलोकनिरतं सतुरुद्धर्पो युष्मत्प्रजाः क्षिपति चाशुचताद्विधोहि ३० इति मागध संरुद्धा भवद्दर्शनकांक्षिणः ॥ प्रपन्नाः पादमूलं ते दीनानां शं विधीयताम् ३१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ राजदूते ब्रुवत्येवं देवर्षिः परमद्युतिः ॥ विभ्रत्पि गजटाभारं प्रादुरासीद्यथा रविः ३२ गायत्रि गिरामधुरया प्रियवर्माणि जन्म च ॥ द्रावयन्नवसंवांश्च लोकान्निरमयन् भृशम् ३३ तं दृष्ट्वा भगवान् कृष्णः सर्वलोकेश्वरेश्वरः ॥ ववंद उत्थितः शीर्ष्णांससभ्यः सानुगो मुदा ३४ सभाजयित्वा विधिवत्कृतासनपरिग्रहम् ॥ बभाषे सूनृतैर्वाक्यैः श्रद्धया तर्पयन् मुनिम् ३५ अपि स्विदद्य लोकानां त्रयाणामकुतोभयम् ॥ ननु भूयान् भगवतो लोकान्पर्यटतो गुणः ३६ न हितेऽविदितं किंचिल्लोकेष्वीश्वरकर्तृषु ॥ अथ पृच्छामहे युष्मान्पांडवानां चिकीर्षितम् ३७ नारद उवाच ॥ दृष्टामया ते बहुशो दुरत्ययामाया विभो विसृज्य जश्मयिनः ॥ भूतेषु शश्वच्चरतः स्वशक्तिभिर्वह्नेरिव च्छन्नरुचोरुचोद्भुताः ३८ तवेहितं कोर्हति साधु वेदितुं स्वमाययेदं सृजतो नियच्छतः ॥ यो विद्ययानात्मतया वसीयते तस्मै नमस्ते स्वविलक्षणात्मने ३९

विभ्रत् २९ उदात्तं उन्नतं चक्रं सैन्यं स्यत उदात्तचक्रः आशु च आश्वेव तस्य प्रतिक्रियाम् ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ अद्यत्रयाणां लोकानामकुतोभयमपि भयं नास्ति हि लोककुशला कुशलजिज्ञासया पर्यटतो भवतो महान् गुणो भवतीत्याह नन्विति ३६ पक्षिवत्पर्यटताऽज्ञेन मया किं प्रयोजनमत्राह नहीति ईश्वरः कर्ता येषां तथातेषु अथ तस्मात् ३७ मायामाहात्स्यानि मायिनः नित्याव्याहतमाहात्म्यस्य दारुणुच्छन्नरुचः वह्नेरुच इव तवरुचोऽप्यद्भुता अर्चिताः ३८ वह्नेरुचो मथनादिनाव्यज्यंते न तथा तवरुच इति भावेनाह तवेति । कुतो निर्वेदनमिति तत्राह य इति । यो भवानविद्ययाऽज्ञानेनात्मतया अस्वामितया वसीयते निश्चीयते शरीरिभिरिति शेषः । इति यदतो वेदनं दुःशकमित्यर्थः । तर्हितं तत्सत्तां किं नेत्याह स्वेति । स्वतो विलक्षणस्वरूपाय तस्मात्स्वामित्वमेव सत्यमिति तत्राज्ञानमेव कारणमित्यर्थः स्वरूपतो विरुद्धलक्षणस्वामिने कदाप्यनुपहतस्वामिन इत्यर्थ इति वा ३९

अज्ञानं मां कदापि न स्पृशेत्सुतज्ञानमेव नित्यं प्रज्वालितं भूयादिति प्रार्थयते जीवस्येति । अज्ञानतः संसरतो जीवस्यानर्थवहाच्छरीरतो विमोक्षणं न जायत इति यत्तस्मादेतदेहहानाय लीलावतारैस्त्वं स्वयशः
प्रदीपकं ज्ञानं प्रज्वालयेत्तदर्थं महं शरणं प्रपद्ये इत्यन्वयः । अनेन लीलावतारविषया ज्ञानं दूरीकृत्य तत्त्वज्ञानमेव विकसितं कुर्वितुं भवति ४० यत्तत्स्वत्प्रसादादस्मदादेर्विज्ञानं तत्राकिंचिदपि विज्ञाप्यं न पश्यामि
अथापि तथापि अशेषपुरुषार्थप्राप्तौ भगवद्भक्तेः मुख्यहेतुत्वेऽपि नरे देवानां विहं बन्तं यज्ञकरणम् ४१ पारमेष्ठ्येन उत्तमकल्पेन ब्रह्मपदप्राप्तिहेतुना वा ४२ ४३ अंत्यावसायिनः अंत्यजातयोपि ईक्षादर्शनमभि
मर्शनं स्पर्शनादिलक्षणं चैषां इतीक्षाभिर्मर्शिनः ४४ उक्तमेव स्फोरयति यस्येति हेअमलयशः भंगलकीर्त्तनं यस्य तवाथकलयाणमत एवा मलं निर्दोषं यशः विश्वं पुनाति ननु मितत्वे यशसो विश्वं पुनानत्वं
कथमित्यत उक्तं दिवीत्यादि घटांतरदीपवत् अस्पष्टस्यापि कथमित्यत उक्तं दिशां वितानमिति दिशामंतेषु विशेषेण तानो विस्तारो यस्य तत्तथा तथापि न चो रवदित्याह प्रार्थितामिति । अथ जन्मप्रभृ
ति श्रीमत्पादलक्षणास्पदंगतावपादरजोवहोर्मिर्मंदाकिनी च विश्वं पुनाति अतस्तव माहात्म्यं किं वक्ष्यामीत्यतो न मोनम इत्युपरमा मीति वाक्यार्थः ४५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे वि

जीवस्य यत्संसरतो विमोक्षणं न जायते नर्थवहाच्छरीरतः ॥ लीलावतारैः स्वयशः प्रदीपकं प्रज्वालयेत्स्वं तदहं प्रपद्ये ४० अथाप्याश्रावयेद्ब्रह्मन्नरदेव वि
हं बन्तम् ॥ राज्ञः पैतृष्वसेयस्य भक्तस्य च चिकीर्षितम् ४१ यक्षयति त्वां मखेंद्रेण राजसूयेन पांडवः ॥ दृपतिः पारमेष्ठ्येन तद्भवाननुमोदताम् ४२
तस्मिन् देवक्रतुवरे भवंतं वै सुरादयः ॥ दिदृक्षुः समेष्ट्यंति राजानश्च यशस्विनः ४३ श्रवणात्कीर्तनाद्ब्रह्मणा तूयं तं त्यावसायिनः ॥ तव ब्रह्ममयस्येशकि
मुत्तेशाभिर्मर्शिनः ४४ यस्यामलं दिवियशः प्रथितं रसायां भूमौ च ते मलयशो थ दिशां वितानम् ॥ मंदाकिनी च तव पादरजोवहोर्मिः श्रीमत्पदास्पदगताथ पु
नाति विश्वम् ४५ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युदीरितमाकर्ण्य देवर्षे रुद्रवो ब्रवी
त् ॥ सभ्यानां मतमाज्ञाय कृष्णस्य च महामतिः १ उद्धव उवाच ॥ यदुक्तमृषिणा देवसाचिव्यं यक्षयतस्त्वया ॥ कार्यं पैतृष्वसेयस्य रक्षाचशरणौषिणाम् २
यष्टव्यं राजसूयेन दिक्क्रजयिना विभो ॥ अतो जरासुतवध उभयार्थोमतो हि मे ३ अस्माकं च महानर्थो ह्येते नैव भाविष्यति ॥ यशश्च तव गोविंदराज्ञो बंधा
द्विमुच्यतः ४ सर्वैर्दुर्विषहो राजानागायुतसमो बले ॥ बलिनामपि चान्येषां भीमसेन बलं विना ५ द्वैरथे स तु जेतव्यो न शताक्षौहिणीयुतः ॥ ब्रह्मण्यो भ्य
र्थितो विप्रैर्न प्रत्याख्यातिकर्हि चित् ६

जय० टीकायां अष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ एकांतभक्तानां भक्त्यतिशयजननाय हरेर्बहुकृत्याचरणलक्षणमाहात्म्यं कथयति । तत्रादौ कृष्णकटाक्षसूचिततत्कार्यविशेष उद्धवः स्वानीति वक्ति इतीति १
तद्भवाननुमोदतामिति देवर्षिणाय दुक्तं तस्यायमभिप्रायः हे देवत्वया यक्षयतः यागं करिष्यतः पैतृष्वसेयस्य युधिष्ठिरस्य साचिव्यं साहाय्यं कार्यं कर्तव्यमिति किंच शरणौषिणां राज्ञां रक्षाचकार्या २ कार्यद्वय
साधनोपायं वक्ति यष्टव्यमिति । तेन राज्ञां राजसूयेन यज्ञेन यष्टव्यं न क्रूण्यादिनेव पांगमात्रेण तथापीत्युक्तं तेन भाव्यामित्याह दिक्चक्रेति । दिदृक्षुः बलं जितवता तत्रामृत्वा जरासंधः करं न ददातीति
यदतो जरासुतवध उभयेषामर्थः प्रयोजनं ३ युधिष्ठिरकार्यसिद्धवत्कृत्वा स्वकार्यमभिष्टौति अस्माकमिति एतेन जरासंधवधेन विमुच्यतः विमोचयतः ४ दुर्वैर्दुर्विषहोस्तु बलिनां सुविषह इत्यत उक्तं बलि
नामिति तर्हि दंदुःखसाध्यं नेत्याह भीमसेनेति ५ द्वैरथे द्वंद्वयुद्धे तत्रोपायमाह ब्रह्मण्य इति ६

तीक्ष्णश्चैवप्रचंडश्चवृकोनामानलोमतः सपांडवस्यजठरतेनेभीमोवृकोदरइति । हनननिश्चयेकोहेतुरित्यतउक्तं तवोति त्वयासहगंतव्यंतदर्थमित्यर्थः ७ तत्कुतइतितत्राह निमित्तमात्रमिति । कालइत्याख्यरूपसंज्ञारूपमस्यास्तीति कालाख्यारूपीतस्य ८ हेकृष्णतत्रेदं कर्मलोकक्षेमकरमितिभावेनाह गायंतीति राज्ञादेव्यःमहिष्यःचशब्दादेव्यःशृहेषुतेतवइदं कर्मगायंति इदमिदं तत्राह स्वशत्र्विति आत्मनःस्वामिनोनिरोधान्मोक्षणं कथंगायंतीत्यतोलुप्तोपमामाह गोप्यइति चशब्दोयथावचनःगोप्यःयथाकुंजरपतेः गजेंद्रस्यनक्राद्विमोक्षणंनक्राख्यवधंच यद्वा कुवल्यापीडस्यात्मविमोक्षणं शरीरवियोगलक्षणंमरणं चाणूरादिस्वशत्रुवधंच जनकात्मजायाः सीतायाःरावणबंधाद्विमोक्षणं रावणाख्यशत्रुवधंच मुनयोवालमीक्यादयः वयंच तथापित्रोःदेवकीवसुदेवयोःकंसविहितशृंगलायाः विमोक्षणं कंसाख्यशत्रुवधंगायामस्तथेत्यर्थःदेव्योदेवास्त्रयोशृहेषुविमानेषुस्थित्वामोक्षणमित्यादिवा ९ किंबहुनोक्तेनायंजरासंधवधोनेकप्रयोजनोपेतइत्याह जरासंधेति भूभारहरणार्थत्वेना

ब्रह्मवेषधरोभूत्वातंभिक्षेतवृकोदरः ॥ हनिष्यतिनसंदेहोद्वैरथेतवसन्निधौ ७ निमित्तमात्रमीशस्यविश्वसर्गनिरोधयोः ॥ हिरण्यगर्भःशर्वश्चकालाख्यारूपिणस्तव ८ गायंतितेविशदकर्मगृहेषुदेव्योराज्ञांस्वशत्रुवधमात्मविमोक्षणंच ॥ गोप्यश्चकुंजरपतेर्जनकात्मजायाःपित्रोश्चलब्धशरणामुनयोवयंच ९ जरासंधवधःकृष्णभूर्यथार्योपकल्पते ॥ प्रायःकालविपाकेनतवचाभिमतःक्रतुः १० श्रीशुकउवाच ॥ इत्युद्ववचोराजन्सर्वतोभद्रमच्युतः ॥ देवर्षिर्यदुवृद्धाश्चरामश्चप्रसूजयन् ११ अथादिशत्प्रयाणायमगवान्देवकीसुतः ॥ भृत्यान्दारुकजैत्रादीननुज्ञाप्यगुरुन्विभुः १२ सनिर्गम्यावरोधात्स्वात्स्वसुतान्सपरिच्छदान् ॥ संकर्षणमनुज्ञाप्ययदुराजंचशत्रुहा ॥ सूतोपनीतंस्वरथमारुहद्रुद्धजम् १३ ततोरथद्विपभटसादिनायकैःकालयापरिवृतआत्मसेनया ॥ मृदंगभेर्यानि कशंखगोमुखैःसंघुष्टयावैककुभोनिराक्रमत् १४ प्रियाश्चकाश्चनशिविकाभिरच्युतंसहात्मजाःपतिमनुसुव्रताययुः ॥ वरांबरामरणविलेपनस्रजःसुसंवृतांनृभिरसिचर्मपाणिभिः १५ नरोशूगोमहिषखराश्चतयःकरेणुभिःपरिजनवारयोषितः ॥ स्वलंकृताःपटकुटिकंबलांबराद्युपस्कराययुरधियुज्यसर्वशः १६ बलंबृहद्भजपटलत्रचामरैर्वरायुधाभरणाकिरटिबर्माभिः ॥ दिवांशुभिस्तुमुल्लखंबभौरवर्यथार्णवःक्षुभिततिमिगिलोर्मिभिः १७ अथोमुनिर्यदुपतिनासभाजितःप्रणम्यतंहृदिनिदधद्विहायसा ॥ निशम्यागाद्वचवसितमाहृतार्हणोमुकुदसंदर्शननिर्वृतेन्द्रियः १८ राजदूतमुवाचेदंभगवान्प्रेमयागिरा ॥ माभैष्टदूतभद्रंवोधातयिष्यामिमागधम् १९ इत्युक्तःप्रस्थितोदूतोयथावदवदन्नृपान् ॥ तेपिसंदर्शनंशौरेःप्रत्यैक्षंतमुमुक्षवः २० आनर्तसौवीरमरुंस्तर्त्वाविनशनंहरिः ॥ नदीर्गिरीनतीयायपुरग्रामव्रजाकरान् २१

वतीर्णत्वात्तत्रकालांतरेदुर्योधनादिभारावरोपणहेतुत्वेनाभिमतःक्रतुरित्याहप्रायइति १० सर्वतोभद्रंसर्वप्रकारेणभद्रम् ११ १२ १३ ततःकिमभूदितितत्राह ततइति ककुभःदिशःसंघुष्टयासंघोषयंत्या १४ प्रियाश्चाच्युतंपतिअनुययुः वल्लैःसुसंवृताः असिचर्मपाणिभिःनृभिःपरिवृताः १५ ततोबहिर्नरोष्ट्रादिभिःपरिवृताः परिजनयुतवारयोषितश्च पटकुटयःपद्मानिर्मितयंदिराणि पटकुटिकंबलांबराणिआदिर्येषांतेतथा तेचउपस्कराःपरिकरायेषांतेतथा अधियुज्यसंयुज्यआरोप्यवा १६ रवेरंशुभिःदिवादिनयथाभातिबृहद्भजपटादेरुदाहरणमिदं क्षुभिततिमिगिलोर्मिभिरर्णवोयथोतेनरोष्ट्रादेर्निदर्शनम् १७ हरेर्व्यवसितंनिश्चितंनिशम्यागात् १८ प्रेमस्नेहंयातीतिप्रेमयासोमपाशब्दवद्वर्णनम् १९ २० विनशनंकुरुक्षेत्रं आकरंरजाद्युत्पत्तिस्थानम् २१

दृष्टव्यं चक्रनदीम् २२ २३ २४ २५ रमाश्रीरालयाभूः तयोरालयं अधिराश्रयमित्यर्थः विस्मृतः लोके विद्यमानः विविधभ्रमो येन सतथा २६ प्रेमजलेन आनंदाश्रुजलेनाकुलेनेत्रे द्विषेयस्य सतथा २७
२८ उपसर्गपिसयेत्यमंत्रणशीलाः २९ ३० पर्यस्तः परिवृतः ३१ ३२ चंदनांबुसंस्मृतिवर्त्मकुराजधामददर्शोत्पन्वयः प्रतिसन्नमातिग्रहम् ३३ ३४ उच्छ्रितवीक्षितेन समनिरीक्षणेन ३५ उडुप

ततो दृष्टव्यं ततो तत्त्वां मुकुंदोत्थसरस्वतीम् ॥ पांचालानथमत्स्यांश्च शक्रप्रस्थमथागमत् २२ तमुपागतमाकर्ण्य प्रीतो दुर्दर्शनं नृणाम् ॥ अजातशत्रुर्निरगा
त्सोपाध्यायः सुहृद्भूतः २३ गीतवादित्रघोषेण ब्रह्मघोषेण भूयसा ॥ अभ्ययात्सहृषीकेशं प्राणाः प्राणमिवागतम् २४ दृष्ट्वा विस्त्रिह्य हृदयः कृष्णस्नेहेन पांडवः ॥
चिराद्दृष्टं प्रियतमं सस्वजे स्मपुनः पुनः २५ दोभ्यां परिष्वज्य रमालयालयं मुकुंदगात्रं नृपतिर्हताशुभः ॥ लेभे परां निर्वृतिमश्रु लोचनो हृष्यत्तनुर्विस्मृतलोक
विभ्रमः २६ तं मातुलेयं परिरभ्य निर्वृतो भीमः स्मयन् प्रेमजलाकुलेंद्रियः ॥ यमौकिरीटी च सुहृत्तमं मुदा प्रवृद्धवाष्पाः परिरेभिरेच्युतम् २७ अर्जुनेन परिष्व
क्तो यमाभ्यां चाभिवादितः ॥ ब्राह्मणेभ्यो नमस्कृत्य वृद्धेभ्यश्च यथार्हतः २८ मानिनो मानयामास कुरुसंजयकेकयान् ॥ सूतमागधगंधर्वा बंदिनश्चोपमं
त्रिणः २९ मृदंगशंखपटहवीणापणववेणुभिः ॥ ब्राह्मणाश्चारविंदाक्षंतुष्टुवुर्नृत्तुर्जगुः ३० एवं सुहृद्भिः पर्यस्तः पुण्यश्लोकशिखामणिः ॥ संस्तूयमानो
भगवान्विवेशालंकृतं पुरम् ३१ संस्मृत्तवर्त्मकरिणां मदगंधतोयैश्चित्रध्वजैः कनकतोरणपूर्णकुम्भैः ॥ मृष्टात्मभिर्वरदुकूलविभूषणस्रग्गंधैर्नृभिर्युवतिभिश्च वि
राजमानम् ३२ उद्गीर्णदीपावलिभिः प्रतिसन्नजालनिर्यातिधूपरुचिरं विलसत्पताकम् ॥ मूर्धन्यहेमकलशैरजतोरुशृंगैर्जुष्टददर्शभवनैः कुराजधाम ३३
प्राप्तं निशम्य नरलोचनपानमात्रमौत्सुक्यविश्रुतकेशदुकूलबंधाः ॥ सद्यो विसृज्य गृहकर्मपतन्निस्वतल्पे द्रष्टुं युयुवतयः स्मनरेन्द्रमार्गे ३४ तस्मिन् सुसं
कुलइभाश्वरथद्विपाद्विः कृष्णं सभार्यमुपलभ्य गृहाधिरूढाः ॥ नायौ विकीर्णकुसुमैर्मनसोपगुह्य सुस्वागतं विदधुर्दृष्टव्यं तवीक्षितेन ३५ ऊचुः स्त्रियः पथिनि
रीक्ष्य मुकुंदपत्निस्तारायथोडुपसहाः किमकार्यमूभिः ॥ यच्च क्षुषां पुरुषमौलिरुदारहासलीलावलोककलयोत्सवमातनोति ३६ तत्र तत्रोपसंगम्य पौरामं
गलपाणयः ॥ चक्रुः सपर्यां कृष्णाय श्रेणीमुख्याह तैनसः ३७ अंतःपुरजनैः प्रीत्या मुकुंदः फुल्ललोचनैः ॥ ससंभ्रमैरभ्युपेतः प्राविशद्राजमंदिरम् ३८ पृथा
विलोक्य भ्रात्रेयं कृष्णं त्रिभुवनेश्वरम् ॥ प्रीतात्मोत्थाय पर्यंकात् सस्तुषापरिष्वजे ३९ गोविंदं गृहमानीय देवदेवेशमावृतः ॥ पूजायां नाविदत्कृत्यं प्रमोदो
पहतो नृपः ४० पितृष्वसुर्गुरुस्त्रीणां कृष्णश्चक्रेभिवादनम् ॥ स्वयंच कृष्णयाराजन्मगिन्या चाभिवादितः ४१ श्वश्वासंचोदिता कृष्णा कृष्णपत्नीः सुवर्च
सः ॥ आनर्च्य रुक्मिणीं सत्यां मद्रां जांबवतीं तथा ४२ कालिंदीमित्रविंदां च शैब्यां नाम जतिं सतीम् ॥ अन्याश्चाभ्यागतायास्तावासः सङ्गमंडनादिभिः ॥
४३ सुखं निवासयामास धर्मराजो जनार्दनम् ॥ ससैन्यं सानुगामात्यं सभार्यं च नवनवम् ४४

सहाः उडुपेन चंद्रेण सहिताः ताराः अमूभिः किं शुभमकारि ३६ श्रेणीमुख्याः नगरप्रधानाः ३७ ३८ भ्रात्रेयं भ्रातुः पुत्रम् ३९ ४० भगिन्या भद्रया च ४१ श्वश्वापृथया ४२ ४३ ४४

४५ येनमयेनदिव्यासभाराज्ञाहृताभगवदाज्ञयानिर्मायदत्ता ॥ ४६ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकोपानवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥
 राजसूययज्ञार्थायपांडवानांदिशांजयोजरासंधवधश्चश्रीनारायणप्रसादायत्तइतितन्माहात्म्यत्वेनप्रतिपादयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौयुधिष्ठिरःआगतंश्रीकृष्णंस्वचिकीर्षितंवेज्ञापयति एकदेति १
 आभाष्यअभिमुखीकृत्य एतेषांसर्वेषांश्रोत्रादींद्रियतृप्तिजनकंददंक्ष्यमाणवचनमुवाच हेत्यनेनकर्तव्यतांसूचयति २ पावनीःशुद्धिकरीःभवतःविभूतीःसन्निधानविशेषस्थानेन्द्रादिदेवताःयष्टुका
 मः ३ तत्कार्यंभवदनुग्रहेणैतद्दुःसाधनमित्याह त्वत्पादुकंति अभद्रनशनेअशुभविध्वंसनसमर्थं परिचरंतिनित्यंपूजयंति व्यवहिताश्चेतिछंदसिव्यवधानेप्युपसर्गाणांक्रियायोगःसिद्धः प्रधान्वस्य
 महतोमहनीत्यादौ अनेनभागवतस्यवेदतुल्यत्वेनाध्ययेयत्वादौतात्पर्यदर्शयति भवापवर्गसंसारत्यागंविदंति ननुतर्हिनेनाभीष्टसिद्धिरितितत्राह आशासतइति यदितेसेवकाःआशासतेआशिष
 ऐहिकसिद्धीःकामयंते तर्हिताअपिर्विदंति अन्येअनुपासकानोभयंविदंतीतिभयंविदंतीतिशेषः ४ यतोभवच्चरणसेवाफलमनुभवसिद्धमतोलोकोपिप्रत्यक्षप्रमाणोस्यमाहात्म्यंहंविषयंकरोत्व

तर्पयित्वाखांडवेनवह्निपांडवसंयुतः ॥ मोचयित्वामयंयेनराज्ञोदिव्यासमाहृता ४५ उवासकतिचिन्मासान्तराज्ञःप्रियचिकीर्षया ॥ विहरन्नरथमारुह्यफा
 ल्गुनेनभटैर्वृतः ॥ इतिश्रीभा०म०द०उ०नवसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एकदातुसभामध्येआस्थितोमुनिभिर्वृतः ॥ ब्राह्मणैःक्ष
 त्रियैर्वैश्यैर्भ्रातृभिश्चसमन्वितः १ आचार्यैःकुलवृद्धैश्चज्ञातिसंबन्धिबांधवैः ॥ सर्वेषामेवचैतेषामाभाष्येदमुवाचह २ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क्रतुराजेनगो
 विंदराजसूयेनपावनीः ॥ यक्ष्येविभूतीर्भवतस्तत्संपादयनःप्रभो ३ त्वत्पादुकेअविरतंपरियेचरंतिध्यायंत्यभद्रनशनेसुधियोमृणंति ॥ विदंतिथेकमल
 नाभभवापवर्गमाशासतेयदितआशिषईशानान्ये ४ तद्देवदेवभवतश्चरणारविंदसेवानुभावमिहपश्यतुलोकएषः ॥ येत्वांभजंतिनभजंत्यपिवोभयेषां
 निष्ठांप्रदर्शयविभोकरुसृंजयानाम् ५ नब्रह्मणःस्वपरमेदमतिस्तवस्यात्सर्वात्मनःसमदृशःस्वसुखानुभूतेः ॥ संसेवयासुरतरोरिवतेप्रसादःसेवानुरूपउद
 योनविपर्ययोत्र ६ श्रीभगवानुवाच ॥ सम्यग्व्यवसितंराजन्रभवताशत्रुकर्शन ॥ कल्याणीयेनतेकीर्तिर्लोकाननुभविष्यति ७ ऋषीणांपितृदेवानांसु
 हृदामपिनःप्रभो ॥ सर्वेषामेवभूतानामीप्सितःक्रतुराडयम् ८ विजित्यनृपतीन्सर्वान्कृत्वाचजगतींशो ॥ संभृत्यसर्वसंभारानाहरस्वमहाक्रतुम् ९ एतेतु
 भ्रातरोराजन्लोकपालांशसंभवाः ॥ वशेस्मितवताताहंदुर्जयोयोऽकृतात्मभिः १०

त्याह तदिति अपिकृष्णत्वमपिभजदभजतामुभयेषामपिजयलक्षणोत्कर्षव्यवस्थापयेत्याह येत्वामिति निष्ठोत्कर्षेव्यवस्थापानांशेतेव्रतपाञ्चयोरितियादवः अनुभावःप्रभावेस्यादिति ५ सर्वसमस्यहरेर्वै
 षम्यंमयापाञ्चतइतिविभ्यदिवपरिहरति नेति ब्रह्मणःपूर्णस्यसर्वात्मनः सर्वस्वामिनःननुपरापूर्वेषांसख्यावृणक्तीत्यादिकथमित्यत्राह समदृशइति यथावस्तुदर्शिनः स्वरूपसुखस्यानुभातिरनुभवःपूर्णानंदो
 इमितिअस्यसतथातस्य अयमपिस्वपरबुद्ध्याभावेहेतुः नन्वसुराणांदुःखोदयःसुराणांसुखोदयइत्ययंविशेषःकस्मादत्राह संसेवयेति उदयतीत्युदयः अतोत्रजगतिविपर्ययोनविषमोनोदेति ६ येनव्यवसि
 तेनक्रतुराजेनअनुभविष्यति सत्वयाऽनुवर्त्यते ७ नकेवलंतावामीष्टोयमृष्यादीनांसर्वेषामपिहृदयंगमइत्याह ऋषीणामिति ८ तत्रेत्यंभावमाह विजित्येति सर्वसंभारान्संभृत्यसंपाद्यआहरस्वकुरुष्व ९
 सांप्रतंसर्वजयोद्भूतःशक्नोनेतिभावेनाह एतइति लोकपालांशैःसंभवोयेषांतेतथा योहंअकृतात्मभिःअनुत्पादितमत्यसाहैः १०

भवतो दुर्जयत्वेनाकिमस्माकमिति तत्राह नेति मत्परमं द्रुक् विभूतिभिरुपस्करसंपद्भिः ११ विष्णोस्तेजसा प्रभावेण उपबृंहितान् परिपूरितान् १२ १३ यक्ष्यते यष्टुकामाय १४ अत्रादिगिवजये जरासंयोजितो मारितो वेतितत्पसंगो नाकणितइति राजाहोर्दंशं कां परिहरन्निशदिगिवजपात्प्रागेव तद्वधो वृत्तइति नात्र प्रसक्तइति वृत्तं तद्धननमनुवदति श्रुत्वेति ननु दिशां जयादनंतरं तद्वधः किं न स्याद्यथा स्थितमन्यथानूद्यते किमर्थमिति चेन्न निर्णयग्रंथविरोधात् ननु पूर्वापराभावोक्तिप्रमाणं प्रयोजनमिति चेदुच्यते पूर्वाः कथाः परंब्रूयुः पराः पूर्वतथैव च । मोहनार्थाय दुष्टानां सर्वव्यत्यास इष्यत इत्यादिवाक्यम् किंच जरासंधं निहत्यैव पांडवैस्तु देशोजिता इत्यादि स्पष्टवचनम् भगवत् एव जरासंधमजितं श्रुत्वा तज्जयः कथमिति ध्यायतो युधिष्ठिरस्य उद्धवो यमुपायमुवाच तमाह हरिरित्यन्वयः १५ हेतिसूचित मितिहासं स्पष्टयति भीमसेन इत्यादिना ब्राह्मलिंगधराः ब्राह्मणलक्षणानि विभ्राणाः यतो यत्र १६ आतिथ्यवेलायां आतिथ्यपूजासमये आदित्ये दिनमध्यं गहमान इत्यर्थः १७ १८ दुर्मर्षदुःसहं

न कश्चिन्मत्परं लोके तेजसा यशसा श्रिया ॥ विभूतिभिर्वा विभ्रवैर्दोषिकिमुपार्थिवाः ॥ ११ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ निशम्य भगवद्भक्तिं प्रीत्युत्फुल्लमुखांबु जः ॥ भ्रातृन्दिगिवजयेऽयुं कविष्णुतेजोपबृंहितान् १२ सहदेवं दक्षिणस्यामादिशत्सहस्रं जयैः ॥ दिशि प्रतीच्यां न कुलमुदीच्यां सव्यसाचिनम् ॥ प्रा च्यां वृकोदरं राजन् कैकेयैः सह मद्वकैः १३ ते विजित्य नृपान् वीरानाजन्हुर्दिव्यमंजसा ॥ अजातशत्रवे भूरिद्रविणं नृपयक्ष्यते १४ श्रुत्वाऽजितं जरासंधं नृपतेर्ध्या यतो हरिः ॥ आहो पायंतमेवाद्य उद्धवो यमुवाच ह १५ भीमसेनोऽर्जुनः कृष्णो ब्रह्मलिंगधरास्ततः ॥ जग्मुर्गिरि व्रजं तात बृहद्रथ सुतो यतः १६ तंगत्वाति थ्यवेलायां गृहेषु गृहमेधिनाम् ॥ ब्रह्मण्यं समयाचं तराजन्या ब्रह्मलिंगिनः १७ राजन्विद्व्यतिथी नस्मानर्थिनो गृहमागतान् ॥ तन्नः प्रयच्छ भद्रं ते यद्वयं काम यामहे १८ किं दुर्मर्षं तितिक्षूणां किमकार्यमसाधुभिः ॥ किं देयं वदान्यानां कः परः समदर्शिनम् १९ योऽनित्येन शरीरेण सतां गेयं यशोध्रुवम् ॥ नाचिनो तिस्रयं कल्पः सवाच्यः शोच्य एव सः २० हरिश्चंद्रो रंति देव उच्छृत्तिः शिबिर्बालिः ॥ व्याधः कपोतो बहवो ह्यध्रुवेण ध्रुवंगताः ॥ २१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ स्व रैराकृतिभिस्तांस्तु प्रकोष्ठैर्ग्याह तैरपि ॥ राजन्यबंधून् विज्ञाय दृष्टपूर्वान् चिंतयत् २२ राजन्यबंधवो ह्येते ब्रह्मलिंगानि विभ्राति ॥ ददामि भिक्षितं तेभ्य आ त्मानमपि दुस्त्यजम् २३ बलेन श्रूयते कीर्तिर्यिततादिक्ष्वकलमषा ॥ ऐश्वर्याद्धंशितस्यापि विप्रव्याजेन विष्णुना २४ श्रियं जिहीर्षते द्रं स्या विष्णवो द्विज रूपि णे ॥ जानन्नपि महीं प्रादाद्धार्यमाणोऽपि दैत्यराट् २५ जीवता ब्राह्मणार्थाय को न्वर्थः क्षत्रबंधुना ॥ देहेन पतमानेन नेह तां विपुलं यशः २६ इत्युदारमतिः प्राह कृ ण्णार्जुन वृकोदरान् ॥ हे विप्रा व्रियतां कामो ददाम्यात्मा शिरोपिवः २७ श्रीकृष्ण उवाच ॥ युद्धं नो देहिराजेंद्र दं द्रशो यदि मन्यसे ॥ युद्धार्थिनो वयं प्राप्ता राज न्यानां न कांक्षिणः २८ असौ वृकोदरः पार्थस्तस्य भ्रातार्जुनो ह्ययम् ॥ अनयोर्मातुलेयं मां कृष्णं जानीहिते रिपुम् २९

परः शत्रुः परोरिपरमात्मनोरिति १९ आचिनोति संचिनोति उपार्जितं करोति वाच्योर्नचः २० अध्रुवेण शरीरेण २१ २२ २३ श्रूयते किं श्रूयते एव हीति योज्यम् इन्द्रस्याभियं बलाज्जिहीर्षता हर्तुं कामेन वि ण्णुना ऐश्वर्याद्धंशितस्य २४ वार्यमाणः शुक्रेणेति शेषः २५ यः क्षत्रबंधुः पतमानेन देहेन विपुलं यशो नेह तां नेह तेनापादयति तेन ब्राह्मणार्थाय जीवता क्षत्रबंधुना को न्वर्थो भवति नकोपीति विचिंत्य २६ २७ दं द्रशो युद्धं दं द्रयुद्धम् २८ वीप्सां वीन्यति स्पष्टयति निर्दिशति असावेति २९

३० ३१ अतुल्यः नातिसत्त्वः न प्रशस्तपराक्रमः ३२ ३३ ३४ रंगिणो रंगगतयोः मंडलं वलगतोर्वा ३५ अन्योन्ययोः परस्परसंगतयोः सकटिपादकरो रुजत्रूनप्रतिनिपात्यमानेर्जस्यगु
लमस्यशास्त्रे दीप्तसंध्योः प्रकाशितसंधिस्थानयोः ३६ अयः स्पर्शैः स्वमुष्टिभिर्व्यपिष्टां विषेषतुः जघनतुरित्यर्थः प्रहतयोः सतो निर्घातवज्रवाजिभुरः ३७ ३८ जरयाराहस्याकृतशरीरशकलसंधानात् ज
न्मताद्विघटनान्मरणंच जानन् ४० भीमस्यारिवधोपायंसंज्ञया दर्शयामास केसंज्ञेत्याह विटपमिति ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायाम्
एवमावेदितो राजा जहासोच्चैः समागधः ॥ आह चामर्षितो मंदो युद्धं तर्हि ददामिवः ३० न त्वया भीरुणा योत्स्ये युधिविह्वलचेतसा ॥ मथुरां स्वपुरां त्यक्त्वा समुद्रं
शरणं गतः ३१ अयंतु वयसाऽतुल्यो नातिसत्त्वो न मे समः ॥ अर्जुनो न भवेद्योद्वाभीमस्तुल्यबलो मम ३२ इत्युक्त्वा भीमसेनाय दत्त्वा समहर्ता गदाम् ॥
द्वितीयां स्वयमादाय निर्जगाम पुरा द्वहिः ३३ ततः समबलौ वीरौ संसक्तवितरेतरौ ॥ जघनतुर्वज्रकल्पाभ्यां गदाभ्यां रणदुर्मदौ ३४ मंडलानि विचित्राणि
सव्यंदक्षिणमेव च ॥ चरतोः शुशुभे युद्धं नटयोरिव रंगिणोः ३५ ततश्चटचटाशब्दो वज्रनिष्पेषसन्निभः ॥ गदयोः क्षिप्रयो राजन्दंतयोरिव दंतिनोः ३६ ते वै
गदेभुजजवेन निपात्यमाने अन्योन्ययोः सकटिपादकरो रुजत्रून ॥ चूर्णीबभूवतु रूपेत्ययथार्कशास्त्रे संयुध्यतोर्द्विरदयोरिव दीप्तसंध्योः ३७ इत्थंतयोः प्रहत
योगदयोर्नृवीरौ क्रुद्धौ स्वमुष्टिभिरयः स्पर्शैर्व्यपिष्टाम् ॥ शब्दस्तयोः प्रहरतोर्धनयोरिव आसीन्निर्घातवज्रपरुषस्तलताडनोत्थः ३८ तयोरेवंप्रहरतोः समाशिक्षा
बलौ जसोः ॥ निर्विशेषमभूद्युद्धमक्षीणजवयोर्नृप ३९ शत्रोर्जन्ममृतीविद्वान्जीवितंच जराकृतम् ॥ पार्थमाप्याययत्स्वेन तेजसा चिंतयद्दरिः ४० संचिंत्या
रिवधोपायं भीमस्यामोघदर्शनः ॥ दर्शयामास विटपं पाटयन्निवसंज्ञया ४१ तद्विज्ञाय महासत्त्वो भीमः प्रहरतां वरः ॥ गृहीत्वा पादयोः शत्रुं पातयामास भूतले
४२ एकं पादं पदाक्रम्य दोर्भ्यामन्यं प्रगृह्य सः ॥ गुदतः पाटयामास शाखामिव मतंगजः ४३ एकपादोरुवृषणकटिपृष्ठस्तनांसके ॥ एकबाह्वाक्षिभूकर्णेशकले ददृ
शुः प्रजाः ४४ हाहाकारो महानासीन्निहतमगधेश्वरे ॥ पूजयामास तु भीमं परिरभ्य जयाच्युतौ ४५ सहदेवं ततनयं भगवान्भूतभावनः ॥ अभ्य
षिचदमेयात्मा मागधानां पतिप्रभुः ॥ मोक्षयामास राजन्यान्संरुद्धामागधेनये ४६ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अशीतितमोऽध्या
यः ॥ ८० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ अयुते द्वे शतान्यष्टौ लीलया युधि निर्जिताः ॥ विनिर्गता गिरिद्रोण्यां मालिनो मलवाससः १ क्षुत्क्षामाः शुष्कवदनाः संरोधपरिक
र्षिताः ॥ ददृशुस्ते घनश्यामं पीतकौशेयवाससम् २ श्रीवत्सां किंचतुर्बाहुं पद्मपत्रनिभेक्षणम् ॥ चारुप्रसन्नवदनं स्फुरन्मकरकुंडलम् ३ पद्महस्तं गदाशं खरथां
गैरुपलक्षितम् ॥ किरीटहारकटकटिसूत्रांगदान्वितम् ४ भ्राजद्भरमणिग्रीवं निवीतं वनमालया ॥ पिबंत इव चक्षुर्भ्यां लिहंत इव जिह्वा ५ जिघ्रंत इव
नासाभ्यामीहंत इव चेतसा ॥ प्रणेमुर्हतपाप्मानो मूर्धाभिः पादयोर्हरेः ६

शीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ जरासंधरोधादिलक्षणतपसा प्रसन्नो भगवान्यज्ज्ञानसाध्यं स्वरूपं दर्शितवान् तदुपासकानां भक्त्यतिशयजननार्थं कृतमिति कृत्वा तन्माहात्म्यं कथयत्वा स्मिन् अध्याये तत्रादौ तत्सं
ख्यां निर्दिशति अयुतेति गिरिद्रोण्यां निरुद्धास्ततो विनिर्गताः १ २ ३ ४ निवीतं पर्यासितम् ५ चेतसा आलिंगनार्थं मीहंतः चेष्टमाना इव ६

७ ८ ९ राज्यच्युतिः कथमनुग्रहोऽभूदित्यत्राह राज्योति कुतो न विंदते इति तत्राह त्वन्मायामोहिता इति चलाः क्षणिकाः संपदो नित्याः शश्वद्रूपामन्यंते यत्तस्मात् १० एतमर्थं निदर्शय
ति मृगतृष्णामिति मृगतृष्णां अंबरप्रदेशसंस्पृष्टदिवाकरकरनिकरं दृष्ट्वा उदकाशयं जलाधारं जलपूरमित्यर्थः एवमयुक्ता मनोयोगाकुशलाः अज्ञावैकारिकीं विकारोपेतां अनित्यं मायां गोअश्वमहिमेत्याच
क्षत इति श्रुतेर्महिमानं संपल्लक्षणं वस्तु प्रतिहतिरहितं नित्यं च क्षते पश्यंति ११ अस्याः जगत्याः ये वयं पुरः स्थितं मृत्युं त्वामगणय्य स्थिताः १२ ते च वयं कालेन श्रियो विचालिता अभूम् तत्तस्माद्भव
तो नुकंपया चरणौ स्मरामहे १३ रजोभुवारजो गुणोत्पन्नेन शश्वत्पतता देहेन राज्यं नोपासितव्यमिति स्पृहयामहे प्रेत्य यत्क्रियाफलं स्वर्गादिकं तदपि न कामयामहे कीदृशं कर्णरोचनं श्रवणसुखजनक

कृष्णसंदर्शनाह्लादध्वस्तसंरोधनकृमाः ॥ प्रशशंसुर्दृषीकेशंगीर्भिः प्रांजलयो नृपाः ७ राजान ऊचुः ॥ नमस्ते देव देवेश प्रपन्नार्तिहराव्यय ॥ प्रपन्नान्पाहि
नः कृष्ण निर्विण्णान्धोरसंस्तुतेः ८ नैव नाथाभ्यसूयामो मागधं मधुसूदन ॥ अनुग्रहो यद्भवतो राज्ञां राज्यच्युतिर्विभो ९ राज्यैश्वर्यमदोन्नतान् श्रेयो विंद
ते नृपाः ॥ त्वन्मायामोहितानि यामन्यंते संपदश्चलाः १० मृगतृष्णां यथा बालामन्यंते उदकाशयम् ॥ एवं वै कारिकीं मायामयुक्ता वस्तुचक्षते ११ व
यं पुरा श्रीमदनष्टबुद्धयोजिहिर्षया स्यादितरेतरस्पृधः ॥ घ्नंतः प्रजाः स्वा अपि निर्वृणाः प्रभो मृत्युं परं त्वामगणय्य दुर्मदाः १२ त एव कृष्णाद्यगभीरं हसादुरं
तवीर्येण विचालिताः श्रियः ॥ कालेन तद्वै भवतो नुकंपया विनष्टदर्पाश्चरणौ स्मरामहे १३ अथो न राज्यं मृगतृष्णरूपितं देहेन शश्वत्पततारजोभुवा ॥ उ
पासितव्यं स्पृहयामहे विभो क्रियाफलं प्रेत्य च कर्णरोचनम् १४ तन्नः समादिशोपायं येन ते चरणोजयोः ॥ स्मृतिर्यथानविरमेदपि संसरतामिह १५ कृ
ष्णाय वासुदेवाय हरये परमात्मने ॥ प्रणतक्लेशनाशाय गोविंदाय नमो नमः १६ श्रीशुक उवाच ॥ संस्तूयमानो भगवन् राजभिर्मुक्तबंधनैः ॥ तानाह करुण
स्तातशरण्यः श्लक्ष्णया गिरा १७ श्रीभगवानुवाच ॥ अद्य प्रभृतिभूपालामय्यात्मन्यखिलेश्वरे ॥ सुदृढा जायते भक्तिर्बाढमाशंसितं तथा १८ दिष्ट्या
व्यवसितं भूपा भवंतः क्रतुभाषिणः ॥ श्रियैश्वर्यमदोन्नाहं पश्यतोन्मादनं नृणाम् १९ हैहयोनहुषो वेनोरावणो नरकोपरे ॥ श्रीमदाच्छंसिता स्थाना दे
वदेत्यनरेश्वराः २० संचितयतविज्ञाय देहाद्युत्पाद्यमंतवत् ॥ मां यजंतोऽध्वरैर्यताः प्रजाधर्मेण रक्षयथ २१ संतन्वंतः प्रजातंतून्सुखदुःखे भवाभवौ ॥
प्राप्तं प्राप्तं च सेवंतो मच्चित्ताव्यचरिष्यथ २२ उदासीनाश्च देहादावात्मारामाधृतव्रताः ॥ मय्यावेश्य मनः सम्यग्द्रुमामंते ब्रह्मयास्यथ २३ इत्यादि श्य नृपान्कृ
ष्णो भगवान्भुवनेश्वरः ॥ तेषां न्ययुं कपुरुषान्स्त्रियो मज्जनकर्मणि २४ सपर्याकारयामास सह देवेन भारत ॥ नरदेवोचितैर्वर्चैर्भूषणैः स्रग्विलेपनैः २५

मापातरमणीयमित्यर्थः १४ येनोपायेन १५ १६ १७ बाह्यमाभिमतमाशंसितमाकांक्षितं च जायते बाह्यं त्वमिमेतेभ्यः शश्वत् इति च १८ भवतां व्यवसितं दिष्ट्या मंगलं तत्र हेतुः भवंत इ
ति क्रतुभाषिणः ब्रह्मवादिनः यथार्थवादिनो वा अनुभावयति श्रियोति पूयं श्रियैश्वर्यमदानामुन्नाहमभिवृद्धिमुन्मदनं बुद्धिभ्रंशकरं पश्यत १९ कान्पश्याम इति तत्राह हैहयेति ध्वंसिताः भ्रंशिताः
२० शिक्षयति संचितयतेति उत्पाद्यं उत्पात्तियोग्यं अंतवन्नाशवत् २१ भवाभवौ मंगलमंगले २२ अत्मारामत्वं विवृणोति मयीति २३ २४ २५

भोगैःस्रक्चंदनादिलक्षणैर्धनैर्वा २६ ग्रहाआदित्यादयः २७ प्रीणय्यप्रीतिंजनयित्वा २८ कृतानिकायाणि २९ प्रकृतिभ्यःविश्वस्तभृत्येभ्यः ३० ३१ स्वाडवप्रस्थमिन्द्रप्रस्थं दुर्हदांशत्रूणाम् ३२ शांतं मृतं प्राप्तमनोरथोऽभूदिति शेषः ३३ ३४ ३५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ श्रोतृप्रभो हरं क्षमाजनकं वीरवर्धनं हरेः समवृत्तिनिदर्शनं शिशुपालवधं निगदत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ युधिष्ठिरो भगवंतं स्तुत्वा तदनुज्ञया राजसूयप्रारंभं वक्ति एवमित्यादिना १ यस्य तत्र त्रिलोकगुरवः ब्रह्मादयः २ ईशमानिनां ईश्वरो ह महं भोगीत्याद्यभिमानवतां दीनानामात्मतत्त्वज्ञानाभावात्कोष्ठगत्या कृपणानामनुशासनं दुर्गमं प्रवृत्तित्यागेन सन्मार्गवर्तनम् ३ प्रेक्षावत इव हरेरनुशासनादिप्रवृत्तिः स्वप्रयोजनोद्देशपूर्विकेत्यकृतार्थत्वप्रसंग इति तत्राह नहीति तेजः प्रभावलक्षणाप्रभा कर्मभिः शुभाशुभलक्षणैः न कर्मणा वर्धते नो कनीयानिति श्रुतेः एकस्यापि समाधिकसद्भावोक्तौ केन स्यातामिति तत्राह अद्वितीयस्येति अस्यापि परिच्छिन्नत्वे कथमिति मंदाशंकां परिहर

भोजयित्वा वरात्रेण सुस्नातान्समलंकृतान् ॥ भोगैश्च विविधैर्युक्तांस्तां बूलाद्यैर्नृपोचितैः २६ तेषु जितामुकुंदेन राजानो मृष्टकुंडलाः ॥ विरेजुर्मोचिताः क्लेशप्रवृद्धं ते यथाग्रहाः २७ रथान्सदश्वानारोप्य मणिकांचनभूषितान् ॥ प्रीणय्य सूनृतैर्वाक्यैः स्वदेशान्प्रत्ययापयत् २८ त एव मोक्षिताः कृच्छ्राकृष्णेन सुमहात्मना ॥ यद्युस्तमेव ध्यायंतः कृतानि च जगत्पतेः २९ जगदुःप्रकृतिभ्यस्ते महापुरुषचेष्टितम् ॥ यथान्वशासद्गवांस्तथाचकुरतं द्रिताः ३० जरासंधं वातयित्वा भीमसेनेन केशवः ॥ पार्थाभ्यां संयुतः प्रायात्सहदेवेन पूजितः ३१ तैगत्वा स्वाडवप्रस्थं शंखान्दध्मुर्जितारयः ॥ हर्षयंतः स्वसुहृदो दुर्हदां चासुखावहाः ३२ तच्छ्रुत्वा प्रीतमनस इन्द्रप्रस्थनिवासिनः ॥ मे निरेमा गंधशांतं राजा चाप्तमनोरथः ३३ अभिवाद्याथ राजानं भीमार्जुनजनार्दनाः ॥ सर्वमाश्रावयांचक्रुरात्मना यदनुष्ठितम् ३४ निशम्य धर्मराजस्तु केशवेनानुकंपितः ॥ आनंदाश्रुकणान्मुच्यन् प्रेम्णानोवाच किंचन ३५ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे एकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं युधिष्ठिरो राजा जरासंधवधात्प्रभो ॥ कृष्णस्य चानुभावतं श्रुत्वा प्रीतस्तमब्रवीत् १ युधिष्ठिर उवाच ॥ यस्य त्रिलोकगुरवः सर्वलोकमहेश्वराः ॥ वहंति दुर्लभं लब्ध्वा शिरसैवानुशासनम् २ स भवानरविदाक्षदीनानामीशमानिनाम् ॥ धत्तेनुशासनं भूमंस्तदयंतविडंबनम् ३ न ह्येकस्याद्वितीयस्य ब्रह्मणः परमात्मनः ॥ कर्मभिर्वर्द्धते तेजो ह स ते च यथारवेः ४ न च तेऽजितभक्तानां ममाहमिति माधव ॥ त्वंतवेति च नानाधीः पशूनामिव वैकृता ५ इत्युक्त्वा याज्ञिये काले वब्रेयुक्तान्सक्रात्विजः ॥ कृष्णानुमोदितः पार्थो ब्राह्मणान्ब्रह्मवादिनः ६ द्वैपायनो भरद्वाजः सुमंतुर्गौतमोऽसितः ॥ वसिष्ठश्च यवनः कण्वो मैत्रेयः कवषस्त्रितः ७

ति ब्रह्मण इति बहिस्तथाऽस्तु अंतःपरिच्छिन्न इति तत्राह परमात्मन इति आत्मनो जीवात्परत्वेन पूर्णत्वेन ग्राह्यमानस्य परमात्मन इत्यर्थः रवेः प्रभामंदोष्णत्वादिविशेषः कालोपाधिको न स्वाभाविक इति भवत्येवं निदर्शनं हरेस्त्वक्तविशेषणसामर्थ्यात् सोपिनेत्यवगमयितव्यं ४ हरेरद्वितीयत्वं किंपुनर्न्यायेनाह नचेति हे अजितमाधवलक्ष्मीपते ते तव भक्तानां पुत्रादौ ममेति देहादावहमिति देहादितरेत्वमितितदीयक्षेत्रादौ तवेति नानाधीर्नास्ति च शब्दः सर्वत्रेश्वरत्वात्पश्यतामित्यस्मिन्नर्थे वर्तते कीदृशी नानाधीः यथा पशूनां संस्काररहितानां बुद्धिर्वैकृता विविधप्रकारास्वार्थता द्दितः ५ याज्ञिये पञ्चकरणयोगे युक्तान्कल्पोक्त्या यवेदिनः ६ ७

८ ९ उपहूतामुनयः यथान्येअनुपहूताअपितत्राजग्मुः तत्रद्रोणादयोप्युपहूताः १० ११ यत्रयज्ञकरणमीष्टतमंतदेवयजनंस्वर्णलांगलैः सुवर्णलांगलैः सुवर्णमयहलैः कृष्णोष्ठिरूपसंशोध्यशालांकृत्वा
तत्रयथान्यायनृपदीक्षायांचक्रुरित्यन्वयः १२ वरुणस्ययज्ञे वरुणं अमूक्तं समाहृत्य तात्पर्यात्पुनरुक्तं करोति इंद्रादय इति १३ १४ १५ १६ प्रचेतसंवरुणं सूर्ये सोमाभिषवसंबं
भिन्यहनि पशुसंज्ञपनदिवसेवा १७ अग्राहंणार्हं अग्रपूजास्वीकारयोग्यं विमृशंतः विचारयंतः १८ अनैकांत्यान्नानाबुद्धित्वात्सर्वेषां गुणानामेकत्वानियमाद्वाअच्युतः गुणतः स्वरूपतोवानक्षीणः
श्रेष्ठं गुणान्येष्टयोग्याग्रपूजनं गुणाः श्रुताः सुविरुद्धाश्च देवे संतीत्यादि श्रुतिवाक्यं हि नासूचयति सात्वतः तंत्रप्रणेतार एतेषां पतिः स्वाभीगतिश्च इदं चाग्रपूजायोग्यत्वेऽल्लगम् २९ इंद्रो वै सर्वेषां श्रेष्ठः अग्निर्वै दे
विश्वामित्रो वामदेवः सुमतिर्जैमिनिः क्रतुः ॥ पैलः पराशरो गार्ग्यो वै शंपायन एव च ८ अथर्वाकश्यपो धौम्यो रामो भार्गव आसुरिः ॥ वीतिहोत्रो मधुच्छंदा
वीरसेनो कृतव्रणः ९ उपहूतास्तथा चान्येद्रोणभीष्मकृपादयः ॥ धृतराष्ट्रः सहसुतो विदुरश्च महामतिः १० ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा यज्ञ
दिदृक्षवः ॥ तत्रेयुः सर्वराजानो राज्ञां प्रकृतयो नृप ११ ततस्तद्देवयजनं ब्राह्मणाः स्वर्णलांगलैः ॥ कृष्णा तत्र यथान्यायं दीक्षायांचक्रिरे नृपम् १२ हैमः कि
लोपकरणो वरुणस्य यथापुरा ॥ इंद्रादयो लोकपाला विरिच भवसंयुताः १३ सगणाः सिद्धगंधर्वा विद्याधरमहोरगाः ॥ मुनयो यक्षरक्षांसि सखाः किन्नरचार
णाः १४ राजानश्च समाहूताराजपत्न्यश्च सर्वशः ॥ राजसूयं समीयुः स्मराज्ञः पांडुसुतस्य वै १५ मेनिरेकृष्णभक्तस्य मूपपन्नमविस्मिताः ॥ अयाजय
न्महाराजयाजका देववर्चसः १६ राजसूयेनावीर्षवत्प्रचेतसमिवामराः ॥ सूर्येहन्यवनीपालान्याजकान्सदसस्पतीन् १७ अपूजयन्महा
भागान्यथावत्सु समाहिताः ॥ सदस्यग्राहंणार्हं वै विमृशंतः सभासदः १८ नाभ्यगच्छन्ननैकांत्यात्सहदेवस्तदाब्रवीत् ॥ अर्हतिह्यच्युतः श्रेष्ठं भगवान्सा
त्वतां पतिः १९ एष वै देवताः सर्वादेशकालधनादयः ॥ यदात्मकमिदं विश्वं क्रतवश्च यदात्मकाः २० अग्निराहुतयो मंत्राः सांख्ययोगश्च यत्परः ॥ एक एवा
द्वितीयो सावेतदात्म्यमिदं जगत् २१ आत्मनात्मा श्रयः सभ्याः सृजत्यवतिहंत्यजः ॥ विविधानीह कर्माणि जनयन् ह्यनपेक्षया २२ ईह ते यदयं सर्वं श्रेयो धर्मा
दिलक्षणम् ॥ तस्मात्कृष्णाय महते दीयतां परमार्हणम् २३ एवं चेत्सर्वभूतानामात्मनश्चार्हणं भवेत् ॥ सर्वभूतात्मभूता यकृष्णायानन्यदर्शिने २४ देयं
शांताय पूर्णाय दत्तस्यानंत्यमिच्छता २५ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्त्वा सहदेवो भूतूष्णीं कृष्णानुभावविव ॥ तच्छ्रुत्वा तुष्टुवुः सर्वे साधुसाध्वितिसत्तमाः
२६ श्रुत्वानुजेरितं राजा ज्ञात्वा हादैः सभासदाम् ॥ समर्हयद्दृषीकेशं प्रीतः प्रणतविह्वलः २७

वानां मुखमित्यादेः इंद्रादिषु सत्स्वस्य कथं संभवो भवतीति तत्राह एषवा इति यो देवानामिति श्रुतिवा इत्यनेन गृह्णाति अचेतनमपितदधीनसत्ताकमित्याह देशेति किं बहुना सर्वमपितद्व्याप्तमित्याह यदात्म
कमिति तात्पर्यात्पुनरुक्तं करोति क्रतव इति २० सांख्यं यथार्थज्ञानं योगः कर्मलक्षणः यः परो विषयो यस्य स तथा उपसंहरति एक इति एतदात्माधीनम् २१ हे सभ्याः एतदात्म्यविवरणमात्मेति उ
क्तार्थसमर्थनं सृजतीत्यादि २२ फलहेतुत्वाच्चायमेवात्र योग्यतम इत्याह यदयमिति २३ एतच्छ्रौतसर्ववृत्तस्यादिति भावेनाह एवं चेति स्वस्मादन्यस्या स्वातंत्र्यं न पश्यतीत्यनन्यदर्शी तस्मै देवेः सहवर्तत इ
ति सहदेवो देवव्रतोऽपि ग्राह्यः भारते वद्वचनादग्रपूजादानाद्युक्तेः २४ २५ सत्तमाः सत्तां श्रेष्ठाः २६ २७

F

Foundation

२८ २९ ३० ३१ ईशःकालोदुरत्ययःइतिश्रुतिःसत्यवतीअबाधितार्था तदुपपादयति वृद्धानामिति १२ मामन्ध्वंहेसर्वेसदसस्पतयः किंबालभाषितंतदाह कृष्णइति ३३ ३४ अतिव्रज्याति
क्रम्य कुलकर्मणि एते इत्याह गोपइति ३५ एतदेव किंवृणोति वर्णेति ३६ यदोर्विशेजातत्वात्कथं कुलाभावइतितत्राह ययातिनेति ३७ अब्रह्मवर्चसः गायत्रीजपसंबंधतेजोरहिताः ब्रह्मवेदस्तत्संबंधवचो
युक्तान्देशान्वा समुद्रमित्यादिनादाशसाम्यमापादयति ३८ शिवारुतं सगालशब्दितम् ३९ ४० कुतो निर्गमनमितितत्राह निंदामिति ४१ ४२ ४३ स्ववचनं सत्यं कर्तुं तावत्ततः पूर्वमेव कृष्णः क्षुरांत च

तत्पादाववनिज्यापः शिरसालोकपावनीः ॥ सभार्यः सानुजामात्यः सकुटुंबो वहन्मुदा २८ वासोभिः पीतकौशेयैर्भूषणैश्च महाधनैः ॥ अर्हयित्वा श्रू पूर्णा
क्षोनाशकत्समवेक्षितुम् २९ इत्थं सभाजितं वीक्ष्य सर्वे प्रांजलयोजनाः ॥ नमोजयेति नेमुस्तं स्वात्पेतुः पुष्पवृष्टयः ३० इत्थं निशम्य दमघोषमुतः स्वपीठा
दुत्थाय कृष्णगुणवर्णनजातमन्युः ॥ उत्क्षिप्य बाहुमिदमाह सदस्यमर्षात्संश्रावयन्मगवते परुषाण्यभीतः ३१ ईशोदुरत्ययः कालइतिसत्यवतीश्रुतिः ॥
वृद्धानामपि यद्बुद्धिर्बालवाक्यैर्विभिद्यते ३२ यूयं पात्रविदां श्रेष्ठामामन्ध्वं बालभाषितम् ॥ सदसस्पतयः सर्वे कृष्णो यत्संमतोर्हणे ३३ तपोविद्याव्रतधरा
न्ज्ञानविध्वस्तकल्मषान् ॥ परमर्षीन् ब्रह्मनिष्ठान् लोकपालांश्च पूजितान् ३४ सदसस्पती नतिव्रज्य गोपोयं कुलपांसनः ॥ यथाकाकः पुरोडाशं सपर्यांकथ
मर्हति ३५ वर्णाश्रमकुलापेतः सर्वधर्मबहिष्कृतः ॥ स्वैरवर्ती गुणैर्हीनः सपर्यांकथमर्हति ३६ ययातिनैषां हि कुलं शप्तं सद्भिर्विगर्हितम् ॥ वृथापानरतं
मत्तं सपर्यांकथमर्हति ३७ ब्रह्मर्षिसेविता न्देशान् हि त्वैतेऽब्रह्मवर्चसः ॥ समुद्रं दुर्गमाश्रित्य बाधंते दस्यवः प्रजाः ३८ एवमादीन्यभद्राणि बभाषेनष्टमंगलः ॥
नोवाच किंचिद्भगवान्यथासिंहः शिवारुतम् ३९ भगवन्निदनं श्रुत्वा दुःसहं तत्सभासदः ॥ कर्णौ पिधाप्य निर्जग्मुः शपंतश्चेदिपरुषा ४० निंदां भगवतः शृण्व
न तत्परस्य जनस्य च ॥ ततो नापैतियः सोपियात्यधः सुकृताश्च युतः ४१ ततः पांडुसुताः क्रुद्धामत्स्यकैकेयसंजयाः ॥ उदायुधाः समुत्तस्थुः शिशुपालजिघांस
वः ४२ ततश्चैद्यस्त्वसंभ्रांतो जमृहे खड्गचर्मणी ॥ भर्त्सयन् कृष्णपक्षीयात्राज्ञः सदसि भारत ४३ तावदुत्थाय भगवांस्तान्निवार्य स्वथं रुषा ॥ शिरःक्षुरांत
चक्रेण जहारापततोरिपोः ४४ शब्दः कोलाहलोप्यासीच्छिशुपाले हते महान् ॥ तत्राततायिनो भूपादुदुवुर्जीवितैषिणः ४५ चैद्यदेहस्थितं ज्योतिर्वासुदेव
मुपाविशत् ॥ पश्यतां सर्वमूतानामुल्केव भुवि स्वाह्युता ४६ जन्मत्रयानुगुणितवैरसंरब्धयाधिया ॥ ध्यायंस्तन्मयतां यातो भावो हि भवकारणम् ४७ व
र्णितं तदुपाख्यानं मया ते बहुविस्तरम् ॥ वैकुण्ठवासिनो र्जन्मविप्रशापात्पुनः पुनः ४८

क्रेण क्षुरधारमुदर्शमेनरिपोः शिरोजहारेत्यन्वयः ४४ ४५ ज्योतिर्जयचैतन्यात्मकं स्वादाकाशाच्च युतोलकाभुवीव ४६ जन्मत्रयेनुगुणितेन संबन्धितेन वैरेण शत्रुभावेन विशिष्टेनेतरेण ज्ञानेन संरब्धपासमुद्रि
कयाधिया ध्यायंस्तन्मयतां द्वेषमयतां असुरो भगवत्प्रधानतां जयोयातः तथाहि भावो भक्तिर्भवकारणं मानस्यकारणं भवति ४७ तयोरुपाख्यानं वैकुण्ठवासिनो र्जयविजययोर्विप्रशापात्पुनः पुनर्जन्म ४८

भगवतेऽग्रपूजासमर्पणेनयुधिष्ठिरःकृतकृत्यःकिमुत्क्रतिगादिभ्योपियथाविहितदक्षिणामदादितितत्राह ऋत्विग्भ्यइत्यादिना एकराट्चक्रवर्त्तो ४९ ५० राजसूयावभृथविहितकर्मणा ब्रह्मणांविषाणां
क्षत्राणांमंडलेश्वराणांसभामध्ये स्वराडिंद्रः ५१ ५२ बंधुभूतशिशुपालावधलक्षणहरेःकर्मनपुण्यसाधनंकिंतुतद्विपरीतकारणमितिमंदाशंकांपरिहरन्फलमाह इदमिति ॥ ५३ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापु
राणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांद्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ अनेनानंतरातीताध्यायोक्तमेवप्रश्नपूर्वकंविस्तृत्यकथयति अजातशत्रोरित्यादिना १ २ ३ ४ ५ ६ ७ ऋत्विजश्चसदस्या

ऋत्विग्भ्यःससदस्येभ्योदक्षिणांविपुलामदात् ॥ सर्वान्संपूज्यविधिवच्चक्रेवभृथमेकाराट् ४९ साधयित्वाक्रतुराज्ञःकृष्णोयोगेश्वरेश्वरः ॥ हत्वाचचेदि
पंतत्रविजहारयथासुखम् ५० राजसूयावभृथ्येनस्नातोराजायुधिष्ठिरः ॥ ब्रह्मक्षत्रसभामध्येशुशुभेसुरराडिव ५१ राज्ञासभाजिताःसर्वेसुरमानव
स्त्रेचराः ॥ कृष्णंक्रतुंचशंसंतःस्वधामानिमुदाययुः ५२ यइदंकीर्तयेद्विष्णोःकर्मचैद्यवधादिकम् ॥ राज्ञांमोक्षविधानंचसर्वपापैःप्रमुच्यते ॥ ५३ ॥ इ
तिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेशिशुपालवधोनामद्वयशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ राजोवाच ॥ अजातशत्रोस्तंदृष्ट्वा राजसूयमहोदयम् ॥ स
र्वमुमुदिरेब्रह्मन्देवायेचसमागताः १ दुर्योधनंवर्जयित्वा राजानं ऋषयःसुराः ॥ इतिश्रुतंनोभगवंस्तत्रकारणमुच्यताम् ॥ २ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ पिता
महस्यतेयज्ञेराजसूपेमहात्मनः ॥ बांधवाःपरिचर्यायांतस्यासन्प्रेमबंधनाः ३ भीमोमहानसाध्यक्षोधनाध्यक्षःसुयोधनः ॥ सहदेवस्तुपूजायांनकुलोद्रव्य
साधने ४ सतांशुश्रूषणेजिष्णुःकृष्णःपादावनेजने ॥ परिवेषणेद्रुपदजाकर्णोदानेमहामनाः ५ युयुधानोविकर्णश्चहार्दिकयोविदुरादयः ॥ बाह्लीकपु
त्राभूर्याद्यायेचसंतर्दनादयः ६ निरूपितामहायज्ञेनानाकर्मविशारदाः ॥ प्रवर्ततेस्मराजेंद्रराज्ञःप्रियचिकीर्षया ७ ऋत्विक्सदस्यबहुवित्सुसुहृत्तमेषु
स्विष्टेषुमूतमहार्हणदक्षिणाभिः ॥ चैद्येचसात्वतपतेश्वरणंप्रविष्टेचक्रुस्ततस्त्ववभृथस्नपनंघुनद्याम् ८ मृदंगशंखपणवसतूर्यानकगोमुखाः ॥ वा
दित्राणिविचित्राणिनेदुरारान्महोत्सवे ९ नर्तक्योनृतुर्हृष्टागायकायूथशोजगुः ॥ वीणावेणुतलोन्नादस्तेषांसदिवमस्पृशत् १० चित्रध्वजपता
काद्यैरिभेंद्रस्यंदनादिभिः ॥ स्वलंकृतैर्भटैर्भूपानिर्ययूखममालिनः ११ यदुसंजयकांबोजाःकुरुकोशलकैकयाः ॥ कंपयंतोभुवंसैन्यैर्यजमानपुरःस
रैः १२ सदस्यर्त्विग्द्विजश्रेष्ठाब्रह्मघोषेणभूयसा ॥ देवर्षिपितृगंधर्वास्तुष्टुवुःपुष्पवर्षिणः १३ स्वलंकृतानरानार्योगंधस्रग्भूषणांबरैः ॥ विलिंपंतोभिर्षि
चंतोविजन्हुर्विधैरसैः १४ तैलगोरसगंधोदहरिद्रासांद्रकुंकुमैः ॥ पुंभिर्लिप्ताःप्रलिंपंत्योविजन्हुर्वारियोषितः १५ गुप्तानृभिर्निरगमन्नुपलब्धुमेतदेव्योयथा
दिविविमानवरैर्नृदेव्यः ॥ तामातुलेयसखिभिःपरिषिच्यमानाःसर्वाडिहासविकसद्ब्रदनाविरेजुः १६

श्रवहविदश्चेतथातेषुसुहृत्तमेषुस्विष्टेषुसुपूजितेषुसत्सु ततःकालव्यवधानमंतरेण ८ आरादरेसमीपेच ९ १० ११ १२ १३ रसैश्चहरिद्रादिरागजलैः १४ एतदेवाह तैलेत्पादिना १५ नृदेव्यःराज्ञः ए
तदुपालब्धुंचक्षुर्विषयंस्थलंनिरगमन्नित्यन्वयः देव्यःदेवस्त्रियः मातुलेयैःसखिभिश्च १६

हतोभिःजलसेचनपात्रैः मलधियांविषयाविष्टानां रुचिरैर्भूषणैःसमेताः १७ १८ पत्नीसंयाजावभृथ्याख्येष्टिभिश्चरित्वाकृत्वा १९ २० अहते अधीते २१ २२ २३ २४ २५ २६
२७ २८ २९ ३० ३१ यस्मिन्पुरविश्वसृजाकृष्णेनतस्मिन्ताभिःश्रीभिःसहद्रुपदराजसुतापतिमुपतस्थइत्यन्वयः ३२ ३३ स्वचक्षुषास्वदृष्टिभूतेन ३४ ३५ बालव्यजनसंकुलैःचामरस्तिभि

तादेवरानुतसखीन्सिपिचुर्दतीभिःस्त्रिणांबराविकृतिगात्रकुचोरुमध्याः ॥ औत्सुक्यमुक्तकवरच्यवमानमालयाःक्षोभंदधुर्मलधियांरुचिरैःसमेताः १७ स
सम्राड्भूथमारुढःसदशंरुक्ममालिनम् ॥ व्यरोचतस्वपत्नीभिःक्रियाभिःकतुराडिव १८ पत्नीसंयाजावभृथ्यैश्चरित्वातेतमृत्विजः ॥ आचांतंस्नापयां
चक्रुर्गंगायांसहकृष्णया १९ दिविदुंदुभयोनेदुर्नरदुंदुभिभिःसमम् ॥ मुमुक्षुःपुष्पवर्षाणिदेवर्षिपितृमानवाः २० सस्तुस्तत्रततःसर्वेवर्णाश्रमयुताजनाः ॥
अथराजाऽहतेक्षौमेपरिधायस्वलंकृतः २१ ऋत्विक्सदस्यविप्रादीनानचर्याभरणांबरैः ॥ बंधून्ज्ञातीन्पुत्रान्मित्रान्सुहृदोऽन्यांश्चसर्वशः २२ अभीक्ष्णं
पूजयामासनारायणपरोत्तमः २३ सर्वेजनाःसुररुचोमणिकुंडलस्रगुष्णीषकंचुकदुकूलमहावर्ष्यहाराः ॥ नार्यश्चकुंडलयुगालकट्टंदजुष्टवक्रश्रियःकनक
मेखलयाविरेजुः २४ अथर्त्विजोमहाशिक्षाःसदस्याब्रह्मवादिनः ॥ विप्रक्षत्रियविद्वशूद्राराजानोयेसमागताः २५ देवर्षिपितृभूतानिलोकपालाः
सहानुगाः ॥ पूजितास्तमनुज्ञाप्यस्वधामानिययुर्मुदा २६ हरिदासस्यराजर्षेराजमूयमहोदयम् ॥ नैवातृप्यन्प्रशंसंतःपिबन्मर्त्योयथामृतम् २७ ततो
युधिष्ठिरोराजासुहृत्संबंधिबांधवान् ॥ प्रेम्णानिवासयामासकृष्णंचत्यागकातरः २८ भगवानपितत्रांगन्यवात्सीत्तत्प्रियंकरः ॥ प्रस्थाप्ययदुवीरान्स्वान्सा
रोराजासुहृत्संबंधिबांधवान् ॥ प्रेम्णानिवासयामासकृष्णंचत्यागकातरः २८ भगवानपितत्रांगन्यवात्सीत्तत्प्रियंकरः ॥ प्रस्थाप्ययदुवीरान्स्वान्सां
बादींश्चकुशस्थलीम् २९ इत्थंराजाधर्मसुतोमनोरथमहार्णवम् ॥ सुसमृद्धंसमुत्तीर्यकृष्णेनासीद्रतज्वरः ३० एकदांतःपुरेतस्यवीक्ष्यदुर्योधनःश्रियम् ॥
अतप्यद्राजसूयस्यमहित्वंचाच्युतात्मनः ४१ यस्मिन्नरेंद्रादितिजेंद्रसुरेंद्रलक्ष्म्योनानाविभांतिकिलाविश्वसृजोपकृताः ॥ ताभिःपतिद्रुपदराजसुतोपतस्थे
यस्यांविषक्तहृदयःकुरुराजएषः ३२ यस्मिंस्तदामधुरिपोर्महिषीसहस्रंश्रोणीभरेणशनकैःकणदंघ्रिशोभम् ॥ वक्षःसुचारुकुचकुंकुमशोणहारंश्रीमन्मुखं
चचलकुंतलकुंतलाढ्यम् ३३ सभायांमयकृपायांकापिधर्मसुतोविराट् ॥ वृतोनुजैर्बधुभिश्चकृष्णेनापिस्वचक्षुषा ३४ आसीनःकांचनेसाक्षादासनेमघवा
निव ॥ पारमेष्ठ्याश्रियाजुष्टःस्तूयमानश्चबंदिभिः ३५ उपास्यमानोविप्रेर्द्वैर्नानादेशसमागतैः ॥ दोधूयमानोधवलैर्बालव्यजनसंकुलैः ॥ रराजराजशा
दूळोदिविदेवपतिर्यथा ३६ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्द्धेन्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तत्रदुर्योधनोराजापरितो
भ्रातृभिःप्रियैः ॥ किरीटमालीन्यविशदसिहस्तःक्षिपन्रुषा १

उत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायांन्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ७ ॥ द्वित्रेण्वध्यायेषुशास्त्रवधमाहात्म्यंकथयति तत्रादौभूभारहरणहेतुदुर्योधनस्यतेजःक्षान्तिचवंक्ति तत्रेत्यादिना तत्रसभायाम् १

आचितं निचितं व्याप्तमिति हलायुधः २ पुरः अग्रतः स्फाटिकमणिनिबद्धाम् ३ ४ योगेश्वरेण श्रीकृष्णेनानुज्ञातः साम्राज्ञां त्ववचनेन ५ ६ ७ आत्मनास्वेनैव ईहितं चेष्टितं आत्मानि मनसि स्मरन्
 न्मद्रमिति शेषः तत्र कथांतरं वक्तुं तन्नारदागमनमाह तदेति ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ रुक्म्यादीन् राज्ञः समाजं संमेलनम् आनृत्यं ऋणाभावकरणम् १६ शिशुपालद्रुम

स्थलेऽप्यमृत्कृत्वा तं हरिर्निलोपल्लाविते ॥ स्थलं पुष्करिणीं मत्वा सर्वे तं जहसुर्जनाः २ आगच्छन्नेव मुर्वीशः पुरः पुष्करिणीं क्वचित् ॥ विलोक्य स्फाटिकां भू-
 मिमन्वानो व्यपतज्जले ३ जहास भीमस्तं दृष्ट्वा स्त्रियो भूपाश्च केचन ॥ निवार्यमाणा अप्यंगराज्ञा कृष्णानुमोदिताः ४ अजातशत्रुराकर्ण्य वस्त्रस्रग्भूषणादि-
 कम् ॥ संप्रेष्या ह्वापयामास साम्राज्ये योगेश्वरेण च ५ तदनादृत्य सत्कारं ब्रीडावनतकंधरः ॥ जाज्वल्यमान हृदयो न जगाम तदंतिकम् ६ स ब्रीडितो वाग्व-
 दनोरुषा ज्वलन्निष्क्रम्य तूष्णीं प्रययौ गजाद्वयम् ॥ हा हेति शब्दः सुमहान् भूतदा अजातशत्रुर्विमना इवाभवत् ७ बभूव तूष्णीं भगवान् भुवो भरं जिहीर्षुरात्मे-
 हितमात्मानि स्मरन् ॥ तदा विरासीजगदीश सन्निधौ मुनिः सुराराधितपादपंकजः ८ उपेत्य नारदः सर्वैः सदस्यैरभिपूजितः ॥ कृष्णेनाभ्यर्चितः सम्यगुपविष्टो नृ-
 पांतिके ९ उवाच धर्मराजस्तं प्रणिपत्य यथाविधि ॥ भवान्सर्वत्र गोब्रह्मन् सर्वकालेष्वसंगतः १० नृपाणां शौर्ययुक्तानां सर्वमंडलवासिनाम् ॥ इदानीं कतमः शू-
 रो नित्योद्योगेन वर्तते ११ इति ते नोदितां वाणीमाकर्ण्य मुनिर्ब्रवीत् १२ नारद उवाच ॥ भगवन् पार्थिवः सर्वकृष्णेनाप्रतिमौजसा ॥ वसंति विषयेस्वेस्वेनष्टचेष्टा-
 गतश्रियः १३ एक एव महोत्साहः क्षत्रियाणां दुराग्रही ॥ जातः शाल्वेषु नृपतिर्बहुपादातिवाहनः १४ भ्रातर्युपरते युद्धे विष्णुना लोकजिष्णुना ॥
 ब्रह्मदत्तसु ते हंसेयमुनायां महात्मना १५ कृष्णद्विडेत्यराज्ञो सौरुक्म्यादीन् कुंडिनेपुरे ॥ समाजं कारयामास भ्रातुरानृत्यकांक्षया १६ शिशुपालद्रुममुसै-
 दंतवक्रपुरःसरैः ॥ पराजितेषु संग्रामे जरासंधादिषु प्रभो १७ शाल्वः प्रतिज्ञाम करोच्छृण्वतां सर्वभूभुजाम् ॥ अयादवीक्ष्मां करिष्ये पश्यंतु मम पौरुषम्
 १८ इति मूढः प्रतिज्ञायत पसे प्राविशद्वनम् ॥ गते तस्मिन् बहून् वर्षान् प्रतक्षितदुपागमम् १९ तदनंतरजो मात्यैराभिषिक्तो नृपार्थिभिः ॥ तपस्तप्त्वासन-
 पतिर्देवपशुपतिप्रभुम् २० आराधयामास वने पांसुमुष्टिसकृद्भुजम् ॥ संवत्सरांते भगवान्संतुष्टः स उमापतिः २१ वरेण च्छंदयामास शाल्वं शरणमागतम्
 ॥ देवासुरमनुष्याणां गंधर्वोरगरक्षसाम् २२ अभेद्यं कामगं वने सयानं वृष्णिभीषणम् ॥ तथेति गिरिशादिष्टोमयः परपुरंजयः २३ पुरां निर्माय शाल्वाय प्रा-
 दात्सौ भमयस्मयम् ॥ सलब्ध्वा कामगं यानं तमो धामदुरासदम् २४ आययौ स्वं जनपदं समग्रबलवाहनम् ॥ इदानीं राजपुत्राणां स एवोद्योगवानृप २५

दुर्मुखैः सह जरासंधादिषु सत्सु १७ १८ १९ तस्य शाल्वस्यानंतरजोऽनुजः २० २१ छंदयामास वृषमकरोत् २२ अयस्मयं अयोमयम् अयस्मयादीनि च्छंदसीति पाणिनिः नीलराशिपुं
 जात्मकत्वात्तमो धामेत्युच्यते २४ २५

२६ २७ सूनृतैःसूनृताभिः २८ २९ स्वसैनिकान्स्वसेनानायकान् ॥ ३० ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्त०विजयध्वजकृतटीकायांचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ७ ॥ तथामहो
त्सवसमेतत्वेन शाल्वःसंकुद्धोभूदितिशेषः १२ आगत्यचांतरिक्षेतंविमानमावसंस्तस्मिन्विमानेस्थितःयुयुधेइत्यन्वयः ३ संप्रहारप्रकारमाह पुरीमिति अट्टालोऽट्टः तोलिकावीथिकाग्रहपंक्ति
मध्यपद्धतिरित्यर्थः ४ विहायसआकाशादासारोवेगवान्वर्षस्तत्सहिताःशर्कराःक्षुद्रपाषाणाः चक्रवातोमंडलवायुः ५ शंसुस्वम् ६ ७ ८ ९ १० उष्णागावोयस्यसउष्णगुःसूर्यः

इतिधर्मसुतःश्रीमानश्रुत्वातन्नारदोदितम् ॥ पार्श्वेभगवतःशौरेःशनैर्मुखमवैक्षत २६ निशम्यतद्वासुदेवोर्ध्वैर्यसारोनिराकुलः ॥ किंचित्प्रहस्यास्तुनामे
त्याहसाहिमहात्मता २७ पूजयित्वाऋषिसम्यक्सूनृतैर्गीर्भिरच्युतः ॥ चिराभिलषितःसोपिप्राप्तःसाध्वित्यर्चितयत् २८ उग्रसेनंयदुपतिगुयुधानं
चमाधवः ॥ अकूरंकृतवर्माणमन्यांश्चयदुपुंगवान् २९ प्रेषयामासरक्षायैद्वारवत्याःस्वसैनिकान् ३० ॥ इतिश्रीभा०म०द०उ०चतुरशीतितमोऽध्या
यः ॥ ८४ ॥ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ तथावसतिगोविंदेशक्रप्रस्थेमहात्मनि ॥ ससानुजेचैवचपेकतकृत्येयुधिष्ठिरे १ आकर्ण्यशाल्वःसंकुद्धोदमघोषसुतं
हतम् ॥ जरासंधंचसुहृदंराजसूयंकृतंकृतम् २ ययौद्वारावर्तीशाल्वोवैरंवृष्णिंकृतंस्मरन् ॥ तमावसन्नंतरिक्षेयुयुधेभरतर्षभ ३ पुरीवभंजोपवनान्यु
द्यानानिचसर्वशः ॥ सगोपुराणिद्वाराणिप्रकाराट्टालतोलिकाः ४ विहायसोविमानाग्यान्निपेतुःशस्त्रवृष्टयः ॥ शैलाद्रुमाश्चाशनयःसर्पाआसारशर्कराः
॥ प्रचंडश्चक्रवातोभूद्रजसाच्छादितादिशः ५ इत्यर्धमानासौभेनकृष्णस्थनगरीभृशम् ॥ नाभ्यपद्यतशंराजन्त्रिपुरेणयथामही ६ प्रद्युम्नोभगवा
न्वीक्ष्यमध्यमानानिजाःप्रजाः ॥ मामैष्टेत्यभ्यधाद्रीरोवाचःपित्रोरनुस्मरन् ७ सात्यकिश्चारुदेष्णश्चसांबोकूरःसहानुजैः ॥ हार्दिकयोभानुविदश्चगदश्चशु
कसारणौ ८ अपरेचमहेष्वासारथयूथपयूथपाः ॥ निर्ययुर्दंशितागुप्तारथनागाश्चपत्तिभिः ९ ततःप्रववृतेयुद्धंशाल्वानांयदुभिःसह ॥ यथासुराणांविबु
धैस्तुमुलंरोमहर्षणम् १० तांचसौमपतेर्मायांदिव्यास्त्रैरुक्मिणीसुतः ॥ क्षणेननाशयामासनैशंतमइवोष्णगुः ११ विव्याध पंचविंशत्यास्वर्णपुंसैर
योमुखैः ॥ शाल्वस्यध्वजिनीपालंशरैःसन्नतपर्वभिः १२ शतेनाताडयच्छाल्वमेकैकेनास्यसैनिकान् ॥ विव्याधदशाभिर्नेतृन्वाहनानिन्निभिल्लिभिः १३
तदद्भुतंमहत्कर्मप्रद्युम्नस्यमहात्मनः ॥ दृष्ट्वातंपूजयामासुःसर्वेऽस्यपुरवासिनः १४ बहुरूपैकरूपंतदृश्यतेनचदृश्यते ॥ मयमायाकृतंत्यानंदुर्विभा
व्यंजनैरभूत् १५ कचिद्भूमौकचिद्योम्रिकचित्सिंधौकचिद्विरौ ॥ अलातचक्रवद्भाम्यत्सौभंतदुरवस्थितम् १६ यत्रयत्रोपलक्ष्येततस्यसौभस्यसैनि
कः ॥ शाल्वस्ततस्ततोऽभुंचनशरान्सात्वतयूथपाः १७ शरैरग्न्यर्कसंकाशैराशीविषदुरासदैः ॥ पीडयमानःपुरानीकःशाल्वोमुद्यत्परैरिति १८

११ १२ १३ अस्यप्रद्युम्नस्य १४ १५ दुरवस्थितंनैकत्रस्थितमभूदितिशेषः १६ तस्यसौभस्यसैनिकःसेनासहितःशाल्वःपत्रयत्रोपलक्ष्येत सात्वतयूथपाः ततःशरानमुंचित्यन्वयः
१७ इतिपरैःशरैःप्रपीड्यमानःपुरस्थितानीकः १८

शाल्वस्यानीकपथः सेनानायकाः तेषां शस्त्राणामाघेः १९ २० रथिनिप्राणसंदिग्धे सारथीरथमाहरेत् जीवयेद्युद्धतः साधुयुद्धकर्मविशारद इति युद्धमवित् २१ अपसर्पणं अपसरणं २२ कुतोसाध्व
त्यतस्तदाह नेति मद्विना २३ धर्मसाधनाद्युद्धादपगतोहंपितृभ्यांपृष्ठः तत्रपित्रोरात्मनामयाकृतमक्षमं किं नुकथं नुवक्ष्यइत्यन्वयः २४ किंचेदेदुःसहमित्याह व्यक्तमिति जामयः सहोदर्यः कथंकथयं
तीतितत्राह क्लैव्यमिति हेवीरमृधन्यैः सहकथं क्लैव्यंगतस्तत्कथ्यतामिति २५ कोयं धर्म इति तत्राह सूत इति १६ उपस्पृष्ट उपद्रुतः २७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उ० विजयध्वजकृतटीकायां पंचा

शाल्वानीकपशस्त्रौघैर्घृष्णिवीराभृशार्दिताः ॥ नतत्यजूरणं स्वं स्वं लोकद्वयजिगीषवः १९ शाल्वामात्योद्युमानामप्रद्युम्नात्पाक्प्रपीडितः ॥ आसाद्यगद
यागुर्व्याव्याहृत्यव्यनदद्वली २० प्रद्युम्नगदयाशीर्णवक्षस्थलमार्दिमम् ॥ अपोवाहरणात्सूतो धर्मविहारकात्मजः २१ लब्धसंज्ञोमुहूर्त्तेन कार्ष्णिः सारथि
मब्रवीत् ॥ असाध्विदमहोसूतयद्रणान्मेऽपसर्पणम् २२ नयदूनांकुलेजातः श्रूयतेरणविच्युतः ॥ विनामत्स्त्रीवचित्तेन सूतेन प्राप्तकिल्बिषात् २३ किञ्चु
वक्ष्येभिसंगम्यपितरौरामकेशवौ ॥ युद्धाद्वर्म्यादपक्रांतः पृष्ठस्तत्रात्मनाक्षमम् २४ व्यक्तमेकथयिष्यंति हसंत्योभ्रातृजामयः ॥ क्लैव्यंकथंगतोवीरसहा
न्यैः कथ्यतामृधे २५ सूत उवाच ॥ धर्मविजानतायुष्मत्कृतमेतन्मयाविभो ॥ सूतः कृच्छ्रगतरक्षेद्रथिनं सारथिरथी २६ एतद्विदित्वानुभवान्मयाद्यापो
हितोरणात् ॥ उपस्पृष्टः परेणेति मूर्च्छितो गदयाहतः २७ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्द्धे पंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ श्रीशुक
उवाच ॥ इति सूतोदितांवाणीमाकर्ण्य यदुनंदनः ॥ पुनरात्तप्रहरणः सूतमाहरणांगणे १ पश्यसूतद्युमानेषदंशितो धृतकार्मुकः ॥ नयमांघ्रुमतः पार्श्ववीरस्ये
त्याह सारथिम् २ आद्रवंतं स्वसैन्यानिघुमंतं रुक्मिणीसुतः ॥ प्रतिहत्यरुषाविध्यन्नाराचैरष्टभिः स्मयन् ३ चतुर्भिश्चतुरोवाहान्सूतमेकेन चाहनत् ॥ द्वा
भ्यांचकेतुधनुषौघुमतो न्येन वैशिरः ४ गदः सात्यकिरक्रूरः सांबश्च शुकसारणौ ॥ वसुदेवो ग्रसेनौ च जघ्नुः सौभपतेर्बलम् ५ पेतुः समुद्रे बहवः शाल्वेयाभिन्न
कंधराः ॥ एवं यदूनां शाल्वानां निघ्नतामितरेतरम् ६ रणं त्रिनवरात्रंतुमुलं रोमहर्षणम् ॥ इंद्रप्रस्थंगतः कृष्ण आहूतो धर्मसूनुना ७ राजसूये निघृते च शि
शुपाले रणे हते ॥ अलक्षयहुः शकुनान्वोरान्संग्रामशंसिनः ८ कुरुवृद्धाननुज्ञाप्य मुनींश्च ब्राह्मणैः सह ॥ अन्वीयमानः सामात्यैः पांडवैर्निर्ययौ पुरात् ९ स
गत्वा किंचिदध्वानं स्थापयित्वा पुरौकसः ॥ पृथासुताननुज्ञाप्य प्रणतानश्च लोचनान् १० सुवर्णाशिविकारूढैरवरोधवधूजनैः ॥ गजाश्वरथपादातिसह
सैरपि संयुतः ॥ अन्वीतराजकटकः प्रतस्थे पश्चिमामुखः ११ शाल्वोपिकुरुशार्दूलविमानेन सचारिणा ॥ अपावृत्य रणाद्राष्ट्रं स्वमेवाभ्यर्दितो ययौ १२
गच्छमानस्य शाल्वस्य सांबो मिद्रुत्य पृष्ठतः ॥ शाल्वामात्यं क्षेमधूर्तिं बाणैर्निर्येयमक्षयम् १३

शीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ यदूनांदयतीति यदुनंदनः एषद्युमान् दंशितो रणांगणे आस्ते इति शेषः ततः किंतत्राह नयेति १ २ ३ ४ ५ ६ त्रिनवरात्रं सप्तविंशद्रात्रं अस्मिन्नवसरे कृष्णागमनं वक्ति
इंद्रप्रस्थमिति ७ ८ ९ १० ११ रणादपावृत्य रणविहायेत्यर्थः १२ १३

अखिलात्समस्तप्रकृतिजनात्वल्लभाप्रियतमं १४ ससज्जसंगतः १५ १६ १७ १८ सालः प्राकारः प्रतोलीविशिखारथ्येतिहल्लयुधः प्रतोलीरेवप्रतोलिका प्रस्तरापूर्णदीर्घिकापाषाणपूरितपारि
खां गंतुमितिशेषः १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ सव्यंहस्तं २९ ३० सख्युर्भार्याशि शुपालस्यसंरुसाजायारुक्मिणी ३१ ३२ अपुमरावृत्तिमरणंयमगृहंवा ३३ ३४ यस्यत

सेनापतिविविदारुयंशाल्वस्याखिलवल्लभम् ॥ निरुध्यपथिगच्छंतं प्रद्युम्नः प्राहरच्छरैः १४ प्रद्युम्नेनातिविद्वोसौगृहीत्वाखड्गचर्मणी ॥ ससज्जरौक्मिणेयेन
तदभूद्रणमद्भुतम् १५ मंडलानिविचित्राणिचरतस्तस्यसंगरे ॥ कृपाणेनयदुश्रेष्ठः शिरःकायादपाहरत् १६ विभ्रष्टमार्गासासेनाहतप्रवरयूथपा ॥
विदुद्रावयथाकामंप्राणत्राणपरायणा १७ देवोपिद्वारकामेत्यवेगेनगरुडध्वजः ॥ ददर्शनगरींभग्नप्रासादाट्टालगोपुराम् १८ विशीर्णतोरणांरुणतुंगसा
लप्रतोलिकाम् ॥ विध्वस्तोपवनोद्यानांप्रस्तरापूर्णदीर्घिकाम् १९ निःस्वाध्यायवषट्कारामालोक्यद्वारकांपुरीम् ॥ अपृच्छत्कृतवर्माणंकिमेतादिति
दुर्मनाः २० तेनोक्तंसर्वमाकर्ण्यशाल्वराजविचेष्टितम् ॥ प्रतिजज्ञेयदुपतिःशृण्वतांसर्वसात्वताम् २१ अनुद्रुत्यतमद्यैवसौभंहत्वादुरात्मकम् ॥ सौभानि
पात्यजलधौप्रवेक्ष्येद्वारकामिति २२ सरथंशैब्यसुग्रीवमेघपुष्पबलाहकैः ॥ युक्तंबहुप्रहरणमग्रावस्थितदारुकम् २३ आरुह्यभगवान्विष्णुर्गरुडध्वजमु
त्तमम् ॥ प्रययौसौभपदवींमनोमारुतरंहसा २४ तथागत्वासुदूरंतमंभोवेःकुक्षिमाश्रितम् ॥ ददर्शसौभंतन्मध्येशाल्वंचसमलंकृतम् २५ शाल्वश्चकृष्ण
मालोक्यहतप्रायबलेश्वरः ॥ प्राहरत्कृष्णमूतायशक्तिर्भीमांदृढांमृधे २६ तामापतन्तींनभसिमहोल्कामिवरंहसा ॥ भासयन्तींदिशःशौरिःसायकैःशतधा
च्छिनत् २७ तंचषोडशभिर्बाणैर्विद्ध्वासौभंचस्वेचरम् ॥ अविध्यच्छरसंदोहैःसंमूर्यइवरश्मिभिः २८ शाल्वःशौरेस्ततःसव्यंसशार्ङ्गशार्ङ्गधन्वनः ॥ बिभे
दन्यपतद्वस्ताच्छार्ङ्गमासीत्तदद्भुतम् २९ हाहाकारोमहानासीद्यदूनांतत्रपश्यताम् ॥ विनयसौभराडुच्चैरिदमाहजनार्दनम् ३० यत्त्वयायुधिदुर्बुद्धेभातरौ
मेमहाबलौ ॥ निहतौहंसडिभकौयमुनायांदुरात्मना ॥ यद्भूयोमूढनःसख्युर्भार्याप्यपहतात्वया ३१ यच्चमंदसभामध्येदमघोषसुतःसखा ॥ व्यापादितःक्षत्रि
याणांपश्यतांहतचेतसाम् ३२ तंत्वाद्यनिशितैर्बाणैरपराजितमानिनम् ॥ नयाम्यपुनरावृत्तियदितिष्ठेर्ममाग्रतः ३३ इतितेनोदितांवाणीमाकर्ण्यमधुमूदनः ॥
प्राहार्दितोबाणगणैःपुनरात्तशरासनः ३४ वृथात्वंकथ्यसेमंदनयस्यास्त्यतिकौतुकम् ॥ पौरुषंदर्शयत्वंनःशूराणांफलगुभाषणम् ३५ इत्युक्त्वाभगवान्शाल्वं
गदयाभीमवेगया ॥ तताडजत्रौसंरब्धःसचकंपेवमन्नसृक् ३६ ततःशाल्वःसमुत्पत्यस्वेङ्गनानकदुंदुभेः ॥ उत्कृत्यशिरादायस्वस्थंसौभंसमाविशत् ३७

वातिकौतुकमिति व्याख्यातं वीर्यनास्ति सत्त्वं वृथा कथ्यसे पौरुषं अस्ति चेदं दर्शय शूराणां च भाषणं फलगुमितं वीर्यं प्रकटनं बह्वित्यर्थः पद्मा शूराणां पौरुषंदर्शय भाषणं फलगुतुच्छं विकथनमित्यर्थः ३५ ३६
शाल्वस्य शक्तिप्रकटनाय तन्मायाप्रकारमाह तत इति ३७

श्रीकृष्णः शाल्वसृष्टां मायां अवलोक्य किमकरोदत्राह तत इति ततो वसुदेवशिरोहरणानंतरं मुहूर्तकालं तत्र युद्धे अनुतिष्ठत् अन्वतिष्ठत् अन्ववर्तत कीदृशः प्रकृतौ चिदानंदघनस्वभावे उपस्थितोऽपि शाल्वमायां जानन्नपि प्रकृतावुपप्रकृतिसमीपे स्थितः अजानन्निव पुनः किंचकारेति तत्राह ततो मुहूर्तान्महानुभावः अपरिमितप्रभावः सहरिः स्वजनस्य स्वभक्तजनस्यानुकूलात्संगतः वचनप्रसंगात् तद्वसुदेवशिरोहरणमबुध्यत कथं तदत्राह आसुरीमिति शाल्वेन प्रकृतां प्रयुक्तां मूलबलमाह मय इति मयेनासुररक्षणोदितामुपदिष्टामित्यर्थः तदुक्तं जानन्नशाल्वकृतां मायामजानन्निव केशवः अन्ववर्तत किंचिच्चिति बुद्ध्वा किंकृतमत्राह प्रकृताविति कृतीच्छेदन इति धातोः बुद्ध्वा मायाः प्रकृतौ निर्मूलने सम्यक्स्थितो भूदिति शेषः ततस्तस्माद्हरिर्द्विभुरितिवचनात् अज्ञानप्रकटनं कस्मादत्राह प्रकृताविति प्रकृतिनिर्मितशरीरस्थत्वादसुरजनमोहनार्थत्वाच्च एवमेव तु सर्वत्र परमात्मा सनातनः विद्वद्भिरुधिरस्त्रावीकथंचिदजयत्परं इत्यादि दर्शयेद्विष्णुर्मोहयन्मायया जगदिति चिदानंदघनस्वभाव इत्येतत्कुत इति चेन्न चिदानंदघनस्यास्य कुतो वेधादिसंभवेदित्यस्मात्स्वजनानुसंगत इतीदमपि सद्रतेऽतिसिद्धं यदचरस्तन्वावावृधानो बलानां द्रष्टुं वा णोजनेषु मायेत्सातेयानि युद्धान्याहुर्ना च शत्रुं न तु पुरा विवित्स इत्यादि श्रुतिसिद्धोपमित्यर्थः तथाहि हे इंद्र तन्वावावृधानः स्वरूपेण भृशं वर्धमानस्त्वं बलानि वीर्याणि विक्रमलक्षणानि अचरः अकृतोति पत्स्वजनेषु प्रब्रुवाणः व्याकुर्वाणो वर्तसह विशेः तस्मात्स्वभावरहस्यं स्वजनाजानंती

ततो मुहूर्तात् प्रकृतावुपस्थितस्तत्रानुतिष्ठत् स्वजनानुसंगतः ॥ महानुभावस्तदबुध्यतासुरीमायां सशाल्वप्रकृतां मयोदिताम् ३८ नतत्रदैत्यं नपितुः कलेवरं प्रबुद्धात्मा तदपश्यदच्युतः ॥ स्वप्ने यथा चांबरचारिणं रिपुं सौभस्थमालोकयन्निहंतुमुद्यतः ३९ एवं वदंति राजर्षेः ऋषयः खेचरान्विताः ॥ यत्स्ववाचो विरुध्यंते तच्चूतं ते स्मरंति नु ४० कश्चोक्तमोहोऽस्मिहो वाभयं वा येऽज्ञसंभवाः ॥ कचासंघितविज्ञानज्ञानैश्वर्यैश्चरोजितः ४१ यत्पादसेवार्जितयात्मविद्यया हि न्वं त्यनाद्यात्मा विपर्ययग्रहम् ॥ लभंत आत्मीयमनंतमैश्वरं कुतो नु मोहः परमस्य सद्रतेः ४२ इति तैश्चदितां वाणिमाकर्ण्य कमलेक्षणः ॥ ससौ भंहंतुमारे भेशा ल्वंकुरुकुलोद्ब्रह्म ४३ ततो निशातमादाय चक्रं कृष्णः सुदर्शनम् ॥ आग्नेयास्त्रेणाभिमंय प्राहिणोत्सौभनाशनम् ४४

त्यर्थः शाल्वादिशत्रुणाक्रियमाणानियानियुद्धानि आहुः पुराणादौ एतानि त्वामुद्दिश्य सा मयोदिता माया इत् इन्द्रजाललक्षणेव त्वं पुरा प्रथमतो मुहूर्तशत्रुसुखत्रोटनान्मायां नाविवित्सेन ज्ञातवानासि अद्याधुना विवित्से ननु पश्चात्सा सिद्धा भूदित्यर्थः ३८ एतदेव स्पष्टयति नेति अच्युतः ज्ञानच्युतिरहितः तत्पितुः कलेवरं च नापश्यत् प्रबुद्धः मायामिति शेषः आत्मा परमात्मानि दर्शयति स्वप्न इति यथा स्वप्ने करितुरगादीन् पश्यति ततः प्रबुद्धः तान्पदार्थांश्च पश्यति बुद्ध्वा किंकृतमत्राह अंबरचारिणमिति ३९ तद्वष्ट्रणामृण्यादीनामपि ज्ञानलोपो नास्ति किंपुनः हरेरिति भावेनाह एवमिति कथं वदंतीत्यत्राह यत्स्ववाच इति स्वस्य स्वतंत्रस्य हरेर्वाचो वेदलक्षणाय न मोहादिकं हरिर्विषयं प्रति विरुध्यंते विरोधवन्त्यो भवंति हरेर्मोहादेकं सहत इत्यर्थः अजस्यावकचेतस इति श्रुतेः नूनं तार्किका उपक्रमादिवेदतात्पर्यालिंगकोविदास्ते वैदिकास्तन्मोहादिकं स्मरंति नु किं नैव स्मरंतीत्यर्थः येषां स्ववाचो विरुध्यंते हरेर्मोहादिवादिन्यः परस्परविरोधिन्यः स्युः तेषां प्रणेताः तादृशी वाचः स्मरंति पुराणादौ नैवेति वा ४० प्रत्युत विपरीतमेव वदंतीत्याह केति येशोकादयोऽज्ञानतः संभवा येषां ते तथा ४१ तदेव द्रष्टव्यं यत्पादेति आत्मविद्यया परमात्मज्ञानेन अनादिकालेन आत्मविपर्ययग्रहं मनसि स्थितमन्यथा ज्ञानं हि न्वंति माशयंति न तावदेव किंतु हरितत्त्वं जानंतीत्याह लभंत इति आत्मीयमात्मनः परमात्मनो विद्यमानं तमैश्वरमीश्वरत्वं लभंत इति यद्वा स्वयोग्यमैश्वरमीश्वरानुग्रहीतमनंतमोक्षं लभंत इति ४२ ४३ ४४

आब्रह्मसदनं ब्रह्मसदनं ब्रह्मलोकपर्यंतम् ४५ ४६ सौमनामपुरम् ४७ ४८ अनंतैरनेकसंख्यैः हरिः सिंहः ४९ ५० शिरोमणिकिरीटं हरोजविभेदं हप्रसिद्धं शतं सहस्रमयुतं निरयुतं प्रयुता
 नुदे न्यर्चुदंशं खर्वदेचानि सर्वस्वमर्चुदमिति यादवः ५१ ५२ ५३ पुरुमायिनः अनेकशतमायावतः ५४ ५५ ५६ ५७ सानंदं आनंदं सहितं इत्यर्थो विषयानंदः न स्वल्पानंद इत्यर्थः स्यात्सो
 नुपपन्नः विज्ञानमानंदं ब्रह्मेति श्रुतेः ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ नृगस्य कृकलासशरीरान्मोक्षकरणमाहात्म्यं

तन्नारायणहस्ताभ्यामुक्तमाग्नेयमंत्रितम् ॥ ज्वालाब्रह्मसदनं ज्वालामालातिभीषणम् ४५ ततो वैमानिकाः सर्वे ते विहाय विहायसम् ॥ सुदर्शनोष्मणा
 तप्तादुद्बुधुः सर्वतो दिशम् ४६ तदर्कशतसंकाशं सौभंभित्वा द्विधा पुरम् ॥ भूयोनारायणकरं प्राप भूपसुदर्शनम् ४७ ततः समुद्रे न्यपतत् पुरं विच्छिन्नबंधनम् ॥
 गदापाणिर्दुराधर्षः शाल्वोऽपि प्रत्यदृश्यत ॥ तां प्रेषयामास गदां कृष्णमुद्दिश्य दुर्मतिः ४८ ततो रथं दैत्यबलोपनीतं संस्थाय शाल्वो बहुशस्त्रसंचयम् ॥ अवा
 किरन् कृष्णशिरस्य नंतैर्महायुधैश्च व्यनदद्वारि रथा ४९ तां गदां प्रेषितां तेन छित्त्वा बाणैस्त्रिधा हरिः ॥ पांचजन्यमुपाध्माय सिंहनादं व्यननिदत् ५० तं शस्त्र
 पूगैः प्रहरंतमोजसा शाल्वं शरैः शौरिरिमो घविक्रमः ॥ विद्ध्वाऽच्छिन्नद्वर्मधनुः शिरोमणिं रथं च शत्रोर्गदयारुजह ५१ तत्कृष्णहस्ते रितया विचूर्णितः
 पपात तोये गदया सहस्रधा ॥ विसृज्य तं भूतलमास्थितो गदामुद्यम्य शाल्वोऽच्युतमभ्यगादुतम् ५२ आधावतो भीमगदस्य बाहुं भलेन छित्त्वा रथांगमदुत
 म् ॥ वधाय शाल्वस्य लयार्कसन्निभं बिभ्रद्भौ सार्कड्वोदयाचलः ५३ जहार ते नैव शिरः सकुडलं किरीटयुतं पुरुमायिनो हरिः ॥ वज्रेण वृत्रस्य यथा पुरं दरो ब
 भूवहा हेति वचस्तदानृणाम् ५४ तस्मिन्निपतिते पापे सौभे चाब्धौ निपातिते ॥ देवदुंदुभयो ने दुर्ववर्षुः पुष्पवृष्टयः ५५ स्तूयमानो मुनिगणैः सूतमागधवं
 दिभिः ॥ आजगाम वृतः सैन्यैः पुरीं द्वारवतीं हरिः ५६ संप्रविश्य पुरीं रम्यां पताकाखंडमंडिताम् ॥ अलंकृतामलंकारैः सितसंमृष्टचत्वराम् ५७ पूजितो यदु
 भिवृद्धैः पौरजानपदैस्तथा ॥ रमयन् द्रष्टुं साहस्रमहिषीः प्रेमविह्वलाः ॥ उवास देवकीपुत्रः सानंदं कुरुनंदन ॥ ५८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे
 उत्तरार्धे शाल्ववधो नाम षडशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ उपविष्टं सुधर्मायां कदाचित्क्षत्रियैर्वृतम् ॥ विज्ञापयद्देवपाणिर्द्वास्थोऽभ्येत्य ज
 नार्दनम् १ शक्रप्रस्थाद्विजः कश्चिदागत्य द्वारि तिष्ठति ॥ प्रवेशितव्यो वा देवनवेति यदुसत्तम २ प्रवेशयेति कृष्णेन द्वास्थेनोक्तेन सत्वरः ॥ प्रवेशितः प्रण
 म्याह ब्राह्मणः पुरुषोत्तमम् ३ धर्मजो धार्तराष्ट्रेण मूढेनाधर्मचारिणा ॥ अक्षैः पराजितो यातः स भार्यः सानुजो वनम् ४ ब्राह्मणेनोदिता वाणीमित्याकर्ण्य सुदुः
 श्रवाम् ॥ क्रोधोद्भिन्नमना स्तूर्णमुत्तस्थे हरिरासनात् ५ सरथं दारुकानीतमारुह्य सहस्रतया ॥ महत्या सेनया सार्धं ययौ यत्र पृथासुताः ६

हरेः ब्राह्मणप्रियत्वं चार्थवादरूपेण कथयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादौ पुधिष्ठिरस्य राज्याभ्रंशेन वनवासीनिमित्तं बहुमुपक्रमते उपविष्टमित्यादिना १ २ कृष्णेन प्रवेशयेत्युक्तेन द्वास्थेन प्रवेशितः ३ ४
 इति वाणी सुष्ठुदुः शर्वाश्रोतुमशक्यां कर्णदुःसहामित्यर्थः ५ ६

अनुशोचत्तु अन्वशोचत्तु चप्रकाशइतिधातोः शोकं प्रकाशयन्ननुसत्पशोकः ७ अनुभुक्तानि अनुभूतानि अन्योन्मयव्यसनानि ८ हेतुवाक्यैः इतिहासविषयैः वचनैः ९ सत्यभामयाद्रौपदीसमाश्वस्येत्यतः
सत्यभामासमन्वितइत्युक्तम् १० ११ अन्यान्भूकंटकान् १२ १३ विचिन्वंतः अन्वेषणं कुर्वतः सत्त्वं प्राणिनम् १४ कृकलासयति न च यतीति कृकलासः शिरःप्राग्रं

वनेवसंतं राजानं ब्राह्मणैः परिवारितम् ॥ दृष्ट्वा अनुशोचत्सुभृशं सानुजं यदुनंदनः ७ व्यसनान्यनुभुक्तानि वर्णयित्वा परस्परम् ॥ उषित्वा तत्र तारात्रिपांडवैः सह
केशवः ८ हेतुवाक्यैः समाश्वस्य धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ भीमसेनार्जुनौ चैव यमौ च यदुनंदनः ९ पांचालीद्रौपदीसाध्वीसत्यभामासमन्वितः ॥ आश्व
स्यताननुज्ञाप्य ब्राह्मणांश्च सहस्रशः १० सुभद्रामभिमन्युं च रथमारोप्य माधवः ॥ आजगाम वनाद्राजन्पुरीद्वारवतीं प्रभुः ११ सप्रविश्य पुरीं दिव्यां
पार्थविश्लेषदुर्मनाः ॥ उवासपालयन् पृथ्वीधर्मेणान्यांश्च कालयन् १२ एकदोषवनं राजन् जग्मुर्पदुकुमारकाः ॥ विहर्तुं सांबप्रद्युम्नचारुभानुगदादयः ॥
१३ क्रीडित्वा सुचिरं तत्र विचिन्वंतः पिपासिताः ॥ जलं निरुदके कूपे ददृशुः सत्वमद्भुतम् १४ कृकलासंगिरिनिभं वीक्ष्य विस्मितचेतसः ॥ तस्य चोद्धरणेय
त्वं च कुस्ते कृपयान्विताः १५ चर्मभिस्तंतथा पार्श्वे बद्ध्वा पतितमर्भकाः ॥ नाशकुवन्समुद्धर्तुं कृष्णाया च ख्युस्तुकाः १६ तत्र गत्वा रविदाक्षो भगवान् चिन्वन् भा
वनः ॥ वीक्ष्योज्जहार वामेन तं करेण सलीलया १७ स उत्तमश्लोककराभिर्मृष्टो विहाय सद्यः कृकलासरूपम् ॥ संतप्तचामीकरचारुवर्णः स्वर्गोचितालंकरणांबर
स्रक् १८ भूत्वा मुकुंदस्य पदारविंदनं नाम मूर्ध्नापितो धरण्याम् ॥ पप्रच्छ विद्वानपितस्य कर्म जनेषु विख्यापयितुं मुकुंदः १९ श्रीभगवानुवाच ॥ कस्त्वं महाभा
गवरेण्यरूपो देवोत्तमं त्वांगणयामि नूनम् ॥ दशामिमांस्त्वं कृतमेन कर्मणा संप्रापितो ह्यतर्हः सुभद्रः २० आत्मानमारुयाहिविवित्सतां नो यन्मन्यसे ऽगक्षममत्र
वक्तुम् २१ इति स्मराजा संपृष्टः कृष्णेनानंतमूर्तिना ॥ प्रतीतः प्रणिपत्या हकिरीटेनार्कवर्चसा २२ नृगउवाच ॥ नृगो नाम नरेन्द्रो हामिक्ष्वाकुतनयः प्रभो ॥ दा
निष्वाख्यायमानेषु यदिते कर्मस्पृशम् २३ किंतु ते ऽविदितं नाथ सर्वभूतात्मसाक्षिणः ॥ कालेनाव्याहतदृशो वक्ष्ये थापितवाज्ञया २४ यावंत्यः सिकताभूमे
र्यावंत्यो दिवितारकाः ॥ यावंत्यो वर्षधाराश्च तावतरिददास्मगाः २५ यस्मिन्निस्तरुणीः शीलरूपगुणोपपन्नाः कपिलाहेमशृंगीः ॥ न्यायार्जितारूप्यसुराः
सवत्साङ्कूलमालाभरणाददावहम् २६ स्वलंकृतभोगुणशीलवद्व्यः सीदत्कुटुंबेभ्यः ऋतव्रतेभ्यः ॥ तपःश्रुतब्रह्मवदान्यवद्व्यः प्रादां युवभ्यो द्विजपुंगवेभ्यः ॥
२७ गोभूहिरण्यायतनाश्च हस्तिनः कन्याः सदासीस्तिलरूप्यशय्याः ॥ वासांसिरत्नानि परिच्छदान् रथानि षट्च यज्ञैश्चरितं च पूतैः २८ कस्यचिद्विजमुख्य
स्य भ्रष्टागौर्ममगोधने ॥ संसृष्टा ऽविदुषा सा च मया दत्ता द्विजातये २९

कृकं विदुरिति च १५ १६ १७ १८ १९ २० विवित्सतां ज्ञातुकामानां यद्यदि २१ २२ तव कर्मस्पृशं तर्हि ज्ञातुं योग्य इत्यर्थः २३ अन्यथापि ज्ञातुं शक्य इत्याह किंत्विति २४ सिकतारजांसि
अददास्म अददाम् दादान इति धातुः सुडागमश्छांदसः २५ २६ २७ २८ भ्रष्टा अभ्यस्तदेशं विहायान्यदेशंगता संसृष्टा संकुलिता अविदुषा अज्ञानता २९

SGD F

Sri Gargashan Digital Foundation

तस्यागोः स्वामी पूर्वतनो नाथः अन्यः प्रतिग्रहीता ममेति प्रतिगृह्णावतीत् ३० विवदमानौ विप्रतिपद्यमानौ भासनोपसंभाषाज्ञानयत्नविमत्युदमंत्रणेषु वदत्यत आत्मनेपदम् भ्रमः संभ्रमः ३१ ३२
 ३३ अपाक्रमत् अपगतवान् ३४ याम्यैर्यमस्य विद्यमानैः ३५ भुंक्ष्वभोक्ष्यसे ३६ तवदानस्य धर्मस्य अंतर्नास्तितज्जन्मलोकान्पश्य इत्युक्तो हंपाकूअशुभं भुंजे इत्यवदम् इत्युक्ते सयमः तर्हि
 पतेति मां प्राह ३७ ३८ ३९ देवगतिं स्वर्गं ४० यत्र कापियोनि विशेषे सतः संभवतः ४१ सर्वभावाय संपूर्णैश्वर्याय सर्वोत्पादनकर्त्रे वा अखंडलीलायेति वा ४२ ४३ परिजनं पारितोपासमानं जनम् ४४

तां नीयमानां तस्वामिदृष्टो वाचममोतितम् ॥ ममेति प्रतिग्राह्याह नृगो मे दत्तवानिति ३० विप्रौ विवदमानौ मामूचतुः स्वार्थसाधकौ ॥ भवान् दाताऽपहर्तेति
 तच्छ्रुत्वामेऽभवद्भ्रमः ३१ अनुनीता बुभौ विप्रौ धर्मकृच्छ्रंगतेन मे ॥ गवां लक्षं प्रगृह्णीतां दास्याम्येषां प्रदीयताम् ३२ भवंतावनुगृह्णीतां किं कस्याविजान
 तः ॥ समुद्धरत मां कृच्छ्रात्पतंतं निरयेऽशुचौ ३३ नान्यां प्रतीच्छे वै राजत्रित्युक्त्वा स्वाम्यपाक्रमत् ॥ नान्यंगवामप्ययुतमिच्छामीत्यपरो ययौ ॥ ३४ त
 तोऽहं कालयोगेन मृतः परममायया ॥ एतस्मिन्नंतरे याम्यैर्दूतैर्नीतो यमक्षयम् ३५ यमेन पृष्ठस्तत्राहं देवदेव जगत्पते ॥ त्वंपूर्वमशुभं भुंक्ष्व उता हो नृपतेऽशु
 भम् ३६ नांतं दानस्य धर्मस्य पश्य लोकांश्च भास्वतः ॥ पूर्वमेवाशुभं भुंज इति प्राह पतेतिसः ३७ तावद्द्राक्ष मात्मानं कृकला संपतन्प्रभो ॥ ब्रह्मण्यस्य
 वदान्यस्य तव दासस्य केशव ३८ स्मृतिर्नाद्यापि विध्वस्ता तव संदर्शनार्थिनः ॥ देवदेव जगन्नाथ गोविंद पुरुषोत्तम ३९ नारायण हृषीकेश पुण्यश्लोकां
 च्युता व्यय ॥ अनुजानीहि मां कृष्ण यातुं देवगतिं प्रभो ४० यत्र कापि सतश्चेतोभूयान्मे त्वत्पदारूपदम् ४१ नमस्ते सर्वभावाय ब्रह्मणेऽनंतशक्तये ॥
 कृष्णाय वासुदेवाय गोपानां पतये नमः ४२ इत्युक्त्वा तं परिक्रम्य पादौ स्पृष्ट्वा स्वमौलिना ॥ अनुज्ञातो विमानाश्रयमारुह्य पश्यतां नृणाम् ४३ कृष्णः
 परिजनं प्राह भगवान् देवकीसुतः ॥ ब्रह्मण्य देवो धर्मात्मारानुशिक्षयन् ४४ दुर्जरं बत ब्रह्मस्वं भुक्तमग्नेर्मनागपि ॥ ते जीयसोपि किमु तराज्ञामी
 श्वरमानिनाम् ४५ नाहं हालाहलं मन्ये विषं यस्य प्रतिक्रिया ॥ ब्रह्मस्वं हि विषं प्रोक्तं नास्य प्रतिनिधिर्भुवि ४६ हिनस्ति विषमत्तारमग्निरग्निः प्रशाम्यति ॥
 कुलं समूलं दहति ब्रह्मस्वारणिपावकः ४७ ब्रह्मस्वं दुरनुज्ञातं भुक्तं हंति त्रिपुरुषम् ॥ प्रसह्याति वलाद्भुक्तं दशपूर्वां दशापरान् ४८ राजानो राजलक्ष्म्या
 श्वनात्मपातं प्रचक्षते ॥ निरयेयेऽभिमन्यंते ब्रह्मस्वं साधुबालिशाः ४९ गृह्णीतियावतः पांसून् रुदतामश्रुर्विदवः ॥ विप्राणां हतवित्तानां वदान्यानां कुडंबि
 नाम् ५० राजानो राजकुल्याश्वतावंतो ब्दानिरंकुशाः ॥ नरके तु विपच्यंते ब्रह्मदायापहारिणः ५१ स्वदत्तां परदत्तां वा ब्रह्मवृत्तिं हरेत यः ॥ पष्टिर्वर्षसह
 स्राणि विष्टायां जायते कृमिः ५२

अग्नेरपि दुर्जरं जीर्णं कर्तुं शक्यम् मनागल्पमपि किंपुनरन्यस्येत्यर्थः ४५ प्रतिनिधिः प्रतिक्रियानास्ति ४६ ब्रह्मस्वारण्याणि जन्यपावकः ४७ दुरनुज्ञातं अनुज्ञाविना भुक्तं अननुज्ञातं वा प्रसह
 अविचार्य ४८ राज्यलक्ष्म्याराजश्रियः पातं निरये आत्मपातं च न प्रचक्षते न पश्यति ये ब्रह्मस्वं साधुमन्यंते ते बालिशाः ४९ ५० ५१ ५२

SGL

Sri Gargeshwari Digital Foundation

यद्ब्रह्मस्वजग्ध्वाऽल्पायुषोभवंति ५२ द्रुह्यतद्रोहंनकुस्त ५४ ५५ ५६ सर्वलोकानां पावनः शुद्धिकर्ता ५७ ५८ ५९ ६० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां समाशी-
तितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ भगवच्छिक्षितकेशविष्टस्य शेषावतारस्य बलभद्रस्य हरिमाहात्म्याविनाभूतं माहात्म्यं वर्णयत्यनेन प्रारिप्सितेनाध्यायत्रयेण तत्र प्रथमे यमुनामदहरणलक्षणं विक्रमं वक्तुं बल-
स्य गोकुलगमनं वाक्ते द्वितीये द्विविधवधलक्षणं तृतीये कौरवगर्वनिर्वापणार्थं तत्पुराकर्षणलक्षणं वक्तुं दुर्योधनसुताहरणं वाक्ते १ पितरौ यशोदानंदौ गोपौ २ इति समाप्ताभिवादनं दिकर्माणं तं रामं कमा-

न मे ब्रह्मधनं मृयाद्यज्जग्ध्वाल्पायुषो नृपाः ॥ पराजिताश्च्युताः स्थानाद्भवन्त्युद्वेजिता नृपाः ५३ विप्रंकृता गसमपि नैव द्रुह्यत मामकाः ॥ घ्नंतं बहुशपंतं वानम-
स्कुस्तनित्यशः ५४ यथाहं प्रणमे विप्रान्सर्वकालं समाहितः ॥ तथानमतयूयं च योऽन्यथामेसदंडभाक् ५५ ब्राह्मणार्थो ह्यपहतो हर्तारं पातयत्यधः ॥ अजा-
नंतमपि ह्येनं नृगं ब्राह्मणगौरिव ५६ एवं विश्राव्य भगवान्मुकुंदो द्वारकौकसः ॥ पावनः सर्वलोकानां विवेश निजमंदिरम् ५७ श्रीशुक उवाच ॥ सद्भिः समा-
गमो राजन्कदाचिन्नाफलो भवेत् ॥ विमुक्तो नरकाद्राजानृगः साधुसमागमात् ५८ साधूनां दर्शनं स्पर्शं कीर्तनं स्मरणं तथा ॥ तीर्थानामिव पुण्यानां सर्व-
मेव हि पावनम् ५९ एतच्छ्रुत्वा त्वया संतः सदोपास्याः परंतप ॥ ब्रह्मस्वं नैव हर्तव्यं यदीच्छसि परांगतिम् ६० इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे
उत्तरार्धे नृगाख्याने समाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ बलभद्रः कुरुश्रेष्ठ भगवान् रथमास्थितः ॥ सुहृद्दिदृक्षुस्तं कंठः प्रययौ नंदगोकुलम्
१ परिष्वक्तश्चिरोत्कंठैर्गोपैर्गोपीभिरेव च ॥ रामोऽभिवाद्य पितरावाशीर्भिरभिनंदितः २ चिरं नः पाहि दाशार्हसानुजो जगदीश्वर ॥ इत्यारोप्यां कमालिङ्ग्य
नेत्रैः सिपिचतुर्जलैः ३ गोपवृद्धांश्च विधिवद्यविष्टैरभिवादितः ॥ यथावयो यथा सरुधं यथा संबंधमात्मनः ४ तमुपेत्याथ गोपालाहास्यहस्तग्रहादिभिः ॥
विश्रांतं सुखमासीनं प्रपच्छुः पर्युपासिताः ५ पृष्ट्वा कथयत्स्वेषु प्रेमगद्गदया गिरा ॥ कृष्णे कमलपत्राक्षे संन्यस्ता खिलराधसः ६ कच्चिन्नो बांधवारा म-
सर्वे कुशलमासते ॥ कच्चित्स्मरथ नो रामयूयंदारसुतान्विताः ७ दिष्ट्या कंसोहतः पापो दिष्ट्या मुक्ताः सुहृजनाः ॥ निहत्य निजित्यरिपून् दिष्ट्या दुर्गे समा-
स्थिताः ८ गोप्यो हसंत्यः प्रपच्छुरामसं दर्शनादृताः ॥ कच्चिदास्ते सुखं कृष्णः पुरस्त्रीजनवल्लभः ९ कच्चित्स्मरति वा बंधून्पि तरं मातरं च सः ॥ अपि वा स्म-
रतेऽस्माकमनुसेवां महाभुजः १० मातरं पितरं भ्रातृन्पतीन्पुत्रान्स्वमूरपि ॥ यदर्थं हि न्मदाशार्हदुस्त्यजान्स्वजनान्प्रभो ११ तानः सद्यः परित्यज्य गतः संछि-
न्नसौ हृदः ॥ कथं नु तादृशं स्त्रीभिर्न श्रद्धीयेत भाषितम् १२

रोप्यनेत्रैश्च भुर्नाडीनिर्गतैः नेत्रं नाड्यांतरोर्मूल इति पादवः ३ यविष्टैः कनिष्ठैः ४ हास्येन मंदस्मितेन हस्तग्रहेण आदिशब्देन परिरंभणादिकं गृह्यते ५ संन्यस्ता खिलराधसः समर्पितसमस्तसंपदः ६ ७
८ रामसं दर्शनेनादृताः जातबहुमानाः ९ अस्माकमनुसेवां स्मरते नवा १० यस्य कृष्णस्यार्थे हृदस्नेहानिर्मत्तं मात्रादीन्स्वजनान् हि न्मदत्याक्ष्म छादिसप्रयोगः ११ स्त्रीभिस्तादृशं गुहजिह्विकालक्षणं
भाषितं कथं नु न श्रद्धयितं श्रद्धेयमेवेत्यर्थः १२

SGF

San Gargishwan Digi Foundation

अस्मदन्यानैवश्रद्धतइत्याहुः कथामिति परस्त्रियः अस्मदन्यास्त्रियः अन्यत्रउत्तमस्त्रियः अनवस्थितात्मनःचंचलमनसःअन्यत्रसंगरहितस्य कृतघ्नस्यअनुपकारिणःअन्यत्रकारिणःविनाशिनःकृष्णस्य पुमधीनस्यान्यत्रपूर्णनंदस्यमुधावचः कथंनगृह्णन्ति अन्यत्रवचःमुधाकथंनगृह्णन्तिसार्थमेवगृह्णन्तीत्यर्थः वैचित्रानानाविधाःकथाःवाक्यप्रबंधास्यसतथातस्य उभयत्रसमं कीदृश्यःसुंदरस्मिता वलोकेनउच्छ्वसितेनोद्धतेनस्मरेणआतुराःअन्यत्रमिरंतरस्मरणपरवत्यः ११ हरयेप्रेम्णाकंपंत्योमियोजयन्ति किंनइति हेगोप्यःअपराःकथाःकथयतस्तस्यकृष्णस्य कथयानःकिंप्रयोजनं तस्यकृष्ण

कथंनुगृह्णन्त्यनवस्थितात्मनोवचःकृतघ्नस्यमुधापरस्त्रियः ॥ कृष्णस्यवैचित्रकथस्यसुंदरस्मितावल्लोकोच्छ्वसितस्मरातुराः १३ किंनस्तत्कथयागोप्यः कथाःकथयतापराः॥ यात्यस्माभिर्विनाकालोयदितस्यतथैवः १४ श्रीशुकउवाच ॥ इतिप्रहासितंशौरेर्जलिपतंचानुवीक्षितम् ॥ गतिंप्रेमपरिष्वंगंस्मरंत्यो रुरुदुःस्त्रियः १५ संकर्षणस्ताःकृष्णस्यसंदेशैर्हृदयंगमैः ॥ सांत्वयामासभगवान्नानानुनयकोविदः १६ द्वौमासौतत्रचावात्सीन्मधुमाधवमेवच॥रामःक्षपासुभ गवान्गोपीनारंतिमावहन् १७ पूर्णचंद्रकरामृष्टेकौमुदीगंधवायुना ॥ यमुन्नेपवनेरेमेसेवितेस्त्रीगणैर्वृतः १८ वरुणप्रेषितादेवीवारुणीवृक्षकोटरात् ॥ पतंती तद्वनंसर्वेसौरभेणाध्यवासयत् १९ तंगंधमधुधारायावायुनोपहृतंबलः ॥ आघ्रायोपगतस्तत्रललनाभिःपपौसमम् २० नेदुर्दुभयोव्योमिववृषुःकुसुमैर्मु दा ॥ गंधर्वामुनयोरामंतद्वीर्यैरीडिरेमुदा २१ उपगीयमानचरितोवनिताभिर्हलायुधः ॥ वनेषुव्यचरत्क्षीबोमाहेंद्रइववारणः २२ शुभैककुंडलोमतोवैज यंत्याचमालया ॥ विभ्रत्स्मितमुखांभोजंस्वेदप्रालेयभूषितम् २३ सचाजुहावयमुनांजलक्रीडार्थमीश्वरः ॥ निजवाक्यमनादत्यमत्तइत्यापगांबलः २४ अनागतांहलाग्रेणकुपितोविचकर्षह ॥ पापेत्वंमामवज्ञाययन्नायासिमयाहुता २५ नेष्येत्वांलांगलाग्रेणशतधाकामचारिणीम् ॥ एवंनिर्भर्त्सिताभी तायमुनायदुर्नंदनम् २६ उवाचचकितावाचंपतित्वापादयोर्नृप २७ यमुनोवाच ॥ रामराममहाबाहोनजानेतवविक्रमम् ॥ यस्यैकांशेनविधृताजग तीजगतःपते २८ परंभावंभगवतोभगवन्मामजानतीम् ॥ मोक्तुमर्हसिविश्वात्मन्प्रपन्नांभक्तवत्सल २९ ततोव्यमुंचद्भगवान्याचितोयमुनांबलः ॥ विज गाहजलंस्त्रीभिःकरेणुभिरिवेभराट् ३० कामंविहृत्यसलिलादुत्तीर्णयासितांबरे ॥ भूषणानिविचित्राणिददौकांतिमतींस्त्रजम् ३१ वसित्वावाससीनलि मालामाधायकांचनीम् ॥ रेजेस्वलंकृतस्ताभिर्माहेंद्रइववारणः ३२

स्ययद्यस्माभिर्विनाकालोपाति तथातर्हितेनविना नःकालोपियातीत्यन्वयः १४ शुकःस्त्रिणांघैर्यशिलंवचनंवज्रधारोपमामितिलोकसिद्धमित्याशयेनाह इतीति इत्यमुक्ताशौरेःकृष्णस्यप्रहासिता विचस्मरंत्योरुरुदुरित्यन्वयः १५ १६ मधुमाधवंवसंतर्तु १७ कौमुदीकुमुद्वतीतस्याःगंधेनसंपृक्तेनवायुनासेविते १८ अध्यवासयत्संस्कारोपेतमकरोत् १९ २० ईडिरेतुष्टुवुः २१ क्षीबःमद्यपानम चः २२ स्वेदप्रालेयेनघर्महिमजलेनभूषितम् २३ २४ हेपापे आहुताआहता २५ २६ २७ २८ भावमभिप्रायमाहात्म्यंवा २९ ३० असितांबरेनलिवत्ते ददौयमुनेतिशेषः ३१ ३२

आकृष्टेनवर्त्मनामार्गेणदृश्यते ३३ एकानिशोवन्नजस्त्रीणांमाधुर्यैःसौंदर्यैःकर्णरम्यवचनैःआक्षिप्तमाकृष्टचित्तव्यस्यसतथातस्य १४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकाया
मष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ अनंतस्यशेषस्य तेनविष्णुनाप्रमेयस्यज्ञेयस्य १ २ सख्युर्नरकस्यअपचितिनिष्कृतिम् ३ ४ वेलयासमुद्रजलाभिवृद्ध्याकूलात्रीचभूमीःसमुद्रतीरानिकटवातिदेशान् अनाश

अद्यापिदृश्यतेराजन्यमुनाकृष्टवर्त्मना ॥ बलस्यानंतवीर्यस्यवीर्यसूचयतीवहि ३३ एवंसर्वानिशायाताएकेवरमतोव्रजे ॥रामस्याक्षिप्ताचित्तस्यमाधुर्यैर्व्रज
योषिताम् ३४ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेअष्टाशीतितमोऽध्यायः ८८ ॥ राजोवाच ॥ भूयोऽहंश्रोतुमिच्छामिरामस्याद्भुतकर्मणः ॥
अनंतस्याप्रमेयस्ययदन्यत्कृतवान्प्रभुः १॥ श्रीशुकउवाच ॥ नरकस्यसखाकश्चिद्विविदोनामवानरः ॥ सुग्रीवसचिवःसोथभ्राताभैदस्यवीर्यवान् २ स
ख्युःसोपचितिकुर्वन्वानरोराष्ट्रविप्लवम् ॥ पुरग्रामाकरान्वोषानदहद्वह्निमुत्सृजन् ३ क्वचित्सशैलानुत्पाटयतैर्देशान्समचूर्णयत् ॥ आनर्तान्सुतरामेत्यय
त्रास्तेशत्रुहाहरिः ४ क्वचित्समुद्रमध्यस्थोदोभ्यामुद्धृत्यतज्जलम् ॥ देशाव्वागायुतप्राणोवेलोकूलानमज्जयत् ५ आश्रमानृषिमुख्यानांकृत्वाभग्नवनस्प
तीन् ॥ अदूषयच्छृणुमूत्रैरग्निवैतानिकान्खलः ६ पुरुषान्योषितोदसःक्षमाभृद्गोणीगुहासुसः ॥ निक्षिप्यचाप्यधाच्छृंगैःपेशस्कारीवकीटकम् ७ तंदे
शंविप्रकुर्वन्वैधर्षयंश्चकुलस्त्रियः ॥ श्रुत्वासुललितंगीतंगिरिरैवतकंययौ ८ तत्रापश्यद्यदुपतिरामंपुष्करमालिनम् ॥ सुदर्शनीयसर्वांगललनायूधमध्यग
म् ९ गायंतंमदिरांपीत्वामदविह्वललोचनम् ॥ विभ्राजमानं वपुषाप्रभिन्नमिववारणम् १० दुष्टःशाखामृगःशाखामारूढःकंपयन्नुमान् ॥ चक्रेकिलकिला
शब्दमात्मानंसंप्रदर्शयन् ११ तस्यधाष्ट्यैकपेर्वीक्ष्यतरुण्योजातिचापलम् ॥ हास्यप्रियाविजहसुर्बलदेवपरिग्रहाः १२ ताहेलयामासकपिर्भूक्षेपैःसंमु
खादिभिः ॥ संदर्शयन्गुदंतासंरामस्यचनिरीक्षितः १३ तंग्राव्णाप्राहरत्कुद्वोबलःप्रहरतांवरः ॥ सवंचयित्वाग्रावाणंमदिराकलशंकपिः १४ गृहीत्वाहेल
यामासधूर्तस्तंकोपयन्भृशम् ॥ भृशंनिर्भेद्यकलशंवासांस्यास्फालयन्बलात् १५ कदर्थीकृत्यबलवान्विप्रचक्रेमदोद्धतः ॥ तस्याप्यावेनयदंष्ट्रादेशांश्च
तदुपद्रुतान् १६ क्रुद्धोमुसलमादत्तहलंचारिजिघांसया ॥ द्विविदोपिमहावीर्यःशैलमुत्पाटयपाणिना १७ अभ्येयतरसातेनबलंमूर्धन्यताडयत् ॥ तंतु
संकर्षणोमूर्ध्निपतंतमचलंरुषा १८ प्रतिजग्राहभगवान्सुसलेनाहनच्चतम् ॥ मुसलाहतमस्तिष्कोविरेजेरक्तधारया १९ गिरियथागौरिकियाप्रहारनान्वाच
तयत् ॥ पुनरन्यंसमुत्पाटयकृत्वानिष्पन्नमोजसा २० तेनाहनत्सुसंकुद्धस्तंबलःशतधारुजत् ॥ ततोऽन्यमुत्पाटयजघ्नेतंचापिशतधाच्छिनत् २१

यदित्यर्थः ५ वैतानिकान्यज्ञसंबंधिनः ६ क्षमाभृद्गोणीगुहासुपर्वतनिर्बन्धगुहासु ७ ८ ९ प्रभिन्नमदजलसाविणम् १० ११ कपिजातिचापलं दृष्ट्वा १२ हेलयामास अवज्ञाताश्चक्रे संमुखादिभिः पुरास्थ
त्यादिभिः १३ १४ १५ १६ १७ १८ गौरिकियागिरिधातुरसधारया १९ २० अरुजत् चूर्णयामास २१

२२ २३ २४ २५ सर्वं टकाः वनस्पतयो यस्मिन्सतथा २६ जगतोऽप्यतिकरं नाशमावहति करोतीति जगद्व्यतिकरावहस्तम् २७ ॥ २८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वकृत टीकायामेकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ समिति शब्देन संगरसभे गृह्यते उभे अपिशब्देण वाचा जयतीति समितिजयः स्वश्रुत्ययो मुमागमोनुस्वारः समितिः संगरसभयोरित्यभिधानम् १ अका मांकुमारकामविधुराम् २ अस्मत्प्रसादोपचिताः संवर्धिताः अतएव नो महीभुंजते दत्तामस्माभिरिति शेषः ३ निगृहीतं बद्धं शीर्णदंताः भग्नदंताः ४ ५ एते इत्यवलोक्य सांबं बद्धुमारोभिरे असंगताः वि

एवं युध्यन् भगवता भग्रे भग्रे पुनः पुनः ॥ आकृष्य सर्वतो वृक्षान्निर्वृक्षमकरोद्धनम् २२ ततो मुंचच्छिलावर्षे बलस्योपर्यमर्षितः ॥ तत्सर्वं चूर्णयामास लीलया मुसला युधः २३ सबाहूतालसंकाशौ मुष्टीकृत्य कपीश्वरः ॥ आसाद्य रोहिणीपुत्रं दोभ्यां वक्षस्य रुरुजत् २४ यादवे द्रोपितं दोभ्यां त्यक्त्वा मुसललांगलौ ॥ जत्रावताडयत् कुद्धः सोपतद्बुधिरं वमन् २५ चकंपेतेन पतता सकंठकवनस्पतिः ॥ पर्वतो नृपशार्दूलवायुनानौ र्वाभसि २६ जयशब्दो नमः शब्दः सा धुसाध्विति चांबरे ॥ सुरसिद्धसुनीद्राणामासीत्कुसुमवर्षिणाम् २७ एवं निहत्य द्विविदं जगद्व्यतिकरावहम् ॥ संस्तूयमानो भगवाज्जनैः स्वपुरमाविशत् ॥ २८ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे वि० द्विविदवधो नाम एकोनवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ दुर्योधनसुतारं राज न्लक्ष्मणां समितिजयः ॥ स्वयं वरस्थामहरत्सांबो जांबवतीसुतः १ कुरवः कुपिता ऊचुर्दूर्विनीतोऽयमर्भकः ॥ कदर्थी कृत्यनः कन्यामकामामहरद्वलात् २ बध्नीतैनं दुर्विनीतं किं करिष्यंति वृष्णयः ॥ ये स्मत्प्रसादोपचितां दत्तां नोभुंजते महीम् ३ निगृहीतं सुतं श्रुत्वा यद्येष्यंतीह वृष्णयः ॥ भग्नदंताः शमं यांति शीर्ण दंता इवाहयः ४ इति कर्णैः समालोक्य भूरिश्रवः सुयोधनौ ॥ सङुः शासनगांधारौ दुर्मैत्रैकांतशीलिनौ ५ एतेऽतिक्रम्य विदुरं गांधारीं च यशस्विनीम् ॥ सां बमारोभिरे बद्धं कुरुवृद्धैरसंगताः ६ दृष्ट्वा नुधावतः सांबो धार्तराष्ट्रान्महारथः ॥ प्रगृह्य रुचिरं चापं तस्थौ सिंह इवैकलः ७ ते तं जिघृक्षवः क्रुद्धास्तिष्ठतिष्ठेति वादिनः ॥ आसाद्य धन्विनो बाणैः कर्णमुख्याः समाकिरन् ८ सोऽतिबद्धः कुरुश्रेष्ठ कुरुभिर्यदुनंदनः ॥ नामृष्यत्तत्परिभवं दंडाहत इवोरगः ९ विस्फार्य सुमहच्चापं सर्वान्विव्याध सायकैः ॥ कर्णादीन्सहयाग्रण्यांस्तावद्भिर्युगपत्पृथक् १० चतुर्भिश्चतुरोवाहानेकैकेन च सारथीन् ॥ रथिनश्च महेश्वासास्तस्य त तेऽभ्यपूजयन् ११ तंतुते विरथं चक्रुश्चत्वारश्चतुरो हयान् ॥ एकस्तु सारथिजघ्ने चिच्छेदान्यः शरासनम् १२ ते तथा विरथं कृत्वा कच्छ्रेण कुरवो युधि ॥ कु मारं गृह्य कन्यां च स्वपुरं जयिनोऽविशन् १३ तच्छ्रुत्वा नारदो क्तेन राजन्संजातमन्यवः ॥ कुरुन्प्रत्युद्यमं च कुरुप्रसेनप्रचोदिताः १४

नाभूताः ६ एकलः अपुरुषद्वितीयः ६ जिघृक्षवः ग्रहीतुकामाः ८ ९ हयानामग्रण्यं अग्रणीभवं कर्मतेन सह वर्तत इति सहयाग्रण्यास्तान्पावंतः तावद्भिः शरैः १० एतदेव विवृणो ति चतुर्भिरिति सांबस्य तत्कर्मसंहस्य कुरवः किमकुर्वन्नाह महेश्वासा इति ११ अत्र सांबस्य पराजयो नास्तीति भावेनाह चत्वार इति १२ गृह्य गृहीत्वा जयिनो जेतुकामा एव न तुल्य जया इति तात्पर्यार्थः १३ नारदो क्तेन नारदवचनेन १४

कालिविरोधम् १५ १६ १७ १८ १९ २० परस्परं शिवं सुखमनामयं आरोग्यप्रविक्रवं धार्य युक्तम् २१ २२ अधर्मेण अबधीतबंधनमकार्षे मृष्ये सहेयम् २३ २४ आरुरुक्षति आरो
हुमिच्छति २५ यौनेयेन योनिनिमित्तेन संबंधोयेषां ते तथा ततः किमब्राह्म सह इति २६ अस्मदत्तेत्युक्तं विवृणोति चामरेति मङ्गमहनीयं आसनं भुंजति भजति अन्योपद्रवमंतरेण रक्षति भु
जो नवन इति पाणिनिः २७ दातृणामस्माकं प्रतीपैः विरोधिभिः दत्तैरमृतैः क्षीरादिरसैः विषात्मना परिणतैः दातृणामरणप्रदत्वेन प्रतीपैः २८ अवरुंधीत प्राप्नोति सिंहग्रस्त उरणः अविर्यथा कवलं न शृणाति

सांत्वयित्वा तु तात्रामः संक्रुद्धान् वृष्णि पुंगवान् ॥ नैच्छत् कुरुणां वृष्णीनां कलिकलहशंकितः १५ जगाम हास्तिनपुरं रथेनादित्यवर्चसा ॥ ब्राह्मणैः कुलवृ
द्धैश्च वृतश्चंद्र इव ग्रहैः १६ गत्वा गजाह्वयं रामो बाह्योपवनमाश्रितः ॥ उद्धवं प्रेषयामास धृतराष्ट्राय शांतये १७ सोऽभिवंद्यां बिकापुत्रं भीष्मं द्रोणं च बा
ह्लिकम् ॥ दुर्योधनं च विधिवदब्रवीद्राम मागतम् १८ तेऽपि प्रीताः समाकर्ण्य प्राप्तरामं सुहृत्तमम् ॥ तमर्चयित्वा भिययुः सर्वे मंगलपाणयः १९ तं संगम्य यथा
न्यायं गामर्घ्यं च न्यवेदयन् ॥ तेषां ये तत्प्रभावज्ञाः प्रणेमुः शिरसा बलम् २० बंधून्कुशालिनः श्रुत्वा पृष्ठा शिवमनामयम् ॥ परस्परमथोरामो बभाषेऽविक्रवं
चः २१ उग्रसेनः क्षितीशे शोयद्राज्ञापयत्प्रभुः ॥ तदव्यग्रधियः श्रुत्वा कुरुध्वं मा विलंबितम् २२ यद्युयं बहवस्त्वेकं जित्वाऽधर्मेण धार्मिकम् ॥ अबधीताथ तन्मृ
ष्ये बंधूनामिष्टकाम्यया २३ वीर्यशौर्यबलोन्नद्धमात्मशक्तिसमं वचः ॥ कुरवो बलदेवस्य निशम्योचुः प्रकोपिताः २४ अहो महच्चित्रमिदं कालगत्या दुरत्ययम् ॥
आरुरुक्षत्युपानद्वैशिरो मुकुटसेवितम् २५ एते यौनेयसंबंधाः सहशय्यासनाशनाः ॥ वृष्णयस्तुल्यतां नीता अस्मदत्तनृपासनाः २६ चामरव्यजने शंख
मातपत्रं च पांडुरम् ॥ किरिटमासनं मङ्गं भुंजंत्यस्मदुपेक्षया २७ अलं यदूनानं रदेव लाल्छनैर्दातृप्रतीपैः फणिनामिवामृतैः ॥ येऽस्मत्प्रसादोपचिता हि या
दवा आज्ञापयंत्यद्य गतत्र पावत २८ कथमिद्रोपिकुरुभिर्मोष्मद्रोणार्जुनादिभिः ॥ अदत्तमवरुंधीत सिंहग्रस्त इवोरणः २९ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ जन्मबंधु
श्रियोन्नद्धमदास्ते भरतर्षभ ॥ आश्राव्य रामं दुर्वाक्यैरटव्यां पुर आविशन् ३० दृष्ट्वा कुरुणां दौःशील्यं श्रुत्वा वाच्यातिवाच्यताम् ॥ अवोचत् कोपसंरब्धो
दुष्प्रेक्ष्यः प्रहसन्मुहुः ३१ नूनं नाममदोन्नद्धाः शान्तिनेच्छंत्यसाधवः ॥ तेषां हि प्रशमोदंडः पशूनां लकुटो यथा ३२ अहो यदूनं सुसंरब्धान् कृष्णं च कुपितं शनैः ॥
सांत्वयित्वा ह मे तेषां शममिच्छन्निहागतः ३३ तद्मे मंदमतयः कलहातिरताः खलाः ॥ तस्मात्तं मामवज्ञाय दुर्भाषां मानिनोऽब्रुवन् ३४ नो ग्रसेनः किल वि
भुर्भोजवृष्ण्यंधकेश्वरः ॥ शक्रादयो लोकपाला यस्यादेशानुवर्तिनः ३५ सुधर्माक्रम्यते येन पारिजातोऽमरांघ्रिपः ॥ आनीय भुज्यते सोऽसौ ना किलाध्यास
नार्हकः ३६ यस्य पादयुगं साक्षाच्छ्रीरूपास्तेऽखिलेश्वरी ॥ स नार्हति किल श्रीशो न रदेव परिच्छदान् ३७

सिंहग्रस्तमिति पाठे कवलमादातुं न शक्तः २९ अटव्यामुपवने स्थितं रामम् ३० वाच्यातिवाच्यतां अपवादातिशयिता अपवादताम् ३१ प्रशमः शांतिकरः लकुटः यष्टिः ३२ ३३ ३४ ३५ सो
ऽसौ कृष्णः ३६ ३७

श्रद्धामहेआकांक्षामहे सर्वैरुपासितंनिषेवितंतीर्थभागीरथीअस्याअपितीर्थशुद्धिकरं अस्पृश्यस्य ३८ ३९ अनुशासिताशिक्षाकरः ४० ४१ ४२ ४३ ४४ कुटुंबीनामितिदीर्घश्छांदसः ४५ क्रीडनकान्क्रीडासाधनानि ४६ अंतेजगत्संहारे परिशिष्यमाणोऽद्वितीयः शेषे ४७ जगद्विभ्रतःतेकोपोऽखिलशिक्षार्थं सत्वंस्थित्यादितत्परः । सद्भिरत्रहलधरेयथोचितंग्राह्यमनु चितमंतर्यामिविषयमितितात्पर्यमवगंतव्यम् ४८ विश्वस्यप्रपंचस्यानुग्रहार्थंकर्मविक्रमलक्षणोव्यापारोयस्यसतथा तस्यसंबुद्धिःहेविश्वकर्मन् ४९ संविग्नैर्भयसंभ्रातैर्वेपमानानांकंपमानानां अंगो

यस्यांघ्रिपंकजरजोऽखिललोकपालमौल्युत्तमैर्धृतमुपासिततीर्थतीर्थम् ॥ ब्रह्माभवोहमपियस्यकलाकलांशाःश्रद्धामहेसुचिरमस्यनृपासनंक ३८ भु ज्यतेकुरुभिर्दत्तंभूखंडंवृष्णिभिःकिल ॥ उपानहःकिलवयंस्वयंतुकरवःशिरः ३९ अहोऐश्वर्यमत्तानांमत्तानामिवमानिनाम् ॥ असंबद्धागिरोरुक्षाःकःस हेतानुशासिता ४० अद्यनिष्कौरवींपृथ्वींकरिष्यामीत्यमर्षितः ॥ गृहीत्वाहलमुत्तस्थौदहन्निवजगन्नयम् ४१ लांगलाग्रेणनगरमुद्विदार्यगजाह्वयम् ॥ विचकर्षसंगंगायांप्रहरिष्यन्नमर्षितः ४२ जलयानमिवाघूर्णंगंगायांनगरंपतत् ॥ आकृष्यमाणमालोक्यकौरवाजातसंभ्रमाः ४३ तमेवशरणंजग्मुः सकुटुंबाजिजीषवः ॥ सलक्ष्मणंपुरस्कृत्यसांबंप्रांजलयोऽब्रुवन् ४४ रामरामाखिलाधारप्रभावंनविदामहे ॥ मूढानांःकुटुंबीनांक्षंतुमर्हस्यधीश्वर ४५ स्थित्युत्पत्तिलयानांत्वमेकोहेतुर्निराश्रयः ॥ लोकान्क्रीडनकानीशवहतस्तेवदांतिहि ४६ त्वमेवमूर्ध्नीदमनंतलीलयाभूमंडलंविभर्षिसहस्रमूर्धन् ॥ अंतेचयःस्वात्मनिरुद्धविश्वःशेषेऽद्वितीयःपरिशिष्यमाणः ४७ कोपस्तेऽखिलशिक्षार्थंनदेषान्नचमत्सरात् ॥ विभ्रतोभगवान्सत्वंस्थितिपालनतत्परः ॥ ४८ नमस्तेसर्वभूतात्मन्सर्वशक्तिधराव्यय ॥ विश्वकर्मन्मस्तेस्तुत्वांवयंशरणंगताः ४९ एवंप्रपन्नैःसंविग्नैर्वेपमानायनैर्बलः ॥ प्रसादितःसंप्रसन्नोमा भैष्टेयभयंददौ ५० दुर्योधनःपारिवर्हंकुंजरान्पट्टिहायनात् ॥ ददौद्विदशसाहस्रान्नियुतानितुरंगमान् ५१ रथानांषट्सहस्राणिरौक्माणांसूर्यवर्चसाम् ॥ दासीनांनिष्ककंठीनांसहस्रंदुहितृवत्सलः ५२ प्रतिगृह्यतुतत्सर्वंभगवान्सात्वतर्षभः ॥ ससुतःसस्नुषःप्रायात्सुहृद्भिरभिवंदितः ५३ ततःप्रविष्टःस्वपुरीं हलायुधःसमेत्यबंधूननुरक्तचेतसः ॥ शशंससर्वेयदुपुंगवानांमध्येसभायांकुरुषुस्वचेष्टितम् ५४ अद्यापिवःपुरंहेतत्सूचयद्रामविक्रमम् ॥ समुन्नतंदाक्षि णतोगंगायांननुदृश्यते ५५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥

पांगानांअयनैराश्रयैः ५० ५१ रौक्माणिहेमचितान्पाभरणान्येषांसंतीतिरौक्मिगस्तेषाम् ५२ ५३ ५४ रामविक्रमोजलरेखावत्तन्श्वरोन किंतुसर्वचक्षुर्विषयइत्याह अद्यापीति रामविक्रमंसूचयत्तं गंगायांदाक्षिणतःसमुन्नतंदृश्यतइत्यन्वयः ५५ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकापांनवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

यमेवैषवृणुतेतेनलभ्यइत्यादिश्रुत्यर्थदृढीकरणायहरेर्भक्तिमिपत्वमाहात्म्यंवक्ति तत्रश्रुतदेवबहुलाश्वविषयामितिहासंशुकोवदाति वृष्णिष्विति भक्तिमंतरेणान्यमर्थमनाकाक्षमाणःपूर्णार्थइत्युच्यते
कृष्णविषयगःधारचनात्कविरलंपटःशब्दादिविषयेच्छारहितः १ मिथिलायांगर्यागृहाश्रेमोस्थितःसभार्यइत्यर्थः अनीहयाअप्रयत्नेनागताहार्यः प्राप्तप्राप्तव्यः प्राप्तभोज्योवा नितरांवर्तितासहस्रनामा
दिजपक्रियायेनसतथा नित्यंनामनिकामयोरितियादवः २ ननुप्रयत्नाभावेकथंशरीरयान्नास्येत्यत्राह यावादिति । अनुदिनंयावन्मात्रमुपनमतिदेवात्प्राप्तंभवति अयंततोधिकंनाकाक्षते तर्हि केनालंबु
द्विरत्राह तपसेति ३ यथाश्रुतदेवः ४ ततःकिमायात्तमत्राह तयोरिति नियतैरेकांतभक्तैः ५ ६ मुनीनांनामानिनिर्दिशति नारदइत्यादिना ७ तउपतस्थुःनिषेवयांचक्रुः ८ ९ सेवाफलमाह तेभ्य

श्रीशुकउवाच ॥ वृष्णिष्वसीद्यदुश्रेष्ठःश्रुतदेवइतिश्रुतः ॥ कृष्णैकभक्तयापूर्णार्थःशांतःकविरलंपटः १ सउवासविदेहेषुमिथिलायांगृहाश्रेमे ॥ अनीह
यागताहार्योनिवर्तितजपक्रियः २ यावन्मात्रंत्वहरहर्देवादुपनमत्ययम् ॥ नाधिकंतपसातुष्टःक्रियाश्चक्रेयथोचिताः ३ तथातद्राष्ट्रपालोभृद्बहुलाश्वइति
श्रुतः ॥ मैथिलोनिरहंमानउभावप्यच्युताप्रियौ ४ तयोःप्रसन्नोभगवान्दारुकेणाहतरथम् ॥ आरुह्यसहितोविप्रैर्नियतैर्ब्रह्मवादिभिः ५ सहितःसात्वतश्रे
ष्ठोमुनिभिस्तत्त्वदर्शिभिः ॥ कदाचिक्कोरवश्रेष्ठविदेहान्प्रययौप्रभुः ६ नारदोवामदेवोऽत्रिःकृष्णोरामोसितोऽक्षणिः ॥ अहंबृहस्पतिःकण्वोमैत्रेयश्चपराश
रः ॥ वसिष्ठःकश्यपश्चैवभरद्वाजोथगौतमः ७ तत्रतत्रसमायांतंपौराजानपदान्विताः ॥ उपतस्थुःसाध्यहस्तालोकाःसूर्यमिवोदितम् ८ आनर्तधन्वकुरु
जांगलटकमत्स्यपांचालकुंतिमधुकैकयकोशलार्णाः ॥ अन्येचतन्मुखसरोजमुदारहासस्निग्धेक्षणंनृपपुर्दृशिभिर्नृनार्यः ९ तेभ्यःस्ववीक्षणविनष्टतमिसदृ
ग्भ्यःक्षेमंत्रिलोकगुरुरर्थदृशंचयच्छत् ॥ शृण्वन्दिगंतधवलंस्वयशोऽशुभघ्नीतंसुरैर्नृभिरयाच्छनकैर्विदेहान् १० तेऽच्युतंप्राप्तमाकर्ण्यपौराजानपदा
नृप ॥ अभ्ययुर्मुदितास्तस्मैगृहीतार्हणपाणयः ११ दृष्ट्वातमुत्तमश्लोकंप्रीत्युत्फुल्लामलाशंयाः ॥ उद्धृतांजलिभिर्नेमुःश्रुतपूर्वयथामुनिन् १२ स्वानुग्र
हायसंप्राप्तंसत्यभूतंजगद्गुरुम् ॥ मैथिलःश्रुतदेवश्चपादयोःपेततुःप्रभोः १३ निमंत्रयेतांदाशार्हमातिथ्येनसहद्विजैः ॥ मैथिलःश्रुतदेवश्चयुगपत्सन्नतांज
ली १४ भगवांस्तदभिप्रेत्यतयोःप्रियचिकीर्षया ॥ उभयोरविशद्वेहंरूपाभ्यांतदलक्षितः १५ श्रोतुमप्यसतांदूरान्जनकःस्वगृहागतान् ॥ आनीतेष्वा
सनाढ्येषुसुखासीनान्महामनाः १६ प्रवृद्धभक्तयुरुत्कर्षहृदयास्त्राविलेक्षणः ॥ नत्वातदंघ्रिन्प्रक्षालयतदपोलोकपावनीः १७

इति स्ववीक्षणेनदर्शनेनविनष्टतमिसंयस्याःसातथा विनष्टतमिस्रानिरस्ताज्ञानादक्लान्तयेषांतेतथातेभ्यः तेभ्यःपौरैभ्यःक्षेमंयच्छन्अर्थदृशमपरोक्षज्ञानंचददन् एकास्मिन्दिगंतंन्यथागीयमान
त्वादिगंतधवलम् १० ११ स्वधृतांजलिरितिपाठेकमूढिन्धृतांजलिगुटैरित्यर्थः १२ सत्यभूतंनिर्दोषानंदज्ञानघनं १३ निमंत्रयेतांभोजनार्थंक्षणंकृतवंतौ आतिथ्येन अतिथियोग्येनकर्मणा
१४ तदलक्षितः ताभ्यांरूपाभ्यामलक्षितः अज्ञातरूपद्वयइत्यर्थः १५ अथबहुलाश्वःईश्वरपूजयांचक्रइत्यन्वयः । वाचत्वाकीदृशान्श्रोतुमिदूरान्कर्णाविषयान् १६ अतिवृद्धभक्तयुत्कर्षहृदयश्चास्त्रावि
लेक्षणश्चसतथा अस्मिन्नेत्रजलम् २७

कैःसाधनैरत्राह गंधेति १८ आमृजन्संवाहनं कुर्वन् २९ सुहृदितियदथतस्मात् २० दर्शनहेतुमाह स्ववचइति । भवान्प्रियोहिज्ञानिनोऽत्यर्थमहंसचममप्रियइति यत्स्ववचस्तद्वर्तकं कर्तुमस्मद्गो
चरोभूदित्यन्वयः भक्तेनापिकृतज्ञेनभाव्यमितिभावेनाह यदेति आत्मास्वामीअनंतः अंतत्रयहीनः अरजाः सात्विकः स्वमेकांतभक्तानांप्रियइतियदायस्मात्तस्मात् २१ एवंवित्तुक्तार्थज्ञःकोनुपुरुषः
त्वचरणभोजंविस्तृजेत् कृतज्ञश्चेन्नमुंचतीत्यर्थः एकांतभक्तप्रियोऽर्थोकिददातीतितत्राह निष्किचनानामिति २२ लोकोपकारायावतारोननुस्वाधयेत्याह यइति तच्छांत्यैसंसारोन्मूलनायत्रैलो
क्यस्यविकृतानुविरोधिनोपहंतीतित्रैलोक्यविकृतापहः विकृतं दुष्कृतं २३ शांतं सुखपूर्तिस्तपःज्ञानंनिर्दोषपूर्णानंदज्ञानं ईयुषेप्राप्तवते २४ राज्ञास्वगृहनिवासायभगवतंप्रार्थयते दिनानां
त्यादिना २५ मिथिलयाविद्यमानानानरयोषितां २६ तत्रश्रुतदेवेनकिंकुलवमत्राह श्रुतदेवइति स्वगृहान्प्राप्तमच्युतंमत्वाज्ञात्वा २७ तृणपीठेकटे अवनिजेप्रक्षालयामास २८ २९ सिद्धार्ह

सकुटुंबोवहन्मूर्ध्निपूजयांचक्रईश्वरम् ॥ गंधमाल्यांवराकल्पधूपदीपाध्वगोवृषैः १८ वाचामधुरयाप्रीणन्निदमाहान्नर्तपितान् ॥ पादावंकगतौविष्णोरा
मृजञ्छनकैर्मुदा १९ राजोवाच ॥ भवान्वैसर्वभावानामात्मासाक्षीसुहृद्भिः ॥ अथनस्त्वत्पदांभोजंस्मरतांदर्शनंगतः २० स्ववचस्तद्वर्तकं कर्तुमस्मद्गो
चरोभवान् । यदाह्येकांतभक्तानामात्माऽनंतोऽरजाःप्रियः २१ कोनुत्वचरणभोजमेवंविद्विस्तृजेत्प्रभो ॥ निष्किचनानांशांतानांमुनीनांयस्त्वमात्मदः २२
योऽवतीर्थयदोर्वशेनृणांसंसरतामिह ॥ यशोवितेनेतच्छांत्यैत्रैलोक्यविकृतापहः २३ नमस्तुभ्यंभगवतेकृष्णायकुंठमेधसे ॥ नारायणायऋषयेस्व
शांततपईयुषे २४ दिनानिकितिचिद्भूमन्गृहेनोनिवसान्निजैः ॥ समेतःपादरजसापुनीहीदंनिमेःकुलम् २५ इत्युपामंत्रितोराज्ञाभगवान्लोकभावनः ॥ उ
वासकुर्वन्कल्याणंमिथिलानरयोषिताम् २६ श्रुतदेवोऽच्युतंप्राप्तंस्वगृहान्नजनकोयथा ॥ मत्वामुनींश्चसंतुष्टोधुन्वन्वासोननर्तह २७ तृणपीठेसशि
ष्यांस्तानास्त्वतेषूपवेश्यसः ॥ स्वागतेनाभिवंद्यांघ्रिसमार्योऽवनिजेमुदा २८ तदंभसामहाभागआत्मानंस्वगृहान्वयम् ॥ स्नापयांचक्रउद्धर्षोलब्धसर्व
मनोरथः २९ सिद्धार्हणोशीरशिवामृतांभसामृदासुरभ्यातुलसिकुशांबुजैः ॥ आराधयामासयथोपपन्नयासपर्ययासत्वविवर्धमानया ३० सतर्कया
मासकुतोममापतद्गृहांधकूपेपतितस्यसंगमः ॥ यःसर्वतीर्थास्पदपादरेणुभिःकृष्णेनचाध्यात्मनिकेतभूसुरैः ३१ सूपविष्टान्कृतातिथ्यान्श्रुतदेवउपस्थि
तः ॥ सभार्यःस्वजनापत्यउवाचांद्रयभिमर्शनम् ३२ ॥ श्रुतदेवउवाच ॥ अद्यनोदर्शनंप्राप्तःपरःपरमपुरुषः ॥ यइदंशक्तिभिःसृष्टाविभजत्यात्मसत्तया ३३

गंसर्षपःउशीरंवालव्यजनं जयावा शिवाश्रेयसी अमृताप्रसिद्धा एताभिर्युक्तेन जलेन सुरभ्यासुगंधयामृदा सत्वेनात्मशक्त्याविवर्धमानया ३० सर्वतीर्थानामास्पदपादरेणुभिः आश्रयचरणरे
णुभिः सहकृष्णेनअध्यात्मापरमात्मानिकेतोनिलयःआश्रयोपेक्षांतेअध्यात्मनिकेताः तैर्भूसुरैर्वाअणैश्चयःसंगमःसगृहांधकूपेपतितस्यममकुतोऽपतत् तस्मात्त्वत्पुण्यादभूदितितर्कयामासअ
चित्तपदित्यन्वयः ३१ अंध्यभिमर्शनंपादसंमर्दनं कुर्वन् ३२ किमाहेत्याशंक्यकृष्णनामावेदांतप्रतिपाद्यःसाक्षात्श्रीनारायणएवभगवदत्तादिष्वेकइतिभावेनाह अचेति यःसत्त्वादिगुणसृष्टाभिः
शक्तिभिर्महदादिभिरिदंजगत्सृष्ट्वात्मसत्तयाब्रह्मव्यातिरिक्तेनविविधाकारेणविभजतितत्सृष्ट्वातदेवानुशाविशदिति श्रुतेः सएवंपरमपुरुषःश्रीकृष्णःअद्यनोदर्शनंप्राप्तोवान्यइतिशेषः ३३

ननु सन्धटः सन्पटइतिसदनुविद्धतयाप्रतीतिः ब्रह्मव्यतिरिक्तजगन्नास्तीत्याशंक्यसदृष्टांतपरिहरति यथेति यथाशयानः स्वपन्पुरुष आत्मनः परमात्मनः मायया इच्छया प्रबोधितेन स्वमनोगतकारितुरगादि संस्कारेणैव परस्वव्यतिरिक्तस्वाप्रलोकं सृष्ट्वा अवरुध्य स्वविषयीकृत्वा अवभासते पृथक् प्रकाशते तथा भवान्जगति स्थितोपि ततो व्यतिरिक्तमात्मानं प्रकाशयति तृतीयार्थः ३४ अलौकिकसिद्धवस्तु सत्तायां किंप्रमाणमिति तत्राह शृण्वतामिति ॥ यः स्वकथां शृण्वतां गदतां हृदि स्थित्यनेन श्रवणवचने प्रमाणत्वेन ज्ञातव्य इति दर्शितं शश्वद्दर्शनामभिनंदतां संवसताममलात्मनानुणां नित्यं हृदि स्थित्यनेन प्रत्यक्षप्रमाणं दर्शितमिति ३५ नन्वेवं तर्हि कस्मान्माह ज्ञानाभावा इत्याशंक्योपासनाभावादुपासनं च कर्म प्रतिबद्धमिति भावेनाह हृदि स्थिति उपासकैरपि न स्वप्रयत्नेन ज्ञेयः किंतु स्वप्रसादेनैवैत्याशयेनाह आत्मेति आत्मनां जीवानां शक्तिभिः प्रयत्नादिलक्षणाभिः अग्राह्येन ज्ञेयः मुहूर्तिं यं सूरय इत्यादि स्वोक्तिस्मारयति हि शब्देन देवदत्तवच्छरीरीचेत्कथमग्राह्य इत्यत्राह अर्थाकार इति अर्थ्यत इत्यर्थ आनंदः ऋगताविति धातुः यद्वा अर्थशब्देन ज्ञानं च ज्ञानानंददेह इत्यर्थः अर्थो वस्तुमप्रतिहतं तदाकार इति वा कुत एव मंगीकार इत्यत्राह अगुणात्मक इति सत्त्वादिगुणनिर्मितदेहवान्भवति एवं

यथाशयानः पुरुषो मनसा चात्ममायया ॥ सृष्ट्वालोकं परं स्वाप्नमवरुध्यावभासते ३४ शृण्वतां गदतां शश्वद्दर्शनामभिनंदताम् ॥ नृणां संवसतां नित्यं हृदि स्थो योऽमलात्मनाम् ३५ हृदि स्थोऽप्यथ दूरस्थः कर्मविक्षिप्तचेतसाम् ॥ आत्मशक्तिभिरग्राह्यो ह्यर्थकारो गुणात्मकः ३६ नमोस्तु ते ध्यातामविदां परात्मने सर्वात्मने स्वात्मविभक्तमूर्तये ॥ सकारणाकारणलिंगमीयुषे स्वमायया संवृतदृष्टये नमः ३७ सत्त्वं शाधि स्वभृत्यान् किंचेशकरवामते ॥ एतदंतो नृणां क्लेशो यद्भवानक्षगोचरः ३८ श्रीशुक उवाच ॥ तदुक्तमित्युपाकर्ण्य भगवान्प्रणतार्तिहा ॥ गृहीत्वा पाणिना पाणिं प्रहसंस्तमुवाचह ३९ श्रीभगवानुवाच ॥ ब्रह्मं स्तेऽनुग्रहार्थाय संप्राप्तान्विद्वद्यमून्मुनीन् ॥ संचरन्ति मया लोकां पुनंतः पादरेणुभिः ४० देवाः क्षेत्राणि तीर्थानि दर्शनस्पर्शनाचनैः ॥ लोकान् पुनंतिकालेन तदप्यर्हत्तमेक्षया ४१ ब्राह्मणा जन्मतः श्रेष्ठाः सर्वेषां प्राणिनामिह ॥ तपसा विद्यया तुष्ट्या किमु मत्कथया पुनः ४२ न ब्राह्मणान्मेदयितं रूपमेतच्चतुर्भुजम् ॥ सर्ववेदमयो विप्रः सर्वदेवमयो ह्यहम् ४३ दुष्प्रज्ञा अविदित्वैनमवजानंत्यसूयवः ॥ गुरुमां विप्रमात्मानमर्चादाविति दृष्टयः ४४ चराचरमिदं विश्वं भावये चास्य दैवतम् ॥ मद्रूपाण्येभिरेतस्यांधत्ते विप्रो मदीक्षया ४५

विधस्त्वमस्माकं दर्शनं प्राप्त इति पूर्वोक्तान्वयः ३६ एवं विधत्वा नमनमनमंतरेण त्वदुपासनं दुःसाध्यमिति भावेनाह नम इति अध्यात्मविदां परमात्मादितत्त्वज्ञानिनां परमात्मने अशेषपुरुषार्थ दात्रे सर्वात्मने सर्वव्यापिने स्वात्मविभक्तमूर्तये स्वात्मनैव विभक्तस्वरूपाय सकारणं जगदकारणलिंगं अकारणं कारणान्तरशून्यस्वरूपं प्रधानमेवं द्वे इयुषे व्यासवते स्वमायया स्वसामर्थ्येन असंवृतदृष्टये अव्यवहितज्ञानाय ३७ यद्यदाभवानक्षगोचरः स्यात् एतदंतोऽयमवधिर्यस्य स तथा नृणां क्लेशः परिश्रमः ३८ ३९ ब्रह्मन्तपस्विन् ४० देवादिभ्यो यच्छुद्धत्वं तदहं तस्मा नां पूज्यानां ब्राह्मणादीनामीक्षया दर्शनेन अपिशब्दोऽवधारणार्थः ४१ ४२ ब्राह्मणभक्तिजननार्थं अर्थवादमाह न ब्राह्मणादिति ब्राह्मणस्योत्तमत्वे हेतुमाह सर्वेति एवमप्यावयोर्विशेषोस्ती ति हि शब्देनाह ४३ असूयवः गुणेषु दोषा विष्करणशीलाः दुष्प्रज्ञा एवं गुरुं विभ्रमं त्सन्निधानपात्रं अविदित्वा अवजानन्ति आत्मानं मामर्चादौ अवजानंतिकथं अर्चयं हरि रिति दृष्टयः ४४ ब्राह्मणपूजया सर्वमापि पूजितं स्यादिति भावेनाह चराचरमिति इदं चराचरं विश्वं भावये कल्पये ब्रह्मणीति शेषः अस्य ब्राह्मणस्य दैवतमहमिति शेषः विप्रस्य सर्ववेदमयत्वमुक्तं स्पष्टयति मद्रूपाणीति विप्रो मदीक्षयामत्य

तिपादकत्वज्ञानेन एतस्यां सर्वे वेदायत्पदमामनन्ति इत्यादि श्रुत्या वायुना वै गौतमसूत्रेणायं च लोकः परश्च लोकः सर्वाणि च भूतानि सहजानि भवन्तीति श्रुतिसिद्धेरेभिश्चराचरेः सहमद्रूपाणि धत्ते ४५ प्रतिपा-
दनच्छलेन फलितमाह तस्मादिदं ४६ ४७ मत्सेषु प्रसादलक्षणस्नेहवान् ४८ ॥ ॥ इति श्रीभागवतं महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥
शिवं भजंतामसाद्यन्त्यतमं विष्णुं निषेवमाणः सात्त्विक एव शिवस्याप्यन्यापरिहार्यापत्तिः समुच्छिन्नकरो नारायणः किमु ते तरेषामित्यर्थः सारं वृकसुराख्याधिक्याख्यापयति तत्र राजा आख्यायिका मुत्थाप-
यितुं पृच्छति देवासुरेति दिगंबरत्वेन लोकदृष्ट्या शिवमशुद्धवत्प्रतीयमानं निर्धनं वा शिवो लोके पद्मरागे हरे काले शिवे जल इत्यतः पद्मराग राहित्येन निर्धनत्वं लक्ष्यते अशिवमकीलं अनर्गलं सर्ववरप्रदमित्य-
र्थः लक्ष्मीपतिमित्यनेन धनित्वमुपलक्षयति तथापि तद्वक्ता धनिनो भवन्ति १ एतद्वन्नित्वा धनित्वसंदेहे तन्निरासप्रयत्नो घटते तदभावे व्यर्थ इत्यत्राह संदेह इति नचापमौपचारिक इत्याह महानिति सं-
देहबीजांतरमाह विरुद्धेति इमं शाने पिशाचगणैः परिवृतत्वेनाटनशीलं रुद्रस्य इंद्रादिदेवैः परीतत्वेनावस्थानं हरेः असुरादीनामपिवरदानेच्छवच्चेन गतित्वमाश्रयत्वं ईशानस्य देवादीनां समृद्धिचिकीर्षु-
त्वेन हरेः तथाचात्र प्रभवोऽसमर्थयोर्विषये महानस्माकं संदेहोऽस्ति हियस्मात्तन्निरसनप्रयासः सार्थक इत्यर्थः २ जीवानां त्रैविधिकेनाप्यनभिभूतं प्रमितं देवासुरमनुष्येष्वित्यनेन सूचितं तत्र शिवः स्वल्पसंपू-

तस्माद्ब्रह्म ऋषिनेतान् ब्रह्मज्ञानं श्रद्धया चर्य ॥ एवं विदार्चितोऽस्म्यद्ब्रह्म नान्यथा सुविभूतिभिः ४६ श्रीशुक उवाच ॥ स इत्थं प्रभुणा दिष्टः सहकृष्णान् द्विजो-
त्तमान् ॥ आराध्यैकांतभावेन मैथिलश्चापतुर्गतिम् ४७ एवं स्वभक्तयो राजन् भगवान् भक्तभक्तिमान् ॥ उषित्वा दिश्य सन्मार्गे पुनर्द्वारिवतीमगात् ४८
॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ राजोवाच ॥ देवासुरमनुष्येषु ये भजंत्या शिवं शिवम् ॥ प्रायस्ते धनिनो ब्रह्मव्रत-
लक्ष्मीपति हरिम् १ एतद्वेदितुमिच्छामि संदेहोऽत्र महान् हि नः ॥ विरुद्धशीलयोऽप्रभवो विरुद्धा भजतोर्गतिम् २ श्रीशुक उवाच ॥ शिवः शक्तियुतः शश्वन्नि-
लिंगो गुणसंवृतः ॥ वैकारिकस्तैजसश्च तामसश्चेत्यहं त्रिधा ३ ततो विकारा ह्यभवन् षोडशामीषु पंचसु ॥ उपाधावन्विभूतीनां सर्वासामश्रुते गतिम् ४ ह-
रिस्तु निर्गुणः साक्षात्पुरुषः प्रकृतेः परः ॥ स सर्वदृगुपद्रष्टा तं भजन्निर्गुणो भवेत् ५

क्तस्त्वेन बहुलेन तमसारजसास्पृष्टत्वेन तदनुसृतस्वभावत्वेन हरिर्नियतप्रकृतिवद्धत्वेन तत्तत्प्राणिस्वभावसेवानुगुणफलदानकृत्त्वेनावश इव तादृशं फलं वितरति हरिस्तु स्वाधीनसत्त्वादिगुणत्वेन तत्प्रवर्तक-
त्वेन तच्छक्त्यनुपहतशक्तित्वेन प्रकृतिपरत्वेन तन्निर्मितशरीर राहितत्वेन तत्स्वभावेन कूटस्थत्वेन नित्यनिर्दोषज्ञानानंदतन्मत्त्वेन स्वसेवकेभ्यः स्वानुगुणफलप्रयच्छतीति भावेन परिहरति शिव इत्यादिना शक्तियु-
तः प्रकृतिसंबद्धः अतएव शश्वत् त्रीणि लिंगानि वैकारिकादीनियस्य स तथा ननु प्रकृतेरेकत्वेन तत्संबन्धेनैकविध्यमेवोचितं न त्रैविध्यं अन्यथा चातुर्विध्यं किं न स्यादित्यत उक्तं गुणसंवृत इति गुणानां त्रित्वात्
तत्संबन्धेन त्रित्वं युक्तं चातुर्विध्यादिकं सूचितं त्रैविध्यं स्पष्टयति वैकारिक इति अहं अहंकारात्मको रुद्रः ३ ततः अहंकारात् षोडशविकारा अभवन् त्रिंशोऽद्रियाणि एकं मनः ननु किमापातं प्र-
कृत इति तत्राह अमीष्विति यो भूतानां मध्ये अमीषु पंचस्वाकाशमिष्वधिष्ठानप्रकारेषु निधाय शिवमुपाधावत्सेवमानो भवति स पुरुषस्तस्मात्सर्वासां विभूतीनां गतिं सेवानुसारेण फलमश्रुते अत्र ग्रंथबाहु-
ल्यभयात् विशेषविशदीकरणादुपरम्यते ४ तु शब्देन सत्त्वादिगुणराहित्यमेव न तु ज्ञानादिगुणराहित्यं विवक्ष्यते तथात्वे सर्वदृगित्याद्यनुपपन्नं स्यात् हरिर्विनश्वरं अनंतकालीनं फलं ददाति रुद्रस्त्वनि-
त्यं दुःखोदकं ददातीत्यादिविशेषं वा दर्शयति उपद्रष्टा साक्षी सर्वेभ्यो द्रष्टृभ्योऽधिकद्रष्टा नान्यो वा नान्योऽतोऽस्ति द्रष्टेति श्रुतेः ५

नयनित्वं फलं ददातीत्यस्य कथं परिहार आगतः तं वक्तुमुपक्रमते निवृत्तेष्विति ६ भूभारहरणाय प्रवृत्तेन धर्मकथनं कोपयुज्यत इत्यत्राह नृणांमिति अनेन न केवलमवतारप्रयोजनं भूभारहरणमपितु नृणां संसारनिर्मूलनलक्षणानि श्रेयसं चेत्पुक्तं भवति ७ अनुग्रहं कर्तुं शनैः यावत्प्राप्तये प्रवर्धते तावत्तावद्धरिष्ये धनस्य मदहेतुत्वादेतद्धरणं तत्फलमाह तत इति अस्या धनस्य स्वजनाः दुःखदुःखितं दुःखातिशयोपेतं एनमधनं त्यजंति ८ ततो धनाभावात्सयदा धनेहया वितथोद्योगो निर्विण्णः स्यात्तदा मत्परैः कृतमैत्रस्य तस्यानुग्रहं मुक्तेलक्षणं करिष्ये इत्यन्वयः ९ यतो हं भजमानस्य धनं हरिष्यामि अतस्तत्परमं ब्रह्मवेदांतवेद्यं सूक्ष्मं नित्याव्यक्तं चिन्मात्रं प्रकृतिप्राकृतवैकृतज्ञानशून्यं सत्प्रशस्तं अनंतकं अंतत्रयवर्जितं सुदुराराध्यं मां हित्वा अन्यान् भजते परं ब्रह्मत्वादयः सुदुराराध्यत्वे हेतवः १० अन्योपासकास्ते मद्भ्यान्तस्तान् देवानपि जहतीति भावेनाह तत इति यतो मामवज्ञायान्यानुपासते अतएव दोषात् ११ देवेषु के शापप्रसादसमर्थास्तत्रापि सद्यः शापप्रसादाः कइति तत्राह शापेति

निवृत्तेष्वश्वमेधेषुराजायुष्मत्पितामहः ॥ शृण्वन् भगवतो धर्मानपृच्छदिदमच्युतम् ६ स आह भगवांस्तस्मै प्रीतः शुश्रूषवे प्रभुः ॥ नृणां निश्रेयसार्थाय योऽवतीर्णोऽदोःकुले ॥ ७ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ यस्याहमनुगृह्णामि हरिष्येत द्वनं शनैः ॥ ततोऽधनं त्यजंत्यस्य स्वजनाः दुःखदुःखितम् ८ सयदा वितथोद्योगो निर्विण्णः स्यादनेहया ॥ मत्परैः कृतमैत्रस्य करिष्येत दनुग्रहम् ९ तद्ब्रह्म परमं सूक्ष्मं चिन्मात्रं सदनंतकम् ॥ अतो मां सुदुराराध्यं हित्वाऽन्यान् भजते पुनः १० ततस्त आशुतोषेभ्यो लब्धराज्याश्रियोद्धताः ॥ प्रमत्ता वरदान् देवान् विस्मरंत्य वजानते ११ श्रीशुक उवाच ॥ शापप्रसादयोरीशा ब्रह्मविष्णुशिवादयः ॥ सद्यः शापप्रसादोऽग्निसिवो ब्रह्मा च नाच्युतः १२ अत्रैवोदाहरंतीममिति हासं पुरातनम् ॥ वृकासुराय गिरिशो वरं दत्त्वा पसंकटम् १३ वृको नामासुरः पुत्रः शकुनेः पथिनारदम् ॥ दृष्ट्वाशुतोषं प्रच्छदेवेषु त्रिषु दुर्मतिः १४ स आदिदेश गिरिशमुपाधावत्स्वसिद्धये ॥ सोऽल्पाभ्यां गुणदोषाभ्यामाशुतुष्यति कुप्यति १५ दशास्य बाणयोस्तुष्टुस्तुवतोर्वेदिनोरिव ॥ ऐश्वर्यमतुलं दत्त्वा तत आपसु संकटम् १६ इत्यादिष्टस्तमसुर उपाधावत्सुयंत्रितः ॥ केदार आत्मक्रव्येण जुह्वन् मिमुखं हरम् १७ देवोपलब्धिमप्राप्य निर्वेदात्सप्तमेऽहनि ॥ शिरो जिहीर्षु रसिना सतीर्थं छिन्नमूर्धजः १८ तदामहाकारुणिकः स धूर्जटिर्यथा वयव्यग्निरिवोत्थितो नलात् ॥ निगृह्य दोर्भ्यां भुजयोर्न्यवारयत् तत्स्पर्शनाद्भूय उपाकृता कृतिः १९ तमाह चांगालमलं वृणीष्व मे यथानिकामं वितरामि ते वरम् ॥ शिवेन जीवेन नृणां प्रपद्यतामहोत्वयात्मा भृशमर्द्यते वृथा २० देवात्सवत्रे पापीयान् वरं भूतभयावहम् ॥ यस्य पुंसः करं शीर्ष्णिधास्ये स म्रियतामिति २१ तच्छ्रुत्वा मगवान् रुद्रो दुर्मना इव भारत ॥ ओमिति प्रहसंस्तस्मै ददौ वरमृतं यथा २२

१२ शिवः सद्यः शापप्रसाद इत्येव कथमित्यत्र इति हासं वाक्कि अत्रेति १३ १४ १५ १६ अग्निमुखमुद्दिश्य जुह्वन्निति च्छांदसः जुह्वन् होमं कुर्वन् १७ देवोपलब्धे देवदर्शनं असिना शिरोहर्तुं कामोऽभूत् १८ करचरणाद्यवयवी उपाकृता कृतिः उत्पन्नस्वरूपः १९ यथानिकामं नितरां काममनतिक्रम्य नृणां यत्प्रियतमं वस्तु स जीवः जीवनं प्राणधारणं तेन जीवेन प्रपद्यतां प्रपन्नो भवतु भवानिति शेषः केनेत्यत उक्तं शिवेन मयेति किंच जीवोऽसुधाहरणतत्परः अनेन पूर्वमायुः परीक्षेत पश्चाच्छ्रुत्वा मादिशेदिति वचनात् जीवनं सर्वस्मादभीष्टमित्युक्तं भवति किंचात इति तत्राह अहो इति आत्मा शरीरं अर्चते हिंस्यते अहो यस्मात्तस्मात् २० २१ ओमित्युक्ता प्रहसन् आत्मनो दैन्यमप्रकाशयन् २२

अविभेदभीतवान् २३ उपसृष्टः उपद्रुतः दिवोतमवसानं यावदस्तिभूमेः कोष्ठानां विवराणां भवसानं च यावत् भुवो धरमधः स्थलं पातालं च यावत्तावत्पर्यंतं पराधावत् २४ तल्लोकवासिनः शून्यमायाः
 किमत्राह अजानंत इति प्रतिविधिं प्रतिक्रियां २५ २६ दारको बालब्रह्मचारी २७ २८ आत्मा शरीरं २९ पुंभिरर्थितं ३० ३१ तस्य रुद्रस्य वाक्यं पैशाच्यं कर्म मशानाटनलक्षणं ३२
 ३३ जगद्गुरौ जगद्गिरणशीले ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० आख्यायिका कथनादिफलमाह यइति अव्याकृतानित्यशक्तिसमुद्रस्य संसृतिभिः पुत्रभिर्नादिवंधलक्षणाभिः ४१
 सतद्वरपरीक्षार्थं शंभोः शीर्ष्णि वृकासुरः ॥ स्वहस्तं दातुमारेभे सो विभेत्स्वकृताच्छिवः २३ तेनोपसृष्टः संव्रस्तः पराधावत्सवेपथुः ॥ यावदंतं दिवोभूमेः
 कोष्ठानामधरं भुवः २४ अजानंतः प्रतिविधितूष्णीमासन्सुरेश्वराः ॥ ततो वैकुण्ठमगमद्वास्वरंतमसः परम् २५ यत्र नारायणः साक्षाद्वासिनां परमाग
 तिः ॥ शांतानां न्यस्तदंडनां यतो नावर्तते गतः २६ तंतथाव्यसनं दृष्ट्वा भगवान् वृजिनार्दनः ॥ दूरात्प्रत्युदितो भूपदारको योगमायया २७ मेखलाजिन
 दंडाद्यैस्तेजसाग्निरिव ज्वलन् ॥ अभिवादयामास च तं कुशपाणिर्विनीतवत् ॥ २८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ शाकुने य भवान्व्यक्तं श्रांतः किं दूरमागतः ॥ क्षणं
 विश्रम्य तां पुंस आत्मायं सर्वकामधुक् २९ यदि नः श्रवणाया लं युष्मद्व्यवसितं विभो ॥ भण्यतां पुरुषः साधो पुंभिः स्वार्थं समीहते ॥ ३० ॥ श्रीशुक उवा
 च ॥ एवं भगवता पृष्टो वचसा मृतवर्षिणा ॥ गतकृमोऽब्रवीत्तस्मै यथा पूर्वमनुष्ठितम् ३१ श्रीभगवानुवाच ॥ एवं चेत्तर्हितद्वाक्यं वयं न श्रद्धांमहि ॥ यो द
 क्षशापात्पैशाच्यं प्राप्तः प्रेतपिशाचराट् ३२ रूपाक्रांतशरीरोऽसौ न सत्यं वदते हरः ॥ क्रोधयुक्ते कुतः सत्यं मूढोऽसित्वं महासुर ३३ यदि वस्तत्र विश्रंभो दानवै
 द्रजगह्वरौ ॥ तर्ह्येमांस्वशिरसि हस्तन्यासः प्रदधिताम् ३४ यद्यसत्यं वचः शंभोः कथंचिद्दानवर्षभ ॥ तदै नं जह्य स द्वाचं न च वक्ताऽनृतं पुनः ३५ इत्थं भग
 वतश्चित्रैर्वचोभिश्च सुपेशलैः ॥ मित्रधीर्विस्मृतः शीर्ष्णि स्वहस्तं कुमतिर्व्यधात् ३६ अथापतद्भिन्नशिरावज्राहत इव क्षणात् ॥ जयशब्दो नमः शब्दः साधु
 शब्दो भवद्विवि ३७ मुमुचुः पुष्पवर्षाणि हते पापे वृकासुरे ॥ देवर्षिपितृगंधर्वा मोचितः संकटाच्छिवः ३८ मुक्तंगिरिशमप्याह भगवान् पुरुषोत्तमः ॥ अहो दे
 वमहादेव पापोऽयं स्वेन पाप्मना ३९ हतः को नु कुतश्चापि जंतुर्वै कृतकिल्विषः ॥ क्षेमी स्यात्किमु विश्वेशे कृतपापो जगद्गुरौ ४० य एवमव्याकृतशक्त्यु
 दन्वतः परस्य साक्षात्परमात्मनो हरेः ॥ गिरीश मोक्षं कथयेच्छृणोति वा विमुच्यते संसृतिभिस्तथारिभिः ४१ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरा
 र्धे वृकासुरवधो नाम द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सरस्वत्यास्तंटराजचृषयः सत्रमासत ॥ वितर्कः समभूतेषां त्रिष्वधीशेषु को महान्
 १ तस्य जिज्ञासया ते वै भृगुं ब्रह्मसुतं नृप ॥ तज्ज्ञस्यै प्रेषयामासुः सोऽभ्यगाद्ब्रह्मणः सभाम् २

॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां द्विंशतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ७ ॥ विष्णोः समोऽधिकोऽस्तीति संशयनिरासाय तस्य भक्तानुकंपित्वप्रकटनाय च मुमुक्षुभिः
 भगमागुण एवापाद्यस्तत्प्रसादजनक इति चोक्तनाय च तस्मिन्निरतिशयभक्तिजननाय चास्याध्यायस्य प्रारंभः तत्रादौ मुनीनां सत्रसमये जिज्ञासाप्रकारं वक्ति सरस्वत्या इति वितर्को जिज्ञासा त्रिषु ब्रह्मादि
 बुधधीशेषु अधिकेश्वरेषु च महानुत्तमः १ तस्याधिकस्य वा इत्यनेन लोकसंशयनिरासाय मंदाधिकारिणां दृढनिश्चयाय न स्वार्थं परिज्ञातवेदां तार्थत्वात्स्वेनामिति निर्धारयति २

३ आत्मनः स्वस्यात्मनिमनस्यात्मजायभृगवेउत्थितमन्युमशीशमत्तांतंकृतवान् प्रभुः समर्थः प्रभुः भृगोः पितृत्वेन स्वामी ४ महेश्वर इति सांकेतिकं नाम अन्वर्थापीकारे प्रकृतानुपपत्तेः आतरं मुदेति भ्रातृ
शब्दप्रयोगाच्च ५ इमं ज्ञानवासित्वेनाशुभाचार इति मत्वा ६ ७ ८ ९ ते तुभ्यं निषीदोपविश आगसमपरार्थं १० अहमेव गतंगतिः आश्रयो ये पाति मद्रतास्तान् तीर्थकारिणा शुद्धिकारिणा तीर्थ
शास्त्रेष्वंभसिपावन इति यादवः ११ असुरजनमोहनार्थमाह अद्येति अद्याहं लक्ष्म्याः श्रिय एकांतेन नियमेन भाजनं पात्रम् असं भूतिर्लक्ष्मीः भूतिः श्रीजन्मभस्मस्विति च नित्यकृतवासापि अद्य प्रभूति
वत्स्यति स्पष्टवासी करिष्यति भवतानित्यशक्तेन पादेन ज्ञानेन हतं नष्टं अहोयस्मिस्तत्तथा नित्यसत्ताज्ञानात्मकत्वेन दोषरहितमिति वा तास्मिन्निति तथा वा ह्यर्थः कथायादिवाक्यार्थः १२ श्रियासहि

नतस्मै ब्रह्मणे स्तोत्रं चक्रे सत्वपरीक्षया ॥ तस्मै च क्रोधभगवान् प्रज्वलन्स्वेन तेजसा ३ स आत्मन्युत्थितमन्युमात्मजायात्मनः प्रभुः ॥ अशीशमद्यथावर्हि
शमये द्वारिणा प्रभुः ४ ततः कैलासमगमत्सतं देवो महेश्वरः ॥ परिरब्धुं समारेभे उत्थाय भ्रातरं मुदा ५ नैच्छत्तमशुभाचार इति देवश्चुकोपह ॥ शूलमु
द्यम्य तं हंतुमारो भोतिग्मलोचनः ६ पतित्वा पादयोर्द्वीसां त्वयामास तांगिरा ॥ इति कृच्छ्रात्ततो मुक्तः कैलासाद्रजताचलात् ७ मुनिर्जगाम वैकुण्ठं यत्र
देवो जनार्दनः ॥ शयानां श्रिय उत्संगे पदावक्षस्य ताडयत् ८ तत उत्थाय भगवान्सह लक्ष्म्या सतांगतिः ॥ स्वतल्पादव रुद्धाशुननाम शिरसा मुनिम् ९
आहते स्वागतं ब्रह्मन्निषीदात्रासनेक्षणम् ॥ अजानता मागसंनः क्षंतुमर्हसि मानद १० पुनो हि सहलोकं मां लोकपालांश्च मद्रतान् ॥ पादोदकेन भवतस्ती
थानां तीर्थकारिणा ११ अद्याहं भगवन्लक्ष्म्या आसमेकांतभाजनम् ॥ वत्स्यत्युरसिनो भूतिर्भवत्पादहतां हसि १२ श्रीवत्सामिनिनामापि जायतां पादल
क्षणः ॥ १३ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ एवं ब्रुवाणे वैकुण्ठे भृगुस्तत्सार्द्रयागिरा ॥ निर्वृतस्तर्पितस्तूष्णीं भक्त्युत्कण्ठोऽश्रुलोचनः १४ पुनः स्वसत्रमासाद्य मुनी
नां ब्रह्मवादिनाम् ॥ स्वानुभूतमशेषेण राजन् भृगुरवर्णयत् १५ तं निशम्याथ मुनयो विस्मिता मुक्तसंशयाः ॥ भूयांसं श्रद्धाधुर्विष्णुं यतः शांतिर्यतोऽभय
म् २६ धर्मः साक्षाद्यतो ज्ञानं वैराग्यं च चतुर्विधम् ॥ ऐश्वर्यं चाष्टधायस्माद्यशश्चात्ममलापहम् १७ मुनीनां न्यस्तदंडानां शांतानां समचेतसाम् ॥ अकिं
चनानां साधूनां यमाहुः परमांगतिम् १८ सत्त्वं यस्य प्रियामूर्तिर्ब्राह्मणास्त्वष्टदेवताः ॥ भजंत्यनाशिषः शांता यवानि पुणबुद्धयः १९ त्रिविधामूर्तयस्तस्य
राक्षसा असुराः सुराः ॥ गुणास्तन्मायया सृष्टास्तत्त्वं तत्रार्यदर्शनम् २० ॥ श्रीशुक उवाच ॥ इत्थं सारस्वता विप्रानृणां संशयनुत्तये ॥ पुरुषस्य पदांभोज
सेवया तद्गतिगताः २१

तवत्समुरः श्रीवत्सं उरोवत्सं च वक्षश्च भुजांतरमुदीर्यत इति ऊत्पलमालाभिधानं पादलक्षणः पादांकः श्रीवत्समिति नाम जायतामित्यन्वयः ११ १४ १५ भूयांसमत्युत्तमं यतोऽपस्माद्धरेः शांतिर्गोक्षोर्गं
गलं वा पुंस इति शेषः १६ एकांतभक्तानां धर्मादिष्वनपेक्षालक्षणं वैराग्यमात्मनो मनसो मलनाशनं १७ १८ यस्य हरेः सत्त्वं गुणः प्रियामूर्तिः प्रेष्ठप्रतिमा यस्येष्टदेवता ब्राह्मणाः अनाशिषो निष्कामाः
१९ तत्र त्रेषु गुणेषु सत्त्वं नाम गुणः आर्यसर्वपूज्यं श्रीहरिं दर्शयतीत्यार्यदर्शनस्तद्विषयज्ञानोत्पादकः २० यत्फलावसाधि तदेव प्रमाणपदवीमध्यास्ते इति भावेन फलमाह इत्यमिति सारस्वताः सारस्वतीती
रवासिनः इत्थं नृणां संशयानिरासाय प्रवृत्ताः पुरुषस्य हरेः मतिज्ञानं तेन वैकुण्ठगताः २१

आख्यानफलमाह इतीति मुनितनयस्यपद्मगर्भपीयूषंमुखकमलोदरनिःसृतं सुधाधारोपचितं परस्य पुंसः सुश्लोकैराकलितमित्येतदाख्यानं श्रवणपुटैर्भीक्ष्णं पिबन् यो वर्तते अथ सर्पांथः पथिकः इदं सुखसाधनम
दोवेति परिश्रमणेनेतस्ततः पर्यटनेन प्राप्तं परिश्रमं जहातीत्यन्वयः २२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ यदनंतनिगमनिकरनिह
पितगुणगणाकरं ब्रह्मतदेवकृष्णनाम्नावतीर्णानान्यदित्यतो मुमुक्षुभिरत्र भक्तिः इतरत्र विरक्तिमूला कर्तव्येति विधीयते ऽस्मिन्नध्याये तत्र नारदनारायणसंवादलक्षणमिति हासमुत्थापयितुं शुक्लपरीक्षितपृच्छ
ति ब्रह्मन्निष्ठादिना हे ब्रह्मन्पूर्णकाम सर्ववेदायत्पदमामनंतीति श्रूयते तत्र श्रुतयः साक्षादामनंत्युतलक्षणयावा तत्र न प्रथमइत्याह कथामितिसाक्षात् चरति वर्तते वाचकत्वेनेति शेषः तस्य कानुपपत्ति
रत्राह अनिर्देश्यइति यत्तददृश्यमिति श्रुतेः नाद्वितीयइत्याह निर्गुणइति केवलो निर्गुणश्चेति श्रुतेः गुणैः प्रवर्तमानस्य कथनिर्गुणत्वमुपपद्यतइत्यत्राह सदसतइति निर्गुणे गुणसमर्पकत्वेन श्रुतीनां संच
रणं कथामिति दौर्घट्यमापादयितुं शक्यते यादृग्वस्तु तादृशावेदकत्वेन कोपि विरोधइति तत्राह गुणवृत्तयइति गुणार्पकत्वेन गुणवृत्तिर्यासां तास्तथा तु विग्रीवो वपोदरः सुबाहुरंधसोमदे गुणाः श्रुताः सुवि
रुद्धाश्च देवे इत्यादि श्रुतेः अतएव नः संशयं छिधीति वाक्यशेषः १ श्रुतयः सत्त्वादिगुणराहित्येन निर्गुणे ज्ञानानंदादिगुणगणमणिमालालंकृतविग्रहे ब्रह्मणि साक्षाद्वर्तते इति परिहारमभिप्रेत्य पीठिकामारचयति
बुद्धीति बुद्ध्यादिसर्जनेनैकं प्रयोजनमत्राह मात्रार्थमिति मात्रापरिच्छेदे देशे प्रवृत्तौ कर्णभूषण इत्यतो मात्राप्रवृत्तिः शब्दानामिति शेषः तदर्थं मनसा अग्रेसं कल्पयत्यथवा सा व्याहरतीति श्रुतेः किमतोत्राह

इत्येतन्मुनितनयस्यपद्मगर्भपीयूषं भवमयमित्परस्य पुंसः ॥ सुश्लोकैः श्रवणपुटैः पिबन्नभीक्ष्णं पांथोऽथ भ्रमणपरिश्रमं जहाति ॥ २२ ॥ इति श्रीभागवते
महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥ राजोवाच ॥ ब्रह्मन् ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणे गुणवृत्तयः ॥ कथंचरंति श्रुतयः साक्षात् सदसतः परे १
श्रीशुक उवाच ॥ बुद्धीन्द्रियमनः प्राणान् जनानामसृजत्प्रभुः ॥ मात्रार्थं च भवार्थं च आत्मने कल्पनाय च २ सैषाद्युपनिषद्वाङ्मयी पूर्वेषां पूर्वजैर्धृता ॥ श्रद्धया धा
रयेद्यस्तां क्षेमं मच्छेदं किंचनः ३

भवार्थं चेति भवो भद्रे हरे प्राप्तावित्यतो भवो भद्रं कल्पाणं पुण्यमिति यावत् तदर्थं स्वाध्यायप्रवचने एवेति नाकोमौद्गल्यः तद्धितपस्तद्धितपइति श्रुतिः च शब्दोऽसमुच्चयार्थो बुद्ध्यादीन्द्रियपूर्विकाशाब्दी प्रवृत्तिर
पिनस्वर्गादिविषया किंतु रमात्मविषयैव पुण्यसाधनमित्यभिप्रायेणाह आत्मनइति संध्यकरणात् सदसद्विलक्षण एवात्मा तमात्मानमुद्दिश्य शब्दराशेः प्रवृत्तिरिति भावः ततः परमप्रयोजनमाह कल्प
नायेति कल्पनाय परमात्मज्ञानाय सत्येन लभ्यस्तपसा श्लेषात्मात्मसम्यग्ज्ञानेन ब्रह्मचर्येण नित्यमिति श्रुतेः च शब्देन मोक्षायेति सूचयति तमेवं विद्वानमृतइह भवति ज्ञानेनामृती भवतीति श्रुतेः अनेन वक्तृविवक्षापू
र्विकाशब्दप्रवृत्तिरित्यतो बुद्धीन्द्रियादिमत एवमुक्तशब्देन ज्ञातपरब्रह्मतत्त्वगुणोपसंहारज्ञानप्रसन्नभगवत्सारूप्यादिमोक्षप्राप्तेः शब्दानां श्रीहारीविषयत्वसाक्षादंगीकर्तव्यमित्युक्तं भवति २ शब्दमात्रस्य ह
यैकविषयत्वमुक्त्वा धुनावेदांतविज्ञानसुनिश्चितार्था इति वचनादुपनिषद्वागस्य तदुपगणावेदकत्वेन मुख्यवृत्त्याविषयत्वमिति भावेनाह सैषेति हि शब्दो हेतौ ईश बुद्धिस्थिताः सदेति वचनात् या श्रीमन्माराय
णबुद्धिस्थिता सैषोपनिषद्देवांता परपर्याया पूर्वा पूर्वाः ब्रह्मादिभिः धृता अध्ययनरूपेण न तु कृतानित्यवाक्यत्वात् नित्ययानित्ययास्तौ मीत्वादेः हियस्मात्तस्मात् यस्तां श्रद्धया धारयेत्संक्षेममोक्षं गच्छेत्
ब्रह्मज्ञानलभ्यस्य मोक्षस्य कथं श्रुतिधारणया मोक्षः स्यादित्यत्राह ब्राह्मीति अथ कस्मादुच्यते ब्रह्मो विबृंहंतो ह्यस्मिन् गुणा इति श्रुतेः ब्रह्मगुणावेदकत्वेन तज्ज्ञानद्वारमुक्ते हेतुत्वोपपत्तेः ज्ञानंच विरक्त्या
दिमत एव स्यादिति भावेनाह अकिंचनइति ३

भवच्छिष्यत्वेनममभवदुक्तिःप्रमाणमस्तु इतरेषां कथमिति शंकाभाभूदितिभावेनाह अत्रेति अत्रश्रुतयः कथंचरंतीत्यस्मिन्नर्थे गाथां त्रिषट्पादलक्षणप्रबद्धां कथां नारायणोदितां नारायणेन कथिताम् ४ नारायणस्यसंगमः कथमभूजारदस्येत्यत्राह एकदोति ५ कस्मिन्स्वर्गेनारायणाश्रमः तत्राकिं कुर्वन्किंप्रयोजनमास्तइतितत्राह योसाविति तपसौगवैकल्पपरिहारायसाकल्यादित्युक्तं धर्मः सुकृतं विहिता चारोवा ज्ञानं स्वपरपदार्थावगाहि शमोनिष्ठा एतैः उपेतः लोकदृष्ट्यैतदुक्तम् तत्राश्रमेउपाविष्टं तम् ७ तस्मै नारदायेमां गाथामवोचत् गाथां विशिनष्टि यइति । ब्रह्मवादः ब्रह्मविषया गाथा ८ पुरातनत्रत्यानां जनलो कस्थितानां मानसानां मूर्ध्वरेतसां मुनीनां स्वायंभुवं स्वयंभुपुत्रैः क्रियमाणं ब्रह्मसत्रं ब्रह्मयज्ञं ब्रह्मविचारलक्षणो यज्ञो जनलोके भवादित्यर्थः ९ यत्र श्वेतद्वीपे ब्रह्मणि श्रुतयः शेरते अन्यबोधकत्वव्यापारमंतरेण तद्गुण बोधनपरा एव संति तं श्वेतद्वीपं त्वयिगतवति ब्रह्मवादः संप्रवृत्तइत्यन्वयः १० कथमत्राह तत्रेति मुनयः कीदृशा इत्यत्राह तुल्येति अरिः शत्रुः ११ एकं प्रवचनं प्रकृष्टं वचनं यस्य स तथा प्रवक्ता व्याख्यातेत्यर्थः तं अपरेशु श्रूषवः श्रोतारः योत्र प्रवक्ता स श्रेष्ठ इत्यत्र तात्पर्यज्ञातव्यं सनकाद्याः समाः सर्वे तत्र श्रेष्ठः कुमारक इति वचनात् १२ स एकः कथं प्रावोचदत्राह स्वसृष्टमिति ब्रह्मलये स्वसृष्टमिदं जगदापीयसं हृत्य शक्तिभिः श्रीभूदुर्गारूपाभिर्विभक्तप्रकृतिमूर्तिभिः सह शयानं योगनिद्रां कुर्वीत परंपरमात्मानं तदंते ब्रह्मप्रलयावसाने श्रुतयस्तल्लिगैः संसारनिर्मूलनादिब्रह्मलक्षणैर्बोधयांचकुरित्यन्वयः अत्रेदं तात्पर्यं मूलप्रकृतिः

अत्र ते वर्णयिष्यामि गाथां नारायणोदिताम् ॥ नारदस्य च संवादमृषेर्नारायणस्य च ४ एकदानारदो लोकान्पर्यटन् भगवत्प्रियः ॥ सनातनमृषिद्रष्टुं ययौ ना रायणाश्रमम् ५ योसौ भारतवर्षेस्मिन्क्षेमाय स्वस्तये नृणाम् ॥ धर्मज्ञानशमोपेतः साकल्यादास्थितस्तपः ६ तत्रोपाविष्टमृषिभिः कलापग्रामवासिभिः ॥ परीतं प्रणतो पृच्छदिदमेव कुरुद्वह ७ तस्माज्जवोचद्भगवानृषीणां शृण्वतामिमाम् ॥ यो ब्रह्मवादः पूर्वेषां जनलोकनिवासिनाम् ८ ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ स्वायंभुवं ब्रह्मसत्रं जनलोके भवत्पुरा ॥ तत्रत्यानां मानसानां मुनीनां मूर्ध्वरेतसाम् ९ श्वेतद्वीपं गतवति त्वयि द्रष्टुं तमीश्वरम् ॥ ब्रह्मवादः सुसंवृत्तः श्रुतयो यत्र शेरते १० तत्राप्ययमभूत्प्रश्नस्त्वं मां यमनु पृच्छसि ॥ तुल्यश्रुततपःशीलास्तुल्यस्वीयारिमध्यमाः ११ अपि च क्रुः प्रवचनमेकं शुश्रूषवो परे १२ सनं दन उवाच ॥ स्वसृष्टमिदमापीयशयानं सहशक्तिभिः ॥ तदंते बोधयांच कुस्तल्लिगैः श्रुतयः परम् १३

श्रीभूदुर्गाभ्यां विष्णुना सह शेते श्रुतिनाम्ना दुर्गारूपेण विष्णुं स्तौति जयजयेति पुंशक्तिविषयबोधनवचनं दुर्गारूपाया अपिता ह कश्चिन्मत्त्वात्तदर्थत्वेन भगवदाज्ञया गृहीतविग्रहत्वाच्च श्रुतीनामनंतत्वेनाधिगं तुमशक्यत्वात् दुर्गानाम्रोपितयात्वाच्च कालीभद्रेत्यादिबहुरूपत्वप्रतीतिश्च श्रुतेश्चानंतत्वेन वाक्येभेदाच्छ्रुतयइति बहुवचनंच पुज्यते तदुक्तं श्रीभूमिरिति रूपभ्यां प्रकृतिर्विष्णुना सह । शेते श्रुतिस्वरूपेण स्तौ ति ब्रह्मलये हरिम् एकाप्यनंतरूपा सा वाक्यभेदात्सरस्वती अनादिनिधनानित्यास्तौति नारायणं प्रभुमिति अनेनेदं पौरुषेयं वाक्यत्वादितरवाक्यवादिति प्रत्युक्तं यावद्ब्रह्मविष्टितं तावती वागिति श्रुतेः त्रिरूपायाः रमायाः शक्तिशब्दाभिधेयत्वं वेदापरपर्यायाः शक्तेश्चेतनाभिधेयत्वं विष्णोः स्वरूपभूतशक्तेः शक्यत्वगुणयोगेन पुज्यते नित्याव्यवधानादिति विशेषशक्तित्वाच्च । विष्णोः स्वरूपशक्तेः सा शक्यत्वाच्छक्तिरेव तु नित्याव्यवहितत्वाच्च विशेषाच्छक्तिनामिकेति वचनात्सामान्यवाचिनोपिशक्तिशब्दस्य विशेषनिष्ठत्वं पंकजादिशब्दवद्युज्यते पंकजात्पंकजमिति शैवलादिषु वृत्तिसंभवेपि पक्षे एव वर्तते विषादावपि ब्रह्मश ब्दस्य वृत्तियोगेपि चतुर्मुख एव रुद्रशब्दस्य रौद्रगुणयोगेनातपेवृत्तावपिशंकर एव आदित्यशब्दस्यादिति पुत्रसामान्यवाचित्वसंभवेपि सूर्य एवेत्याहूतं यथैव पंकजं ब्रह्मारुद्रइत्यादिकंपदमिति वचनात् उमा दीनामपि प्रकृतिशब्दवाच्यत्वेन प्रसिद्धेः कथं उच्यते अपरप्रकृतित्वं तासां लक्ष्म्या एव परमप्रकृतित्वं तदुक्तम् श्रीः पराप्रकृतिः प्रोक्ता ब्रह्माणीत्ववरातवः उमाशचीमुखस्तस्या अवराः संप्रकीर्तिता इति ११

नित्यबुद्धस्यहरेः कादाचित्कबोधनविडम्बनमात्रं नतुसत्यमितिहृदिकृत्वा लौकिकमत्तमनुसरति यथेति अनुजीविनइत्यनेनवेदांतानां तदेकनिष्ठत्वं सूच्यते राजवज्जयशब्दाद्यामित्यबुद्धस्यबोधनं विडं
 वमात्रं केवास्यनिद्राविद्यापतेर्हरेरिति च १४ श्रुतयोपिलक्ष्मीविभूतयः पुराणस्यस्त्रीशूद्रादिश्रुतिगोचरत्वेन श्रुत्यर्थ एव गृह्यते नतुशब्दइत्यभिप्रेत्यकथितं श्रुतयञ्चुरिति जयजयेति नित्यविजया
 धिकरणस्यहरेर्लोटेभ्यत्कालविजयोनाशस्यते किंतुविजयप्रकाशनंभक्तानुकां पित्वेनजयंप्रकाशयेत्यर्थः सर्वदाजयतोविष्णोर्जयस्तस्यप्रकाशनमित्यादि । अत्रराजवदिशांजयोनप्रार्थ्यते किंतुदुस्त
 रंप्रकृत्यादेरित्याशयेनाह जहीति हेअजित दोषैर्जन्मदुःखाज्ञानादिभिरानंदज्ञानादयोजीवगुणागृहीताः संवृताययासादोषगृहीतगुणां तामजां अजगतिक्षेपणयोरितिधातोःजीवगुणाक्षेपिकांजहि
 हन तथा परमाच्छादिकांजहिगम्यअपसारयेतियावत् एतेअपिप्रकृतिशब्दवाच्ये अथान्येप्रकृतीदुष्टेनृपुप्राप्तिस्विकंस्थितेइत्यादेः एतेनजयजयेत्यारभ्यसंवृताधिसंवृतेत्यंताश्रुतिगृहीता अरतितंद्रां प्र
 कृत्याच्छन्नत्वाविशेषाज्जीवात्मनोःकोविशेषइतितत्राह त्वमसीति त्वंपद्यस्मादात्मनास्वतएवअसंभितोतएवावरुद्धः अनपगतःसमस्तःपूर्णोभगएश्वर्यादिगुणोयस्यसतथा अनपगतपूर्णेश्वर्या
 दिगुणोसीत्यर्थः । भगोयोन्यांभगोपस्थेयशोवीर्यार्कभूतिषु । कांतीच्छाज्ञानवैराग्यधनैश्वर्यतपःसुचेतियादवः । अतस्त्वत्प्रातिर्विबभूतस्यजीवस्यप्रकृत्याच्छादितत्वात् त्वत्प्रसादमंतरेणैश्वर्याद्यागुणाःनप्र
 काशंते अनेनहोषहानंदइत्यारभ्यस्वतोसित्वमित्यंतागृहीता । इतोपिविशेषोस्तीत्याह अजेति अजहेविष्णो जगदोक्तंजगदाश्रयभूतानांश्रीब्रह्मादीनांसृष्ट्याद्यसिलशक्त्यवबोधक रमायाइत्या
 रभ्यअनंतोस्तीत्यंताऽनेनसूचिता इदानींगुणवृत्तयःश्रुतयःनिर्गुणैर्ब्रह्मणिकथंचरंतीत्यस्यपरिहारमाह कचिदजयेति निगमस्त्वच्चनिश्चायकोवेदः कवित्सृष्टिकालेआत्मनाजीवेन अजयाप्रकृत्याच अनुच

यथाशयानंसम्राजंबंदिनस्तत्पराक्रमैः ॥ प्रत्यूषेऽभ्येत्यसुश्लोकैर्बोधयंत्यनुजीविनः १४ ॥ श्रुतयञ्चुः ॥ जयजयजह्यजामजितदोषगृहीतगुणांत्वमसि
 यदात्मनासमवरुद्धसमस्तभगः ॥ अजजगदोक्तसामखिलशक्त्यवबोधकतेकचिदजयात्मनानुचरतोनुचरेन्निगमः ॥१॥ १५ बृहदुपलब्धमेतदवशेषतया
 यतउदगास्तमस्यविकृतेविकृतः ॥ अतऋषयोदधुस्त्वयिमनोवचनाचरितंकथमयथाभवन्तिभुविदत्तपदानिनृणाम् २ ॥ १६ ॥

रतः प्रवर्तमानस्यतेतवानुचरेत्चित्तानुवर्तित्वेनविधिनिषेधरूपेणवर्तते हरेस्तदगोचरत्वाच्छ्रुतेकेवलंस्तुतिरूपेण जीवानांनिर्देहकत्वेनतत्प्रयोजनकोनेतिशेषः । लयस्यत्वष्टमोभागःसृष्टिकालउदा
 हृतः । तत्रैववेदसंचारोह्यन्यदास्तुतिमात्रकइतिस्मृतिः । यस्माद्विधिनिषेधविषयोजीवस्तस्मात्सृष्टिकृत्वावेदैर्जीवान्बोधयित्वातदुक्तमनुष्ठायस्वज्ञानमुत्पाद्यत्वंप्रसन्नःतत्स्थापिशाचवद्वर्तमानांअजांप्रकृते
 जहीति । अनेनसृष्टिकालएवगुणमयेजगतिवर्तमानाःसदानिर्गुणेपरमेश्वरएववर्ततइतिप्रश्नपरिहारोदर्शितः यजेत नंहतव्य इत्यादिविधिनिषेधानांस्तुतिपरत्वंयुक्तं कथं यत्प्राप्त्यर्थंयन्नियमाद्विधिनिषेधाव
 र्त्ततेसत्त्वमजांजहीतियोजनोपपत्तेः विध्यादीनानित्यंतायःपूज्यःप्राप्यश्चतद्वर्ता । इत्यादिस्तुतिरूपेणविध्यादिश्रुतयोपितु । हरिर्वदंतिसर्वेषांतन्मात्वादयापिचेतिस्मृतेः अस्यसृजतोहितइतिप्रभृति
 मातेक्षणोत्पत्त्यादितिपर्यंतंमूलश्रुतिरियम् । इनाहसायामितिधातुः । पृथक्श्रुतित्वान्नपूर्वापरसंबंधःउपलक्षणत्वादनंतत्वाच्छ्रुतीनांसर्वश्रुत्यर्थोपबृंहितत्वाच्चेत्पांशोकांनानसर्वश्रुतीनांपृथगुक्तिः । स
 र्वश्रुत्यर्थसंपन्नान्श्लोकान्सत्यवर्तयितुः । एकैकशास्त्राश्रुत्यर्थोअगौसर्वोपलक्षणान् । बवंधतान्भागवतेप्रतिश्लोकंपृथक्श्रुतिरित्याचार्यैरेवोक्तवान्नास्माभिर्मिथःसंबंधार्थंप्रपंच्यते ॥ १ ॥ १५ बृहदि
 दृष्टमवशेषितंयत्स्वरूपमीशस्यतमोधिकस्य सर्वाधिकत्वेनतमोहिदुर्गाततस्तथैनंविबुधापथाऽगुरित्यौदालकायनश्रुत्यर्थनिबद्धोपंश्लोकः बृहदुपलब्धमिति तथाहि अविकृतेतमसि । तमभासित्तमसागू
 ढमग्रइतिश्रुतेः । नित्यतमोविषयेत्वमुदगाउत्कृष्टत्वंगतःमूलप्रकृतेरपित्वमधिकोसियतःअतोबृहत्त्वेन बृहद्वृद्धावितिधातोःपूर्णत्वेनएतत्स्वरूपमुपलब्धं । वेदेषुदृष्टंकथमत्राह अवशेषतयेति इतइदमधिक
 मितोपीदमधिकमितिसर्वाधिकत्वेनततोधिकाभावेनावशेषितत्वेनपरिशेषप्रमाणसिद्धत्वेनेत्यर्थः । सएषरसानांरसतमःपरमपराध्वोष्ठमोषदुद्गीयइतिश्रुतिः द्वितीयार्थेतृतीयार्थेपंचम्यर्थेचसप्तमी चतुर्थ्यर्थेच

संशोक्ताविषयेपि च ताविदुरिति महाव्याकरणवचनात् विषयपंचम्यौयुज्येते कीदृशस्त्वं अविक्तः विकाररहितः अतः ऋषयो ब्रह्मादिज्ञानिनस्त्वं सर्वोत्तम इत्येतदर्थं पराणित्वगितानि मनोवचनाचरितमित्ये
कवद्भावविवक्षयैकवचनं मनोवचनाचरितानि दधतामिति दधुः शिक्षां धृतवतः पुंसां त्वयितानि मनोवचनादीनि कथमप्यथा अतद्विषयाणि भवन्तीति दधुः तत्र दृष्टांतः नृणां पदं भूमौ निक्षिपामीति प्रवर्तमानानां द
त्तानि निहितानि पदानि यथा भूमेरन्यत्र न भवन्तीत्यर्थः जलवृक्षादेराधारशक्तिमत्त्वेऽपि भूम्यंतर्भावान्न पृथगुक्तिः अतस्तथा बृहत्त्वेन दधुरिति वा अतः शब्दश्चेत्त्वर्थे तथेत्यर्थे च वर्तते उभयार्थे च भव
तियथा शब्दविदो विदुरिति वचनात् अनिर्देश्यमप्येकदेशेन निर्दिष्टं भवतीत्युक्तं कथमप्यथा भवन्तीत्यनेन यथा सर्वा भूमि मसंचरन्त्येकदेशसंचारेण भू संचारी भवन्तीत्येति निरपेक्ष बृहत्त्वस्य ज्ञानाज्ज्ञानं
भवेत्परं । बृहत्त्वमेव तु गुणैः सर्वैरुद्दिश्यते यत्तद्विज्ञानं संहितायाम् २ १६ त्वजंति तापं य उते भवत्कथा इति स्मृत्ताः किमु ते स्वरूपगाः । परावरो देशपदं भजंतः परंपरानंद मनारतं तद्विदुः श्रुतिप्रथित
स्य इति श्लोकस्यायमर्थः इति शब्दो हेत्वर्थः पुनरवधारणार्थः पुनरप्रथमे प्रश्ने व्यावृत्तावधारणे इति हेपरमपरावरो देश ते तवाजस्रसुखानुभवं अनारतमजस्रं सुखं परानंदः अनुभवः ज्ञानं यस्य तत्त
था तत्पदं स्वरूपं भजन्ति अनन्याश्रयत्वात् स्वधामापरमः तेन विधुताः आशयगुणाः दुःखाद्याः कालगुणा उत्पत्त्यादयो ये स्ते मुक्ताः तपांसि तापाञ्जलिरिति किमु तपुनः वक्तव्यमेव हेन्यधिपते त्रिलोकीनाथ स
रयः दर्शनादिभाषाविचक्षणाः अखिललोकस्य मलं क्षयतीति अखिललोकमलक्षपणः तं न वकथा मृताब्धि अवगाह्यापितपांसि जहुरिति यस्मादिति शेषः ३ १७ अनिशमनुष्वसंत्य सुखोद्गारितास्तवारिपवो
द्वतिवत्तमसिप्रविष्टाः । तव गुणप्रथनाः परिहाय तमः पर्याति ते पदमजस्रमनंतसुखमिति पणिश्रुत्यर्थं रूपस्य हतय इवेत्यस्य श्लोकस्यायं भावः महदहमादयः ब्रह्मरुद्राद्यभिमान्यमानानि महदहंकारादितत्त्वा

इति सूरयस्य अधिपतेऽखिललोकमलक्षपणं तव कथामृताब्धि मवगाह्य तपांसि जहूः ॥ किमु तपुनः स्वधाम विधुता शय कालगुणाः परमभजंतिये पदमजस्रसुखा
नुभवम् ॥ ३ ॥ १७ हतय इवोच्छ्वसंत्य सुहृदो यदि ते महदहमादयोऽममृजन्त्यदनुग्रहतः ॥ पुरुषविधान्वयोत्र चरमोत्तममध्यमादिषु यस्तव सदसतः प
रंप्रथयेदविशेषमृतम् ॥ ४ ॥ १८ उदरमुपासते यर्हि वर्त्मनि सूक्ष्मदृशः परिसरपद्मं तद्दृश्यमारुणयोदहरम् ॥ तत उदगाच्च नंदनपथाथ शिरः परमं पुनरि
हयत्समेत्यनपतंतिकृतांतमुखे ॥ ५ ॥ १९

नि यस्यानुप्रवेशलक्षणानुग्रहतो ब्रह्मांडमसृजन् तस्यात्यंतोपकारकस्य ते तव यच्च सुहृदः सर्वमिच्छतां त्ववादिनः तर्हि ते हतयः कारुणा
डायामग्निधमननिर्मितचर्मविशेषा इवोच्छ्वसन्ति तमसिप्रविष्टाः दुःखभराक्रांतत्वाद्दिनष्टप्राणबलादीर्घश्वासं कुर्वन्ति अत्र चरमोत्तममध्यमादिषु चरमामनुष्योत्तमाः उत्तमा इन्द्रादिदेवाः मध्यमाः ऋषिगंधर्वाः
आदिः मुक्तसमुद्राये प्रथमो ब्रह्मा एषु पुरुषेषु यस्तवाजस्रं तमेकप्रकारं नित्यमिति यावत् अनंतसुखं अविशेषं विषयविशेषनिमित्तक्षणभंगुरसुखमंतरेण स्वरूपभूता परिमितानंदपूर्णं सदसतः परंप्रथयेत्
जानाति शिष्यादिषूपदिश्य प्ररूपापयति च सः पुरुषविधस्य जीवदेहगतत्वेन तदाकारस्य तवान्वयः अनुकूलाप्राप्तिर्यस्य तथा असक्तो देहपुण्येषु जीववदेहगोपियत् अथवा पुंविधात्वात् पुंविधः प
रुषोत्तम इति वचनात् तादृशं त्वामाप्नोतीत्यर्थः प्रथयतीति प्रथनः ॥ ४ ॥ १८ तं प्रपदाभ्यां प्रापयत ब्रह्मे मं पुरुषं यत्प्रपदाभ्यां प्रापयत ब्रह्मे मं पुरुषं तस्मात्प्रपदे तस्मात्प्रपदे इत्याचक्षते शक्राः खुरा इत्यन्ये
पापशूनांतदूर्ध्वमुदसर्पत्ता ऊरू अभवता मुरुगुणीहीत्यब्रवीत्तदुदरमभवदूर्ध्वमेकुर्वीत्यब्रवीत्तदुरो भवदुदरं ब्रह्मेति शार्कराक्षा उपासते हृदयं ब्रह्मेत्यारुणयो ब्रह्माहैव ता ईर्ध्वं त्वेवोदसर्पत्तच्छिरोऽभ्यतपाच्छिरोऽभ्य
तयत्तच्छिरो भवत्तच्छिरसः शिरस्त्वं ता एताः शर्षिञ्छ्रियः श्रिताश्चक्षुः श्रोत्रं मनो वाक्प्राणः श्रयंतेऽस्मिञ्छ्रियो य एव मे तच्छिरसः शिरस्त्वं वेदेत्यादि श्रुतेः कस्मिन्वह मुत्क्रांते उत्क्रांतो भविष्यामि कस्मिन्वा प्राप्ति
ष्ठिते प्राप्तिष्ठास्यामीति स प्राणमसृजतेति श्रुतेः प्राण एवैनमनुप्रविशति प्राणमविशति मितरा देवताः न प्राणादपरः परमनुप्रविशति प्राण एवैनमनुभुंक्ते प्राणमितरा देवतानः प्राणादपरः परमनुभुंक्ते प्राण एवैनम

न्यानंदीभवतिप्राणमितरादेवतानप्राणादपरः परमन्वानंदीभवति तस्मादाहुः प्राणः पद्धतिरिति हि रण्यनाभश्रुतेश्चार्थप्रतिनिधिरुद्रमुपासत इति तस्याभिप्रायः शर्कराक्षुद्रपाषाणे सुसूक्ष्मे खंडिते गुड इति शर्करा तु शिलाभेदे ऋग्भेदाल्पकपालयोः शर्करंतत्र देशेषु सितायां शकले गुड इति च अतः शर्कराक्षाः सूक्ष्मदृश्यः तेषु रूपाताः शर्कराक्षाः त एव वर्त्मनि ब्रह्मणि सूक्ष्मदृश्यः हरेशेषविशेषान् विजानंतो यर्हि यस्मात्प्राणं प्रत्युरुगृणीहीत्यब्रवीदिति वचनादुदरनामकं ब्रह्मोपासते उदरं पूर्णं ब्रह्म उद्वतः अरः परिच्छेदो यस्मात्तदुदरं पूर्णमित्येकार्थत्वात् यस्माच्चारुणयो हृद्ययनात् हृद्ययनामकं ब्रह्मोपासते यस्माच्चेतरे मां हूकेयादयो दहरमाकाशादप्यतिसूक्ष्मं परिसरोमुख्यप्राणः पद्धतिर्मागैयस्य स तथा परिसरस्य पद्धतिर्वातदुपासते तद्ब्रह्मततः हृदः नंदनपथा ब्रह्मनाडी द्वारा शिरः प्रत्युदगात् अथ यत्परमं ब्रह्म पुनरिह हृदयादिषु स्थितं उपास्य तत्समीपमुपेत्य कृतांतमुखे संसारेन पतंतीत्यन्वयः ५ १९ योजविवचोनिषु भात्यनंतो मूढैस्तमोगैर्भरताधिगम्यः निचाय्यतं शाश्वतमात्मसंस्थं तदिच्छवोत्तमन्यदधुर्महांत इति कठश्रुत्यर्थग्राहिणः स्वकृतविचित्रेति श्लोकस्यार्थ उच्यते स्वकृतविचित्रयोनिषु स्वनिर्मितसुरनरादिनानाविधशरीरेषु विशन्निवविशन् जीवस्तद्वदज्ञानां यस्त्वं च कास्सि कथमिव अनलवत्स्वकृतानुकृतिः यथाऽनलः स्वकृतस्यानुकृतिर्यस्य स तथा स्वकृतदावादिरेपमयने गच्छन् तस्मात्स्थापनेतिष्ठन् अनुवर्तते एवं स्वकृतशरीरादिष्वनुवर्तसेतद्वतः सन्नित्यर्थः ज्ञानिमतमाह हेतुतयेति सर्वहेतुतया भरतेन भेजानात्मके विष्णो रतेन वायुनामतः ज्ञातः रतत्वाद्वात्मके विष्णावथवापि जगद्भूतेः भरतो वायुरुद्दिष्टो भारती तत्सरस्वतीति स्मृतेः वितथासु अन्यथा भवन्तीषु अशाश्वतीष्वपि संभाविता स्वसंभाविता स्वपि भूषु योनिषु अवितात्वेन अन्यथा भूत्वैव शाश्वतत्वेन उरुविधं बहुविधं तिष्ठं न निकटधियः त्वत्समीपस्थबुद्धयः महातस्ते तव त्वामभि विपत्य मनसा भिगम्य मनसि नयंति ध्यायंतीत्यर्थः यो निवेश्या ह्यो जीवस्त्वज्ञानांतद्वदे

स्वकृतविचित्रयोनिषु विशन्निव हेतुतया भरतमतश्च कास्स्य नलवत्स्वकृतानुकृतिः ॥ अपि वितथा स्वमूष्ववितथोरुविधं मनसि निकटधियो नयंत्यभि विपत्य तव ॥ ६ ॥ २० प्रक्रमवत्स्वसत्कृतं सर्वेषु पुरुषेषु सर्वासु धीषु स्थित्वा त्वांतु बहिरंतरसञ्चरणे ॥ तव पुरुषवदंत्यखिलशक्तिपुतः स्वकृतम् ७ २१ इति विमृशंति कवयो निगमावपनं यजंत उपासते भवमध्यविनिश्चसिताः ॥ दुरवगमात्मतत्त्वं निगमाय तवाद्मनसश्चरितमहामृताब्धिपरिवर्तपरिश्रमणाः ८ २२

वतु प्रकाशते परोदेवस्तेन पांत्यधरंतमः सर्वहेतुतयैवेशं प्राणो जानाति तच्च तः तेन चासौ परोदेवस्तत्परं याति केशवं इधनानयने त्वग्निर्यथैवानीयते सह एवं देहगतो विष्णुः सह गच्छेन्न जेच्छया अशाश्वतेषु देहेषु शाश्वतं बहुधा स्थितं निचाय्य मनसा संतोजानंति निकटेच्छव इत्यादितंत्रभागवते सिद्धोयमर्थः ॥ ६ ॥ २० निषु सीद गणपते गणेषु त्वामाहुर्विप्रतमं कवीनां नञ्जते त्वत्क्रियते किंच नारे महामर्कमथर्वचित्रमर्चेत्यादि श्रुत्यभिप्रायगर्भस्य प्रक्रमवदित्यस्य श्लोकस्याप्यमर्थः सर्वेषु पुरुषेषु सर्वधीषु सर्वेन्द्रियेषु चास्थित्वा श्रीब्रह्मादिषु प्रक्रमवत्प्रकृष्टक्रमयुक्तत्वेन स्वसत्कृतं स्वात्मनैव सत्कृतं त्वांवदंति किंच हे पुरुष बहिरंतः अंटाद्यंतर्बहिश्च असञ्चरणे असदमंगलं चरणं कर्मस्य सावसञ्चरणः तस्मिन्पापाचारो स्थित्वा पापाचारमपि स्वात्मनः पूजात्वेनैव कारयंतं त्वांवदंति तु शब्देन यथाकरणं तस्याधोगत्यर्थमिति सूचयति किंच हुना तत्सर्वतव स्वकृतं अनन्यापेक्षया त्वयैव कृतं वदंति कुत इति तत्राह अखिलेति सर्वपुरुषेन्द्रियशक्तिमैरकत्वात् श्रुतिश्लोकयोः सर्वत्रैकार्थत्वाभावो नैकतान्नियतत्वद्योतनाय ज्ञायते श्रीब्रह्मरुद्रपूर्वेषु क्रमात् स्थित्वा जनार्दनः स्वात्मानमर्चयत्यद्वा बहिरंतरसत्सु च असतामधमाचारो हरिदृष्ट्यात्मपूजनं तस्याऽधोगमनायेति श्रुतिराहाखिलक्रियमित्यादिना त्रिपादोयं श्लोकः ७ २१ विमध्यवेदाब्धि मतिश्रमेण ज्ञात्वा परेशं मुनयो विमुक्ताः मृशंति यज्ञैश्च यजंति नित्यमुपासते वेदफलप्रदं तमिति कुशिकश्रुतिप्रतिरूपस्य इति विमृशंतीति श्लोकस्याप्यमर्थः प्राणिनो भवमध्याविनिश्चसिता इति यतोतः कवयो विमृशंतीति सामान्येनोक्तं विशिष्टाणि निगमेति हे दुरवगमात्मतत्त्वं दुर्ज्ञेयनिजस्वरूपं च रितलक्षणमहामृताब्धेः परिवर्तनेन मथनेन परिश्रमणाः चरगतिभक्षणयोरित्यतस्त्वत्तत्त्वाविगतिहेतुर्वेदश्चरितशब्देनोच्यते स एव महासमुद्रः तस्य परिवर्तनं परिलोडनं मथनामिति यावत् तेन परिश्रान्ता इति यतः अतो भवमध्याद्विनिश्चसिताः मुक्ताः निगमानामावपनं स्थानं निगमानांतो भिष्यते स्तत एव फलमदत्त्वा द्विषय

त्वाच्चनिगमावपनंत्वाविमृश्ययज्ञादिभिर्यजतेउपासते सजातीयविजातीयप्रत्ययानंतरितत्वेनध्यायंति कीदृशःनिगमविषयेषुआयतवाङ्मनसःविस्तृतवाङ्मनोव्यापाराइत्यनेनवेदेनैवविज्ञातभगव
त्तत्त्वाइत्युक्तंभवति ॥ ८ ॥ २२ नकिंचिदभिवांछंतियतयःसुसदाश्रयाः प्रेष्ठस्परमणस्याप्त्यैमियवदेहदृष्टयइत्यर्थद्योतकस्यनपरिलपंतीत्यस्यायंभावः ईश्वरेत्यनेनश्रुत्यंतरमप्राप्यनुकूलंलक्षयतिके
चिद्यतयःकिंचिदपवर्गलक्षणमुपासनाफलमपिनपरिलपंतिनवांछंति तत्रनिमित्तमाह चरणेति चरणसरोजसेविनाहंसानांसन्यासिनांकुलस्यसमूहस्यसंगेनसेवालक्षणेनविसृष्टगृहाः गृह्णंतित्यक्तुंन
मुंचंतीतिगृहाःभार्यापुत्रादयोविसृष्टाःसंत्यक्तायैस्ते अनेनसुसदाश्रया इतिविवृतं किंच त्वदनुपथंत्वन्मार्गानुकूलमार्गत्वत्प्राप्त्यनुसारित्वादिदमात्मनःस्वस्यसुहृदनिमित्तबंधुभूतंकुलायंशरीरं प्रिय
वच्चिच्छरीरवच्चरंतिपश्यंति प्रियेसर्वतःप्रियतमेआत्मनिसर्वादानकर्तारित्वमपि तभाहितेतत्तत्प्राप्तापत्परिहारेणउन्मुखाःअभिमुखाः ॥९॥ २३ असुर्यानामतेलोकाबंधेनतमसावृताः तांस्तेप्रेत्याभिगच्छं
तित्येकेचात्महनोजनानांइतिश्रुतिसूचिताभिप्रायस्यनचरमंत्यस्यायमर्थः असदुपासनयाऽन्यथोपासनयाब्रह्माहमित्याद्युपासनया आत्महनःआत्मानंघ्नंतोजनाः असुर्यान्सुष्ठुरमणरूपत्वादसुरप्राप्यत्वा
च्चनित्यनिरतिशयदुःखाच्चिरस्तसमस्तसुखान् लोकानामुर्वर्तीत्येतच्चरमंत्यहोइत्यनेनलक्ष्यते सुखलक्षणारतिरेवनास्तीतिन किंतुनित्यदुःखमनुभवंतिच अहोआश्चर्यअन्यथोपासकानामनर्थपरंपरा किंच
यदनुशयाःयस्मिन्ननुशयोयेषांतेतथा यत्रानुशयानास्तमस्येवभ्रमंत्येत्यर्थः कुतोत्राह अभवाइति ततउत्थायपुनर्जन्मवर्जिताः जन्माभावेनदेहाभावेदुःखमोगाभावइतितत्राह कुशरीरभृतइति
नित्यदुःखमोगसाधनंकुत्सितानिघंशरीरंभ्रतीति नकेवलंभगवद्द्वेषिणामेतादृशलोकप्राप्तिःअपितुतद्रक्तद्वेषिणामपितच्छोकावाप्तिरितिभावेनाह निभृतेत्यादिना निभृतंपरिपूर्णमोक्षार्थहृदयंज्ञानंयस्य

नपरिलपंतिकेचिदपवर्गमपीश्वरतेचरणसरोजहंसकुलसंगविसृष्टगृहाः ॥ त्वदनुपथंकुलायमिदमात्मसुहृत्प्रियवच्चरंतितथोन्मुखास्त्वापिहितेप्रियआत्म
निच ९ २३ नचरमंत्यहोअसदुपासनयात्महनोयदनुशयाभ्रमंत्यभवाःकुशरीरभृतः ॥ निभृतमोक्षहृदययोगयुजोहृदयंमुनयउपासतेतदरयोपिययुः
स्मरणात् १० २४ स्वनुरागतद्रवानुरगेंद्रभोगदंडविषक्तधियोवयमपितेसमासमदृशोभ्रिसरोजसुधाम् ॥ कइहवेदनुवक्तुमपेतजन्मलयोयतउदगा
द्वपिरनुदेवगणाउभये ११ २५

सनिभृतमोक्षहृदयोवायुःतेनयोगेननियोगेनयुजोयुक्ताःनियमिताःसंतः येमुनयोज्ञानेनःहृद्यनातहृदयंभगवंतमुपासतेतेषांमुनीनामरयोद्वेषिणोपितदेवश्रीनारायणद्वेषिप्राप्यंतमोययुरित्यन्वयः नित्य
दुःखसुसंपूर्णनिरस्तानंदमव्ययं तमोयांत्यन्यथाज्ञानाद्वेषाद्वाहरिसंश्रयेइतिहरिसंश्रयेहरिभक्तजने निभृतोमोक्षवित्प्राणस्तद्योगात्तत्प्रसादतः जानंतिपरमंदेवंनान्यथातु कथंचनोतिस्मरणादित्युत्तरश्लोका
न्वापि १० २४ त्वंवेत्थनापरस्तेस्वरूपंनित्यवाङ्मागभोगप्रियस्य कुतोब्रह्माप्राप्तलोकश्चदेवास्तथाप्राप्ताजानिमंतोयतोस्मादितिसांकृतिश्रुत्यर्थभूतस्यायमर्थःहेस्मरणात्स्वनुरागसुष्ठुअनुरागःस्नेहोयस्य
सतथातस्यसंबुद्धिःस्वनुरागेति स्मरणादेवअनुरक्तइत्यर्थः यत्तवसच्चिदानंदलक्षणंतत्तेस्वरूपंभवान्वेदनान्योवोत्ति अनेनत्वंवेत्थनापरस्तेस्वरूपमितिब्रुवतं भवत्योमत्स्वरूपंविदंतिहीतितप्राहुः उरगेंद्रेति
उरसागच्छंतित्युरगाःतेषांभिद्रउरगेंद्रस्तस्यभोगएवदंडस्तस्मिन्विषक्ताधिर्यस्यसतथा तस्यतेतवर्अभ्रिसरोजसुधाम्दिश्यवयंनित्यवाचोपिसमासमदृशः सर्वमाहात्म्यस्यवेदैरपिवक्तुमशक्यत्वादस
मदृशः माहात्म्योपमितज्ञानाभावाः वेदागम्यमाहात्म्यस्यापिवेदैरेवगम्यत्वात्समदृशः तुल्यज्ञानाः अतइहजगति अन्यःकोतुपुमान्माहात्म्यंवक्तुंवेद अमुनानित्यवाङ्मागभोगप्रियस्यकुतइत्येत
द्विवृतं कोह्यस्मान्वेदान्त्वांचर्ते अपेतजन्मलयःउत्पत्तिनाशरहितःयतस्त्वत्तःऋषिर्ब्रह्माउदगादुत्पन्नः अतोजन्मादिरहितो न भवति देवगणाअपिउक्तगुणानेत्याहु ब्रह्मणोन्वनंतरं उभयेप्राप्तपदाःप्राप्य
पदाश्चदेवगणाः अनेनकुतोब्रह्माप्राप्तलोकश्चदेवास्तथाप्राप्ताजानिमंतोयतोस्मादितिश्रुतिव्याख्याता महिन्नःसर्वशोनुक्तेर्वेदाश्चासमदर्शिनः तस्यापिवेदगम्यत्वात्तथैवसमदर्शिनइतिवाक्यंषालुगृहीतम्

नासदासीन्नोसदासीत्तदानीन्नासीद्रजोनोव्योमापरोयत् किमावरीवःकुहकस्यशर्मभंभःकिमासीद्गहनंभीरमित्यादिश्रुत्यर्थानुरूपस्यतर्हि न सन्नचासादित्यस्यश्लोकस्यभावःकथ्यते यदा भवान्प्रलये
शास्त्रंअध्यापकपरंपराप्राप्तवेदमपकृष्यआत्मनिनिधायशेयीत अध्येत्रभावेशास्त्रप्रवृत्त्यभावात् ताहितदासत्स्थूलमंडादिकंनासीत् असत्सूक्ष्ममहदादिकंचनासीत् उभयंअग्निरापश्च नचकालजवःज
राद्यापादकलक्षणः किंबहुनातत्रकिमपिवस्तुनासीदित्यर्थः हेअजअसतःसूक्ष्मरूपात् त्वत्तःसतःस्थूलरूपस्यजगतः परमेश्वरपर्यंतंयथाक्रमंजनिमृतिच सर्वस्मात्परमात्मानि भिदां भेदंच विपणनेव्य
वहारः त्वत्सेवालक्षणधनेदत्तेसुखपदार्थलक्षणफलंदेयमितिसंकल्पलक्षणइत्यतःफलंलक्ष्यते विशिष्टफलापेक्षामृतेयेस्मरंतितेषांध्वनिंउपाविशवाचिसन्निहितत्वेनतदुक्तविद्ययाज्ञातुंशक्योसीत्यर्थः त
त्रेत्यंभावमाहुः आरुवतःवेदादिभिःस्तुवतोवायोःप्रसादात्तथास्मरंतिनान्यथेत्यर्थः सर्ववेदादिरूपेणप्राणस्यारुवतःसदा प्रसादाद्येविजानंतिसूक्ष्मात्स्थूलजानेक्रमत् मृत्तिचसर्वजीवादेरीशस्यव्यातिरि
क्तां जानंतियेनिराकांक्षास्तेषांवाचिजनार्दनइति सूक्ष्माणिमहदादीनिस्थूलान्यमंडादिकानिच उभयंत्वाग्निरापश्चनकिंचित्प्रलयेभवदितिवचनादस्यश्लोकस्यायमेवार्थः नसदसद्वैलक्षण्यार्थेइति १२ २६
सत्त्वादिकदेहमथोमनश्चसत्त्वादिबद्धंचवदंत्यसंतः परंपुमांसंनसुरास्तुतैर्हिजीवाःसुदृष्टाःपरमार्थरूपाइतिश्रुत्यर्थोपनिबद्धस्यात्रिगुणमयइत्यस्यायमर्थः पुमान्जीवास्त्रिगुणमयःसत्त्वादिगुणबद्धइति जी
वस्यापित्रिगुणबद्धताअबोधकृताअज्ञानकृता यतस्तस्मादवबोधरसेत्वयीतिसप्तमीषष्ठ्यर्थे त्रिवृत्तिगुणात्मकंमनःत्वयितवापिसदिवविद्यतइत्यर्थः असतांपक्षोभवतिनतुसतां सतांपक्षस्त्वयमित्या
हुःमनुजादयइति आत्मविदःसम्यक्परमात्मतत्त्वज्ञानिनः मनुजानामादपोदेवाः भवतस्त्रिगुणातीतत्वाद्भवानेवपरमानंदस्त्वदन्यादिदमशेषंजीवजातंआर्ततयास्थितमित्येवविमृशंतिजानंति त्रैगुण्य

तर्हि न सन्नचासदुभयंनचकालजवःकिमपिनतत्रशास्त्रमपकृष्यशयीतयदा ॥ जनिमसतःसतोमृतिमजात्मनियेचभिदांविपणमृतेस्मरंत्युपविशध्वनिमारु
वतः १२ २६ त्रिगुणमयःपुमानितियदबोधकृतात्वायिनतुभवेत्तदवबोधरसे ॥ सदिवमनस्त्रिवृत्त्वयिभवत्यसतांमनुजादयोविमृशंत्यशेषमिदमार्तत
याऽऽत्मविदः १३ २७ नहिविकृतंत्यजंतिकनकस्यतदात्मतयास्वतमनुप्रविष्टइदमात्मतयारसितम् ॥ तवयेपरिचरंत्यखिलतत्त्वानिकेततयाननुपेपदा
क्रमंत्यविगणय्यशिरोनिर्ऋतेः १४ २८

देहेन्द्रियकामासुराजानतेहारि त्रिगुणातीतमीशेशमतःपूर्णसुखंसुराः जानंतिगुणबद्धत्वाज्जीवानार्ताश्चकृत्स्नशः अनार्तस्यप्रसादेनतेषामार्तिविनाशनामितिचैतन्याविवेके १३ २७ सर्वगंप्रेमपश्यं
तिब्रह्मानंदमजाक्षरं । एकमेवाद्वयंनित्यंनिर्ऋतस्तेशिरोगताइतिश्रुत्यर्थेनग्रथितस्यनहिविकृतमित्यस्यश्लोकस्यायंभावः यथाकनकस्यविकृतंविधिरुतंकुंडलादिद्विपंकनकांविनापरित्यक्तुंनशक्यते नेदंक
नकंसर्वामिति तत्रहेतुः तदात्मतयेति कनकस्वरूपत्वेनप्रमाणसिद्धत्वात् तथास्वकृतमिदंजगदनुप्रविष्टोभवान्मूलरूपंविनापरित्यक्तुंनशक्यः तत्रहेतुरात्मतयेति एकस्वरूपत्वात् कीदृशंजगत्प्रवि
ष्टः रसितंलसितं आत्मनाप्रकाशितंजगत्प्रविष्टस्तस्मात्सर्वगतोविष्णुरितिज्ञातव्यइतित्वात्पर्यार्थः एवंविधज्ञानेनकिंप्रयोजनंतदाह तवेति येतवअखिलतत्त्वानिसर्वपदार्थाःअधिष्ठानतयानिकेतना
नि अधिष्ठानतयाआश्रयोयस्यसतथातस्यभावस्तत्तातया स्वरूपज्ञात्वापरिचरंतिपूजयंति यद्वा अखिलतत्त्वानानिकेततयातेज्ञानिनः अतात्मकब्रह्मप्राप्तविरुद्धत्वाभिर्ऋताख्यस्यसंसारस्यशिरः
स्फुटंयदाक्रमंति ननुकिंकृत्वा अवगणय्यसंसारमितिशेषः आचार्यैरत्रयायाःश्रुतयोध्येनृपरंपरासिद्धास्तास्ताएवोदाह्रियंतेनत्वन्याः लोकप्रत्ययार्थतत्रश्रुत्युक्ताधिकार्येपुराणानिचोपात्तानि य
थैवकुंडलंत्यक्तवानादातुंकनकाशकं । तस्यैवतदवस्थत्वात्केवलामेदतःस्फुटं । एवंसुरासुरनरेष्वास्थितोभगवान्हारिः । नैवभेदेनमंतव्योजीवभेदेतुसत्त्वापि । येतथाभिजमीशेशंपश्यंतिपरमर्षयः अ
तमाशिविरुद्धत्वात्संसारनिर्ऋतेःशिरः अगणय्यपदाक्रम्यवैष्णवंनिलयंपुरितिगारुडे १४ २८

परिवयसइतिश्लोकस्यायंभावः येतेदेवास्वत्पादैकाश्रयास्तान्विबुधानपिगिरावैदिकवाचापरिवयसेपरितोबभ्रासि वेदोक्तकर्मानुष्ठानेनप्रवर्त्तयसइत्यर्थः वयबंधनइतिधातोः कानिव दाम्नापशानिव त्व
 पिहृदसौहृदाः गाढबद्धस्नेहपाशाःपुरुषाःपुनंतिननुजगदितिशेषः तेतवविमुखाःद्वेषिणोनपुनंति प्रत्युतमलीमसंकुर्वतीतिशेषः अनेनवयतिगाइवयःसुरादिकांस्तन्मनसोजगदपुननशुचयोनपरेइतिविवृत
 म् शुद्धिरपित्वन्नियतेत्पत्राहुःत्वमिति अखिलकारकशक्तिधरः परिपूर्णकुर्वकारयितृशक्तिधरस्त्वमेकएवनान्यःकुतःस्वराट्चक्रवर्ती अस्मत्स्वामीकिमस्मानाज्ञापयसीतिप्रतीक्ष्यसर्वदाविवृतनयनत्वात्
 येअनिमिषाःदेवारतेतवबलिमुद्रहंतिमनुजैर्वीर्यमानंसम्पदंतिच अनेनसएकईशःपरिपूर्णशक्तिर्वल्लिहराइतरेस्युःसुराःसुखिनइत्येतत् व्याख्यातम् समभेदेसमीचीनसुष्ठुपूजासुखेषुचेतियादवःतत्रतत्रपुरा
 णवाक्योदाहरणेनैतच्छ्रुत्यर्थत्वेनश्लोकोपार्थितइतिनिश्चयते साश्रुतिरपिप्रमाणीक्रियते १५ २५ वर्षभुजइत्यस्यश्लोकस्यायंभावःयेयत्रयस्मिन्पदेत्वावेकताःअधिकारंप्राप्ताः विश्वसृजस्तेभवतश्चाकिताः
 मीताः तत्रस्थित्वाभवतोविदधतिबलिमितिशेषः कस्मैकेइव वर्षभुजःखंडेशाः अखिलक्षितिपतेश्चक्रवर्तिनइव यदिपुरुषोविमुक्ताःसंतोयस्मात्साधिमुक्तःसन्तस्यविमुक्तसतः परस्यसकाशात्
 विरहेमुक्तौउदीक्षयेत् परमात्मनएवमुक्तिरितिपश्येत् तमेवंविद्वानमृतइहभवतिनान्यःपंथाअयनायविद्यतेइतिश्रुतेः हेअज तर्हिपेस्थिरचरजातयः स्थिरत्वंचरत्वंचजातिर्येषांतेतथाते अनिमित्त
 युजःस्युः अःपरमात्मानिमित्तंयुक्त्योगोसंसारस्येषांतेतथा भगवन्नियोगादेवसंसारभाजइत्यर्थः मुक्तेस्तन्नियतत्वाद्धोपितदधीनइतिभावःखंडाधीशाःसार्वभौमस्यपदद्वद्भ्रमोशाचाःकुर्वतेतेनुशास्ति त्वं

परिवयसेपशूनिवागिराविबुधानपितांस्त्वयिहृदसौहृदाननुपुनंतिनतेविमुखाः ॥ त्वमेकःस्वराडाखिलकारकशक्तिधरस्तवबलिमुद्रहंतिसमदंतिचयेऽनि
 मिषाः१५ २५ वर्षभुजोखिलक्षितिपतेरिवविश्वसृजोविदधतियत्रयेत्वाधिकृताभवतश्चाकिताः ॥ स्थिरचरजातयःस्युरजयेत्वानिमित्तयुजोविरहउदीक्षयेद्य
 दिपरस्यविमुक्तसतः १६ ३० नहिपरमस्यकश्चिदपरोनपरस्यभवेद्वययतइवात्रयस्यचशून्यतुलसंदधतः ॥ अपरिमिताध्रुवास्तनुभृतोयदिसर्वततोनाहि
 नशास्यतेतिनियमोब्रुवतेचतथा १७ ३१

मुक्तिर्दोषधतोमनोनस्वज्ञानदोऽज्ञानदश्चासिविष्णोइतिशांडिल्यश्रुतेः आत्मानंमुक्तिर्द्विष्णुंयदिपुंसउदीक्षयेत् सुप्रसन्नस्तथाबंधस्ततएवेतिसेत्यतीतिस्मृत्यनुग्रहितश्लोकस्यार्थमनुवदतीति १६
 ३० नहिपरमस्येतिश्लोकस्यायंभावः अनात्प्राणात्परस्योत्तमस्य सर्वसंदधतःयस्यपरमस्यतेतवकश्चिदपरःस्वतंत्रोनाभवेत्हेगून्यतुलसमानवर्जित यस्यअत्रजीवसमुदायेव्ययतःसर्वजानतःसर्व
 ज्ञस्येत्यर्थः अयगतावितिधातोःगत्यर्थानांज्ञानार्थत्वात् इवयथाप्राणस्यनापरःस्वतंत्रःतद्वत्प्राणःश्रीरन्योवात्वाविनास्वतंत्रोनास्ति त्वमेवस्वतंत्रः हेसर्वपूर्ण यदिततःतस्मात्प्राणास्तनुभृतो
 जीवाःध्रुवाःप्राणाधीनाः जीवाःकिपंतःसंतीत्यर्थः तर्हिस्तत्वं तेअपरिमिताः असंख्याताः नन्वेवंचेत् एकमेवाद्वितीयंइत्यादिश्रुतिवाक्यविरोधइतितत्राह नहीति श्रुतेरयंनियमोर्थोजीवानांशास्पर्तां
 अधीनतानेत्यत्रार्थेनहि किन्तुस्वगतभेदस्यईश्वरांतरस्यास्वतंत्रस्यचनिषेधो नियमः तत्रकिंप्रमाणमत्राह ब्रुवतइति अतोऽन्यदार्त्तनेहनानास्ति किंचन नतत्समश्चाभ्यधिकश्चदृश्यते इत्यादिश्रुतिस्मृत
 यस्तथाब्रुवतेच तवस्वतंत्रोनापरोयद्वदत्रप्राणाज्ञान्यस्तुल्यशून्यस्यसंधिन् प्राणाधीनाअमिताजीवसंघाःप्राणोवशेतेप्रकृतिश्चभूमन्इतिश्रुतिरेननगृहीता स्वतंत्रोनापरःकश्चिद्विष्णोःप्राणपतेःप्रभोरित्था
 दिस्मृतेः श्रुतिरपिसत्यार्थेत्यर्थः १८ ३१

मुच्यते तच्च संबुद्धादाचार्यात्पुरुषोभवात् एतावेव स्वतोऽबद्धौ परमः प्रकृतिस्तथेति कल्पश्रुत्यर्थतया देशतः कालतश्चैव समव्याप्तावजावुभौ ताभ्यामुभययोगाभ्यां जायंते पुरुषाः परे इति कौठरव्यश्रुत्यर्थतया च प्रथितस्याजनपरिमुच्यते इत्यस्यायं भावः हे अजनलोकविलक्षण जन्मरहितोतिवा समं एकप्रकारतया तत्तद्व्याप्तं अनंतमदुष्टतया निर्दोषत्वेन अनुजानता सम्यक्ज्ञानवता चार्थेण उपादिष्टमार्गेण अत्र जगति ज्ञानवान् पुरुषः सततात्संततमज्ञानकल्पिताद्भवात्संसारतात्परिमुच्यते सम्यक्मुक्तो भवति कथमनुजानतेति तत्राह नेति अजशब्दस्यानेकवृत्तित्वेनानिश्चयइत्यतः प्रकृतिपुरुषयोरीति तयोरुद्भवउत्पात्तिर्न घटत इति यतस्ततः प्रकृतिपुरुषौ विनान्योर्बन्धरहितो न विद्यते मुख्यतोऽजशब्दप्रवृत्तिनिमित्तान्यथानुपपत्त्या न घटत इत्युक्तं भवति तदुभययोः प्रकृतिपुरुषयोर्युज्योर्गयोरनुभूतो जीवा भवति देशतः कालतश्च यत्र परमस्तत्र प्रकृतिर्यत्र प्रकृतिस्तत्र परम इत्युभययुजोः तत्र दृष्टान्तः जलबुद्बुदवत् जलबुद्बुदानियथोत्पद्यंते तथेति सम्यग्ज्ञानवदाचार्यान्मुच्यते पुरुषोभवात् द्वावेव नित्यमुक्तौ तु परमः प्रकृतिस्तथेति स्मृतेः १८ ३२ योनः पिता जनिता यो विधाता धामानि वेदभुवनानि विश्वा यो देवानां नाम धा एक एव तं संप्रभुवनायं त्यन्या तथा यजंत द्रविणं समस्मात्क्षयः पूर्वैर्जरितारो न भूना असूतैः सूतैर्जरसि निषत्तये भूतानि समकृष्वन्निमानि इत्यादि श्रुतेः ब्रह्मेशेन्द्रादिसंनान्नायेर्भूता गुणामताः पूर्ती शिवृत्त्वद्रष्टृत्वप्रमुखास्ते हरेः सदोति अतस्तु सर्वनामासौ सर्वकर्ता च केशव इत्यादि स्मृतानां चार्थत्वेन संहन्धस्य त्वयित इम इति श्लोकस्यायं भावः मधुनि निलिल्युरिति वक्तव्ये मधुनिलिल्युरिति पाठो गाथाभंगभयात् समाने लोप इति न्यायाच्च कृतः ततोऽतिपाठोऽपि वैलक्षण्यज्ञापनाया कारि ततस्तात्पत्तिरित्यर्थः तते सिततातेति श्रुतिः अउ आनंदपूर्णत्वादनामा सर्वस्मादुत्कृष्टत्वादुनामा आनंदत्वादनामा सावुत्कृष्टत्वादुनामकः एतन्नामद्वयं विष्णोर्ज्ञात्वा पापैः प्रमुच्यत इति स्मृतेः तयोः संधिः ओ इत्यनेन नाम्नोर्नामिनश्चाभेदः उनाम्नः संबुद्धिरसूचिपे गुणाः श्रु

अजनपरिमुच्यते तत्र भवात्सततात्सममनुजानता ततमनंतमदुष्टतया ॥ न घटत उद्भवः प्रकृतिपुरुषयोरजयोरुभययुजोर्भवंत्यनुभूतो जलबुद्बुदवत् १८ ३२ त्वयित इमे ततो विबुधनाम गुणाः परमेऽमृत इवार्णवे मधुनिलिल्युरशेषरसाः ॥ नृषु तव मायया स्वगतया कुशलं त्वयि सुधियोगं भेदमनुधातुमनुप्रभवः ॥ कथमनुवर्तिनां भवभयं तव भुक्कुटी सृजति मुहुर्नृणाम् १९ ३३

ज्ञाः सुविरुद्धाश्च देवे संतीत्यादि श्रुतौ प्रतीतास्त इमे विबुधनाम गुणाः विबुधानां मिन्द्रादीनां नाम्नामर्थभूताः परमैश्वर्यादि गुणाः अमृते नित्यमुक्ते परमेस्त्वयि निलिल्युः निलीनतया स्थिताः कस्मिन्के इव मधुन्यर्णवे मकरंदमधुलक्षणसमुद्रे अशेषगुणपुष्परसा इव यतोऽशेषगुणाकरो भवान् अतो नृषु सुधियः निर्धारणे सप्तमी नृणां मध्ये सम्यक्ज्ञानिनः स्वगतया सुष्ठु न्यैरनवगतयामा यया स्वेच्छया त्वयि भेदं समस्ता दन्यो विशिष्टगुणः पर इति भेददर्शनलक्षणं कुशलमनुविधातुमनुप्रभवः सम्यक्समर्थाः अनेन अज्ञानिनां निलीनाः ज्ञानिनामभिव्यक्ताः गुणा इत्यतस्तेषां सद्भावो दर्शित इति तदुक्तं अन्याविज्ञातया विष्णोः शक्त्यैव कुशलं जनाः कुर्वन्ति कुशलेषु भेददर्शनमेव तु पूर्णानंदादि संपत्तिविष्णोर्ज्ञात्वेतरेषु च तदपेक्ष्य विफलुष्मात्रज्ञानं तद्वेददर्शनं अनाद्यनंतो भेदोऽयं स्वभावः परजीवयोः स्वतो वा परतो वापि न कदाचित्प्रणश्यति एवं ज्ञानवतां विष्णुर्बहुजन्मन दास्यति अनुवृत्तिर्यद्यनल्पा सा हि सर्वेश्वरः प्रभुरिति अनेन कथमनुवर्तिनां भवभयं तव भुक्कुटी सृजति मुहुर्नृणामित्येतदर्थो विवृतः तथा हि यथा तव गुणविधानसामर्थ्यतया अनुकूलभूतत्वप्रसादानुवर्तिनां मुहुर्निरंतरं सेवमानानां तव भुक्कुटी भवभयं कथं सृजति न कथमपि प्रत्युत निर्मूलयत इत्यर्थः यः पाताजनिता चैव कल्पको नित्यपोषकः प्रापकः सर्वदेवानां पदानां पुरुषात्तमः सर्वदेवाभिधावाच्यो भूतभव्यभवत्प्रभुः विचार्यः सर्वदेवेशैस्तं ब्रह्माद्यायजंति च त्रिगुणात्मकस्रष्टारस्तथापि नयजंति यतः पूर्णेशशक्त्यैव तेषां यजनमिष्यते अतः सर्वेश्वरो विष्णुरेक एव महागुण इत्यनेन ब्रह्मादीनामसंबन्धगुणत्वं स्वातंत्र्येण सर्वकर्तृत्वमित्यादिकं दूरतोऽपहस्तितमिति ज्ञातव्यम् १९ ३३

यस्यदेवेपराभाकिर्यथादेवेतथागुरौ तस्यैतेकथितास्तथाः प्रकाशंतेमहात्मन इति श्रुतेः देवा अपि सुयोगाद्याप्यते सर्वसाधनेः पुत्रदारादिभिः सार्धनोऽद्भुतंतीह संसृतौ गुरोरनुग्रहमृतेसाधनं न हरेः प्रियं गुरु
पदेशा सुहृदि प्राप्नोत्येव न संशय इति स्मृत्यनुगृहीतायाः श्रुतेः अभिप्रायगर्भस्य इह भवच्चरणेष्वित्यादि श्लोकद्वयस्य अयमभिप्रायः हेऽजितभक्तभक्त्यावशीकृत जयो विष्णोश्च वायोश्च भक्त्या तस्मीति साध
नं जगदीशयोः कुतो ह्येनोः सर्वशक्तयोर्वलाज्जप इति वचनात् भक्तिलक्षणसाधनसामर्थ्या विष्णोः प्रसादो जयोनाम हे हरे य इह संसारे व्यसनशताब्धितारं गुरोश्चरणमपहाय हृषीकवायुभिरुदात्तमहचतुर
गैः कर्मणि यतं तीत्यन्वयः व्यसनानां शतमेवाब्धिर्व्यसनशताब्धिः तंतारपतीति यतं षण्णवत्यं गुलोयस्त्वित्यादिलक्षणोपेतस्य गुरोश्चरणभित्तिसेवेह लक्ष्यते तांसेवां त्यक्त्वा उदात्तः सारथिः रथोप
रिस्वीकरणादुदात्तः सारथिर्मत इति वचनात् वायुरेवोदात्तोपेपांते तथा पृथग्पदत्वं छांदसं हृषीकाण्येव महांतस्तुरगामहचतुरगाः महादेशाभावश्छांदसेः २० ३४ तेस्ते उच्छ्रंसंति निःश्वसंती
त्यन्वयः अग्रहृष्टांतः जलधावकृतकर्णधराः अकृतकर्णधरः कर्णधारोपैस्ते तथा वणिजः सांयात्रिका इवेत्यर्थः यतमानाः कीदृशाः स्वजनसुतात्मदारधनधामधराः स्वजनसुतादिभरणोपेताः आत्मादेहः धामग्र
हं जितहृषीक इत्येकं वापदं उक्तमेव विवरणं येच देवकल्पाः पुरुषाः भवच्चरणेषु भवद्विषयेषु कर्मसु सुजातभुवः सुधुजातस्थानाः उत्तमयोग्यतायुक्ताः हृषीकलक्षणवायुसारथि युक्ततुरगैरति लोले बुद्धि
चांचल्यं विनानिष्कामत्वेन यतं तिते स्वजनादि युक्ता उच्छ्रंसंति उत्कृष्टं श्वसंति प्राणं तिजीवंतीत्यर्थः श्वसप्राणन इति धातुः किंकृत्ता गुरोश्चरणमपहाय हानंत्पायमपाकृत्य गुरुचरणनिषेवणं कृत्वेत्य
र्थः नास्त्वृत्तः कृतेनेति श्रुतेरकृतो भगवानेव कर्णधारोपैषति तथा दैवानुकूलकर्णधारा इत्यर्थः ते उपायविदः सुयोगज्ञाः किंतु नृणां पानि विहितानि साधनानि सुखशांतिमतिस्त्वपि सुखस्यापि सुखं

इह भवच्चरणेषु सुजातभुवोजितहृषीकवायुभिरुदात्तमहचतुरगैः ॥ य इह यतं त्यनति लोलमुपायविदो व्यसनशताब्धितारमपहाय गुरोश्चरणम् २० ३४ व
णिज इवोच्छ्रंसं त्यकृतकर्णधरा जलधौ स्वजनसुतात्मदारधनधामधराः ॥ सुखशांतिमतिस्त्वपि हि संति हि न तानि नृणां विभव उद्यति श्रयत आत्मनि सर्वरसे
२१ ३५ इति सदजानतां मिथुनतोरतये चरतां सुखयतिको न्विहाद्य विजने स्वनिरस्तभगे ॥ भुवि पुण्यतीर्थसदनाद्युषयो निविशं त्यतस्त्वानुभवतः पदांबुजं
हृदा अभिदं दधति ॥ सकृन्मनस्त्वपि चिदात्मनि नित्यसुखेन पुनरुपासते पुरुष सारहरावसथम् २२ ३६

शंदुः स्वमिभरहितसुखमित्यर्थः तस्यांतिमतिपूर्तिमतिपूर्णसु

खे इत्यर्थः यस्मिंस्त्वपि न संति हि सुर्वभावात् तस्माद्विभवे विगतसंसारो वेहाभिमानरहिते जविन्मुक्ते गुरावुद्यति उपदिशति साधनजातमुपदिशति सति सर्वरसे सर्वस्यात्सारभूते आत्मनि परमात्मानि श्रयत ए
व तस्साधनसर्वस्वं तस्मीति जनकत्वेन श्रीहरे विषयीकरोतीत्यर्थः षण्णवत्यं गुलोयस्तुतालास्योदशतालकः दशप्रवेशकः सप्तपदो हस्तचतुष्टयः कलमत्रयां गुलश्चैव वाग्मीसंदेहवर्जितः वासुदेवैकशरणो
गुरुरित्युच्यते बुधैः गुरुलक्षणसंपूर्णः साक्षादेकश्रुतुर्मखः ततः शेषेद्रवह्वयाद्याः क्रमादेव प्रकीर्तिताः इत्यादिवाक्यमत्र प्रमाणं देवायोग्यतया जाता विष्णुपादां धुजाश्रयाः तथापि सार्धनैस्तेषां तत्प्राप्तिर्गुर्वनुग्रहा
दिति च २१ ३५ ब्रह्माज्ञात्वेति लोकाप्रवृत्तिप्रवर्ततां कोनुमोक्षं ददाति अतो ब्रह्मोपासते साधुधीरानां भावस्ते पुरुद्राधिवास इति श्रुतेः महाभाग्यं तु कैवल्यमज्ञानां कः प्रदा स्याति अतः संतो विजानांति हरे त्वेन
हं कृता इति स्मृत्यर्थं संग्राहिण्या अर्थरूपस्य इति सदजानतामित्यस्य श्लोकस्यायमर्थः इति शब्दः प्रकारवचनः इति लोके हृश्यमानप्रकारेण सद्ब्रह्मजनतां ब्रह्माज्ञानिनां मिथुनतः स्त्रीपुंसभावेन रतये प्राप्य
धर्माय चरतां प्रवर्तमानानां कोनुपुरुषः अद्य इह विजने मोक्षविषये सुखयति न कोपि मोक्षं ददातीत्यर्थः कीदृशे विजने स्वनिरस्तभगे सुधु अनिरस्तो भगवैश्वर्यादि गुणो यस्मिन् सतथा तस्मिन् यतस्त्वदज्ञानिनां प
रमानंदलक्षणमोक्षभावः अतः भुवि स्थाने पुण्यं शुद्धिकरं तीर्थं शास्त्रमेव सदनं शरणं येपांते तथा सैकषयो देवादयः त्वामेव संतं ज्ञात्वा भवतः पदांबुजं हृदानि विंशति कीदृशं अभिदं पापनाशनं किंच मनो
मननसमर्थमंतःकरणं नित्यसुखे चिदात्मनि त्वपि दधति व अत्र प्रधानसाधनमाहुः हे पुरुष सार पुरुषोत्तम पुनश्च अथात् हरस्य रुद्रस्यावसथं अहंकारं सकृदपि नोपासते न कुर्वतीत्यर्थः २२ ३६

यज्जीवमीशंप्रवदंति तैर्कैस्तच्चेश्वरोवचनंसंदधाति नासीदादौमरणेनोभाविष्यन्मृषाततोहीशितृत्वंस्वपेष्वाति श्रुत्यर्थं चोतकस्यस्मृत्यनुगृहीतस्यइदमप्यथोवदंति चेदित्यादिश्लोकस्येदंतात्पर्यं इदंजगत्
नपातीत्यपःपापालनेइतिधातुःसोस्यास्तीत्यपिअनीश्वरमित्यर्थः अपिगर्हितमसत्यंअतएवाप्रतिष्ठमितिवा असत्यमप्रतिष्ठतेजगदाहुरनीश्वरमित्यादेः नमत्तोऽन्यईश्वरश्चेतनत्वादित्यादितर्कैर्वदंतिचेदथो
तस्मात्कुतः सर्वात्मनाएतदपिवचनंभगवत्प्रेरणयेत्यवगतंयं तर्हितर्कःप्रामाणिकःस्यादितितत्राह नन्विति तर्काव्यभिचरंतिनन्वित्यन्वयःअत्रव्यभिचारित्वंपक्षधर्मत्वादिलक्षणाभावः तथाहि विशि
ष्टपक्षीकारस्यसिद्धांतविरुद्धत्वादनुपपत्तिः निर्विशेषेश्वरपक्षीकारेहेतोरसिद्धिरित्यादिदूषणमुपेक्ष्याचार्यैःकालात्पयापदिष्टत्वंप्रादाशै वेदोक्तोजीवव्यतिरिक्तेश्वरोनतर्करपनेतुंशक्यः यतस्तकाव्यभि
चारिणइति अत्रश्रुत्योभयभिकाकशीतिश्रुतेः जीवेश्वरौविरुद्धधर्माक्रांतत्वेनभिन्नौ छायातपवदित्यादेश्च दूषणांतरमाह कचिदिति अभेदस्यासिद्धावसिद्धौचतर्कस्यविशेषानापादकत्वेनाप्रयो
जकत्वात् अपिपासोऽप्यःपानवत् भोजनस्येष्टसाधनत्वतर्कोज्वरितादौव्याभिचार्यत्वेनव्यर्थश्च सर्वशरीरसमवेतसुखदुःखानुसंधातृत्वेनकायपरिमाणोजीवइतिक्षपणकदर्शनपरिकल्पितस्तर्कोपिप्रमृषैव
अणुशरीरस्थस्यकर्मादिवशाद्वस्त्वादिशरीरप्राप्तौविकारित्वापत्तेः ननुतर्हितर्कैर्भ्यःकिंप्रयोजनमत्राह ततइति यतोदुष्टास्ततोभयदृग्गवहितयेभयबुद्धीनांबुद्धिव्यवधानायतर्काभवंतिननुधीराणां
विदुषां ननुकिमितिप्रवृत्ताइतितत्राह विकल्पइति निर्विषेधेपृथग्भावइतिवचनात् विकल्पोवेदविरुद्धकल्पना जगतोमिथ्यात्वं जीवस्यब्रह्मणोऽभेदोजगत् क्षणिकंषड्गुणईश्वरइत्यादिलक्षणाधरंपर
यैवान्वहमुपितः प्रवर्तितः अंधेनैवनीयमानायथांथाइतिश्रुतिः अंधपरंपरायाश्चकोवळंबइतितत्राह भ्रमतीति भारतीवेदवाणीचभ्रमतिबहुधावक्ति तात्पर्यार्थावबोधाकुशलानज्ञानुद्दिश्येतिशेषः इ
इदमप्यथोवदंतिचेन्ननुतर्काव्यभिचरंतिक्वचित्क्वचिन्मृषाच ॥ ततोभयदृग्गवहितयेविकल्पउपितोन्वहमंधपरंपरयाभ्रमतिभारतीचतवोरुवृत्तिभिरुद्धज
वा२३ ३७ नयदिदमग्रआसनभविष्यदतोनिधनादनिमित्तकमंतरात्वयिविमातिमृषैकरसे ॥ अतउपगीयतेद्रविणजातीविकल्पपथोर्वैतथमनोविलास
मिदमित्यवयंतिबुधाः २४ ३८

तिवस्मात्तस्मादंधपरंपरा बहुक्तिरन्यथाज्ञप्तिःपरिवृत्तिश्चकथ्यते भ्रामइत्येवविद्वद्भिस्तथाचक्रमणंकचित् इत्यतोभ्रमस्यबहुक्तेत्वंसिद्धं वेदस्पबहुधोक्तेःकिंकारणमत्राह तवोर्वैति उरुशब्देनानंतत्वंवृ
त्तिशब्देनगुणकर्माणिविवक्ष्यंते भवतोऽगुणकर्माणामनंतत्वात्तानिवक्तुमूढजवात्तरावतीवेदवाणी अतोवेदेपिबहुधावचनात्तदर्थनिर्णयशक्त्यभावात्योग्यतावशाद्विपरितप्रतीतेश्चविरुद्धकल्पनायुक्ताअं
धपरयाऽसुराणाम् २३ ३७ जीवस्येश्वरत्वेबाधकमाह नेति इदमेश्वरत्वमग्रेउत्पत्तेःपूर्वजीवेषुगर्भस्थेषुनासनास्ति नभविष्यत् यदिगर्भस्थईशोभवेत्तर्हिउत्तरप्रापिअभविष्यत् नचतथेति यस्मा
दतोनिधनान्मरणादन्तैरमपिनरकादिगमनान्नविद्यतइत्यर्थः ननुअस्येशोहमितिकिंभिन्नाप्रतीतिरत्राह अनिमित्तकमिति अःविष्णुर्निमित्तंयस्यतत् अनिमित्तकंभगवन्निमित्तकमेव तस्यज
न्ममरणयोंतरामध्येत्वपिजीवमृषैवेशितृत्वंभाति ननुवस्तुतः त्वंजविः कुतः एकरसेप्रधानसारेनचवस्तुतः जीवःसर्वोत्तमसारः मृषैवतथामन्यते अतोभ्रांतिरेवतथाज्ञानेप्रयोजकेत्याह अतइति
यतोजीवःसर्वसारोनभूयादतोद्रविणजातिविकल्पपथैर्जीवउपगीयतइत्यन्वयः भ्रांत्याजीवोद्रविणवान् अभिजातिमानित्यादिसाक्षिविरुद्धकल्पनामार्गैःकथ्यतेअज्ञैरितिशेषः विद्वद्भिस्तुभवानेवद्रविणा
दिमानित्युच्यते कुतः यतस्तपोदमाद्याअभिजन्मकारणभूताःगुणाश्चभवतएव कथमेतदितितत्राह वितथेति यतोभिजात्यादिगुणास्तवमुख्याःअतइदंजीवस्येश्वरत्वंबुधास्तत्त्वज्ञानिनोवैतथमनोविला
समिथ्यामनोविकारमित्यवयंतिजानंति गुणाएवाभिजात्याख्यास्तद्भानेवाभिजातिमान् अतोभिजात्यवान्विष्णुस्तदन्येतूपचारतइतिवचनात् येजगत्प्रवदंत्यज्ञाजीवादन्येशवाजैतस्य तेषामपितुतांवाच
मीशएवददात्यजः नचतर्कैर्भवेदीशोजीवोवेदविरोधतः इत्यादिस्मृत्यर्थत्वेनश्रुत्यंतरमप्युक्तम् २४ ३८

स्मरन्ब्रह्ममुणान्निर्मुक्तो ब्रह्मसंरूपताम् दुर्भगाप्रकृतित्यक्त्वा हत्वा चान्यादुरन्वयाम् याति तच्च परेशानात्सहिपूज्योपपूजकः तस्यैकस्य स्वतंत्रत्वात्सचानंतगुणो विभुरिति श्रुत्यर्थरूपस्य उदगात्पुमानित्य
स्यायमर्थः अनुशब्दे विकल्पार्थः श्रुतिष्वनुगीतगुणान् च शब्दात्तव कर्माणि च जुषन् तदनुगुणस्मरणमनु उदगात्संसारदितिशेषः अस्मात्संसारान्मुक्तो भवतीत्यर्थः तव संरूपतां च भज
ति कश्चित्सायुर्धं कश्चित्सारूप्यं कश्चित्सालोक्यं च यद्वा गुणस्मरणमनुगुणाननुकूलान्पातरादिकालविशेषान् जुषन् यच्चायं पुमान् परमेष्ठित्वयात्तभगाम् अपहृतप्रयत्नलक्षणशक्तिप्राप्तिस्विकीर्णपूर्वोक्तां
द्विविधानीचां तां प्रकृतिं जहाति तज्जति जिहाति हंतित्वं तदुभयमपित्वमेव जहास्युता जिहासि च उत त्यागवधयोः समुच्चयार्थः जिहातिरावणं संख्येराधवः परमास्त्रविदिति च स्वातंत्र्यात्प्रकृतित्यागकर्ता
नारायणः परः यद्यप्येषा जीवसंस्था हंता च भगवान्प्रभुरिति च किंच महसि असुरजनमोहनाय शिवादीन्पूजयसि महीयसे च सुरजनेन पूज्यसे च अणिमाद्यष्टगुणः व्याप्तगुणो वा अशून्याप्राविति धातुः
अपरिमेयभगः दुर्ज्ञेयपरमैश्वर्यादिगुणः २५ ३९ यदि न समुच्चरंतीत्यस्यायमर्थः यदि यतयोपि हृदिकामजडात् जडशरीराविष्टकामात् न समुच्चरंति सम्यग्ज्ञानोद्गच्छंति नोत्थिता भवंति विष
यकामाः स्मृतिवर्धः तर्हि हृदि गतोपितेषामसतामशस्तकर्मणां पुंसां दुरधिगमो दुर्ज्ञेयः अस्मृतकंठमणिरिति लुप्तोपमा विस्मृतकंठमणिः पुरुषो यथा कंठस्थितं माणिक्यं जानाति तथेत्यर्थः अनेन स यथाका
मो भवति तत्क्रतुर्भवति तत्कर्म कुरुते तदा भिसंपद्यते इति तु कामयमान इत्येतद्विवृतं हे भगवन् अनुतृप्तयोगिनां अनुतृप्तानां विषया लंबुद्धिप्राप्तानां निष्कामानामित्यर्थः निवृत्तिमार्गस्थानां पुंसां भवतो धीना दन
धि रूढपदात् अमारूढवैकुण्ठादि ब्रह्मस्थाना दज्ञाना मनवगता दज्ञाता दंतकात् कालादिलक्षणादभयोऽभयप्रदः पूर्णानंदादिलक्षणां मुक्तिं ददातीत्यर्थः इंद्रियाभिमानि देवानां वियोगाभावलक्षणां च अमुना च

उदगात्पुमाननुगीतगुणांश्च जुषन् भजति संरूपतां तदनुत्त्वमुत जहासि जिहासिताम् ॥ अहिरिव त्वचं परमात्तभगां महसि महीयसे ष्टगुणोऽपरिमेयभगः २५
३९ यदि न समुच्चरंति यतयोपि हृदिकामजडादुरधिगमोऽसतां हृदि गतोऽस्मृतकंठमणिः ॥ अनुतृप्तयोगिनामभयो भगवन्नवगतां तका दनधिरूढपदाद्भ
वतः २६ ४० तदवगमार्थं सितासितयोर्गुणविगुणयोर्न हि देहभृतां सगिरः ॥ अनुययुरत्र हंसकुलगीतपरंपरयानतुषावरणा इवरजां सिवांति ॥ वयसा स
हसच्छ्रुतयस्त्वयि सफलं पतंति न पतंति बंधनाः २७ ४१

यथा कामयमानो यो कामो निष्काम आप्तकाम आत्मकामो न तस्य प्राणा उत्क्रामांति ब्रह्मैव स नृब्रह्माप्येतीति श्रुतिव्याख्यानम् अस्याः श्रुतेः विशेषार्थः निषिद्धकामयुक्तानामसतां तु विशेषतः दुर्ज्ञेयो भगवान्नि
ष्पृहृदि स्थोऽस्मृतहारवत् इत्यादि वाक्यादेव अवगंतव्यः देवाश्चरन्त्यश्चैव सुभक्त्या कामिनोपितु इत्यादिना कामित्वेयतित्वमप्रयोजकमित्युक्तम् २६ ४० सकलश्रुतिस्मृतिभावसंग्रहात्मनस्तदवग
मार्थं सितासितयोरित्यस्याप्यभावः देहभृतां जीवानां सगिरः गिरावाचा साहिताः श्रोत्रादयः गुणविगुणयोस्तदवगमायासितासितयोर्नानुययुर्हीत्यन्वयः द्वितीयार्थे षष्ठी गुणरूपा श्रीः विगुणो निर्गुणो विष्णु
स्तौ पूर्वप्रस्तुतो विष्णुस्तच्छब्देन परामृश्यते तस्य हरेरवगमो यस्याः सा तदवगमात्तया श्रियार्थं ते ज्ञायते सम्यगित्यर्थः परमस्तेन सिता बद्धा सर्वदा तदधीनत्वेन वर्तते इति श्रीः असितोऽबद्धो नित्यमुक्तो विष्णु
स्तौ श्रीः श्रीधरो नानुययुः आनुकूल्येन यथास्थितरूपगुणविषयत्वेन प्रापुः तद्विषयीकरणोपायमाह अत्रेति अत्र जीवराशौ हंसकुलगीतपरंपरयोति हंसानां ब्राह्मणानां कुलेन गीतस्य उपदिष्टस्य ज्ञानस्य प
रंपरया इंद्रियाण्यनुययुश्च श्रुतयश्चानुययुरित्युपसंख्यानं कर्तव्यम् अत्र रजांसीति रजःशब्दोपादानाद्रजोगुणप्रधानामनुष्या उपलक्ष्यंते तुषा आवरणं कवचं येषां ते तुषावरणाः तुषावरणास्तं हुलपदायाः रजां
सीव यथा धूलिर्न वांति न स्पृशंतीत्यर्थः तथा च श्रुतयः वयसामहता कालेन सहरजोरूपान्मनुष्या भवन्ति प्राप्ता फलान् कुर्वन्तीति यदतो ब्रह्मंतीति बंधनाः विधिनिषेधरूपेण पुरुषं बध्नांत्यः श्रुतयः सात्विकानामर्थे त्व
यि सफलं पतंति त्वद्गुणगणान्मुकाशयत्वा दुपासकानाम् पुरुषार्थं हेतवो भवन्ति राजसानां बुद्धिब्यामोहकत्वेन त्वयि न पतंति पुरुषार्थः हेतवो न स्युरित्यर्थः अनेन जानाति प्रकृतिर्विष्णुर्ज्ञेयो विष्णुश्चानिर्गुणः

तावुभौनविजानंतिऋतेऋषपरंपरामिति महोपनिषद्विबृता अन्ये सर्वे श्रियावद्धाः श्रीर्वेदाविष्णुनैवतु बंधश्च विष्णुतंत्रत्वं मुक्तानां च श्रियस्तथेत्यादि गारुडपुराणार्थोपसंगृहीतः २७ ४१ इति शब्द आदिवचनः
एवमादिश्रुत्या गीतमात्मानुशासनं ब्रह्मज्ञानमाश्रुत्य श्रुत्वा हृदि कृत्वा आत्मनः परमात्मनो गतिं स्वरूपस्थितिं ज्ञात्वा ४२ व्योमायनमहात्मभिः ब्रह्माश्रयेषूत्तमैः तैः पूर्वजैः सनकादिभिः अशेषाणां समी
चीनानां आम्नायानां पुराणानामुपनिषदां चरसः सारश्रुतिसमुद्धृतः ४३ ब्रह्मदायादब्रह्मपुत्रनारद काम्यानां निधनं नाशकरं यद्वा कामानामभीष्टानां फलानां निधनं कुलं गृहं वा निधनोस्त्रीकुलेनाशेनि
त्रिंशे कूरसद्वयोरित्यादयः ४४ पूर्णः स्वतस्तुष्टः ४५ सर्वभूतानां धाता धृतिपोषणयोः कर्ता यः सर्वभूतानामिति प्रस्तुतास्ते जीवाः यस्य तव कलाः प्रतिविंवाशाः ४६ ऋषिरूपत्वादपिः ४७ अत्र ना
रदेन व्यासाय कथा कथनं स्तुत्यर्थं न तु ज्ञापनाय कथाः कथयतीति शस्य व्यासस्यास्ते स नारदः स्तुत्यर्थं तस्य देवस्य ज्ञापनाय न तु क्वचिदित्यादि ४८ त्वया यः प्रश्नः कृतः तत्प्रश्नवचनमुद्दिश्यैतत्परिहारव

श्रीमगवानुवाच ॥ इत्येतद्ब्रह्मणः पुत्रा जाश्रुत्यात्मानुशासनम् ॥ सनंदनमथानर्चुः सिद्धाज्ञात्वात्मनो गतिम् ४२ इत्यशेषसमाप्ताय पुराणोपनिषदसः ॥
समुद्धृतः पूर्वजैस्तैर्व्योमायनमहात्मभिः ४३ त्वंचैतद्ब्रह्मदायादब्रह्मयात्मानुशासनम् ॥ धारयन्भजमेकामकामानां निधनं नृणाम् ४४ एवं स गुरुणादिष्टो
गृहीत्वा श्रद्धयात्मवान् ॥ पूर्णः सद्यस्ततो राजन् प्राह वीरव्रतोगुरुम् ४५ नारद उवाच ॥ नमस्तस्मै भगवते कृष्णयामलमूर्तये ॥ यो धाता सर्वभूतानामभ
यो यस्य ते कलाः ४६ इत्याद्यमृषिमामंयताच्छिष्यांश्चामलात्मकान् ॥ ततोऽगादाश्रमं साक्षात्पितुर्द्वैपायनस्य मे ४७ सभाजितो भगवता कृतासन
परिग्रहः ॥ तस्मै तद्वर्णयामास नारायणमुखाच्छ्रुतम् ४८ तदेतद्वर्णितं राजन् च प्रश्नः कृतस्त्वया ॥ येन ब्रह्मण्यनिर्देश्ये निर्गुणेऽपि मनश्चरेत् ४९ यो
ह्यात्मा जगदादिमध्यनिधनो यो व्यक्तजीवेश्वरो यः सृष्टेदमनुप्रविष्टः ऋषिणा च क्रेपुनः संहिताम् ॥ यं संपद्यजहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायंतथातं कैवल्यनिर
स्तयो निमग्नं ध्यायेदजसंहरिम् ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे श्रुतिगीते चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ राजोवाच ॥ सभाजि
त्वा बहुधा श्रुते देवं श्रियः पतिः ॥ आगतो द्वारकांभूयः किंचकार महामुने १ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ उपप्लाव्यंगतान्पार्थान् गोघ्रे जितकौरवान् ॥ शुश्रावतीर्णसम
यान्वलेन महता वृतान् २ संप्रहृष्टमनाः कृष्णो महत्यासेन यावृतः ॥ सात्यकिं कृतवर्माणमुद्धवं शठसारणौ ३ अभिमन्युंचसौ भद्रं पुरस्कृत्य महामतिः ॥
अक्षौ हि ण्यापृतनया सहितः सत्यसंगरः ४ शंसदुंदुभिनिर्घोषैर्द्रुं प्रायाद्युधिष्ठिरम् ॥ संधिमिच्छन्कौरवाणां कुर्वाणं दौत्यमच्युतम् ५ मूढो गृहीतुमारंभे
विनशिष्णुः सुयोधनः ॥ सतत्रानंतरूपत्वं दर्शयित्वा महाभुजः ६

चनं वर्णितं येन वर्णितप्रकारेणानिर्देश्ये निर्गुणे ब्रह्मणि मनश्चरेत् तथेति ४९ उपासनार्थं स्वलक्षणं लक्षयति योहीति आत्मा जगदादिमध्यनिधनानि उत्पत्तिस्थितिसंहाराः यस्मात्सत्तथायश्चाव्यक्तजी
वयोः प्रकृतिचेतनयोरीश्वरः यश्चेदं सृष्ट्वाऽनुप्रविष्टः यश्च ऋषिणा ऋषिरूपेण पुराणसंहितां चक्रे अनुशयी जीवः यं पुनः संपद्यजहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायंतथातं कैवल्यनिर
स्तयो निमग्नं ध्यायेदजसंहरिम् अजसं निरंतरं ध्यायेदित्यन्वयः ५० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे ० विजयपञ्चकृतपदरत्नावल्यां चतुर्नवतितमोऽध्यायः ९४ पांडवकौ
रवमुद्धकथनव्याजेन श्रीकृष्णमहात्म्यं प्रदर्शयत्यस्मिन् अध्याये तत्र राजा पच्यति सभाजायतेति १ गोघ्रे गोब्रह्मणे तीर्णवनवासज्ञातवासलक्षणसमयान् २ ३ सत्यसंगरः सत्यप्रतिज्ञः सत्यमुद्धोवा ४ ५ ६

विभीषिकांभयं ७ अनुयुज्यंतेअनुयुक्ताःकियंते ८ ९ १० ११ १२ मातृसोदराः मातृपक्षेणसोदराः १३ १४ १५ १६ १७ १८ व्यूहांशिविरं १९ २० २१ २२ योगमाय
 कृत्वाविभीषिकांधोरांपांडवान्पुनराययौ ॥ विवृद्धमत्सराःसर्वेराजानोजातमन्यवः ७ युद्धायैवानुयुज्यंतेनसंधिमनुकांक्षिणः ॥ युधिष्ठिरस्तुधर्मात्मापुर
 स्कृत्यजनार्दनम् ८ कुरुक्षेत्रंययौराजंयुद्धायभ्रातृभिःसह ॥ अक्षौहिण्याविराटोपिमत्स्यराजोमहामनाः ९ युधिष्ठिरमनुप्रायात्सपुत्रःकुरुसत्तमः ॥
 हुपदश्चशिखंडीचधृष्टद्युम्नश्चदुर्जयः १० अक्षौहिणीभिस्तिष्ठभिरनुजग्मुर्गुधिष्ठिरम् ॥ अक्षौहिण्यापरिवृतःसात्यकिर्घुद्वलालसः ११ नियोगाद्वासुदेवस्य
 प्रायादनुयुधिष्ठिरम् ॥ अक्षौहिण्यापरिवृताःकैकेयाःपंचभूभृतः १२ अनुजग्मुर्धर्मपुत्रंराजानंमातृसोदराः ॥ धृष्टकेतुस्तदाराजाशैब्यश्चनरपुंगवः १३
 अन्वयातांनृपश्रेष्ठावक्षौहिण्यायुधिष्ठिरम् ॥ तेगत्वापांडवाःसर्वेनारायणपुरोगमाः १४ स्वैरमूषुःकुरुक्षेत्रेप्रतीक्षंतःसुयोधनम् ॥ सुयोधनो
 विकौरव्यमानीभ्रातृशतैर्वृतः १५ द्रोणभीष्मकृपद्रौणिकर्णबाह्लीकसौबलैः ॥ हार्दीकसाल्वमद्रेशभगदत्तजयद्रथैः १६ जन्यैश्चराजशादूलेर्ना
 नादेशसमुद्रवैः ॥ शंखदुंदुभिनिर्वापैर्भेरीपटहनिःस्वनैः १७ पुरयन्ककुभोवीरःप्रययौकंपयन्महीम् ॥ तेसमेत्यकुरुक्षेत्रेराजानःकुरुपांडवाः १८ स्य
 मंतपंचकेचक्रुर्व्यूहमुद्यतिभास्करे ॥ अक्षौहिण्यःकौरवाणामेकादशदुरात्मनाम् १९ सप्तपांडुसुतानांचकर्षितानांवनेभृशम् ॥ तथाव्यूहेष्वनीकेषुता
 वकेष्वितरेषुच २० गांडीवधन्वीकवचीबद्धतूणतलत्रवान् ॥ आरूढस्यंदनःपार्थोददर्शरिपुवाहिनीम् २१ उपाध्यायान्पितृन्भ्रातृन्मातृलान्स्वस्रिया
 न्सुतान् ॥ शिष्यान्सपौत्रान्दौहित्रान्शालान्संबंधिनांधवान् ॥ दृष्ट्वा निर्वेदमापन्नोहंतुंनैवाकरोन्मनः २२ तंविषण्णमनश्चितंरुपालुमविधातिनम् ॥ प्रबो
 ध्यप्रेरयामासकेशवोयोगमायया २३ त्यक्तशस्त्रायशांतायबंधून्प्रतिरुपालवे ॥ दर्शयामासपार्थायविश्वरूपंजनार्दनः २४ संबोधितःकंसमिदातथा
 वासवनंदनः ॥ भूयोजग्राहकोदंडंयुद्धायाच्युतसारथिः २५ प्रारब्धंभारतंयुद्धंश्रुत्वासंकर्षणोबली ॥ अशक्नुवन्वारयितुंकिंकरोमीत्यर्चितयत् २६
 प्रवृत्तंभारतंयुद्धमवेक्ष्योद्वेगविह्वलः ॥ तीर्थव्याजेनतत्याजरामःपरिचितांभुवम् २७ सेनापतिःपांडवानांधृष्टद्युम्नोमहारथः ॥ गांगेयोधार्तराष्ट्राणांवृद्धः
 कुरुपितामहः ॥ सकुर्वन्नाहवंधोरंनिहतोदशमेहनि २८ भारद्वाजंततोद्रोणंसेनापत्येसुयोधनः ॥ न्ययोजयत्सयुयुधेदिवसान्पंचभूपते २९ तस्मिन्नुध्य
 त्तिदुर्धर्षेसैधवेनदुरात्मना ॥ अभिमन्युस्तवपितानिहतोरणमूर्धनि ३० पुत्रशोकाभिसंतप्तःप्रतिजज्ञेधनंजयः ॥ जयद्रथंहनिष्यामिश्चोभूतइतिभारत
 ३१ तस्यांनिशायांगोविंदस्त्वारुह्यगरुडंहरिः ॥ सुप्तमर्जुनमादायकैलासमभिजग्मिवान् ३२ तत्रगत्याविरूपाक्षंदृष्ट्वासंभाष्यवाञ्छितम् ॥ साधयित्वा
 र्जुनस्याशुस्वायोधनमुपाययौ ३३ ततोपरदिनेयुद्धमासीद्दोरंजनक्षयः ॥ ममूर्धहीभुजस्तत्रबहवोबाहुशालिनः ३४

यास्वरूपतामर्थ्येन २३ २४ २५ २६ परिचितां प्रागभ्यस्तां २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ विरूपाक्षं ३३ जनक्षयश्चासीत् ३४

३५ ३६ ३७ ३८ ३९ अर्धदिनोनैः अष्टादशदिनैः अर्धदिनसहितैः सप्तदशदिनैः ४० ॥ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥
 सितकेशवेशिनो बलभद्रस्य चरितं कृष्णमाहात्म्यामुत्पूतमेवातस्तदपि पुरुषार्थोपयोगि भवतीत्यनेनाध्यायद्वयेन निरूपयति तत्रादौ श्रुतकृष्णवैभवो विस्मितमनाः राजा भगवंतं नम्रति अष्टादशोति मा
 ययामहिम्ना व्यापादनं निधनं विश्वात्मने सर्वांतर्यामिणे १ हारिकथाश्रवणस्य प्रत्यक्षफलमाह शृण्वत इति वैकुण्ठ्यं पारवश्यं कथाश्रवणतात्पर्यं विस्मयः स्मयभावः भीतिः विहिताकरणे प्रत्यवायबुद्धिः
 २ प्रबुद्धानि प्रफुल्लानि स्वविषय इति शेषः ३ आत्माभोगायतनं आनंदनिर्भरः पूर्णानंदः ४ कृतार्थश्चेत्तूष्णीं भवेति तत्राह अपि चेति किंचिदित्यव्ययं शब्दतोल्पमर्थतोमहांतमित्यतो वा व्यत्ययः ५ ६ भो

हतेषु रणदक्षेण राजपुत्रेष्वनेकशः ॥ जयद्रथोपि पार्थेन निहतो दिवसात्यये ३५ दिनानि पंचद्रोणोपिकृत्वा युद्धमतंद्रितः ॥ पंचमेहनिसंध्यायां धृष्टद्युम्नेन पा
 तितः ३६ ततः सेनापातिः कर्णो भूत्वा चक्रमहारणम् ॥ दिनद्वयांते पार्थेन सच संख्येन पातितः ३७ शल्योऽप्यर्धदिनं कृत्वा सेनापत्यमरिंदम ॥ मध्यादि
 नगते सूर्ये धर्मराजेन पातितः ३८ युयुधाते ततो वीरौ गदया दीर्घवैरिणौ ॥ भीमदुर्योधनौ कोपात् परस्परवधैषिणौ ३९ अष्टादशाक्षौ हिणीनां तत्पतनां च
 भूभृताम् ॥ अष्टादशैर्दिनैरासीदधोनैः संक्षयो महान् ४० ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे पंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ राजोवाच ॥
 अष्टादशाक्षौ हिणीनां तावद्भिर्मायया दिनैः ॥ व्यापादनं येन कृतं तस्मै विश्वात्मने नमः १ शृण्वतो मे कथास्तस्य चरितानि च संवशः ॥ वैकुण्ठ्यं विस्मयो भीतिर्व
 धते मे पुनः पुनः २ मन्ये प्रायेण पाप्मानं जीर्णं मम दुरत्ययम् ॥ इंद्रियाणि प्रबुद्धानि प्रसन्नं च मनो भृशम् ३ क्षुत्तृष्णे च प्रशांते मे आत्मा च आनंदनिर्भरः ॥ प्रसादात्तव ध
 र्मज्ञकृताधोऽहमिहाभवम् ४ अपि च श्रोतुमिच्छामि किंचिदर्थं तपोधन ॥ युध्यतः सुहृदो दृष्ट्वा निवारितुमशक्नुवन् ५ तीर्थे स्नातुं गतोरामः किंच कारतपो
 धन ६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ तीर्थाभिषेकव्याजेन मध्यस्थः प्रययौ किल ॥ स्नात्वा प्रभासं संतर्प्य देवर्षिपितृमानवान् ७ सरस्वतीं प्रति स्रोतं ययौ ब्राह्मणसं
 वृतः ८ पृथूदकं बिंदुसरस्वितकूपं सुदर्शनम् ८ विशालं ब्रह्मतीर्थं च चक्रं प्रार्च्य सरस्वतीम् ॥ यमुनामनुयात्येष गंगामनुच भारत ९ जगाम नैमिषं यत्र ऋ
 षयः सत्रमासते ॥ तमागतमभिप्रेत्य मुनयो दीर्घसत्रिणः १० अभिवंदयथान्यार्थं प्रणम्योत्थाय चार्चयन् ॥ सोऽर्चितः सपरीवारः कृतासनपरिग्रहः ११
 रोमहर्षणमासीनां शिष्यभैक्षन् महा मुनेः ॥ प्रत्यवस्थायिनं सूतमकृतप्रह्वणां जलिम् १२ अध्यासीनं च तान्विप्रांश्चुकोपो द्वीक्ष्य माधवः ॥ कस्मादसाविमा
 न्विप्रानध्यास्ते प्रतिलोमजः १३ धर्मपालांस्तथैवास्मान्वधमर्हति दुर्मदः ॥ ऋषेर्भगवतो भूत्वा शिष्योऽधीत्य बहूनि च १४ सेतिहासपुराणानि धर्मशा
 स्त्राणि सर्वशः ॥ अदांतस्या विनीतस्य वृथा पांडितमानिनः १५

जनादिमामानवसंतर्पणं ७ प्रतिस्रोतं प्रवाहाभिमुखं पृथूदकं नाम तीर्थं त्रितस्य मुनेः कूपं ८ विशालमप्येकं तीर्थं ९ अभिप्रेत्याभिगम्य १० ११ प्रत्यवस्थायिनं आभिमुख्येन स्थितं प्रह्वणं
 मनं १२ तान्विप्रानध्यासीनं तेषां मध्ये उच्चासने स्थितं माधवो मधुकुलोद्भवः प्रतिलोमजः विपरीतजन्मा १३ अस्मानिति द्वितीयापंचम्यर्थे १४ सेतिहासपुराणान्यधीत्य सुदुष्टस्य प्रतिजन्मनः १५

गुणायपुण्यफलप्रदानलक्षणायनभवन्ति एतदर्थःदुष्टनिग्रहार्थः १६ असद्वृत्तान्नवृत्तोपि १७ ग्रहणस्यावश्यंभावित्वात् १८ ब्रह्मासनं ब्राह्मणमध्ये ब्राह्मणयोग्यासनम् १९ अस्पति
धनं त्वया अजानतेव यद्वा जानतावा । ब्राह्मणवधसमानदोषोयमित्याशयेनाह ब्रह्मेति भवत आम्नायोविधिनिषेधशासिशास्त्रनियामकं इदंकुरु नेदमिति नियतानास्ति कुत इत्यत्राह योगेश्वरस्येति २०
विध्यगोचरत्वात् ऋषयः स्वहार्दविज्ञापयन्ति यदीति , यदिभवान्त्वं ब्रह्महत्याया एतत्पावनं शुद्धिलक्षणं परिहारं चरिष्यति तर्हि लोकसंग्रहं करिष्यति कुतोत्राह नेति २१ प्रथमेकलपे उत्तमकलपे
यावात्रियमोविधिः सत्वेव विधिर्भवद्भिर्विधीयताम् २२ तस्य व्रतं दीर्घमायुः सत्त्वमिन्द्रियं दूरश्रवणदूरदर्शनादिशक्तिमत्साधये किंबहुना यद्यदाशासितं कामितं तत्साधय इत्याह आशासितमिति

न गुणाय भवन्त्यस्य नटस्येवाजितात्मनः ॥ एतदर्थो हिलोकोस्मिन्नवतारो मया कृतः १६ वध्यमेधर्मध्वजिनस्तोहिपातकिनोऽधिकाः ॥ एतावदुक्त्वा भगवा
न्नवृत्तोऽसद्वृत्तादपि १७ भावित्वात्तं कुशाग्रेण करस्थेनाहनत्प्रभुः ॥ हाहेति वादिनः सर्वे ऋषयः खिन्नमानसाः १८ ऊचुः संकर्षणं देवमधर्मस्ते कृतः
प्रभो ॥ अस्पृष्टब्रह्मासनं दत्तमस्माभिर्यदुनंदन १९ आयुश्चास्याक्षयं तावद्यावत्संत्रंसमाप्यते ॥ अजानते वाचरितं त्वया ब्रह्मवधो यथा ॥ योगेश्वरस्य भव
तो नाम्नायो विनियामकः २० यद्येतद्ब्रह्महत्यायाः पावनं लोकपावनं ॥ चरिष्यति भवान् लोकसंग्रहं नान्यचोदितः ॥ २१ ॥ बलभद्र उवाच ॥ चरिष्ये वध
निर्वेशं लोकानुग्रहकाम्यया ॥ नियमः प्रथमेकलपे यावान्सतु विधीयताम् २२ दीर्घमायुर्व्रतं तस्य सत्त्वमिन्द्रियमेव च ॥ आशासितं यद्यदुत साधये योगमा
यया २३ ऋषय ऊचुः ॥ अस्त्रस्य तव वीर्यस्य मृत्योरस्माकमेव च ॥ यथा भवेद्वधः सत्यं तथाराम विधीयताम् २४ बलभद्र उवाच ॥ आत्मा वै पुत्र उत्पन्न
इति वेदानुशासनम् ॥ तस्मादस्य भवेद्वक्ता आयुरिन्द्रियवीर्यवान् २५ किं वः कामो मुनिश्रेष्ठा ब्रूताहं करवाणितव ॥ अजानतश्चापचित्ति यथामेबुध्यतां बुधाः
२६ ऋषय ऊचुः ॥ इल्ललस्य सुतो घोरो बल्वलो नाम दानवः ॥ सदूषयति नः सर्वान्सत्रमेत्य च पर्वाणि २७ तं पापं जहि दाशार्हतन्नः शुश्रूषणं परम् ॥ पू
यशोणितविष्णुसुरामांसाभिवर्षिणम् २८ ततश्च मारतं वर्षं परित्यज सुसमाहितः ॥ चरित्वा द्वादशान्मासां स्तीर्थस्नायी विशुध्यसे ॥ २९ ॥ इति श्रीभाग
वते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे बलदेवतीर्थयात्रायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ ततः पर्वण्युपावृत्ते प्रचंडः पांसुवर्षणः ॥ भीमो
वायुरभूद्राजं पूय गंधश्च सर्वशः १ ततोऽमेध्यमयं वर्षं बल्वलेन विनिर्मितम् ॥ अभवच्च जशालायां सोप्य दृश्यत शूलधृक् २ तं विलोक्य बृहत्कायं भिन्नांज
नच योपपम् ॥ तप्तताम्रशिखाश्मश्रुदंष्ट्रोऽग्रभ्रुकुटीमुखम् ३ सरमारमुसलं रामः परसैन्यविमर्दनम् ॥ हलं च दैत्यदमनं तौ तूर्णमुपतस्थतुः ४

१३ अस्त्रवीर्ययोरमोघत्वं मृत्योरनावृत्तित्वमस्मद्वचसश्चावध्यफलत्वं यथा स्यात्तथा विधीयताम् २४ पुराणानां वक्ता पुत्रः स्यात् २५ हे बुधाः पुष्पाभिर्वरोदत्त इत्यजानतो मेपचित्तिऽपरिहारं बुध्य
ताम् २६ मायश्चित्तं विधानुमाहुः इल्ललस्येति २७ २८ २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां षण्णवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ १ २ तप्तताम्ररूप
काशमानाभिः शिखाश्मश्रुदंष्ट्रोऽग्रभ्रुकुटीभिर्धुक्तं मुखं यस्य स तथातं शिखाचश्मश्रूणि च दंष्ट्रे च उग्रभ्रुकुटीच शिखाश्मश्रुदंष्ट्रोऽग्रभ्रुकुटी उग्रभ्रुकुटी ३ ४

५ ६ ७ श्रियोधामानिअम्लानानिचपंकजानियस्यांसातथाताम् ८ यतःसरोवरात् आस्रवत् अस्पन्दत् ९ स्रोतेनप्रवाहेण १० शोणनदं ११ सप्तशाखाभेदेनसमुद्रंगता
सप्तगोदावरीताम् वेणीकृष्णवेणी १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ अस्पृशत्तददौ स्थानंदूरंअनंतक्षेत्रं १९ धूर्जटेःशिवस्य २० २१ अनुतीर्थनामतीर्थ २२

तमाकृष्यहलाग्रेणबल्वलंगनेचरम् ॥ मुसलेनाहनत्कुद्रोमूर्ध्निब्रह्मद्वहंवलः ५ सोपतद्वलानिर्भिन्नललाटोसृक्समुत्सृजन् ॥ मुंचन्नार्तस्वरशैलोयथाव
अहतोऽसुरः ६ संस्तुत्यमुनयोरामंप्रयुज्यापितथाशिषः ॥ अभ्यर्षिचन्महार्हाभिर्वृत्रघ्नंविबुधायथा ७ वैजयंतीददुर्मालांश्रीधामाम्लानपंक
जाम् ॥ रामायवाससीदिव्येदिव्यान्यामरणानिच ८ अथतैरभ्यनुज्ञातःकौशिकीमेत्यब्राह्मणैः ॥ स्नात्वासरोवरमगाद्यतःसरयुरास्रवत् ९ स्रोतेनसरयूं
प्रायात्प्रयागमुपगम्यसः ॥ स्नात्वासंतर्प्यदेवादीन्जगामपुलहाश्रमम् १० गोमतीगंडर्कीस्नात्वाविपाशांशोणमाप्नुतः ॥ गयांगत्वापितृनिष्ठागंगासाग
रसंगमम् ११ उपस्पृश्यमहेन्द्राद्रौरामंदृष्ट्वाभिवाद्यतम् ॥ सप्तगोदावरींवेणींपंपांभमिरर्थातथा १२ स्कंदंदृष्ट्वाययौरामःश्रीशैलंगिरिशालयम् ॥ द्रुमिलेषु
महारण्यंदृष्ट्वाद्रिर्वेकटंप्रभुः १३ कामकोर्षीपुरीकांचीकावेरिचिसरिद्वरम् ॥ श्रीरंगारुख्यंमहापुण्यंयत्रसन्निहितोहरिः १४ ऋषभाद्रिहरेःक्षेत्रंदक्षिणामथुरां
तथा ॥ समुद्रसेतुमगमन्महापातकनाशनम् १५ तत्रायुतमदादेनूब्राह्मणेभ्योहालायुधः ॥ कृतमालांताम्रपर्णीमलयंचकुलाचलम् १६ तथागस्त्यंसमा
सीनंनमस्कृत्याभिवाद्यच ॥ योजितस्तेनचाशीर्भिरनुज्ञातोगतोर्णवम् १७ दक्षिणंतत्रकन्याख्यांडुर्गादेवींददर्शसः ॥ ततःफलगुनमासाद्यपंचाप्सरमनु
त्तमम् १८ विष्णुःसन्निहितोयत्रस्नात्वाऽस्पर्शद्ववायुतम् ॥ स्थानंदूरंहरेःस्थानंयत्रसन्निहितोहरिः १९ ततोतिव्रज्यभगवान्केरलादींस्त्रिगर्तकान् ॥
गोकर्णारुख्यंशिवक्षेत्रंसात्रिध्यंयत्रधूर्जटेः २० तत्रद्वैपायनंदृष्ट्वाशूर्पाकारमगाद्वलः ॥ तापीपयोष्णीनिर्विध्यामुपस्पृश्याथदंडकम् २१ प्रविश्यरेवाम
गमद्यत्रमाहिष्मतीपुरी ॥ अनुतीर्थमुपस्पृश्यप्रभासंपुनरागमत् २२ श्रुत्वाद्रिजैस्तुकथितंकुरुपांडवसंयुगम् ॥ सर्वराजन्यनिधनंभारमेतद्धृतंभुवः २३
सभीमदुर्योधनयोर्गदाभ्यांयुध्यतोरणम् ॥ वारयिष्यन्विशसनंजगामयदुनंदनः २४ युधिष्ठिरस्तुतंदृष्ट्वायमौकृष्णार्जुनावपि ॥ अभिवाद्याभवंस्तूष्णीं
किंविवक्षुरिहागतः २५ गदापाणीउभौदृष्ट्वासंरब्धौविजयैषिणौ ॥ मंडलानिविचित्राणिचरंताविदमब्रवीत् २६ युवांतुल्यबलौवीरौहेराजन्हेवृकोदर
एकंप्राणाधिकंमन्यतैकंशिक्षयाधिकम् २७ तस्मादेकतरस्येहयुवयोःसमवीर्ययोः ॥ नलक्ष्यतेजयोन्योवाविरमत्वफलोरणः २८ नतद्वाक्यंजगृहतुर्वद्व
वैरौनृपार्थवत् ॥ अनुस्मरंतावन्योन्धंरुहंतंरुष्टतानिच २९ दिष्टंतदनुमन्वानोरामोद्वारवर्तीययौ ॥ उग्रसेनादिभिःप्रीतैर्ज्ञातिभिःसमुपागतः ३०

मुवष्टत्तत्तंभारंहंतंश्रुत्वाएतत्तत्तंभुवोभारंहंतमेनइतिशेषइतिवा २३ विशसनंयुद्धं २४ किंवक्तुकामआगतइतिमत्वा २५ २६ प्राणाधिकंबलाधिकं २७ अन्यःपरा
जयोवा विरमतुशांतोभवतु २८ दुष्टकृतानि जनुष्टदाहादीनि २९ तद्युद्धंदिष्टंदैवकृतम् ३०

बलमंद्रामस्यविक्रमश्रवणादिनाकिंफलंभवतीतितत्राह ईदृग्विधानीति २१ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेविजयध्वजकृतटीकायांसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ अनेनाध्यायद्वयेनकृपण
ब्राह्मणकृपातिशयकथनेनहरिभक्तस्यकेवलंनपारत्रिकमेवफलम् अपितुऐहिकमप्यतिविस्मयकरंस्पादितीहशंमाहात्म्यंवक्ति तत्रप्रथमतोभारतयुद्धंसमाप्यकृष्णस्यहस्तिनपुरप्रयाणप्रकारंप्रख्यापयति
भगवानपीति १ शून्यंशवादिनापिहितम् प्रयातुंगंतुम् अष्टादशाक्षौहिणीभ्यःशिष्टानाह कृपश्चेति २ ३ ४ ५ भगवत्सेवामंतरेणराज्यानिच्छूनित्यतोपत्नतइतियुक्त्याप्रतिपाद्येत्यर्थः

ईदृग्विधान्यसंख्यानिबलस्यबलशालिनः ॥ अनंतस्याप्रमेयस्यकर्माण्यद्भुतकर्मणः ॥ शृण्वन्गृणंश्चतद्भक्त्याविष्णोःसदयितोभवेत् ॥ ३१ ॥ इतिश्री
भागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेबलदेवचरितेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ भगवानपिगोविंदःसाधयित्वास्ववांछितम् ॥ सु
योधनेमहाबाहौनिहतेगदयारणे १ विसृज्यायोधनंशून्यंप्रयातुमुपचक्रमे ॥ कृपश्चकृतवर्माचद्रौणिश्वरथिनांवरः २ अवशिष्टामहात्मानःसुयोधनबलेत्र
यः ॥ पंचपाडुसुतावीराःसात्यकिश्चमहाबलः ३ वैश्यापुत्रोयुयुत्सुश्चशिष्टाःकृष्णपुरोगमाः ॥ तान्पुरस्कृत्यगोविंदोमुनिवृद्धसमन्वितः ४ जगामहास्ति
नपुरंधृतराष्ट्रंप्रसादितुम् ॥ गांधारीधृतराष्ट्रंचविदुरंचमहामतिम् ५ प्रसाद्यपांडवान्स्वेस्वेराज्येसंस्थाप्ययत्नतः ॥ स्तूयमानोमुनिगणैःसूतमागधबंदिभिः६
अनुयातःपांडुपुत्रैःप्रेमवाष्पाविलेक्षणैः ॥ ताननुज्ञाप्यसोत्कंठात्रथेनादित्यवर्चसा ७ शंखदुंदुभिनिर्वोषैर्वेदमंगलनिस्वनैः ॥ पुण्याहमंत्रघोषैश्चद्वारकांप्रययौ
हरिः ८ विचित्रतोरणारम्यांचलत्कदलिकाकुलाम् ॥ अलंकृतांपौरजनैःसितसंमृष्टभूतलाम् ९ उपस्थितःपौरजनैःपालिकांकुरधारिभिः ॥ योषिद्विवार
मुख्याभिर्भूषिताभिश्चभूषणैः १० वहद्विदीपमुकुरकलशस्रक्फलाक्षतान् ॥ उपस्थितोब्राह्मणैश्चपुत्रैःपौत्रैःसहानुजैः ११ प्रविवेशपुरीदिव्यांदिवसेपू
जितोहरिः ॥ सप्रविश्यसभांदिव्यांसुधर्मांलोकविश्रुताम् १२ आहुकंवसुदेवंचरामंचैवाभ्यवादयत् ॥ प्रणम्यमातरोविश्वाःकांचनेपरमासने १३ उप
विश्ययथाजोषंपूजितोयदुपुंगवैः ॥ रराजरजनीनाथोयथाग्रहगणैर्दिवि ॥ १४ हतावशिष्टैर्भूपालैस्तत्पुत्रैश्चमहाबलैः ॥ अभिषिक्तैर्यथास्थानंसेव्यमा
नोदिवानिशम् १५ अवतीर्णमहाभारांविश्वांविश्वंभरोहरिः ॥ धर्मराजंपुरस्कृत्यधर्मैवान्वशासत १६ राजोवाच ॥ भगवन्यानिचान्यानिमुकुं
दस्यमहात्मनः ॥ वीर्याण्यनंतवीर्यस्यश्रोतुमिच्छामहेप्रभो १७ कोनुश्रुत्वासकृद्ब्रह्मन्नुत्तमश्लोकसत्कथाम् ॥ विरमेतविशेषज्ञोविषण्णःकाम
मार्गणैः १८ सावागनंतस्यगुणान्गृणीतेकरौचतत्कर्मकरौमनश्च ॥ स्मरेद्वसंतंस्थिरजंगमेषुशृणोतितत्पुण्यकथाःसकर्णः १९

६ ७ वेदेयेमंगलनिःस्वनाः मंगलवचनानितैः ८ ९ उपस्थितोभिगतःअंकुरपूरितपालिकापात्रविशेषः १० ११ १२ मातरोमातृः १३ यथाजोषंपथासुखम् १४ १५ १६
१७ १८ राजापूतदेवइंद्रियकृत्यमितिवाक् सावागिति याऽनंतस्यगुणान्गृणीतेसैववाक् यौतत्कर्मकरौतावेवकरौ अनेनकरोतीतिकरइतिकर्तव्यंचप्रत्ययःसफलइतिसूचितं यत्स्थिरजंगमेषुवसंतंहरिं
स्मरेत्तदेवमनः मनज्ञानइतिधातोः स्मरणलक्षणंज्ञानं यस्तस्यहरेःकथाःगृणोतिसकर्णः कृपआकर्णनइतिधातुः १९

चराचरभेदेनोभयलिङ्गं भवति प्रतिमानमेव च देवशिरः श्रयत इति शिरः श्रित्सेवायामिति धातोर्नमनलक्षणसेवायां शिरः इति निपात्यते यदुभयलिङ्गं पश्यति तदेव चक्षुः चष्टे पश्यतीति चक्षुः चक्षुर्दर्शन इति धातुः तस्य हरेर्जनानां यानि विष्णोः पादोदकं नित्यं भजंति पानं स्नानं लक्षणां सेवां कुर्वति अथ मंगलानि तानि एवांगानि नान्यानि २० २१ २२ तथा विधाभर्तुर्वन्मलिनवस्त्रा २३ म्लायताम्लानं गच्छता अशनया वेपमाने तपेकं पदम् अशनया अशनेच्छया कं पमाना २४ २५ सीदते अवसनाय दरिद्राय २६ अर्थकामान्यच्छतीति किमु वक्तव्यम् किंच जगद्गुरुः अन्यमुक्तेभ्यो न्यमिष्टं नय

शिरस्तु तस्योभयलिङ्गमानमेतदेव यत्पश्यति तद्विचक्षुः ॥ अंगानि विष्णोरथ तज्जनानां पादोदकं यानि भजंति नित्यम् २० सूत उवाच ॥ विष्णुरातेन संपृष्टो भगवान्वा दरायणिः ॥ वासुदेवे भगवति निमग्न हृदयो ब्रवीत् २१ श्रीशुक उवाच ॥ कृष्णस्यासीत् सखा कश्चिद्ब्राह्मणो ब्रह्मवित्तमः ॥ विरक्त इन्द्रियार्थेषु प्रशांतात्मा जितेन्द्रियः २२ यदृच्छयोपपन्नेन वर्तमानो गृहाश्रमी ॥ तस्य भार्या कुचेलस्य क्षुत्क्षामा च तथा विधा २३ पतिव्रता पतिं प्राह म्लायता वदनेन सा ॥ दरिद्रं सा ध्वंशनाया वेपमाना भिगम्य च २४ ननु ब्रह्मन् भगवतः सखा साक्षाच्छ्रयः पतिः ॥ ब्रह्मण्यश्च शरण्यश्च भगवान्सा त्वतर्षभः २५ तमुपैहि महाभाग साधूनां च परायणम् ॥ दास्यति द्वविण्भूरि सीदते ते कुटुम्बिने २६ आस्तेऽधुना द्वा रवत्यां भोजवृष्ण्यंधकेश्वरः ॥ स्मरतः पादयुगलमात्मानमपि यच्छति २७ किं न्वर्थकामान् भजतो नान्यमिष्टं जगद्गुरुः ॥ स एव भार्या विप्रो बहुशः प्रार्थितो विभुः २८ अयं हि परमो लोभ उत्तमश्लोकदर्शनम् ॥ इति संचिंत्य मनसा गमनाय मनोदधे २९ अथास्त्युपायनं किंचिद्बृहे कल्याणि दयिताम् ॥ याचित्वा च तुरो मुष्टीन् विप्रात्पृथुकतंदुलान् ३० चैलखंडेन तां बद्ध्वा भर्त्रे प्रादादुपायनम् ॥ सतानादाय विप्राभ्यः प्रययौ द्वारकां किल ३१ कृष्णसंदर्शनं मद्यं कथं स्यादिति चिंतयन् ॥ त्रीणि गुल्मान्यतीयाय तिस्रः कक्ष्याश्च स द्विजः ३२ विप्रोगम्यां धवृष्णीनां गेहेष्वच्युतधर्मिणाम् ॥ गृहाणि द्वयष्टसाहस्रमहिषीणां हरेर्द्विजः ३३ विवेशैकतमं श्रीमद्ब्रह्मानंदं गतो यथा ॥ तं विलोक्या च्युतो दूरात्प्रियापर्यंक आश्रितः ३४ सहस्रोत्थाय चाभ्येत्यदोभ्यां पर्यग्रहीन्मुदा ॥ सख्युः प्रियस्य विप्रैरंगसंगातिनिर्वृतः ३५ प्रीतो न्यसुं च दर्बिदूत्रे त्राभ्यां पुष्करेक्षणः ॥ अथोपवेश्य पर्यंके स्वयंसख्युः समर्हणम् ३६ उपहृत्या वनिज्यास्य पादौ पादावनेजनीः ॥ अग्रहीच्छिरसाराजन्भगवौ लोकपावनः ३७ व्यलिपद्विव्यगंधेन चंदनागुरुकुंकुमैः ॥ धूपैः सुरभिभिर्मित्रं प्रदीपावलिभिर्मुदा ३८

छति किं तु भजतः पुरुषस्य यच्छत्येवेत्यर्थः यद्वा नापरमपुरुषः अन्यमभीष्टं यच्छतीत्यतः तमुपैहीत्यन्वयः २८ २९ ३० चैलखंडेन जीर्णवस्त्रखंडेन ३१ गुल्मानि शिबिराणिकक्ष्याः पुरप्रकोष्ठानि कक्ष्या कच्छेदरत्नायां कां च्यगिहेषकोष्ठक इति पादवः ३२ अंधवृष्णीनां गेहेषु मध्ये यानि द्वयष्टसाहस्रमहिषीणां गृहाणि गम्यगत्वा तेज्वैकतमं गृहं विशेत्यन्वयः द्विजत्वं क्षत्रियस्याप्यस्तीति विप्र इति ३३ आनंदं गतो मुक्तो ब्रह्मविशति यथा तथा ३४ पर्यग्रहीदाश्चिष्टवान् ३५ ३६ पादावनेजनीरपः पादप्रक्षालनजलानि ३७ ३८

धमनिसंततांशिरासहस्राचितगात्रम् ३९ ४० ४१ संभृतःसभाजितःसंगृहीतोवा ४२ गुरुकुलेसतांस्वेषांकालेपूर्वस्मिन्यागाथावृत्तास्ताः कथयांचक्रतुः ४३ ४४ सभवान्सदृशीभार्यालब्धापिकिनवा य
थाप्राकृतस्यचित्तं गृहेषुकामविहतंभवतितथाप्रायस्तेचित्तं गृहेषुभार्यादिष्वकामविहतं कामनाविषयेच्छयाविहतंन स्यात् ४५ तद्वत्तवाचित्तं धनेष्वपिनैवातिप्रीयते कथमेतदत्राह विदितमिति ४६ केचिन्निवृ
त्तिमार्गस्थाःप्रकृतिदेहाभिमानलक्षणांदैवीदेवाधीनां ४७ वात्पार्यात्पुनरुक्तं करोति कच्चिदिति यतोयस्मिन्गुरुकुलवासेविज्ञेयंविज्ञायतमसः अज्ञानस्यपारंप्रकृतेर्वैकुण्ठमश्नुते ४८ इतोपिगुरुकुलवासःक
र्व्यइत्याह सवाइति यस्माद्विजातेःसाक्षात्सत्कर्मणांसंभवोजन्मसगुरुकुलेवासोवाइत्यन्वयः अत्रहेतुमाह आद्यइति ज्ञानदोगुरुःआश्रमिणांआद्यःहियस्मात्तस्मात्तथाहमिति ४९ ज्ञानमपियन्मुक्तिस

अर्चित्वावेद्यतांबूलंगांचस्वागतमब्रवीत् ॥ कुचैलंमलिनंक्षामंद्विजं धमनिसंततम् ३९ देवीपर्यचरच्छैब्याचामरव्यजनेनवै ॥ अंतःपुरजनोदृष्टाकृष्णे
नामलकीर्तिना ४० विस्मितोभूत्सविप्राग्र्यमवधूतंसभाजितम् ॥ किमनेनकृतंपुण्यमवधूतेनाभिधुणा ४१ श्रियाहीनेनलोकोस्मिन्गर्हतेनाधमेनच ॥
योसौत्रिलोकगुरुणाश्रीनिवासेनसंभृतः ४२ पर्यंकस्थांश्रियंहित्वापरिष्वक्तोप्रजोयथा ॥ कथयांचक्रतुर्गाथांपूर्वेगुरुकुलेसताम् ४३ आत्मनोल्लसितौ
राजन्करौगृह्यपरस्परम् ॥ अपिब्रह्मन्गुरुकुलाद्भवतालब्धदक्षिणात् ४४ समावृत्तेनधर्मज्ञाभार्योढासदृशीनवा ॥ प्रायोगृहेषुतेचित्तमकामविहतंतथा
४५ नैवातिप्रीयतेतद्वद्वनेषुविदितांहिमे ॥ केचित्कुर्वीतिकर्माणिकामैरहतचेतसः ४६ त्यजंतःप्रकृतिदैवीयथाहंलोकसंग्रहः ४७ कच्चिदुगुरुकुलवासंब्रह्म
न्स्मरसिनौयतः ॥ द्विजोविज्ञायविज्ञेयंतमसःपारमश्नुते ४८ सवैसत्कर्मणांसाक्षाद्विजातेरिहसंभवः ॥ आद्योगुरुर्ह्याश्रमिणांयथाहंज्ञानदोगुरुः ४९ ते
त्वर्थकोविदाब्रह्मन्वर्णाश्रमवतामिह ॥ येमयागुरुणावाचातरंयंजोभवार्णवम् ५० नाहमिज्याप्रजातिभ्यांतपसोपशमेनवा ॥ तुष्येयंसर्वभूतात्मागुरुशुश्रूष
यायथा ५१ अपिनःस्मर्यतांब्रह्मन्वृत्तंनिवसतांगुरौ ॥ गुरुदारैश्चोदितानामिधनानयनेकाचिद् ५२ प्रविष्टानांमहारण्यमपतौसुमहाद्विज ॥ वातवर्षमभूत्तीव्रंनि
ष्टुराःस्तनयित्नवः ५३ सूर्यश्चास्तंगतस्तावत्तमसासंवृतादिशः ॥ निम्रंकूलंजलौघेननप्राज्ञायतकिंचन ५४ वयंभृशंतत्रमहानिलांबुभिर्निहन्यमानामुद्धरबुसंफु
वे ॥ दिशोऽविदंतोथपरस्परं वनेगृहीतहस्ताःपरिबभ्रमातुराः ५५ एतद्विदित्वा उदितेरवौसांदीपनिर्गुरुः ॥ अन्वेषमाणोनःशिष्यानार्योऽपश्यन्नरुरुदत् ५६

धनंतद्वदेवगुरुरित्याह तेत्विति गुरुणागुरुस्थेनमयाप्युक्तयावाचाअंजःशिक्षितापेपुरुषाभवार्णवंतरंति तेत्वहवर्णाश्रमवर्तामध्वेअर्थकोविदाःस्वप्रयोजनसंपादनपश्वइत्यन्वयः ५० सर्वेषुसाधनेष्विद
मेवभगवदनुग्रहांतरंगमित्वाह नेति इज्यायजनं प्रजनंप्रजातिः संततिर्जननं नापुत्रस्यलोकोस्तीतिश्रुतिः ५१ अनुग्रहविशेषस्मरणार्थंउभयोरनुभूतविशेषंस्मारयति अपीतिगुरौनिवसतांजोयत्कर्मत
त्स्मर्यतामपिस्मर्यतेकिं ५२ अपतौवर्षाकालमंतरेणवातयुतवर्ष ५३ इदंनिम्रमिदंकूलमिति किंचनस्थूलजलप्रवाहेननप्राज्ञायतनज्ञातमभूत् ५४ अंबुसंघवेजलप्रवाहेदिशोऽविदंतःअजानंतःपरिबभ्रमप
रितोधांतावभूविम ५५ विदित्वाउदितइत्यनेनदुःखातिशयंदर्शयति कथमेतदत्राह अरुरुददिति ५६

आत्मादेहः ५९ गुरुनिष्कृतं गुरुप्रत्युपकारः सर्वोपयोग्यस्मात्सतथासर्वार्थं आत्माशरीरं तस्यार्पणं यत्तत् ५८ ५९ उक्तमिति दिशति इत्थमिति इत्थं विधान्यनेकानिव्यसनाभ्यासवित्तेशः तानिव्यसनानि गुरोरनुग्रहेण निस्तीर्य पुमान्प्रशान्तये प्रकृष्टसुखवृत्तये पूर्णः कृतार्थः स्यात् ६० अस्माभिर्गुरुकुलवासे इदं कृतमिति विशेष्यं किं कृतं सर्वमप्यनुष्ठितामिति ब्राह्मण आह किमिति सत्यकामे न भवतासहयेषां नो गुरुकुलवासोऽभूत्तैरस्माभिः गुरुकुलवासे किमनिर्वृत्तं न कृतं किं सर्वमप्याचीर्णमेव ६१ किं त्विदमस्माकं पुंस्तव तु अत्यंतविडम्बकमित्याह यस्योति । छंदोमयं वेदमुख्यप्रतिपाद्यं आवपनं जगदुत्पत्तिक्षेत्रं ब्रह्मयस्य तव देहः स्वरूपं तस्य तव योयं गुरुषु वासः सोयमत्यंतविडम्बनं अनुकार इति ६२ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे विजयध्वजकृतटीकायां अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥

अहो मे पुत्रकायूयमस्मदर्थेति दुःखिताः ॥ आत्मा हि प्राणिनां प्रेष्ठस्तमनादृत्यमत्पराः ५७ इयदेव हि साच्छिष्यैः कर्तव्यं गुरुनिष्कृतम् ॥ यद्वै विशुद्धभावेन सर्वार्थात्मार्पणं गुरौ ५७ संतुष्टो हं द्विजश्रेष्ठाः सत्याः संतुमनोरथाः ॥ छंदांस्ययातयामानि भवंति ह परत्र च ५९ इत्थं विधान्यनेकानिवसतां गुरुवेश्मसु ॥ गुरोरनुग्रहेणैव पुमान् पूर्णः प्रशान्तये ६० ब्राह्मण उवाच ॥ किमस्माभिरनिर्वृत्तं देवदेव जगदुरो ॥ भवता सत्यकामेन येषां वासो गुरावभूत् ६१ यस्य छंदोमयं ब्रह्म देह आवपनं विभो ॥ योयं स तस्य गुरुषु वासोऽत्यंतविडम्बनम् ६२ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे अष्टनवतितमोऽध्यायः ॥ ९८ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ स इत्थं द्विजवर्येण सह संकथयन्हरिः ॥ सर्वभूतमनोभिज्ञः स्मयमान उवाच तम् १ ब्रह्मण्यो ब्राह्मणं कृष्णो भगवान्प्रहसन्निव ॥ प्रेम्णानिरीक्षणेनैव प्रेक्षन् खलु स तां पतिः २ श्रीभगवानुवाच ॥ किमु पायनमानीतं ब्रह्मन्मे भवता गृहात् ॥ अल्पमप्याहृतं भक्तैः प्रेम्णाभूर्येव मे भवेत् ३ भूर्यप्यभक्तोपहृतं न मे तोषाय कल्पते ॥ पत्रं पुष्पं फलं तोयं यो मे भक्त्या प्रयच्छति ॥ तदहं भक्त्युपहृतमश्रामि प्रयतात्मनः ४ इत्युक्तोऽपि द्विजस्तस्मै व्रीडितः पतये श्रियः ॥ पृथुकप्रसृतिराजन्नप्रायच्छदवाङ्मुखः ५ सर्वभूतात्महृत् साक्षात्तस्यागमनकारणम् ॥ विज्ञाय चित्तयन्नायं श्रीकामो माऽभजत्पुरा ६ पत्न्याः पातिव्रतायास्तु सखा प्रियचिकीर्षया ॥ प्राप्तो मामस्य दास्यामि संपदो मर्त्यदुर्लभाः ७ इत्थं विचिंत्य वसनाच्चिरबद्धं द्विजन्मनः ॥ स्वयं जहारा कीमिदमिति पृथुकतंडुलान् ८ एकमुष्टिसकृज्जग्ध्वा द्वितीयां जग्धुमाददे ॥ तावच्छीर्ज्य गृहे हस्तं सत्त्वरपरमोष्ठिनः ९ एतावतालं विश्वात्मन् सर्वसंपत्समृद्धये ॥ अस्मिन् लोके यवासुष्मिन् पुंसस्त्वतोषकारणम् १० ब्राह्मणस्तां तुरजनीमुपित्वाऽच्युतमंदिरे ॥ भुक्त्वा पीत्वा सुखं सुस्वामेन आत्मानमिन्द्रवत् ११ श्वोभूते विश्वभावेन स्वसखेनाभिवंदितः ॥ जगाम स्वालयं तात पथ्यनुब्रज्य नंदितः १२ स चालब्ध्वा धनं सख्युर्न च याचितवान् स्वयम् ॥ स्वगृहं व्रीडितोऽगच्छन् महद्दर्शननिर्वृतः १३

संकथयन्संलापं कुर्वन् १ २ दारिद्र्यत्वेन भूरिद्रव्याभावात् भवतो महतो लपं मनस्तुष्टिकरं न स्यादिति नानीतमिति शंका मा भूदित्याह अल्पमिति आहृतमानीतं द्रव्यभूरित्वाभूरित्वेन प्रयोजको केतुभक्तिरेवेत्यनेनादर्श ३ ४ ५ सर्वभूतानामात्महृत्स्वभावज्ञः आत्मा देहे धृतौ जीवे स्वभावे परमात्मनीति यादवः ६ ७ चीरं पटच्चरं जीर्णवस्त्रमित्यर्थः इदं चीरबद्धं किमप्युक्त्वा द्विजन्मनः पृथुकतंडुलान् स्वयमाजहार ८ ९ १० ११ अनुब्रज्य अनुगम्य नंदितः कृष्णेनेति शेषः १२ महतः कृष्णस्य दर्शनेन निर्वृतः १३

१४ अहंब्राह्मणानांविप्राणांबंधुरितिस्मृत्वा १५ भ्रातरोपथाभ्रातरमितिशेषः १६ १७ दिविआकाशे १८ माद्यन्मदंगच्छन् १९ अंतर्हृदयइतितस्मिन्कृष्णेस्थितचित्तगत्यास्वगृहां
सिकंप्राप्तः २० २१ स्वमंदिरं दृष्ट्वा इदं किं कस्य चेदं स्थानं इदं तदिति तत्तद्वारकाविधंकथमभूत् २२ एवंमीमांसमानंजिज्ञासमानंतनरादयःप्रत्यगृह्णन् अभ्याययुरित्यन्वयः २३ २४ २५ २६
सनिजमंदिरं प्रविष्टोभूत् २७ २८ क्षुमंतिश्रुतिमंति २९ ३० निर्व्यग्रः निःसंभ्रमः ३१ ममेतदेवसमृद्धिहेतुर्भवाविभूतेर्यदूत्तमस्यावलोकतो न्यामिमित्तं नैवोपपद्येत स एव हेतुरित्यन्वयः ३२ यः

अहोब्रह्मण्यदेवस्य दृष्टा ब्रह्मण्यतामया ॥ यद्वरिद्रतमोलक्ष्मीमाश्लिष्टो बिभ्रतो रसि १४ काहंदारिद्रः पापीयान् कृष्णः श्रीनि केतनः ॥ ब्रह्मबंधुरितिस्मा
हंबाहुभ्यां परिरंभितः १५ निवासितः प्रियाजुष्टे पर्यंके भ्रातरोपथा ॥ माहिष्यावीजितः श्रांतो वालव्यजनहस्तया १६ शुश्रूषया परमया पादसंवाहना
दिभिः ॥ पूजितो देवदेवेन विप्रदेवेन देववत् १७ स्वर्गापवर्गयोः पुंसारसायां दिविसंपदाम् ॥ सर्वासामपि सिद्धीनां मूलं तच्चरणार्चनम् १८ अधनोयद्धनं
प्राप्य माद्यन्नुच्चैर्न मां स्मरेत् ॥ इति कारुणिको नूनं धनं मेऽभूरिनाददात् १९ इतितच्चित्तगत्यांतः प्राप्सो निजगृहांतिकम् ॥ सूर्यानलेंदुसंकाशैर्विमानैः सर्वतो
वृतम् २० विचित्रोपवनोद्यानैः कूजद्विजकुलाकुलैः ॥ प्रोत्फुल्लकुमुदांभोजकह्लारोत्पलवारिभिः २१ जुष्टं स्वलंकृतैः पुंभिः स्त्रीभिश्च हरिणाक्षिभिः ॥ कि
मिदं कस्य च स्थानं कथं तदिदमित्यभूत् २२ एवंमीमांसमानं तनरानार्योऽमरप्रभाः ॥ प्रत्यगृह्णन् महाभागं गीतवाद्येन भूयसा २३ पतिमागतमाकर्ण्य प
त्युद्धर्षाच्च संभ्रमात् ॥ निश्चक्राम गृहात्तूर्णरूपिणी श्रीरिवा लयात् २४ पतिव्रतापतिं दृष्ट्वा प्रेमोत्कंठाश्रुलोचना ॥ मीलिताक्ष्यनमद्बुद्ध्या मनसा परिष
स्वजे २५ पत्नीं वीक्ष्य प्रस्फुरतीं देवीं वैमानिकीमिव ॥ दासीनां निष्ककंठीनां मध्ये भांतीं सुविस्मितः २६ प्रीतां स्वयंतया युक्तः प्रविष्टो निजमंदिरम् ॥
मणिस्तंभशतोपेतं महेन्द्रभवनं यथा २७ पयःफेननिभाः शय्यादां तारुकमपरिच्छदाः ॥ पर्यंकाहेमदंडानि चामरव्यजनानि च २८ आसनानि च हैमानि
स्रग्वस्त्राभरणानि च ॥ मुक्तादामविलंबीनि वितानानि युमंति च २९ स्वच्छस्फटिककुड्येषु महामरकतेषु च ॥ रत्नदीपान् भ्राजमानान् ललनारत्नसंयु
तान् ३० विलोक्य ब्राह्मणरतत्रसमृद्धिं सर्वसंपदाम् ॥ तर्कयामास निर्व्यग्रः स्वसमृद्धिमहेतुकीम् ३१ नूनं बतैतन्मम दुर्भगस्य शश्वद्वरिद्रस्य समृद्धिहेतुः ॥
महाविभूतेरवलोकतो न्यन्नैवोपपद्येत यदूत्तमस्य ३२ नन्वब्रुवाणो दिशते समक्षं यो विष्णवे भूर्यपि भूरितेजाः ॥ पर्जन्यवन्नः स्वयमक्षिमाणो दाशार्हका
णामृषभः सखामे ३३ किंचित्करोत्युर्वपियत्स्वदत्तं सुहृत्कृतं फल्गवपि भूरिकारि ॥ मयोपनीतं पृथुकैकमुष्टिं प्रत्यग्रहीत्प्रीतियुतो महात्मा ३४

स्वयमब्रुवाणस्तूष्णीकः पर्जन्यः अक्षयं शंदिशते ददाति तेन यो यस्यैविष्णवे अभूर्यपि धनं ददाति भूरितेजाः अनल्पप्रभावो भवति स एतादृशमहिमादाशार्हकाणामृषभः श्रीकृष्णः मे सखानन्वनुमतं लोकेने
तिशेषः ३३ भक्तदत्तमेव हरेस्तृप्तिजनकत्वेनानंतफलत्वेन परिणमतिनाभक्तदत्तमित्याह किंचिदिति । यत्सुष्टुभक्तिपूर्वमदत्तं तुर्वपि किंचित्करोति फलत इतिशेषः त्रैविद्यामांसोमपाः पूतपापाय त्रैविद्यास्व
र्गतिमित्यादेः सुहृत्कृतं पूजनं फल्गु अपि अल्पमपि भूरिकारि एतत्कृतो दृष्टमत्राह मयेति हेतुगर्भविशेषणमेतत् ३४

पतोत्रभाक्तिरेवप्रधानकारणमतःसैवसंपाद्येतिभावेनाह तस्यैवेति योहमनादिकालमारभ्यतच्चरगैकशरणः तस्यैवमेसौहृदादिस्यादित्यन्वयः नकेवलस्वहरेः भक्तिलक्षणसंगेनपूर्यते अपितुतद्भक्तसंगोपि स्यादितिप्रार्थयते महानुभावेनेति भगवतासहविषज्जतः विशेषेणसंगंकुर्वतःमेतत्पुरुषप्रसंगः तस्यहरेः पुरुषेषुब्रह्मादिष्वपिप्रकृष्टसंगश्चस्यादित्यन्वयः ३५ हरिरौहिकमैश्वर्यनददातीतिमदजनानुमितस्वदोषापमार्जनायेयंसंपादितेतिभावेनाह भक्तायेति ३६ त्यक्त्वाऽहंमतामितिशेषः ३७ देवदेवस्येत्यनेनसर्वप्रभुत्वं यज्ञपतेरित्यनेनसर्वदेवत्वंचहरेरेवमुख्यमिति सूचितं अनेनइतरैर्ब्राह्मणभक्तिरेवावश्यकर्तव्येतितात्पर्यविधीयतेनतुतस्येति ३८ तस्यविप्रस्यकासिद्धिरभूत्तत्राह एवमिति अजितंनामभगवंतंस्वभक्तैःपराजितं दृष्ट्वातस्यहरेर्ध्यानवेगेनउद्ब्रियतमुन्मुक्तंआत्मबंधनंयस्यतथा

तस्यैवमेसौहृदसख्यमैत्रीदास्यंपुनर्जन्मनिजन्मनिस्यात् ॥ महानुभावेनगुणालयेनविषज्जतस्तत्पुरुषप्रसंगः ३५ भक्तायचित्राभगवान्हिसंपदोराज्यंविभूतीर्नसमर्थयत्यजः ॥ अदीर्घबोधायविचक्षणःस्वयंपश्यन्निपातंधनिनांमदोद्भवम् ३६ इत्थंव्यवसितोबुद्ध्याभक्त्यातीवजनादने ॥ विषयान्जाययात्यक्त्वाबुभुजेनातिलंपटः ३७ तस्यैवदेवदेवस्यहरेर्यज्ञपतेःप्रभोः ॥ ब्राह्मणाःप्रभवोदैवंनतेभ्योविद्यतेपरम् ३८ एवंसविप्रोभगवत्सुहृत्तदादृष्ट्वास्वभक्तैरजितंपराजितम् ॥ तद्व्यानवेगोद्ब्रियतात्मबंधनस्तद्वामलेभेऽचिरतःसतांगतेः ३९ एवंब्रह्मण्यदेवस्यश्रुत्वाब्रह्मण्यतानरः ॥ लब्धभावोभगवतिकर्मबंधात्प्रमुच्यते ४० ॥ इतिश्रीभा०म०दशमस्कंधेउत्तरार्धेष्टुकोपाख्यानेएकोनशततमोऽध्यायः ॥९९॥ श्रीशुकउवाच ॥ कदाचिद्वाजिमेधेनयष्टुमुद्यम्यकेशवः ॥ महीप्रदक्षिणीकर्तुंप्राहिणोत्प्रोक्षितंहयम् १ हार्दिक्यंकृतवर्माणंयुयुधानंचसात्यकिम् ॥ चारुदेष्णंसुदेष्णंचप्रद्युम्नंसांवमेवच २ अंशुमंतंसुभानुंचबहुसैन्यांश्चयादवान्॥रक्षणार्थंतुरंगस्यप्राहिणोद्यदुनंदनः ३ तेवैप्रदक्षिणंकृत्वावसुधांप्रोक्षितंहयम् ॥ उपानिन्युरदीर्घेणकालेनभरतर्षभ ४ यष्टुकामंहरिंश्रुत्वाहयमेधेनभारत ॥ आजग्मुर्दीर्घतपसोमुनयःशंसितव्रताः ५ होतारंचतथाध्वर्युमुद्रातारंचकेशवः ॥ कल्पयित्वायथान्यायंतथान्यानपिऋत्विजः ६ ऋषिभिर्ब्राह्मणश्रेष्ठैर्यज्ञविद्याविचक्षणैः ॥ दीक्षांप्रपेदेभगवान्कृतपुण्याहमंगलः ७ तमुपास्तुमहीपालानानाजनपदेश्वराः ॥ आजग्मुर्देवसंकाशाःकिरीटमुकुटोज्ज्वलाः ८ पांडवाश्चमहीपालायज्ञदर्शनमिच्छवः ॥ आहूतावासुदेवेनद्वारकामाययुर्दृप ९ तस्मिंस्तथावर्तमानेहयमेधेमहोत्सवे ॥ आसंस्तृप्ताद्विजाभोज्यवस्त्रगोभूमिकांचनैः १० दीक्षांप्रविश्यगोविंदःकामैस्तर्पयतिद्विजान् ॥ मुंजानेषुद्विजाःपुत्रप्रत्यगृह्णत्सुवांचितम् ११ आसीनेषुयथायोगंभूपालेषुसमंततः ॥ वदत्सुमाशब्दइतिवेत्रझर्झरपाणिषु १२

तद्भक्तैरेवप्राप्यंतद्वामवैकुण्ठादिलक्षणं ३९ एतच्चरितोपासकस्यफलमाह एवमिति लब्धभावोलब्धभक्तिःअनेनास्यविप्रस्येतरभक्तवैलक्षण्यमुक्तंस्यादिति तात्पर्यमवगतव्यम् ४० इतिश्रीभागवते महापुराणेउ०विजयध्वजकृतटीकायांएकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ लोकसंग्रहायामेधयज्ञकरणमन्यासाध्यमृतविप्रपुत्रानयनमाहात्म्यंचनिरूपयत्यस्मिन्नध्याये तत्रादीहयस्यप्रदक्षिणामकारंभक्ति कदाचिदिति उद्यम्यउद्योगंविधाय १ २ बहवःसैन्याःसैनानापकायेषावितथातान् यदुनंदयतीतिदुनंदनः ३ ४ हयमेधेनाश्वमेधेन दीर्घकालंतपोपेषातेतथा ५ ६ ७ उपारतुनिषेविशुंकिरीटमुकुटैः सुवर्णैश्चोज्ज्वलाः ८ ९ १० ११ वेत्रेणझर्झराःकर्कशाःपाणयोपेषातेतथातेषु १२

तृणमूलधरः तृणानामूलवृद्धाधारयतीति तृणमूलयष्टिचधारयतीति वा १३ १४ १५ हिंसाविहारदिकर्मयुक्तं नृपतिभर्जन्त्यः सीदंति १६ द्वितीयं द्विवारं तृतीयं त्रिवारं पुनश्च नृवारं
 १७ २८ २९ केनापि पुंसानीयते २० किमाहेत्यत्राह किंब्राह्मणेति इह त्वन्निवासस्थाने धनुर्धरो नास्ति किमित्यब्रवीत् २१ धनुर्धरेणाकिंकार्यमत्राह राजन्यबंधोरिति एते
 ब्राह्मणा राजन्यबंधोर्हंतोः सत्रमासते वै २२ राजापिस एव श्रेयानितरो दुःखहेतुरित्याह धनदारोति यत्रयस्मिन् देशे राजन्यवेषेणासुभरानराजीवंति तास्मिन् देशे स्थितास्ते भृत्याराज्ञाभरणीयाः
 ब्राह्मणाः धनदारात्मजैः सह शोचंतीत्यन्वयः यद्वा यत्र ये पुराजसुसुब्राह्मणा धनादिभिः सह शोचंति ते राजन्यवेषेण नटा एव जीवंति न तु सङ्गं श्याः कुतः असुभराः स्वप्राणपोषणपरायणा वैयस्मात्तस्माद्दीनयो

तृणमूलधरः कश्चिद्ब्राह्मणोऽभ्येत्य सत्वरः ॥ चुक्रोश आर्त उद्वाहुर्यज्ञवाटमुखे स्थितः १३ क्षुत्क्षामकंठः शुष्कास्योगलद्वाष्पाकुलेक्षणः ॥ इदं चोवाच विल
 पन्नातुरो दीनमानसः १४ ब्रह्मद्विषः शठधियो लुब्धस्य विषयात्मनः ॥ क्षत्रबंधोः कर्मदोषात्पंचत्वं मे गताः सुताः १५ हिंसाविहारं नृपतिदुःशीलमजि
 तेन्द्रियम् ॥ प्रजाभर्जन्त्यः सीदंति दरिद्रानित्यदुःखिताः १६ एवं द्वितीयं विप्रर्षिस्त्वृतीयं त्वेव मे वच ॥ इत्युक्त्वा स पुनश्चैव चुक्रोश भृशदुःखितः १७
 तदा कर्ण्यार्जुनो मानीसमुत्थाय वरासनात् ॥ अपृच्छत्स्वयमासाद्य ब्राह्मणं केशवांतिकात् १८ किमासन्नर्भका ब्रह्मंस्तव केनासि दुःखितः ॥ ब्रूहितस्त्वम
 शेषेण त्वामद्य सुखयाम्यहम् १९ इत्युक्तो ब्राह्मणः प्राह जातो जातोऽर्भको मम ॥ नीयते तात केनापि तत्क्षणे सूतिका गृहात् २० तदा कर्ण्यार्जुनः प्राह स्मय
 मान इव द्विजम् ॥ किंब्राह्मण त्वन्निवासे इह नास्ति धनुर्धरः २१ राजन्यबंधोरेते वै ब्राह्मणाः सत्रमासते २२ धनदारात्मजैर्भृत्या यत्र शोचंति ब्राह्मणाः ॥
 ते वै राजन्यवेषेण नटा जीवंत्यसुभराः २३ अहं प्रजावारं क्षिप्ये मगवन् दीनयोरिह ॥ अनिस्तीर्णप्रतिज्ञोऽग्निप्रवेक्ष्येऽहतकल्मषः २४ ब्राह्मण उवाच ॥
 संकर्षणो वासुदेवः प्रद्युम्नो धन्विनां वरः ॥ अनिरुद्धोऽप्रतिरथो न त्रातुं शक्नुवति यत् २५ तत्कथं नु भवान्कर्मदुष्करं जगदीश्वरैः ॥ चिकीर्षति हि बालि श्यात्तत्र
 श्रद्धधमहे वयम् २६ अर्जुन उवाच ॥ नाहं संकर्षणो ब्रह्मन्न कृष्णः कार्ष्णिरेव च ॥ अहं धनं जयो नाम गांढीव पश्य कार्मुकम् २७ मावमं स्थाममब्रह्मन्वीर्यं यं
 बकतोषणम् ॥ मृत्युं विजित्य प्रधनेऽप्या नयिष्ये तव प्रजाः २८ इति विसंभयित्वा तं कृष्णमाहार्जुनो नृप ॥ अनुज्ञां देहि भगवन् ब्राह्मणार्थे प्रयास्यतः २९ य
 जतां वाजिमेधेन भवानेभिर्महात्मभिः ॥ इति ब्रुवंतं वीभत्सु मनुज्ञां प्रेप्सुमच्युतः ३० बद्धतूणं स गांढीवं स्मयमानो ब्रवीद्वचः ॥ श्रीभगवानुवाच ॥ अहमे
 वागमिष्यामि न त्वया शक्यते र्जुन ॥ तमसाधारणं भूतं मन्थे येन हतोर्भकः ३१

युवयोः अहतकल्मषः मिथ्याप्रतिज्ञत्वात् २३ २४ तत्रार्जुनस्याहंकाराविष्करणाय ब्राह्मणो वक्तिसंकर्षण इति संकर्षणादयत्नानुंशक्नुवंति यद्यस्मात्तस्माज्जगदीश्वरैर्दुष्करं कर्म कथंचिकीर्षति बालिशो बालम्
 संयोरिति वचनात् बालिश्यात् आत्मशक्त्यनभिज्ञानात् इह कर्मणितववाक्यं न श्रद्धधमे २५ २६ अत्रार्जुनः स्वगर्वमुद्रलयति अर्जुन इति धनं जपोरण इति श्रुतिप्रसिद्धेः अहं धनं जपो नाम प्रख्यातः धनुष्म
 ताचेदृशीत्याह गांढीव इति २७ मावमं स्थाममब्रह्मन्वीर्यं यं २८ ततः किं फलितमत्राह इतीति २९ तत्र कृष्णोऽहंकारिणो देवप्रसादान्स्यादिति भावान् अर्जुनं निवारयन्निववक्ति इतीति बद्धतूणं
 पृष्ठबद्धतूणीरम् ३० अल्पकार्यहेतोस्त्वद्भ्रमं किमर्थमित्यत्राह तमसाधारणमिति भूतं देवयोनिम् ३१

अर्जुनः स्वगर्वमुद्रलपाति सलोकपाल इति ३२ ३३ भूतदेवयोनिम् ३४ ३५ अभितउदिश्य ३६ ३७ ३८ ३९ ४० युधाविर युध्वंतीति युधोयोधास्तेषांवर पौरुषाणां पुरुषपराक्रमाणां निदर्शनं ह
 ष्ठांतः ४१ ४२ ४३ ४४ सूतिकागारं सूतिकागृहं शरैर्न्यरुणत् आवृतवान् ४५ भगवदनुग्रहरहितस्य साधनबाहुल्येन किं फलमिति भावेनाह ततश्च ४६ तदनंतरं किं भूदित्यत्राह तदेति अथाजु
 नं विविदति तवेति ४७ यस्य समारंभं कं परित्रातुं शोकुः सोऽहं कृष्णस्य सन्निधौ यस्य तव विकथनं श्रद्धेवैतत्वां धिक् आत्मश्लाघिनः स्वस्य तव धनुः अधिकं तदाधिकेश्वरः तेभ्यः प्रयुष्मादिभ्योधिकेश्वरश्चकः
 अर्जुन उवाच ॥ सलोकपालो देवैर्द्रुः स्वांडे विजितो मया ॥ किरातरूपी युद्धेन तोषितश्चात्रियंबकः ३२ निवातकवचाश्चैव वासवेनापि दुर्जयाः ॥ मयैव नि
 हताः संख्ये हिरण्यपुरवासिनः ३३ तेभ्योधिकतरं भूतं किं नुदानवसूदन ॥ विभीषयसिमां कस्मादनुज्ञां देहि सांप्रतम् ३४ शशिक उवाच ॥ इत्युक्तः प्रद
 दौ कृष्णस्त्वनुज्ञां सव्यसाचिने ॥ निर्ययौ यज्ञशालायाः सगृहीतशरासनः ३५ रथमास्थाय विपुलं समुच्छ्रितकपिध्वजम् ॥ अग्रे ब्राह्मणमारोप्य तद्द्वामम
 मितो ययौ ३६ तत्र गत्वा प्रविष्टायां तत्पत्न्यां सूतिकागृहम् ॥ ब्राह्मणं प्राह वीभत्सुरवरोऽप्यरथान्नृप ३७ अर्जुन उवाच ॥ याहि स्वभवनं ब्रह्मन्नभयंतव सर्व
 तः ॥ दत्तं मया द्यूतद्वीतां पत्नीमांश्वासयाश्रुते ३८ इति विसंभितो विप्रः फाल्गुनेन परंतप ॥ जगाम स्वगृहे प्रीत्या पार्थवीर्यं निशम्य तत् ३९ प्रसूतिका ल आस
 त्रे भार्याया द्विजसत्तमः ॥ प्रोवाच द्रुतमभ्येत्य पार्थं शस्त्रभृतां वरम् ४० एहि पार्थ महाबाहो यतो भव युधांवर ॥ अत्र पूर्वकृतानां हि पौरुषाणां निदर्शनम् ४१
 श्रीशुक उवाच ॥ इत्युक्तो रथमारुह्य सज्यं कृत्वा तु गांडिवम् ॥ त्वरन् जगाम वीभत्सुः सूतिकाभवनांतिकम् ४२ ब्राह्मणोऽपि प्रविश्याह मुहूर्ते सूतिकागृहे ॥
 गते तु पाहि पाहीति मृत्योरर्जुनमातुरः ४३ स उपस्पृश्य शुच्यं भोनमस्कृत्य महेश्वरम् ॥ दिव्यास्त्राणि च संस्मृत्य सज्यं गांडिवमाददे ४४ न्यरुणत् सूतिका मा
 रं शरैर्नानास्त्रयोजितैः ॥ तिर्यगूर्ध्वमधः पार्थश्चकार शरपंजरम् ४५ ततः कुमारः संजातो विप्रपत्न्या रुदन्मुहुः ॥ सद्योऽदर्शनमापेदे स शरीरो विहाय सा ४६
 तदा हविप्रो विजयं विनिन्दन् कृष्णसन्निधौ ॥ मौढ्याद्यस्य तवाहं वै श्रद्धेच्छीबकथनम् ४७ न प्रयुष्मोऽनिरुद्धो वानरामो न च केशवः ॥ यस्य शोकुः परि
 त्रातुं को न्यस्तदधिकेश्वरः ४८ धिगर्जुनं वृथावाचं धिगात्मश्लाघिनो धनुः ॥ दैवोपसृष्टयोर्मौढ्यादानि निषिदि दुर्मतिः ४९ एवं शपति विप्रवौ विद्यामास्थाय
 फाल्गुनः ॥ ययौ संयमिनीमाशुयत्रास्ते भगवान्यमः ५० विप्रापत्य मचक्षाणस्ततः ऐंद्रीमगात्पुरम् ॥ आग्नेर्योनैर्ऋतीं सोम्यां वायवीं वारुणीमथ ५१ र
 सातलं नाम पुरं धिष्ण्यान्यन्यान्पुदायुधः ॥ ततो लब्धद्विजसुतो ह्यनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः ५२ अग्निं विविक्षुः कृष्णेन प्रत्युक्तः प्रतिषेधता ॥ दर्शयेद्विजसूनुं स्ते
 मावध्यात्मानमात्मना ५३ एतेन कीर्तिं विमलां मानुष्यं स्थापयिष्यासि ॥ इति संभाष्य भगवानर्जुनं समहेश्वरः ५४

४८ किमिदं नंदसीतितत्राह देवेति दैवेनोपसृष्टयोरुपद्रुतयोरावयोः पुत्रमानिनीषति आनेतुमिच्छति ४९ विद्यां मनुष्यागम्य गमनसामर्थ्यकरीम् ५० नैर्ऋतीं निर्ऋतोर्वेद्यमानां दिशं सोम्यां सोमस्य
 वायव्यां वायोः वारुणीं वारुणस्य ५१ अनिस्तीर्णप्रतिश्रुतः असाधितप्रतिज्ञः ५२ प्रत्युक्तः नेत्युक्तः प्रतिषेधतानिषेधं कुर्वता कथं नेत्युक्त इति तत्राह दर्शयति आत्मनैव स्वयं आत्मानं मावध्यामाहंसीः
 संधिरार्षः ५३ एतेन पुत्रादानादिना त्वन्निमित्तेन मानुष्यं मनुष्यलोकस्थां यथास्वात्तथाईश्वरादपिमहानुत्तमः ५४

५५ ५६ ५७ गगनच्छादयतीतिगगनच्छदं गुणच्युतः मौव्यामुक्तः ५८ चक्रानुपथेसुदर्शनगतानुकूलमार्गेकृतद्वारेणसमश्रुवानंगच्छंतंयदूतमंप्रसमीक्ष्यअक्षिणीपिदधेइत्यन्वयः अनंत
पारंअंतपारवर्जितम् ५९ ततःसलिलंप्रविश्यगतोभवन्नंददर्शेत्यन्वयः बलीयसानभस्वतावायुनाएजद्विःकंपमानैर्बृहद्विस्त्रिभिःतरंगैर्भीषणं तत्रसलिले ६० तस्मिन्भवनेअमंतंददर्शसितांबरा
मंश्वेताक्राश्रवत्शोभमानं शितिःनीलःकंठोयस्यसःशितिकंठःजिह्वागःनम्रगात्रस्तम् ६१ तस्यानंतस्यभोगेसुखमासनंयस्यसतथातद्भोगसुखासनःतम् ६२ ६३ परमेष्ठिनांब्रह्मणांपतिम् ६४

सहैवरथमास्थायप्रार्चादिशमवीविशत् ॥ सप्तद्वीपान्सप्तसिंधून्सप्तसप्तगिरीनथ ॥ लोकालोकंतथातीत्यविवेशसुमहत्तमः ५५ तत्राश्वाःशैव्यसुग्रीवमे
घपुष्पबलाहकाः ॥ तमसाभ्रष्टगतयोबभूवुर्भरतर्षभ ५६ तान्हृष्टाभगवान्कृष्णोमहायोगेश्वरेश्वरः ॥ सहस्रादित्यसंकाशंस्वचक्रंप्राहिणोत्पुरः ५७
तमःसुधोरंगगनच्छदंमहद्विदारयदूरितरेणरोचिषा ॥ मनोजवंनिर्विविशेसुदर्शनंगुणच्युतो रामशरोयथाचमूः ५८ द्वारेणचक्रानुपथेयदूतमंपरा
त्परंज्योतिरनंतपारम् ॥ समश्रुवानंप्रसमीक्ष्यफाल्गुनःप्रदीपिताक्षःपिदधेऽक्षिणीउभे ५९ ततःप्रविष्टःसलिलंनभस्वताबलीयसैजद्वहदूर्मिभीषणम् ॥
तत्राद्भुतवैभवनंद्युमत्तमंभाजन्मणिस्तंभसहस्रशोभितम् ६० तस्मिन्महाभीममनंतमद्भुतंसहस्रमूर्दन्यफणामणिद्युतिम् ॥ विभाजमानंद्विगुणेषणोल्ब
णंसितांबराभंशितिकंठजिह्वागम् ६१ ददर्शतद्भोगसुखासनंविभुंमहानुभावंपुरुषोत्तमोत्तमम् ॥ सांद्रांबुदाभंसुपिशंगवाससंप्रसन्नवक्त्रंरुचिरस्मितेक्ष
णम् ६२ महामणिव्रातकिरीटकुंडलप्रभापरिष्वक्तसहस्रकुंतलम् ॥ प्रलंबचार्वष्टभुजंसकौस्तुभंश्रीवत्सलक्ष्मंवनमालयावृतम् ६३ सुनंदनंदप्रमुखै
श्वपार्षदैश्चक्रादिभिर्मूर्तिधरैर्निजायुधैः ॥ पुष्ट्याश्रियाकीर्त्यजयाखिलर्द्धिभिर्निषेव्यमाणंपरमेष्ठिनांपतिम् ६४ बवंदजात्मानमनंतमच्युतो जिष्णुश्च
तद्दर्शनजातसाध्वसः ॥ सचाहभूमापरमेष्ठिनांप्रभुर्बद्धांजलिसस्मितपूर्वयागिरा ६५ द्विजात्मजास्तेयुवयोर्दिदृक्षयामयोपनीताभुविधर्मगुप्तये ॥ कला
वतीर्णोऽस्यवनेर्भरासुरान्हत्वेहभूयस्त्वरयैहिमेतिकम् ६६ पूर्णकामावपियुवांनरनारायणावृषी ॥ धर्ममाचरतांस्थित्यैवृषभौलोकसंग्रहम् ६७ इत्या
दिष्टौभगवतातौलृष्णौपरमेष्ठिना ॥ ओमित्यानंदभूमानमादायद्विजदारकान् ६८ न्यवर्ततांस्वकंधामसंप्रहृष्टौयथागतम् ॥ विप्रायददतुःपुत्रान्यथारू
पंप्रसूयताम् ६९ निशम्यवैष्णवंधामपार्थःपरमविस्मितः ॥ यत्किंचित्पौरुषंपुसांमेनेकृष्णानुकंपितम् ७० तथाप्रविश्यगोविंदोयज्ञवाटंपुनःस्वयम् ॥
पूर्णपुरोहितैर्विपैर्ऋत्विग्भिःक्षत्रियर्षभैः ७१ प्रायाश्चित्तंतुचलनेदीक्षायांयउदाहृतः ॥ तंचकारयथान्यायंब्राह्मणैरनुमोदितः ७२ समाप्ययज्ञंविधिव
त्तर्पयित्वार्थिनोद्विजान् ॥ ऋत्विग्भ्यःपूजयित्वान्यानृषींश्चकुरुस्ततम् ७३

अच्युतःकृष्णःजिष्णुरर्जुनः ६५ युवयोःकृष्णार्जुनयोः ६६ जगतःस्थित्यैलोकसंग्रहंधर्मम् ६७ कृष्णोयदूतमार्जुनो आनंदभूमानंपूर्णानंदम् ६८ प्रसूयतांप्रसवंगच्छतां रूपंपथाप्रसूतिकावेयद्रूपंतादृशं
रूपंधानान् ६९ पुंसांयत्किंचित्पौरुषंकृष्णानुकंपितंमेने ७० ७१ दीक्षायांमध्येचलनेततउत्थायगमनेप्रापश्चित्तमुद्दिश्यःकर्मविशेषउदाहृतःतंचकार ७२ ७३

अवभृथनिमित्तमज्जनम् ७४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ इरेरवाशिष्टभूभारदंतवक्रविदूरथवधलक्षणं यच्चरितं तत्कथयत्यस्मिन्
ध्याये तत्र तद्वदनप्रकारमाह उद्वापनेति उद्वापनस्नानहेतोः अवभृथस्नानहेतोः १ २ ३ ४ अरुणत्सरोध जंबुकः घृगालः ५ पारोक्ष्यसौहृदं मृत्तिलक्षणा मत्पक्षत्वेपि बंधुनायत्कर्तव्यं सौहृदं मेव तत्कु
र्वन्कर्तुं कामः साच्छीलिकश्शत्रुप्रत्ययः ६ ७ वेलाजलवृद्धिः सिंधुनदी कालिंगः कालिंगविषयनायः ८ ९ मातुलोवसुदेवः तत्पुत्रः पारदारिकः परस्त्रीरातिसमुत्सुकः १० भ्रातरो मातृसौ

यमुनायां महानद्यां कृत्वाऽवभृथमज्जनम् ॥ विजहार यथाकामं महर्षिभिर्यदूतमः ७४ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कन्धे उत्तरार्धे शततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥
श्रीशुक उवाच ॥ उद्वापनस्नानहेतोर्यमुनातीरमागतम् ॥ श्रुत्वा तूर्णं कालिगेशो दंतवक्रः सहानुजः १ महत्यासेनया युक्तो गजानीकसमन्वितः ॥ गच्छंतं
द्वारकां कृष्णं पथिरोहं समाययौ २ सोम्येत्यपथि गच्छंतं वृतं यदु कुमारकैः ॥ कांता षोडशसाहस्रशिविका परिवारितम् ३ राजसंधानु गच्छंतं महर्षिगणसेवि
तम् ॥ ऋत्विक्पुरोहिताचार्यब्राह्मणैश्च समन्वितम् ४ दंतवक्रो रुणन्मूढो मृगेंद्रं जंबुकोयथा ॥ रुक्मिणः शिशुपालस्य पौंड्रकस्य च दुर्मतेः ५ परलोकगता
नां च कुर्वन्पारोक्ष्यसौहृदम् ॥ पदातिः पथि संरोहं गदापाणिः प्रकंपयन् ६ पद्भ्यां महीं महाराज महासत्त्वो व्यदृश्यत ॥ तं तथा यांतं मालोक्य गदामादाय स
त्वरः ७ अवभृत्पथ्यात्कृष्णः सिंधुं वेलेव प्रत्यगात् ॥ गदामुद्यम्य कालिगो मुकुंदं प्राह दुर्मदः ८ दिष्ट्या कृष्णमवानद्यममदृष्टिपथंगतः ॥ त्वामद्य दं द्रुपदेन हनि
ष्याम्य विलंबितम् ९ त्वं मातुलेयो नः कृष्ण मित्रध्रुक् पारदारिकः ॥ विश्वासवाती बंधुघ्नः सततं कलहप्रियः १० पौंड्रकं मातुलेयं मे संख्ये सुदितवानसि ॥ रु
क्मी च शिशुपालश्च भ्रातरौ मे त्वया हतौ ११ अतस्त्वांगदयामंदहनिष्ये वज्रकल्पया ॥ तेनानृण्यमुपैम्य ज्ञामित्राणां मित्रवत्सलः १२ बंधुरूपमरिहत्वा
व्याधिदेहचरं यथा ॥ इति लोकप्रवादोऽस्ति तेन दोषोऽपि नास्ति मे १३ एवं रुक्मेश्वचनैः कृष्णं तोत्रैरिव द्विपम् ॥ गदयाऽस्ताडयत्कृष्णं सिंहवद्वनदच्चसः १४ ग
दयाभिहतोऽप्याजौ न च चालयदूतमः ॥ गदया व्यहनहुर्व्याकौ मोदक्यास्तनांतरे १५ गाढनिर्भिन्नहृदय उद्वमन्न रुधिरं मुखात् ॥ प्रसार्य केशबाह्वं प्रिगता सु
र्व्यपतद्भुवि १६ ततः सूक्ष्मतरं ज्योतिः कृष्णमाविशदद्भुतम् ॥ पश्यतां सर्वभूतानां यथा चैद्यस्य संगरे १७ भ्रातरं निहतं दृष्ट्वा दंतवक्रं विदूरथः ॥ मूर्च्छितो
भ्रातृशोकेनाप्यसि चर्म समाददे १८ सोऽवभृत्पथ्यात्तूर्णं विधुन्वन्सङ्गमुत्तमम् ॥ अभिदुद्रावगोविदं पद्भ्यामुर्वो प्रकंपयन् १९ तस्य बाणेन चिच्छेद सङ्गं याद
वनंदनः ॥ ततो जग्राह निशितां शक्तिं घोरां विदूरथः २० तथा प्रहर्तुं गोविदमभिनिश्चित्य संगरे ॥ क्षणेनाभिससाराज्ञश्चापमुक्तो यथाशरः २१ तस्य चापततः
कृष्णश्चक्रेण क्षुरनेमिना ॥ शिरो जहार राजेंद्रसकिरीटं स कुंडलम् २२

दरीपुत्रत्वेन ११ आनृण्यं ऋणाभावम् १२ देहचरं देहगतम् १३ रुक्मेश्वचनैर्व्यथयित्वेति शेषः १४ १५ १६ दंतवक्रगतासुरः कृष्णं ध्याता परपर्यायं तमो विज्ञात अन्यस्तु द्वारपालः कृष्णं
उत्कृष्टानंदरूपश्रीहारिम् १७ असि युक्तं चर्म १८ १९ २० २१-२२

SGD

कालयामासद्रावयामास वारणादिकमित्यत्रगजाश्वरथादिकं गृह्यते २३ पुष्परथं विवाहयोग्यरथम् २४ २५ २६ पशुदृष्टीनां अज्ञजनबुद्धीनां पक्षे जीयते जयतीति ईयते ज्ञायते २७ ब्रह्माचन्यतमेनापि
तत्कर्म समाप्तिकर्तुं न शक्यते किं पुनर्मयेति भावेनाह तस्येति २८ स्कंधमारभ्य यदैतद्दहनं तदादितः उपसंहरति एवमिति २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशमस्कंधे उत्तरार्धे विजयध्वजकृतटीकायां एका
धिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ अनेनाध्यायद्वयेन गृहस्थधर्मानुकरणलक्षणहरेः संनिधानात्सर्वतीर्थोत्तमत्वं द्वारकायाश्च कथ्यते तत्र प्रथमं द्वारकापुरं वर्णयति सुखमिति १ हर्म्येषु धानिनां योग्येषु समु
न्नतगृहेषु सौधेषु सुधाधवलितेषु तमगृहेषु २ ३ निर्विशद्विः मिथ उपभुञ्जानैः भृंगविहंगैर्नादितायां घोषवत्कृतायाम् ४ ५ वासितामलतोयेषु पारिमलीकृतजलेषु ६ ह्लादिनीषु नदीषु स्वयोषिता
एवं निहत्य समरे दंतवक्रविदूरथौ ॥ कालयामास तत्सैन्यं जगृहे वारणादिकम् २३ भूयः पुष्परथं दिव्यमारुह्य समलंकृतम् ॥ सहितः सात्वतगणैरीडितः सुर
मानवैः २४ मुनिभिः सिद्धगंधर्वैर्विद्याधरमहोरगैः ॥ अप्सरोभिः पितृगणैर्यथा किन्नरचारणैः २५ उपगीयमानविजयः कुसुमैरभिवर्षितः ॥ वृतश्च वृष्णि
प्रवरैर्विवेशालंकृतं पुरम् २६ एवं योगेश्वरः कृष्णो भगवान् देवकीसुतः ॥ ईयते पशुदृष्टीनां जीयते जयतीति सः २७ तस्य कर्माण्युदाराणि पुण्यश्लोकस्य भारत ॥
शक्यं ते कथितुं नैव वर्षाणामयुतैरपि २८ एवमारभ्य राक्षस्याः पूतनायाः परंतप ॥ भूभारभूतानसुराञ्जवानमधुसूदनः २९ ॥ इति श्रीभागवते महापुराणे दशम
स्कंधे उत्तरार्धे एकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ श्रीशुक उवाच ॥ सुखं स्वपुण्यां न्यवसद् द्वारकायां श्रियः पतिः ॥ सर्वसंपत्समृद्धायां जुष्टायां वृष्णिपुंगवैः १
स्त्रीभिश्चोत्तमवेषाभिर्नवयौवनकांतिभिः ॥ कंदुकैर्हर्म्यसौधेषु क्रीडन्तीभिस्तडिद्युभिः २ नित्यं संकुलमार्गायामदच्युद्भिर्मतंगजैः ॥ स्वलंकृतैर्भटैश्चैरथै
श्च कनकोज्ज्वलैः ३ उद्यानोपवनाढ्यायां पुष्पितद्रुमराजिषु ॥ निर्विशद्विः गविहंगैर्नादितायां समंततः ४ रेमेषोडशसाहस्रपत्नीनामेकवल्लभः ॥ तावन्ति वि
भ्रद्रूपाणि तद्गृहेषु महर्षिषु ५ प्रोत्फुल्लोत्पलकटारकुमुदांभोजरेणुभिः ॥ वासितामलतोयेषु कूजद्विजकुलादिभिः ६ विजहार विगाह्यां भोहदिनीषु महोदयः ॥
कुचकुंकुमलिप्तांगः परिरब्धः स्वयोषिताम् ७ उपगीयमानो गंधर्वैर्मृदंगपणवानकान् ॥ वादयद्भिर्मुदावीणाः सूतमागधवंदिभिः ८ सेव्यमानो च्युतस्ताभिर्हंस
तीभिश्च रेचकैः ॥ प्रतिपिचन् विचिक्रीडे मुखरः शक्तिभिः स्वयम् ९ ताः क्षिन्नवस्त्रविवृतोरुकुचप्रदेशाः सिचंत्य उद्धृतवृहत्कबरप्रसूनाः ॥ कांतस्य चेतनजिहीर्ष
तयोपगुह्य जातस्मरोत्समयलसद्ददनाविरेजुः १० कृष्णस्तु तस्तेन विषज्जितकुंकुमसक्क्रीडाभिसंगतसकुंतलकुंदगंधः ॥ सिचन्मुहुर्गुवतिभिः परिषिच्यमा
नो रेमे करेणुभिरिवेभपतिः परीतः ११

मिति षष्ठीवृत्तीयार्थे ७ वीणा इति द्वितीया ८ रेचकैः जलप्रक्षेपणचर्मपात्रैः शक्तिभिर्भार्यादिभिः सह ९ क्षिन्नान् वस्त्राणि वस्त्राणि यासां ताः विवृता उरुप्रदेशाः कुचप्रदेशाश्च यासां ताः बृहत्कवराणि बृहत्कवरा
णि उद्धृतानि उन्मुक्तानि बृहत्कवरपूरितानि प्रसूनानि यासां ताः कांतस्य कमनीयस्य कृष्णस्य चेतनजिहीर्षया चित्तवशीकरणेच्छया उपगूह्येन उपगूहनक्रियया जातेनाविर्भूतेन स्मरोत्समयेन उत्कृष्टेन मंद
स्मितेन लसन्ति वदमानि यासां ताः १० तासां स्तनेभ्यः विषज्जितानि संक्रांतानि कुंकुमानि तस्तेन विषज्जितकुंकुमानि तैर्भिः श्राव्यस्पर्शतथा कुंतलैः सह वर्तमानः सकुंतलः क्रीडायामसि संगतश्चापं सकुं
तलश्च कुंदगंधश्च तथा कुंदपुष्पवत् गंधो यस्य स तथा सिचन् नृजलमिति शेषः ११

अनिवार्यइत्यस्यविवरणमीश्वरइतिरामाभीरामामिर्लक्ष्मीसन्निधानमुक्ताभिर्वा निजसौख्यसंभृतःस्वरूपानंदसमुद्रमग्नःगार्हकमेधिकान्यहस्याश्रमयोग्यधर्माश्रनकुर्वन् १२ नवसंगमेयालज्जासैव
स्थितातया अनुरागादियुक्तया १३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेविजयध्वजकृतटीकायां द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ धर्मार्थकामानांपदंविषयंसंदर्शयन्त्रिवर्गानामाश्रयो
गृहस्थइतिसम्यक्दर्शयन् द्वारकामावसतिश्रीकृष्णइतिशेषः १ ततःपरंकिमत्रेत्याह एवमिति भूचक्रंभूमंडलं द्वारका मुन्यादिभिःपूर्णानिबिडाआसीदित्यन्वयः २ ३ पिंडारकादितीर्थक्षेत्रे
भ्योद्वारकोत्तमतीर्थमित्याह पिंडारकादित्यादिना ४ कुमारनिलयात्कुमारपर्वतात् ५ ६ द्वारकामितिशेषः ७ ८ स्तुतिस्तोत्रपरायणाः स्तुतिरप्रबंधरूपा स्तोत्रप्रबंधरूपं तज्जपैक
गृहेषुतासामनिवार्यईश्वरोनिरस्तसाम्यातिशयोव्यवस्थितः ॥ रेमेरमाभिर्निजसौख्यसंभृतोयथेतरोगार्हकमेधिकांश्वरन् १२ इत्थंरमापतिमवाप्यप
तिस्त्रियस्ताब्रह्मादयोपिपदवींनविदुर्यदीयाम् ॥ भेजुर्मुदाऽविरतमेधितयानुरागहासावलोकनवसंगमलज्जयैव १३ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कं
धेउत्त०द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ श्रीशुकउवाच ॥ एवंवेदोदितंधर्ममनुतिष्ठन्सतांगतिः ॥ गृहेधर्मार्थकामानांमुहुःसंदर्शयन्पदम् १ एवंशास
तिभूचक्रंचक्रपाणौजनार्दने ॥ द्वारकावृष्णिनिलयायोजनद्वादशायता २ मुनिभिर्ब्राह्मणैश्चैवक्षत्रियैश्चापिबंदिभिः ॥ आसीत्पूर्णकुलश्रेष्ठसततंस
मलंकृता ३ पिंडारकात्कुरुक्षेत्राच्छालग्रामाच्चपुष्करात् ॥ वाराणस्याःप्रयागाच्चबेकटाच्छ्रीगिरेरपि ४ स्थानंदूराच्चगोकर्णाच्चद्रतीर्थाच्चशोभनात् ॥
सह्याद्रेश्वभृगुक्षेत्रात्कुमारनिलयादपि ५ गोदावरितटात्पुण्यान्नर्मदानिकटादपि ॥ शूर्पाकारात्प्रभासाच्चपुण्याद्दरिकाश्रमात् ६ पावनात्रैमि
षारण्याद्ब्रह्मदुर्गाच्चदुर्गमात् ॥ आययुर्मुनयःशांतानित्यव्रतपरायणाः ७ अबभक्षवायुभक्षाश्चनिराहारादृढव्रताः ॥ बल्कलाजिनसंवीताजटिनश्चा
पिमुंडिनः ८ त्रिकालस्नायिनश्चैवमौनव्रतपरायणाः ॥ वेदस्वाध्यायनिरताःस्तुतिस्तोत्रपरायणाः ९ ध्यानैकतानमनसःसमाधौकृतानिश्चयाः ॥ त्वगस्थि
मात्रावयवाःशिराधमनिसंतताः १० आगत्यमुनयोराजन्सर्वतःशांतचेतसः ॥ उपासतमहाराजनित्यंतत्त्वैकचितकाः ११ क्षत्रियैश्चमहावीर्यैर्ब्राह्मणैश्चतपो
धनैः ॥ मूतैश्चमागधैश्चैवश्लोकस्तुतिपरायणैः १२ पूर्णमंगलघोषैश्चवादित्राणांचनिःस्वनैः ॥ निर्घुष्टाब्रह्मघोषैश्चद्वारकाकुरुनंदन १३ क्षेत्राणामपि
सर्वेषांतीर्थानांचपहारिणाम् ॥ देवदेवस्यसान्निध्यादग्रण्याचबभूवसा १४ आस्थितस्यपरंधर्मकृष्णस्यगृहमेधिनः ॥ आसन्नपोडशसाहस्रमहिष्यस्तु
शताधिकाः १५ तासांस्त्रिरत्नभूतानामष्टौयाःप्रागुदाहृताः ॥ रुक्मिणीप्रमुखाराजंस्तत्पुत्राश्चानुपूर्वशः १६ एकैकस्यांदशदशकृष्णोऽजीजनदात्म
जान् ॥ यावंत्यआत्मनोभार्यास्त्वमोघगतिरीश्वरः १७ तेषामुद्दामवीर्याणामष्टादशमहारथाः ॥ आसन्नदारयशसस्तेषांनानामानिमेष्टु १८
परायणाः ९ ध्यानैकतानमनसःश्रीहरिगुणगणसंचितनायामेवविस्तृतमनसः समाधौचित्तनिग्रहेकृतानिश्चयाः समीचीनाधिष्ठानलक्षणमुक्तौवा शिरारेखाः १० सर्वतआगत्य ११
१२ १३ अग्रण्याअग्रण्येतिच्छांदसःउत्तमोत्तमाश्रया १४ कृष्णस्यषोडशसाहस्रमहिष्यः १५ तासांमध्येयोरुक्मिणीप्रमुखाभष्टौमहिष्यः प्रागुक्ताः अनुपूर्वशःतत्पुत्राश्रोक्ताः १६
आत्मनोयावत्योभार्याःतास्वैकस्योमेकस्यांभार्यायांदशदशात्मजानजीजनत् १७ तेषापुत्राणामध्येअष्टादशमहारथाःआसन् १८

१९ २० त्रिवक्रायाः सैरंध्याः सनारदस्तस्मैस्वशिष्याय अखंडितं चित्तं पूर्वापरानुभवस्मरणसमर्थज्ञानंदौ २१ येन नारदेन सात्वतं तंत्रं पंचरात्रसंहिता यत्तु यं ज्ञात्वा पुमान्मूर्तिमान्निजरूपाभिव्यक्तिमा
नभवेत् यत्रयस्मिंस्तत्रेस्त्रीशूद्रादीनां वैष्णवः संस्कारः स्मृतः विष्णुविषयानुष्ठानेन शरीरशुद्धिः कायिता २२ तनुजानां पुत्राणां २३ २४ पौत्रां पुत्रपुत्रांदौहित्रः दुहितुः पुत्रः अनिरुद्धः निहते रुक्मिणीश्या
लेना ब्रवीत्साध्वसाधुवा रुक्मिणीबल्यो राजन्स्नेहभंगभयाद्दरिद्रित्यनेन सर्वसमस्य हरः स्नेहभंगभयमुच्यते तत्कथं घटत इतीयमाशंका नस्नेहभंगो देव्यास्तु न भयं केशवस्य च स्नेहभीत इवाथापिनो चेह
विमवधे हरिरित्यादिना परिहर्तव्या अत्र श्रीमद्भगवत्पादैः सिंहावलोकनन्यायेनाध्यायेयत्ता सूचनापचेदं प्रमाणमुक्तं मौसलान्मुसलयुद्धात् २५ २६ एतस्मिन्कुलअधनादिदोषयुक्तानजज्ञिरित्यन्वयः
२७ तेषां यदुवंशप्रसूतानां २८ संख्याज्ञानाभावे पितृदाचार्याणां संख्यां कामपि श्रावयामीत्याह तिस्र इति २९ यत्र त्रयेषां ३० देवांशानां यादवानां अवन्त्यामुत्पत्तुं निमित्तमाह देवेति ३१ यादवादे

प्रद्युम्नश्चाखुदेष्णश्च दीप्तिमान्भानुरेव च ॥ सांबो मित्रो बृहद्भानुर्भानुर्विदो वृकोरुणः १९ पुष्करो देवबाहुश्च क्रदेवः सुनंदनः ॥ चित्रभानुर्वरुथश्च कविर्न्य
ग्रोध एव च २० त्रिवक्राया विशोकश्च पुत्रः कृष्णमनुव्रतः ॥ आसीच्छिष्यो नारदस्य ददौ चित्तमखंडितम् २१ येनोक्तं सात्वतं तंत्रं यं ज्ञात्वा मूर्तिमान्भवे
त् ॥ यत्र स्त्रीशूद्राशानां संस्कारो वैष्णवः स्मृतः २२ एतेषामपि राजेंद्रतनुजानां मधुद्विषः ॥ प्रद्युम्न आसीत्प्रथमः पितृवद्भुविमणीसुतः २३ स रुक्मि
णो दुहितरमुपये मे महारथः ॥ तस्यांततोऽनिरुद्धो भूत्वा गायुतबलान्वितः २४ स चापिरुक्मिणः पौत्रांदौहित्रीं जगृहेततः ॥ वज्रस्तस्यामभूद्यस्तु मौसलादव
शेषितः २५ प्रतिबाहुरभूत्तस्मात्सुबाहुस्तस्य चात्मजः ॥ सुबाहोरुग्रसेनो भूच्छतसेनस्तु तत्सुतः २६ न ह्येतस्मिन्कुले जाता अधना अबहुप्रजाः ॥
अल्पायुषोऽल्पवीर्याश्च अब्रह्मण्याश्च जज्ञिरे २७ यदुवंशे प्रसूतानां पुंसां विख्यातकर्मणाम् ॥ संख्या न शक्यते कर्तुमपि वर्षायुतैर्नृप २८ तिस्रः कोटयः
सहस्राणामष्टाशीतिशतानि च ॥ आसन्न्य दुकुमाराणामाचार्या इति नः श्रुतम् २९ संख्या न यादवानां कः करिष्यति महात्मनाम् ॥ यत्रायुतानामयुतं रक्ष
न्नास्ते स आहुकः ३० देवासुराहवहतायेदैतेयाः सुदारुणाः ॥ ते चोत्पन्नामनुष्येषु प्रजाहृता बबाधिरे ३१ तन्निग्रहाय हरिणा प्रोक्ता देवाय दौःकुले ॥ अव
तीर्णाः कुलशतं तेषामेकाधिकं नृप ३२ तेषां प्रमाणं भगवान्प्रभुत्वे चाभवद्दरिः ॥ ये चानुवर्तिनस्तस्य ववृधुः सर्वयादवाः ३३ शय्यासनाटनालापक्रीडा
स्नानाशनादिषु ॥ न विदुः संतमात्मानं वृष्णयः कृष्णचेतसः ३४ ईजे क्रतुभिरात्मानं सर्ववेदार्थसंग्रहम् ॥ स्वयोगमायारचितैः कुरुक्षेत्रे द्विषद्समाः ३५
कृष्णगाध्यासिता वंति रामाचार्यो द्वेश्वरः ॥ दीक्षितो ग्रण्यपत्नीभिः पुण्यश्लोकसहाग्रणीः ३६

वाइत्यत्र किं प्रमाणमत्राह कुलशतमिति ३२ श्रीकृष्णो भगवान्तेषां प्रभुत्वे सामर्थ्ये दैवे प्रमाणं यतः श्रीकृष्णो नारायणावतारः प्रसिद्धः तेषाममानुषसामर्थ्ये हेतुश्च ततो यादवादे वाइतिसिद्धं एतदेव हृदी
करणाप्युनर्वक्ति ये चेति ३३ स्वाभिनेन विदुः शय्यादिषु संतं सहस्रं तं मानं आत्मानं स्वरूपभूतं श्रीनारायणं ३४ सर्ववेदार्थत्वेन सर्ववेदविषयत्वेन सम्पन्नं होग्रहणं यस्य स तथातं स्वयोगमायया स्वरूपसामर्थ्ये
न रचितैरुत्पादितैः ३५ कृष्णो वेदव्यासः गाधिर्विश्वामित्रः असितः आवंतिः सांदीपनिः रामः परशुरामः एते आचार्या यस्य कृष्णस्य सः उद्धवस्य ईश्वरः उद्धवेश्वरः कृष्णगाध्यासिता वंति रामाचार्यश्चासौ
उद्धवेश्वरश्च तथा अग्रण्यपत्नीभिः रुक्मिण्यादिभ्यः पत्नीभिः सह संदीक्षितः अग्रणीः सर्वोत्तमः ३६

श्रीकृष्णस्मरणार्थसंक्षिप्यतद्गुणान्कथयति तीर्थमिति तीर्थकीर्तिलक्षणं नृणां चक्रेयत्तयः यदुष्वजनिमादुर्भूतः यस्य पादशौचं पादप्रक्षालनजलस्वः सरित्स्वर्गनदीगंगाभूत्यस्य स्वरूपं ऐश्वर्यादिषु गुणैराप्तं पूर्णं यस्य उरसि वक्षसोपरिरमा सर्वदास्ते यस्य शास्त्रं शासकं च न तत्प्रमाणं लोकस्येति शेषः यच्छास्त्रं वेदादिशास्त्रं तत्प्रमाणमिति वा सदसद्व्यक्तयः कार्यकारणव्यक्तयः यदनुयस्यानंतरं विद्यमानाय दनुकूलस्ते न सत्तासंबन्धिन्यः धर्मायत्रयद्विषयत्वेन वर्तते तस्य कृष्णस्यैतत्क्षितिभारहरणं न चित्रं किं त्वस्माकमेव हेतुं तत्र माह कालेति ३७ देवकीजन्मवादः देवकीपुत्रत्वेन वादः कीर्तिर्यस्य सत्तासजमानि वासः जगन्निवासो जयति कथमत्राह नियमेति भूभारक्षपणार्थं नियमेन भूमौ कृतानि पदानि पादन्यासप्रणामानि यामितैः स्वदोर्भिश्च दस्युपीडां कुर्वन्निति शेषः उभयदृशीनां अंतर्बाहिः स्थितरूपस्य दृशिः दर्शनं ये पांतेषां मुदं कुर्वन् अवलानां स्त्रीणां श्रीनिकेतात्ममूर्त्या लक्ष्मीमंदिरात्मस्वरूपेण स्निग्धहासेक्षया स्निग्धमंदस्मितशोभितरूपकटाक्षनिरीक्षणेन च स्मरवपुः काममूर्तिरिवास्थितः ३८ जगतभादौ म

तीर्थे चक्रे नृणां यो यदजनि यदुषु स्वः सरित्पादशौचं षड्भिश्चाप्तं स्वरूपं परउरसि रमा सर्वदा यस्य चास्ते ॥ यच्छास्त्रं च प्रमाणं यदनु च सदसद्व्यक्तयो यत्र धर्माः कृष्णस्यैतन्नचित्रं क्षितिभारहरणं कालचक्रायुधस्य ३७ जयति जननिवासो देवकीजन्मवादो नियमकृतपदाब्जो दस्युपीडां स्वदोर्भिः ॥ मुदमुभयदृशीनां श्रीनिकेतात्ममूर्त्या स्मरवपुरवलानां स्निग्धहासेक्षया च ३८ यो ह्यात्मा जगदादिमध्यनिधनो योऽव्यक्तजीवेश्वरो यः सृष्टेदमनु प्रविष्टः ऋषिणा चक्रे पुनः संहिताम् ॥ यं संपद्य जहात्यजामनुशयी सुप्तः कुलायं यथा तं कैवल्यनिरस्तयो निमग्नं ध्यायेदजसंहरिम् ३९ इत्थं परस्य निजधर्मरिरक्षया तल्लीलातनोस्तदनु रूपविडंबनानि ॥ कर्माणि कर्मकषणानि यदूतमस्य गायेदमुष्यपदयोरनुवृत्तिमिच्छन् ४० मर्त्यस्तयानुसवमेधितयानुवृत्त्या श्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनचितयैति ॥ तद्वामदुष्करकृतं जनतापवर्गग्रामाहनं क्षितिभुजोपिययुर्यदर्थं ४१

ध्वेनिधने वर्तत इति जगदादिमध्यनिधनः जगदुत्पत्तिस्थितिसंहारकर्ता अव्यक्तजीवयोरीश्वरः ऋषिणा व्यासात्मा भागवतीं संहितां अनुशयी जीवः यं संपद्य प्राप्य भजाबंधकशां केंजहाति सतासो म्यतदा संपन्नो भवतीति श्रुतेः सुप्तः परमात्मानं प्राज्ञं प्राप्तः यथा कुलायं शरीराभिमानं त्यक्त्वास्ते तथा कैवल्येन सच्चिदानंदस्वरूपस्थित्या निरस्तयोर्निनित्यनिरस्तप्रकृतिम् ३९ इत्थं पदं विधाय यदूतमस्य कर्माणि विक्रमलक्षणानि गायेदित्यन्वयः निजधर्मरिरक्षया स्वकल्पितधर्मरक्षणेच्छया तस्यानुकूलविडंबनानि कर्मकषणानि दुष्कर्मनिराकरणसमर्थानि अनुवृत्तिभुगमनमिच्छन् ४० मर्त्यस्तयानुसवमेधितयानुवृत्त्या श्रीमत्कथाश्रवणकीर्तनचितनलक्षणवा दुष्करेण तपसा कृतं साधितं जनतापाः क्रियासाध्यफलरूपं जनतापवर्गं यस्य हरेर्धार्मा र्थे क्षितिभुजोपि ग्रामाहनं ग्रामं विहाय वनं ययुः यांति किंपुनरन्य इति ४१

स्कंधार्थमुपसंहरति यइदमिव व्यासपुत्रैःशुकादिभिः जगतोऽधंपापंभिनत्तीतिजगदघमित्तद्रक्तानाकर्णावतंसंकर्णालंकारायमानं श्रवणादिफलमाह भगवतीति क्षेमधामयोक्षलक्षणंस्थानंश्रव
णादिकुर्वताइत्थंभाव्यमित्यतउक्तं भगवतीति सर्वोत्तमोपिभगवान्गुणभावंजनार्दनः । दर्शयेद्वासुदेवोपिज्ञात्मनोजवितामपि अज्ञाशक्तादिभावस्तुकुतस्तस्याखिलेशितुः । कुतश्चजीवतातस्यप्रधानपुरुषे
शितुः ॥ कुतोदोषाःसर्वगुणपूर्णस्थानंदवारिधेरित्येतत्प्रमाणंअज्ञनेनकृष्णेक्रियमाणसर्वशंकाभिराकरणार्थंभगवत्पादैःस्कंधांतेदर्शितमितिज्ञातव्यमिति ॥ ४२ ॥ योऽयाचिन्निदशैःकुभारहतयेवाता

सूतउवाच ॥ यइदमनुशृणोतिश्रावयेद्दामुरारेश्वरितममृतकीर्तिर्वर्णितंव्यासपुत्रैः ॥ जगदघमिदलंतद्रक्तकर्णावतंसंभगवतिकृतचित्तोयातितक्षेमधाम ॥
४२ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेउत्तरार्धेश्रीकृष्णावतारचरित्रेअधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४२ ॥ ॥ ४२ ॥

रियेनक्षितौजमेवेनमुरासुहृत्समुदयोयेनत्रिलोक्यापिता ॥ येनाधायियुधिष्ठिरोनिजपदेधर्मोपियेनांकुरिश्रीकृष्णंतमकृष्णकृष्णदयितवंदामहेसंततम् ॥ १ ॥ पदरत्नावलिर्नामदशमस्कंधसंगता ॥ क
ष्णप्रतीत्यासमाप्तेयंविद्वन्मानसहर्षिणी ॥ २ ॥ इतिश्रीभागवतेमहापुराणेदशमस्कंधेश्रीमन्महेन्द्रतीर्थश्रीपदशिष्यविजयध्वजकृतपदरत्नावल्यांटीकापाणुत्तरार्धेअधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥

॥ इति श्रीमद्भागवते दशमस्कंधे उत्तरार्धः समाप्तः ॥